

מכתב

חברון

נפיקה: 72 וול
נסגד: 76 אול

מדינת ישראל

שם תיק: חברון

מזהה כיו: 8411/9-חצ

מזהה פריט: 000300

כתובת: 2-120-1-1-10

תאריך הדפסה: 16/03/2017

2149/59

חברון

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בסחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).

מס' 585
1957.

נשלח 181300 אוק 76

משרד החוק

מחלקת הקשר

שמו

מברק נכנס-משווג

אל; המשרד

מאת; ניו יורק

קדרון באום ב.

דוח ועדת השטחים.

1. מבצעים בנפרד דוח המזכ"ל 31/235 A שהופץ בבקר בעניין חברון.

2. הבציקונו הערותיכם לנייר של הוועידה ואיסלמית העובדות בדוח הנל

ות לגבי חלקו החטטורי ותן לגבי טענותיכם העובדתיים. (מסעיף 10 עד הסוף).

3. העניין בודאי יעלה במיוחד ועלינו להיות מצוידיים בכל הפרטים.

באום

שחח מנכ"ל ממנכ"ל מקדרון ירחים אירגוב בטום אב הקר גונן אורלי

אב/רא

579 ס"ס

אל:המסדר

נגילה: 181000 אוק 76

מאת: נ.ז

לזלזל דוח ומזכיריל נד-13 לאוקטובר על סעיף 55 פהופצ היום כמיסמכ A/31/235

1. IN ITS RESOLUTION 3525 D (XXX) OF DECEMBER 1975 THE GENERAL ASSEMBLY HAVING NOTED WITH CONCERN THE ACTIONS OF THE ISRAELI AUTHORITIES IN CHANGING THE INSTITUTIONAL STRUCTURE AND ESTABLISHED RELIGIOUS PRACTICES IN THE SANCTUARY OF AL IBRAHIMI MOSAUE IN THE CITY OF AL KHALIL AND HAVING CONSIDERED THAT THOSE ACTIONS CONSTITUTED GRAVE VIOLENCE OF HUMAN RIGHTS AND RELIGIOS FREEDOM AND OF THE NORMS OF INTERNAIONAL LAW INT PARTICULAR ARTICLE 27 OF THE GENEVA CONVENTION RELATIVE TO THE PROTECTION OF CIVILIAN PERSONS IN TIME OF WAR OF 12 AUGUST 1949 AS WELL AS A NEW THREAT TO PEACE AND SECURITY IN THE AREA DECLARED ALL MEASURES TAKEN BY THE ISRAELI AUTHORITIES IN THAT RESPECT NULL AND VOID (PARA. 1) AND CALLED UPON ISRAELI TO RESCIND AND TO DESIST FORTHWITH FROM ALL SUCH MEASRURES (PARA. 2) IN PARAGRAPH 3 OF THAT RESOLUTION THE ASSEMBLY REQUESTED THE SECRETARY GENERAL TO INVESTIGATE THE SITUATION IN AL IBRAHIMI MOSQUE BY CONTACTING THE ISLAMIC, ARAB AND OTHER AUTHORITIES CONCERNED AND TO REPORT AS SOON AS POSSIBLE ON THE IMPLEMENTATION OF PARAGRAPH 2 OF THE RESOLUTION. THE ASSEMBLY IN PARAGRAPH 4 CALLED UPON ISRAEL TO COOPERATE WITH THE SECRETARYP GENERAL AND TO FACILITATE HIS TASK.
2. IN ORDER TO REPORT TO THE GENERAL ASSEMBLY AT ITS THIRTY FIRST SESSION THE SECRETARY GENERAL ADDRESSED A COMMUNICATIN TO THE GOVERNMENTS OF ISRAEL AND JORDAN AS WELL AS TO THE LEAGUE OF ARAB STATES AND THE ISLAMIC CONFERENCE DRAWING THEIR ATTENTION TO THE RESOLUTION AND INVITING THEM TO FURNISH ANY INFORMATION RELEVANT TO THE SITUATION IN AL IBRAHIMI MOSQUE WHICH THEY MIGHT WISH TO SUBMIT.
3. THE INFORMATION RECEIVED FROM THE GOVERNMENT OF ISRAEL AND THE ISLAMIC CONFERENCE IS REPRODUCE INANNEXES I AND II TO THE PRESENT DOCUMENT. FURTHER REPLIES WILL BE ISSUED AS AN ADDENDUM TO THIS REPORT.

ANNEX I -

INFORMATION RECEIVED FROM THE GOVERNMENT OF ISRAEL

.... /2

SECRET
CONFIDENTIAL

78 JAN 18 1968
78 JAN 18 1968

THIS DOCUMENT IS UNCLASSIFIED DATE 11/11/00 BY 6032

IN ITS RESOLUTION 2252 D (XXX) OF DECEMBER 1975 THE GENERAL ASSEMBLY HAVING NOTED WITH CONCERN THE ACTIONS OF THE ISRAELI AUTHORITIES IN CHANGING THE INSTITUTIONAL STRUCTURE AND ESTABLISHED RELIGIOUS PRACTICES IN THE SANCTUARY OF AL IBRAHIMI MOSQUE IN THE CITY OF AL KHALIL AND HAVING CONSIDERED THAT THOSE ACTIONS CONSTITUTED GRAVE VIOLENCE OF HUMAN RIGHTS AND RELIGIOUS FREEDOM AND OF THE NORMS OF INTERNATIONAL LAW IN PARTICULAR ARTICLE 23 OF THE GENEVA CONVENTION RELATIVE TO THE PROTECTION OF CIVILIAN PERSONS IN TIME OF WAR OF 12 AUGUST 1949 AS WELL AS A NEW THREAT TO PEACE AND SECURITY IN THE AREA DECLARED ALL MEASURES TAKEN BY THE ISRAELI AUTHORITIES IN THAT RESPECT NULL AND VOID (PARA. 1) AND CALLED UPON ISRAELI TO REScind AND TO DESIST FROM ALL SUCH MEASURES (PARA. 2) IN PARAGRAPH 3 OF THAT RESOLUTION THE ASSEMBLY REQUESTED THE SECRETARY GENERAL TO INVESTIGATE THE SITUATION IN AL IBRAHIMI MOSQUE BY CONTACTING THE ISLAMIC ARAB AND OTHER AUTHORITIES CONCERNED AND TO REPORT AS SOON AS POSSIBLE ON THE IMPLEMENTATION OF PARAGRAPH 2 OF THE RESOLUTION THE ASSEMBLY IN PARAGRAPH 4 CALLED UPON ISRAEL TO COOPERATE WITH THE SECRETARY GENERAL AND TO FACILITATE HIS TASK.

2. IN ORDER TO REPORT TO THE GENERAL ASSEMBLY AT ITS THIRTY FIRST SESSION THE SECRETARY GENERAL ADDRESSED A COMMUNICATION TO THE GOVERNMENTS OF ISRAEL AND JORDAN AS WELL AS TO THE LEAGUE OF ARAB STATES AND THE ISLAMIC CONFERENCE DRAWING THEIR ATTENTION TO THE RESOLUTION AND INVITING THEM TO FURNISH ANY INFORMATION RELEVANT TO THE SITUATION IN AL IBRAHIMI MOSQUE WHICH THEY MIGHT WISH TO SUBMIT.

3. THE INFORMATION RECEIVED FROM THE GOVERNMENT OF ISRAEL AND THE ISLAMIC CONFERENCE IS REPRODUCED IN ANNEXES I AND II TO THE PRESENT DOCUMENT. FURTHER REPLYES WILL BE ISSUED AS AN ADDENDUM TO THIS REPORT.

ANNEX I -

INFORMATION RECEIVED FROM THE GOVERNMENT OF ISRAEL

SECRET

3-1/13

- 2 -

THE CAVE OF MACHPELA IS A JEWISH HOLY PLACE, HOUSING AS IT DOES, THE TOMBS OF THE JEWISH PATRIARCHS - ABRAHAM ISAAC AND JACOB AND THEIR RESPECTIVE WIFES - SARA REBEKAH AND LEAH. THIS IS THE PLACE REFERRD TO AS THE AL IBRAHIMI MOSQUE AFTER THE NAME OF THE PATRIARCH ABRAHAM.

THE OVERRIDING PRINCIPLES GIUDING ISRAEL'S POLICY REGARDING ALL THE HOLY PLACES HAVE BEEN AND ARE TO GUARANTEE FREE ACCESS TO MEMBERS OF ALL FAITHS AND TO ENSURE ORDERLY CONDITIONS OF WORSHIP TO MEMBERS OF EVERY RELIGION. THIS PRINCIPLE ALSO APPLIES TO THE CAVE OF MACHPELA AND THE SANCTITY OF THIS HOLY SHRINE IS STRICTLY OBSERVED.

NOTHING AHAS BEEN DONE TO MINIMIZE IN ANY WAY THE RESPONSIBILITY EXERCISED BY THE MUSLIM WAQF OVER THE CAVE. THE WAQF HOLDS THE KEYS TO THE CAVES, AND ITS PERSONNEL CONTINUES TO BE RESPONSIBILE FOR THE DAILY OPENING AND CLOSING OF THE CAVE AS WELL AS ITS MAINTANANCE. THE VORDERLY CONDCUT OF MUSLIM PRAYER S HAS IN NO WAY BEEN INTERFERRED WITH NOR HAS THE PUBLIC CALL TO PRAYER BEEN TAMPERED WITH IN ANY WAY. THE ONLY CHANGE THAT HAS BEEN MADE ON REQUIRING MUSLIM FUNERAL PROCESSION TO LEAVE THE CAVE BY THE SOUTH WESTERN GATE IN ORDER TO SPARE THE FEELINGS OF THE JEWISH WORSHIPERS PRAYING IN THE ABRAHAM AND SARAH HALL. MUSLIM RELIGIOUS TEACHERS AD PERSONNEL OF THE CAVE HAVE BEEN AND CONTINUE TO BE ACCORDED THE RESPECT DUE TO THEM AND ALL THE ASSISTANCE NECESSARY TO CARRY OUT THEIR DUTIES HAS BEEN MADE AVAILABLE TO THEM. JEWISH WEDDINGS AND FEASTS ARE STRICTLY FORBIDDEN IN THE CAVE.

NO PHYSICAL PARTITION HAS BEEN ERECYED IN THIS HOLY SHRINE. AS THE CAVE OF MACHPELA IS HOLY BOTH TO JUDIAISM AND ISLAM ARRANGEMENTS HAVE BEEN MADE WHICH ENABLE BOTH MUSLIMS AND JEWS TO WROSHIP AND PRAY IN AN ORDERLY MANNER BASED ON MUTUAL RESPECT. THE ISSAC AND REBECCA HALL THE LARGEST AND THE MOST IMPORTANT HALL TO ALL RELIGIONS WHICH CONTAINS THE THE IMMAN 'S PULPIT OR MIMBAR IS KEPT EXCLUSIVELY FOR MUSLIM PRAYERS AND JEWISH SERVICES DO NOT TAKE PLACE IN IT.

INFORMATION RECIEVED FORM THE ISLAMIC CONFERENCE
AL-KAHIL AND ITS OLD NAMES

1. THE NAME OF HEBRON HAS BEEN MENTIONED IN YAQOOT AL HAMAWI'S
ENCYCLOPEDIA OF COUNTRIES (MU'JAM EL-BULDAN)

oooooo/3

THE CAVE OF MACHPELA IS A JEWISH HOLY PLACE HOUSING AS IT DOES THE TOMBS OF THE JEWISH PATRIARCHS - ABRAHAM, ISAAC AND JACOB AND THEIR RESPECTIVE WIVES - SARAH, REBECCA AND LEAH. THIS IS THE PLACE REFERRED TO AS THE AL-ABRAHIM MOSQUE AFTER THE NAME OF THE PATRIARCH ABRAHAM.

THE OVERSIGHTING PRINCIPLES GUIDING ISRAEL'S POLICE REGARDING ALL THE HOLY PLACES HAVE BEEN AND ARE TO GUARANTEE FREE ACCESS TO MEMBERS OF ALL FAITHS AND TO ENSURE ORDERLY CONDITIONS OF WORSHIP TO MEMBERS OF EVERY RELIGION. THIS PRINCIPLE ALSO APPLIES TO THE CAVE OF MACHPELA AND THE SANCTITY OF THIS HOLY SHRINE IS STRICTLY OBSERVED.

NOTHING HAS BEEN DONE TO MINIMIZE IN ANY WAY THE RESPONSIBILITY EXERCISED BY THE MUSLIM WADE OVER THE CAVE. THE WADE HOLDS THE KEYS TO THE CAVE, AND ITS PERSONNEL CONTINUES TO BE RESPONSIBLE FOR THE DAILY OPENING AND CLOSING OF THE CAVE AS WELL AS ITS MAINTENANCE. THE ORDERLY CONDUCT OF MUSLIM PRAYER IS HAS IN NO WAY BEEN INTERFERED WITH NOR HAS THE PUBLIC CALL TO PRAYER BEEN TAMPERED WITH IN ANY WAY.

THE ONLY CHANGE THAT HAS BEEN MADE ON REGARDING MUSLIM FUNERAL PROCESSION TO LEAVE THE CAVE BY THE SOUTH WESTERN GATE IN ORDER TO SPARE THE FEELINGS OF THE JEWISH WORSHIPPERS PRAYING IN THE ABRAHAM AND SARAH HALL. MUSLIM RELIGIOUS TEACHERS AND PERSONNEL OF THE CAVE HAVE BEEN AND CONTINUE TO BE ACCORDED THE RESPECT DUE TO THEM AND ALL THE ASSISTANCE NECESSARY TO CARRY OUT THEIR DUTIES HAS BEEN MADE AVAILABLE TO THEM. JEWISH WEDDINGS AND FEASTS ARE STRICTLY FORBIDDEN IN THE CAVE.

NO PHYSICAL PARTITION HAS BEEN ERECTED IN THIS HOLY SHRINE. AS THE CAVE OF MACHPELA IS HOLY BOTH TO JUDIAISM AND ISLAM, ARRANGEMENTS HAVE BEEN MADE WHICH ENABLE BOTH MUSLIMS AND JEWS TO WORSHIP AND PRAY IN AN ORDERLY MANNER BASED ON MUTUAL RESPECT. THE ISAAC AND REBECCA HALL THE LARGEST AND THE MOST IMPORTANT HALL TO ALL RELIGIONS WHICH CONTAINS THE IMMAN 30-BURBIT OR MINBAR IS KEPT EXCLUSIVELY FOR MUSLIM PRAYERS AND JEWISH SERVICES DO NOT TAKE PLACE IN IT.

INFORMATION RECEIVED FROM THE ISLAMIC CONFERENCE AL-KAHIL AND ITS OLD NAMES
1. THE NAME OF HERON HAS BEEN MENTIONED IN YACOOT AL HAMAWI'S ENCYCLOPEDIA OF COUNTRIES (MU'JAN EL-BULDAH)

- 3 -

HE DESCRIBED IT AS VILLAGE NEAR JERUSALEM WHERE PROPHET IBRAHAIM AL KAHILIL WAS BURIED A FACT GAVE IT THE NAME AL KHALIL. THE NAME HEBRON IS DERIVED FROM HEBRA. THE PROPHET IBRAHAIM BOUGHT A PIECE OF LAND NEAR HEBRA WHERE HE BURIED HIS WIFE SARA AS WELL AS HIS SONS YAQOB AND ISAQ AND THEIR WIVES. IBRAHIM ALSO WAS LATER BURIED THERE AND STILL LATER A SHRINE AND MOSQUE WERE BUILT AROUND THEIR GRAVES. THE FAMOUS ARAB CHRONICLER IBN BATUTAH DESCRIBED THE TOWER AND ITS MOSQUE AS FOLLOWS:

"IT IS A TOWN SMALL IN AREA BUT GREAT IN VALUE SHINING AND BEAUTIFUL IN APPEARANCE AND AMAZING IN ITS REALITY. SITUATED IN A VALLEY THE MOSQUE IS OF AN OUTSTANDING AND SOLID CONSTRUCTION AND EXTREMELY CAPTIVATING. INSIDE THE MOSQUE IS THE HOLY CAVE WHICH CONTAINS THE GRAVES OF IBRAHIM ISAQ AND YAQOB PEACE BE UPON OUR PROPHET AND UPON THEM. OPPOSITE WHICH ARE THE GRAVES OF THEIR WIVES."

SOME SALIENT POINTS IN THE HISTORY OF THE MOSQUE

2.

THE STATUS OF THE BUILDING HOUSING THESE GRAVES AS A MOSQUE WAS CONFIRMED

CONFIRMED IN THE YEAR 708 HIJRI. ON SATURDAY 18 SAFAR 708 AH THE BUILDING WAS DESIGNATED AS HARAM IE A HOLY PLACE AND SINCE THAT DATE PEOPLE HAVE BEEN VISITING THE THREE HOLY TOMBS TO PAY THEIR RESPECTS. FURTHER THE FIVE DAILY PRAYERS AS WELL AS THE FRIDAY PRAYERS HAVE SINCE BEEN OFFERED IN CONGREGATION. THEREFORE IT IS NOT CORRECT TO SAY THAT THE SITE HAS BEEN NO MORE THAN A GRAVEYARD.

HISTORY OF THE MOSQUE OF IBRAHIM DURING THE ISLAMIC ERA

3. THE PRESENT STRUCTURE DATES FROM THE BEGINNING OF THE OMAYYAD PERIOD AND THE MOSQUE CONTINUED TO BE LOOKED AFTER BY THE ABBASIDE AND FATIMITE CALIPHS AS WELL AS THE AYUBI AND MAMLUK SULTANS. MOSLEMS CONSIDERED IT HOLY AND WORTHY OF RESPECT SINCE IT CONTAINS THE MORTAL REMAINS OF THE HOLY PROPHETS.

4. AT THESE CORNERS OF THE MOSQUE THERE ARE TWO MINARETS BUILT IN THE STYLE OF THE MINARETS OF THE GRAND OMMAYYAD MOSQUE IN DAMASCUS AND THE MINARETS OF BAB EL-SILSILA IN THE MOSQUE OF JERUSALEM.

5. THE DOMES OVER THE TOMBS OF THE PROPHETS IBRAHIM AND YAQOB AND THEIR WIVES AS WELL AS SOME OF THE WALLS AND TILES ALSO BELONG TO THE OMAYYAD PERIOD.

6. THE DOME OF YOUSUF WAS BUILT OVER THE SPOT THAT WHERE THE PROPHET

.../4

HE DESCRIBED IT AS A VILLAGE NEAR JERUSALEM WHERE PROPHET
 IBRAHIM AL KAHILAH WAS BURIED A FACT HAVE IT THE NAME AL KHALIL.
 THE NAME HEBRON IS DERIVED FROM HEBRA.
 THE PROPHET IBRAHIM BOUGHT A PIECE OF LAND IN HEBRA WHERE HE
 BURIED HIS WIFE SARA AS WELL AS HIS SONS YACOB AND ISHAK
 AND THEIR WIVES. IBRAHIM ALSO WAS LATER BURIED THERE AND STILL
 LATER A SHRINE AND MOSQUE WERE BUILT AROUND THE GRAVES. THE FAMOUS
 ARAB CHRONICLER IBN BATUTAH DESCRIBED THE TOWER
 AND ITS MOSQUE AS FOLLOWS:
 "IT IS A TOWN SMALL IN AREA BUT GREAT IN VALUE SHINING AND BEAUTIFUL
 IN APPEARANCE AND AMAZING IN ITS REALITY. SITUATED IN A VALLEY
 THE MOSQUE IS OF AN OUTSTANDING AND SOLID CONSTRUCTION AND EXTRA-
 REMELY CAPTIVATING. INSIDE THE MOSQUE IS THE HOLY CAVEWHICH
 CONTAINS THE GRAVES OF IBRAHIM ISAK AND YACOB PLACE BE UPON
 OUR PROPHET AND UPON THEM. OPPOSITE WHICH ARE THE GRAVES OF THEIR
 WIVES.
 SOME SALIENT POINTS IN THE HISTORY OF THE MOSQUE
 1. THE STATUS OF THE BUILDING HOUSING THESE GRAVES AS A MOSQUE WAS
 CONFIRMED IN THE YEAR 705 HIRI. ON SATURDAY 18 BAR ARVOD AN
 THE BUILDING WAS DESIGNATED AS HARAM IE A HOLY PLACE AND A HOLE
 THAT DATE PEOPLE HAVE BEEN VISITING THE THREE HOLY TOMBS TO
 PAY THEIR RESPECTS. FURTHER THE FIVE DAILY PRAYERS AS WELL AS
 THE FRIDAY PRAYERS HAVE SINCE BEEN OFFERED IN CONGREGATION.
 THEREFORE IT IS NOT CORRECT TO SAY THAT THE SITE HAS BEEN NO MORE
 THAN A GRAVEYARD.
 HISTORY OF THE MOSQUE OF IBRAHIM DURING THE ISLAMIC ERA
 2. THE PRESENT STRUCTURE DATES FROM THE BEGINNING OF THE OMAYYAD
 PERIOD AND THE MOSQUE CONTINUED TO BE LOOKED AFTER THE BY ABBASIDE
 AND FATIMITE CALIPHS AS WELL AS THE AYUBI AND MAMLUK SULTANS.
 MOSLEMS CONSIDERED IT HOLY AND WORTHY OF RESPECT SINCE
 IT CONTAINS THE MORTAL REMAINS OF THE HOLY PROPHETS.
 3. AT THESE CORNERS OF THE MOSQUE THERE ARE TWO MINARETS BUILT IN
 THE STYLE OF THE MINARETS OF THE GRAND OMAYYAD MOSQUE IN DAMASCUS
 AND THE MINARETS OF BAB EL-SILSIYA IN THE MOSQUE OF JERUSALEM.
 4. THE DOME OVER THE TOMBS OF THE PROPHETS IBRAHIM AND YACOB
 AND THEIR WIVES AS WELL AS SOME OF THE WALLS AND TILES ALSO
 BELONG TO THE OMAYYAD PERIOD.
 5. THE DOME OF YACOB WAS BUILT OVER THE SPOT WHERE THE PROPHET

= 4 =

YOUSUF IS BELIVED TO BE BURIED, DURING THE TIME OF THE ABBASIDE CALIPH AL MUQTADIR BILLAH. DURING THE TIME OF CALIPH AL MAHADI IN 918 A.D. A DOOR WAS BUILT AS TO ENABLE ENTRY INTO THE MOSQUE FROM THE NORTHERN SIDE AND A STAIRWAY WAS ALSO BUILT ALONG EACH KDE OF THE DOOR ONE FOR GOING UP AND ONE FOR GOING DOWN. THIS STAIRWAY WAS DESTROYED BY THE ISRAELIS AFTER 1967 WAR.

DURING THE FATIMIDE PERIOD A BEAUTIFUL PULPIT MADE OF WALNUT WOOD AND ENCRUSTED WITH IVORY WAS ADDED TO THE MOSQUE. THIS P PULPIT IS SIMILAR TO THAT BUILT IN THE MOSQUE OF NAFISAH IN CAIRO IN 541 HIJIRI.

8. IN 1099AD THE HARAM WAS GIVEN TO TE GODFREY OF BABYLON LATER DURING THE REIGN OF KING BALDWIN KNOWN TO THE ARABS AS BARDWEEL A PORTION OF THE STRUCTURE ERECTED ABOVE THE CAVE IN THE IBRAHIMI MOSQUE WAS DESTROYED. ACCORDING TO THE CONTEMPORARY WRITER ALI ALHARAWI A GROUP OF EUROPEAN WHO ENTERED THE CAVE WITH THE PERMISSION OF KING BALDWIN SAW THE PURE BODIES OF THE PRPOHETS IBRAHIM ISHAQ AND YAQOB. THE ER WERE CHANDELIERS AND LAMPS ABOVE THEIR HEADS WHICH WERE COVERED. THE KING THEREFORE ORDERED THE PLACE TO BE CLOSED IN 1119 AD AFTER THE RESTORATION OF THE REGION TO MUSLIM RULE SEVERAL ADDITIONS IMPROVEMENTS AND EMBELLISHMENTS WERE MADE TO THE MOSQUE DURING THE PERIODSOF THE MAMLUK AND MALIKI RULERS. AMONG THESE WAS THE SCHOOL BUILT BY THE THE MAMLUK SC SULTAN NASSAR HASSAN IN 1361 AD THE JORDANIAN ANTIQUITIES DEPARTMENT MADE SOME RESTORATIONS IN THIS BUILDING IN 1964. BUT THE ISRAELI AUTHORITIES DESTROYED IT AND RAZED IT TO THE GROUND AFTER THE OCCUPATION.

ENDENT OF IBRAHIMI MOSQUE

9. THROUGHOUT THE ISLAMIC PERIOD MOSLEMS USED TO ALLOCATE ENDOWMENT FROM THE REVENUE OF THEIR LANDS AND REAL ESTATES IN CITIES AND VILLAGES TO THE IBRAHIMI MOSQUE IN AL KHALIL. AMOUNG THESE ENDOWMENTS WERE LANDS MEASURING 15,320 DUNUMS IN ZAKARIA VILLAGE ALONE. THESE LANDS AND OTHERS A SERVING THE SAME PURPOSE WERE SEIZED BY THE ISRAELI AUTHORITIES IN 1948.

THE HOLY MOSQUE OF IBRAHIM UNDER ISRAELI OCCUPATION

10. THIS IS IN SHARP CONTRAST TO THE BEHAVIOR OF THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES SINCE 1967. ISRAELI OCCUPATION FORCES

...../5

YOUSEF IS BELIEVED TO BE BURIED DURING THE TIME OF THE ABBASIDS
CALIPH AL MU'TADIR BILLAH. DURING THE TIME OF CALIPH AL MAHADI
IN 218 A.D. A DOOR WAS BUILT AS TO ENABLE ENTRY INTO THE
MOSQUE FROM THE NORTHERN SIDE AND A STAIRWAY WAS ALSO BUILT
ALONG EACH SIDE OF THE DOOR ONE FOR GOING UP AND ONE FOR GOING
DOWN. THIS STAIRWAY WAS DESTROYED
BY THE ISRAELIS AFTER 1967 WAR.

DURING THE FATIMIDE PERIOD A BEAUTIFUL PULPIT MADE OF WALNUT
WOOD AND ENCRUSTED WITH IVORY WAS ADDED TO THE MOSQUE. THIS P
PULPIT IS SIMILAR TO THAT BUILT IN THE MOSQUE OF NATASHA IN CAIRO
IN 341 HIRI.

8. IN 1099 THE HARAM WAS GIVEN TO THE GOD REY OF BABYLON LATER
DURING THE REIGN OF KING BALDWIN KNOWN TO THE ARABS AS BARDWEEL
A PORTION OF THE STRUCTURE ERECTED ABOVE THE CAVE IN THE
IBRAHIMI MOSQUE WAS DESTROYED. ACCORDING TO THE CONTEMPORARY
WRITER ALI ALHARAWI A GROUP OF EUROPEANS WHO ENTERED THE CAVE
WITH THE PERMISSION OF KING BALDWIN SAW THE PURE BODIES
OF THE PROPHETS IBRAHIM ISHAQ

AND YADOR. THERE WERE CHANDELIERS AND LAMPS ABOVE THEIR HEADS
WHICH WERE COVERED. THE KING THEREFORE ORDERED THE PLACE TO BE
CLOSED IN 1119 AD AFTER THE RESTORATION OF THE REGION TO MUSLIM
RULE SEVERAL ADDITIONS IMPROVEMENTS AND EMBELLISHMENTS WERE MADE
TO THE MOSQUE DURING THE PERIODS OF THE MAMLUK AND HALIKI RULERS.
AMONG THESE WAS THE SCHOOL BUILT BY THE MAMLUK SC
SULTAN HASSAN HASSAN IN 1561 AD THE JORDANIAN ANTIQUITIES
DEPARTMENT MADE SOME RESTORATIONS IN THIS BUILDING IN 1964.
BUT THE ISRAELI AUTHORITIES DESTROYED IT AND RAISED IT TO THE
GROUND AFTER THE OCCUPATION.

9. THROUGHOUT THE ISLAMIC PERIOD MUSLIMS USED TO ALLOCATE ENDOWMEN
FROM THE REVENUE OF THEIR LANDS AND REAL ESTATES IN CITIES
AND VILLAGES TO THE IBRAHIMI MOSQUE IN AL KHALIL. AMONG
THESE ENDOWMENTS WERE LANDS MEASURING 15,320 DUNOMS
IN ZAKARIA VILLAGE ALONE. THESE LANDS AND OTHERS A SERVING
THE SAME PURPOSE WERE SEIZED BY THE ISRAELI AUTHORITIES IN 1968.

THE HOLY MOSQUE OF IBRAHIM UNDER ISRAELI OCCUPATION
10. THIS IS IN SHARP CONTRAST TO THE BEHAVIOR OF THE ISRAELI
OCCUPATION AUTHORITIES SINCE 1967. ISRAELI OCCUPATION FORCES

- 5 -

ENTERED THE CITY OF HEBRON (AL KHALIL). ON THURSDAY 9 JUNE 1967 AND IMMEDIATELY SET ABOUT PROFANING THE HOLY MOSQUE OF IBRAHIM WHICH WAS BUILT THERE IN THE EARLY DAYS OF ISLAM FOR PRAYERS. THE ISRAELI OCCUPATION FORCES FORCIBLY HOISTED THE ISRAELI FLAG OVER IT AND INITIALLY BARRED THE MUSLEMS FROM ENTERING IT. THE CATALOGUE OF THEIR TRANSGRESSION IS AS FOLLOWS:

SINCE THE FIRST DAY OF THEIR OCCUPATION ZIONIST SOLDIERS AND CIVILIANS WENT ON ACTING IN BRAZEN DISRESPECT OF THE SACRITY OF THE HOLY MOSQUE. THEY USED TO ENTER IT WITH THEIR SHOES ON AND TREADED UPON THE CARPETS ON WHICH THE MUSLEMS PROSTRATE IN PRAYER. A FACT WHICH IMPELLED THE MUSLEMS TO REMOVE THE CARPETS. A NUMBER OF ISRAELI TROOPS USED TO STAND AT THE ENTRANCE OF THE MOSQUE OF IBRAHIM AND BAR MUSLEMS FROM ENTERING IT FOR PRAYERS. NOVEMBER 1967 SAW THE ADVENT OF RAMADAN WHICH IS THE MONTH OF CONTINUOUS WORSHIP BY THE MUSLIMS. THIS WAS WINTER TIME WHEN THE MOSQUE MUST BE FURNISHED WITH CARPETS TO ENABLE THE FAITHFUL TO SIT ON THEM DAY AND NIGHT TO PERFORM THEIR WORSHIP. BUT THE OCCUPATION MILITARY AUTHORITIES FORBODE THE DEPARTMENT CONCERNED TO RESTORE THE CARPETS. THE RESPONSIBLE CIRCLES PROTESTED AGAINST THIS ORDER AND THE PRESIDENT OF THE ISLAMIC ORGANISATION AND THE 'AUQAF COUNCIL' MADE ANOTHER PROTEST TO THE ISRAELI MINISTER OF DEFENCE ON 30 NOVEMBER 1967 ASKING HIM TO ALLOW THE DEPARTMENT TO FURNISH CARPETS BUT THAT REQUEST WENT UNHEEDED. THE ISRAELI AUTHORITIES THEN INTRODUCED INTO THE MOSQUE WOODEN BOXES CONTAINING COPIES OF THE TORAH. ON 18 DECEMBER 1967 THE DIRECTOR OF AUQAF SUBMITTED A PROTEST TO THE MILITARY GOVERNOR OF HEBRON. THE ISRAELI MINISTER OF DEFENSE THEREAFTER PROMISED TO REMOVE THESE BOXES BUT NOTHING WAS DONE. THE ISRAELI AUTHORITIES DID NOT HEED THESE PROTESTS ON THE CONTRARY THEY PERMITTED THEIR TOURISTS TO ENTER THE MOSQUE DISRESPECTFULLY IN VIOLATION OF THE FEELINGS OF THE MUSLIMS. THEY USED TO ENTER THE MOSQUE AT THE TIME OF THE MUSLIM PRAYERS SHOUTING AND CLAPPING THEREBY DISTURBING THOSE PRAYING. THERE HAVE BEEN MANY OCCASIONS WHERE DANCING PARTIES AND WEDDING RECEPTIONS HAVE BEEN ORGANIZED WITHIN THE PREMISES OF THE MOSQUE AND DURING THESE ALCOHOLIC BEVERAGES WHICH ARE TOTALLY FORBIDDEN TO MUSLIMS HAVE BEEN FREELY USED AND EVEN POURED ON TO THEIR PRAYER MATS. ON OTHER OCCASIONS THE ZIONIST SETTLERS PREVENTED THE MU'AZZIN FROM RECITING THE CALLS FOR PRAYER.

11. ON 11 OCTOBER 1968 THE ISRAELI OCCUPATION FORCES PULLED DOWN THE STAIRWAY FROM THE MAIN DOORWAY TO THE TOMB OF THE PROPHET

ENTERED THE CITY OF HEBRON (AL KHALIL). ON THURSDAY 9 JUNE 1967 AND IMMEDIATELY SET ABOUT PROHIBITING THE HOLY MOSQUE OF ABRAHAM WHICH WAS BUILT THERE IN THE EARLY DAYS OF ISLAM FOR PRAYERS. THE ISRAELI OCCUPATION FORCES FORCIBLY HOISTED THE ISRAELI FLAG OVER IT AND INITIALLY BARRED THE MUSLIMS FROM ENTERING IT. THE CATALOGUE OF THEIR TRANSGRESSION IS AS FOLLOWS:

SINCE THE FIRST DAY OF THEIR OCCUPATION ZIONIST SOLDIERS AND CIVILIANS WENT ON ACTING IN BRAZEN DISRESPECT OF THE SANCTITY OF THE HOLY MOSQUE. THEY USED TO ENTER IT WITH THEIR SHOES ON AND TREADED UPON THE CARPETS ON WHICH THE MUSLIMS PROSTRATE IN PRAYER. A FACT WHICH IMPELLED THE MUSLIMS TO REMOVE THE CARPETS. A NUMBER OF ISRAELI TROOPS USED TO STAND AT THE ENTRANCE OF THE MOSQUE OF ABRAHAM AND BAR MUSLIMS FROM ENTERING IT FOR PRAYERS. NOVEMBER 1967 SAW THE ADVENT OF RAMADAN WHICH IS THE MONTH OF CONTINUOUS WORSHIP BY THE MUSLIMS. THIS WAS WINTER TIME WHEN THE MOSQUE MUST BE FURNISHED WITH CARPETS TO ENABLE THE FAITHFUL TO SIT ON THEM DAY AND NIGHT TO PERFORM THEIR WORSHIP. BUT THE OCCUPATION MILITARY AUTHORITIES FORBODE THE DEPARTMENT CONCERNED TO RESTORE THE CARPETS. THE RESPONSIBLE CIRCLES PROTESTED AGAINST THIS ORDER AND THE PRESIDENT OF THE ISLAMIC ORGANISATION AND THE AUDAH COUNCIL MADE ANOTHER PROTEST TO THE ISRAELI MINISTER OF DEFENCE ON 30 NOVEMBER 1967 ASKING HIM TO ALLOW THE DEPARTMENT TO FURNISH CARPETS BUT THAT REQUEST WENT UNHEeded. THE ISRAELI AUTHORITIES THEN INTRODUCED INTO THE MOSQUE WOODEN BOXES CONTAINING COPIES OF THE TORAH. ON 18 DECEMBER 1967 THE DIRECTOR OF AUDAH SUBMITTED A PROTEST TO THE MILITARY GOVERNOR OF HEBRON. THE ISRAELI MINISTER OF DEFENCE THEREAFTER PROMISED TO REMOVE THESE BOXES BUT NOTHING WAS DONE. THE ISRAELI AUTHORITIES DID NOT HEED THESE PROTESTS ON THE CONTRARY THEY PERMITTED THEIR TOURISTS TO ENTER THE MOSQUE DISRESPECTFULLY IN VIOLATION OF THE FEELINGS OF THE MUSLIMS. THEY USED TO ENTER THE MOSQUE AT THE TIME OF THE MUSLIM PRAYERS SHOUTING AND CLAPPING THEREBY DISTURBING THOSE PRAYING. THERE HAVE BEEN MANY OCCASIONS WHERE DANCING PARTIES AND WEDDING RECEPTIONS HAVE BEEN ORGANIZED WITHIN THE PREMISES OF THE MOSQUE AND DURING THESE ALCOHOLIC BEVERAGES WHICH ARE TOTALLY FORBIDDEN TO MUSLIMS HAVE BEEN FREELY USED AND EVEN Poured ON TO THEIR PRAYER MATS. ON OTHER OCCASIONS THE ZIONIST SETTLERS PREVENTED THE MOSLIMS FROM RECEIVING THE CALLS FOR PRAYER. 11. ON 11 OCTOBER 1968 THE ISRAELI OCCUPATION FORCES PULLED DOWN THE STAIRWAY FROM THE MAIN DOORWAY TO THE TOMB OF THE PROPHET

- 6 -

IBRAHIM ON THE EASTERN SIDE OF THE MOSQUE.

12. ON THE SAME DAY THE OCCUPATION AUTHORITIES DESTROYED THE MONUMENTAL WELL ADJOINING THE FENCE OF THE MOSQUE. THIS MONUMENTAL WELL WAS BEING USED BY THE MOSLEMS TO OBTAIN WATER FOR THEIR ABLUTIONS.

13. ON 9 JUNE 1970 AT 10:30 SOME SETTLERS WITH TWO DOGS ENTERED THE MOSQUE UNDER THE PROTECTION OF THE OCCUPATION AUTHORITIES. THEY HAD WITH THEM A WOODEN TABLE WHICH THEY PLACED IN THE MOSQUE.

14. ON 10 NOVEMBER 1972 A CUPBOARD CONTAINING THE TORAH ALONG WITH A LARGER ONE AND OTHER OBJECTS OF WORSHIP WAS PLACED IN THE JACOBITE GALLERY. THEN THE MILITARY GOVERNOR PERSONALLY ARRIVED AT 1:00 PM AND PLACED SOME CHAIRS THERE. THE WAKFS DIRECTOR AND MUFTI AND HEAD WARDEN PROTESTED DIRECTLY TO THE MILITARY GOVERNOR WHO PAID NO HEED TO THEM.

15. ON 31 OCTOBER 1973 THE MILITARY GOVERNOR OF HEBRON CALLED TO HIS OFFICE THE DIRECTOR OF THE WAKFS AND THE WARDEN OF THE MOSQUE AND INFORMED THEM OF THE FOLLOWING DECISIONS OF THE ISRAELI GOVERNMENT:

ANNEXATION OF THE JACOBITE GALLERY AS A PLACE OF PRAYER FOR THE JEWS IN ADDITION TO THE GALLERY OF IBRAHIM WHICH HAD ALREADY BEEN OCCUPIED.

FURNISHING THESE AREAS WITH FIXTURES AND FURNITURE WHICH ARE OUT OF PLACE IN A MOSQUE.

FORBIDDING NON JEWS FROM ENTERING THOSE PLACES DURING THE PRESENCE OF JEWS. FIXING BARRIERS TO SEPARATE THE VARIOUS SECTS OF JEWS DURING THE PRAYER IN VIEW OF THE DIFFERENCES IN THEIR BELIEFS. USING THE GALLERY OF IBRAHIM FOR PROFESSIONAL PRAYER DURING THEIR FEASTS.

ENTRY OF JEWS INTO THE HOLY MOSQUE ON FRIDAYS FROM 4:00 PM TO 5:00 PM IN PREPARATION FOR THE SABBATH.

LATEST DEVELOPMENTS

16. FINALLY ON MONDAY 27 RAJAB 1395 H CORRESPONDING TO 4 AUGUST 1975 THE RELIGIOUS MAGISTRATE OF HEBRON AND THE CHIEF OF THE ULEMA WERE INFORMED OF THE DECISION OF THE OCCUPATION AUTHORITIES TO DIVIDE THE HOLY IBRAHIM MOSQUE BETWEEN MUSLIMS AND JEWS.

HE WAS ALSO INFORMED THAT THE ONE ENTRANCE HAD BEEN ALLOCATED FOR MUSLIMS AND ANOTHER FOR JEWS AND A THIRD FOR TOURISTS. IN FACT ONLY A SMALL AREA (20 METRES BY 5 METRES) IS AVAILABLE FOR THE PERFORMANCE OF THE MUSLIM PRAYERS AND THESE TOO ARE DISTRIBUTED IN VARIOUS WAYS AS EXPLAINED EARLIER.

17. THESE DECISIONS WERE TAKEN NOT BECAUSE OF THE INDIFFERENCE OF THE PEOPLE IN HEBRON BUT IN FACT IN THE FACE OF GREAT TENSION MANIFESTED IN THE CITY ON 2 AUGUST 1975 IN AN ATTEMPT TO STOP INTRUDERS FROM AMONG THE JEWS SHOUTING OBSCENITIES IN THE VICINITY OF THE MOSQUE AND THROWING FILTH AT IT.

...../7

1. ON THE EASTERN SIDE OF THE MOSQUE, BRAHIM ON THE SAME DAY, THE OCCUPATION AUTHORITIES DESTROYED THE MONUMENTAL WELL ADJOINING THE FENCE OF THE MOSQUE. THIS MONUMENTAL WELL WAS BEING USED BY THE MOSLEMS TO OBTAIN WATER FOR THEIR ABUTMENTS.

2. ON 9 JUNE 1952, SOME SETTLERS WITH TWO DOGS ENTERED THE MOSQUE UNDER THE PROTECTION OF THE OCCUPATION AUTHORITIES. THEY THE HA WITH THEM A WOODEN TABLE WHICH THEY PLACED IN THE MOSQUE.

3. ON 10 NOVEMBER 1952, A CUPBOARD CONTAINING THE TORAH ALONG WITH A LARGER ONE AND OTHER OBJECTS OF WORSHIP WAS PLACED IN THE JACOBITE GALLERY. THEN THE MILITARY GOVERNOR PERSONALLY ARRIVED AT 1:00 PM AND PLACED SOME CHAIRS THERE. THE WARPS DIRECTOR AND HUPAT AND HEAD WARDEN REQUESTED DIRECTLY TO THE MILITARY GOVERNOR WHO PAID NO HEED TO THEM.

4. ON 31 OCTOBER 1952, THE MILITARY GOVERNOR OF HEBRON CALLED TO HIS OFFICE THE DIRECTOR OF THE WARPS AND THE WARDEN OF THE MOSQUE AND INFORMED THEM OF THE FOLLOWING DECISIONS OF THE ISRAELI GOVERNMENT:

ANNEXATION OF THE JACOBITE GALLERY AS A PLACE OF PRAYER FOR THE JEWS IN ADDITION TO THE GALLERY OF IBRAHIM WHICH HAD ALREADY BEEN OCCUPIED.

5. FURNISHING THESE AREAS WITH FIXTURES AND FURNITURE WHICH ARE OUT OF PLACE IN A MOSQUE.

6. FORBIDDING NON JEWS FROM ENTERING THOSE PLACES DURING PRESENCE OF PRAYER. TO SEPARATE THE VARIOUS SECTS OF JEWS DURING THE PRAYER IN VIEW OF THE DIFFERENCES IN THEIR BELIEFS. USING THE GALLERY OF IBRAHIM FOR PROPER INGHNEIR FAITH DURING THEIR FEASTS.

7. ENTRY OF JEWS INTO THE HOLY MOSQUE ON FRIDAYS FROM 4:00 PM TO 5:00 PM IN PREPARATION FOR THE SABATH.

8. LATEST DEVELOPMENTS. 16. FINALLY ON MONDAY 27 JULY 1952, A CORRESPONDING TO 4 AUGUST 1952, THE RELIGIOUS MAGISTRATE OF HEBRON AND THE CHIEF OF THE ULEMA WERE INFORMED OF THE DECISION OF THE OCCUPATION AUTHORITIES TO DIVIDE THE HOLY IBRAHIM MOSQUE BETWEEN MUSLEMS AND JEWS.

9. HE WAS ALSO INFORMED THAT THE ONE ENTRANCE HAD BEEN ALLOCATED FOR MUSLIMS AND ANOTHER FOR JEWS AND A THIRD FOR TOURISTS. IN FACT ONLY A SMALL AREA (20 METERS BY 2 METERS) IS AVAILABLE FOR THE RESIDENCE OF THE MUSLIM. A LARGER AND MORE COMFORTABLE RESIDENCE IN VARIOUS WAYS AS EXPLAINED EARLIER.

10. THESE DECISIONS WERE TAKEN NOT BECAUSE OF THE INDIFFERENCE OF THE PEOPLE IN HEBRON BUT IN FACT IN THE FACE OF GREAT TENSION MANIFESTED IN THE CITY ON 2 AUGUST 1952 IN AN ATTEMPT TO STOP INTERUSERS FROM AMONG THE JEWS SHOOTING OBSCENITIES IN THE VICINITY OF THE MOSQUE AND THROWING FILTH AT IT.

- 7 -

18. ISRAELI DEFENCE MINISTER SHIMON PERES WAS DETERMINED TO TEACH THE MUSLIMS A HARD LESSON OF OPPRESSION AND HUMILIATION FOR THEIR DETERMINATION TO PRESERVE THE ISLAMIC CHARACTER OF THEIR MOSQUE. THUS HE WARNED THAT HE WOULD DEAL WITH THEM RUTHLESSLY WITH ANY ARAB ATTEMPTING TO OBSTRUCT THE ACCESS OF JEWS TO THE HOLY IBRAHIMI SHRINE.

19. MUSLIMS IN THIS VALIENT CITY WERE NOT INTIMIDATED BY THESE THREATS. THE PEOPLE OF HEBRON CALLED IT AN URGENT RALLY IN WHICH THEY DECLARED THAT THE IBRAHAMI MOSQUE IS AN ISLAMIC HOLY PLACE AND THAT THEY WOULD FACE EVEN DEATH IN ORDER TO MAINTAIN IT PURELY MOSLEM.

20. IT WILL THUS BE SEEN THAT THE ACTS OF AGGRESSION COMMITTED BY THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES AGAINST THE IBRAHIMI MOSQUE HAVE BEEN OF TWO KINDS: A- EFFECTING MODIFICATIONS IN THE PHYSICAL ASPECTS OF MOSQUE; B- SUBJECTING IT TO PROFANATION AND SEVERELY RESTRICTING ITS USE BY THE MUSLIMS.

21. THESE CONTINUOUS ACTS OF SACRILEGE COMMITTED BY THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES AGAINST THE HOLY IBRAHIMI MOSQUE AND THEIR ACTION IN CHANGING THE INSTITUTIONAL STRUCTURES AND ESTABLISHED RELIGIOUS PRACTICES OF THE MOSQUE HAVE CREATED A SITUATION WHICH ENDANGERS PEACE AND SECURITY IN THE AREA.

22. FURTHERMORE IT APPEARS THAT THESE ACTIONS OF THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES ARE PART OF A GRAND PLAN DIRECTED NOT ONLY AGAINST THE IBRAHIMI MOSQUE BUT ALSO AGAINST OTHER ISLAMIC HOLY PLACES IN THE OCCUPIED TERRITORY IN PARTICULAR AL AQSA MOSQUE IN JERUSALEM IN WHICH ALSO JEWS ARE NOW ALLOWED TO PRAY. THIS ACTION IS PART OF A LARGER PLAN AIMING AT THE JUDAISATION OF THE WHOLE OF ARAB JERUSALEM WITHIN A PERIOD OF FIVE YEARS.

23. THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES HAVE TAKEN MEASURES IN VARIOUS DIRECTIONS TOWARDS THIS END. FOR EXAMPLE:

A. IN THE CULTURAL SPHERE THEY ARE ENDEAVOURING TO SEVER THE ARAB INHABITANTS FROM THEIR CIVILIZATION AND CULTURAL HERITAGE BY IMPOSING ON THEM A PURELY ISRAELI EDUCATIONAL SYLLABUS.

B. IN THE ECONOMIC FIELD ARAB BANKS HAVE BEEN CLOSED ISRAELI CURRENCY IS THE ONLY LEGAL TENDER AND CUSTOMS RESTRICTIONS HAVE

0000/8

18. ISRAELI DEFENCE MINISTER SHIMON PERES WAS DETERMINED TO TEACH MUSLIMS A HARD LESSON OF OPPRESSION AND HUMILIATION OR THEIR DETERMINATION TO PRESERVE THE ISLAMIC CHARACTER OF THEIR MOSQUE. THUS HE WARNED THAT HE WOULD DEAL WITH THE RUTHLESSLY WITH ANY ARAB ATTEMPTING TO OBSTRUCT THE ACCESS OR ENTRY TO THE HOLY ABRAHAM SHRINE.

19. MUSLIMS IN THIS VALLEY CITY WERE NOT INTIMIDATED BY THESE THREATS. THE PEOPLE OF HEbron CALLED IT AN URGENT RALLY IN WHICH THEY DECLARED THAT THE ABRAHAM MOSQUE IS AN ISLAMIC HOLY PLACE AND THAT THEY WOULD FACE EVEN DEATH IN ORDER TO MAINTAIN IT PURELY MOSQUE.

20. IT WILL BE SEEN THAT THE ACTS OF AGGRESSION COMMITTED BY THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES AGAINST THE ABRAHAM MOSQUE HAVE BEEN OF TWO KINDS - RESTRICTING MODIFICATIONS IN THE PHYSICAL ASPECTS OF MOSQUE. SUBJECTING IT TO PROSECUTION AND SEVERELY RESTRICTING ITS USE BY THE MUSLIMS.

21. THESE CONTINUOUS ACTS OF SPRAWLING CONTROLLED BY THE ISRAELI
OCCUPATION AUTHORITIES AGAINST THE HOLY, ABRAHAMIC BOND AND THEIR
ACTION IN CHANGING THE HISTORICAL STRUCTURES AND ESTABLISHED
RELIGIOUS PRACTICES OF THE MOSQUE HAVE CREATED A SITUATION
WHICH ENDANGERS PEACE AND SECURITY IN THE AREA

22. FURTHERMORE, IT APPEARS THAT THESE ACTIONS OF THE ISRAELI
OCCUPATION AUTHORITIES ARE PART OF A GRAND PLAN DIRECTED NOT ONLY
AGAINST THE ABRAHAMIC MOSQUE BUT ALSO AGAINST OTHER ISLAMIC HOLY
PLACES IN THE OCCUPIED TERRITORY IN PARTICULAR AL AQSA MOSQUE
IN JERUSALEM IN WHICH ALSO JEWS ARE NOW ALLOWED TO PRAY. THIS
ACTION IS PART OF A LARGER PLAN AIMING AT THE QUASSATION OF
THE WHOLE OF ARAB JERUSALEM WITHIN A PERIOD OF FIVE YEARS.

23. THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES HAVE TAKEN MEASURES IN
VARIOUS DIRECTIONS TOWARDS THIS END. FOR EXAMPLE:

A. IN THE CULTURAL SPHERE THEY ARE ENDEAVOURING TO SEVER THE
ARAB INHABITANTS FROM THEIR CIVILIZATION AND CULTURAL HERITAGE
BY IMPOSING ON THEM A PURELY ISRAELI EDUCATIONAL SYLLABUS.

B. IN THE ECONOMIC FIELD ARAB BANKS HAVE BEEN CLOSED ISRAELI
CURRENCY IS THE ONLY LEGAL TENDER AND CUSTOMS RESTRICTIONS HAVE

- 8 -

BEEN INSTITUTED ON GOODS ENTERING JERUSALEM FROM THE WEST BANK. ARAB BUSINESSMEN HAVE TO OBTAIN PERMITS FROM THE ISRAELI AUTHORITIES AND THE STOCK EXCHANGE IN JERUSALEM HAS BEEN OPENED FOR TRANSACTIONS IN ISRAELI CAPITAL.

C. SIDE BY SIDE IN THE INDUSTRIAL FIELD FINISHED GOODS OF ARAB ORIGIN ARE SUBJECTED TO HIGHER TAXES IN ORDER TO MAKE THEM UNCOMPETITIVE WITH ISRAELI MANUFACTURES.

24. THE OCCUPATION AUTHORITIES HAVE ALSO CONFISCATED LANDED PROPERTIES BELONGING TO ARABS INCLUDING LAND BELONGING TO THE CATHOLIC ARCHBISHOPRIC OF JERUSALEM THE PROPERTY OF THE ORTHODOX CHURCH AND THE PALESTINIAN MUSEUM. THEY ARE CARRYING OUT WHAT THEY CALL REPAIRS AND MAINTENANCE OF MUSLIM OWNED BUILDINGS, BOTH INSIDE THE AQSA COMPOUND AND IN THE AREA ADJACENT TO IT. THESE WORKS ARE BEING CARRIED OUT UNDER THE PRETEXT THAT THE BUILDINGS CONCERNED ARE OLD AND THAT THEIR FOUNDATIONS THEMSELVES HAVE BECOME WEAK. IT IS WORTHY OF NOTE IN THIS CONNEXION THAT IF THE FOUNDATIONS HAVE BECOME WEAK, THIS IS THE DIRECT RESULT OF THE EXCAVATIONS CARRIED OUT BY THE OCCUPATION AUTHORITIES, WHICH HAS RESULTED IN THE COLLAPSE OF THE OTHMANIA SCHOOL AND THE IMPORTANT MUSLIM CEMETRY KNOWN AS MAMANALLAH. SUCH ACTIONS HAVE LED THE UNITED NATIONS EDUCATION, SCIENTIFIC AND CULTURAL ORGANIZATION TO GO SO FAR AS TO DISCONTINUE ITS TECHNICAL AID TO ISRAEL.

25. THE ISRAELI PLAN APPARENTLY IS TO EVACUATE THE ARAB RESIDENTS FROM THE QUESTION UNDER THE PRETEXT OF REPAIRING THEM AND LATER TO MOVE JEWISH IMMIGRANTS INTO THE AREA. IN FACT THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES HAVE ADOPTED A VERY AMBITIOUS PLAN OF URBAN DEVELOPMENT DRAWN UP IN 1967, WHICH IS TO BE EXECUTED OVER A PERIOD OF 50 YEARS. THIS PROGRAMME AIMS AT ENLARGING THE AREA OF THE CITY OF JERUSALEM UP TO 400 SQUARE KILOMETRES. THE ENLARGED AREA IS TO ENCOMPASS 27 ARAB VILLAGES AND TO PERMIT THE JUDAISATION OF AS MANY AS 130,000 ARABS AND FINALLY ENABLE THE ANNEXATION OF THE WEST BANK. THE LONG TERM OBJECTIVE OF THIS PLAN IS TO ENSURE A JEWISH MAJORITY IN THE JERUSALEM AREA SO THAT THE CITY BECOMES THE UNQUESTIONED CAPITAL OF ISRAEL.

26. IT IS SIGNIFICANT IN THIS CONTEXT THAT DURING THE VERY FIRST FEW WEEKS OF THE ISRAELI OCCUPATION THE ISRAELI PRIME MINISTER DECLARED THAT «THE STATE OF ISRAEL WOULD AMOUNT TO NONSENSE WITHOUT THE WALLING WALL AND THE TOMB OF ISRAEL» THE LATTER REFERRING TO THE TOMB OF PROPHET YAQOB WHICH IS SITUATED WITHIN THE PRECINCTS OF THE IBRAHIM MOSQUE.

27. THIS IS A SITUATION TO WHICH THE ORGANISATION OF THE ISLAMIC CONFERENCE CANNOT REMAIN INDIFFERENT BECAUSE THE ENTIRE AREA

.... /9

BEEN INSTITUTED ON GOODS ENTERING JERUSALEM FROM THE WEST BANK. ARAB BUSINESSMEN HAVE TO OBTAIN PERMITS FROM THE ISRAELI AUTHORITIES AND THE STOCK EXCHANGE IN JERUSALEM HAS BEEN OPENED FOR TRANSACTIONS IN ISRAELI CAPITAL.

C. SIDE BY SIDE WITH THE INDUSTRIAL FIELD FINISHED GOODS OF ARAB ORIGIN ARE SUBJECTED TO HIGH TAXES IN ORDER TO MAKE THEM UNCOMPETITIVE WITH ISRAELI MANUFACTURES.

24. THE OCCUPATION AUTHORITIES HAVE ALSO CONFISCATED LANDED PROPERTIES BELONGING TO ARABS INCLUDING LAND BELONGING TO THE CATHOLIC ARCHBISHOPRIC OF JERUSALEM THE PROPERTY OF THE ORTHODOX CHURCH AND THE PALESTINIAN MUSEUM. THEY ARE CARRYING OUT WHAT THEY CALL REPAIRS AND MAINTENANCE OF MUSLIM OWNED BUILDINGS BOTH

INSIDE THE AGSA COMPOUND AND IN THE AREA ADJACENT TO IT. THESE WORKS ARE BEING CARRIED OUT UNDER THE PRETEXT THAT THE BUILDINGS CONCERNED ARE OLD AND THAT THEIR FOUNDATIONS THEMSELVES HAVE

BECOME WEAK. IT IS WORTHY OF NOTE IN THIS CONNECTION THAT IN THE FOUNDATIONS HAVE BECOME WEAK THIS IS THE DIRECT RESULT OF THE EXCAVATIONS CARRIED OUT BY THE OCCUPATION AUTHORITIES

WHICH HAS RESULTED IN THE COLLAPSE OF THE OTTOMAN SCHOOL AND THE IMPORTANT MUSLIM CEMETERY KNOWN AS MAMAR AL-SUGH. SUCH ACTIONS HAVE LED THE UNITED NATIONS EDUCATIONAL SCIENTIFIC AND CULTURAL ORGANIZATION TO GO SO FAR AS TO DISCONTINUE ITS TECHNICAL

AID TO ISRAEL.

25. THE ISRAELI PLAN APPARENTLY IS TO EVACUATE THE ARAB RESIDENTS FROM THE QUESTION UNDER THE PRETEXT OF REPAIRING THEM AND LATER TO MOVE JEWISH IMMIGRANTS INTO THE AREA. IN FACT THE ISRAELI OCCUPATION

AUTHORITIES HAVE ADOPTED A VERY AMBITIOUS PLAN OF URBAN DEVELOPMENT DRAWN UP IN 1957 WHICH IS TO BE EXECUTED OVER A PERIOD

OF 50 YEARS. THIS PROGRAMME AIMS AT ENLARGING THE AREA OF THE CITY OF JERUSALEM UP TO 400 SQUARE KILOMETRES. THE ENLARGED AREA IS TO ENCOMPASS 27 ARAB VILLAGES AND TO PERMIT THE JUDALISATION OF AS MANY AS 130,000 ARABS AND FINALLY ENABLE THE ANNEXATION OF THE WEST

BANK. THE LONG TERM OBJECTIVE OF THIS PLAN IS TO ENSURE A JEWISH MAJORITY IN THE JERUSALEM AREA SO THAT THE CITY BECOMES THE UNQUESTIONED CAPITAL OF ISRAEL.

26. IT IS SIGNIFICANT IN THIS CONTEXT THAT DURING THE VERY FIRST FEW WEEKS OF THE ISRAELI OCCUPATION THE ISRAELI PRIME MINISTER DECLARED THAT THE STATE OF ISRAEL WOULD AMOUNT TO NONSENSE

WITHOUT THE WALLING WALL AND THE TOMB OF ISRAEL. THE LATTER REFERRING TO THE TOMB OF PROPHET YACOB WHICH IS SITUATED WITHIN THE PRECINCTS OF THE IBRAHIM MOSQUE.

27. THIS IS A SITUATION IN WHICH THE ORGANISATION OF THE ISLAMIC CONFERENCE CANNOT REMAIN INDIFFERENT BECAUSE THE ENTIRE AREA

" 9 "

AFFECTED BY THE PLAN OF THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES REPRESENTS A MOST VALUABLE RELIGIOUS AND CULTURAL HERITAGE OF THE ISLAMIC WORLD AND IT IS CLEAR THAT THE INTENTION OF THE ZIONIST OCCUPATION AUTHORITIES IS NOT ONLY TO OBLITERATE THIS HERITAGE BUT ALSO TO ALIENATE THE AQSA MOSQUE AND THE DOME OF THE ROCK IN FERUSALEM AS WELL AS THE IBRAHIMI MOSQUE IN HEBRON (AL KHALIL) BY SURROUNDING THEM WITH JEWISH SETTLEMENTS. ALL THESE ACTS ARE ATTACKS ON THE SPIRITUAL DIGNITY OF TH ENTIRE MUSLIM WORLD.

CONCLUSION

28. IN ORDER TO PREVENT THE SITUATION FROM DETERIORATING FURTHER URGENT ACTION BY ALL INTERNATIONAL ORGANIZATIONS AND PARTICULARLY THE UNITED NATIONS IS CALLED FOR. CONSIDERING THE CONTINUING ACTS OF DESECRATION AGAINST ISLAMIC HOLY PLACES PERPETRATED BY THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES, WE APPEAL TO HIS EXCELLENCY THE SECRETARY GENERAL OF THE UNITED NATIONS TO INITIATE PRACTICAL ACTION WHICH WOULD PUT AN END TO SUCH DESECRATION AND WOULD ENSURE THE SAFEGUARD OF THE RELIGIOUS CHARACTER OF THE HOLY PLACES IN THE OCCUPIED TERRITORY AS IT EXISTED BEFORE THE ISRAELI OCCUPATION.

AD KAN

NAUM

 שהח רחמ מנכל שהבט מ/מנכל סמנכל מדתים מאום א ב מצפא חקר
 אירופה א ב מלס מאסוק מאף מזאר רם אמך תיעוד אילסר אורלי דו"צ
 אב/מב

1107 הסברה מעת

APPECTED BY THE PLAN OR THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES
REPRESENTS A MOST VALUABLE RELIGIOUS AND CULTURAL HERITAGE OF
THE ISLAMIC WORLD AND IT IS CLEAR THAT THE INTENTION OF THE
ZIONIST OCCUPATION AUTHORITIES IS NOT ONLY TO OBLITERATE THIS
HERITAGE BUT ALSO TO ALIENATE THE AGSA MOSQUE AND THE DOME OF
THE ROCK IN JERUSALEM AS WELL AS THE IBRAHIM MOSQUE IN HEBRON
(AL KHALIL) BY SURROUNDING THEM WITH JEWISH SETTLEMENTS. ALL
THESE ACTS ARE ATTACKS ON THE SPIRITUAL DIGNITY OF THE ENTIRE
MUSLIM WORLD.

CONCLUSION

28. IN ORDER TO PREVENT THE SITUATION FROM DETERIORATING
FURTHER URGENT ACTION BY ALL INTERNATIONAL ORGANIZATIONS AND
PARTICULARLY THE UNITED NATIONS IS CALLED FOR CONSIDERING THE CON-
TINUING ACTS OF DEGRADATION AGAINST ISLAMIC HOLY PLACES PER-
PETRATED BY THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES. WE APPEAL TO HIS
EXCELLENCY THE SECRETARY GENERAL OF THE UNITED NATIONS TO INITIATE
PRACTICAL ACTION WHICH WOULD PUT AN END TO SUCH DEGRADATION AND
WOULD ENSURE THE PROTECTION OF THE RELIGIOUS CHARACTER OF THE
HOLY PLACES IN THE OCCUPIED TERRITORY AS IT EXISTED BEFORE THE
ISRAELI OCCUPATION.

AD KAH

NAHUM

THESE ACTS ARE ATTACKS ON THE SPIRITUAL DIGNITY OF THE ENTIRE
MUSLIM WORLD.

פפדח אזור
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
טל' 232451
מד-6 513
אוק' 76

תפוצת קבע

הנדון: הלכי רוח באזור יהודה ושומרון
נכון ל- 7-13 אוק' 76

ארועי חברון

1. הארועים החמורים אשר פקדו את חברון בסבוע סעבר (ראה דו"ח הלכי רוח טלנו מ-7 אוק' מד-6-504) נתנו אותותיהם בדעת ההקהל בגדמ"ע, גם הסבוע אם כי בפחות חוקף מאשר בסבוע סעבר. בערי שומרון היתה ההתיחסות לארועים ולעוצר בחברון דלה ביותר ואנשים אשר דברו עם גורמי ממסל כלל לא הזכירו את חברון בדבריהם. ר"ע קלקיליה אמר בסיחה איטית כי לדעתו אין מה להוסיף ולפעול בענין חברון מה שנעשה ע"י ר"עיס עד כה (דהיינו הבעות מחאה וגינוי המאורעות) הוא מספיק. כמו כן הבהיר הר"ע הנ"ל כי ערי שומרון לא יסייעו לחברון במזון בגלל הקשיים הכלכליים בהן הן נחונות. בערי יהודה ובמיוחד באלבירה ניכרה פעילות יותר אינטנסבית למען חברון אם ע"י דריסה סיותר לעירית אל-בירה להעביר מצרכים לחברון ואם ע"י מברק מחאה החתום ע"י כל הר"עיס בנפת ראמאללה והמגנה את המעשים שנעשו בחברון ובעיקר את הקיצונים היהודים האחראים להם. בחברון עצמה נשמעו בקטר לעוצר מספר דעות, בן למספחת ג'עברי אמר, בסיחה איטית, כי לדעתו יס לחזק את העוצר ולנקוט בעמדה קטוחה כלפי התושבים למען יראו ויראו. כל הקלה בעוצר תחפרש כחולסה ע"י התושבים ולכן הוא מציע לממסל לנהוג ביד קשה. פהד קוואסמה אמר בסיחות איטיות, כי האחריות למעשים בחברון מוטלת על הרב לוינגר וסותפיו. לטענתו, הוא אומנם לא נבא כי יחוללו ספרי קודס אך לא חסך אזהרות מפני אפשרות לספיכות דמים בחברון עקב מעשי אנטי קרית-ארבע (ראה דו"ח הלכי רוח טלנו מ-23 ספט' מד-6-397) בעיר. מה שהתרחס אינו רחוק מכך. קוואסמה הוסיף ואמר כי הוא רואה סיכוי מסוים לצמצם את בעית החיכוכים בין אנטי קרית ארבע וחברון אם יפסיקו מעשי ההתגרות מצד אנטי קרית-ארבע. אולם הסיכוי לתפור את הבעיה הדתית טל תפילה מסותפת במערת המכפלה הוא קלוט, מסום סאנטי הדת המוסלמית אינט פחות קיצונים מאנטי הדת היהודים. באטר לעוצר אמר קוואסמה בחחילת הסבוע כי יס להסירו בהדבגה, ואלו לקראת סוף הסבוע רמז כי הוא מעונין שהעוצר יוסר, אולם הוסיף כי לא יגיס בקסה

רשמית להסרת העוצר. גם קוואסמה וגם הקאדי הטריי של חברון הביעו ספק האם מספר מוגבר במערה ימנע תקריות בעתיד מסום שהם חוששים שהמספר עלול להזדהות עם אנשי הקריה. יצויין עוד כי איסים רבים ב**חברון** הביעו חשש שהמסל מבקש ליצור עובדות חדשות במערת המכפלה. בהקשר לעוצר בחברון והמאורעות בה יצויין כי הסבוע לא היתה התייחסות מיוחדת של העתונות בעולם הערבי למאורעות חברון והם נדחקו לשוליים. אולם ירדן נטלה על עצמה אפטרופסות למתרחש בחברון והבליטה בכל אמצעי התקשורת את אחריות הממשל הישראלי למתרחש בחברון במעשה או במחדל, וכן נהלה הסתה נגד שלטונות הכבוש הישראליים על רקע/הנעשה בחברון.

מע"מ

2. ממספר מקורות נודע כי סוחרי שכם וג'נין וטו"כ עלולים לסבוח לקראת ה-15-16 אוק' במחאה על כך שמסדר המכס חילק לסוחרים טופסי נהול חסבונות לצורך גביית מע"מ. המחאה באה משכם והתבטאה גם בעתונות הגדמ"ע כאשר החל מה-11 אוק' ועד מועד כתיבת הדו"ח (13 אוק') הופיעו בעתונות מודעות מחאה מטעם איסים בשכם הקוראות לאי תשלום המס, והטוענות כי המכס חרג מההבטחה שהבטיח להם שהב"ט גמחצית אוגוסט (ראה דו"ח הלכי רוח שלנו מ-19 אוגוסט מד-6-297) שהמס לא יוחל עד ל-1.12.76, בהקשר לנושא מע"מ סיפר ר"ע קלקיליה כי העיריה העבירה לחברת החשמל/לא תשלום מע"מ והחברה החזירה את הסטר עתה הוא חוסט שחברת החשמל תשתק את הזרם לעיר בגלל אי תשלום.

חינוך

3. מנהל ביה"ס בשכם אמר: כי הוא וחבר מוריו טולפים בחלמידים, אולם ההסתה נעזית מחוץ לבית הספר ע"י נערים שעובדים או ע"י גורמים מפלגתיים ולאומניים. המנהל ציין כי מסרד החינוך עשה הכנה לקראת שנת הלימודים הנוכחית וחבר המורים והמנהלים מקבלים את עמדת מסרד החינוך סקיום לימודים סדירים הוא חיובי ואינו בגידה בענין הלאומי. המנהל האשים את העיריה כי היא מגלה אזלת ים בדיכוי התפרעויות חלמידים, מנהל ביה"ס הנ"ל טען כי שליטת ההורים בחלמידים היא פועטת אולם קיום וצמצום הורים אשר יסייעו בהטלת הסדר הוא גורם חיובי בהסתלטות על הנערים. המנהל הוסיף כי שוטרים מקומיים אינם מסייעים לשמירת הסדר ונוכחות מספר חיילים ליד בתי הספר במצביט קריטיים עשויה להועיל. איסיות נכבדה מג'נין אמרה כי הממשל מטקיע מאמצים רבים לסכל מהומות בבתי ספר לסס קיום לימודים תקינים ואלו לדעתו יט להקטין חיכוכים עם חלמידים ולו גם על חשבון סגירת בתי ספר. בענין המהומות בבתי הספר הרי שהסבוע נתקבל מברק בממשל אשר נוסח בלשון חריפה למדי והחתום ע"י ראס עירית טו"כ חלמי חנוך בו

מוחה רה"ע נגד כניסת צבא לבתי ^{מג} לבנים ולבנות במסגרת דיכוי מהומות בעיר השבוע.

4. מועצת התאחדות הסטודנטים בבי"ל פנתה במכתב לגורמים שונים בבקשה לאפשר להם להקים קרן שתעניק עזרה כספית ומילגות לסטודנטים נזקקים.

עיריות

5. ר"ע קבאטיה אמר כי הבעיות העקריות בעירו הם הסלמה ^{רשת} החטמל והמית לעיר. לדבריו יחסיו עם המושל טובים מאוד והוא מקבל ממנו את מירב הסיוע. לדברי רה"ע קבאטיה עיירה שקטה אין בה הפגנות תלמידים וכדו'. בעיות עקריות שהעלה היו: שקבאטיה מתקיימת על חקלאות ועיכוב מסאיות הסבות מירדן בגטר דמיה למספר ימים גורמים להוצאות רבות ליצואני התוצרת החקלאית לכן בקט לצמצם את מסד ^{מסד} הסהות בגטר כמו כן בקט לפתוח סניף מסד חקלאות בעיירה.

6. במכתב שחתום ע"י 190 צעירים מסכילים מחברון. ניכרת אי שביעות רצון מיחסו של רה"ע כלפי עובדי העיריה. המכתב מתאר מצב של שחיתות עוֹסֵק ופרוטקציוניזם מטפחתי בעיריה ומוחה על כך.

7. ר"ע קלקיליה הביע את דאגתו מהאזהרה שהוזהר ע"י המושל הצבאי של נפת טו"כ, שלא יעסוק בפוליטיקה, בעקבות ההצהרה הפומבית של העיריה כי קלקיליה הינה חלק מהעולם הערבי.

8. איטיות נכבדה מג'נין הביעה דעתה כי רה"ע הינו בעל אופי חלש אין לו שליטה בעיריה הוא חסר תפיסה תפעולית מוניציפלית או פוליטית. גם לגבי העיריה אמר אותו נכבד כי חברי המועצה אינם ראויים לתפקידם "מי שהיה אחמול סבל בסוק הינו חבר מועצת עיריה".

9. מנהל בי"ס בשכם אמר כי בעיר מתחילים להשמע קולות רבים נגד מחדליה של העיריה מבחינה מוניציפלית ואי התערבותה במניעת ודיכוי הפגנות תלמידים. לטוחרים לטענת הדובר "נמאל" מהמצב הקיים בו ילדים משחקים את חיי המסחר. לטענת הדובר החוסמים מדברים בגעגועים על העיריה היסנה, כמו כן נודע כי בפגישה שהתקיימה בבית נכבד סכמי הביעו הנוכחים (נכבדים סכמיים אחרים) מורת רוח וזעם נגד העיריה שאינה מתפקדת כראוי.

10. ח"פ תושב טו"כ הביע דעתו שאם כי חלמי חנון ר"ע טו"כ יצר לעצמו תדמית של אנטי-האסמי. יתכן שבחור תוכו ^{הוא} קרוב למסטר הירדני והדובר אינו בטוח אם חלמי חנון יתמיד בהתנהגותו הלאומנית אם ימצא פתרון לאזור במסגרת הירדנית. לגבי מעמד רה"ע בעיריה הרי סעד הבחירות האחרונות

היה מצבו יציב אולם כיום יש שני אנשי אופוזיציה חזקים המציבים בפניו אתגר שלא היה רגיל בו, לכן מסתדל חנוך להפגין יתר לאומנות.

ירדן-גדמ"ע

11. סנטור ירדני מאזור ג'נין אמר כי ירדן מעונינת לחזור לאזור אולם התנאים לכך לא מתאימים עתה. הגא סען כי סוריה תחמוך בירדן בכוונותיה ואולם מדינות ערב האחרות יתנגדו לכוונת ירדן. הדובר אמר כי לדעתם של חוסבי הגדמ"ע אין כל מסקל בהסדרים מדיניים מסום שאין הם יודעים מה רצונם ואינם מורגלים להחליט אלא רגילים שיחליטו בשבילם. ח"פ ירדני שעבר מאזור ג'נין אמר כי לירדנים אין עתיד בגדמ"ע ועל הישראלים ליצור מנהיגות מקרב הרוב הדומם בגדמ"ע ולנהוג באורח פחות דמוקרטי בחוסבים סכן הם רואים כל דמוקרטיה כביטוי לחולסה. ח"פ ירדני מאזור טו"כ אמר לעומת זאת כי ירדן מנהלת מדיניות זהירה ומחושבת שתכליתה החזרת הגדמ"ע לירדן. לדעתו לא יעשה חוסין צעדים פוליטיים אך יכיר את הקרקע לאט לאט. לסענז דובר זה המסטר ההאטמי לא שופט עיריות על סמך עמדתן הפוליטית וכל עיר בגדמ"ע תקבל את המגיע לה בהתאם לצרכיה ומספר התושבים בה. לעומת זאת המסטר ההאטמי יעניס באופן אישי ר"עים ונכבדים אשר ינקטו בקו אנטי האטמי.

במיסור הפוליטי

12. ח"פ ירדני מאזור טו"כ אמר בשיחה אישית כי לדעתו המפתח המדיני בגדמ"ע הוא החזרתה לירדן כפי שהיה לפני 67 אך הפעם ירדן תסכיל לתת לפלסטינאים יחד גיבוי לאומי ותמנע מדיכויים כפי שהיה לפני 67. ישראל אינה מתנגדת למו"מ עם ירדן על עתיד הגדמ"ע. דבר זה כשלעצמו יכול להיות פתח לפתרון ריאלי.

שונות

13. נודע כי ב-23 ספט' נערכה בראמאללה ישיבה של ר"עים מהגדמ"ע כדי לסכם את פעילות ההתרמות למען "נפגעי לבנון" בישיבה הוצגו קבלות ודווחים על הדרך שבה הוצאו כספי התרומות.

14. ח"פ מאזור טו"כ אמר כי מורסי החתימה במסרדי החקלאות בגדמ"ע הוחלפו בגלל אינסרסים אישיים של ירדנים בגדמ"ע. כל מנהלי מסרד החקלאות שיצאו לירדן במטרה לסנות את ההחלטה נכסלו במסימתם.

15. ח"פ מאזור טו"כ אמר כי בירדן קיימת פריחה כלכלית בעקבות מעברת חברות מלבנון/אולם לדעתו ירדן לא מוכנה ולא מסוגלת לעכל פריחה זו. לדעתו אין לה חכנון כלכלי לטווח ארוך. הדובר הוסיף כי זו דעתו האישית והוא אינה מבוססת על ידיעה עדכנית של תכניות הפיתוח הירדניות.

סיכום

16. ארועי חברון העסיקו גם השבוע את דעת הקהל בגדמ"ע בערי שומרון היתה ההתייחסות לארועים מועטת ואלו בחברון עצמה החלו להשמע קולות כי יש להסיר את העוצר הגורם סבל לתושבים.

17. ממספק מקורות נודע לנו כי סוחרי שכם ג'נין וטו"כ עומדים לשבות לקראת ה-15 - 16 אוק' במחאה על חלוקת סופסי נהול חשבונות לצורך גבית מע"מ לסוחרי הנפות הנ"ל. המחאה נגד הפעילות הנ"ל של המכס התבטאה בחריפות גם בעתונות היומית של הגדמ"ע.

אש/מד

ד"ר מנחם מילסון, אל"מ
יועץ לעניני ערבים

HEBRON AND THE CAVE

Hebron's link to the Jewish people spans 4,000 years, from the time Abraham bought a burial site for his wife Sarah. The sacred cave of Machpela is also the legendary burial place of Adam and Eve. SYLVIA MANN relates the history of one of the four holy cities of Jewry.

HEBRON, WHERE violence recently erupted at the Tomb of the Patriarchs, has a history which spans over 4,000 years. The market town, with a population of some 50,000 Arabs and about 1,500 Jews in the suburb of Kiryat Arba, is situated 35 kilometres south of Jerusalem on the ancient Way of the Patriarchs running from Mesopotamia to Egypt. Hebron stands on the watershed between the Mediterranean and the Dead Sea, with fertile valleys to the west and the Judean Desert to the east.

Surrounded by carefully tended vineyards, Hebron's economy is based on agriculture and on marketing produce to the villages round about. Other occupations are glassblowing, pottery and woodcarving, while there are also a number of light industries. Only one extraordinary structure — the Cave of Machpela — differentiates Hebron from dozens of other townlets scattered through Judea, Samaria and Galilee.

Hebron was already a thriving Hittite city about 2000 BCE, when Abraham came with his family, his flocks and his herds and "dwelt in the plain of Mamre, which is in Hebron, and built there an altar unto the Lord." (Genesis 13:18). Abraham's links with Hebron were close, for here, tradition says, he was visited by the angels "as he sat in the tent door in the heat of the day" (Genesis 18:1).

Sarah died "in Kiryat Arba — that is, Hebron" (Genesis 23:2), and Abraham bought a burial place for 400 shekels of silver from Ephron the Hittite and "buried Sarah his wife in the cave of the field of Machpela before Mamre — that is Hebron" (Genesis 23:19). Genesis 49: 29-31 relates how Jacob asked to be buried with his fathers in the cave of Machpela: "There they buried Abraham and Sarah his wife; there they buried Isaac and Rebecca his wife; and there I buried Leah."

HEBRON MAINTAINED its importance throughout the centuries following the Patriarchal Age.

Around 1250 BCE, when Moses was preparing to lead the Children of Israel into the Promised Land, he sent the 12 scouts to investigate the country. They "ascended by the south, and came unto Hebron," (Numbers 13:22), where the *Anakim* (the Giants) lived, and where the land flowed with milk and honey. Except for Joshua and Caleb, the rest of the scouts were afraid to tackle the "Giants," so when the Israelites eventually conquered the land, Caleb was allotted Hebron and its environs. Hebron later became one of the three hill-cities of refuge west of the Jordan, the others being Kadesh in Galilee and Shechem in Mount Ephraim.

Around 1000 BCE David, descendant of Ruth and Boaz, was born in Bethlehem, midway between Hebron and Jerusalem. David spoke directly with God, and in II Samuel 2:1, he asks: "Shall I go up into any of the cities of Judah? And God said, 'Go up... unto Hebron'." Here David reigned as King of Judah for seven and one-half years, and here six of his sons were born. David's favourite son, Absalom, whose mother was Ma'acha, princess of Geshur, was also born in Hebron; and in this same town, Absalom mounted his rebellion against his father.

After David moved his capital to Jerusalem, Hebron declined, although it was still an important trading centre and road junction.

After Solomon's death, when the kingdom was divided, his son Rehoboam kept Judah, the southern kingdom, including Hebron. II Chronicles 12 tells how, "in the fifth year of King Rehoboam, Shishak King of Egypt...took the fenced cities pertaining to Judah." Shishak's record of the conquered towns, inscribed on the walls of the Temple of Karnak in 925 BCE, was found to include Hechal Avraham — the Tent of Abraham, or Hebron.

JEWS CAME BACK to the city with the Return to Zion, for Nehemiah 11:25 describes how "some of the children of Judah dwelt at Kiryat Arba, and in the

villages thereof;" but the Edomites soon overran Hebron, holding for nearly four centuries, till it was re-incorporated into Judah by John Hyrcanus.

Herod the Great, builder extraordinary and a conforming Jew despite his Edomite ancestry, re-shaped the Cave of Machpela into its present form. Above the cave he constructed a quadrangle measuring 60 by 34 metres, the enclosing walls, nearly three metres thick, rising to a height of over 12 metres. The ramparts are made of beautifully worked, huge bordered ashlar, some over seven metres in length, similar to those used in the Herodian building on the Temple Mount. They are reinforced with graceful pilasters, excellently preserved. Originally the enclosure was unroofed, and the great red stone paving blocks, still visible inside the main chamber, were channelled with shallow gutters to carry off the rain.

When Jerusalem fell, Hebron suffered, too. The sacred Cave of Machpela, last resting-place of the Jewish Patriarchs and their wives (except Rachel), was at the mercy of every fleeting power, particularly as Abraham was venerated as a saint by the Christians and as a holy man by the Moslems. The Byzantines roofed over Herod's enclosure and turned the hall into the Church of St. Abraham. A happy interlude was recorded in the sixth century CE, when the church was divided into two parts — one for Jews, the other for Christians.

Mohammed's victorious followers, when they entered the town in 638 CE, allowed the Jews to be supervisors of the Tombs of the Patriarchs, although apparently part was used as a mosque — the Mosque of Ibrahim. With the Crusader conquest in 1100 CE, the Mosque of Ibrahim became once more the Church of St. Abraham, and both Moslems and Jews were expelled from the town.

Saladin regained Hebron in 1187, restored the Mosque of Ibrahim and added the cenotaphs,

a *mihrab* (Mecca-orientated prayer niche) and a *minbar* (pulpit) on the south wall. He probably also added four minarets to the corners of the enclosure, of which two remain. The Mameluke ruler, ex-slave Beybars, who gained control of the town in 1267, did not permit either Jews or Christians to approach the place for prayer.

This last blow was one from which Jewish Hebron never really recovered. In 1400, some Jerusalem Jews did attempt to settle, introducing the glass industry taught them by Jewish immigrants from Venice, whose forefathers in turn had learned it from the ancient glassblowers of Acre and Tyre. Four hundred years later there were still barely 300 families, living in a closed-off, ghetto-like section of the town, its single entry gate leaving them completely dependant on the good-will of their Arab neighbours.

THE 1929 SLAUGHTER of 67 and wounding of 60 of the town's 700 peaceful Jewish citizens and yeshiva students is still an unforgotten, painful wound. Thirty-

five Jewish families returned to Hebron in 1931, but when the 1936 riots broke out the British authorities evacuated the town's Jews, only one remaining there till 1947.

ACCORDING TO LEGEND, the Tomb of the Patriarchs is also the hallowed site where Adam and Eve are buried.

There are few descriptions of the actual grave, but the account of the Jewish pilgrim, Rabbi Benjamin of Tudela, who visited it in 1163, is of particular interest: "If a Jew gives a fee to the keeper of the cave, an iron door is opened... and the visitor descends into a first cave, which is empty, a second cave in the same state, and reaches a third which contains six sepulchres of Abraham, Isaac and Jacob and their wives one opposite the other. In the caves were tubs filled with the bones of Israelites; for it is the custom of the house of Israel to bring thither the bones of their forefathers and to leave them there."

Entry to the cave is out of the question, but you can reach the upper level either by the rounded, decorative staircase on the south-

west corner, or more usually by the steps skirting the enclosure's north wall, then along a broad corridor with the eastern Herodian wall to the right. A gap in the wall brings you to Sarah's tomb, then turning left between the cenotaphs of Sarah and Abraham, you find yourself in the hall where cenotaphs of pink-and-white layers of stone cover the graves of Isaac and Rebecca. A *mihrab* and *minbar* have been added, with a blocked trapdoor, said to descend into the cave, close to the *minbar*.

In the central section are the massive cenotaphs of Sarah and Abraham, a corner of which is known as *Makam Adam* — the Place of Adam. Across an inner court, attached to the inside of the north wall of the enclosure, are the cenotaphs of Jacob and Leah, while the smaller, so-called Tomb of Joseph lies outside the rampart.

Nowhere is there so much as a whispered legend of specifically Christian or Moslem associations or origin in Hebron, which along with Jerusalem, Safad and Tiberias is one of the "Four Holy Cities" of Jewry. □

מול אבנים וצמיגים בוערים

פאת מנחם תלמי

**ראתה, — הוא
אומר ומוסד ב'
בתפיו — אני בן
אדם משוט, בסך
הכל נהג משאית. אז אולי
אזנה תוכל להסביר לי מה
הולך היום ביהודה ובשור
מרון? מדוע נתנום להם
ככה להשתולל, למה נות-
נים למצב להתדרדר.**

אתה מבין אותם? אני מכיר.
שתי מכות רציניות על ההתנהגות וכל
האקסטרן הזה מתקפל ונעלם. אתה
לא עושה כלום, התוצאה שלהם
גדלה והולכת. עובדה, לא עושים
מה שצריך לעשות, כוחותינו מבי-
ליים. יעני, מי שלא נמצא שם
קרוב לעיניהם אולי לא מבין שם
אין שטות שם כל חיל ישראל
זה אכן שטות על המדינה, על
הכבוד היהודי, על הפרסונות
שלנו שהמחירים שלה נופלים כל
יום. בכל צמיג שבוער באמצע
הכביש, ברע בעיני הערבי הכבוד
הישראלי, ולא מדובר פה על
כבוד תאגיד, מדובר על כבוד
לשלטון, לחוק, אני מכיר אותם
כמו את הדין שלי, כל השנים אני
עובד אצלם. אני מריח את המחש-
בות שלהם. לפני שלושה-ארבע
שנים אף אחד בגדה לא חלם
שאפשר לעשות לנו דברים כאלה.
לזרוק אבנים על חיילים ישרא-
ליים? לגלגל עליהם חביות רי-
קות? זה תראה, אני בסך הכל
בוגר...

בוגר משוט. משאית כתומה נגי-
הנית שמורה היטב. תכלי גרירת
שמה כרוך סביב הפגוש הקדמי.
ידיעת אברון מקוסלת בקסדות
בעיסל שמעל ה"קבינה". ראיצד
מגדלצח ומבריק. שני מקוסות
ישיבה ליד הגנה ובין כושר של
הגנה למשק העליון מגיעה קס-
בה שבה תקופים אקרה תופי
אמריקני אדיריקה ותרכוס עם
התבליטון. וכעת נמדד יותר נער
זה אלה קצרה רעבה, עם ידיה
שני משהיבית.
בערב לפני שחללים לישות,
מכונה נאשת את התה בתרכוס.
במקד תא טען את המכרים
כונף תוקפת עם אור ראשון הוא
כבר בדרך. לפעמים לאזור שכם.
דרך סולרים. לפעמים לאזור
גנין, דרך מניד. הליו כסידור
העבודה. כמעט יסריום בגדה
בדרכים הכפריות והראשיות, כון
מתנה צאק למשנהו.
קרא לי מורשה. מורשה מלח-
נית כל אחד יודע.

חורו ימי

המאורעות

יש לו קודקוד גדול, עם שיער
סבך, שחור כחם. יש לו שתי
זרועות איתנות. הנעות כמו מני-
סום איטיים אך עתירי כוח. ומבט
ירוקי-בהיר, שמסתופפים בו מעט
הום, קצת שונם. קצת תחיה
מסוקנת ויותר מקרים של אי-
פניות.
הוא ארוך מה שהולך היום
בגדה.
כשאני ראייתי בפעם הראשונה
בצינים שלי איך השכאכ של

תלמידים בותרעים בקסבה של שכם ומזיזים אבנים לעבר חיילים

שכם, זורקים אבנים על שוטרים
והיילים ישראלים, איך הם צו-
קים, מקללים את המדינה ויורקים
אין כוחותינו מבלימים, נסוגים
לאחור לשפר שמות, כמו שאני
רים כשריון, הרגשתי איך הקרע
מתחמטת לי מתחת לרגליים. הש-
בתי שזה מקרה שני טעות של
מפקד מקומי, אחר כך התברר
לי שזו שטות, שזו מדיניות, ה-
תמנה חזאת לא עובד אותי הר-
בה ימים, אם אני אגיד לך שבי-
אחרי לילה לא תהיה יכול לה-
דם, בטח תחשוב שאני מגויס.
הוא משתתק, שולף סיגריה, בוחן
אותה מהורדות. אחר מלך וכן
תוקע אותה מאחורי אוזנו, פותח
את התרכוס, בורד את תכולתו
ויוצק ממנו לספל הצמוד.

השטות, — הוא אומר — זה
תה של באמת, זה לא מסמרט-
מים של גייר, אז איפה עמדו?
כן, האבנים, תראה, אני אולי קצת
חמים, אבל השבתי הרבה שנים
שהומים בגם ערבי הזה יכול
לזרוק כאן, בערץ ישראל, אבנים
על יהודי, ערבי, מלחמה — כן.
פצצות, טקלעים — יכול להיות.
זוהי כבר מלחמה. אבל שירות
עליך אבנים כמו על כלב מ-
תן? תאמין לי, אם זה יימשך
ככה, עני נחזור כאן לתקופת
מאורעות 1936. עוד גושים שקים
בהלונות וגאאות כפניים מיושם
לישוב הכנופיות מהקופות? אני
רק בן ארבעים וארבע היום, לא
זוכר את מאורעות 1936. אבל זה
כר טוב מאוד אתה 1947, וזוכר
טוב מאוד את המספרים שהשטת
בבית הענין הזה של זורקים

אזרת הזקן
מקבטייה
אתה שומע, עובד אצלי לפני
מים ערבי אחד מקבטייה, די מכור
בר טיפוס מריון, עם הרבה חכמה

היום, יום אחד, אחרי שהתחילו
הענינים בגדה, אני מושג אותו
על יד סאנור, יושבים יחד, ויש
אז הוא מספר לי שלפני כמה
ימים היה בשכם ברוך כשנערכה
הפגנת השכאכ בערים זרקו אב-
נים על כוחותינו, והוא מדגיש
שזרקו אבנים לא סתם בחיילי
מילואים — התפלא כמה שהם
יודעים להבדיל בין חיילים סד-
רים וחיילי מילואים — אלא בשיר-
טים של משמר הגבול, לא ביר-
תה אף יריה אחת, אמר בסון
של מתפלא, ואף נער לא נפל
על הכביש, האכן הו שזרקו על
משמר הגבול, הוא אמר לי, אז
ולא צעננה בשום תגובה רצי-
נית, תחזור אליכם בצורת מאה
אבנים, השמועה שאפשר לזרוק
אבנים על משמר הגבול בלי שיק-
רם משחו תעבור מהר מאוד בכל
הגדה, עם פרשנות שלל הכוח
והתקיפות של מדינת ישראל זה
רק אגדה, כך אמר לי הערבי
הזקן מקבטייה והיום אני רואה
כמה שהוא צדק, חורנו לשיטת
ההבלגה של ההגנה, ופה זה יביא
עלינו צרות צרורות, היום זה אבי-
נים וצמיגים בוערים, אם ידאו
שזה הולך, ימשיכו בטריות ובטוק-
סים, אבנים עוד נתחיל לנסוע
בגדה בשירות, כמו בתקופת ה-
מאורעות, מי שלא מכבד את ה-
שליטה היום, כשעוד אפשר לגמור
עם זה בכוס אחת של מים, יצטרך
לאחר מכן להלחם בלהבות ער-
קות.

בשנים שרצועת עזה היתה
חמה, הייתי שם הרבה במילואים,
גם שם גילינו יד חלישה והחבל-
נים התחזקו מיום ליום, היו מקר-
מות שהם ממש שלטו בהם בגליו-
אתה אולי שכת איך ששינינו שם
התגות משטרה מפתח התבלינים,
ואז הביאו את אריק שרון, הוא
עשה שם סדר, והסדר הזה מחוץ
על היום, אז מה שצריך עכשו
בגדה זה את אריק שרון, אז
מישהו כמוהו, שמבין ענינים, גבר
עם גישה יסודית ועם תקיפות.
תאמין לי, זה לא יקח שבוע
הגדה תחזור להיות מה שהיתה
לפני ארבע שנים.

מרוקנים את התרכוס שלו מלגרי-
מת התה תאחרונה, מורשה מנח-
בית מנגב את המיכל בקסדות
ותוקע אור בקמקוס — במגרת
המורש, ליד הקצה התחתון, מעל
האלה הקצרה והעבה, מורד את
הסיגריה שמאחורי אוזנו, מצית
אותה, שואף את עשנה בתנח-
נאמר:
אתה מבין עלי בעין עקומה,
כמה חושב לעצמך? יא אללה!
איזה טיפוס קיצוני, וזלל ערבים,
לאומני, אז תרד לך שאני לגמרי
לא כזה, אני דווקא אחד שאהב
ערבים ודעת לחיות איתם, ואפילו
אין לי דעת סופית, אם אהנו
צריכים ללכת על אף שעל, אז
לעזוב את רוב השטחים, אני מר-
דע שאני משוט לא אגיד, יש
חכמים שחלל ברור להם, שיד-
עם בדיק מה צריך לעשות, אני
לא מספיק חכם, מה לעשות, יש
ל כל מיני משהבות לכאן ולכאן,
אבל דבר אחד, אני יודע: כל
זמן שיש החלטה שלא זויס, כל
זמן שנשארים לישבת בשטחים,
צריך לישבת שם כמו גברים!

מטכ"ל / אג"מ / מב"ח
יועץ לענייני ערבים
טל. 212920
פוליטי 54
חשרי חשל"ז
אוקטובר 1976

מחאם הפעולה
לשכת טח"ט
רע"ן מצ"ב
טב"כ 480
פנחס / אג"מ

הנדון: האוכלוסיה בשטחים 8-15 אוק' 76

מללי

1. הטבוע עמד בסימן ענין חברון ומערת המכפלה. לקראת סוף הטבוע, במיוחד לאחר ביקור אנשי הדת המוסלמים במערה, נכרה הרפיה מסוימת במחא טחצטבר.
2. נעשו נסיונות מוגבלים להתנסות התלמידים בבתי הספר בעיקר באיו"ש ובאזור"ע היו מקרים של זריקת אבנים על רכב ונסיונות להצתת צמיגים, בעיקר בשומרון.

חברון

3. העוצר בחברון נמסר, אם כי לקראת סוף הטבוע הוסר העוצר בצורה טאפטרה לפועלים מחברון לצאת לעבודה.
4. נפוצו שמועות בקרב תושבי חברון והשטחים, כי תחת מסווה הסיפוצים ובחסות העוצר, מטנה המטטל הצבאי את מבנה מערת המכפלה, מחלק אותה ע"י הקמת מחיצה ואף חופר בה במגמה לגלות את קברי האבות.
5. עיריית חברון נסתה לגייס גילויי אהדה לתושבי העיר הנחונה בעוצר ואטפקה חנם של מצרכים חיוניים ע"י ערים אחרות. למרות ההודעות שפורסמו בתקשורת, עוררו נסיונות אלה תהודה מצומצמת ביותר.
6. התקשורת הערבית ובעיקר הירדנית דווחה בהרחבה על המצב בחברון. הוטמעה

THE
OFFICE
OF THE
SECRETARY
OF THE
NAVY
WASHINGTON
D. C.
20350

NAVY
OFFICE
WASHINGTON
D. C.
20350

NAVY OFFICE OF THE SECRETARY OF THE NAVY

NAVY OFFICE OF THE SECRETARY OF THE NAVY
WASHINGTON, D. C. 20350

NAVY OFFICE OF THE SECRETARY OF THE NAVY
WASHINGTON, D. C. 20350

NAVY OFFICE OF THE SECRETARY OF THE NAVY
WASHINGTON, D. C. 20350

NAVY OFFICE OF THE SECRETARY OF THE NAVY
WASHINGTON, D. C. 20350

NAVY OFFICE OF THE SECRETARY OF THE NAVY
WASHINGTON, D. C. 20350

NAVY OFFICE OF THE SECRETARY OF THE NAVY
WASHINGTON, D. C. 20350

NAVY OFFICE OF THE SECRETARY OF THE NAVY
WASHINGTON, D. C. 20350

הפענה כי שלטונות ידאל חופרים במערת המכפלה במגמה להגיע לקברי האבות ומונעים מן המואד'נים לקרוא לתפילה ממסגדיהם. עד ההקדשים הירדני פנה אל סרי ההקדשות בכל העולם המוסלמי וביקש את התערבותם. כנס של עלמא שהתכנס בעמאן פנה בקריאה לעריכת ועידת פטגה של ראשי מדינות, במגמה לדון במצב בחברון. התקשורת הערבית מטרה על כך שראשי הערים בשטחים מכינים תזכיר למזכיר האו"ם ומבקשים לשלוח ועדת חקירה בינלאומית לבדוק המצב בחברון. אף פאכסתאן תמכה בדרישה זאת, לפי העתונות הערבית, בעקבות פניה של יאסר ערפאת לנסיא פאכסתאן, בהיותו נסיא ועידת הפטגה המוסלמית. פעילות תקשורתית ענפה זו הצביעה על שתי דרישות "אופרטיביות":

- א. שליחת ועדת חקירה מטעם האו"ם לבדוק את המצב במקומות הקדושים;
- ב. כינוס ועידת פטגה מוסלמית.

7. יחד עם זאת יש לציין שעוצמת התגובות בעולם המוסלמי בענין מערת המכפלה נמוכה בהרבה בהשוואה לתגובות שבאו לידי ביטוי לאחר הסריפה באקצא.

8. ר"ע חברון ואנשי הדת מחברון ומירוא'לים המשיכו בהתבטאויותיהם הפומביים לחזור על הדרישה ל"בטל את גורם החיכוך" ולהחזיר את אל-חרם אל-אבראהימי (מערת המכפלה) ל"בעליו החוקיים" (דהיינו למוסלמים).

9. ב-14 אוק' בקרו במערת המכפלה אנשי דת מירוא'לים ומחברון עם ראש עיריית חברון (בביקור הסתתפו: ראש המועצה המוסלמית בירוא'לים - זיח' חלמי אל-מחחסב, המופתי והקאדי של ירוא'לים - זיח' טעד אל-דין אל-עלמי, הקאדי של חברון - זיח' רג'ב ביוז אל-חמימי, מנהל הוקף בחברון - מדוח מהבוב ור"ע חברון - פהד קואסמה). המבקרים בדקו את מצב המערה, הביעו שביעות רצון ממצבה ומכך שלא נעשו בה שינויים ואף התפללו תפילת יחיד באוהל יצחק ורביקה.

10. אנשי הדת המוסלמים בחברון ובירוא'לים מבקשים לאפשר את חידוש התפילה של המוסלמים בחברון בכלל ובמערת המכפלה בפרט.

11. פעמונות הערבית היוצאת במזרח-ירוא'לים הרבחה לעטוק בעניני חברון. הוסיפה ביקורת נגד ממשלת ידאל אשר נהגה כלפי תושבי קרית ארבע כאנשים העומדים מעל לחוק והענישה את תושבי חברון בעונש קיבוצי של עוצר מתמשך.

12. אישים בחברון ובשטחים מדיניים את החסיבות הרבה של "עשית צדק" בחברון כלפי יהודים וערבים כאחד.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It also mentions the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

2. The second part of the report deals with the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

2. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It also mentions the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

3. The second part of the report deals with the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

4. The third part of the report deals with the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

5. The fourth part of the report deals with the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

6. The fifth part of the report deals with the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

7. The sixth part of the report deals with the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

8. The seventh part of the report deals with the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

9. The eighth part of the report deals with the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

10. The ninth part of the report deals with the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

11. The tenth part of the report deals with the results of the various investigations and the conclusions drawn from them.

מע"מ

13. בעקבות עליית ספטי דורח אל מע"מ לטוהרים, החלה פעולה ענפה בקרב לשכות המסחר של איו"ל וראשי הערים. התרכזו הידיעות על כוונות להסבית את המסחר ב-16 אוק". הוסמכו אף דעות שיש להמנע, בשלב זה, מסביתה ולנסות לחדש טוב את המו"מ עם הממשל בעניין זה.
14. עיריות עזה וחאן-יונס קבלו החלטה להמנע מלשלם את המרכיב המע"מ בחשבונות החסל שלהן לחברת החסל הישראלית.

יונות

15. יש ידיעות על כוונה להסבית את התחבורה הצבורית, לקראת סוף החודש, על רקע תעריפי הביטוח החדשים.
16. נמטכת התטיטה בקרב עובדי סס"ת על רקע מאבק לתוספת שכר. ב-14 אוק" קיים ועד עובדי סס"ת בביתת-טבת במסרדי הנהלת סס"ת בירושלים.
17. פראבדה במאמר שהתפרסם ב-4 אוק" קטר את ה"מצב הכלתי-נסבל" בסטחים בצורך לכנס בדחיפות את ועידת ג'נבה.

צפי

18. את כי נכרה, בסוף הסבוע, ירידה מפורמת במתח בחברון, יש לצפות לכך שהעניין ימשיך להעסיק את הצבור.
20. צפויה תטיטה על רקע מע"מ.
21. ימשכו הנסיונות לארגן הפרות סדר ע"י תלמידים.

דוד פרחי, אל"מ
יועץ לעניני ערבים

172 1/2

10/3/66

10/2/67 - 381.1

10/2/67

10/2/67

10/2/67 - 381.1

10/2/67

מפקד אזור
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
סל' 232451
מד - 6 - 504
7 אוק' 76

תפוצה קבע

הנדון: הלכי רוח באזור יהודה ושומרון
נכון ל- 30 ספט' 76 - 6 אוק' 76

הארועים בחברון

1. הנושא שהעסיק והסעיר השבוע את דעת הקהל בגדמ"ע היו הארועים שארעו בחברון בשבת ובערב יום הכיפורים. הארועים כללו, כזכור, חלול כתבי קודש יהודיים ומוסלמיים פגיעה בחטמטי קדושה והפרת סדר אלימה שהסתימה במעצר ופגיעה של כ- 60 מתושבי חברון. בעקבות המאורעות הללו הובעו דעות כמעט אחידות ע"י אנשי ציבור ור"עים בגדמ"ע כאשר כל דובר על פי נטיותיו הפוליטיות מסתדל להדגיש נקודות אחרות בארועים. כל הדוברים מגנים קריעת ספרים וחילול קודש של כל הדתות וניכרת בפי רוב הדוברים דאגה מהתדרדרות המצב ובקשה להרגיע את הרוחות, בצד הגינוי לפגיעה בספרי הקודש אמרו מרבית הדוברים (אשר כללו את ר"ע רמאללה סגן ר"ע אל בירה, ר"ע שכס, ר"ע קלקיליה ר"ע טול-כרם, פקיד בכיר במשרד החינוך בסו"כ ושר ירדני לסעבר המתגורר ברמאללה, אשר עם כל אחד מהם שוחחו בנפרד) כי הגורם למצב בחברון הן פרובוקציות חוזרות ונשנות מצד יהודים קיצוניים אשר גרמו להתדרדרות המצב והביאו לבסוף לידי התפרצות אלימה. ר"ע שכס בדברי תגובתו הדגיש במיוחד את אשמתם של החוגים הקיצוניים במצב וטען כי טורח הרע נערץ בעובדת הימצאותה של ישראל בגדמ"ע. איטיות בכירה בסו"כ אמרה כי ההתרחשויות בחברון אינם אלא נסיון להעביר את הסכסוך בין יהודים וערבים לפסים דתיים. בורמים לאומנים מודעים, לדבריו, ל"חומר הנפץ" הטמון בנושא הדתי והם ינסו לנצלו, לצרכים לאומניים. יצוין כי בעקבות ארועי חברון עברו התסיסות וההפגנות גם לערים אחרות בגדמ"ע ובמיוחד לשכס. בענין זה אמר ראש עיריית שכס כי חיילים ירו בעת ההפגנות ואנשים נפגעו. חג' מעוז אל מצרי, אשר אף הוא הביע צער עמוק על ההתרחש בחברון, אמר כי ב- 5 אוק' היו נסיונות להפסיק לימודים בשכס על רקע מה שהתרחש בחברון, אולם הוא התערב אישית בענין והלימודים התקינו כסידרם.

חינוך

2. חע"ר שכס אמר כי רמת האלימות הנמוכה בהפגנות בעיר והעובדה שלא כל התלמידים מסתתפים בהן נובעות מכך שהצבא אינו נכנס לעיר זו וזה גורם סמתן, כמו כן אמר הדובר כי בעקבות זריקות אבנים הורחקו תלמידים מבתי הספר בשכס ולדעתו כדאי להתחשב בהם ולהחזירם טכן לדבריו הם למדו את הלכה. סגן רל"ט החינוך בשכס אמר כי רל"ט החינוך סינה את טעמו, וטלא כבשנה הקודמת הוא פועל למנוע הפרעות סדר

ולמען מהלך לימודים תקין בבתי ספר. לטענת הדובר את הסינוי החיובי הזה יש לזקוף לזכותו של קמ"ט חינוך. הדובר מוסיף ואומר כי התנהגות רל"ט החינוך גורמה לו להסתכסך עם גורמים לאומיים בעיר, לרבות העיריה. לדברי הדובר גורמים לאומנים רואים באנשי החינוך בוגדים, מפני שהאחרונים מרגיעים את הרוחות ואינם מאפשרים לתלמידים להופרע. הדובר מאשים את העיריה בחוסר רצון למנוע הפגנות תלמידים ולהסתלט עליהם. מלבד התססה לאומנית שהיא כשל עצמה גורם מפריע מהלך התקין של הלימודים קבל הדובר על חוסר במקומות לימוד בשכס, ויעץ לפתוח כיתות לימוד בכפרים הסמוכים לעיר כדי להרפות את הלחץ על העיר, וכן קבל הדובר על מחסור של מורים במקצועות ראלים ובאנגלית כתוצאה ממסכורתם הנמוכה של המורים.

3. פקיד בכיר במשרד החינוך בסו"כ סיפר, כי תכנית הלימודים נקבעת ע"י משרד החינוך הירדני וקמ"ט חינוך מצידו אינו מטנה הרבה בתכנית זו. הטנה טונתה התכנית בירדן והותאמה לתכנית הלימודים הטורית אולט סינוי זה יבוא לידי ביטוי בגדמ"ע רק בטנה הבאה. לדברי הדובר סו"כ עד לפני טנה היתה עיר סקסה והלימודים התנהלו כסדרט אולם המצב הפוליטי בעולט הערבי התנהליות ישראליות בסטחים ובעקר גורמים מחסיסים בעיר עצמה (כנראה הכוונה לעיריה החדשה) גרמו להתססה תלמידים. לקראת טנה הלימודים נערכה פעילות נכחבת להסברה והרבעה של מורים ותלמידים ונאמר להם, כי הלימודים עצמם הם בחינת מטרה לאומית והפרעות להם לא יביאו ברכה. כתוצאה מפעילות זו גונו אנשי החינוך ע"י גורמים לאומנים בעיר. לדעת הדובר קיימת קבוצה קטנה של מסיית ומפרעים שאותם יש לאחר ולבודד. נוסף על בעית הפרעית ללימודים, קבל הדובר על מחסור במורים במקצועות ראלים ואנגלית. שנוצר על רקע בעיות כלכליות בגדמ"ע לעומת פריחה בירדן וכן חוסר בהירות פוליטית באשר לעתיד הגדמ"ע.

עיריות

4. ר"ע יעבר ציין כי עיריה זו יציבה אין לה בעיות פנמיות בעיריה בעיר ובבתי הספר ויחסיו של רה"ע עם הממשל טובים למדי.
5. ר"ע אל בירה לטעבר טען כי מספר חברי מועצה ובעקר קומנטסים מנהלים מערכה נגדו הוא אמר, כי נכבדי אל-בירה מאוכזבים מאוד מהעיריה החדשה, טכן **בעיריה** לא עמדה בצפיות ליתר דינמיות, ואינה מתענינת בבעיות העיר הוא טען כי חברים קיצוניים הם הסולטים בעיריה ורה"ע מבחינת ההטפעה הוא האחרון בטולם. הדובר הביע חשש כי חוגים קיצוניים יגררו את העיריה לפעילות "בלתי קונטרו-ליבית" דבר שיפגע לבסוף בעיר.
6. חע"ר שכס קבל כי המוטל הצבאי איטר לעיריה לרכוש גנרטור אחד מחוך שלסה מבוקסים וזה לא יטפק את צרכי העיר. אותו חע"ר אמר, כי התיאטרון בעיר הפסיק פעולותו לפי הוראת המוטל וכי הוגסה לאיסור הצגה חדשה, אשר הוא מקווה כי הצגתה תותר.

סגן רל"ס חינוך של שכס אמר כי חזה בהצגה שהופסקה ולטענתו הצגה זו לא הייתה אלא אלגוריה לכיבוש הישראלי, העושה את הפלסטינאי, מכה אותו אוסר אותו מפקיע אדמותיו ומאלצו להגר מאדמתו. הדובר ציין כי המחזה לא היה אלא בי"ס ללאומנות.

ירדן - גדם"ע

7. ר"ע יעבד שהוא מקורב לשר החוץ והטיכון של ירדן הביע מספר דעות בקשר ליחסי ירדן והגדם"ע, לטענת הדובר כל בני מספחת המלוכה, כיום, בדעת שהגדם"ע הוא חלק מירדן ואין להפריד בין סתי הגדות. לטענת הדובר, אמר לו האמיר חפן ססוריה וירדן תמימות דעים שחיסול אס"ף יביא להסגת פתרון מדיני מהיר יותר לבעיות האזור. לבנון אינה אלא זירת קרבות לחיסול אס"ף, ומדיניות החיסול מסתמכת לירדן סוריה ארה"ב וישראל. לאחר חיסול אס"ף כתנועה המייצגת את הפלסטינאים ניתן יהיה לבוא לידי מ"ס עם ישראל ולחסל את מסבר לבנון. לטענת הדובר, הסורים מסוכנעים לא פחות ואולי יותר מירדן שיש לחסל את אס"ף כי הוא גורם קיצוני מפריע ומסכן את הסטטוס קוו הנוכחי במדינות ערב גם סוריה לטענת הדובר תעזור לירדן להסתחרר מהחלטות ועידת רבאט בענין יצוג הפלסטינאים. לטענת הדובר, תזכה ירדן במוקדם או במאוחר בהכרה כמייצגת הפלסטינאים. אומנם כיום חלק ממדינות ערב חושכות באס"ף אך לדעת הדובר תמיכתם אינה אידאולוגית, אלא אינטרסית (פרט לעיראק), ולכן ניתן יהיה להסכעם לשנות דעתם. לטענת הדובר הצהירה ישראל שאינה מכירה באס"ף אולם היא תהיה מוכנה לסאת ולתת עם ירדן. לגבי חוסבי האזור ברור לדובר שתושבי האזור אינם אוהדים את ירדן, אולם הם יסכימו לממשל הירדני, כי לדעתו חוסבי האזור אוהבים מסטר של יד חזקה. הדובר התייחס בדבריו גם להוכנית אלון וסען כי התוכנית אינה ראלית מבחינת ירדן, אך איש אינו מתייחס לתוכנית זו כאל תוכנית סופית, אלא רק כאפשרות אחת או כבסיס לפתרון שעליו ניתן להתדיין, "זריקה" התוכנית לא באה אלא לבחון את התגובות. למערכת הדובר ירדן חסאף להסיג מכסימוס, אך אין להוציא מכלל אפשרות שתסכים לפשרות סריטוראליות כולל ירושלים המזרחית. מדיניות ירדן לפי טעה היא הגברת הזיקה לגדם"ע והתססת התושבים נגד הממשל כדי להראות שהיא קיצונית בדרישותיה וע"י כך לקנות את אהדת התושבים. דעה דומה הביע גם סגן רל"ס חינוך בשכס וסר ירדני לטעבר מאזור רמאללה עם זאת הדובר מציין כי אין כונה ירדנית למנות טרים מתושבי הסטחים או לכנס את הפרלמנט הירדני. הדובר אמר כי מדיניות ירדן כלפי עיריות הגדם"ע לא הסתנה ואי הזרמה כספית נובע מקטייט מנהליים שבאו עקב החלפת הממשלה, לטענת הדובר גם קוואסמה לא קבל דבר מירדן.

לבנון

8. סר ירדני לטעבר מאזור רמאללה אמר, שהוא מאמין כי לאחר ססוריה חסיים את פעילותה בלבנון ואס"ף ידוכא כליל עתידים תושבי האזור לגלות פעילות נמרצת יותר במיסור הפוליטי. לעת עתה איטי האזור מגלים טורך לב מנקיטת עמדות

עצמאיות, מתוך חשש ופחד מפני אירגוני המחבלים.

9. מספר דוברים הדגישו השבוע כי התליות בטוריה מעוררות זעם רב נגד הסורים והם נחשבים היום לאויב העקרי של העם הפלסטנאי וגם ירדן זוכה לאותו יחס משום שהיא בעלת בריתם.

שונות

10. ר"ע יעבד אמר כי בירדן יש כעת פריחה כלכלית בין היתר בגלל "ברית" חברות מערביות מבירות לעמאן וכן בגלל הסקעות של פלסטנאים מהמפרץ הפרסי בירדן. ירדן מעודדת פיתוח תעסיה וכוסדות פננסיים בעמאן. מציאות זו בצד המצב הכלכלי הקשה בגדמ"ע מעודדת באופן טבעי הסקעות הון של חוטבי הגדמ"ע בירדן.

11. ר"ע אל-בירה לסעבר אמר כי הסערה שהתעוררה בעקבות חוק הביטוח החדש האפילה על תחילת הדיון בפרשת ג'נחו. זמן מה נפוצו שמועות שגורמים לאומנים מבקשים להפוך את המספט למספט פוליטי, אולם שמועות אלה נחבדו. לעומת זאת קיימת מגמה של חוגים לאומיים לנפח את המספט מעבר לכל פרופורציה ולגרום לקטיים למהלך דיונים במספט. גם ח"ר לסעבר בעיריית רמאללה התבטא כי המספט אינו זוכה להדים רבים בציבור הן בגלל מאורעות אחרים המאפילים עליו והן בגלל חולשתו הפיסית של כרים ח'לף יריבו של ג'נחו ותוצאות מספטו של ד"ר וחידי.

12. רל"ט בריאות בג'נין התלונן בסיחה איטית כי מבחינת בתי חולים מרפאות ורופאים נפתו מקופחת ביחס לנפוח אחרות בעלות סדר גודל דומה. בסיחה זו פרט הרל"ט את כל חלונותיו (עותק מהסיחה יועבר לרע"נ מו"ט ולקמ"ט בריאות).

סכום

13. ארועי חברון העסיקו בימים האחרונים את דעה הקהל. בולטת העובדה שרוב הדוברים להסתייג ממעסה תלול ספרי התורה בחברון ולגנותו נכרת הנסיה להציג המעסה כתגובה של חמוסי מות לפרובוקציות של קצוניים מקרית ארבע.

ד"ר מנחם מילסון, אל"מ
יועץ לענייני ערבים

אס/אח

מס' 225202
מס' 351-604-34
תשרי תשל"ז
אוק' 1976

מס' 249

מס' 249
מס' 249
מס' 249

הנדון: סיכום דיון מס' - ישיבה מיוחדת - שוערד אצל
מפקד האזור ב- 7 אוק' 76.

ב ל ל י

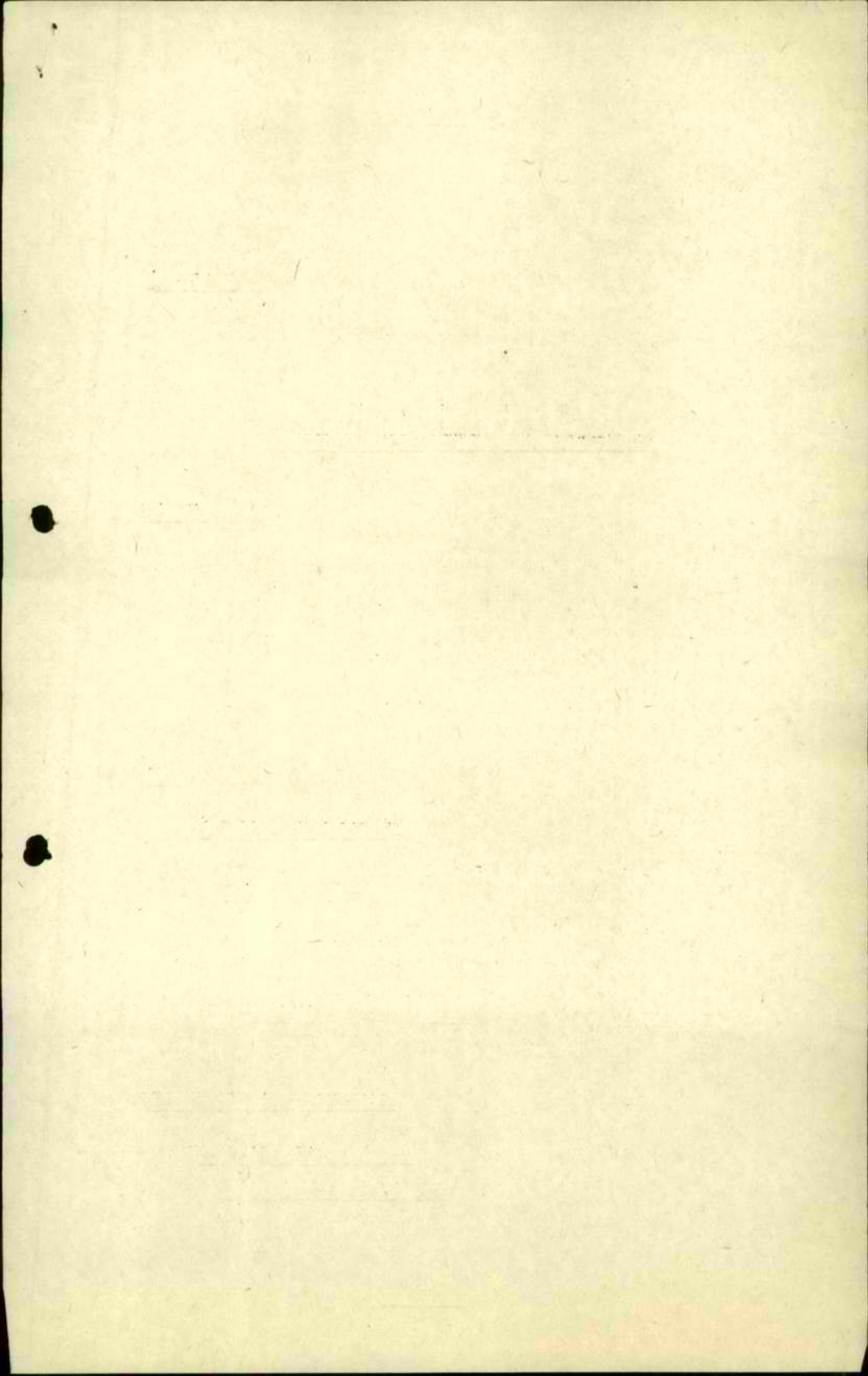
1. הישיבה הוקדשה לנושאי חברון - קרית ארבע.
2. הטיפול בנושאים המיוחדים להלן, החייב היכוז האנץ מיוחד ע"י כל גורמי המטה.
3. מטרת דיון זה היא להעלות הבעיות, לסכם דרכים לפתרון ולקביעת האנץ הטיפול הנדרש ע"י המטה. הראיה לגבי הפתרונות שיוצאו אריכת להתחיל גם לשנות הארון של הבעיה ולא רק לשנות המיידית.
4. העקרון המנחה את פעולותינו הוא - אכיפת שלטון החוק והסדר במטח.

ד ק ע

5. בקורות המלוקות העיקריות
 - א. היחסים שבין אנשי קרית ארבע לבין השלטונות כולל הממשל הן על רקע אדמיניסטרטיבי - עקרוני והן על הרקע הפרקטי כולל נושאי הפיתוח של קרית ארבע.
 - ב. רצונות ושימושים בעיקר של חלק מאנשי קרית ארבע הקיצוניים, להשתלט על הרובע היהודי בחברון כאשר הריכוז כיום הוא על גבול הדסה ובמ"כ אגרות אבינו.
 - ג. מערכת הממשלה - אתר דתי שמהווה מוקד לעימות חריף בין ערבים ויהודים בחברון וטופן בחובו השלכות כלליות, ובמ"ל על הרקע הדתי שבו.

פירוט הנושאים ואופן המאמץ בהם

6. נושא קרית ארבע והטיפול בו
 - א. חקירות המטרה והקדמה לדיון:
 - (1) זרזו הטיפול בעקר להעמדת הרב לוינגר לדיון.
 - (2) אכיפת צו המעצר לגבי פרופ' סגור.

- (3) בצום הקירח מסטרתית לגבי ה-4 החסודים יבכוננות ליהות בערבים.
- (4) הקירח האנשים הידועים כמסיתים והעמדתם לדין.
- ב. הכנת כהודים (מקרי ארבע ומקומות אחרים) בחברון - אין כוונה לפזר כניסה יהודים לחברון אלא במצב של עוצר כללי. העוצר בחברון חל גם כלפי יהודים מקרי ארבע ואחרים.
- ג. נקודת מסטרת בקריית ארבע - יש להעביר דרישה מורמלית ובכתב לפקח"ז ולתאום הפעולה בשטחים להקמת נקודת מסטרת יהודית חזקה בקריית ארבע עם ספקד בכיר, כוח אדם ברמה איכותית וכמותית טובה. המסטרת במקום נחוצה להשלטת הסדר ולטיפול בעבריות רבילה (השגות גבול, עבירות נשק וכו').
- ד. ישיבת ההסדר - הטיפול בנושא עדיין בידי ראש אכ"א. אם ימשיכו ההתפרעויות מצד יומלץ בפני גורמי הצבא להעביר את הבחורים מחוץ לקריית ארבע. כמו כן ימשיך הטיפול לקביעת המפקד הישיר וסמכות השיפוט בענינים.
- ה. בית משפט עירוני והוצאה לפועל - יזורז הטיפול להקמת בית משפט והסדרת נושא ההוצאה לפועל (ע"י כפיפת ק' ארבע בנושא זה לישראל).
- ו. סמול בהמשך הפתוח של הקריה - נעשתה יוזמה מצדנו להעלאת הנושא בישיבת מיוחדת של ועדת המנכ"לים (בסוף חודש זה).
- ז. הרובע היהודי בחברון - היוזמה והטיפול בנושא זה תהיה בהחלט לפי החוק ולפי המעמד. האחרים ברובע הם באחזקה והטיפול ממשלתי ולא בידי אנשי קריית ארבע.
- ח. חינוך הקבוצה המתונה - מתן יחס וספן חיובי בקבוצה זו. לשם כך יש להגביר שיתוף הפעולה עמם כדי להבליט מצד אחד כי אנו נכה חזק בגורמים מתפרעים מאידך נספל באופן נמרץ באיתנות בשיתוף עם הגורמים המתונים.
7. נושא מקרה המכפלה והטיפול בו -
- א. המערה תשאר סגורה כל עוד ימשיכו ההמומות. כמובן החלטה בענין זה תתקבל ע"י הגורם המדיני (צפוי שתתקבל עוד היום).
- ב. אם וכאשר תפתח המערה היא תוחזק תחת משמר מוגבר של צה"ל שיקפיד על שמירת הסדר במקום.
- ג. נמנעה ביוזמתנו האפשרות להכנסת ספרי התורה למערה לפני פתיחתה.
- ד. הוצע לדרג המדיני להקים משמר קבוע במערה שיורכב מיחידת מסטרת מעורבת (יהודים - ערבים).
- ה. שפוצים במערה - כללי -
- (1) נבדקת האפשרות להצבת שורים אלקטרוניים/מיכניים והקמת מערכת שליטה טובה באזור המערה ע"י הצבת אינטרקום, מוטורולות ושליטה במערכת הפתיחה והסגירה גם מהעמדה בחוץ.
- (2) נחבצ לאתח מינוי של קצין וסגן (מלבד ק' הדת שבמקום) כמפקד המערה.
- ו. הטיפול בחלק המוסלמי - כולל ניקוי וסידור, שטיחים, תיקון שעונים, החזרת איור וספרי קוראן וכו'.
- (1) הוחלט לנקות הקיים, ליפות ולהכניס איור חדש וזאת ללא תיאום עם הגורמים המוסלמים במקום.
- (2) הטיפול יהיה מהיר וטוב.
- (3) כל עוד לא יסתיים הטיפול לא נפתח את המערה.

9. נושא חברון העיר והערבים והטיפול בו

א. העוצר נמשך, יש בהמשך העוצר מידה מסוימת של הרגעה וכן ניתן אפשרות להמשיך ולהחזיק את המערה סגורה והאפשרות הטיפול בשיפוצה.

ב. עם הסרת העוצר יובטח כי יהיו במקום כוחות מספיקים למשימות הדרושות (אבטחה ואירוס, שמירה על האחרים בעיר וכו'). הכוחות יתודרכו היטב למשימות שוטטלו עליהם.

ג. תתן לפקד הנפה סמכות להטיל עוצר אופרטיבי בחלקי העיר השונים בהתאם לצורך (לאחר הסרת העוצר הכללי).

9. ביהכ"ס אברהם אבינו ובנין הרסה - אין שינוי בנושא זה. המשך החשיפה יהיה רק לאחר הסרת העוצר.

10. מפקדת זפת חברון -

א. מפקדת זפת חברון הינה מפקדה "זעירה" שמוטל עליה לפקד על כוחות בהיקף של חטיבה. לכן הוגבר בקצינים נוספים. יוקדד לבדוק שהקצינים המתגברים יקבלו תדריך וילמדו את מלאכתם. כמו כן תבדק אפשרות להטיל על חט' 97 משימת האבטחה והתחזוקה בנפה.

ב. ינתן גיבוי וסיוע מלא, באמצעים וכוח אדם, של מפקדת האזור למפקדת הנפה.

ג. להבטיח שתלגובור במספר הטלפונים לאבטחת השליטה והקשר, ישאר בנפה.

11. דוברות והסברה

א. הסברה הפעילות בשטח תיעשה ע"י הדובר בתיאום עם המפקד. ההסברה תתבסס על הצגת המעשים שלנו בשטח האור העוברת, כפי שהוא.

ב. הסברה בקשר לרקע הדברים והסברה תיעשה ע"י דובר צה"ל ולשכה שר הבטחון בתיאום עם המפקדה.

סיכום

12. תיעשה עבודה מטה שו"פ בהתאם לסיכום הדברים שפורס לעיל ולהלן ובהתאם לסיכומים שיתקבלו במשך הימים הבאים.

13. קצין אג"ם בתיאום עם מפקד הנפה

א. יקפיד על אי הפרת העוצר בחברון ע"י יהודים, ע"י הנקיות הנפה.

ב. יטפל להבטחת הימצאות כל הכוחות הדרושים בחברון עם פתיחת המערה.

ג. יגייס לאישור המפקד הפעם כוחות ומשימות לקראת הסרת העוצר בעיר.

ד. ידרוש הטיפול בנושא הכנת פקודות קבע ותכנית אבטחה של מערת המכפלה בהתכוונת החדשה לאחר פתיחתה, לאחר שיקבל החומר מהנפה.

ה. ידרוש מהפיקוד מינוי מפקד וסגן קבועים למערה (מלבד קצין הדת).

14. מפקד זפת חברון

א. ידאג להבטחת אספקת מזון סדירה לחברון במשך העוצר.

ב. יודאג חלוקת דפי הסברה לחילי כוחות האבטחה.

ג. יקפיד על מתן תדריך ובצוע נוהל קרב לכוחות המסומנים לנפה.

ד. ידאג לחלק את העיר לגזרות ומינוי מפקד למל גזרה וכן הצבת תצפיות ומערכת דווה להגברת השליטה.

ה. יגביר שתוף הפעולה עם הקבוצה המתונה בקרית ארבע בנושאים השונים בהתאם לחוקים.

15. קש"ל

- א. יבטיח אינש המשרות הפנויות של הקני נפת חברון.
- ה. יטפל לתובור הנפה בקצינים ובמש"קים נוספים.

16. יועמ"ש

- א. למשיך הטיפול לקביעת המפקד הישיר של חיילי ההסדר בקרית ארבע (הצעת מפקד האזור - להסמיך בזאת את מפקד נפת חברון).
- ב. לדרוש הטיפול להקמת בית"ש והסדרת ההוצאה לפועל בקרית ארבע.
- ג. יטפל להצבת צוות שפיטה קבוע בנפה עד לרגיעה.
- ד. ינהל מעקב אחר החקירה המתנהלת ע"י הצוות המיוחד של מ"י ושל מצ"ח (שמונהל חקירה במקביל ובמשולב עם זו של מ"י).
- ה. יטפל לאחר הסדר והנהג בו הובלו הנוגלים שולקחו בבית מהמקרה ולהעמדתו של הנהג לדין.
- ו. יטפל בהגשת תוצאות החקירה של 52 נאשמי הפוגרום, לתביעה והעמדתם לדין באופן מהיר.
- ז. להסמיך לדין את אנשי קרית ארבע נגדם נפתחו תיקים במ"י.
- ח. ידאג לביצוע המעצר של 3 אנשי הקרית שהתפרעו בשבת.
- ט. ידאג לאכיפת המעצר נגד פרופ' טבור.
- י. ידאג לדרוש פתיחת משפטו של הרב לוינגר.
- יא. יקבל מהנפה שמו של היורה בתוצאי יוא"כ, ידאג לחקירה בנדרון והעמדתו לדין.

17. י.ע.פ.

- א. ירכז הנושאים הרעיוניים הקשורים בשיפוץ המערה ופתיחתה.
- ב. יטפל לרכוש עמדת הערבים ואנשי הדת בחברון בקשר לטיפול סביב השיפוצים במערה ומועד הפתיחה.

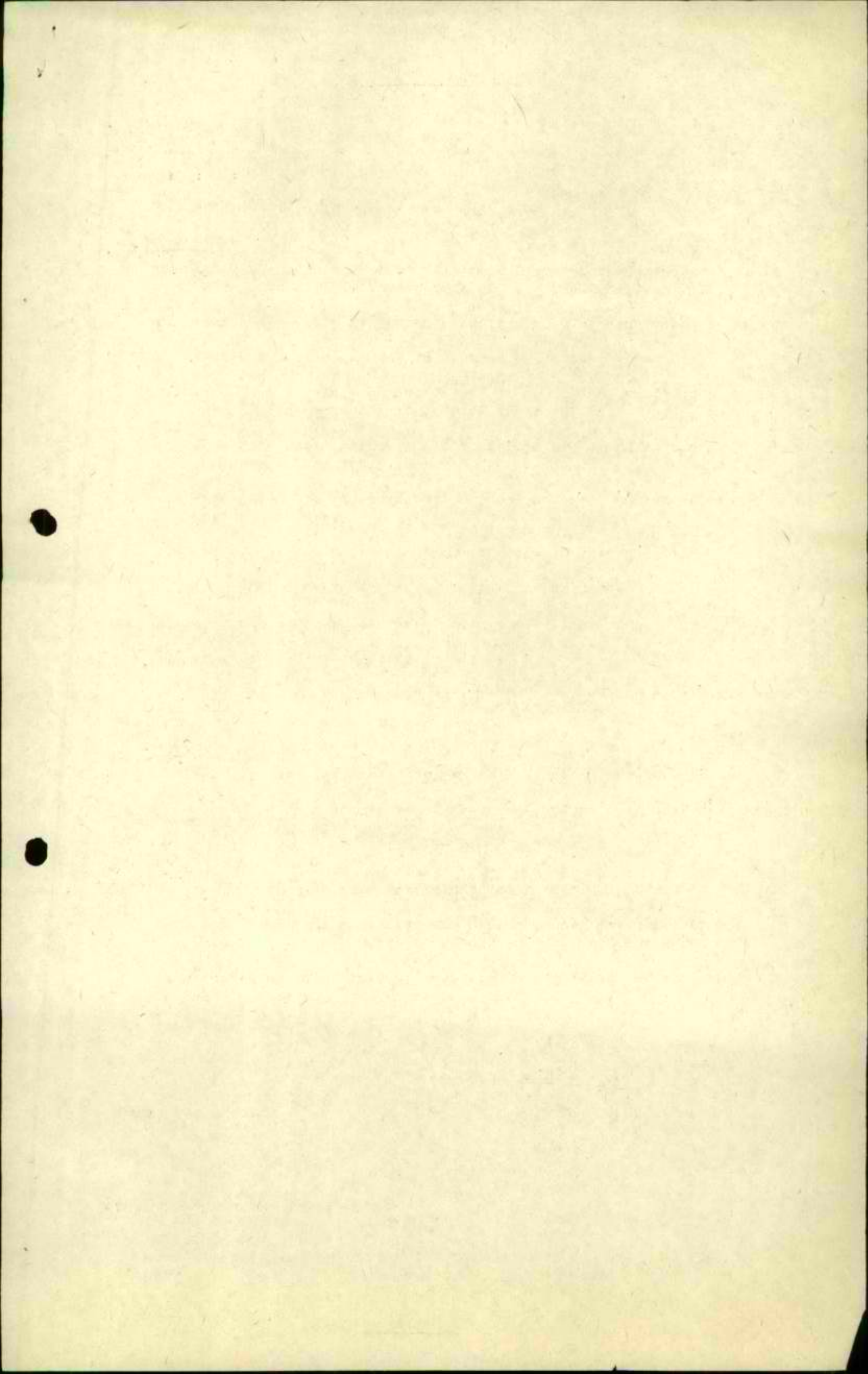
18. הח"מ

- א. ירכז הטיפול סביב בצוע השיפוצים במערת המכפלה.
- ב. יגיש דרישה בכתב לפקמ"ז ולתאום הפעולה בשטחים להקמת נקודת מסורה קבועה בקרית ארבע. עבודת המטה תיעשה ע"י ק' אג"מ + יועמ"ש.
- ג. ירכז מהמטה את האמצעים הנהוצים לנפת חברון ויעביר הדרישה לפקמ"ז/אג"מ עוד היום.

משה פלדמן, אל"מ
סגן מפקד האזור

נמ/סא

לוחם: נספח (למשחתפיה בדיון בלבד)

הנדון: סכום הערות קציני המטה בנושא הדיון

1. י.ע.ע.

- א. ההחלטה על סגירת המערה האפשר הרובה, השלמת השיפוצים, סיון-החקירות ואיתור האסמים (ערבים ויהודים), כולל הבטיחות.
- ב. יש להפוך במקביל לפתיחת המערה עוד בערב חג סוכות.
- ג. התגובות מעתונות חוץ הן שליליות מבחינת ישראל ויש בהן משום נזק מדיני רב. המענה העיקרית שבהם היא שיש איפה ואיפה מבחינת אכיפת החוק ושחרור זכויות הדת לגבי בני דתות שונות (יהודים וערבים).
- ד. ההחלטה לגבי חילול הקוראנים - בדת האיסלם - זריקת הקוראן בחוץ לארץ הינה משום ביזוי הדת ועובר על כך דינו מוות (לכן המשמעות לגבי "בן נקרא הקוראן" או לא היא בעלת חשיבות חסנה בנושא).
- ה. גיוני "הפוגרום" ע"י המועצה האיסלמית העליונה יש בו משום אקט פוליטי ולא היה מחויב מבחינה דתית.

2. קישור לפוסטות

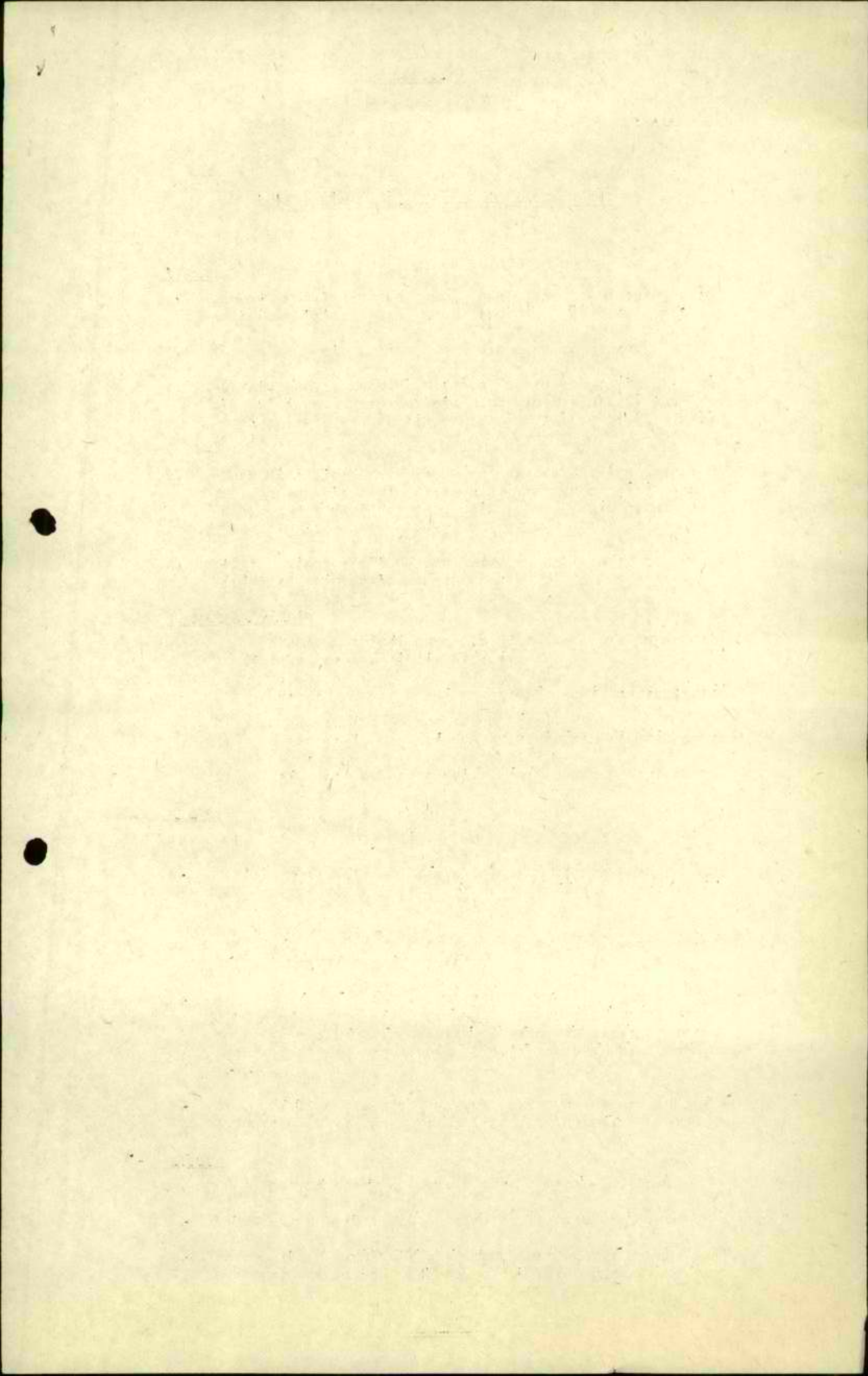
- א. הורגש בחסרון המודיעין בשטח ולכן לא נתקבלה שום התראה לגבי הצפוי לאחר מציאת הקוראנים הנדונים.
- ב. היו אי דיוקים בפרסום הרשמי של העובדות בכלי התקשורת, כגון:
 1. גרירת יהודי עם טלית (ינקלה לוין).
 2. העוצר בימים הראשונים לא חל על יהודים ויהודים הסתובבו בשטח.
 3. היו יקרים של היפדר תדרך כוחות אבטחה שהגיעו לנפה.

3. הדובר

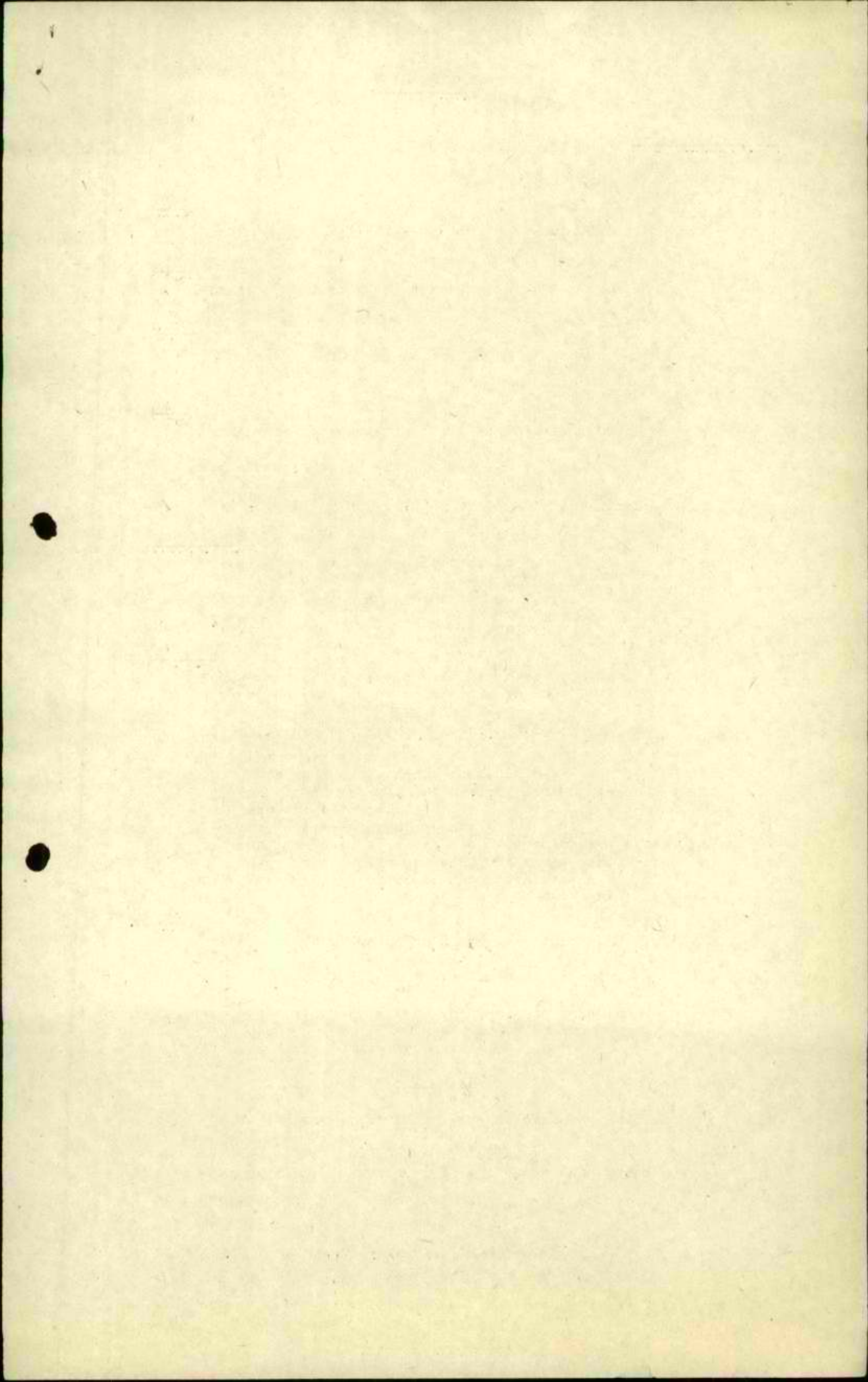
- א. העוצר הוא גם גורם מתסיס.
- ב. הופיעו טענות רבות בעתונות בקשר לפרשת לוינגר שהוא "מצפצף" על החוק, שהממשלה לא אוזרת עוז לכפות עליו ועל חבריו את קיומ החוק.
- ג. אין תיאום בנושא ההסברה בין דובר צה"ל, דובר משה"ט ודובר חיו"ט. נחוצ תיאום בין הדוברים.
- ד. מומלץ לקיים דיון בפורום של דובר צה"ל, דובר משה"ט, י.ע.ע, אל"ם פרחי, דיבר חיו"ט בנושא קו ההסברה לגבי חבדון תוך הפקת לקחים מהאירועים האחרונים וקביעת תיאום בין הדוברים. (מפקד האזור הביע הסכמתו העקרונית. יטופל ע"י הדובר בתיאום עם י.ע.ע.)
- ה. מומלץ ליזום פרסום העובדות לגבי פעולות הממשל עוד בטרם יהיו התפתחויות (כגון פרסום הוצאת צו ההגבלה/מעצר).

4. יועמ"ט

- א. הטפול החיובי בקריית ארבע תקוע בדרג המדיני - מאשלת.
- ב. תיעשה פעולה לזירוז פרסום חוקי עזר נוספים ע"י מנהלת קרית ארבע.
- ג. דרוש טפול לא שגרתי ע"י מ"י בנושא הטפול בתיקי החקירה בארועים האחרונים בחבדון. לשם כך דרוש תגבור בכוח אדם מתאים לנפה.

5. קש"ל
מטפלים בהגבור הנפה בקצינים ובמש"קים.
6. קמ"ן
אין מודיעין בשטח ואין פתרון להעיה.
7. כלכלה
הפעילות הכלכלית בקרית ארבע נקטת ישירות בין מנהלת הקריה לבין
משרד התשלום בישראל.
8. מו"ש
א. נראה כי חייבים לפתוח את המערה עד שמחת תורה.
ב. אין הסברה יזומה על ידינו.
ג. מחשבים בפעילות המוניציפלית עם עיריית הברון כרמל.
9. משרד ישראל
א. הקריה 52 הנאשמים הושלמה והועברה להביעה.
ב. בנושא חילול הקורבן - לא הוגשה כל תלונה רשמית, גם לא ע"י
אנשי הווקף.
10. ק' אג"מ
א. התביעה הינה כללית ויש לה השלכה לגבי יכולת התשלום לשטור על
הקומות הקדושים בשטחים ובארץ.
ב. בהקשר לאירועים האחרונים מציע להגיש כולקסון:
(1) גרש הקצוצים מקריה ארבע.
(2) גרש החיתומים על הכרזת התמיס.
(3) תחקיר במכונת האמת של חיילים ואנשי הקריה ששהו במערה
במה שריפת המשרד.
(4) טגירת מערת התפלה עם מחסומים.
(5) תדרוך מפקדים של כוחות האבטחה ע"י ק' אג"מ אישית (בבית אל).
(6) הצבת משטרה צבאית עד להצבת מ"י בקריה ארבע.
(7) לאיש תובע ברמה גבוהה במשפט המורדומיסטים.
11. סגן
א. הוצר חייב להמשיך עד פתיחת המערה. מאחר ולא ניתן יהיה לטווע בניסת
הוקף.
ב. יש לחלק את העיר לגזרות ומינוי מפקד לכל גזרה.
ג. יש לחלק דפי הסברה לחיילים (דקט, הוראות פתחה באש, בתי ספר)
ד. תוספות אלות, גז, מוטורולות ועוד.
ה. לרתום את מסק' הס' 87 לטובת הברון.
ו. י.ע.פ. ונציגיו יעצו בלבד בנושא הסיפוצים כאשר הביצוע ע"י
מפקד הנפה.
ז. לבדוק גמר הכנת פקודות קרע והכניסת אבטחה לתפעול המערה.
ח. לבדוק החזקת העתקי מפתחות למערה. (מסוך החלטה עקרונית).
ט. משרד קבוע למערה - ע"י מו"ב.
י. קציני המטה באיו"ש יבקרו בנסה לפתוח אחת ליום יום.
יא. להבטיח מוות שמיטה קבוע בנסה.
יב. תדרוך הכוחות חייב להיות בהתאם לפקודות, ע"י קצין בדרגת סא"ל.
ובמקרה ייוחד סגן.

מס. 22

נשלח: 071200 אוק 76

אל: המשרד

מאת: סינגפור

חשבה מכניס .

" ב-6 מקור הנאמר

להלן קטע מנאמר שהופיע בעיתון הערב NEW NATION
סוכנות רויטר תל אביב .

THE TRADE UNION NEWSPAPER DAVAR SAID THERE WAS A DANGER OF
EVENTS IN HEBRON ESCALATING INTO A FULL-SCALE RELIGIOUS WAR
AND CALLED ON THE GOVERNMENT TO TAKE STRONG ACTION.

DEPLORING THE VANDALISM AT THE JEWISH SHRINE, IT SAID:
"WE CANNOT IGNORE WHAT LED UP TO IT - THE DESECRATION OF COPIES
OF THE QURAN, AND OTHER ACTS OF PROVOCATION WHICH RABBI LEVINGER
FEELS FREE TO CARRY OUT IN VIOLATION OF THE AVOWED POLICY OF
THE ISRAELI GOVERNMENT." -REUTER -

שבירות

שחח רחמ מנכל משנכל ארגוב ענוג י רביב חסכוז מעת מאסוק ד אריאל חקר מדחזים

אב/תמ

100-100000
100-100000

100-100000
100-100000

NEW NATION
100-100000
100-100000

THE TRADE UNION NEWSPAPER DAVAR SAID THERE WAS A DANGER OF
EVENTS IN HEBRON ESCALATING INTO A FULL-SCALE RELIGIOUS WAR
AND CALLED ON THE GOVERNMENT TO TAKE STRONG ACTION.
DEPLORING THE VANDALISM AT THE JEWISH SHRINE, IT SAID:
"WE CANNOT IGNORE WHAT LED UP TO IT - THE DEGRADATION OF COPIES
OF THE QURAN, AND OTHER ACTS OF PROVOCATION WHICH RABBI LEVINGER
FEELS FREE TO CARRY OUT IN VIOLATION OF THE AVOWED POLICY OF
THE ISRAELI GOVERNMENT." -REUTERS

100-100000

100-100000
100-100000

אל : כל נציגויות בלגיה והקונסוליות בארה"ב
 מאת : המשרד
 נושלת: 062030 אוק 76
 חוזמ 881
 מיידי

אירועי חדרון.

להלן עיקר דברי שר המבחון בדיון בנושא הנ"ל שהתקיים היום (6.10) בכנסת.

ממשלת ישראל שקלה והחליטה שהדרכ הנכונה לארגון החיים בחד חדרון, היא זו המאפשרת לתושבי חדרון לפתח את עירם על פי אורח חייהם, ולתקיים ליד חדרון ישוב יהודי הנושא את שמה הקדום של עיר האבות, קרית ארבע. שני ישובים לא ישוב במקום ישוב, לא ישוב בתוך ישוב, אלא ישוב ליד ישוב.
 לא רק הממשלה, אלא גם רובם של תושבי קרית-ארבע עצמם קיבלו הנחה זו, והסועג לעיר מעורבת שוכל את עצמ הקמתה של הקריה.
 הדבר הוסבר גם לתושבי חדרון ונאמר להם שאין כל כוונה לפגוע במסורתם, בדתם, באורח חייהם, בבתיהם ובסמיניהם.
 תושבי קרית-ארבע, פעלו לפתח את הקריה שלהם בקצב מהיר, והם מציגים לממשלה, כ"שובים אחרים בארץ, תביעות לפיתוח ולתקציב, וחביעה החיובית לסעצמה שובשה בנקודה מסוימת, כאשר היענות מצד הממשלה, הוצלה להיות מתוארת ככביעה, כביכול, ללחצים, בעקבות זאת הוצאה קבוצה קטנה בקריה, לפתח תיאוריה של ילחצים וכביעותיי שגרמה, לצערי הרב, להחטאת המטרה היסודית, שהיא פיתוח הקריה.

גם בשעה חמורה זו, מן הדין הוא להבהיר שכוונת היסוד בעינה עומדת, לאפשר לחדון לחיות ולהתפתח לפי אמות-מידותיה היא, ולאפשר לקרית ארבע להתקיים ולגדול, שלא על חשבון זותלתה, לפי הכוונה היסודית של החלטת הממשלה.

שכנוח זו, יש בה גם סלעי מחלוקת, מהם יושבו, ומהם השנויים עדיין בויכוח. הנושא המרכזי הוא כמובן מעדת המכפלה, קבר האבות והאמהות בעיני העם היהודי, ומסגד בעיני המוסלמים.

תוך התיעצות הדדית והישענות על הנסיון שהצטבר, נקבעו מספר כללים לגבי מעדת המכפלה.

= 2 =

היהודים יתפללו באהלי אברהם ושרה, יעקב ולאה בתצר ובמרפסת המחברת אותם. המוסלמים יתפללו באהל יצחק ורבקה, באולם יוסף ובגיאוליה. מהתפללים היהודים יכנסו למערה בכניסות המערביות והמתפללים המוסלמים - בכניסה הדרומית.

בשעות התפילה של היהודים, תשמור יחידה של הרבנות הצבאית, בשעות התפילה של המוסלמים - פקידיו הואקפ.

בשעות שאינן שעות תפילה, תהא המערה פתוחה למבקרים ולאורחים, על אף חקלות שפקדו מידי פעם בפעם הסדר זה, התנהלו התפילות והביקורים מערה כסודית, עד למאורעות האחרונים.

בנוסף לכך, בעיר חברון מספר אחידים חשובים לעם היהודי: בית הקברות הישן, שבו קבורים גם קורבנות מאורעות תרפ"ט, בית קברות זה שהיה מוזנח ופרוצ, תוקן לאחרונה, נוקה גווד והופקדה עליו שמירה.

בית הכנסת האפרדי ייאהם אבינוי שנבנה באמצע המאה השש-עשרה, על ידי הרב מלכאל אשכנזי והפכ לעיי חרבות לאחר מאורעות תרפ"ט, וביוני 1976, החילונו לשקמו, והודענו, שלאחר ששיקומו יושלם, תחליט הממשלה על הדרכ הנאותה לפתחו.

בית הכנסת בנוי בלב השוק החברוני, ולידו הוקמו שירותים ציבוריים, פנינו לעיריית חברון שקיבלה על עצמה להעתיק שירותים אלה למקום אחד. בכל הנוגע לאחידים קדושים אלה, היה שיתוף פעולה מצד עיריית חברון.

באחד הירחובות המרכזיים של העיר חברון מצוי בית מידות, שנבנה בראשית המאה הזו, על ידי אגודת ייחוס לאברהמי ושנועד ייכבד ייחוס הדסהי. אחד מחידיו שימש כבית תפילה הבית הושסר על ידי ממשלת ירדן לסטייות, וממשלת ישראל קיבלה על עצמה, לאחר מלחמת ששת הימים, לכבד והטכמ.

אם כי נקבעה מדיניות לגבי המקומות האלה, קמו עליה עוררין שהביאו למאורעות הבאים:

קבוצת אנשים, החליטה, בניגוד להוראות הממשל, להתפלל, תוך פומביות מופגנת, ליד בנין הדסה, ולהתפלל בבית הכנסת ייאהם אבינוי ששיפוצו כאמור טרם הושלם.

לא היה זה סוד בעיני הערבים כבעיני היהודים, שהתנהגות זו היא בבחינת קריאת תגר על המדיניות, על הממשל, על החוק. נגד האיש שעמד בראש הקבוצה

= 3 =

שהפרה הסדר שנקבע, הרב לוינגר, הוצא צו הגבלה לגבי תנועותיו בחברונו.
 משהרב לוינגר קרע הצו, החליט המושל להביאו לפני שופט שצריך היה לחליט
 על הצעדים החוקיים שיש לנקוט במקרה זה.
 למחרת ראש השנה נשלחו שוטרים עם צו מעצר נגד הרב, הבית של הרב היה מוקף
 אנשים רבים, וכיניהם ילדים ונשים. פריצה לביתו היתה סרוכה בהתנגדות,
 ואולי אפ פגיעה בקהל.
 ככל הוא בידי הממשל, במיגזר הערבי כמו במיגזר היהודי, להימנע ככל האפשר
 מפגיעה באנשים שאינם מעורבים באורח פעיל בהפרת החוק. בשעת מתח
 והתקהלות אינן לכ דבר קל יותר מאשר לפגוע באנשים חפים מפשע.
 אחדים מאנשי הקריה ניסו להשפיע על הרב שיתמסר לאנשי החוק כדין. אך ללא
 הועיל. עד אשר, ב-30 לספטמבר, הוחלט להיכנס בכוח לבית הרב ולעוצרו.
 בחוצ, ליד הבית, התלקחה קטטה בין החיילים לבין האזרחים ואינן מליים בפי
 כדאי לתאר את חומרת המעשה. בהתערבותם של אחדים מביני תושבי קרית ארבע,
 הסגיר הרב לוינגר את עצמו לשלטונות. הוא הואשם כחוק והובא בפני שופט
 אשר, בהחשב בימים הנוראים וביום הכפורים הקרוב ובא, החליט לשחררו
 בערבות צד שלישי ולאחר שהרב התחייב שלא יפר את צו ההגבלה, משפטו של
 הרב לוינגר יתקיים בימים הקרובים.
 משבת האחרונה, שבת שובה, שוב ניסו כמה עשרות מתושבי קרית ארבע להתפלל
 ליד בנין הדסה וליד בית הכנסת אברהם אבינו. צה"ל מנע זאת מהם.
 חברי הכנסת, אינן טעם לטעון שניתן לצפות מראש כל מאורע וכל צעד, או
 אפילו לכוון כל תגובה, אבל ניתנת לעצב מדיניות שיש בה כל מידה של שיקול
 דעת וכל תו של חוק.
 מדיניות זו אומרת: להימנע מהאשמות כוללות ומעונשים קיבוציים. אינן להטיל
 על כל הערבים אחריות למעשיהם של אחדים מהם, ואינן להטיל על כל היהודים
 להתנהגותם של קבוצות או יחידים מתוכם. ובודאי שאינן להטיל על עדה אחת
 אחריות להתנהגותה של עדה אחרת, בכל מצב, מתוך ככל שיהיה, יש לחפש ולגלות
 את הנושאים באחריות ישירה, ואותם להביא לדיון.
 וכמו שצה"ל נחוש בעימות צבאי, כך הוא גם נחוש בעימות עם אזרחים, שלא
 לפגוע באנשים חפים מפשע. ושלא לירות אלא לצורך הגנה עצמית. צבא פנימי
 נצור בניצח מוסרית ומדינית הוא צבא העומד בפני מבחנים קשים. אינן מליים

= 4 =

בפי לשבח את שיקול הדעת ואת ההתאפקות שגילו מפקדים וחילים, במצבים שלא
אומנו לקראתם, בשעות מתח ובמצבי פרובקציה, בנסיונם לשבור גלים עכורים,
ומבלי לכוון את נשקם ללא אבחנה. לעבר קהל סוער.
אני יודע שיש ארצות שבהן חילים יורים לעבר אזרחים לא חמושים, אינן זה
מנהג הארץ שלנו.

עלבונות לא נשכת. אבל הרוגים אינם ניתנים להחיה. אני מצטער על אשר קרה.
אינני מצטער על אשר נמנע, כי ייטוב מושל בדוחו מלוכד עירי.
שיקול דעת זה נשמר, במידה שווה, בעימות עם קהל ערבי ובעימות עם קהל
יהודי. בפני החוק אינן הבדל לפי השייכות הלאומית: כל אזרח צריך להיות
מוגן, וכל עבריין צריך לבוא על עונשו.

המתיחות במקומות התפילה קיבלה מפנה נוסף, כאשר ב-1 לאוקטובר, משהגיעו
מתפללים יהודים לתפילת ייִערבית ומצאו כי מפה שכיסתה עמוד תפילה במערת
המכפלה, נקרעה ונחתכה. מפה אחת נעלמה.

למחרת, בשעות המוקדמות של שבת שובה, התגנבו מספר צעירים לצד המוסלמי של
המערה, הפכו כוננית שבתוכה היו ספרי קוראן ופיזרום על הריצפה. יתכן
גם שהפכו כד או שניים בסמוך לה. מיד פשטה השמועה שכאילו נקרעו כתבי
קודש מוסלמים וחיללו תשמישי קדושה. למקום הגיעו השופט השרעי וראשי
ערים וחברי מועצה מחברון וסביבתה. הם ישבו במערת המכפלה וביקשו לראות את
שר הבטחון או מפקד האיזור. המפקד הודיע להם, שבגלל קדושת השבת, לא יוכל
שר הבטחון לקבלם, והוא עצמו, שהיה במקום, נפגש איתם. הוא הביע צער,
הבטיח שהמשטרה תחקור, וביקש מהנוכחים לפעול להרגעת הרוחות. ואכן קיבלו
הנאספים את דבריו והבטיחו לפעול להרגעה.

למחרת היום, ערב יום הכיפורים, פניתי לראשי הדתות וביקשתי מהם לפעול
להרגעת הרוחות.

ואכן פירטמו הרבנים הראשיים, הראשון לציון וחרב הראשי פניות לציבור
הרחב. הרב גורן קרא ייִלגלות בשעה קדושה זו לקראת יום הדין הגדול, יום
הכיפורים, אורכ רוח מירביי וכי הוא ייִודע ששלטונות הבטחון עורכים
הקירה קפוצית יסודית וצודקתיי ייִלגלות את האשמים בחילול הקודש של שתי
הדתותיי.

= 5 =

עוד אנו פועלים להדגעת הרוחות, ואוזנינו החלו להגיע הידיעות על הדבר החמור ביותר שאירע במערת המכפלה. בשעת הבוקר של יום א', פרצו דרכ הכניסה המוחדת למוסלמים, ובשעה המיועדת לתפילתם, כמה מאות צעירים ערכים, שקרעו וחיללו ספרי תורה, ספרי תפילה, ארונות קודש ותשמישי קדושה. פלוגת צנחנים שהיתה ליד המערה נכנסה מיד פנימה, ותוך עשר דקות סילקה את המתפרעים. בפניו הזה נפצעו כ-40 איש רובם תלמידים ומהם הובאו 16 לבתי-חולים בישראל, ו-4 לבתי חולים בחברון. 61 מביני המתפרעים נעצרו. תשעה מתו שהיו מתחת לגיל 14 שוחררו בערבות הוריהם. וכעבור זמן מה נעצרו גם שבעה מבוגרים, החשודים בהסתת התלמידים.

הגעתי למערת המכפלה שעות ספורות לאחר התפרעות זו. קשה לי לתאר את הזעזוע שעבר עלי למראה הזוועה שהתגלתה לעיני. ספרי תורה שנקרעו לגזרים, התגוללו על רצפת המערה. ספרי תפילה נעקרו מסיכתם, ופוזרו לכל עבר. הרהיטים נשברו לשברים, ומסגרות נעקרו מארונות הקודש. שני שעוני קיר גדולים שעמדו בצד המוסלמי הופלו ונשברו גם הם. על הריצפה היו מפוזרים בצד הגויילים, נעלי נערים ונערות, ילקוטי בית הספר ומחברות הלימודים שלם שיני בנימ ובוסר מבוגרים.

חיילנו, שלא התנסו במאורעות כאלה, היו נרגשים עד עומק נפשם מול המחזה שלא במדה ישכת.

על העיר חברון הוטל מיד עוצר. נקבעו סדרי התפילה לקראת החג. הזעזוע לא פטח גם על הנכבדים הערכים. נשיא בית הדין השרעי פירסם הודעה ובה נאמר כי יאותו רגש שפקד אותי ביום שפגעו בקוראן פקד אותי ביום שפגעו בתורה.

וראש עיריית חברון פירסם התנצלות בלשון דומה: יאותה הדגשה אשר פקדה אותנו אומוול היא אותה הדגשה הפוקרת אותנו היומית. כל קדושה אכן שווה. אבל אינ מקום להשוואה בחומרת הפגיעה שבשני המקרים. בעקבות המאורעות הללו הוחלט:

ראשית לכל לגלות את כל האשמים, ללא משא פנים וללא פניות, ולהביאם במהירות לדין, את המתפרעים ואלה שהסיתו למעשים נוראים אלה. שנית המערה עצמה תיסגר לצרכי שיפוצ, ומשתפתת, יוצב בה משמר צהייל לכל שעות היממה. למשכ כל התקופה שהדבר יידרש.

= 6 =

שלישית כוחות הבטחון יתוגברו בכל איזור חדרון, ויוגדל בהם הכוח המשטירי או המגיב.

רביעית כל האנשים האזרחיים ובעלי הרצון הטוב, מכל העדות ומכל הדתות יגויסו כדי להחזיר כבוד לתורה ולקדושה של שתי הדתות.

חמישית הממשלה תבטיח שמדיניות שהיא החליטה עליה, אם זו מדיניות של שני ישובים שכנים, ואם זו מדיניות של תפילה במקום אחד, תבוצע ותכובד, עדיף מכוח רצונם הטוב של התושבים ולא, מכוח החוק ובכוחם של שומרי החוק. אנו חוזרים עתה מהלוחיה שנערכה לגויילי הקודש ולבנו כבד עלינו. התיסדרנו בנסיגה חמורה. האדמה החדרנית מוסתת הקורבנות, הקרקע ההיסטורית שלה, אטפה לתוספת עדות נוספת לקנאות עוורת והרסנית, המסוגלת לאכול כל חלקה טובה.

רקמת חיינו עשויה מאשר חוללו לנו זולתנו ומאשר רוטט בלבנו. ליווינו לדרכ אחרונה דפיס מספר שהוא מבשר חיים ושהוא חזק מכל מוות - אותיות מתולדות עמינו, גויילי תורה ותפילה העומדים לעד.

אכ גם בקשרנו את היקר ביותר, לא קשרנו תקוות ישראל, לגאול ארץ, לקבץ עם, לאסוף רוח גדולה, להציע שלום לשכנינו.

בארץ הזאת, הבנויה על נדירות אמתית, נדע להדביר לשונות של שנאה, ונוסיף לכבות מדורות של קנאה עוורת. כוחנו עמנו להעניק הגנה לכל האזרחים, ללא הבדל דת ולאום, ולאפשר להם לחיות בכבוד, ולקיים את כבוד הדת, את כבוד ספרי הקודש, את הדר המקומות הקדושים.

חדרונ ההיסטורית, שתשיבותה באה לה מיד לאחר ירושלים הבירה, היא גם חדרון שיש לה עתיד גדול. עבר אינו ניתב למחיקה, ועתיד ניתב לעיצוב נכון. ותוכ השוני הרוחני והלאומי, נוסיף לבנות על הר חדרון דגם של שכנות טובה, של דו-קיום הוגן ומכובד.

האשמים יוענשו בכל חומרת הדין. ואילו התושבים כולם, בעיר ובקריה, נקראים לחת את ידם להשכנת השלום. לכבוד הדדי, לבניה שתחדש ולא תיפגע, להידברות ולא לעימות, להבנה מחודשת גם בשעות של עצב עמוק, ככתוב: ייזלכו כל הלילה יאב ואנשיו ויאר להם בחדרונם.

1

THE FIRST PART OF THE HISTORY OF THE

REIGN OF THE EMPEROR OF THE EAST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

AND THE EMPRESS OF THE WEST

= 7 =

ואשר פרט בתגובה להערות חייכ בגין כלולתו:

1. לא ידוע לי שקדעו טליתות וגורדו יהודים בחג. אני מכבד יהודי במדימ ויהודי בטלית. לא ראיתי פגיעה ביהודי בטלית. ראיתי לעומת זאת שפגעו ביהודים במדימ.
2. חייכ בגין היה חבר ממשלה כאשר בית הכנסת ייאבדהם אבינויים היה בדרפתו. מדוע לא גאל אותו אז. ההוראה לגאול את בית הכנסת ניתנה עיית שר הבטחון ביוני 76. הודענו לתושבי קרית ארבע שלמשיולם תדון הממשלה בגורלו ובגורל התפילה בו.
3. ההודעה המוסמכת היחידה על מאורעות חדרון היא הודעתו של דובר צה"ל.
4. ישנו הסדר במערה הקובע את מספר השומרים. המוסלמים נכנסו בשעת התפילה המיועדת להם ודרכ השער המיועד להם באזור המערה היו באותו זמן. על פי ההסכם, 21 שומרים, 8 בפנים. באזור חדרון היו 7 פלוגות צבא אחת מהן הגיעה למקום תוך עשר דקות ופיזרה את ההפגנה.

הסדרה-תכנית==

שהיח מנכ"ל מ/מנכ"ל סמנכ"ל מעיית סהסדרה מצפ"א אירי א/ב מל"ט

גונג חקר

רע/אד

כל המוסר תוכן מסמך זה כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות דשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

ש מ ו ר

אל:נציגויות נליינ+ אקרה וטודנ
מאת:המשרד
מס-ח/645
נשלח:0612000 אוק 76
מ י י י י

לחלן השתלשלות המאורעות בחברון :
1. ביום שישי 1 אוק נמצאו פרוסת ומפה קרועות במערת המכפלה.
2. למחרת הפכו 4 קיצוניים ספרי קוראן ופזרום אך לא קרעום.
3. בערב יום הכפורים-ארע הפוגרום הידוע במערה. עמדת המנהיגות הערבית
של העיר חברון ושל אנשי הדת היתה של גנוי בהסתמך על נמוקים דתיים
מוסלמיים ועל רצון לשמור על השקט בעיר. הגנוי היה מכוון כלפי קצוני
שני הצדדים. המגמה הסברית המשתקפת בעתונות הערבית המקומית היא כי
המעשה שבצעו הצעירים הערבים היה בתגובה לפרובוקציה יהודית ובהמשך
לזעזועים ממישראל מהאירועים בחברון.
אין ידוע על ארגון מראש של הזתפרעות במערה אם כי יש מידע על שמועות
שהתסיסו את האוכלוסיה בקשר לסעיף 2 לעיל.
4. עצורים עד עתה כ-80 צעירים שנתפסו עי כוחותינו ועוד 14 שנעצרו מחוץ
למערה.
יועמדו לדין בגמ' חקירתם.
גוננ

+++++
שהח רהם שהבט מכלל ממכלל סמכלל מאומ אב מלט מצפא איר אב מזתים
הקד רמ אמנ אריאל אורלי
ח/אד.++++
↑

העל אלה חס

שכר

אל: ווש ניו יורק אוטבה אטלנטה בוסטון יוסטון פילדלפיה שיקגו לוס אנג'לס סן פרנסיסקו
סן פרנסיסקו מונטריאול בייירס בוגוטה ברזילית מכסיקו אוסלו בון בוקרשט בריסל בון
680 / ה

נשלח 061800 אוק 76

גנבה ציריך האג הלסינקי וינה לונדון פריס

מאת: המשדר קופנהגן רומא טוקהולם אנקרה טוקיו
מייד

אירועי חדרון. נקודות להסבדה.

1. במידה והיתה פגיעה בזדון כלשהי בחשמישי קדושה ערביים הרי שדבר זה יבורר בהתאם לכל כללי החוק והמשפט. ואם ימצאו אשמים אזי חזקה על מדינת ישראל שתמצא את החוק עמם. בינתיים מה שאיננו מוטל בספק הוא שמימדי החילול וההתפרעות הערביים במערת המכפלה הם כמעט ללא תקדים ובתודעת האוכלוסיה היהודית מתקשרים עם זכרון ומעשה הטבח שבוצע באוכלוסיה היהודית שם ב-1929. בנפרד פרטים מלאים על מעשי החילול.
2. לאלה הטוענים שממשלת ישראל נוהגת אפליה כלפי הערבים בשמירת מוסדות ואחרי הדת המקודשים לאיסלם, יש להזכיר בתוקף שמדינת ישראל היא מדינה המונעת בכח בין השאר נסיונות של ישראלים להתפלל בדר הבית. בכח מגלה ממשלת ישראל אחריות וערנות נדירים לגבי רגישות הציבור המוסלמי. אדבא, ישווא המקטרגים עלינו את מדיניותו והתנהגותו של הממשל הישראלי בשטחים מאז מלחמת 67 עם התנהגותו של השלטון היירדני בירושלים מייד עם כיבושה על ידו ב-48. כזכור לא נותר אז בית כנסת יהודי אחד לפליטה מדגע שנכבש עי הלגיון הערבי, וזכורים היטב מעשי החילול השיטתיים משכ כל תקופת שלטון ירדן. זה תשע שנים שמדינת ישראל מזמזמת לשקם את ההרס והחורבן שזרעו הערבים תחת שלטון ירדן בכל האזורים המקודשים ביותר של היהדות.

3. קיים קשר ישיר בין האירועים בחדרון לבין ההסתה הפרועה המתנהלת עי מדינות ערב השונות והמנהיגים הרוחניים המוסלמיים נגד מדינת ישראל. בנפרד דוגמאות ומובאות. אין עדות טובה לכך מאשר דברי השייחי גיעמדי בדאיון לטלויזיה הישראלית אתמול בו הביע משאלה וקריאה לממשלות ערב לוודא מן ההסתה. דבריו בנפרד.

4. חשוב להזכיר שהאירועים בחדרון התרחשו על רקע מלחמת האזרחים בלבנון בה משמש הגורם הדתי מרכיב מרכזי. הפנאטיות הדתית הגוברת היום בעולם הערבי אשר באה לביטוי כאמור במלחמה בלבנון תדמה לבטח רבות להשתכחבות היצרים של והמונ הפרוע בחדרון. חשוב להדגיש נקודה זו היטב.

5. מדינת ישראל היא מדינת חוק בניגוד למדינות ערב כגון סוריה, בה נודצ משפט תוכ 12 דקות ופושעים, יהיו מעשיהם אשר יהיו, נתלים בראשי חרצות והופכים למטרות להתעללות המונ פרוע.

ארגוב.

שהח והמכלל שהבט ממכלל סמנכל מזתים הסדרה גנוו. תדד מאימ ב מועד מל

מברק נכנס - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה,
כולו או מקצתו לאדם שאינו
מוסמך לכך - עובר על החוק
לתיקון דיני העונשין (בטחון
המדינה יחסיוזוץ וסודות
רשמיים). תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

שמור

אלוהמשרד

מאת: פאריס

מס. 69

נשלח: 051250 אוק 75

מאוס א, דוד אריאל.

דע: קדרון נאום ניו יורק (העבר במס. 185)

מזכיר הליגה הערבית מחמוד ריאד הבריק ב-12.8 למנכל אונסקו לחסות חשומת לבו למצב
סקיים ב'מסגד אברהים' בחברון. המנכל מבואר ענה ב-10.9 שרשם תוכן הפניה לפניו ותבטיח
לעשות כל אשר ביכולתו לעזור לפתור 'תבעיות הכאובות של האיזור'.

בר יעקב

שהח מנכל ממנכל סמנכל מאוס א ב חרבות הסברה מקצב מזתים חקר דוד אריאל זינדר

צג/ער

מס' 1000 - 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000
מס' 1000
מס' 1000
מס' 1000
מס' 1000
מס' 1000
מס' 1000
מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

בלתי מסווג

מ, שרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק יוצא

חזם/ 589

נשלח: 051230 אוק 76

אל: כל הנציגויות והקונסולות

מאח: המשדר

מ י י ד י

1. ב-3.10 חדרו מאות צעירים ערביים למערת המכפלה, קרעו ספרי קודש וספרי תורה, נפצו ארובות הקודש, והתנגשו עם כוחות הביטחון. קצת נפצעו. ראשי דת מוסלמים מביעים צער. הוטל עוצר בחברון.
2. חקירת טענות ערביות על חילול ספרי קודש ופריסת שופרות התעמולה הערבית משווים במקרה לדליית באל-אקצה.
3. לרקע- ראונא תדריכינו 184 מיום 8.75, 17, ח.ד. 217 מיום 24.9.75.
4. הממשלה תדון מחר בפרשה.

הסכרה/רפרנסים

שהח מנכל ממנכל סמנכל הסכרה מצפא איר אב מס מ
רע/כד

8

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3670

יוצא

בלמים

אל: בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , קהיר ,
גנבה , וינה , קופנהגן , שמוקהולם , אוסלו , ליסבון ,
מנילה , ווא , אוטבה , ני , ביירס , מכסיקו , קינגסטון ,
נר: חורס 811, ט: המשרד
דח: ט, סג: ב, תא: 030580, זח: 1230
נד: הטבח בחברון

בלמים/מידרי מפל

הטבח בחברון

להלן פרטים:אמש (2.5) ב-1930 לטרך התקיפה חוליית מחבלים
קבוצה מתפללים שעה שחררו ממערת המכפלה לביוון
בית-הדסה. ההתקפה בוצעה בשני גלים- עי' ידיות בגבם, השליכה
רימונים ומטעני חבלה, היא באה מכמה כיוונים- מגג הבית הסמוך
לבית הדסה, ומהרחוב. כוחות צה"ל שהיו במקום הניסו המחבלים
ומצאו מטעני חומר חבלה נוספים באזור.
בטבח זה נרצחו 5 גברים, נפצעו 17-ביניהם שלושה במצב קשה בין
הפצועים ישנן גם נשים.

2. מפקדת אשף בדמשק קיבלה האחריות למעשה הטבח וכינתה אותו
'פעולת גבורה'. בתגובות רשמיות כינתה ירדן הפעולה כ'פעולה
הולמת' ואילו דמשק כינתה אותה 'פעולה נפלאה'.

3. יש להבליט שוב הבחירה השפלה של היעד-ציבור מתפללים, את
המועד:ערב חג, ואת דרך בצוע הטבח:יריות בגבם של אנשים חפים
מפשע. יש לזכור כי הפעם היה זה רצח לשמו-שכן המחבלים כלל לא
ניסו לתפוס בני עדובה או להעמיד תנאים, אלא התכוונו בדרך
פעולתם, לרצוח אנשים רבים בכל האפשר. הדבר בא להבליט את אופיו
וכוונותיו האמיתיים של אשף. יודגש כי היתה זו פעולה מורכבת
שדושה תכנון רב.

4. אין ספק כי מטרת אנשי אשף היתה לפגוע בנקודה רגישה:מקום
קדוש וציבור מתפללים וכן להגביר את התסיסה הקיימת בקרב
האוכלוסיה המקומית.
מובן שבחירת מועד הבצוע קשורה עם חידוש שיחות האוטונומיה
והרצון להכשילן.
5. בתגובה לטבח גורשו הלילה ראש עיריית חברון, פהד אל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

קואסמה, ראש עיריית תלחול-מחמד חסן מלחם, והקאדי של
חברון. האלושה גורשו דרך מטולה ללבנון. בן נהרסו 4 בתים בהם
נמצאו מטעני חבלה.
יש לזכור כי שלושה אישים אלה קיימו קשרים עם אשף וכי הסימו
לאחרונה את האוכלוסיה, למרות הוהדות הממשל. הקאדי עצמו בלט
בדברים הקיצוניים ומלאי השמנה שהשמיט לאחרונה בשדורי
הטלביזיה הישראלית.
פהד קווסמה-בן אחת המשפחות הגדולות בהר-חברון, נבחר ראש עיר
ב-1978, עת גורש דר' נתשה ננתשה עצמו היה המועמד לדאשות
העיר, קווסמה הינו בעל דעות קיצוניות, אשר קשרים הדוקים עם
הפתח והיה מקובל על קבוצות קיצוניות באשף.

מחמד חסן מלחם, ראש עיריית תלחול, גם הוא מהר-חברון. עד לבחירתו
ב-76 היה מורה. היה אחד הקיצוניים שבין ראשי הערים הינו חומך
של החזית העממית של ג'ורג' חבש.

6. בראיון לשידורי ישראלי אמר שהח כי פעולה זו רק מוכיחה כי
בתחוננו קשור בנוכחות יהודית גדולה בכל אזורי הארץ.
7. ראש ממשלת מצרים הנמצא בארץ גינה הפעולה. הוא אמר בין
היתר:

'WE CONDEMN CATEGORICALLY SUCH ACTIONS OF VIOLENCE. WE ARE
DEEPLY SORRY AND SEND OUR CONDOLENCES TO FAMILIES OF THE
DECEASED'.

הסברה/תכנים

לב/אס/אמ

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, הסברה, מעת, משב, חרבות, בנסיות,
כלכלית, מצפא, אירא, אירב, מאור, מאסוק, מאפ, אמלס, מותים,
ארבלו, ארבל2, ארבל3, מטח, גונן, מטח, מותים, תטור

אלי: בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רוטא , קהיר ,
 אתונה , אנקרה , ניקוסיה , סינגפור , גנבה , וינה ,
 קופנהגן , שטוקהולם , אוסלו , ברן , הלסינקי , ליסבון ,
 בוקרשט , וולינגטון , קנברה , מנילה , קטמנדו , רנגון ,
 נר: חוום 853, מ: המשרד
 דח: ט, טג: ט, תא: 040580, וח: 1930
 נר: חברון

שמו/מייד

כל השגרירויות.
 דע: ווט, ני, קהיר, גנבה.

בנפרד מוברק לכם בגלוי באנגלית נייר על רצח חברון. הנכם
 מתבקשים למסור ל למשרד החוץ העתק ממנו בנייר רקע (לא בנוסח)
 תוך מתן הסברים מתאימים לפי מברקי הסברה והמרכז שהועברו
 אליכם. הנכם רשאים לשנות סגנון הנייר בהתאם לתנאי המקום.
 הקטע בסוגריים הוא לרקע אך ניתן לשלבו לפי בחירתכם.
 באותן הבירות שבהן פרסמו הממשלות הודעות על השתתפות באבלה של
 ישראל, יש כמוכן להודות על כך.

חומר על התבטאויותיהם של ראשי הערים של חברון, חלחול והקארי
 יוברק לכם בנפרד ע"י הסברה.

לשכת המנכל==

תפ: שהח, דהמ, אדליין, ידין, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, מטת, רם,
 אמן, הסברה, מטת, משב, תרבות, כנסיות, כלכלית, מצפא, אירא, אירב,
 מואר, מאסוק, מאפ, אמלס, מותים, ארבלו, ארבלז, ארבלז, גונן, מט

$$= \frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} \right)^2 = \frac{1}{8}$$

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3608

יוצא

בלמים

אל: קהיר, בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא,
גנובה, וינה, אוסלו, ליסבון, ווש, אוטבה, ני,
ביירס, מכסיקו, מנילה, קינגסטון, נר: חורס 804,
ה: המשרד
דח: ב, סג: ב, תא: 020580, וח: 2200
נר: בית הדסה

בלטס/בהול==

בהתקפה על בית הדסה הערב נהרגו 4 אנשים ונפצעו למעלה מעשרה.
המימל הצבאי סגר את השטח והטיל טווצר על העיר.
אין עדיין פרטים על זהות המתקיפים, כשיהיו פרטים נוספים
נבויקבם.
הסברה/תכניה==

שפ/מר/אס

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, סמנכל, הסברה, מטת, מטב, חרבות, כנסיות,
כלכלית, מצפא, אירא, אירב, מואר, מאסוק, מאפ, אמלט, מוחים,
ארבלו, ארבל2, ארבל3, גונן, מט

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3671

יוצא

בלמים

אל: בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, דוטא, גנבה,
וינה, ווש, ני, אוטבה, בייס, מבסיקו, נד: חורס 812,

מ: המשרד

דח: מ, סג: ב, תא: 030580, רח: 1200

נד: הטבה בחברון

בלמים/מיידי

ההתקפה על המתפללים בחברון.

1. שדורי המחבלים מלבנון פרטמו ב-030730 הודעת יידיבד
אשייפיי כי יחידת הארגון בצעה הפעולה בחברון, לדודי ההודעה
יצאו המחבלים מבצעי הפעולה מהאוויר ושוב לבסיסיהם.
2. שדורי ה-בי.בי.סי בערבית ב-030800 מוסרים על הודעת אשפי
בדמשק כי ייכל הפיזאים שבו לבסיסם בהשגירם לימונים ומוקשים
לפני שובם.

המרכז =

תפ: שהח, דהם, ארליך, ידין, שהבט, מנבל, ממנכל, סמנכל, ממת, דס,
אמן, הסברה, מטח, משב, תרבות, כנסיות, כלכלית, מצפא, אירא, אירב,
טואר, מאסוק, מאפ, אמלט, טוחים, ארבלו, ארבלז, גונן, טט

משרד החוץ-מחלקת הקשר בלמים

אל: המשרד, נר: 51, מ: ני
דח: מ, סג: ב, תא: 030580, וח: 1200
נר: עמונות

בלמס/מירי

אל מעת. מצפא. העתק ווט נאום.

סקירת עמונות לשבת 3.5

חדשות ערב ובוקר מבליטות את התקפת המחבלים על בחורי ישיבה בחברון, בה נהרגו 5 ו-17 נפצעו. דן רביב מדווח מתל אביב ששלטונות ישראל הגלו את ראש עיריית חברון, ראש עיריית חלחול ואיש דת מוסלמי. השלושה הובאו לגבול לבנון והמשיכו במונית לבירות. פוצצו שלושה בתים ליד מקום ההתקפה. עוצר הוטל על העיר וחיפושים נערכים מבית לבית.

צופים קשיים בשיחות על האוטונומיה הנערכות עתה בהרצליה. נ"י טיימס - עמוד ראשון וויד שיפער - דיווח על ההתקפה של פלסטינים על מתיישבים בגדה המערבית. הדיווח כולל פרטים על ההתקפה ותוספות על מתח בעיר כתוצאה מהסתה של ראש העיר, הפקעת קרקעות, החלטת הממשלה בדבר בית ספר, איש ביהמי הוסה ותוכנית האוטונומיה (מוברק). דילי ניו - כותרת ראשית בעתון דווח של ברונו ואספרהייל. נ"י טיימס - חדשות חוץ מדבלין. 11 מדינות המוערבות בשיגור חיילים לדרום לבנון מבקשות את ישראל להפסיק את תמיכתה הצבאית בכוחות הנוצרים באיוור, הבקשה הוגשה בקומניקט למובל אום. איראן

האירנים מאשימים את ארהב בתפיסת השגרירות בלונדון בנסיון לשחרר את בני הערובה בטהרן. איראן ממשיכה להתנגד לדרישת הערבים בשגרירות וסוענת שממשלת בריטניה חייבת למפל בשחרור בני הערובה. בריטניה החזירה את שגרירה מטהרן להתיעצויות. אום

נ"י טיימס - ברנרד נוסיטר - כיצד מצביעים ומחליקים החלטות

משרד החוץ-מחלקת הקשר

באוס. כיצד פועל מסחר הסוסים הדיפלומטי בקבלת החלטות
במועצת. תאור המוס לקבלת החלטה במועצת בנושא המוהתג דיפ.)
ארהב

ני טיימס - כותרת ראשית - אנטלה שבעה אחווים ך - 7 מליון
הובטלים.
כלכלנים רואים את המיתון אשר החל כקשה וממושך יותר מאשר
ציפו.
ני טיימס - גבירצמן -מסקי - ייצג את ארהב במפגש עם
האירופאיות בווינה. מקווה להפגש עם גרומיקו.

5 ARE KILLED IN PALESTINIAN ATTACK ON
JEWISH SETTLERS IN WEST BANK

BY DAVID K. SHIPLER

PALESTINIAN TERRORISTS USING HAND GRENADES AND AUTOMATIC
RIFLES ATTACKED A GROUP OF JEWISH SETTLERS TONIGHT AS THEY
WALKED THROUGH THE NARROW STREETS OF HEBRON, AN OCCUPIED
ARAB CITY ON THE WEST BANK, AFTER SABBATH PRAYERS.

EARLY REPORTS BY AN ARMY SPOKESMAN SAID 5 WERE KILLED
AND 16 WOUNDED, TWO OF THEM SERIOUSLY.

THE CITY, SOUTH OF JERUSALEM, WAS IMMEDIATELY PLACED
UNDER CURFEW AND A SEARCH WAS BEGUN FOR THE TERRORISTS,
WHO STRUCK FROM A ROOF NEAR A BUILDING THAT HAS BEEN
OCCUPIED BY MILITANT SETTLERS SEEKING TO RE-ESTABLISH A
JEWISH PRESENCE IN THE CITY OF MORE THAN 60,000 ARABS.

ACTION STEPPED UP RECENTLY

IT WAS THE MOST SEVERE IN A SERIES OF WORSENING CLASHES
IN THE WEST BANK, WHERE EXTREMISTS ON BOTH SIDES HAVE
STEPPED UP ACTION IN RECENT WEEKS. ARAB YOUTHS HAVE STONED
ISRAELI CARS AND BUSES, ESPECIALLY THOSE CARRYING
SETTLERS, AND SOME SETTLERS HAVE SMASHED WINDOWS OF CARS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

AND HOUSES IN ARAB TOWNS.

YESTERDAY TWO ISRAELI ARMY OFFICERS WERE ATTACKED BY ARAB TEEN-AGERS, ONE OF WHOM, A 17 YEAR-OLD HIGH-SCHOOL BOY, WAS SHOT TO DEATH WHEN HE TRIED TO WRESTLE A SOVIET-MADE KALASHNIKOV RIFLE FROM ONE OF THE ISRAELIS.

IN THE ATTACK TONIGHT THE TERRORISTS THREW TWO HAND GRENADES AND SPRAYED THE AREA WITH RIFLES ACCORDING TO THE ARMY SPOKESMAN. A PALESTINIAN COMMANDO GROUP IN DAMASCUS TOOK RESPONSIBILITY.

THE ATTACK WAS NEAR WHAT IS CALLED THE HADASSA CLINIC, WHICH WAS A JEWISH OWNED BUILDING AND CLINIC UNTIL THE JEWISH COMMUNITY IN HEBRON WAS DESTROYED IN AN ARAB-LED MASSACRE IN 1929. SINCE THE CITY WAS CAPTURED BY ISRAEL IN THE 1967 WAR, ULTRANATIONALIST JEWS, NOW ORGANIZED INTO A MOVEMENT CALLED GUSH EMUNIM, HAVE URGED THAT JEWS RESETTLE IN THE OLD COMMUNITY, WHICH IS MOSTLY IN RUINS.

GROUP OF WOMEN MOVED IN

TO DRAMATIZE THE DEMAND A SMALL GROUP OF WOMEN MOVED INTO THE HADASSAH BUILDING ABOUT A YEAR AGO WITHOUT GOVERNMENT PERMISSION AND HAVE REMAINED THERE BECAUSE THE GOVERNMENT HAS BEEN RELUCTANT TO EVICT THEM. MANY HAVE TAKEN THEIR CHILDREN TO STAY WITH THEM AT THE BUILDING, WHICH HAS AN ARMY GUARD AROUND THE CLINIC.

IN ADDITION, THE CABINET RECENTLY AUTHORIZED THE ESTABLISHMENT OF TWO JEWISH SCHOOLS IN THE CENTER OF HEBRON. THE DECISION, MADE AFTER A YESHIVA STUDENT FROM THE NEARBY SETTLEMENT OF QIRYAT ARBA WAS SHOT DEAD IN HEBRON'S MARKET, INFLAMED PASSIONS AMONG PALESTINIANS IN THE CITY. MAYOR FANK KAHASMEH ANNOUNCED THAT MERCHANTS WOULD NO LONGER DO BUSINESS WITH QIRYAT ARBA SETTLERS, AND ACCORDING TO ONE RESTAURANT OWNER THE MAYOR SENT THEM AROUND TO STOREDEEPERS TELLING THEM THAT THEIR PREMISES WOULD BE VANDALIZED IF THEY DEFIED THE BAN.

THE RISING TENSION IS ATTRIBUTED TO SEVERAL FACTORS. AMONG THE MOST IMPORTANT APPEARS TO BE THE GROWING FRUSTRATION OF MANY PALESTINIANS AT THE EVOLUTION OF THE CAMP DAVID PEACE PROCESS BETWEEN EGYPT AND ISRAEL, WHICH

משרד החוץ-מחלקת הקשר

CALLS FOR PALESTINIAN AUTONOMY IN THE OCCUPIED AREAS OF GAZA AND THE WEST BANK BUT WHICH PALESTINIANS SEE AS A DEVICE BY WHICH ISRAEL PLANS TO PERPETUATE ITS OCCUPATION.

THIS (מִלֵּכָה חֲסֵדָה) FORCED BY ISRAEL'S RELUCTANCE TO GRANT MORE THAN MINIMAL MUNICIPAL TYPE AUTHORITY TO A PROPOSED PALESTINIAN COUNCIL AND BY PRIME MINISTER MENACHEM BEGIN'S POLICY OF CONTINUED JEWISH SETTLEMENT IN OCCUPIED AREAS. THE SETTLEMENT, THE ARABS SAY, PROVE THAT ISRAEL INTENDS TO KEEP THE AREAS UNDER ITS CONTROL PERMANENTLY.

THE ISRAELI RADIO REPORTED TODAY THAT THE GOVERNMENT WAS PREPARING TO EXPROPRIATE 30,000 ACRES OF LAND ON THE WEST BANK, MUCH OF IT PRIVATELY OWNED, FOR NEW OR EXPANDED JEWISH SETTLEMENTS. THE EXPROPRIATION APPARENTLY WILL PROCEED UNDER AN AHEIMED AT FORESTALLING LAWSUITS BROUGHT BY ARAB LANDOWNERS

BEFORE THE ISRAELI SUPREME COURT.

ONE SUCH SUIT SUCCEEDED LAST FALL IN FORCING THE EVACUATION OF THE ELON MOREH SETTLEMENT OUTSIDE THE CITY OF HABLUS NORTH OF JERUSALEM. THE COURT FOUND THAT THE GOVERNMENT HAD NOT MADE VALID CLAIMS, AS REQUIRED OF AN OCCUPYING POWER UNDER THE HAGUE CONVENTION, THAT THE LAND WAS NEEDED FOR SECURITY.

ALARMED BY THE DECISION, SETTLERS HAVE PRESSED THE GOVERNMENT FOR A CHANGE IN THE LAW OR IN LEGAL PROCEDURE SO THAT EITHER JORDANIAN OR ISRAELI CIVIL STATUTES, WHICH INCLUDE THE NORMAL RIGHT OF EMINENT DOMAIN, COULD BE APPLIED. A GROUP ENDED A 44 DAY HUNGER STRIKE OUTSIDE PARLIAMENT TODAY AFTER REPORTED BEING PROMISED THAT SUCH A PROVISION WOULD BE MADE, BUT GOVERNMENT SOURCES SAID THAT SOME FACE SAVING DEVICE MIGHT BE USED AND THAT NO DECISION HAD YET BEEN MADE ON THE LEGAL QUESTION.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9200

0111

1071

אל: המשרד, נד: 96, מ: נ
דח: ב, סג: ס, תא: 050580, וח: 2000
נד: מועביט-חברון

בהול לבוקר / סודי

בר-און : אליצור, אליאב
דע: עברון

שלי 56 שלכם 151

מועביט : חברון

1. בהתחשב בהתכנסותה הצפויה של מועבט בנדון כנראה ביום רביעי (מברקנו 22/95 מהיום), מבקש לשקול שוב בדחיפות את שגורו של איש ממשל לתגבור המטלה. נראה מברקי 56, באופן שיגיע לתחילת הדיון.

2. במקרה שאשפי יביא לדיון את שלושת המגורשים -כפי שאכן יש לצפות - חשוב שיימצא כאן מי שיוכל להנחותנו במקום ככל שיידרש להפרכת טענותיהם הטובותיות.

3. אשר למברקכם 56, הרי אף אם נבקש בסופו של דבר כינוס המועצה - לאחר שתהיה פנייה ערבית - יהיה זה כמובן בהסתמך על מבטבי נ (נד-80) כפי שמוצט גם במברקכם, אך כמובן עוד נשקול הדבר גם לאור הטובותיכם.

4. גם אנו מודעים כמובן לחסרונות שבפניה למועבט מצדנו, עם זאת, לא נראה לי שעלינו לחשוש יחד על המידה מכך שהדבר יתפרש כעידוב מועבט י בענין פנימי, שהרי את האחריות למעשה קיבל אשפי הפועל לפי טענתנו מחוץ שטחן של מדינות סמוכות, והדבר נרמז גם במבטבי בטעיף המדבר על קבלת האחריות על-ידי אשפי מלבנון.

5. אני מניח שתציידו אותנו במשך יום שלישי במלוא המידע האפשרי לקראת הדיון, ובטיקו חומר מרשיע נ כולל חומר ירדני אם קיים C על שלושת המגורשים. בעוד שהערבים ותומכיהם ירצו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

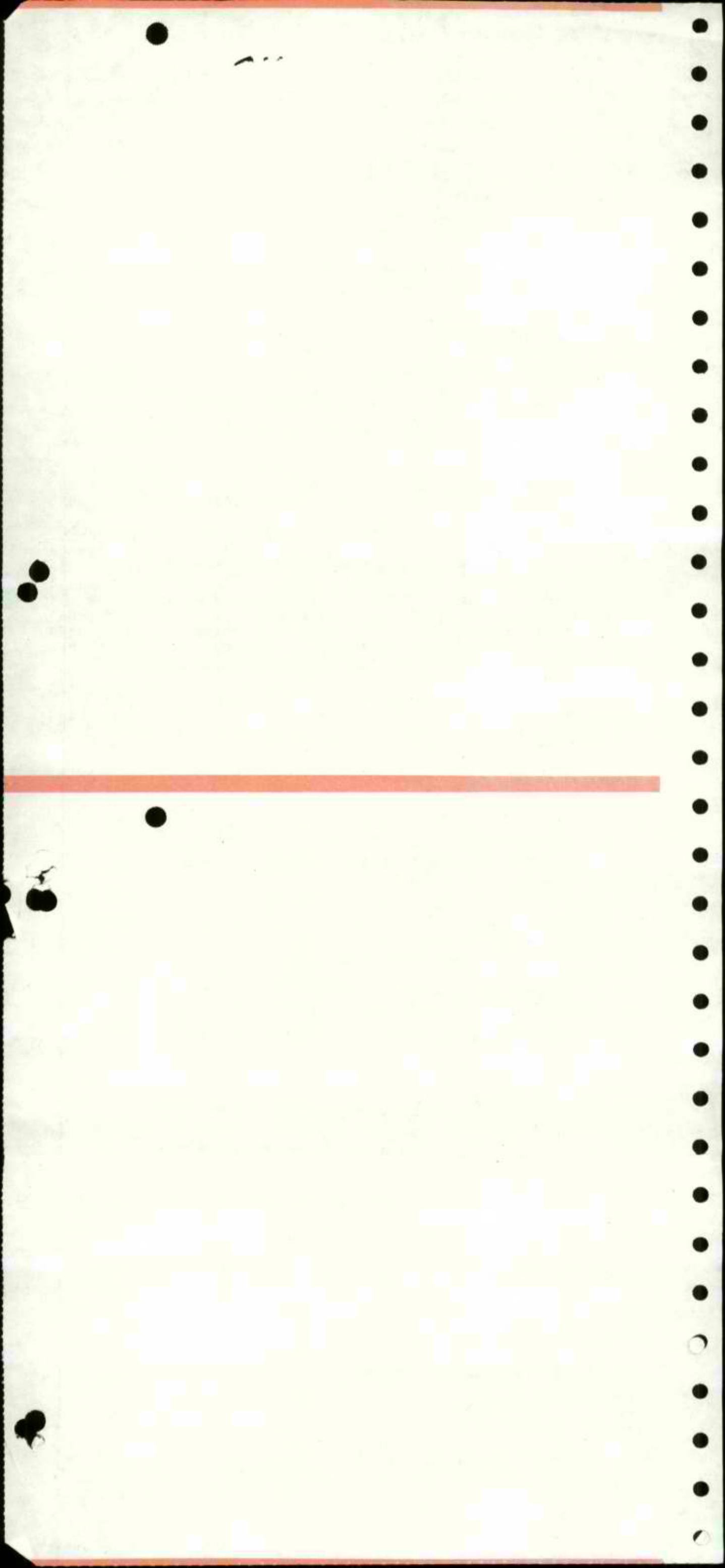
בוודאי להטמיר במרכז הדיון מחדש את שאלת ההתנחלויות הפלשתינאית, וכו', הרי שבחינתנו יהיה כמובן עדיף אם נוכל להצביע על חלקם של השלושה בשלהוב היצרים ובחתימה תחת הסדר הציבורי, בהקשר זה יהיה לנו כמובן לעור גם כל חומר על אופן הטיפול של הירדנים במסיתים.

6. יש כמובן שוב לצפות להתבטאות מצרית נגדנו ואבקש על כן לציידנו גם במידע עדכני ובקווי טעון בנקודה זו.

7. בשל התקשורות הנושא בולו להחלפת מועבט 465, אני מציע שניצור ללא דיחוי מגע עם האמריקנים בנדון כדי למנוע הישנות ההסתבכות שמלפני חדשיים.

בלום

תפ: שהח, מנכ"ל, אמנכ"ל, אליצור, דרורי, רובינשטיין, ר/מרכז, ארבל, מצפא, מחט, דיבון, מוחים, ממת, גונן, מח

משרד החוץ - מחלקת הקשר

4398

יוצא

בלמים

אל: בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , קהיר ,
אגנה , וינה , ווש , אוטבה , ני , בייירס , מבסיקו ,
נד: חורם 920, מ: המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 060580, רח: 1400
נד: קוואסמה

בלמים/מייד

בלום. שלך 56. חברון.
דע: ארבל 2, אליצור.

להלן מידע במידה והערבים יעלו נושא החברון לדיון מועבים
בהשתתפות קואסמה מילחם, פהד קוסמה - עמדות פוליטיות.
1. ניתוח התבטאויותיו של קואסמה, מגלה מסכת מגובשת של
מושגים והשקפות אידאולוגיות ביחס לישראל, לציונות וליהדות
התואמת את הקו האשפי.

עיקרי הדעות שהשמיע במרוצת תקופת כהונתו כראש עיריית חברון.
א. אשפי נציג חוקי יחיד של העם הפלסטיני.
ב. כל משא ומתן לשלום שאין בסופו הכחדות ישראל נדון לכשלון.
ג. הציונות היא שורש הרע ולכן יש לעקרה מהיסוד.
ד. כל דבר המערער את אשיות הציונות ו/או מוביח את אפסותה יש
לעודדו.

ה. שמחים שניקחו בכה יוחזרו בכה. וכל צורת מאבק לרבות
פעילות אלימה הינה חיובית וצודקת. ישראל הינה יימדינה על
כרעי תרנגולת' ונגזר עליה להעלם.

ו. לגבי יהודי המורה הפתרון הוא של הגירה יהודית חורה
לארצות מוצאם.

ז. גולת הכותרת במאבקם הלאומי של ערביי חברון הינן פרעות
1929.
2. רי"ע חברון, פהד קואסמה, יצא בין התאריכים 8 אפריל ל-12
מאי 78 למסע איסוף כספים למען העירייה במדינות המפרץ.
3. במסגרת מסעו זה וכן קודם לכן העניק רה"ע ראיונות
והצהרות לשלושה עיתונים ערביים. ראיון אחד ניתן לבטאון אשפי

משרד החוץ - מחלקת הקשר

בסוריה ייצוג פלסטיני, הראיון השני לעתון 'אליקבסי' המופיע
בכווית והשלישי לכתב העת 'אלמוקאומה' שבועון מטעם הועדה
המדינית הפלסטינית בעירק ומופיע בלבנון.

4. בראיון בכתב העת אל-מוקאומה בלבנון דגל קוסטה בעמדות
הבאות:

א. תפיסת פעילות המדי. העם במולדת הכבושה מחזיק את 'הגחלת
של הענייני' כלומר הוא חי אותו ונושא את לפיד המאבק והוא
היחיד המגן על האומה הערבית בולה, ולכן חייב לקבל סיוע בכל
התחומים מכל הערבים ובמסגרת השתוף הערבי 'אבני ילדינו
העומדים נוכח נשק ישראל באדמה הכבושה יעילות יותר וחזקות
יותר מטילי הצבאות והתותחים הערבים שכן הם היחידים שקולם
נשמע עתה'.

ב. בדבריו חופש פהד קוואסמה את הפרות הסדר בשטחים כשלב חשוב
במאבק קוואסמה ייצג את עמדת אשפ' הרואה בהפגנות בשטחים ובמדי
אורח עיקר חשוב במאבק הלאומי. לדעתו חובת ישראל להפעיל כח
מסירה את המאבק ותמיכת אשפ' במאבק יוצרת השפעה של אשפ'
בשטחים ומקנה לו יוקרה.
מדבריו של קוואסמה משתמע כי צורת מאבק זו יעילה יותר כיום.
שנה שמדינות ערב אינן נלחמות.

ג. תפיסתו של קוואסמה ביחס לתנועה הציונית הינה חסרת פשרות.
הוא מאמין בפרוטוקולים של זקני ציון אשר אשפ' מקבלו במסמך
היסטורי. קוואסמה אומר כי לא יוכל להכיר 'יבשלו' ישראלי' כי
שלוש בזה הוא לבטחון ישראלי וקוואסמה אינו מקבל כלל את מדינת
ישראל במסגרת הפתרון. לכן הפתרון היחיד אותו מכיר קוואסמה
הינו פתרון הכת: מה שנילקח בכח יוחזר בכח ולא יחבן כלל שלום
עם גוף שאין מכירים בקיומו והמטרה היא חיסולו.

3. חברון. ערביי חברון הינם גורם עיקרי במאבק נגד
האמפריאליזם הבריטי והציונות. מעללי הגבורה של ערביי חברון
רבים מספור. די לציין לדבריו כי יהודי פלסטין אסרו על עצמם
אכול מיבולי חברון מאז שנת 1929 שבה השמידו תושבי חברון את
יהודי העיר. ב-67 ציפו תושבי חברון לנקמה אך זו נמנעה ע"י
הצבא שאחז' התוקם בעיר ע"י הקמת קרית ארבע והפיכת מערב
המכפלה לבית כנסת יהודי, לאחר נסיון לחלק את המערה.
פהד קוואסמה רואה את גזלת הכותרת של המאבק הלאומי של ערביי
חברון בפרטות 1929, וממילא מחייב ומצדיק מעשה זה.
5. תגובות על החלטת ממשלת ישראל לישוב יהודים בחברון.
בהיוודת החלטת ממשלת ישראל להקים ישיבת הסדר וביסודה
בחברון, כונס בעיריית חברון ב-24 מדץ 80 כנס רב משתתפים.

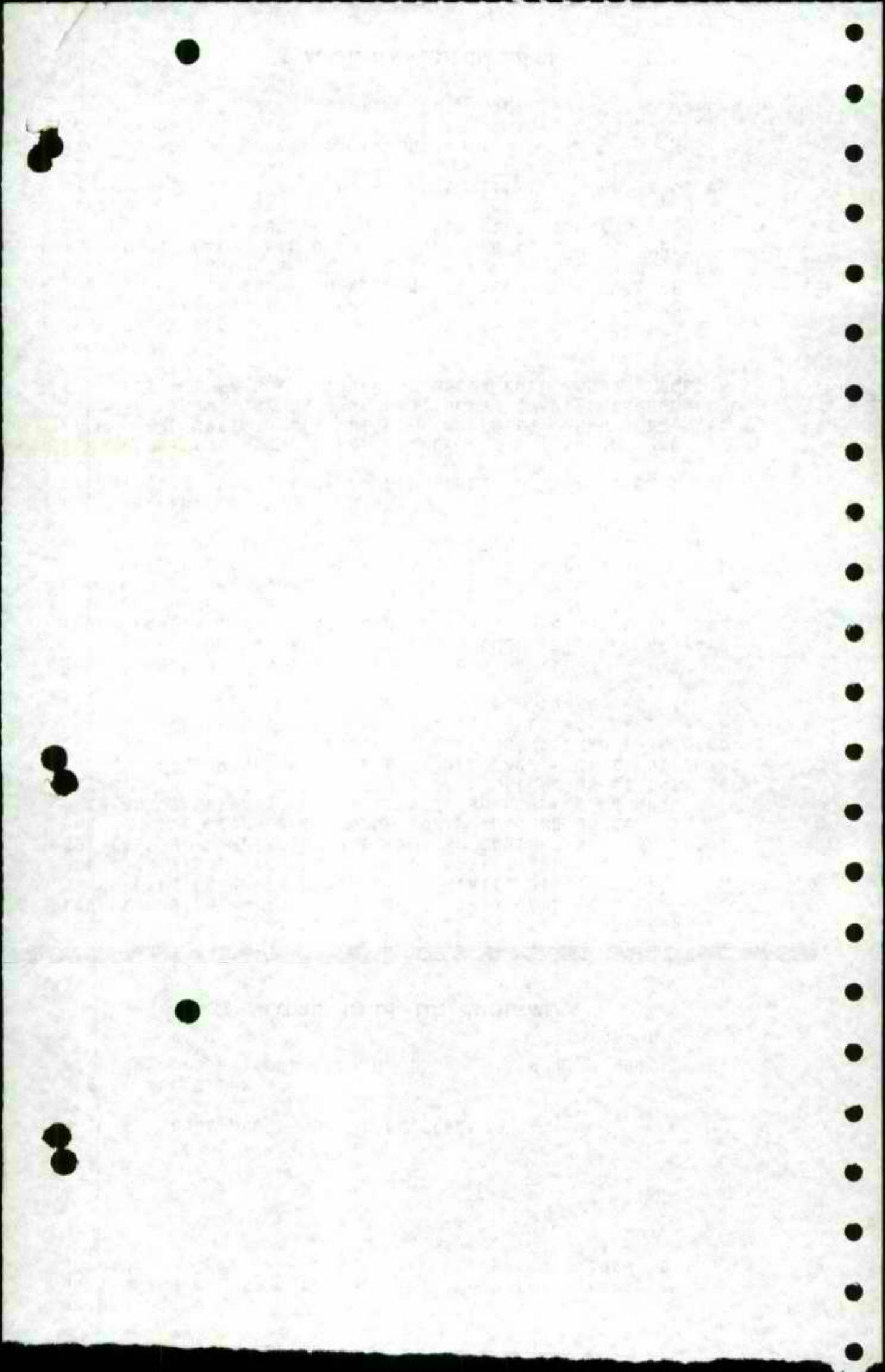
משרד החוץ - מחלקת הקשר

עיקרי הדברים שהושמעו בכנס חברון ע"י קוסמה, מילחם ואלתמיטי
הועברו בחוץ 865.

מידע על מוחמד חסן מילחם יועבר בנפרד.

== 11 ==

תפ: שהח, דהמ, ארליך, ידין, שהבט, מנכל, אמנכל, סמנכל, ממת, דמ,
אמן, אירא, אירב, מצפא, אמלט, מוחים, מאסוק, ארבל, ארבל, גונן,
מט, ממת, הסברה

אל: המשרד, נר: 56, מ: ני

דח: ב, סג: ס, תא: 040580, וח: 1330

נד: מועבים

סודי/בהול

בראון, אליצור.

חברון.

1. לאור הידיעות בבכי התקשורת כפיהן עומדים הערבים לבקש כינוס מועבט בנדון, ומתוך הנחה וודאית שבמקרה כזה יוותר קווסמה להשתתף בדיון (ובהתאם להחלטת מועבט 465), אני מציע לשקול את האפשרות שהפעם נבקש גם אנו כינוסה של המועצה וזאת לאחר שתוגש הבקשה הערבית.

2. לדעמי המנועות מהגשת בקשה כזו מצידנו תמקד מלכתחילה את כל הדיון בגרוש קווסמה וחבריו, בפיצוץ הבתים, בעוצר וכו' ומעשה הרצח של אשפי יידחק כליכ הצדהכדוגמת הדיון האחרון באולי'.
3. ואת ועוד בדיון האחרון בטנין אדל נאמר לנו ע"י האמריקנים למשל, כי קשה לאוכר במפורש בהחלטה את משגב עם, בהעדר תלונה פורמלית מצדנו ובקשה לכנוס המועצה בעוד שהטענה, לדעמי, טענת סרק, הרי בקשה פורמלית מצדנו תשמים את הקרקע מתחתיה. אם בנסיבות כאלה תהיה המנועות מגנוי הרצח בחברון-כפי שאכן ניתן להניח-הרי הדבר ישמש כהוכחה נוספת להסתאבות מועבט.

4. כן אנקשכם לשקול במקרה של דיון במועבט תגבור המשלחת ע"י איש ממסל הבקי בנושא חברון בכלל ובהתפתחויות של החדשים האחרונים בפרט.
בלוה=

תפ: שהח, דהמ, אדליך, ידין, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממת, רס,
אמן, ארבל, מצפא, גונן, מט

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3844

יוצא

שטור

אל: בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא, גנובה, וינה, קופנהגן, שטוקהולם, אוסלו, ליסבון, קהיר, מנילה, וואש, אומבה, ני, בייס, מבסיקו, קיוגסטון.
 נר: חורם 843. מ: המשרד
 דח: מ: 40. ש: מא: 040580. רח: 1600
 נד: הרצח בחברון

איתן 15/8/75

שטור/מירי

רצח חברון. מידע מעלים

1. ממידע שקבלנו בסיוע בחברון בהדרגה שלמונות צה"ל מתבקשת המסקנה שהפגוע היה מחובבן מראש לפרטיו ודוש עבודת הבנה יסודית. מעקב אחר תנועת המתפללים וכו' לדעת שלמונות צה"ל לא היה מתאפשר הדבר ללא ידיעה והסכמה שבשתיקה של ב בעלי הבנינים וההנהגות שבאזור הסמוך לבית הדסה.

2. מנחת הפגוע עולה כי משה האש שנפתח על המתפללים היה מאסיבי, וכל יד' משלוח עמדות מוצלבות ע"מ' להבטיח מקסימום קרבות המחבלים השתמשו בתח-מקלעים אוטומטיים מסוג קלצ'ניקוב וקרל גוסטב ובשעה ריגושים מאולתרים נרק שלושה כימונים התפוצצו. בגיל סוג הנשק והאמל"ת ומדרך הבצוע עולה הסברה כי המבצעים הם בני המקום. נקודה זו הינה לידעכם בלבד (שימונה לב כי אש"פ' קיבל האחריות למעשה).

3. בגיל הפגוע נהרסו 4 בנינים שגגותיהם שמשו כעמדות ירי ושהם שכו 14 חנויות ובתי מלאכה. בעלי החנויות נקראו למקום ואופשר להם לפנות הסחורה והציוד בסיוע כוחות צה"ל שזאגו אף להביא משאיות ומנופים. לדעת גורמים בממשל לא ייתכן כי בבעלי החנויות לא היו מודעים לתנועת ירים על גגותיהם וליד החנויות בעת תכנון הממשל של הפעולה.

4. הממשל חפץ ליצור במחון מידיים שלושה מבנים שהינם סמוכים לבית הדסה והצולטים עליה. מבנה אחד הינו בנין מעורבים ושניים - בני טגורדים המשפחות פונן ומנית חוזרים לטגית וכל חפציהם נשארו במקום. ייתכן ויורשו במרוצת הזמן לאוב לבתייהם.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

במידה ויוחלט בסופו של דבר לפנותם ולהפקיע הבתים, ינהגו לפי הנוהלים.

הסברה/תבנימ+ 1111. ---

שטור/מירי

תפ: שחה, דהא, ארליך, ידין, שהבט, מנכ"ל/מנוכל, סמוכל, ממת, דס, אמן, הסברה, ממת, משר, מרבות, כנסיות, כלכלית, מצפא, אירא, אירוב, מואר, מאסיק, מאפ, אמלם, מות"ם, ארובו, ארבי, ארבי, גוון, מס, ממת

7475, 2-714231-2, 7475

7475, 2-714231-2, 7475

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמים

אל: בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא, גנבה,
 וינה, קופנהגן, שטוקהולם, ווא, אוסבה, ני, ביירס,
 מבסיקו, אוסלו, ליסבון, מנירה, קינגסטון, קהיר,
 נר: תווים 645, מ: המשרד
 דח: מ, סג: ב, תא: 040580, וח: 1700
 נר: הודעה הממשלה

בלמים/מיידי

בישיבתה השבועית:

1. הממשלה החייחה עם זכרם של הנופלים בחברון ואלתה תנועות
 למשפחות השכולות ואיחלה החלמה שלמה לפצועים
2. הממשלה הטילה על ועדת הארץ לעניני בטחון להחליט על
 ההצעות שהועלו בישיבת הממשלה שמרתן העלמה שקט, חוק וסדר
 ביו"ש וקיומם של חיים תקינים באזור.
3. היועץ המשפטי סקר המצב המשפטי של הקרקעות ביו"ש המשך
 סקירתו תינתן בישיבתה השבועית הבאה של הממשלה. הממשלה תקיים
 או דיון על הנושא.
4. הממשלה שמרה סקירה של התפתחות השיחות בענין האוטונומיה
 והסמיכה המסלחת הישראלית לפטול לפי הנחיות הממשלה.
 הסברה/תבנים ==

מר/לש/סו

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, סמנכל, הסברה, מעט, משב, חרבות, כניסיות,
 בלבית, מצפא, איראזאירב, מואד, מאסוק, מאפ, אמלס, מותים,
 ארבלו, ארבלו, ארבלו, גונן, סט, מעט, תסוד

אל: המשרד, נר: 55, מ: נ

דח: ב, סג: ש, מא: 040580, וח: 1330

נר: המגורסים

שמור/בהול

אל: ארבל 2. משפט.

דע: המרכו.

1. הבריקונא בחוור אפיון מלא וההתבטאויות של שלושת המגורסים
לרבות הקריאה לג'יהד.

2. כמו כן אנה קוי טיעון והבסיס המשפטי לפיצוץ בתים וגרוש
מנהיגים.
נאו"מ"

תפ: שהח, דהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, אליצור, ארבל, ארו, לפידות,
משפט, ר/מרכו, הסברה, ממח, גוון, מח, רס, אמן

אל: ונש, נ' , לוונדון , פריס , בון , דומא , בריסל ,
 גנבה , וינה , נד: חוץ 837, מ: המשרד
 דח: ר, סג: ב, תא: 040580, וחי: 1530
 נד: רייט-מסיבת עיתונאים

בלט'ס/דגיל

מסיבת עיתונאים של ראשי העיריות והקאדי של חברון שגורשו
 ללבנון.

נעפ' צות פלסטין מלבנון-3.5.

א מדברי קואסמה ראש עיריית חברון בביירות:

פברן העומדים איתן ופועלים נגד הכיבוש בגופם למען חירותם
 וכבודם העם באזורים הכבושים לא ישקוט עד להשגת מלוא זכויותיו
 לשינה למולדתו, להגדרה עצמית וכינון מדינתו הפלסטינית על
 אדמתו.

הם סבורים שהגדוש הוא אמצעי ליישוב האוטונומיה, ציונים אלה
 פועלים משום שאינם מכירים את עמנו. מרימותיהם לא תבוצענה אף
 פעם. נמשיך לעמוד איתן.

וריס אלה שבאו לאדמתנו מרחבי העולם, כונשים את האדמה מאתנו
 ומקימים עליה יישובים במסווה של שקרים ובטחון כוזב. הם רוצים
 את האדמה ולגרש את עמנו מחוץ למולדתו. הנאצים שרצו לכבוש את
 העולם לא יכלו בסופו של דבר להגן על עצמם. היום הם פועלים
 באותה שיטה של אכזריות וכוח.

ב מדברי השייך המימי, הקאדי של חברון:

השלטונות הציונים הפושקים והגורמים פועלים לייחוד פלסטין
 והוצאת תושביה ממנה בעושר ובתקופות גורלים אדמות ומקימים
 עליהן יישובים. הם הפכו חלק גדול מהמסגד של אנדרה לבית כנסת.
 הברזנו שאנו בעלי הארץ ולא נסכים לעושק. עמנו התיצב בפני
 מריטות ארבה בקמפי-דיויד שטמדתן לגרול את פלסטין מטמה טי
 האוטונומיה. אנו בעלי וכוה פלסטין כולה. העם הפלסטיני לא
 יוותר על אף שטל ממנה משום שהיא שייכת לו והיא ישותו.
 שלטונות הכיבוש לקחונו מבתינו במסוק ללבנון והתנהגו בנו
 בשפלות ובברבריות.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אני אומר לעמנו בגדמט' וברצועה ובפלסטין כולה, היו נחשתי
 החליטה. דבקו באדמחכם והתיצבו בפני שלטונות העושק
 ג מדברי מלחם, ראש עיריית חלחול:

עמנו בצר הכיבוש במצב גרוע יותר מהכיבוש הנאצי. איך ניתן
 להבין, שאלה שסבלו מהכיבוש הנאצי מיישמים אותו על הפלסטינים.
 השלום ניתן לאיום רק בהיעדר המדינה הפלסטינית. בהוצליה דנים
 מאדא, בגין וקאמטר. מי מהם מייצג את פלסטין? כיצד יכול מישהו
 שנמרק לדבר על ארבה? אנו דוחים זאת וננוצח.

נהנל לפי צות פלסטין מלבנון 3.5.

מבנו/ערב 2

תפ: שהח, דהמ, ארליך, ידין, שהבא, מנכל, ממנכל, ממט, דמ,
 אמן, מצפא, אידא, אירב, מות'ים, מטע, הסברה, תעוד, גונן, מט

דפוס: 11/12/51-2, 7475

דפוס: 11/12/51-2, 7475

אל: בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , אמסטרדם ,
 אנקרה , ניקוסיה , סינגפור , גנבה , וינה , קופנהגן ,
 שטוקהולם , אוסלו , ברן , הלסינקי , ליסבון , בוקרשט ,
 קנברה , ווילינגטון , מנילה , קאמנדו , רנגון , ווא ,
 אוסנה , קהיר , נר: חווים 854 , מ: המשרד
 דח: מ , סג: ב , תא: 040580 , רח: 1930
 נד: חברון

מיידי/בלמים

כל האגרידיות דע וואס נר קהיר גנבה:
 בהמשך למבוק הנחיות להלן הנוסח המוצע:

THE ABOMINABLE CRIME PERPETRATED ON FRIDAY NIGHT THE 2ND OF MAY 1980 IN HEBRON BY ARAB TERRORISTS, IN WHICH FIVE PEOPLE WERE MURDERED AND SEVENTEEN WOUNDED, OF WHOM THREE ARE IN A MOST SERIOUS CONDITION, IS A NEW HEIGHT IN THE WANTON DESIRE OF THE PLO TO UNDERMINE ANY CHANCE FOR THE ESTABLISHMENT OF A LASTING PEACE IN THE REGION.

THE PLO GANG ATTACKED ON THAT FRIDAY NIGHT A LARGE GROUP OF WORSHIPPERS RETURNING FROM PARVARS AT THE CAVE OF THE MACHPELAH (THE TOMB OF THE PATRIARCHS). AUTOMATIC FIRE WAS OPENED ON THEM AND HAND GRENADES WERE THROWN, RESULTING IN A BLOODBATH OF THE MOST SERIOUS PROPORTIONS.

THE NEXT DAY THE PLO ASSUMED RESPONSIBILITY FOR THIS LONG PLANNED MURDER. THIS IS THE SAME PLO WHICH ALSO ASSUMED RESPONSIBILITY FOR THE ATTACK ON THE CHILDREN'S HOUSE OF KIBBUTZ MISGAV AM TWO WEEKS AGO.

IT SHOULD BE NOTED THAT FROM ALL EVIDENCE AVAILABLE THIS ATTACK HAD BEEN CAREFULLY PLANNED AND AIMED SPECIFICALLY AT WORSHIPPERS RETURNING AT A CERTAIN HOUR FROM RELIGIOUS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

SERVICES, WHICH IS THE ONE TIME WHEN PEOPLE ARE UNARMED. NEARLY ALL ARAB GOVERNMENTS AND MEDIA HAVE HAILED THE MURDERS IN HEBRON AS AN 'ACT OF HERDISH' AND AS A HARBINGER OF THINGS TO COME.

ISRAEL'S COMPETENT AUTHORITIES, WHOSE PRIMARY DUTY AND FUNCTION, LIKE THAT OF ANY OTHER GOVERNMENT, IS THE PRESERVATION OF LAW AND ORDER AND THE MAINTENANCE OF SECURITY FOR ALL CITIZENS, HAS TAKEN A NUMBER OF STEPS IN ORDER TO PREVENT THE RECURRENCE OF SUCH OUTRAGES. THESE UNCLUDE THE EXPULSION TO AN ARAB COUNTRY OF THE MAYORS OF HEBRON AND HALHOUL AND THE KHADI OF HEBRON, PERSONALITIES WHO HAVE ACTIVELY ENGAGED IN THE INCITEMENT OF THE LOCAL POPULATION TO ACTS OF VIOLENCE.

(INCITEMENT TO VIOLENCE CAN HARDLY FALL UNDER THE CATEGORY OF ENSURING 'FREE SPEECH'. IN HARDLY ANY OTHER CASE IS OLIVER WENDELL HOLMES FAMOUS DICTUM THAT 'IN A CROWDED THEATRE THE RAISING OF A FIRE ALARM IS NOT AN EXERCISE OF FREE SPEECH BUT A DANGER TO PUBLIC SAFETY' SO APPLICABLE AS IN THE TENSE SITUATION IN THE ADMINISTERED TERRITORIES OF JUDEA AND SAMARIA).

THE COMPETENT AUTHORITIES HAVE ALSO TAKEN A NUMBER OF OTHER MEASURES DESIGNED TO ENHANCE THE SECURITY OF THE AREA, MEASURES WHICH MIGHT BE SEEMINGLY HARSH BUT WHICH ARE AIMED AT SAFEGUARDING THE LIVES OF ATTACKED AND ATTACKERS ALIKE.

THE SECURITY CONCEPT OF ISRAEL IS UNDIVIDED. IF THERE IS SECURITY FOR ITS JEWISH CITIZENS THERE IS ALSO SECURITY FOR THE ARAB INHABITANTS OF JUDEA AND SAMARIA.

THE EVENTS OF THE LAST FEW DAYS WILL NOT DETER ISRAEL FROM CONTINUING ITS SEARCH FOR PEACE WITHIN THE FRAMEWORK OF THE CAMP DAVID AGREEMENTS WHICH ARE THE ONLY ROAD TO A STABLE, JUST AND COMPREHENSIVE PEACE IN OUR AREA.

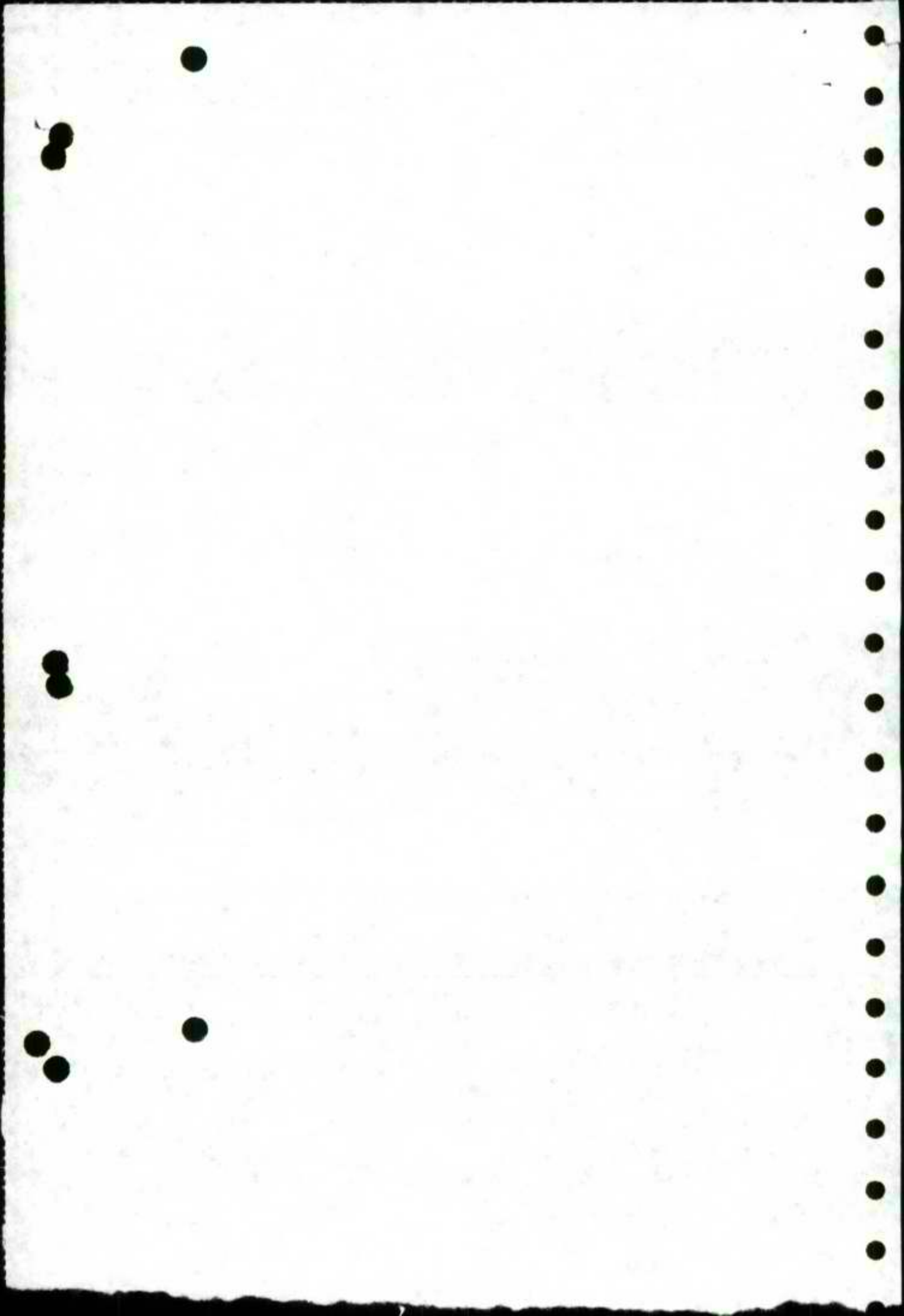
IF THE MURDERERS IN HEBRON AND THOSE WHO SENT THEM ON THIS MISSION BELIEVE THAT THEY WILL BE ABLE TO DETER ISRAEL FROM ITS CHOSEN PATH OF CONTINUING THE QUEST FOR PEACE, THEN THEY MISREAD ISRAEL'S WILL.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שבת מנובל, 1977

17/11/77

הפ: שהה, דהם, ארליך, ירין, שהוט, מנובל, ממנוכל, סמנוכל, ממת, דם, אמן, הסברה, ממת, ממש, מרבות, כנסיות, כלכלית, מצפא, אירא, אירב, מואר, מאסוק, מאפ, אמלט, מותים, ארבלו, ארבל, ארבל, גוון, מם

משרד החוץ-מחלקת הקשר
בכ"ט

אל: המשרד, נר: 58, ח: נ
 דח: ד, ג: ב, תא: 040580, וח: 1500
 נד: אכתב ביום

בלמס/רג"ל

הסברה תכנים. ארבל 2. דע וו

הפיגוע האחרון

להלן אכתב ביום בודון שנמסר היום:

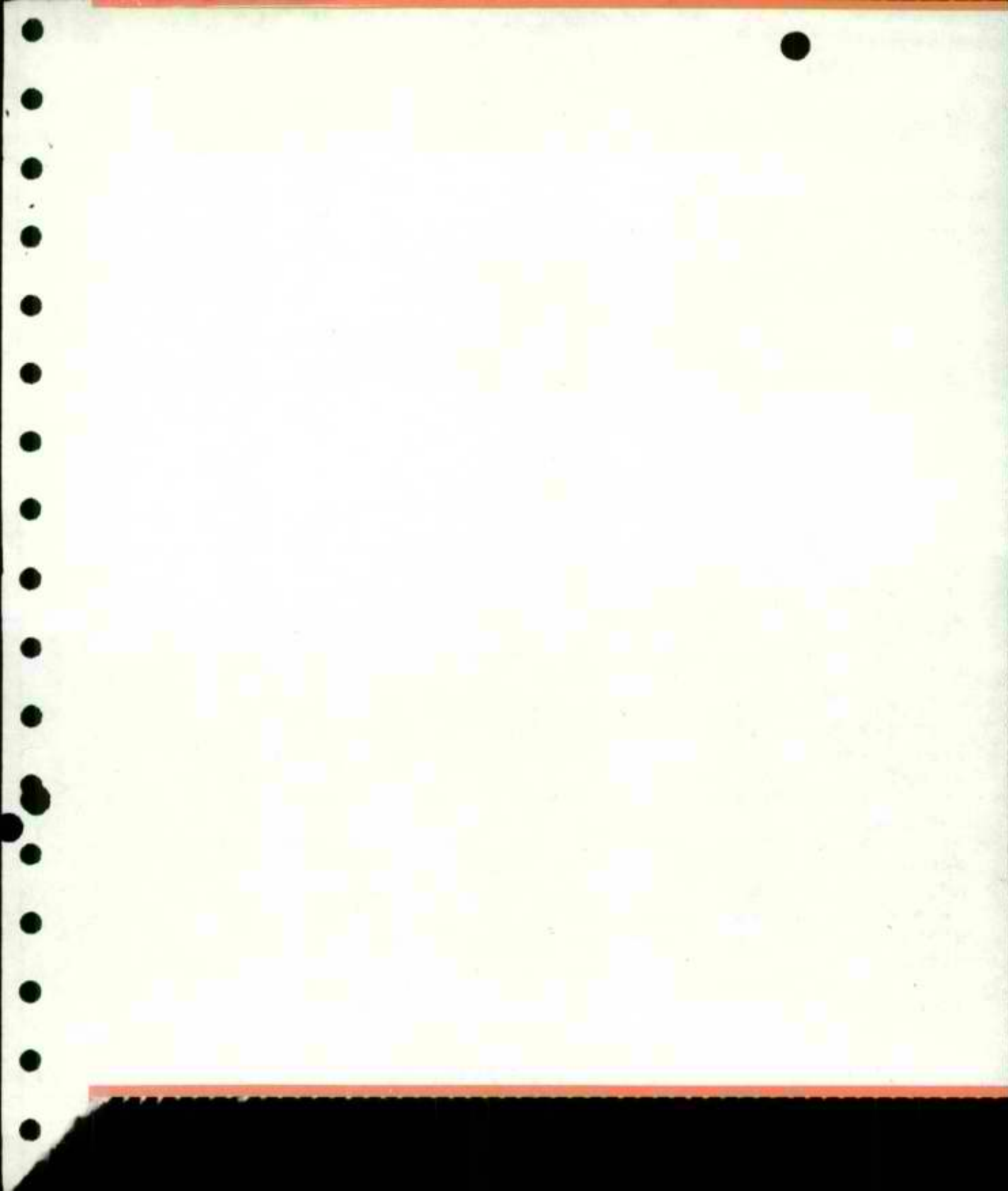
EXCELLENCY,

I WISH TO DRAW YOUR ATTENTION TO A PARTICULARLY BRUTAL AND VICIOUS TERRORIST ATTACK PERPETRATED BY THE CRIMINAL PLO IN THE CITY OF HEBRON ON FRIDAY, 2 MAY 1980, WHICH RESULTED IN FIVE JEWISH FATALITIES AND THE INJURY OF SEVENTEEN OTHERS, AMONG THEM WOMEN AND CHILDREN. THREE OF THE INJURED ARE IN CRITICAL CONDITION.

THIS OUTRAGE WAS AIMED AGAINST A GROUP OF JEWISH WORSHIPPERS, MOSTLY STUDENTS AT RELIGIOUS SEMINARIES WHO WERE RETURNING FROM THEIR FRIDAY EVE DEVOTIONS AT THE TOMB OF THE HEBREW PATRIARCHS (CAVE OF MACHPELAH) IN HEBRON ON FOOT, IN ACCORDANCE WITH JEWISH RELIGIOUS LAW REGARDING THE SABBATH.

AT ABOUT 1930 HOURS (LOCAL TIME) WHILE THEY WERE WALKING IN A NARROW ALLEY, PLO TERRORISTS ATTACKED THEM FROM THE ROOFS OF TWO B BUILDINGS, FIRST BY HAILING THEM WITH BULLETS FROM THE REAR AND THEN BY HURLING HANDGRENADES AND EXPLOSIVES AT THEM FROM SEVERAL DIRECTIONS.

AN ISRAEL DEFENCE FORCES DETACHMENT, STATIONED NEARBY, REPELLED THE ESSAILANTS AND FOUND MORE AMMUNITION

משרד החוץ-מחלקת הקשר

AND EMPLOYED IN THE AREA

WITHIN HOURS, FATAH, HEADED BY YASSER ARAFAT, TOOK RESPONSIBILITY FOR THE OUTRAGE IN A STATEMENT BROADCAST ON THE TERRORISTS RADIO IN LEBANON. YESTERDAY, 3 MAY 1980, ARAFAT HIMSELF APPLAUDED THE ATROCITY ON ARRIVAL IN KUWAIT FOR A VISIT.

IT WILL BE RECALLED THAT IN 1929 THE EXISTENCE OF THE
MILLENNIA OLD JEWISH COMMUNITY OF HEBRON WAS BROUGHT
TEMPORARILY TO A CLOSE. AT THAT TIME THE COMMUNITY
CONSISTED MAINLY OF PIOUS SCHOLARS AND STUDENTS. MORE
THAN 60 OF THEM WERE BRUTALLY MURDERED AND SCORES OF
OTHERS WERE WOUNDED AND TORTURED, THEIR HOMES PILLAGED
AND THEIR PLACES OF WORSHIP DESECRATED. THAT POGROM WAS
INSTIGATED BY THE NOTORIOUS MUFTI OF JERUSALEM, HAJ AMIN
AL-HUSSEINI, WHO DURING WORLD WAR II COLLABORATED WITH THE
NAZIS IN THE EXTERMINATION OF THE JEWS OF EUROPE AND WAS
WANTED THEREAFTER AS A WAR CRIMINAL TO ANSWER FOR HIS
CRIMES AT NURENBERG.

BY PERPETRATING THIS LATEST OUTRAGE IN HEBRON, THE PLO HAVE PROVED ONCE AGAIN THAT THEY ARE THE FAITHFUL DISCIPLES OF THEIR CRIMINAL MENTOR.

ONCE AGAIN THE AIM WAS MASS MURDER FOR ITS OWN SAKE. THE TARGET WAS A PEACEFUL GROUP OF WORSHIPPERS RETURNING FROM PRAYER, AND THE TIMING WAS THE SABBATH EVE.

BEYOND INDISCRIMINATE MURDER, THE OBJECT OF THIS UNCONSCIONABLE EXERCISE WAS TO INFLAME RELIGIOUS SENTIMENTS AMONG LOCAL ARABS, AND TO FOMENT INCITEMENT IN AN ATTEMPT TO INTERFERE WITH THE STEPPED-UP NEGOTIATIONS ON FULL AUTONOMY FOR THE PALESTINIAN ARABS IN JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA DISTRICT.

COWARDLINESS AND CALLOUSNESS HAVE CHARACTERISED PLO TERROR SINCE ITS INCEPTION AND THIS CRIMINAL INCIDENT ILLUSTRATES ONCE AGAIN THE TRUE CHARACTER OF THE PLO AND ITS VIOLENT AIMS.

I SHOULD LIKE TO REQUEST THAT THIS LETTER BE CIRCULATED AS AN OFFICIAL DOCUMENT OF THE GENERAL ASSEMBLY, UNDER THE ITEM ENTITLED 'THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST', AND OF THE SECURITY COUNCIL.

משורד החוץ-מחלקת הקשר

PLEASE ACCEPT, EXCELLENCY , THE ASSURANCES OF MY
HIGHEST CONSIDERATION.

YEHUDA BLUM
AMBASSADOR
PERMANENT REPRESENTATIVE OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

143 70

01HJ

טפ: שהם, דהם, ארליך, יד'ין, שהבט, מנוכל, סמוכל, ממת, רם, אמן, ארבל, ארבל, הסברה, ממת, תעוד, אירא, אירב, מואר, מצפא, מות'ס, מאפ, מאסוק, אמלט, גונון, מם

אלי: אוטבה, בנגקוק, טוקיו, קייפטאון, לילונגוואה, מבבנה, ני, בייירס, מכסיקו, קרקס, האיטי, בוגוטה, ברזיליה, גואטמלה, לימה, להפאז, מונטבידאו, סנחורה, סנטודומינגו, סנטיאגו, פנמה, קיטו, קינגסטון, קהיר, נר: חוום 865, ט: המשרד
דח: ט, סג: ב, תא: 050580, וח: 1230
נד: רצח חברון

בלמיס/מיידי

כל הנציגויות. דע: ווטינגטון.

רצח חברון - בהמשך מברק לשכת המנכ"ל חוום 853.

1. א. להלן התבטאויות באיזוד אל-תמימי, הקאדי של חברון בכנס בחברון ב-24.3 נבעקות החלטת הממשלה על יישוב יהודים בחברון:-

ייאנחנו נלחם בכל שיגבר כוחם ותתחזק מילתם ואין מנוס שיפלו חלל מפחד האמת וכבודה ואין מנוס מכך שיאבדו. על היהודים לדעת שלארץ זו יש בעלים, וכי היא מוסלמית, לא רק חברון אלא גם אל-אקצה על סביבותיה, כולל יפו, חיפה ועכו... יבוא יום שדגלנו יתנופף מעל כל הערימ'.

ב. דברי פהאד קוואסמה בכנס הנלי:-

קוואסמה איים בהתפטרות העיריה, קרא להטיל חרם על חושבי קרית ארבע, ציין שתושבים אלה ודים ואינם שייכים לאזור זה, הזהיר בפני מרי אורחי אם תמשיך ישראל בהתנחלויות בשטחים להוסיף: ייסוף ההצהרות והמחאות, ועכשיו נצטרך להשתמש בכל האמצעים העומדים לרשותנו... האימפריה הציונית תיפול בשם שלפניה נפלו האימפריה הבריטית והנאצית... קל יותר להיות מגורש מכאן ע"י ממשלת ישראל מאשר לשתוק גוכח החלטה כזו (יישוב יהודים בחברון).

ג. מוחמד מלחם, ראש ערית חלחול באותו הכנס קרא לגלות התנגדות פעילה נגד השלטון הישראלי בשטחים.

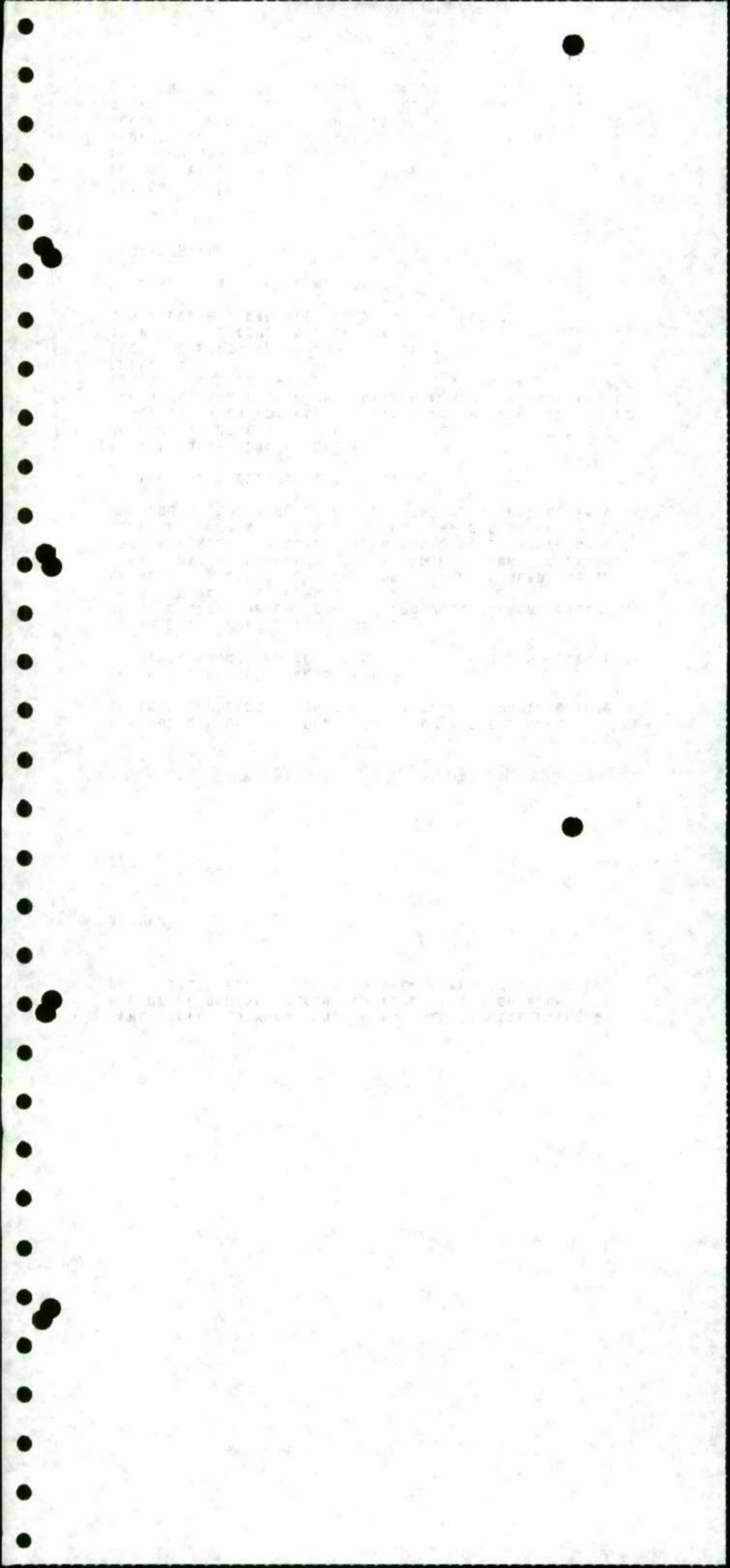
2. בהסבירים הנכם מתבקשים להדגיש כי מטרת המחבלים ומטתיהם היא שחרור ייכל אדמת פלשטינ'י, קרי, בדברי הקאדי ייחיפה,

משרד החוץ-מחלקת הקשר

עכו וכו' יי.
הסברה/תכנימ==

שס/חר/10

תפ: שהח, רהמ, ארליך, ידין, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממח, רם, אמן, הסברה, מעת, משב, תרבות, כנסיות, כלכלית, מצפא, אירא, אירב, מואד, מאסוק, מאפ, אמלס, מוחים, ארבלו, ארבל2, ארבל3, גונן, שט

משרד החוץ - מחלקת הקשר

4040

**

יזא

1010

**

**

**

2

אל: ני, נר: 151, מ: המשרד
דח: ר, סג: ס, תא: 050580, וח: 1600
נד: מוטבט

רגיל/סודי

בלום.

מועביי-חברון.

שלך 56.

הפעם האחרונה שבה בקשנו גם אנחנו כינוס המועצה היתה במרס 1978. הדגשנו שהתוקפים באו מלבנון. עכשיו, כאשר תוקפי חברון היו כנראה מאנשי המקום, אנחנו מערבים מועבייט בעניין מקומי אם נבקש כינוסה ונעמיד בקשתנו למעשה מול יוזמה אשפייט. יתר על כן, על אף איזכור ייחצב במיית'י בסוף מכתבך (נר 58) יש להניח שהמועצה תערוך דיונה לפי סעיף ייחצב בשטחים הכבושים ונימצא נותנים גושפנקא ישראלית לכך. לא הבאנו לידי גינוי הדצח בכביש החוף וגם עכשיו שותפים לדעתך שאין סיכוי לגינוי כזה. לעומת זאת גם היתרון הטכסיטי שאתה מצביע עליו שולי למדי. אחרי התייעצות נומים איפוא נגד הצעתך אולם משאידים החלטה הסופית לשיקולך לאור צרכיך הטקטיים. אם תחליט לבקש כינוס המועצה אחרי שחיה פנייה ערבית כזאת ממליצים שתנסח פנייתך כפי שעשה מלבנון ב-17 במרס 1978 (12606/ S) וחסתמך על מכתבך (נר 58).
אליצור =

חד/79/10

תפ: שהח, דהמ, ארליך, ידין, שהבט, מנכל, ממנכל, ממט, דם,
אמן, ארבל 2

9652

**

נכנס

משרד החוץ-מחלקת הקשר שומר

אל: המשרד, נר: 131, מ: נ
דח: מ, סג: ש, מא: 060580, וח: 2100
נד: חברון

מיידית/שומר.

ארבל 2.

דע וושינגטון נר 32 פר 110.
גונן.

חברון.

לשכך ח/920

1. תודה.

2. לכל צרה שלא תבוא, אנה מבוחר התבטאויות ומראי מקום בכדי
לתעד את הניתוח במברקך הנ"ל.

נאום.

פ: מנכ, ממנכ, אליצור, דיבון, מצפא, ארבל, מותיס, גונן, מט

2¹⁸
15 207 21

המשלחת הקבועה
של ישראל לאומות המאוחדות

PERMANENT MISSION OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

STATEMENT IN THE SECURITY COUNCIL

BY H.F. AMBASSADOR YEHUDA Z. BLUM

PERMANENT REPRESENTATIVE OF ISRAEL TO THE UNITED NATIONS

8 MAY 1980

CHECK AGAINST DELIVERY

207 ³/₁₃

Mr. President,

At the outset, let me pay my respects to you on your assumption of the Presidency of the Council for this month. May I also pay tribute to the Permanent Representative of Mexico, Ambassador Munoz Ledo, for the exemplary manner in which he conducted the Council's proceedings last month.

I should also like to take this opportunity on behalf of the people of Israel to extend our deepest condolences to the people of Yugoslavia on the sad passing of their great leader, President Yosif Broz Tito. Together, we the Jewish people and the people of Yugoslavia were targets of nazism and facism during the Second World War. Together we fought the nazi-facist scourge. both our peoples suffered terribly at the hands of the nazi oppressors. Many of my people, who also fought in the ranks of the heroic anti-facist resistance led by President Tito, gave their lives for the struggle against tyranny and oppression and for the liberation of Yugoslavia. We shall always remember President Tito as a great fighter for the freedom of his country and for his unmatched part in consolidating the independence of Yugoslavia. We shall also remember his help to the survivors of the Holocaust and to the Jews of Yugoslavia to reach the shores of Israel.

207 $\frac{4}{13}$

Mr. President,

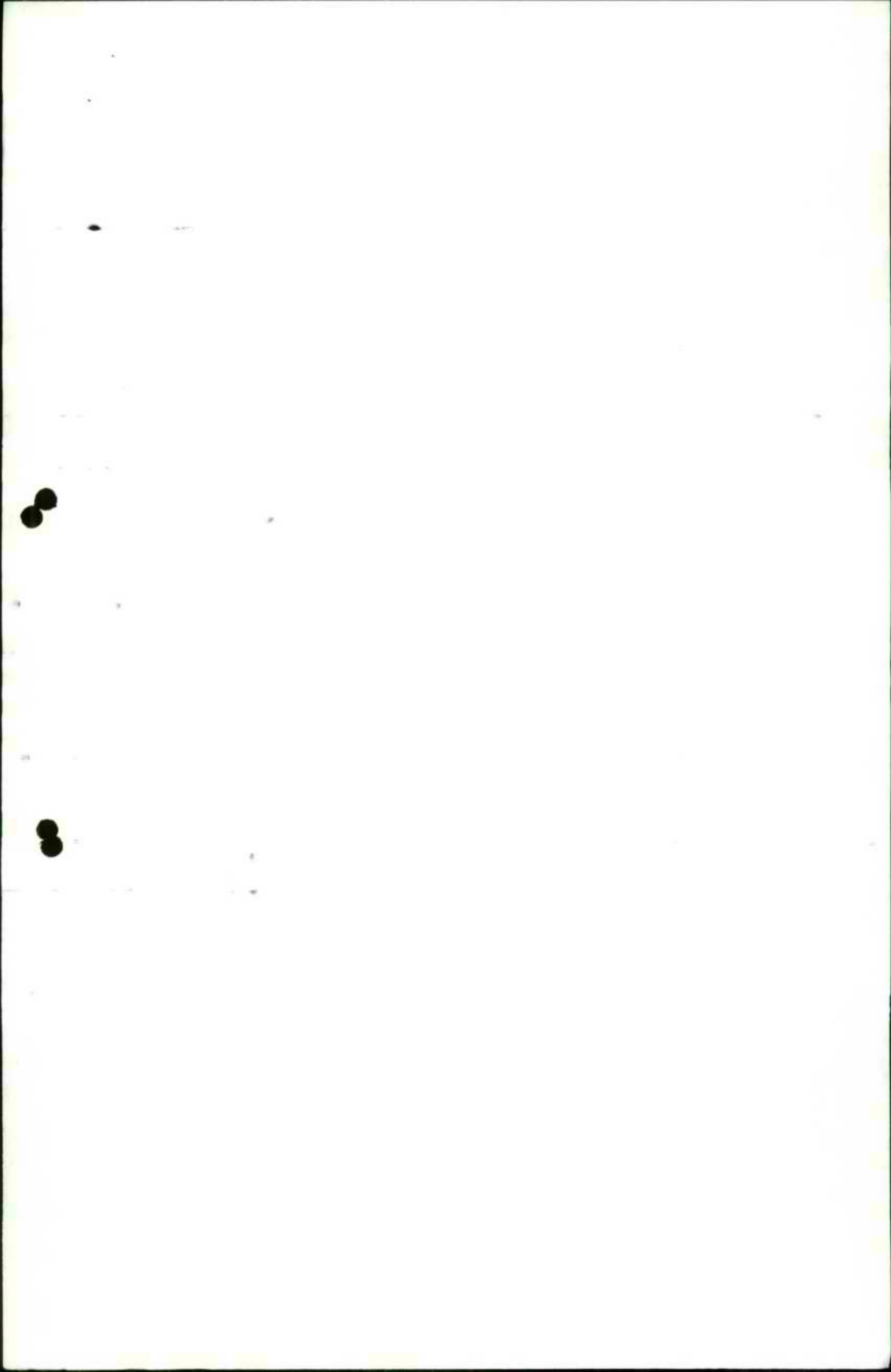
Last Friday, six Jews were callously murdered in Hebron. Sixteen others were wounded, two of them critically. While Israel is still mourning its dead, this Council is already engaged in yet another one-sided exercise against Israel.

Let me acquaint the Council with the facts.

Last Friday night, a group of Jewish worshippers, mostly students at religious seminaries, were returning from their Sabbath eve devotions at the Tomb of the Hebrew Patriarchs (the Cave of Machpelah) in Hebron, on foot, in accordance with Jewish religious law regarding the Sabbath. While they were walking down a narrow alley, PLO terrorists attacked them from the roofs of two buildings, first by hailing them with bullets from the rear and then by hurling handgrenades and explosives at them from several directions.

As I have just said, six persons were killed in that brutal and cowardly attack and 16 others were wounded, among them women and children; two of the wounded remain in critical condition.

Within hours, the gang of terrorists called Fatah, which is headed by Yasser Arafat and is the largest constituent group within the criminal PLO, took responsibility for this outrage in a statement broadcast on the terrorists' radio in Lebanon. On 3 May 1980, Arafat himself applauded that

207 5
13

atrocities on arrival in Kuwait for a visit and again justified it in unqualified terms in Beirut yesterday, as reported in today's New York Times.

It will be recalled that in 1929 the existence of the millenia-old Jewish community of Hebron was virtually brought to a close, as a result of a brutal pogrom staged by the forerunners of the terrorist PLO. At that time the community consisted mainly of pious scholars and students. More than 60 of them were brutally murdered and scores of others were wounded and tortured, their homes pillaged and their places of worship desecrated. That pogrom was instigated by the notorious Mufti of Jerusalem, Haj Amin al-Husseini, who during World War II collaborated with the Nazis in the extermination of the Jews of Europe and was wanted thereafter as a war criminal to answer at Nuremberg for his crimes.

By perpetrating this latest outrage in Hebron, the terrorist PLO has proved once again that its criminals are the faithful disciples of their infamous mentor.

Once again the aim was mass murder for its own sake. The target was a peaceful group of worshippers returning from prayer, and the timing was the Sabbath eve.

207 $\frac{6}{13}$

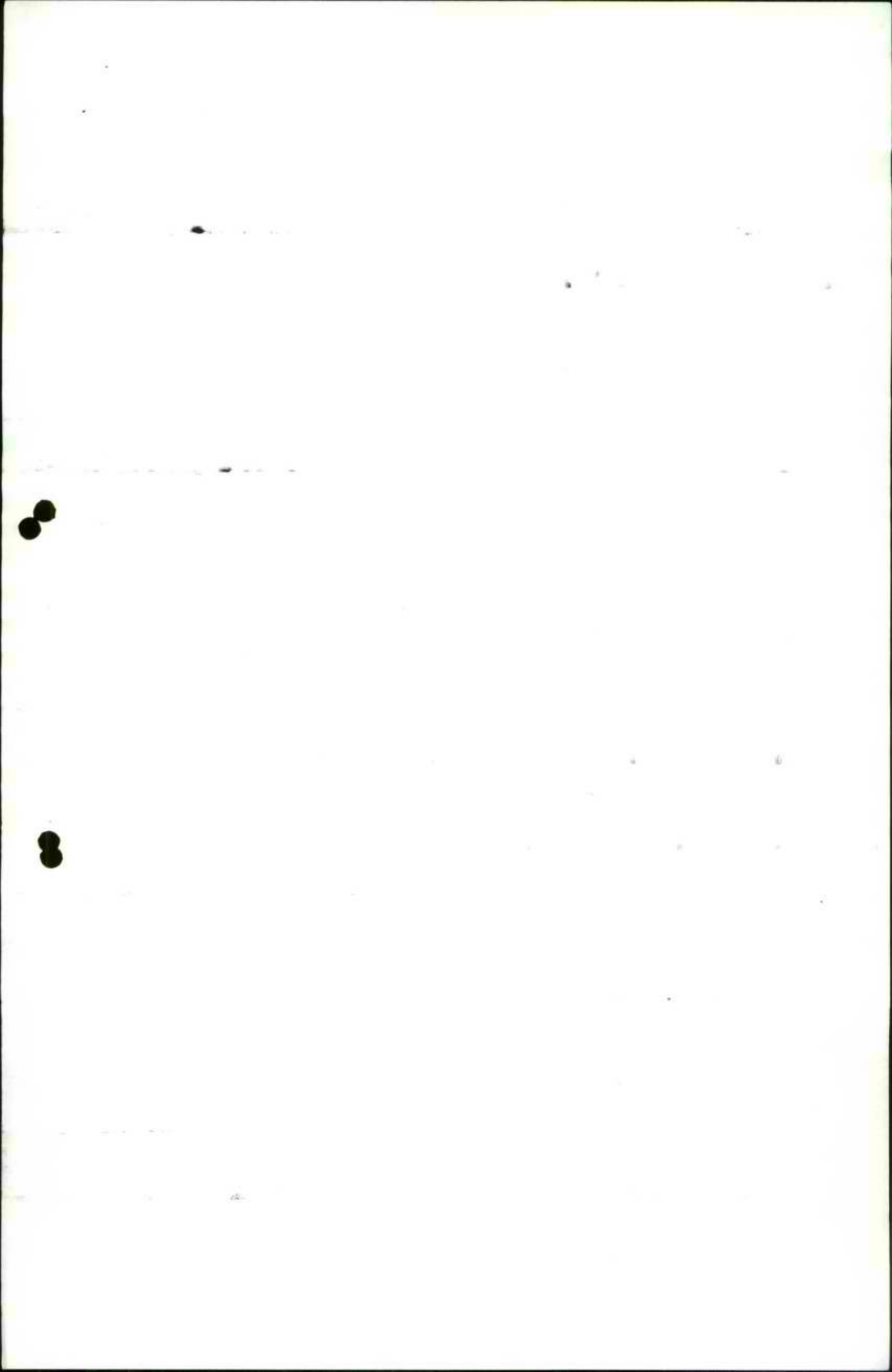
Beyond indiscriminate murder, the object of this unconscionable atrocity was to inflame religious sentiments among local Arabs, and to foment incitement in an attempt to interfere with the ongoing peace process in the Middle East and in particular with the negotiations on full autonomy for the Palestinian Arabs in Judea, Samaria and the Gaza District.

Mr. President,

The fact is that the outrage which took place in Hebron last Friday night is known to the whole world. People everywhere were shocked when they heard about it on their radios and saw the gruesome aftermath on their television screens. But for some reason, that atrocity has escaped the attention of this Council.

I say "escaped the attention" advisedly, because that is the most charitable construction that can be put on the Council's meeting this afternoon and on the resolution which has just been adopted

But such an assumption is hardly credible, since I brought the facts to the Council's attention in my letter of 4 May 1980 to the Secretary-General, which was also circulated as an official document of the Security Council under the symbol S/13923.

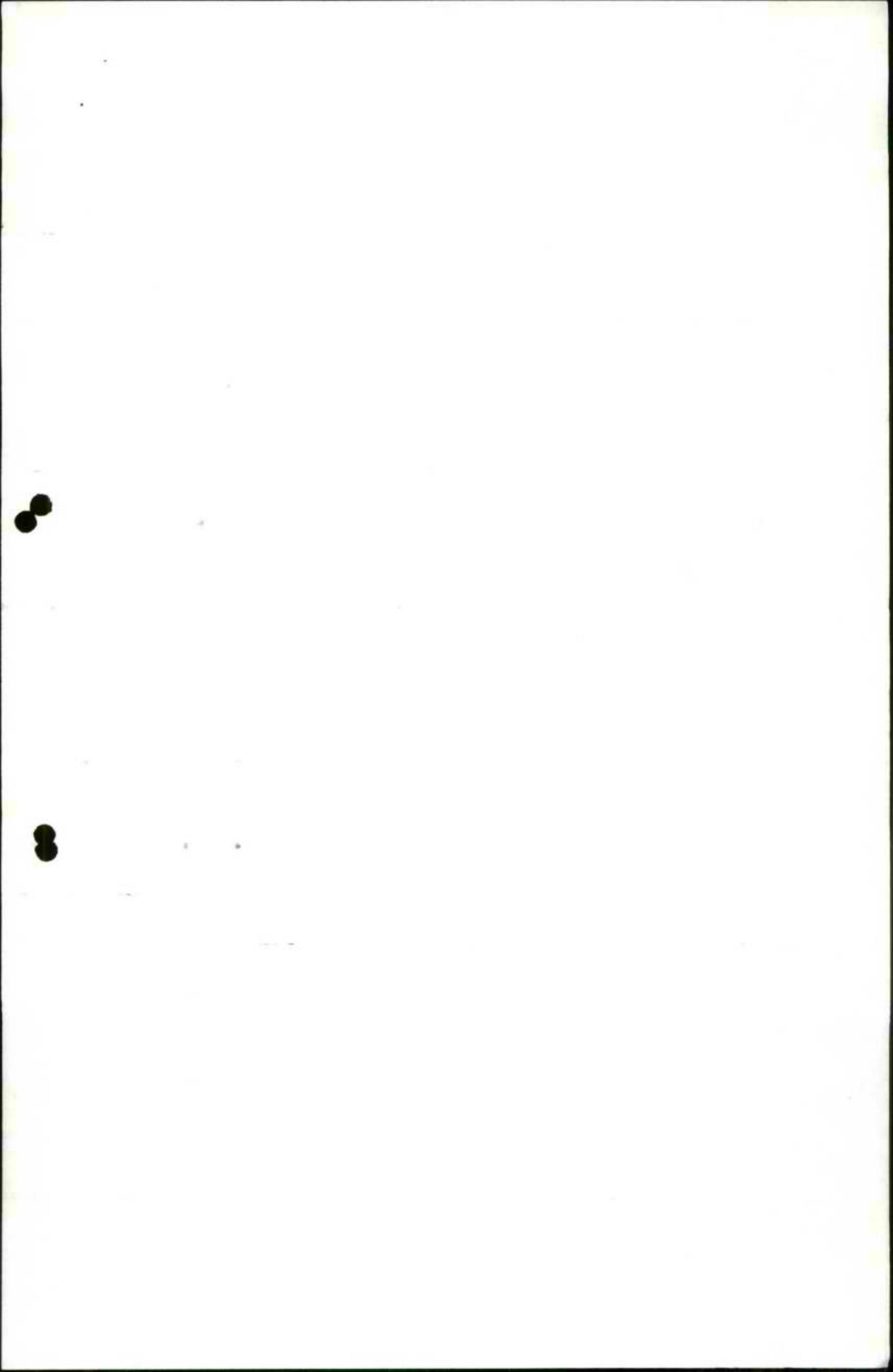
207 $\frac{7}{13}$

We are thus left with an even more uncomfortable alternative, namely, that while this Council, like the rest of the world, is aware of the wanton murder perpetrated in Hebron last Friday, it has purposely chosen to ignore it.

Mr. President,

Such "oversights" have long characterized the Council's debates on matters regarding the Arab-Israel conflict. This familiar pattern has been highlighted in the last three months when the opponents of peace in the Middle East both in the region and beyond have kept the Council in almost constant session on selected aspects of the conflict, invariably abstracted from their proper and full context.

Indeed, anyone reviewing the agenda of the Council in recent months would be obliged to conclude that there are no international crises in the world, other than the Arab-Israel conflict. The Soviet Union has withdrawn from Afghanistan; its troops have stopped slaughtering hundreds of ordinary Afghan citizens. The Syrian army of occupation has pulled back from Lebanon, and no one is being killed in and around Beirut. Refugees are not fleeing Cuba in their thousands. All is quiet in Africa, particularly in the Sahara, the Maghreb and the Horn of Africa. Sweetness and light radiate from South-East Asia. International terrorism has been brought under control worldwide. In brief, the international scene is a happy one. Were it not for Israel, there would be no threats to international peace - or at least the Security Council doesn't know of them.

207 8/13

Mr. President,

The resolution which has just been adopted is highly reminiscent of resolution 467 adopted two weeks ago.

As will be recalled, that resolution was the product of a debate which came in the wake of a despicable outrage perpetrated by PLO terrorists who took hostage babes in arms at Kibbutz Misgav Am. That criminal act resulted in the deaths of an infant and a civilian, as well as the wounding of four toddlers, not to mention the death of an Israel Defence Forces soldier and the injury of eleven other soldiers in the action to free the little hostages. Nonetheless, the Council's resolution in question made no reference to that atrocity and confined itself mainly to placing blame on Israel, regardless of the wider context and of the implications to Israel's security. An act of hypocrisy and of a selective conscience of precisely the same kind is being played out in the Council today.

The resolution which has just been adopted makes no reference to the background to the events mentioned in it. The Council's vision is eclectic, to put it mildly. It sees what it wants to see. It ignores what it is told to ignore.

207 9
13

- 6 -

Mr. President,

The Government of Israel, like any Government, has a primary duty and responsibility for the preservation of law and order and for the maintenance of security. It has taken a number of steps in order to prevent the recurrence of outrages of the kind which occurred in Hebron last Friday night. These steps included the deportation of the Mayors of Hebron and Halhul and the Qadi of Hebron.

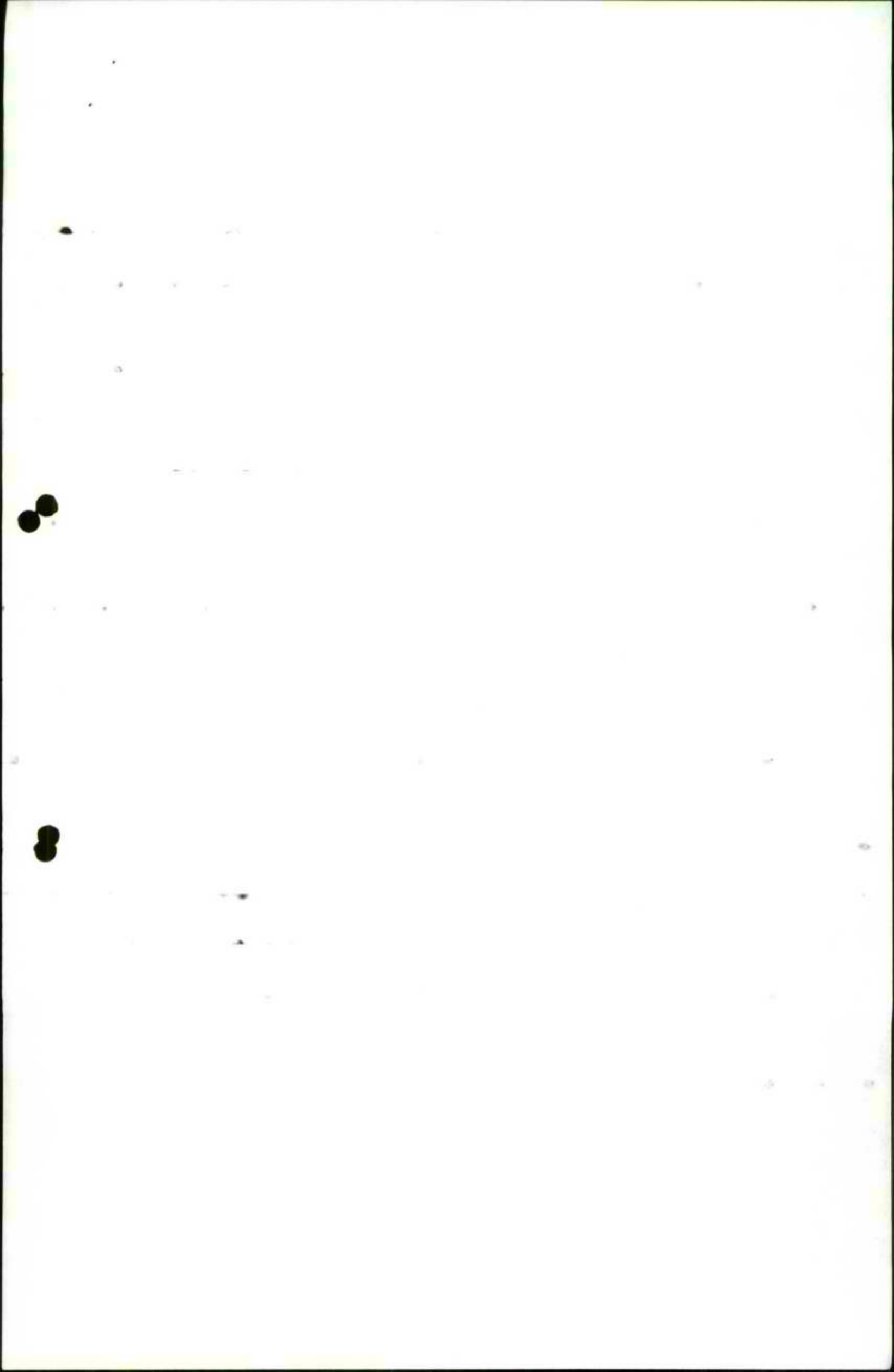
Over the last few months, these three individuals have, on instructions of the PLO and the Arab rejectionist states, been actively and systematically engaged in inciting the local Arab population to acts of violence and subversion against Israel and Israelis alike. In so doing, they have abused their public offices and even channeled PLO funds for these purposes. I could cite at length inflammatory statements made at open meetings by the two mayors and from the pulpit by the Qadi of Hebron, despite repeated warnings that they were far exceeding the norms of freedom of expression guaranteed and protected by the authorities. However, since this Council is not a court of law (even though it frequently chooses to act as though it were one), I shall perhaps limit myself to three or four instances of what Israel has had to deal with and has chosen not to act upon until the murders in Hebron last Friday night.

207 ¹⁰/₁₅

At the beginning of February of this year the Mayor of Halhul spoke at a meeting at the Municipal Building and declared that there had been enough of words. "The time has come to act, and one must not recoil from the use of any means." He concluded by expressing the hope that the Jihad (the Holy War) would go on forever.

On 23 March 1980 the Qadi of Hebron raised a call for violence until the Palestinian flag would fly not only in Hebron but also in Jaffa, Haifa and Acre - in other words, in Israel.

The Mayor of Hebron has a long record of subversive activities. The disturbances in the Tomb of Patriarchs (the Cave of Machpelah) in October 1976 were fanned by an inflammatory broadsheet which Kawasmeh issued himself and in which he incited the Muslim community to despoil the things held holy by the Jews in the Cave of Machpelah. Instead of trying to ensure public order in Hebron, Kawasmeh worked openly in the opposite direction. In the last few days he has again given unrestrained expression to his views. According to the PLO radio in Lebanon, Mr. Kawasmeh called yesterday on Palestinian refugees in Sidon to return to Jaffa and Haifa over the blood of innocent Israelis.

207¹¹/₁₃

Mr. President,

The deportations of these three individuals were based on the Defence (Emergency) Regulations of 1945, issued by the British Mandatory authorities, regulation 112 of which authorizes deportation on grounds of certain activities against security. These regulations were in force and were acted upon on several occasions in Judea and Samaria under the Jordanian occupation prior to the fourth of June, 1967. I do not recall any Council meeting being called to discuss those deportations. These regulations have remained in force since that date, since the fourth of June, 67, in accordance with the principles of Article 43 of the Hague Regulations of 1907 and Article 64 (1) of the Fourth Geneva Convention of 1949 - and that without prejudice to Israel's well-known position of principle with regard to the non-applicability of the Fourth Geneva Convention in the present context.

Mr. President,

One of the tragedies of the Palestinian Arabs has been that for almost 60 years they have been dominated by an extremist and fanatical leadership. Starting with the notorious Mufti of Jerusalem, Amin al-Husseini, that leadership has had no compunction about terrorizing and assassinating its political rivals. It was totally lacking in political realism and obstinately opposed to compromise. It led the Palestinian Arabs whom it claimed to represent from one disaster to another.

207 $\frac{12}{13}$

The direct heir to that political legacy is the terrorist PLO. That organization has also waged a steady campaign of intimidation and assassination against Palestinian Arabs in Judea, Samaria and the Gaza District willing to co-exist peacefully with Israel. Moreover, that organization has used Judea and Samaria as a launching pad for acts of hostility and terror against Israel. In recent months it has stepped up its campaign against the peace process and the current talks aimed at achieving full autonomy for the Palestinian Arabs in Judea, Samaria and the Gaza District. And prominent among those involved in this campaign were the Mayors of Hebron and Halhul and the Qadi of Hebron whom Israel decided to deport only after their words and activities had led to bloodshed. The deportations had as one of their major purposes the prevention of further outrages of the kind perpetrated in Hebron last Friday night and the unnecessary and unforgivable shedding of more blood.

Those both inside and beyond this Council who have rushed to the defence of the three individuals in question are in fact those who have taken the lead in trying to frustrate the inexorable process leading to peace in the Middle East.

207 ¹³/₁₃

I have on numerous occasions indicated in this Council and in other organs of the United Nations who those Arab enemies of peace are and also who their supporters in other parts of the globe are. The most extreme of them within the Arab world are those who call themselves the "Steadfastness Front" and who met in Tripoli in the middle of last month with the participation of Yasser Arafat. The declaration which that Front issued at the conclusion of their meeting and recently had distributed as an official document both of the General Assembly and the Security Council (A/35/133-S/13912) was one expression of their implacable opposition to peace and their active campaign against Israel, no matter how brutal and inhuman the means. The murders in Hebron last Friday night were another expression of the same phenomenon. Their repeated resort to the United Nations, and particularly to the Security Council, which they are confident they can always manipulate for their bellicose purposes, adds a third dimension to their tactics.

Israel, for its part, will not take risks with its security. Similarly, it will not be deterred from continuing its efforts to achieve peace within the framework of the Camp David Agreement which offers the only practical approach for the achievement of a stable, just and comprehensive peace in our area. Israel will not be deflected by acts of terror in the area or by transparent exercises in hypocrisy and selective conscience in this Council.

Thank you, Mr. President.

מברק גלוי יוצא

בלמ"ס
דרגה דחיפות _____ מידוי _____

אל _____ המשבר, ושינוי
מאת _____ נאום
חאירן _____ 8 במאי 1980
מס' _____ 208/55
3

ארכל 2. ושינוי.

מועבט: חכרון.

להלן החבטאות ארהב בהסבר לאחר ההצבעה:

כמה מהסקרים שהם אמר סגור זה חסר אמן אלה 32 גבול אמן ג
זה הסבר זה לא לציין

חתימה _____

שם השולח _____ 1. פנקסר

208 ²/₃

Mr. President:

I regret that it has not been possible for the United States to join in a ^{unanimous} decision of the Council on this question. As has been made clear by a spokesman for my government, the United States holds that the deportations of Mayors Milhem and Qawasmah and Sharia Judge ^{Tamimi} ~~Tamini~~ are contrary to the provisions of the ~~the~~ ^{Fourth} Geneva Convention, and that the provisions of the ~~the~~ ^{Fourth} Geneva Convention apply to the conduct of Israeli military authorities in the West Bank and Gaza.

My government could not, however, support this resolution. We are dealing here, as we have been for a number of years, with a tragic cycle of violence in which one violent act begets another. It has been and remains the position of the United States that we cannot focus on a single act in this cycle. We deeply regret that the resolution does not refer to the killing in Hebron of six Israelis and the wounding of seventeen others, which preceded the deportations of the Palestinian officials, and which constitutes a factor in the present situation. We condemn this wanton act of violence at Hebron, and the Palestine Liberation Organization's responsibility for it.

It is sadly apparent that in recent weeks this Council has been unable to condemn the murder of Israeli citizens, whether at Misgav'am or at Hebron. Under these circumstances, we are forced to conclude that the Council's deliberations on these matters, despite the good faith and sincere effort to find common ground which has generally characterized them, cannot achieve a constructive and balanced result. In reaching this conclusion,

208 $\frac{3}{3}$

we have also been mindful of the extraordinarily difficult and complex negotiations in which my government is participating, which have the objective of reaching agreement on full autonomy for the Palestinians in the West Bank and Gaza, while preserving security for the people of Israel.

My delegation has therefore abstained on this Resolution.

1102 37

1110

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6776

יציא

שטור

אל: נ, ווש, נר: חורם 299, מ: המשרד
דח: ב, טג: ש, תא: 140580, רח: 1600
נר: חברון

שטור/נהול.

כלום דט שג.

שליך 203.

מועבים חברון.

א. לסעיף 3 א ב ובהמשך למברק משפט מהיום:
קו הפיעון יכול להיות כי השלושה במעשי ההסחה שלהם נראה גם
חורם 210, שבו מצוטטים דברילים מסוכנות הידיעות הכוליות
אמטא, נושאים באחריות לרצה בלי שבת בחברון. אין ראיות
אחרות שניתן לצפות להם. הממשל נחר כאן לנקוט בדרך של גירוש
פעולת הגירוש נעשתה כדין. והממשל הפעיל את סמכותו החוקית. לא
היתה כל חובה לממשל לפעול דווקא בדרך של העמדתם לדין. נואילו
העמדו לדין היתה מועבים מוצאת דופי גם בזה. המגורשים הם
אנשי צבא. מתפקידם היה לדאוג לשמירת הסדר הציבורי ואילו הם
עשו ההיפך. לפני הרצה הוזהרו מספר פעמים לכל יחידו על
מעשיהם. כל זאת מתוך מגמה של הממשל שלא להגיע לעימות בנסיון
להרגיע את הרוחות ומבלי ליצור מוקדי מתיחות נוספים. בעקבות
הרצה גורשו.

ב. לסעיף 3 - סדיף בעניינו דיון בלי שבו נחבטא מאשר
שרשות הדיבור תהיה רק לר לבינו.

ג. אם אתה סבור שאין צורך בהתדיינות ביננו לביג תושבי השטחים
דהיינו בין שגריר ישראל לבין שלושת המגורשים - משאירים
לשקולך האם וכיצד להתבטא בנוסף להודעה סמוך לפתיחת הדיון
שבה תשמיע בהטעיות עמדתנו. אם התשובה לשאלה האם לחזור
ולהתערב במהלך הדיון מחדש נכונות תשובה או בכל דרך אחרת.
משאירים גם כן לשקולך.

ד. כדי להשאיר לעצמנו אופציות פתוחות עלינו להיות נוכחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

באולם המועצה במשך כל הדיון.

ה. תקשורת - אם המגורשים ופיעו באמצעי התקשורת גם מחוץ
לכתלי האום, מבקשים שההתארגנות לפעולה נגדית תהיה בטיפולם של
אנשי ההסברה בארהב.

אליצור. ==

דמ/גצ/סו

תפ: שהח, רהט, ארליך, ידין, שהבט, מנכ, ממנכ, סמנכ, ממח, דס,
אמן, ארבל, מרתים, מצפא, משפט, גונן, ממ

Letter of the Chairman of the Islamic Commission in Jerusalem Addressed to the Prime Minister of the Hashemite Kingdom of Jordan dated December 12, 1978 Concerning the Mosque of Hebron (Al-Haram Al-Ibrahimi Ash-Sharif)

Excellency:

The subject is Al-Haram Al-Ibrahim. This Mosque is considered one of the most sacred sites of the Islamic World. Its history of fourteen centuries, as an Islamic Mosque, was never for a one day a Jewish Synagogue, nor were the Jews allowed entrance to it all these centuries.

What became of it now is the result of Israeli practices since the occupation in 1967. In spite of protestation and complaints Al-Haram Ash-Sharif had been transformed into a synagogue by all means. Every day the settlers of Qiryat Arba in Hebron, and with them large numbers of Israelis commit new aggression and foul practices in all parts of the Mosque. They molest people coming to pray and pronounce foul language at the recitations of the Qura'an and at the teachers during classes. They molest the guards and prevent them from performing their duties. They deny us Al-Azan (the call for prayer) with no consideration in regard to the feelings of Muslims in their prayers. They storm the gates and the walls of Al-Haram day and night. All this takes place with the encouragement and protection of the occupation forces and their superiors.

After every incident of aggression a meeting of protestation is held with the Military Governor of Hebron by the Sharia Judge and with him the Mayor of Hebron, the Director of Awqaf, and the guardian of Al-Haram Al-Ibrahimi. Also the Council of Awqaf and Islamic Affairs in Jerusalem filed numerous protestations and complaints with the Military Governor. The Islamic Commission issued many statements explaining to public opinion inside and outside the new sad situation of transforming Al-Haram Ash-Sharif by the authorities into a Jewish synagogue by all means.

Following the violent events in Al-Haram Ash-Sahrif in October of 1976 along with the desecration of the Holy Qura'ans, the institution of curfews in the City of Hebron, the prevention of Muslims from entering Al-Haram Ash-Sharif which fell into the hands of the authorities and the settlers, it was discovered after lifting the siege that the Israelis have desecrated the contents of the Mosque and burned the office of its guardian. A Committee to carry out an inventory of the contents was formed headed by the Sharia Justice of Hebron and the membership of the Director of Awqaf in Hebron representing the municipality of the city and other Awqaf officials.

The Committee began its work under the supervision of the Chairman of the Awqaf Council and Islamic Affairs, Sheikh Hilmi Al-Muhtaseb, and the Director General of Awqaf in Jerusalem, Mr. Hassan Tahboub. It started the inventory on January 3, 1977 and ended in March 8, 1977. It discovered that priceless articles have disappeared sometimes after the Muslims were denied entrance to Al-Haram Ash-Sharif and during the curfew which lasted seventeen days.

The Committee reported to the Chairman of the Awqaf Council concerning the missing articles who in turn wrote to the Military Governor in June 28, 1977 with a list of the missing articles. The Chairman requested that the articles be returned but the Military Governor never replied. Again, the Chairman wrote in September 24, 1977 to the Military Governor and despite the frequent requests for an answer concerning the persons responsible for the missing articles, no reply was forthcoming from the Governor, except unfulfilled promises that the matter was still under investigation. This indicates an attempt on the part of the authorities to relieve itself of any responsibility and bring the case to an end without results.

Over a period of two months an intensified campaign was begun by the Israeli settlers under the protection of the occupation troops in Al-Haram Al-Ibrahim, to create a situation by which they would complete transformation of the Sacred Mosque into a synagogue, and deny the Muslims even to praying on time especially on Saturdays. They have brought chairs, tables and worshipping articles into the main court of the Mosque (in addition they brought and set up in all parts of the Mosque including the sanctuary of Ibrahim, Ya'qub and Yusof and the main court, the Jewish prayer books and Torah Cabinets). This in addition to the desecration of the building itself and the removal of some of the centuries'

old marble decorating the pillars thus removing its Islamic character. Adding to this, the firing of bullets by the soldiers in an attempt to terrorize the Muslim guards and servants of the Mosque, one of them was wounded in the foot.

The leaders of the Islamic Awqaf in Hebron repeatedly protested to the Military Governor who hinted to them that every time these Israelis take some action in Al-Haram Ash-Sharif they are creating a new fact. This, in fact, is a robbery of rights and an attempt to change the situation by which the Mosque would be transformed into a synagogue.

The Chairman of the Council of Awqaf sent a letter to the Minister of Defense explaining the latest desecration of the Mosque and requesting an end to it. This was on the 22 October 1978. The desecration did not stop but in fact increased which again the Chairman of the Council wrote in that regard to the Minister of Defense on 19 November 1978, explaining to him the worsening of situation day after day. A copy of the letter was sent to the Military Governor General of the West Bank. Also the Mayor of Hebron wrote similar complaint to the Minister of Defense deploring the events taking place in Al-Haram reaffirming the complaints by the Chairman of the Awqaf Council, and demanding an end to these practices and provocations.

The situation in Al-Haram Al-Ibrahimi, this great Islamic Mosque, is becoming unbearable. We have not spared any possible means available to us to stop the desecration. Therefore we put this matter into your hands to take what measures Your Excellency see fit to present it to the highest of international forums, Security Councils and the Commission on Human Rights. We beg you to give it its deserved attention, publicity by news media and other means you see fit. We assure you that Al-Haram Al-Ibrahimi is on its way to loss and transformation into a synagogue before the eyes and ears of the world.

The Lord be our Witness as we have informed.

(Sgd.)

Chairman of the Islamic Commission

1. כודעה יום ששי (9.12.79) במסגרת שבטעור המכפלה נאם אלחמיטי וברמזים ברורים כרוך

ברדשו את הקריאה לפגוע ביהודים ובהיילי צה"ל. ובנסד חרשה עמר המפשל לעצור

אנתו, אך חרשה המפשל כדור ברדש. *הנציח חרשה*

2. לוח, יחד עם מואסמה, את ראשי הערים של ככס ודמאללה כנקודות בטעור המכפלה.

3. אלחמיטי השתתף ב-11.2.80 בכנס של "המועצה המוסלמית העליונה" שנערך בעקבות

העוצר בחברון. בכנס הוחלט לערוך הפגנה לאומית ב"אלאקצא" ב-19.2.

אלחמיטי נבחר ל"ועדה המכינה" של הפגנה ב"אלאקצא". *הנציח חרשה* אכנס לשאת נאום בכנס.

4. בכנס בחברון ב-24.3.80 נשא אלחמיטי נאום *הנציח חרשה* קרא ל"התאחדות חרשה" האדף,

כדי לשחרר את פלסטין מהיהודים הזרים וכדי להחזיר את כל פלסטין לחיק האסלאם.

אלחמיטי הוסיף ש"כוונות הכבדש השתנויים לא רק שלא יצליחו לגרשנו מכתינו, הם גם

יצטרכו לפנות את יפן, חרשה, עברו ופלסטין. הדרך לחביש למטרה זו היא, פשוט, לקיים

את הצו האלוהי ולהשתכשכש בטובה."

5. אלחמיטי זוכן ב-26.3.80 למושל חברון, הוזכר קטנה ונאמר עליו לשאת דרשה ביום ששי

הנציח חרשה *הנציח חרשה*

6. ב-12.4.80 גינה אלחמיטי את החלטת הרבנים בעניין "דושלים ואמר: "כנסד "אלאקצא"

הוא מקום מקודש. לפי אמונת המוסלמים יש לשמור עליו ועל מה שמבינו שכן הוא קשור

ללבושיתם. כל ניסיון להתנכל ל"אלאקצא", נחשב להתנכלות לכלל המוסלמים.

"אלאקצא" יישאר אסלאמי עד שאללה ימנע כאדמה ובמה שעליה."

7. בראיון ברדש עמו ב-3.5.80 אמר אלחמיטי בתשובה לשאלה: מה תהיה תגובת חרשה

הגדס"ע לגרש, שחרשתי הגדס"ע יעשו כל מאמץ עמנוג למימוש הישראליות לכפות

את האוטונומיה, ההתנחלויות, הפקעת אדמות, יהודי וגרש עם. העם יתנגד לכבדש

ואמונתו ורצונו יתגברו. כל השיטות של הגרשנים והמעצרים לא יועילו. עוד אמר שאינו

מוציא בכלל אפשרות שיגרשו בכבדים אתהם מהגדס"ע.

8. בשידור ברדיו המהכלים ב-3.5.80 אמר: "אנו בעלי זכות. כל פלסטין היא העם הפלמטיני."

שלא יוותר על אף דעל ממנה, משום שהיא עיונת לי רחמי ישורו. יאני אוסר לשלשונות

הכבוד : יוסכם קרב, וכן אצלכם. חרטה בגבול העוסק. וכוונתו חשוב אלינו."

מתיא אולשט

אולשט

החלפה

מעורבות ה"ועדה להכוונה לאומית" בפעולות המחאה נגד ישוב יהודים בחברון

אגף החינוך

5 באחרונה האלך וגדל משקלה של ה"ועדה להכוונה לאומית" כגוף המנווט את פעילות ההתנגדות לממשל הישראלי. במסגרת זו כולטת פעילותה העצמאית של הועדה שאיננה מתואמת, בהכרח, עם ממסד אש"פ (פת"ח). ל"ועדה יש רוב לתומכי ארגוני השמאל והקומוניסטים לעומת הפרו-פת"ח ופרו ירדנים * 13 מול 10.

החלפה

6 הפת"ח איננו מרוצה מעלית כוחה של ה"ועדה להכוונה לאומית" אך לעיתים נאלץ להתיר עם הקו היחיד קיצוני שלה, עקב התמיכה שיש לה בקרב ארגוני השמאל באש"פ.

7. בבית מנסה פת"ח לפעול להורדת קרנם של המנהיגים הבולטים בועדה, שמוכסאם שכעה זכרים ח'לף. לביטוי לכך ניתן בעת כינוסי הועדה המשותפת לאש"פ וירדן, בסוף פבר' 80 בירדן, ובעידוד ערים תאומות ב-1-4 מרץ בקטר.

מדינת ישראל

משהביט / תיאום פעולה בשטחים / מטכ"ל / אג"מ / מבית

סוד

דף 3 מתוך 8 דפים

העתק _____ מתוך 17 העתקים

תאריך

מס'

8. הארועים בהם פעלה ה"ועדה להכוונה לאומית" באופן אינטנסיבי היו:
- א. בעת פרשת שכעה ^{כאשר} גררה את כל ראשי הערים להתפטרות קולקטיבית.
 - ב. ניסיון לעורר התנגדות פעילה להחלטה ממשלת ישראל לממש הזכיון על חברת החשמל למזרח ירושלים.
 - ג. ייזום פעולות המחאה ביום חילופי השגרירים בין ישראל למצרים 26 פבר' 80.
 - ד. ייזום פעולות המחאה נגד ההתנחלויות. במסגרת זו:
 1. ניסחה לארגן כנס המוני במסגד "אלאקצא" 19 פבר' 80 - זאת בתאום עם המועצה המוסלמית העליונה במזרח ירושלים. הכנס נדחה לאחר שנקטעו פעולות מנע.
 2. נטלה היוזמה מפקד קואסמה בליזום פעולות המחאה נגד החלטת הממשלה להקים ישיבה ובי"ס שדה בחברון. בין היתר קיימה כנס מחאה במזרח ירושלים ו"ועידה עממית" באוניברסיטה ביר זית 25 מרץ, בהם הובעג נחישות להמשיך במאבק נגד צעד השלטונות הישראליים ודכקות כאש"פ ובמטרותיו.
 - ה. ייזום פעולות המחאה ב-28-30 מרץ לרגל "יום האדמה" (ראו להלן).
9. הועדה החליטה לקרוא לשביחה כללית ב-15 מאי, (יום הכרזת המדינה לפי הלוח הלוועזי), וכן להניף דגלי פלסטין.
10. יצוין, כי הפעולות שה"ועדה להכוונה לאומית" יוזמת (כנסים, שביחות וכד') מתפרסמות מראש ע"י הועדה בכלי התקשורת של איו"ש ואזח"ע ומצוטטת בכלי התקשורת של מדינות ערב.

מדינת ישראל

משהביט / תיאום פעולה בשטחים / מטכ"ל / אג"מ / מב"ת

סודי

דף 5 מתוך 8 דפים

העתק מתוך 17 העתקים

תאריך

מס'

ח. 2 אפריל - באיו"ש התקיימה שביתה חלקית (למעט מספר ערים בהן היתה השביתה מלאה), שאורגנה כמחאה על החארגנות גופים פוליטיים בישראל להפגין בחברון.

ארועי "יום האדמה"

14. "יום האדמה" צוין, זו הייתה הרכיעה כ-30 מרץ.

15. "הועדה להכוונה לאומית" היתה הגוף שיזם את מרכיב הפעילויות באיו"ש ובמזרח ירושלים לרגל "יום האדמה". הארועים כללו:-

א. 28 מרץ - כנס "הועדה להכוונה לאומית" במועדון הפקידים במזרח ירושלים, בהשתתפות כ-200 איש. הכנס הופסק בעיצומו, אך הספיק להחליט על:-

(1) קריאה להקמת מדינה פלסטינית.

(2) הבעת התנגדות ליישוב יהודים באיו"ש.

כ. 28 מרץ - נערכה תפילת מחאה במערת המכפלה, בהשתתפות אלפי נותפללים. בתפילה קרא שיח' המערה, שיח' עאטף חמורי, לאחדות איסלאמית להצלת המקומות הקדושים. בחום התפילה יצאו המתפללים בתהלוכה שקטה עד הרובע היהודי בחברון ושם התפזרו בשקט.

ג. באחדות מערי איו"ש היתה שביתה כללית או חלקית. באזח"ע התקיימה שביתה בת שעותיים. (30 אפריל).

"המועצה להשכלה גבוהה"

16. "המועצה להשכלה גבוהה" התכנסה ב-15 אפריל לדון בהרכבה החדש.

17. בחום האסיפה, נערכה מסיבת עיתונאים, בה הוקרא גילוי דעת שגינה את "התנכלות השלטונות למוסדות החינוך הגבוה באיו"ש והשימוש בכח נגד תלמידים".

תסיסה במוסדות הלימוד באיו"ש

18. בשבועות האחרונים שררו תסיסה ואי שקט (עד כדי הפרות סדר ואלימות) בקרב מוסדות החינוך באיו"ש, בעיקר באוניברסיטאות ובאחדים מבתי הספר החינוכיים (בעיקר הסמינרים של ססו"ת ברמאללה). התסיסה נובעת, בין היתר, מאי שביעות רצון בנושאים לימודיים שונים כגון:-

א. מחאות על סגירת המכון באבו דיס.

ב. פגיעת הממשל הצבאי/צה"ל במוסדות חינוך בשטחים.

ג. החשש כי יורדן מו"ידה את ציוני הכגרות של תלמידי איו"ש ומונעת בכך קבלתם למוסדות אקדמאיים.

19. על רקע זה התכנסה בשבוע שעבר ה"ועדה להכוונה לאומית" בעיריית רמאללה, לישיבה בה השתתפו נציגי גופים שונים, ובהם נציגי מוסדות חינוך. בחום הישיבה פורסם גילוי דעת ובו:-

13. בימים שלאחר מכן נערכו מספר כנסים (ביוזמת ה"ועדה להכוונה לאומית") וכן הובעו מחאות באמצעות כלי התקשורת הערביים של מזרח ירושלים. גל המחאות נמשך בחודש אפריל. להלן פירוט האירועים העיקריים:-

- א. 25 מרץ - כנס של ה"ועדה להכוונה לאומית" במזרח ירושלים בו הזדהתה עם החלטות עיריית חברון.
- ב. 25 מרץ - כנס באוניברסיטת ביר זית שבו נשא דברים נציג ה"ועדה להכוונה לאומית" (עו"ד ג'וריס ח'ורי) שקרא לאחדות השורות למען השגת מטרת הקמת מדינה עצמאית בראשות אש"פ.
- ג. 26 מרץ - אסיפה בבית "אגודת בוגרי האוניברסיטאות" בחברון, בה נדון הצורך ב"אחדות לאומית ועמידה בפני כל ההתרחשויות".
- ד. 27 מרץ - כנס בעיריית אלכירה בהשתתפות ראשי מועצות כפריות מנפת רמאללה.
- ה. 31 מרץ - ביקור של קונטול בריטניה ממזרח ירושלים את ראשי עיריות חברון וחלחול לבדיקת ההתפתחויות האחרונות בעקבות החלטת הממשלה.
- ו. 1 אפריל - אסיפה/מסיבת עיתונאים בשכם, בהשתתפות ראש העיר וחברי מועצת העיריה ונציגי גופים שונים משכם. באסיפה גובו החלטות הממשלה והיתה קריאה ל"אחדות לאומית". כן הוחלט לקיים (ב-2 אפר') תהלוכת מחאה ממרכז העיר לכנין הממשל הצבאי.
- ז. 2 אפריל - בעיזת חברון היה אמור להתקיים כנס פוליטי בהשתתפות משלחות מאיו"ש ומאזח"ע. הכנוס נמנע. עפ"י מקורות עיתונאיים, נערך כנוס כאחד מבתי משפחת חמימי בהשתתפות כ-500 איש, בו אמר ר"ע חברון: "לא נותרה לנו ברירה אלא להעמיד כוח מול כוח". כבי"ל התכנסו מספר ראשי עיריות ופרסמו גילוי דעת בו גינו איסור הממשל להגיע לחברון, וכן גינו את החלטת הממשלה בנושא ההתנחלויות.

מדינת ישראל

משהביט / תיאום פעולה בשטחים / מטכ"ל / אג"מ / מבית

סודי

דף 6 מתוך 8 דפים
חעתק _____ סתוך 17 העתקים

תאריך

מס'

- א. הדגשה כי "מאבק הסטודנטים הוא הכרחי - זהו צורך לאומי".
ב. קריאה להורים לדאוג לכך שילדיהם ישלימו לימודיהם.
ג. קריאה ל"אחדות לאומית" בין קבוצות הסטודנטים ולהתחייבות לפעול לפי החלטות ה"ועדה להכוונה לאומית".

20. בעקבות כנוס זה הזמינו ראשי הערים של רמאללה ואלבירה את מנהלי מוסדות החינוך בעריהם (22 אפריל) והדגישו בפניהם את הצורך להרגעת הרוחות בקרב התלמידים והמשך סדיר של הלימודים, עפ"י החלטות ה"ועדה להכוונה לאומית".

התפתחויות בעקבות ניפוץ הזגוגיות ברמאללה ובאלבירה

21. כליל 23-24 אפריל נופצו זגוגיות מכוניות ושמשות בתים ברמאללה ובאלבירה. בעקבות המעשה קראו ראשי ערים מאיו"ש לקיים "כנס חרום".

22. "כנס חרום עממי" נערך ב-24 אפריל למרות איסור הממשל הצבאי, בבניין עיריית רמאללה, בסיסמא "לא יגרשונו מאדמתנו".

23. ככנס השתתפו ראשי ערים מנפת רמאללה וכן מ"מ ר"ע בי"ל, ר"ע בית סאחור ור"ע חלחול. בכנס התקבלו מספר החלטות, ביניהן:-

- א. קריאה לשביתה של הפועלים העובדים בישראל והטלת חרם כלכלי על ישראל.
ב. השבתת התחבורה הציבורית ל-3 ימים.
ג. התארגנות להפגנות מחאה.
ד. קיום תהלוכה של המכוניות הפגועות במערב ירושלים.
ה. הקמת משמרוח שכונתיים להגן על השכונות מפני פגיעות ו"פרובוקציות של אנשי גוש אמונים ומגיביהם".

24. אלוף הפקוד ומפקד איו"ש שהיו בסיוור הגיעו למקום הכנס. מפקד האזור נזף בכרים ח'לף ודרש ממנו לבטל את החלטות הכנס הבלתי חוקי. כרים סרב בתחילה אך לבסוף נענה. עם זאת הכחיש כרים (ב"אלפג'ר", 25 אפריל) כי הוא חזר בו מהחלטות הכנס והדגיש כי הוא דבק בהן.

25. יצוין, כי בשלושת הימים שלאחר מכן (25-27 אפריל) התקיימו שביתות מסחר ככמה ערים כאיו"ש (רמאללה, אלבירה ושכט) וכן במזרח ירושלים. כמו כן היו הפרות סדר (בעיקר יידוי אבנים) במקומות שונים ובמיוחד בנפת רמאללה.

26. ב-28 אפריל, משנודעה היה שהרוחות נרגעו בשטח, הופיע ברמאללה הרב כהנא עם כמה מתומכיו מתוך כוונה לתת מכתב אזהרה לר"ע רמאללה. הופעתו בעיר גררה הפגנות נגד של תושבי רמאללה ובהמשכה בוצעו הפרות סדר בעיר ובמקומות נוספים באיו"ש. הפרות הסדר נמשכות, לסרוגין, עד כתיבת דו"ח זה (29 אפריל) וכוללות, בין היתר, הפגנות של תלמידים זריקות אבנים, מחסומים והבערת צמיגים.

מדינת ישראל

משהביט / חיאום פעולה בשטחים / מטכיל / אגים / מבית

סודי

דף 1 מתוך 8 דפים

העתק מתוך 17 העתקים

תאריך

מק

אזח"ע

קשרים בין המכללה האיסלאמית באזח"ע ומוסדות חינוך באיו"ש

27. לאחרונה מסתמן שיתוף פעולה בין המכללה האיסלאמית בעזה לבין מוסדות חינוך באיו"ש ובמיוחד עם אוניברסיטת "אילנג'אח" בשכם. בין היתר, נערכו ביקורים הדדיים ונדונה הסתייעות במרצים מאיו"ש.

תגובות באזח"ע להצעה סאדאת בנושא החלת האוטונומיה בעזה תחילה

28. אישים לאומניים באזח"ע חיברו עצומה נגד הצעת סאדאת לכפות אוטונומיה בעזה. העצומה שפורסמה ב"אלפג'ר" (8 אפר') מותחת ביקורת על תכנית האוטונומיה ומביעה התנגדות להפרדת אזח"ע מאיו"ש.

29. גם ר"ע עזה, רשדא א-שוא, מתח ביקורת על תכנית זו בדבריו לכתב "ידיעות אחרונות" (6 אפריל) באומרו כי "הפלסטינים דוחים על הסף כל ניסיון להפריד בין גוהל תושבי יו"ש לבין תושבי רצועת עזה".

סכום

30. לאחרונה קיימת החמרה בהפרות הסדר בשטחים, ובפעילותם והתנהגותם של ראשי הערים ואישי ציבור אחרים. דבר זה מתבטא באופי ובסגנון ההחלטות שהתקבלו בכנסים שקוימו.

31. יצוין, כי הגוף הפוליטי הבולט בארגון פעולות המחאה נגד הממשל היא ה"ועדה להכוונה לאומית" וראשי הערים המובילים הפעילים בו.

מדינת ישראל

משהביט / תיאום פעולה בשטחים / מטביל / אג"מ / מב"ת

סודי

דף 8 מתוך 8 דפים
העתק _____ מתוך 1 העתקים

תאריך

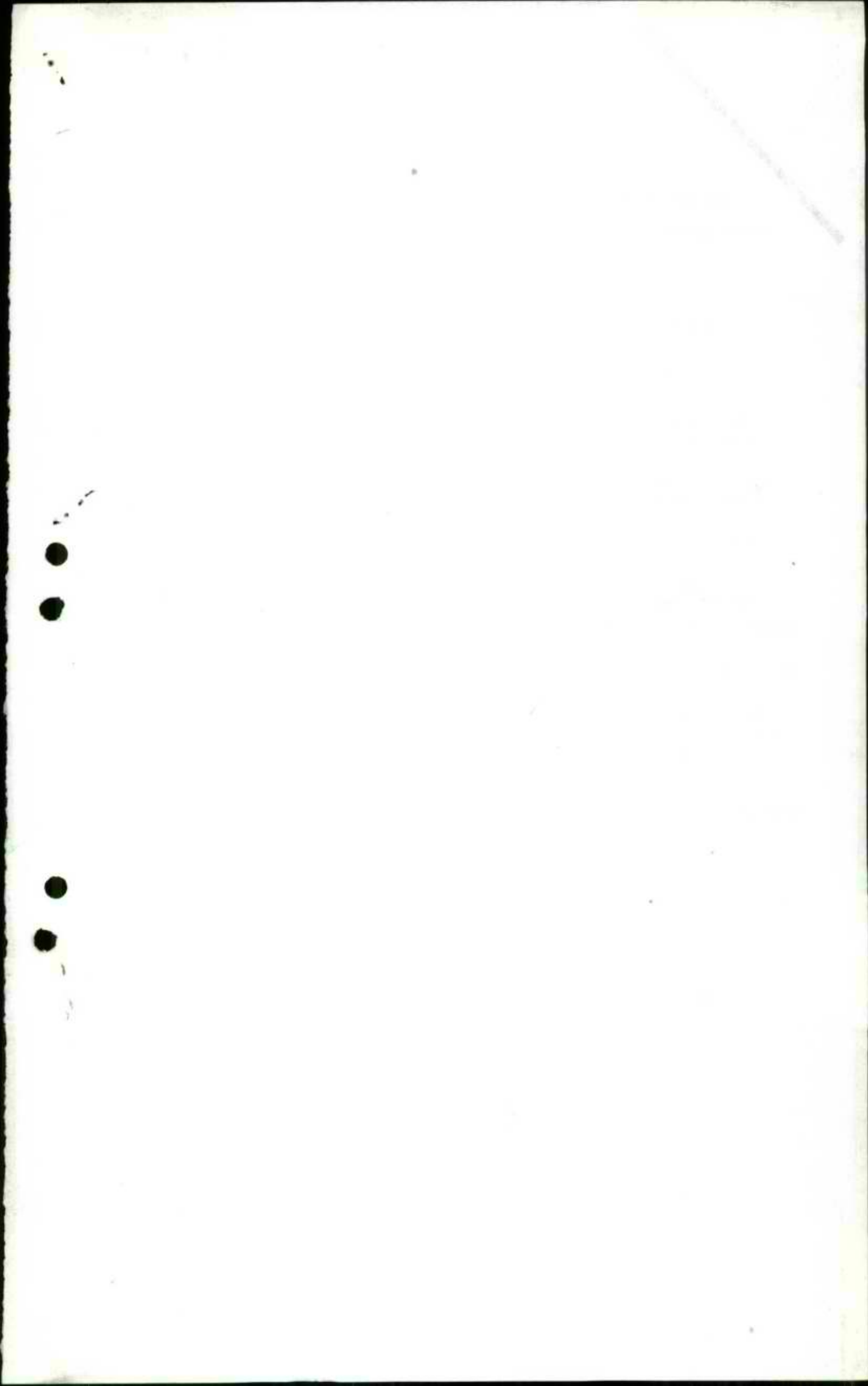
מט

נספח א'

אירועים בעקבותיהם הוטל עוצר

להלן פירוט האירועים בעקבותיהם הוטל עוצר:

- א. 27 מרץ 80 - בנפת רמאל"ה ליד הכפר עבוד, הציתו 3 אלמונים מזויינים בנשק חם אוטובוס אחד, וחיבלו בשלושה אוטובוסים אחרים. על הכפרים עבוד ודיר אגג משעל הוטל עוצר.
- ב. 29.28 מרץ 80 - על הכפר אל בידא שבנפת ירדן הוטל פעמיים עוצר בשל גילוי עקבות סמוך לגדר המערכת, מאותה סיבה הוטל עוצר גם על הכפר ברדלא שבנפת ירדן והכפר תייסיר שבנפת ג'נין.
- ג. 28 מרץ 80 - בעקבות זריקת בקבוק תבערה על רכב ישראלי במ.פ. ג'נין, הוטל עוצר אופרטיבי על מחנה הפליטים.
- ד. 29 מרץ 80 - בעקבות הפרות סדר חוזרות ונישנות באזור המדבסה שבבית לחם, הוטל עוצר אופרטיבי על המקום. כמו כן נסגרו 3 חנויות באזור ובעליהן זומנו לחקירה.
- ה. 5 אפריל 80 - נזרק בקבוק תבערה לעבר סיור מג"ב שסייר במ.פ. ג'לזון שבנפת רמאללה. על מחנה הפליטים הוטל עוצר אופרטיבי.
- ו. 13 אפריל 80 - הוטל עוצר על הכפר פוג'ה שבנפת ירדן למשך מספר שעות, על רקע גילוי עקבות כניסה ויציאה.
- ז. 21 אפריל 80 - תקפו מספר תושבים ערביים מהכפר דיר אלעסל שבנפת חברון 3 חיילי צה"ל, מסתערבים שסיירו בנפה, החיילים ירו תחילה באויר ואח"כ לכוון ההמון שתקף אותם. 3 מקומיים ניפצעו קשה, 3 חיילים ניפצעו קל. על הכפר הוטל עוצר.
- ח. 21 אפריל 80 - בשעה 19:45 הוטל רימון ישן מתוצרת רוסיה לחוך אוטובוס "אגד" שהיה בדרכו לעופרה. הרימון חדר לאוטובוס, אולם בשל אי תקינותו לא התפוצץ. עקבות מכעזי הפיגוע הובילו לכפרים יברוד, עין יברוד וסילוואד. על כל הכפרים הנ"ל הוטל עוצר.
- ט. 26 אפריל 80 - בעקבות ידוי אבנים על סיור מג"ב, הקמת מחסומי אבנים והפרות סדר באזור הכפרים מזרע, א-נובאני ועארורה שבנפת רמאללה, הוטל עוצר על שני הכפרים.
- י. 28 אפריל 80 - בעקבות הפרות סדר והקמת מחסומי אבנים, הוטל עוצר על הכפר סילווד שבנפת רמאללה.

כ"ז 57

- לכד בקהיד "אלאזהאר" (כנראה לימודי דת)

- היה ב-67/8 קארי כ"ז 69 - עבר לחברון.

- חיה עם חבר בית חרין חרדי לעזרתו בירושלים.

- חבר הסעודה המוסלמית העליונה.

3/2
הנהגה
לשכת
המבחן

- כל החפידים האלה במסגרת משרד החקשים הידני, ומשם מקבל משכורתו (כ-500 דינאר לחודש)

- בעבר הרחוק השתייך למפלגה "ההחריר" בירדן (מפלגה דתית קיצונית אנטי-האשמית).

- בחברון התגבד לשיח' ג' עברי ובקר קשית אח המכללה האיסלאמית שלו. נסה לטרפד

ולתפוס לפעילות המכללה.

- בשנים האחרונות התעסק בנושאים פוליטיים ועבר לזיכור של מהד קראסמה במחאות

הציוניות, ונצל תפסה הדתית לעסוק באותם נושאים.

- עבר מחד. בעל דכוש דם וקדקדוק בחברון, (הדגדג כפילוחור בדיונאריה).

- לאירובת (לאחר מות אשתו) התארס עם בעיית הכרונות סו'ת בחברון בשם נאבילה אל כמדי.

החבר

מטכ"ל - אג"מ - מב"ת
 ענף ממשל צבאי
 טל - 2737
 מנ - 11 2832
 שבט תש"מ
 פבר' 19 80

מקומו

אל: משרד החוץ / י"מ / נה"פ
 תפוצת קפ"ק

הנדון: קובץ פקודות קבע - חוזר עדכון
 מס' 7/80 - פקודה 109 - סדרי
תפילה, ביקורים ואבטחה במערת המכפלה.

כ ל ל י

1. מצ"ב פקודה 109 חדשה בנדון.

מ ט ר ת ה פ ק ו ד ה

2. לקבוע ולהגדיר את סדרי התפילה, הביקורים והאבטחה במערת המכפלה.

ע ד כ ו נ ה ק ו ב ע

3. יש להכניס את פקודה 109 המצ"ב לפרק א' בקפ"ק אג"מ/מב"ת, אחרי פקודה 108.
4. בדף תוכן העינינים שבתחילת פרק א' ובתוכן העינינים הכללי שלפני פרק א' יש להוסיף את מספר ושם הפקודה כדלהלן: - "פקודה 109 - סדרי תפילה, ביקורים ואבטחה במערת המכפלה".
5. יש לרשום את בצוע העדכון בדפים המיועדים לכך ולעדכן מידית את הפקודות ליחידות הכפופות.
6. יש לאשר את ביצוע העדכון לאג"מ/מב"ת/ענף מצ"ב.
7. נא טיפולכם בהתאם.

אוזונבוי שמואל, סרן
 קמ"ב
 ממשל
 בשם
 דע"נ
 מצ"ב

פקודה	109
זכו'	80

א ג " מ / מ ב " ת

ק ו ב ץ פ ק ו ד ו ת ק ב ע

פקודת 109 - סדרי תפילה, ביקורים ואכטחה במערת המכפלה

כ ל ל י

1. מערת המכפלה, המזוהה כמקום קבורת האבות, קדושה לדת היהודית ולדת המוסלמית. עפ"י המסורת קבורים במערה האבות אברהם, יצחק ויעקב והאמהות שרה, רבקה ולאה.
2. אורך המבנה התוחם את המערה הוא 50 מ' ורוחבו 32 מ' ומסביבו חומה חיצונית.
3. למבנה שלושה שערי כניסה:-
 - א. השער המזרחי (א')
 - ב. השער הראשי (ב')
 - ג. השער החדש (השער הארום) (ג').
4. המבנה שמעל מערת המכפלה כולל (ראה תרשים מצורף):-
 - א. אולם יצחק ורבקה (ד')
 - ב. אולם אברהם ושרה (ה')
 - ג. אולם יעקב ולאה (ו')
 - ד. מסגד הג'אוליה (ז')
 - ה. אולם היוספיה (ח')
 - ו. החצר הפתוחה שבין אולמות אברהם ושרה ויעקב ולאה (ט')
 - ז. המרפסת הסגורה (י')
 - ח. חדר נציג הוואקף (יא')
 - ט. מקאם - אל - אדאם (יב')

ה מ ט ר ת

5. להגדיר את סדרי התפילה ולוח הזמנים לביקורים במערת המכפלה, במגמה למנוע חיכוכים בין יהודים ומוסלמים, לאפשר תפילה לכני שתי הדתות וקיום ביקורים סדירים במערה.

הנחיות כלליות

6. ככלל, אין מניעה שתפילות של יהודים ושל מוסלמים תתקיימנה במקביל.
7. מנהל הוואקף וראש שומרי המערה המקומיים יהיו חופשיים לעבור בין המשרד (יא') לאולם יצחק ורבקה (ד') גם בעת שמתקיימת במקום תפילה בציבור של יהודים, למעט מעבר דרך אולם אברהם ושרה (ה') אולם יעקב ולאה (ו') ואולם היוספיה (ח').

109	פקודה
80	יב"ר

8. המואזין (הקורא לתפילת המוסלמים) יוכל לעבור דרך המרפסת הסגורה (י') לאולם היוספיה (ח') כדי לעלות על גג המבנה שמעל מערת המכפלה, כדי לקרוא לתפילה (לפני מועדי התפילה המקובלים של המוסלמים). בזמנים בהם נערכת תפילה בציבור של יהודים באולם היוספיה יעלה המואזין לגג המבנה דרך השער המרכזי (החדש).

9. בזמן תפילה של יהודים או מוסלמים תהיה דלת המעבר בין אולם אברהם ושרה (ה') לבין אולם יצחק ורבקה (ד') סגורה, כדי לצמצם אפשרויות חכוך בין יהודים למוסלמים.

10. ביום ו' לא תותר כניסה אל מערת המכפלה, למעט למוסלמים.

11. בשום מקרה אין לדרוך על השטיחים הפרוסים דרך קבע במערה, והמיועדים לתפילות המוסלמים.

12. מעבר חלוויות מוסלמיות:-

- א. לא יותר מעבר חלוויה מוסלמית דרך אולם אברהם ושרה (ה') או אולם יעקב וליאה (ו') בעת שמתקיימת בהם תפילה בציבור של יהודים. בשבתות לא יותר מעבר חלוויה מוסלמית גם דרך אולם יצחק ורבקה (ד') בעת שמתקיימת בו תפילה בציבור של יהודים.
- ב. כל חלוויה שתכנס למערה חלוויה ע"י מפקד המערה וזאת ע"מ למנוע חיכוכים בין יהודים למוסלמים.

ג. בעת חלוויה, יוודא מפקד המערה, סגירת הדלת המפרידה בין אולם יצחק ורבקה (ד') לבין אולם אברהם ושרה (ה') ויציב במקום משמר בהתאם.

סדרי תפילה של יהודים

13. תפילה בציבור של יהודים מותרת במקומות הבאים:-

- א. אולם אברהם ושרה (ה').
- ב. אולם יעקב וליאה (ו').
- ג. אולם יצחק ורבקה (ד') בשבתות בלבד.
- ד. המרפסת הסגורה (י').
- ה. החצר הפתוחה (ט') למעט אזור הכניסה לחדר נציג הוואקף (יא').
- ו. אולם היוספיה (ח').

14. אזורי התפילה היהודיים יפתחו לתפילת הכלל בשעה 0700 ועד גמר תפילת ערבית בשעה 2030 לערך. בשעות הלילה תהיה המערה פתוחה לתפילה של יהודים באיזורים הנ"ל במועדים בהם נהוג להתפלל בלילה ובהתאם לאישור מפק' איו"ש.

15. בימי חג ומועד יהודיים יקבעו סדרי תפילה מיוחדים ע"י מפק' איו"ש ובתאום עם הרכנות הצבאית הראשית.

109	פקודה
80	יב' 80

16. חקיעת שופר תותר באישור מפק' איו"ש, במידה שהיא חלק מהתפילה בראש השנה וביום כיפור או במועדים אחרים המחייבים זאת לפי ההלכה היהודית.

17. אולם יצחק ורבקה (ד')

א. ימי חול - תותר תפילת יהודים כבודדים בכל ימות השבוע, למעט יום שישי, ולמעט אותן השעות בהן מתקיימת תפילה של מוסלמים או שעורי דת.

ב. ימי שבת -

(1) תותר תפילה בציבור של יהודים עד שעה 1030 ובלבד שהמתפללים לא יעברו את קו השטיחים המכסים את המקום המקודש למוסלמים.

(2) תפילה כבודדים - כבימי חול.

18. אולמות אברהם ושרה (ה') ויעקב ולאה (ו')

א. ימי חול - תותר תפילה בציבור וכבודדים.

ב. ימי שישי - לא תותר כניסה למתפללים יהודים אלא לאחר שתסתיים תפילת המוסלמים (השעה תקבע ע"י מפק' איו"ש בהתאם לעונות השנה).

ג. ימי שבת - כבימי חול.

סדרי תפילה של מוסלמים

19. תפילה של מוסלמים מותרת 5 פעמים ביום בכל חלקי מערת המכפלה כבודדים ובאוהל יצחק ורבקה (ד') בציבור.

20. באולמות אברהם ושרה (ה') ויעקב ולאה (ו') תותר תפילה של מוסלמים.

21. בימי שישי - תותר תפילה של מוסלמים בכל חלקי מערת המכפלה ללא כל מגבלות.

22. בערב יום ה' לקראת תפילת יום השישי, בגמר תפילת ערבית של היהודים ולאחר יציאת כל היהודים מתחום המערה, תותר פריסת שטיחים בכל פנים המערה.

23. להלן פרוט המקומות שבהם יש להשאיר מעברים נקיים משטיחים ומחצלות ע"מ לאפשר מעבר חופשי לכוחות האבטחה:-

א. אולם הג'אוליה (ז') - פרזדור בצידו הדרומי לאורך הקיר.

ב. המרפסת הסגורה (י') והחצר הפתוחה (ט')

24. ביום שישי יוסרו עד השעה 15.30 כל השטיחים והמחצלות כדי לאפשר קיום תפילה בציבור של יהודים, למעט אוהל יצחק ורבקה (ד') שבו יושארו השטיחים עד יום שבת בשעה 07.00.

25. כימי חג ומועד מוסלמיים, יקבעו סדרי תפילה מיוחדים ע"י מפק' איו"ש בתאום עם אנשי הדת המוסלמים ולאחר קבלת אשור מאג"מ מב"ת.

109	פקודה
80	ינו'

ביקורים במערת המכפלה

26. על המבקרים במערת המכפלה, שלא למטרות תפילה, נמנים:-

א. תיירים זרים (קבוצות או בודדים).

ב. מבקרים ישראלים.

ג. תושבי איו"ש

ד. אחרים.

27. מערת המכפלה תהיה פתוחה למבקרים עפ"י לוח כדלהלן:-

א. בימי א' - ה' ובשבתות

(1) 11.00 - 07.00

(2) 15.00 - 13.30

(3) 17.00 - 16.00

ה ע ר ת : עם הנהגת שעון קיץ יתכן שינוי בזמני הביקור הנ"ל.

ב. בימי שישי תהיה המערה סגורה למבקרים.

ג. בימי שבת תותר כניסת מבקרים בהתאם ללוח המפורט לעיל, אולם תיאסר כניסת מבקרים לאותם התחומים בהם מתקיימת תפילה בציבור של יהודים.

28. מבקרים יכנסו למערת המכפלה דרך השער הראשי (ב') וייצאו ממנה דרך השער החדש (ג').

29. כללי התנהגות במערת המכפלה

א. חל איסור להכנס אל תחום מערת המכפלה בגילוי ראש (למעט מוסלמים).

ב. אין לעשן ואין להדליק נרות במערה.

ג. אין להתיר הכנסת דברי מזון ושתייה אל תחום המערה.

ד. על המבקרים להקפיד על תלבושת צנועה.

ה. אין להכניס בעלי חיים לתחום המערה.

ו. נשק - אין להכניס נשק אל תחום מערת המכפלה, למעט חיילי "משמר המערה". הנשק יופקד בידי שומר המערה בשער הראשי.

ז. חיפושים - אין לחפש על גופם של תושבים מקומיים בתוך מערת המכפלה אלא עפ"י פקודה מפורטת של מפקד המערה ורק לגבי חשוד. גם אז יערך החיפוש על גופו של החשוד, בפינה מוצנעת, ככל האפשר, ולא לעיני הקהל (לגבי נשים חשודות החיפוש ייעשה ע"י חיילת או שוטרת בלבד).

ח. נזקים - בכל מקרה בו מתגלה נזק לצידוד או לתשמישי קדושה ידווח הדבר מיידית לאג"מ מב"ת.

פקודה	109
ינו'	80

שמירה ואבטחה

30. אבטחת מערת המכפלה והשמירה עליה נתונים בידי "משמר המערה".

31. האבטחה תבוצע ע"י:-

- א. נוכחות פיזית של חיילי משמר המערה בתוך אולמות המערה.
 - ב. נוכחות חיילים בשערי המערה בכל שעות היממה.
 - ג. סיורי חוץ בקירבה המיידית של המערה במשך כל שעות היממה.
 - ד. הצבת מזקפים בקירבה המיידית של המערה לאיתור מוקדם של אירועים חריגים.
32. בעת קיום תפילה בציבור של מוסלמים לא תהיה נוכחות פיזית של חיילי המשמר בתוך האולמות בהם נערכת התפילה.

33. הפרות סדר

- א. מבקרים (כולל מתפללים) המסרבים למלא אחר הוראות חיילי משמר המערה, או שאינם מקיימים את הוראות הקבע המחייבות (המופיעות ע"ג לוח בשער הראשי) יוזהרו ובמידת הצורך יוצאו אל מחוץ לשטח המערה.
- ב. קטטות בין בודדים - "משמר המערה" יעצור את מפירי הסדר, העצורים יכודדו מיתר המבקרים ויועברו תחת משמר אל תחנת המשטרה.

ג. קטטות והתפרעויות בין יהודים לערבים:-

- במקרה של הפרות סדר בקנה מידה גדול ינקטו צעדים אלה:
- (1) נעילה מיידית של השערים החיצוניים.
 - (2) הפעלת כיתת הכוננות של משמר המערה.
 - (3) בידוד מוקדם הפרת הסדר ע"י סגירת דלתות פנימיות.
 - (4) הרחקת מבקרים ומתפללים אשר אינם מעורבים בהפרת הסדר משטח המערה במהירות האפשרית דרך פתחי המערה הקרובים ביותר.
 - (5) העברת דווח ממפקדת איו"ש לאג"מ מכ"ת.

ד. הפרת סדר המוני בתוך המערה

- במקרה של הפרות סדר המוניות ינקטו צעדים אלה:-
- (1) ינעלו מיידית השערים החיצוניים.
 - (2) תופעל כיתת כוננות של מערת המכפלה.
 - (3) יופעל מיד כח העתודה הנפתי.
 - (4) תסגרנה דלתות פנימיות לצורך בדוד הקהל המתפרע.
 - (5) תסגרנה מיידית דלתות אולם אברהם ושרה ע"י חייל שישאר בתוך האולם.
 - (6) שומרי אולם יעקב ולא ינעלו את הדלת הראשית לאולם.

פקודה	109
ינו'	80

- (7) תוצב שמירה ליד אולמות אברהם ושרה יעקב ולאה, לצורך שמירה על ספרי קודש.
- (8) ליד אולם יצחק ורבקה יוצב משמר לשמירה על תשמישי קדושה מוסלמים.
- (9) תוצב שמירה ליד משרד הוואקף.
- (10) יופעל כוח מתוגבר (נפתי) לצורך השתלטות על ההמון המתפרע, תוך כדי שמוש סביר באלות.
- (11) תמנע כניסת עתונאים וצלמים.
- (12) מפק' איו"ש תעביר דווח מידי לאג"מ מב"ת.

ה. נקיטת פעולות בגמר הפרת הסדר

- (1) תבוצע בדיקה ראשונית להערכת נזקים.
- (2) באחריות מפקד המערה לצלם את הנזקים שנגרמו.
- (3) יבוצע רישום נזקים תוך פירוט מירבי ומדויק.
- (4) באחריות מפק' איו"ש לערוך תחקיר לכוחות שהשתתפו בהשתלטות על הפרות הסדר.
- (5) דו"ח התחקיר יועבר לאג"מ מב"ת.

ו. חפרות סדר מחוץ לאזור המערה

- בעת הפרת סדר מחוץ למערת המכפלה ובקירבה מיידית אליה, ובעת שקיים חשש שמפירי הסדר ינועו לכוון המערה, תנקטנה הפעולות הבאות:
- (1) מפירי הסדר יוזהרו באמצעות רמקולים ויתבקשו להתפזר.
 - (2) יבוצעו צילומים לצורך זיהוי מנהיגים.
 - (3) חיילי משמר המערה יכנסו אל תוך שטח המערה תוך סגירת שערי הכניסה והיציאה החיצוניים.
 - (4) יוצבו מחסומי "שלמור" ליד כל השערים.
 - (5) מפק' איו"ש תעביר דווח מידי לאג"מ מב"ת.
 - (6) כיתת הכוננות של משמר המערה תתפוס עמדות ליד השערים ותגן עליהם מבחוץ.
 - (7) גז מדמיע יופעל אך ורק כאשר יהיה איום על הכוחות הפועלים בשטח ורק כאשר לא תהיה אפשרות להשתמש באמצעים אחרים.
 - (8) כל המבקרים והמתפללים בתוך המערה יפנו לאזורים הבאים:
 - (א) יהודים - לאולם היוספייה (ח').
 - (ב) מוסלמים - לאולם הג'אוליה (ז').
 - (9) בכל מקרה יש לפעול בתקיפות ובאופן נמרץ ע"מ לפזר את מפירי הסדר. כשום אופן אין לאפשר התקרבות המון אל מערת המכפלה.

פקודה	109
י כ ר	80

ז. הוראות פתיחה באש

חל איסור מוחלט לפתוח באש בתוך שטח מערת המכפלה, או מחוצה לה, למעט בארוע של ירי, זריקת רימון או זריקת מטען חבלה, כאשר היורה או זורק הרימון/מטען, אותר וזוהה בברור, ואין כל אפשרות אחרת להתגבר עליו אלא ע"י פתיחה באש. במקרה כנ"ל יבוצע ירי מכוון, דרך הכוונות, בבודדת ומעוינת מהכתף.

121

שטר

כ"א בחשוון, תשנ"ח
2 בנובמבר, 1977

121

אלו מנהל אירופה ג'
סאת: הנציג בשמחים

הנדון: בקור ראש עיריית חברון ברוטניה

1. עתונאי ערבי המקורב לעשה בחברון דיווח מפי מנכ"ל שחזר מרוטניה כי ראש עיריית חברון שהו קואסמה הקדיש את רוב זמן ביקורו ברוטניה לבילויים ולא בפגש עם אישיות פוליטית בדרג משמעותית.
2. לדברי המקור בקש ר"ע חברון לערוך מסיבה בשביל ירון בבוקרסט אך נתקל בסירוב לטרוח שנדכו לדוטניה עבר דרך אסען ונפגש עם אישי מטפל בכירים שנזפו בקואסמה על הצהרותיו הפרו-אשפיות.
3. בתוך התנמאותיו של קואסמה בעבר מגלה מסכת מגובשת של מושגים והשקפות אידיאולוגיות ביחס לישראל, הציונות והיהדות התואמת באופן מלא את הקו הפרו-אש"פי.

בברכה

ס. גובין

העתק: המשנה למנכ"ל
מנהל לשכת המנכ"ל
מנהל לשכת שה"ח

100

100

100

100

100

100

1. 100
2. 100
3. 100

100

100

100

100

100

מ ו ג ב ל

מנחם וברוך

מפקדת
יהודה ושומרון
פ. קשור למוסדות
סס"ת - 77 - 1644
סיון תשל"ז
יוני 1977

✓ משרד החוץ-מר פנחס גונן
נפה חברון/מפקד
י.ע.ע./רס"נ יגאל כרמון
רל"ש/מפקד האזור (שלך כללי - 256 מ-6 יוני 77).

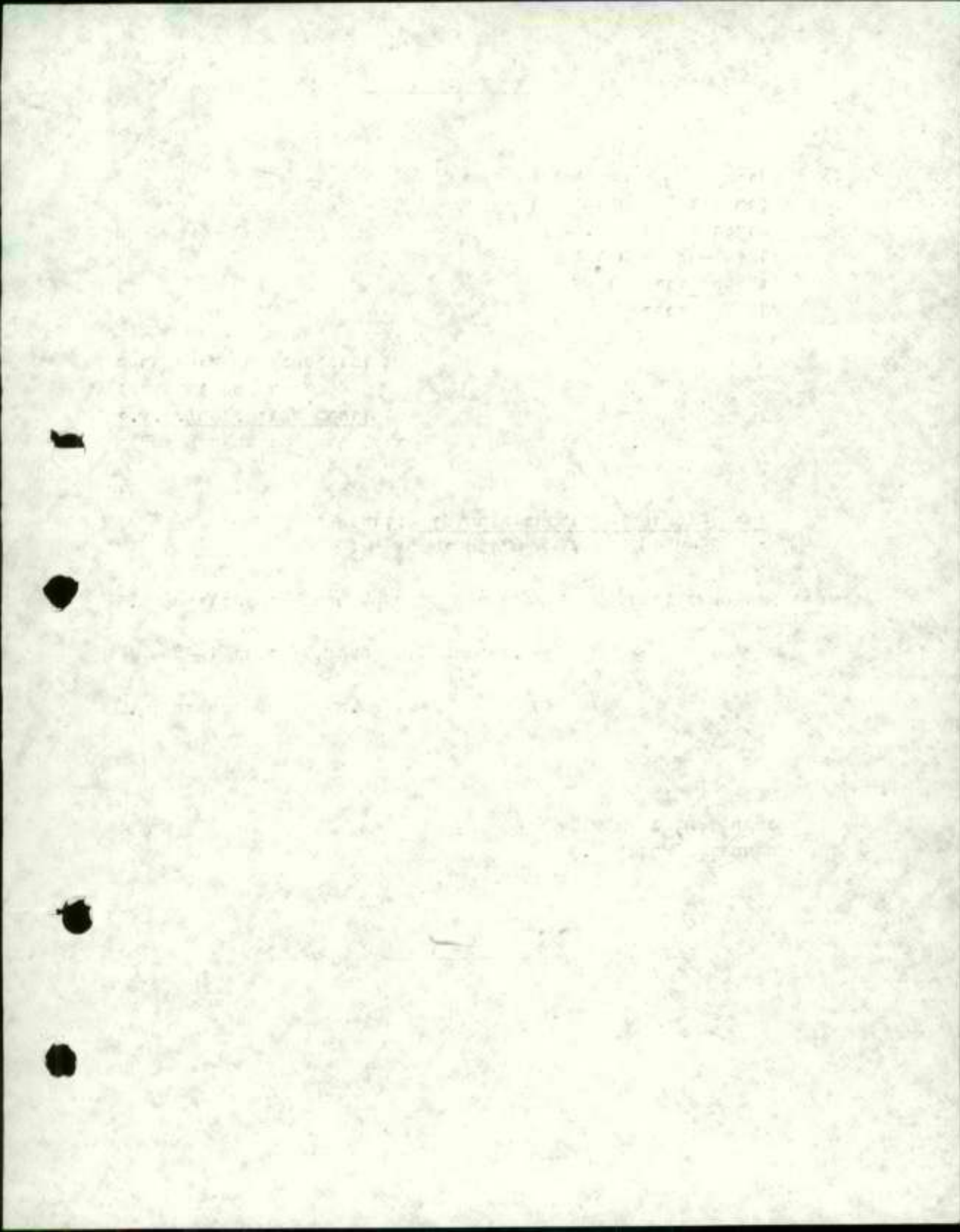
הנדון: בית חדשה בחברון - סס"ת - דיון
שלי סס"ת - 77 - 1629 מ-25 מאי 77

1. הדיון שהיה צריך להערך בהתאם למכתבי שבטמוכין נדחה ויתקיים ב-19 יוני 77, שעה 1130 במשרדי.
2. השתתפותכם בבקשה.

טוביה נמור, רס"נ
פ. קשור למוסדות

טנ/רא

מ ו ג ב ל

ס ו ד י

א ל : המכ"ל

טאת : פ. גרנן, הנציג בשטחים

הנדון: חברון - מערת המכפלה

1. המתיחות המהדורה במערת המכפלה על רקע הפרת הבוהל הקיים לפיו יורשה מעבר להלויות מוסלמיות בכל אולטי המערה כולל ביה"כ טוטנת בחובה סכנת לבוי יצרים תתיים וחדוש המהומות. בחברון בפוצד סכנות שחוללן קוראבים, חומשים וסדורים. אין אמת לזהות מפיצי השמועות.

2. טרנית הבפיות במערה הן על רקע תכניות זכויות וחריגות מבוהלי סטטוס קוו צ"י מתבחלי קרית ארבע.

3. הממשל הרגיע לצ"ע הרוחות צ"י עריכת בידור והתחייבות חוזרה לאבטי הדת המוסלמית שהסטטוס - קוו ישמר ומפירי הסדר יענשו.

4. ההרגשה הרווחת בממשל היא שחוגים מבין תשובי קרית ארבע יעשו מאמץ להשיג הסגים פוליטיים בחברון עד למועד עריכת הבחירות. הנושאים המשטים במוקדי מתיחות הם בין השאר :

- דו-קיום ערבים - יהודים בחברון

- מערת המכפלה/סדרי שמירה וכד'

- בית הקברות בחברון

- בית הכנסת אברהם אבינו והמצאות שרתים (ב"ש) לידו

- מציאת קבר ישו וחשפית המקום

5. מדיניות הממשל היא החרפת שמירת הסטטוס-קוו.

ב ב ר כ ה

פ. גרנן

הצתקו שר החוץ

משרד החוץ / חקירות

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

ח 150

נשלח: 271600 מברק 77

ש מ ר

אל: בציגוריות בלן אנקרה סמורקן אתונה ניקוסיה

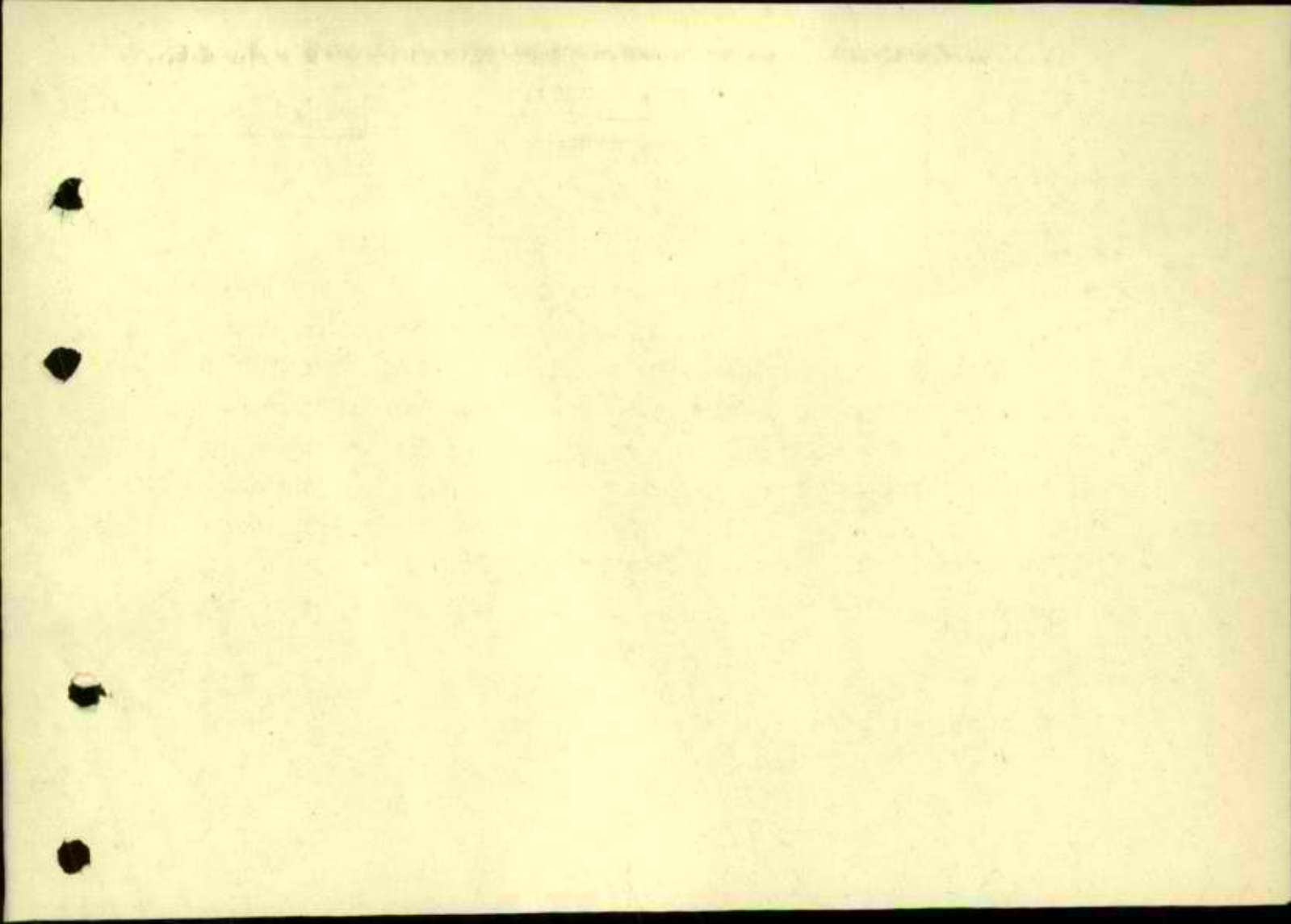
טאט: המשרד

דע המברק. מעת, לשכת מנכ"ל, לשכת שהח, מאום 2 1

1. מתיחות במערב, המכפלה על רקע נוהל מעבר הלויות מוסלמיות, לפי הנוהל הקיים ושאלת הלויה מוסלמית לעבור דרך כל אולמות המערה, כולל ביה"כ.
2. בעקבות התנגדות למעבר הלויות מוסלמיות דרך בית הכנסת היחיד, התערבות מושל חברון בהורגנו הורחות תוך הבטחת חוזרת שמדיניות הממשל היא שמירת הסטטוס קוו בכל הוחרתו והפרתו מצד כל שתוא תחקל בהתנגדות הממשל.
3. אנשי הדת המוסלמים עמם שוחח המושל השתכנעו שבועית המושל להבטיח שמירת החסדדים הנחוצים במערת המכפלה.

גובן

מקרה רהמ מנכ"ל שחבט מ/מנכ"ל טמנכ"ל מאום א ב מצפא איר א ב מלט מזאר מדתים חקר
מקרה בסכנה רח אצל גובן
מב/א

נציגות זלן, אנקרה טהרן

המשרד ירושלים

שמו

- דע הסברה, מעה, לשכת הנכל, לשכת שיה
1. מתיחות במערת המכפלה על דקע נזול מעבר הלויזת מוסלמיות, לפי חנוהל הקיים השאית הלויזת מוסלמית לעבור דרך כל אולמות המערה, כולל ביה, ב.
 2. בעקבות התנגדות למעבר הלויזת מוסלמיות דרך ביה, כ הייתה התערבות מוסל חברון והורגשו חרורות חוף ובטחת חוזרת שמדיניות הממשל היא שמירת הסטטוס-קוו בכל חומותיו, והמרתו מאד כל שהוא התקל בהתנגדות הממשל.
 3. אנשי היה המוסלמיות עמם טוחה המוסל השוכנעו שבדעת המוסל להכניס שמירת ההסדרים הנאמרים במערת המכפלה.

1111

27.2.77

1111

ה' באדר תשל"ז
23 בפברואר 1977

א ל : רס"ן ט. גברת, מפק' איר"ם

מאת : פ. גונן

הכרזת תלונת פגיעה

1. אודה לך על קבלת מידע בנושא התלונת הרצ"ב.
2. מדובר באירועי חברון ביום 3.10.76 בהן נפצע
בנו של המחלונן.

ב ב ר כ ה

פנחס גונן
פנחס

הערת: קובסולרית - גב' ב. גליל

מדינת ישראל
משרד הבטחון

לשכת מתאם הפעולה בשטחים

תאריך
מס' 7
שבט תשל"ז
פבר' 1977
גמ- 2(45) 556

מר מ.ר. קדרון
משרד החוץ
ירושלים
ת.ת.

הנדון: בנין "הדסה" בחברון
שלך: 319 ינו' 77

1. מתאם הפעולה בשטחים נמצא ב-ח"ל וישוב בעוד כשבועיים.
2. אביא הצעתך בפני האלוף מיד עם שובו.

יוסף ראש
רוטמן, רס"ג
הלשכה

העתק: מר פ. גולן, משרד החוץ

יר/זש

מחלקת המידע
מחלקת המידע

מחלקת המידע מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע
מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

מחלקת המידע

י"ב בשבט תשל"ז
31 בינואר 1977

סודי

אל : אלוף א. אורלי, מהאם הפעולה בשטחים, משרד הבטחון
מאח : מ.ר. קדרון, יועץ מדיני לשה"ח

הנדון: בניין "הדסה" בחברון

המנהל החדש של פעולות סס"מ ביו"ט, מר גאליפו ביקר במשרדי ביום
28.1.77 והעלה בין השאר את נושא בניין "הדסה" תוך ציון שהסטוס קוו
המקויים בקמפנות מירושו גם שלסס"מ אין גישה ואפשרות להשתמש בבניין.

חזרתי על עמדתנו הידועה בנושא והמלצתי בפניו שסס"מ תיטוש סוף
סוף את עמדה הלגליסטית הנוקשה בנושא ותסכים לוותר על הבניין וחקבל
לשימושה בניין אחר שיוצק לה ע"י הממשל ובחנאים שיוסכמו בין שני הצדדים.

גאליפו מסר שדעתו האישית זהה לדעתנו והוא גומה להמליץ בפני מרכז
סס"מ לעזוב את השיקולים המשפטיים ולנהוג בצורה מעשית. יחד עם זאת,
הוא היה רוצה שגם אנחנו נראה מחווה של הליכה לקראת סס"מ ונמצא דרך
ותואנה להסיר לפחות זמנית את השלט שהוצב בבניין ועורר בזמנו התרגשות
מרובה אצל הנציב הכללי של סס"מ. לדעתו, חקל עליו מחווה זו לפנות למרכז
ולהמליץ בפניו לנהוג בהתאם להצעתנו.

חושבני שרצוי לשקול את ההצעה ולהסיר את השלט זמנית - או להחליטו
בשלט יוחר קטן כפי שסוכס מלכתחילה - כדי לחקל על גאליפו בפנייתו למרכזו
בוונה. האיש נראה מעוניין מאד להוכיח שהוא מסוגל לפתור בעיות. כמובן
אין בטחון שמרכז סס"מ יקבל את המלצתו, אך רצוי לנסות.

בברכה,

מ.ר. קדרון

העתק: המנכ"ל
מר פ. גונן

SECRET 25-21 447068 (SECRET)

1. The first of these is the fact that the majority of the population of the United States is now living in urban areas. This is a result of the process of urbanization, which has been going on since the beginning of the 20th century. The process of urbanization is the movement of people from rural areas to urban areas. This is done for a variety of reasons, including the search for better living conditions, the desire for education, and the need for employment. The process of urbanization has led to the growth of large cities and the decline of small towns. This has had a significant impact on the economy and society as a whole.

d.f. = 1

RECEIVED
JUL 10 1961

מדינת ישראל

ש פ ו ר

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: ד' בכסלו תשל"ז
26 בנובמבר 1976

מספר:

פנת' /
התקן גיבוי מענין /
המכפלה

א ל: מר פנחס גונן

מאת: מ.ר. קדרון

הנדון: חברון - מערת המכפלה

הנני מפנה חשומה לבך לאיגרת שהוגשה ע"י הליגה הערבית למזכיר האו"ם, בענין הנעשה בחברון (מברק נאו"ם 548 מיום 12.11.76).

בכוונתנו להשיב לאיגרת זו. לשם כך עלינו להכחיש ולדחות בהור דוגמאות בולטות מספר נקודות, לפי הפירוש הניחן במברק ניו-יורק 693 מה-17.11.76, כדי שנוכל לדחות באופן כזה את כל הטענות שבאיגרת ע"י היקש.

ברוב המקרים הנזכרים באיגרת הליגה הערבית מוזכרים גם האירועי החרחשות של המעשים הנטענים ואני מקוה שלא יקשה עליך להשיג מהממשל הצבאי פרטים מהימנים על סמך יומניהם.

אודה לך אם תעשה כל מאמץ אפשרי להשגת המידע הדרוש.

ב ב ר כ ה,

התקן גיבוי מענין /
המכפלה /
התקן גיבוי מענין /
המכפלה /
התקן גיבוי מענין /
המכפלה /
התקן גיבוי מענין /
המכפלה /
התקן גיבוי מענין /
המכפלה /

התקן גיבוי מענין /
המכפלה /
התקן גיבוי מענין /
המכפלה /
התקן גיבוי מענין /
המכפלה /
התקן גיבוי מענין /
המכפלה /
התקן גיבוי מענין /
המכפלה /

העקב: מאו"ם 1
מאו"ם 2

מסמך מס' 1000

תאריך: 10.10.1981

מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000
מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000
מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000
מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000
מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000

מס' תעודת זהות: 1000
מס' תעודת זהות: 1000

$$\frac{38}{5}$$

15
for 15 min each day

2/8/2 9:50 PM 1/10/2

φ = 10°

2021/05/16 - 11/12/20
 11/12/20 - 11/12/20

23/2 - 20/3/2020

החומר נחלק, לא ויסתכן

1. 2. 3.

7-11-11
 100 + 100 = 200

~~התורה והנבואה~~

13

מלכות ישראל

~~מחזורי~~

~~Handwritten text, possibly a signature or name.~~

מס' 1000
מס' 1000

pub. 5/12/1

מדינת ישראל

משרד הבטחון
לשכת מתאם הפעולה בשטחים

תאריך: 10.10.57
מספר: 101-10

הנדון: צוהלי תפילה, ביקור ושמירה במערת המכפלה

1. תאריכים: כזה ההסדרים הנאים במערת המכפלה:

תורה ותפילה:

- (1) למסלמים - אולם רביה ויכרם; אולם תפילה אורחיה; עולמות היחסייה.
- (2) ליהודים - אולם אנדות וסרה, אולם יעקב ולואה; המרפסת דהצד ה צימית
המכרות בין בני האולמות ודלו.
- (3) למערת התפילה היסגורה העלתות בין בני תרומי ותפילה או יוצב מחמר,
בבדי למנוע הפרעות הדדיות.

דרכי תפילה:

- (1) השער הדרומי-מערבי - יחמש לכבישה ולציאת כל מתפללים יהודים.
- (2) השער המערבי - יחמש לכבישה ולציאת כל מתפללים בני כל הדתות,
יבטלם תפילות.
- (3) השער המזרחי - יחמש לכבישה ולציאת כל הנמצאים מרובותיה.

2/...

מדינת ישראל

2

זמני תפילה :

(1) מוסלמים : בתחום המבצע לתפילותם -- מיד כל שעות היממה, כ...

(2) יהודים : בתחום המבצע לתפילותם, כמפורט להלן:

(א) ימי חול ושבת -- בהתאם להפנות התפילה המדוברות.

(ב) ימי רא' -- המסדר הקיים יומאד בעינו, והיינו תפילות הבת שבת וערבי...

(ג) ימי חג ומועד יהודים -- כבימי חול ושבת, בתוספת סידורים מיוחדים להבים, כגון: יום הכיפורים, עלי דת וכו', באיסור לשבת זר.

(ד) ימי חג ומועד מוסלמים -- ישארו המסדרים הקיימים. בערבים כהם חלים בר זמנית חג יהודי וחג מוסלמי -- יקבעו המסדרים מיוחדים באיסור לשבת זר.

ד. מסדרים : המסדר הביטור הקיימים ימארו בעינו, חוץ ותאמתם לשעות התפילה, באופן שהביטור ליו יעוד בעת ותפילה של המוסלמים, וככל הניתן של היהודים.

ה. שמירה : בכל עת שיימצאו יהודים בעמדות המכפלה -- יהיה בתוך המערה מספר של צה"ל, בנוסף לשמירה בשערים כו"ל. היקף השמירה ומספר המוסלמים יותאם להקדריס הידשים.

ו. כפיפות לאסור לעיל לא יחולו סיבויים בהסדרים הקיימים כגון הגנת מזון וע"ה, טקסים וכיו"ב.

ז. כפיפות יו"ם זביא ההסדרים הב"ל ליריעת האדי בהכדון והסמוכים המוסלמים של המערה. למחד מכן חביא מסה' יו"ם המדדים אלה ליריעת הסמוכים בודית ארבע. יח להדדים בהצבתם שאין כוונה לשלח המערה, אלא לליים את זמני התפילה ודרכי הניטה, כך שכל אחד יוכל להתפלל לצוהיו ולכיד את יבדי הדוטינו חוך כבוד הדדי וזמי הערפות במסגור.

ח. יאור ההודעות הב"ל יכנסו המדדים אלה לתוספת. כבודות וגיבוע והמדרוכים למקומד המערה -- יסונו בהתאם.

בנדחה,
הראל דרדי, אלוף

מס. 548

נשלח 121800 נוב 76

מלידי

אל:המטרה

ממ:ג'נרל יורק

A/ 31/235/ ADD.2 מיום 9 נובמבר:

להלן

REPORT OF THE SPECIAL COMMITTEE TO INVESTIGATE ISRAELI PRACTICES
AFFECTING THE HUMAN RIGHTS OF THE POPULATION OF THE OCCUPIED
TERRITORIES

REPORT OF THE SECRETARY GENERAL
ADDENDUM

THE INFORMATION DATED 14 OCTOBER 1976 RECEIVED FROM THE LEAGUE
OF ARAB STATES IN REPLY TO THE COMMUNICATION REFERRED TO IN
PARAGRAPH 2 OF THE SECRETARY GENERAL'S REPORT (-/31/235)
IS TRANSMITTED HEREWITH.

(INFORMATION RECEIVED FROM THE LEAGUE OF ARAB STATES

1. FROM THE FIRST DAY OF THE ISRAELI OCCUPATION OF ALL
KHALIL IN JUNE 1967 ISRAELIS HAVE BEEN ENTERING THE HOLY AL-
IBRAHIMI MOSQUE, TRAMPLING UNDERFOOT THE CARPETS USED FOR MUSLIM
PRAYERS. THIS HAS OCCURRED UNDER THE PROTECTION
OF ARMED ISRAELI SOLDIERS WHO, AT THE SAME TIME HAVE NOW AND
THEN STOPPED MUSLIMS FROM ENTERING THE MOSQUE TO PERFORM THEIR
RELIGIOUS RITES. MUSLIMS WERE THEREFORE OBLIGED TO REMOVE THE
CARPETS FROM THE MOSQUE.

2. IN THE MONTH OF RAMDAN, TO MUSLIMS A MONTH OF WORSHIP (NOVEMBER 1967) ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES STOPPED MUSLIMS
FROM REFURNISHING THE MOSQUE WITH CARPETS, ALTHOUGH IT WAS
ALREADY WINTER. ON 30 NOVEMBER 1967 THE CHAIRMAN OF THE ISLAMIC
ULEMA AUTHORITY AND ISLAMIC ENDOWMENT (WAKFS) COUNCIL PROTESTED
TO THE ISRAELI MINISTER OF DEFENCE, ASKING FOR PERMISSION TO LAY
CARPETS IN THE MOSQUE BUT THE MINISTER OF DEFENCE REJECTED THEIR
REQUEST.

3. IN DECEMBER 1967 ISRAELIS BROUGHT A WOODEN CLOSET INTO THE
MOSQUE IN WHICH THEY PLACED A COPY OF THE TORAH. THE DIRECTOR
OF ENDOWMENTS PROTESTED TO THE MILITARY GOVERNOR OF AL KHALIL
ON 18 DECEMBER 1967. THE GOVERNOR PROMISED TO REMOVE THE CLOSET
AND THE TORAH, BUT NEVER KEPT HIS PROMISE.

4. THE ISRAELIS CONTINUED TO OFFEND MUSLIM FEELINGS THEY ENTERED
THE HOLY AL IBRAHIMI MOSQUE IN GROUPS, CHANTING AND SINGING
WILE MUSLIMS SAID THEIR PRAYERS INSIDE THE MOSQUE. THE DIRECTOR
OF ENDOWMENTS AGAIN PROTESTED TO THE ISRAELI MILITARY GOVERNOR
IN AL KHALIL ON 13 JANUARY 1968 BUT HIS PROTEST WAS IGNORED.
ISRAELIS CONTINUED THOSE PROVOCATIVE ACTS, SPECIFICALLY AT 1230

- 2 -

ON THE NIGHT OF 11 OCTOBER 1968. AS WELL AS ON 23 SEPTEMBER 1968 AND 1 OCTOBER 1968. ONCE AGAIN THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS, THE MAYOR, THE RELIGIOUS JUDGE, THE MUFTI AND DIGNITARIES OF AL KHALIL PROTESTED TO THE ISRAELI PRIME MINISTER AND THE MINISTER OF DEFENCE. PROTESTS WERE ALSO MADE BY ALL RELIGIOUS JUDGES, MOSLEM MEN OF RELIGION AND ALL MAYORS OF THE WESTERN BANK AND THE GAZA STRIP. THE ANSWER THEY RECEIVED FROM THE ISRAELI AUTHORITIES WAS THAT THOSE AUTHORITIES RESENTED THE PROTESTS BY MOSLEMS AGAINST THE ACCESS OF ISRAELIS TO AL IBRAHIMI MOSQUE. FOR THAT WAS THE RIGHT OF THE ISRAELIS.

5. ON 11 OCTOBER 1968 ISRAELI AUTHORITIES BLEW UP THE STAIRWAY LEADING TO AL IBRAHIMI MOSQUE, AND THE MAIN GATE ON THE EASTERN SIDE OF THE MOSQUE KNOWN AS "EL NASSER QALAWOON PORTAL". A MONUMENTAL DOORWAY WITH TWO HISTORIC BRONZE HANDLES SET UP BY EL NASSER QALAWOON 700 YEARS AGO. AN ISRAELI OFFICER TOOK AWAY ONE OF THE HANDLES WHILE THE OTHER WAS LOST IN THE DEBRIS. THE STAIRWAY THAT THEY DEMOLISHED WAS BUILT DURING THE ABBASSIDS CALIPHATE. THE OCCUPATION AUTHORITIES ALSO DEMOLISHED THE WELL ADJACENT TO THE WALLS OF AL IBRAHIMI MOSQUE WHICH WAS DUG DURING THE REIGN OF SALADDIN.

6. ON 21 OCTOBER 1968 AN ISRAELI GUARD OFFICER STOPPED THE MUEZZIN AT THE MOSQUE FROM CALLING FOR THE AFTERNOON PRAYER.

7. ON 23 MAY 1969 A GROUP OF ISRAELIS UNDER THE PROTECTION OF THREE ARMED ISRAELI SOLDIERS ENTERED THE HOLY MOSQUE DURING THE NIGHT, BRINGING WITH THEM A NUMBER OF TABLES AND CHAIRS. THEY REMAINED THERE ALL NIGHT.

8. ON 28 JUNE 1969 ISRAELIS PREVENTED SOME MOSLEM WOMEN FROM VISITING THE MAUSOLEUM OF ISAAC. ANOTHER ISRAELI NAMED LEVINGER, STOPPED MOSLEM WOMEN FROM SAYING THEIR PRAYERS INSIDE THE MOSQUE. THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS PROTESTED AGAINST THIS ACT.

9. ON 13, 14, 21 AND 22 SEPTEMBER 1969 A NUMBER OF ISRAELIS ESCORTED BY ISRAELI SOLDIERS ENTERED AL IBRAHIMI MOSQUE AND SAID THEIR PRAYERS INSIDE THE MOSQUE DISTURBING MOSLEMS WHO WERE PRAYING THERE AT THE TIME. THE MOSLEMS PROTESTED AGAINST THIS ACT.

10. ON 17 JANUARY 1970 ISRAELIS ENTERED AL IBRAHIMI MOSQUE WITH DOGS, WHICH IS TABOO IN ISLAM. THEY DISTURBED THE MOSLEMS PRAYING WHO AGAIN PROTESTED.

11. IN APRIL 1970 ISRAELIS, UNDER THE PROTECTION OF SOLDIERS BROUGHT CHAIRS INTO THE MOSQUE. THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS PROTESTED TO THE MILITARY GOVERNOR OF AL KHALIL WHO PROMISED TO REMOVE THE CHAIRS BUT NEVER DID.

12. ON 16 MAY 1970 ISRAELIS ENTERED THE MOSQUE CHANTING AND SINGING AND DISTURBING MOSLEMS WHO WERE SAYING THEIR PRAYERS.

13. ON 9 JUNE 1970 AT 1030 A.M. ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE WITH THEIR DOGS, BRINGING WOODEN TABLES WITH THEM. THE MILITARY GOVERNOR OF AL KHALIL IGNORED THE PROTESTS OF THE MOSLEMS.

14. ON 6 AUGUST 1970 MOSLEMS SEIZED AN ISRAELI SOLDIER WHO WAS

Handwritten notes in Hebrew on the right margin, including "מברק נכנס" and "מחלקת הקשר".

- 3 -

- HIDING INSIDE THE MOSQUE WITH THE INTENTION OF COMMITTING A THEFT. HE WAS HANDED OVER TO THE ISRAELI POLICE BUT WAS NEVER PUNISHED.
15. ON 20 SEPTEMBER 1970 AND AGAIN ON 29 SEPTEMBER 1971 ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE AND PREVENTED THE BODY OF A DEAD MOSLEM FROM BEING BROUGHT INTO THE MOSQUE.
16. ON 28 AUGUST AND 29 SEPTEMBER 1971 ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE AND PERFORMED THEIR OWN RELIGIOUS RITES, DISTURBING MOSLEMS.
17. ON 4 OCTOBER 1971 A NUMBER OF ISRAELI CHILDREN AND YOUTHS ENTERED THE MOSQUE CHANTING, CAUSING A DISTURBANCE, PLAYING AND THROWING PISTACHIO SHELLS INSIDE THE HOLY MOSQUE.
18. ON 9 OCTOBER 1971 ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE AND DISTURBED MOSLEMS.
19. ON 11 OCTOBER 1971 A GROUP OF ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE WHERE THEY DANCED AND SANG WHILE MOSLEMS SAID THEIR PRAYERS.
20. ON 13 JANUARY 1972 THE ISRAELI MILITARY GOVERNOR OF AL KHALIL SUMMONED THE HEAD GATEKEEPER OF AL IBRAHIMI MOSQUE AND ORDERED HIM NOT TO ALLOW THE BODIES OF DEAD MOSLEMS TO BE BROUGHT INSIDE THE HOLY AL IBRAHIMI MOSQUE FOR RELIGIOUS SERVICES. HE FURTHER TOLD HIM THAT AL IBRAHIMI MOSQUE WAS A SYNAGOGUE AND THAT THE BODIES OF DEAD MOSLEMS WERE NOT ALLOWED IN IT.
21. ON 18 JANUARY 1972 DR. AMNON CAME TO THE HOLY AL IBRAHIMI MOSQUE AND INFORMED THE HEAD GATEKEEPER OF A BAN ON RELIGIOUS SERVICES TO BLESS THE MOSLEM DEAD INSIDE THE HOLY MOSQUE.
22. ON 17 FEBRUARY 1972 THE MILITARY GOVERNOR ASKED THE HEAD GATEKEEPER OF AL IBRAHIMI MOSQUE TO CLOSE THE EASTERN GATE OF THE MOSQUE DURING ANY VISITS BY ISRAELIS TO THE MOSQUE OR ELSE HE WOULD GIVE ORDERS FOR THE GATE TO BE CLOSED FORCIBLY.
23. ON 19 MAY 1972 ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE AND DISTURBED MOSLEMS.
24. ON 20 JULY 1972 ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE AND CHALLENGED MOSLEMS THERE. THEY TRAMPLED AND TORE THE MA, ON WHICH MOSLEMS PRAY SAYING "THIS IS OUR HOUSE". THE MOSLEMS' COMPLAINTS WERE IGNORED.
25. ON 1 SEPTEMBER 1972 AT 1 PM 11 ARMED ISRAELIS ENTERED THE HOLY AL IBRAHIMI MOSQUE BY FORCE AND ATTACKED MOSLEMS WHO WERE SAYING THEIR PRAYERS. COMPLAINTS WERE MADE TO NO AVAIL.
26. ON 9 SEPTEMBER 1972 ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE AND BLEW TRUMPETS TO DISTURB MOSLEMS WHILE THEY WERE SAYING THEIR PRAYERS. MOSLEMS PROTESTED AGAINST THE ACT.
27. AT 7.30 AM ON 10 SEPTEMBER 1972 A LARGE NUMBER OF ISRAELIS ENTERED THE HOLY AL IBRAHIMI MOSQUE ACCOMPANIED BY THE MILITARY GOVERNOR GENERAL OF THE WEST BANK. THEY SAID THEIR PRAYERS AFTER HAVING TURNED OUT MOSLEMS WHO WERE PRAYING THEN AND BLEW TRUMPETS. THE GOVERNOR GENERAL SAID "THIS IS OUR SYNAGOGUE". THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS AND THE RELIGIOUS JUDGE PROTESTED IN VAIN. THE MOSLEM MUFTI WAS PREVENTED FROM ENTERING THE HOLY MOSQUE. ON 11 SEPTEMBER 1971 ISRAELIS ENTERED THE MOSQUE IN LARGE NUMBERS, UNDER THE SUPERVISION AND IN THE PRESENCE OF THE MILITARY GOVERNOR

- 4 -

GENERAL OF THE WEST BANK. THEY BLEW TRUMPETS AND PREVENTED THE MUEZZIN OF THE HOLY MOSQUE FROM CALLING FOR PRAYERS. COMPLAINTS MADE WERE IGNORED.

28. ON 14 SEPTEMBER 1972 SOME ISRAELI YOUTHS ENTERED THE HOLY MOSQUE AND DANCED SANG AND ACTED IN A PROFLIGATE MANNER.

29. ON 30 SEPTEMBER 1972 ISRAELI SOLDIERS PREVENTED THE BODIES OF TWO DEAD MUSLIMS FROM BEING BROUGHT IN FOR RELIGIOUS SERVICES INSIDE THE HOLY MOSQUE.

30. ON 31 OCTOBER 1972 THE MILITARY GOVERNOR OF AL KHALIL SUMMONED BOTH THE DIRECTOR OF ISLAMIC ENDOWMENTS AND THE HEAD GATEKEEPER OF AL IBRAHIMI MOSQUE TO HIS OFFICE AND INFORMED THEM THAT THE GOVERNMENT OF ISRAEL HAD DECIDED:

A. TO CONSIDER THE JACOBAN CORNER AND AL IBRAHIMI MAUSOLEUM AS CONSECRATED FOR THE PRAYERS OF ISRAELIS ALONE

B. TO RESERVE THE AREA BETWEEN AL IBRAHIMI MAUSOLEUM AND THE JACOBAN CORNER (THE PATIO) FOR ISRAELIS

C. TO STOP MUSLIMS FROM ENTERING THE JACOBAN CORNER AND AL IBRAHIMI MAUSOLEUM AND THE AREA IN BETWEEN (THE PATIO)

DM TO SET UP BARRIERS TO SEPARATE MUSLIMS AND ISRAELIS SO THAT EACH GROUP WOULD SAY THEIR PRAYERS IN THE SECTION ALLOTTED TO THEM

E. TO PROVIDE FURNITURE IN THE SECTION RESERVED FOR ISRAELIS

F. TO ESTABLISH THE RIGHT OF THE ISRAELIS TO USE THE WHOLE AREA OF THE HOLY AL IBRAHIMI MOSQUE ON THEIR RELIGIOUS DAYS

G. TO ESTABLISH THE RIGHT OF ISRAELIS TO USE THE WHOLE AREA OF AL IBRAHIMI MOSQUE BETWEEN 4 AND 5 PM EACH FRIDAY.

THIS MEANT THAT AL IBRAHIMI MOSQUE WOULD BE DIVIDED. THE DIVISION WAS REJECTED BY THE MUSLIMS BUT WAS IMPLEMENTED BY FORCE.

31. ON 10 NOVEMBER 1972 UNDER THE SUPERVISION OF THE MILITARY GOVERNOR OF AL KHALIL ISRAELIS BROUGHT A SECOND LARGE CLOSET INTO THE JACOBAN CORNER OF THE HOLY MOSQUE OTHER INSTRUMENTS NECESSARY FOR THEIR PRAYERS. A THIRD CLOSET IN WHICH THEY PLACED A COPY OF THE TORAH. AND A LARGE NUMBER OF CHAIRS AND OTHER FURNITURE. THEY ALSO SET UP SIGNS IN HEBREW AND ENGLISH INDICATING EXITS AND ENTRANCES ACCORDING TO THEIR ARRANGEMENTS AT THE HOLY AL IBRAHIMI MOSQUE.

32. ON 12 FEBRUARY 1973 AN ISRAELI ARMED FORCE OCCUPIED THE HOLY AL IBRAHIMI MOSQUE DETAINED THE ARAB GATEKEEPERS AND STOPPED THE MUEZZIN FROM CALLING FOR PRAYERS. THE MILITARY GOVERNOR WAS INFORMED OF THIS ATTACK BUT SAID THAT THEY WERE LOOKING FOR SABOTERS.

33. ON 18 AND 19 MARCH 1973 ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE STARTED SINGING AND PREVENTED MUSLIMS FROM ENTERING THE HOLY MOSQUE.

34. ON 7 JUNE 1973 THE MILITARY GOVERNOR OF AL KHALIL SUMMONED BOTH THE MUFTI AND THE DIRECTOR OF ISLAMIC ENDOWMENTS AND INFORMED THEM OF THE WISH OF THE ISRAELI AUTHORITIES TO CHANGE THE TIMES OF ENTRY TO THE MOSQUE ON FRIDAYS. WHEN THEY REFUSED EVEN TO CONSIDER THE MATTER, HE SAID TO THEM: "I AM NOT MAKING A REQUEST OF YOU AND WE HAVE ENOUGH FORCE AND MEANS TO SCARE YOU AND KEEP YOU QUIET". HE THEN FIXED HIS OWN TIMES.

35. ON 31 AUGUST 1973 AN ISRAELI ENTERED THE HOLY MOSQUE AND

35. ON 31 AUGUST 1973, AN ISRAELI ENTERED THE HOLY MOSQUE AND
 KEPT YOU QUIET.
 REQUEST OF YOU AND HAVE ENOUGH FORCE AND MEANS TO SCARE YOU
 CONSIDER THE HAT.
 OF ENTRY TO THE MOSQUE ON FRIDAY. WHEN THEY REFUSED EVEN TO
 THEM OF THE WISH OF ISRAELI AUTHORITIES TO CHANGE THE TIME
 BOTH THE MUFTI AND THE DIRECTOR OF ISLAMIC ENDOWMENTS AND
 ON 7 JUNE 1973 THE MILITARY GOVERNOR OF AL KHALIL SUMMONED
 AND SINGING AND ISRAELI MOSLEMS FROM ENTERING THE HOLY MOSQUE
 33. ON 18 AND 19 JUNE 1973 ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE
 OF THIS ATTACK AND THAT THEY WERE LOOKING FOR SABOTEURS.
 MUZZIN FROM CALLING PRAYERS. THE MILITARY GOVERNOR WAS THE
 31. ON 19 JUNE 1973 THE ARAB GATEKEEPERS AND STOPPED THE
 AT THE HOLY AL MOSQUE.
 INDICATING EXISTENCE OF ISRAELI ARMED FORCE OCCUPIED THE
 32. ON 12 FEBRUARY 1973 AN ISRAELI ARMED FORCE OCCUPIED THE
 MOSQUE.
 31. ON 10 FEBRUARY 1973 UNDER THE SUPERVISION OF THE
 WAS REJECTED BY ISRAELI MOSLEMS BUT WAS IMPLEMENTED BY FORCE.
 THIS MEANT THAT AL ISRAELI MOSQUE WOULD BE DIVIDED. THE DIVISION
 AL ISRAELI MOSQUE BETWEEN 4 AND 5 PM EACH FRIDAY.
 30. TO ESTABLISH THE RIGHT OF ISRAELIS TO USE THE WHOLE AREA OF
 OF THE HOLY AL ISRAELI MOSQUE ON THEIR RELIGIOUS DAYS
 29. TO ESTABLISH THE RIGHT OF ISRAELIS TO USE THE WHOLE AREA
 TO PROVIDE FURNITURE IN THE SECTION RESERVED FOR ISRAELIS
 EACH GROUP WOULD USE THE PRAYERS IN THE SECTION ALLOTTED TO
 28. TO SET UP BARRIERS BETWEEN SEPARATE MOSLEMS AND ISRAELIS SO THAT
 ABRAHAMI MAUSOLEUM AND THE AREA IN BETWEEN (THE PATIO)
 27. TO STOP MOSLEMS FROM ENTERING THE JACOBAN CORNER AND AL
 CORNER (THE PATIO) ISRAELIS
 26. TO RESERVE THE AREA BETWEEN AL ABRAHAMI MAUSOLEUM AND THE JACOBAN
 25. TO CONSIDER THE JACOBAN CORNER AND AL ABRAHAMI MAUSOLEUM AS
 THAT THE GOVERNMENT OF ISRAEL HAD DECIDED.
 24. GATEKEEPER OF AL ABRAHAMI MOSQUE TO HIS OFFICE AND INFORMED HIM
 SUMMONED BOTH THE DIRECTOR OF ISLAMIC ENDOWMENTS AND THE HEAD
 30. ON 31 OCTOBER 1973 THE MILITARY GOVERNOR OF AL KHALIL
 INSIDE THE HOLY MOSQUE.
 TWO DEAD MOSLEMS FROM BEING BROUGHT IN FOR RELIGIOUS SERVICES
 29. ON 30 SEPTEMBER 1973 ISRAELI SOLDIERS PREVENTED THE MOSLEMS
 MOSQUE AND DANCED AND ACTED IN A PROFLIGATE MANNER.
 28. ON 14 SEPTEMBER 1973 SOME ISRAELI YOUTHS ENTERED THE HOLY
 MADE WERE IGNORED.
 MUZZIN OF THE HOLY MOSQUE FROM CALLING FOR PRAYERS. COMPLAINTS
 GENERAL OF THE WEST BANK. THEY BLEW TRUMPETS AND PREVENTED THE

" 5 "

TRAMPLED ON THE CARPETS OF THE MOSQUE. WHEN THE HEAD GATEKEEPER YAACOB BADR, OBJECTED THE ISRAELI HIT HIM WITH HIS SHOES UNDER THE EYES OF ISRAELI SOLDIERS. A COMPLAINT WAS MADE BUT IT WAS IGNORED.

36. ON 18 SEPTEMBER 1973, ISRAELIS, UNDER THE SUPERVISION OF THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL HIMSELF, COVERED THE PATIO OF THE HOLY MOSQUE, AFTER HAVING SEIZED IT, WITH CLOTH AND LINEN IN SPITE OF OBJECTIONS BY MOSLEMS.

37. ON 20 SEPTEMBER 1973, THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL SUMMONED THE RELIGIOUS JUDGE, THE DIRECTOR OF ISLAMIC ENDOWMENTS, THE HEAD GATEKEEPER OF THE HOLY MOSQUE AND SHEIKH MUSTAFA TAHBOUB AND INFORMED THEM OF NEW INSTRUCTIONS CONCERNING THE ENTRY OF ISRAELIS INTO AL-IBRAHIMI MOSQUE ON ISRAELI RELIGIOUS DAYS. THEY TOLD HIM THAT THE MONTH OF RAMADAN IS A HOLY MONTH FOR MOSLEMS, DURING WHICH THEY SAY PRAYERS ALL THE TIME IN AL-IBRAHIMI MOSQUE. HOWEVER, HE THREATENED THEM, SAYING THAT HE HIMSELF WOULD DECIDE ON THE TIME NECESSARY FOR ISRAELIS. FROM 22 SEPTEMBER TO 26 OCTOBER 1973, ISRAELIS HELD MOST PARTS OF THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE BY FORCE.

38. ON 23 SEPTEMBER 1973, THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL BROUGHT IN CHAIRS AND SET UP ALUMINIUM BARRIERS INSIDE THE MOSQUE. HE SHUT THE DOOR OF AL-IBRAHIMI MAUSOLEUM WHICH LEADS TO THE SHRINE OF THE PROPHET ISAAC AND CLOSED AM-44. WUKPCGUFUCUIMGASHRINE OF THE PROPHET ISAAC AND CLOSED A NARROW CORRIDOR IN THE PATIO LEADING TO THE CHAMBER OF THE HEAD GATEKEEPER OF THE HOLY MOSQUE.

39. ON 3 OCTOBER 1973, ISRAELI YOUTHS ENTERED THE HOLY MOSQUE, BLEM TRUMPETS AND INDULGED IN DANCING AND PROFLIGATE ACTIONS.

40. ON 6 OCTOBER 1973, ISRAELIS REMOVED TWO ALABASTER TILES FROM THE FLOOR INSIDE THE HOLY MOSQUE.

41. ON 31 OCTOBER 1973, THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL BROUGHT IN 50 WOODEN CHAIRS AND PLACED THEM IN THE JACOBAN CORNER OF THE MOSQUE.

42. ON 8 FEBRUARY 1974, FIVE ISRAELIS ATTACKED ISMAIL EL KAWASMEH, A GATEKEEPER OF THE MOSQUE, HITTING AND BEATING HIM. BUT THE MILITARY GOVERNOR WOULD NOT LISTEN TO A COMPLAINT ON THE MATTER.

43. ON 8 FEBRUARY 1974, ISRAELIS PREVENTED THE BODY OF A DEAD MOSLEM FROM BEING BROUGHT INTO THE MOSQUE FOR SERVICES ACCORDING TO ISLAMIC RITES.

44. ON 26 MAY 1974, A LARGE NUMBER OF ISRAELIS, HEADED BY THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL, ENTERED THE MOSQUE AT 8:30 PM AND STAYED INSIDE UNTIL 2 AM COMPLAINTS AND OBJECTIONS WERE NOT LISTENED TO.

45. ON 31 MAY 1974, AT 5:45 PM, A LARGE NUMBER OF ISRAELIS ENTERED

TRAMPLED ON THE CARPETS OF THE MOSQUE. WHEN THE HEAD GATEKEEPER YACOB BADR, OBJECTED THE ISRAELI HIT HIM WITH HIS SHOES UNDER THE EYES OF ISRAELI SOLDIERS. A COMPLAINT WAS MADE BUT IT WAS IGNORED.

35. ON 18 SEPTEMBER 1973, ISRAELIS, UNDER THE SUPERVISION OF THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL HIMSELF, COVERED THE PATIO OF THE HOLY MOSQUE. AFTER HAVING SEIZED IT, WITH CLOTH AND LINEN IN SPITE OF OBJECTIONS BY MUSLIMS.

37. ON 20 SEPTEMBER 1973, THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL SUMMONED THE RELIGIOUS JUDGE, THE DIRECTOR OF ISLAMIC ENDOWMENTS, THE HEAD GATEKEEPER OF THE HOLY MOSQUE AND SHEIKH MUSTAFA TAHBOUB AND INFORMED THEM OF NEW INSTRUCTIONS CONCERNING THE ENTRY OF ISRAELIS INTO AL-IBRAHIMI MOSQUE ON ISRAELI RELIGIOUS DAYS. THEY TOLD HIM THAT THE MONTH OF RAMADAN IS A HOLY MONTH FOR MUSLIMS. DURING WHICH THEY SAY PRAYERS ALL THE TIME IN AL-IBRAHIMI MOSQUE. HOWEVER, HE THREATENED THEM, SAYING THAT HE HIMSELF WOULD DECIDE ON THE TIME NECESSARY FOR ISRAELIS. FROM 22 SEPTEMBER TO 26 OCTOBER 1973, ISRAELIS HELD MOST PARTS OF THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE BY FORCE.

38. ON 23 SEPTEMBER 1973, THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL BROUGHT IN CHAIRS AND SET UP ALUMINIUM BARRIERS INSIDE THE MOSQUE. HE SHUT THE DOOR OF AL-IBRAHIMI MOSQUE WHICH LEADS TO THE SHRINE OF THE PROPHET ISAAC AND CLOSED AM-44.

WIKIPGUCUINGASHRINE OF THE PROPHET ISAAC AND CLOSED A NARROW CORRIDOR IN THE PATIO LEADING TO THE CHAMBER OF THE HEAD GATEKEEPER OF THE HOLY MOSQUE.

39. ON 3 OCTOBER 1973, ISRAELI YOUTHS ENTERED THE HOLY MOSQUE. EVEN TRUMPETS AND INDULGED IN DANCING AND PROFLIGATE ACTIONS.

40. ON 6 OCTOBER 1973, ISRAELIS REMOVED TWO ALABASTER TILES FROM THE FLOOR INSIDE THE HOLY MOSQUE.

41. ON 31 OCTOBER 1973, THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL BROUGHT IN 50 WOODEN CHAIRS AND PLACED THEM IN THE JACOBAN CORNER OF THE MOSQUE.

42. ON 8 FEBRUARY 1974, FIVE ISRAELIS ATTACKED ISMAIL EL KAWAMIN, A GATEKEEPER OF THE MOSQUE, HITTING AND BEATING HIM. BUT THE MILITARY GOVERNOR DID NOT LISTEN TO A COMPLAINT ON THE MATTER.

43. ON 8 FEBRUARY 1974, ISRAELIS PREVENTED THE BODY OF A DEAD MUSLIM FROM BEING BROUGHT INTO THE MOSQUE FOR SERVICES ACCORDING TO ISLAMIC RITES.

44. ON 26 MAY 1974, A LARGE NUMBER OF ISRAELIS, HEADED BY THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL, ENTERED THE MOSQUE AT 8:30 PM. STAYED INSIDE UNTIL 2 AM. COMPLAINTS AND OBJECTIONS WERE NOT LISTENED TO.

45. ON 31 MAY 1974, AT 2:45 PM, A LARGE NUMBER OF ISRAELIS ENTERED

THE AL-IBRAHIMI MOSQUE AND THE MOSQUE OF EL-GAWLIEH, TRAMPLED ON THE MATS AND CARPETS AS WELL AS THE AL-IBRAHIMI MAUSOLEUM AND THE SHRINE OF THE PROPHET ISAAC AND TURNED MOSLEMS OUT. A COMPLAINT WAS MADE IN VAIN.

46. ON 1 JUNE 1974, ISRAELIS ENTERED AL-IBRAHIMI MOSQUE, ATTACKED THE ARAB GUARD YAACOB BADR, AND INSULTED MOSLEMS WHO WERE PRAYING.

47. ON 23 AUGUST 1974, ISRAELIS ENTERED AL-IBRAHIMI MOSQUE, TURNED OUT MOSLEMS AND PERFORMED THEIR OWN RELIGIOUS RITES.

48. ON 6 SEPTEMBER 1974, ISRAELIS PERFORMED THEIR RELIGIOUS RITES INSIDE THE MOSQUE AFTER HAVING TURNED OUT MOSLEMS WHO HAD BEEN PRAYING THERE.

49. AT 4 PM ON 5 SEPTEMBER 1974, ISRAELIS, IN THE PRESENCE OF THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL, PERFORMED A MARRIAGE CEREMONY FOR TWO ISRAELI COUPLES INSIDE AL-IBRAHIMI MOSQUE- THEY DRANK AND SPILT ALCOHOL INSIDE AL-IBRAHIMI MOSQUE. A COMPLAINT WAS MADE BUT IT WAS IGNORED.

50. ON THE NIGHT OF 8 SEPTEMBER 1974, ISRAELIS ENTERED AL-IBRAHIMI MOSQUE BY FORCE UNDER THE PROTECTION OF AN OFFICER AND A NUMBER OF ARMED ISRAELI SOLDIERS- THEY REMAINED INSIDE THE MOSQUE FOR 10 SUCCESSIVE DAYS. WHEN A COMPLAINT WAS IGNORED, A NUMBER OF MOSLEM ULEMAS WENT TO MEET THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL. HOWEVER, HE PAID NO ATTENTION TO THEIR COMPLAINT- THEY THEREFORE TOLD HIM THAT THE DIRECTOR OF ISLAMIC ENDOWMENTS HAD DECIDED TO CLOSE THE GATES OF AL-IBRAHIMI MOSQUE TO STOP SUCH ISRAELI ACTS OF SACRILEGE. THE MILITARY GOVERNOR THEN CALLED UP THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS AND THREATENED TO PUT HIM IN GAOL IF HE CLOSED THE GATES OF THE MOSQUE.

51. ON 16 SEPTEMBER 1974, THE MILITARY GOVERNOR HIMSELF HAD THREE WOODEN CLOSETS AS WELL AS SOME CHAIRS BROUGHT INTO THE JACOBAN CORNER OF THE MOSQUE.

52. ON 20 SEPTEMBER 1974 THE ISRAELI GOVERNOR OF AL-KHALIL BROUGHT OTHER INSTRUMENTS OF WORSHIP INTO AL-IBRAHIMI MOSQUE.

53. ON 26 SEPTEMBER 1974, ISRAELIS STOPPED THE MUEZZIN OF THE MOSQUE FROM CALLING FOR PRAYERS- THEY FORMED RINGS FOR DANCING AND CAUSED A DISTURBANCE INSIDE THE MOSQUE.

54. ON 24 DECEMBER 1974, THE DAY OF MOSLEMS' AL ADHA FEAST, A GROUP OF ISRAELIS ENTERED AL-IBRAHIMI MOSQUE, WHERE MOSLEMS WERE SAYING THEIR PRAYERS. THE ISRAELIS WERE GUARDED BY A NUMBER OF ISRAELI SOLDIERS AND STARTED MAKING A NOISE, DISTURBING MOSLEMS WHO

THE AL-IBRAHIMI MOSQUE AND THE MOSQUE OF EL-GAWLIEH, TRAMPLED ON THE MATS AND CARPETS AS WELL AS THE AL-IBRAHIMI MAUSOLEUM AND THE SHRINE OF THE PROPHET ISAAC AND TURNED MUSLIMS OUT. A COMPLAINT WAS MADE IN YAFU.

46. ON 1 JUNE 1974, ISRAELIS ENTERED AL-IBRAHIMI MOSQUE, ATTACKED THE ARAB GUARD YACOB BADA, AND INSULTED MUSLIMS WHO WERE PRAYING.

47. ON 23 AUGUST 1974, ISRAELIS ENTERED AL-IBRAHIMI MOSQUE, TURNED OUT MUSLIMS AND PERFORMED THEIR OWN RELIGIOUS RITES.

48. ON 6 SEPTEMBER 1974, ISRAELIS PERFORMED THEIR RELIGIOUS RITES INSIDE THE MOSQUE AFTER HAVING TURNED OUT MUSLIMS WHO HAD BEEN PRAYING THERE.

49. AT 4 PM ON 2 SEPTEMBER 1974, ISRAELIS, IN THE PRESENCE OF THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL, PERFORMED A MARRIAGE CEREMONY FOR TWO ISRAELI COUPLES INSIDE AL-IBRAHIMI MOSQUE. THEY DRANK AND SPILT ALCOHOL INSIDE THE MOSQUE. A COMPLAINT WAS MADE BUT IT WAS IGNORED.

50. ON THE NIGHT OF 8 SEPTEMBER 1974, ISRAELIS ENTERED AL-IBRAHIMI MOSQUE BY FORCE UNDER THE PROTECTION OF AN OFFICER AND A NUMBER OF ARMED ISRAELI SOLDIERS. THEY REMAINED INSIDE THE MOSQUE FOR 10 SUCCESSIVE DAYS. WHEN A COMPLAINT WAS IGNORED, A NUMBER OF MUSLIM ULAMAS WENT TO MEET THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL. HOWEVER, HE PAID NO ATTENTION TO THEIR COMPLAINT. THEY THEREFORE TOLD HIM THAT THE DIRECTOR OF ISLAMIC ENDOWMENTS HAD DECIDED TO CLOSE THE GATES OF AL-IBRAHIMI MOSQUE TO STOP SUCH ISRAELI ACTS OF SACRILEGE. THE MILITARY GOVERNOR THEN CALLED UP THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS AND REQUESTED TO PUT HIM IN GAOL IF HE CLOSED THE GATES OF THE MOSQUE.

51. ON 16 SEPTEMBER 1974, THE MILITARY GOVERNOR HIMSELF HAD SOME WOODEN CLOSETS AND SOME CHAIRS BROUGHT INTO THE MOSQUE AND CORNER OF THE MOSQUE.

52. ON 20 SEPTEMBER 1974, THE ISRAELI GOVERNOR OF AL-KHALIL BROUGHT OTHER INSTRUMENTS OF WORSHIP INTO AL-IBRAHIMI MOSQUE.

53. ON 26 SEPTEMBER 1974, ISRAELIS STOPPED THE MUZZIN OF THE MOSQUE FROM CALLING FOR PRAYERS. THEY FORMED RINGS FOR DANCING AND CAUSED A DISTURBANCE INSIDE THE MOSQUE.

54. ON 24 DECEMBER 1974, THE DAY OF MUSLIMS' AL ADHA FEAST, A GROUP OF ISRAELI SOLDIERS ENTERED AL-IBRAHIMI MOSQUE, WHERE MUSLIMS WERE SAYING THEIR PRAYERS. THE ISRAELIS WERE GUARDED BY A NUMBER OF ISRAELI SOLDIERS. THEY STARTED MAKING A NOISE, DISTURBING MUSLIMS WHO

" 7 "

WERE SAYING THEIR PRAYERS. THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL WAS INFORMED OF THE INCIDENT IMMEDIATELY AND CAME RIGHT AWAY AND SAW THEM. HOWEVER, HE TOOK NO ACTION.

55. ON 3 JANUARY 1975, THE MILITARY GOVERNOR BROUGHT EIGHT WOODEN CHAIRS INTO THE JACOBAN CORNER OF AL-IBRAHIMI MOSQUE.

56. ON 2 FEBRUARY 1975, ISRAELIS REMOVED THE BIG PROJECTOR FLOOD-LIGHTS FROM EL-GAWLIEH TO AL-IBRAHIMI MAUSOLEUM. A COMPLAINT WAS IGNORED COMPLETELY.

57. ON 11 FEBRUARY 1975, ISRAELIS ENTERED AL-IBRAHIMI MOSQUE AND NEAR THE SHRINE OF THE PROPHET ISAAC. THEY DANCED, SHOUTED AND ACTED IN A PROFLIGATE AND ROWDY MANNER.

58. ON FEBRUARY 1975, ISRAELIS ACTED IN A PROFLIGATE MANNER AND DANCED INSIDE THE HOLY MOSQUE.

59. ON 24 FEBRUARY 1975 ISRAELIS, DRESSED IN ISRAELI ARMY UNIFORMS, BUT CARRYING NO ARMS, STORMED INTO THE MOSQUE AND ATTACKED THE MOSLEMS WHO WERE PRAYING THERE.

60. ON 18 MARCH 1975, ISRAELIS PERFORMED THE CEREMONY OF CIRCUMCISION ON AN ISRAELI CHILD INSIDE THE HOLY MOSQUE IN THE PRESENCE OF THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL. THEY DRANK AND SPILLED ALCOHOL INSIDE THE MOSQUE.

YQM ON

61. ON 9 MAY 1975, LARGE NUMBERS OF ISRAELIS ENTERED THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE, WHERE THEY INDULGED IN DANCING AND PROFLIGACY. A COMPLAINT WAS AGAIN IGNORED.

62. ON 10 MAY 1975, ISRAELIS INDULGED IN DANCING AND PROFLIGACY. A LARGE NUMBER OF ISRAELI SOLDIERS HEADED BY THE ASSISTANT MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL AND THE ISRAELI INTELLIGENCE OFFICER IN AL-KHALIL JOINED THEM. THEY ALSO TURNED MOSLEMS OUT OF THE MOSQUE.

63. ON 15 MAY 1975, AT 9:30 PM, ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE, WHERE THEY HELD PARTIES THAT CONTINUED UNTIL 1:30 AM.

64. ON 7 JUNE 1975, WHILE THE MOSLEM PREACHER WAS GIVING HIS SERMON TO MOSLEMS, A NUMBER OF ISRAELIS ENTERED THE MOSQUE AND INSULTED AND MADE FUN OF BOTH THE PREACHER AND THE CONGREGATION. A COMPLAINT WAS MADE BUT IGNORED.

65. ON 10 JUNE 1975, AN ISRAELI GUARD CLOSED THE EASTERN GATE OF THE MOSQUE, CLAIMING TO HEAD GATEKEEPER THAT HE DID SO ON INSTRUCTIONS FROM THE MILITARY GOVERNOR.

66. ON 7 JUNE 1975, AN ISRAELI GUARD CLOSED THE EASTERN GATE OF THE MOSQUE, CLAIMING TO THE HEAD GATEKEEPER THAT HE DID SO ON INSTRUCTIONS FROM THE MILITARY GOVERNOR.

WERE SAYING THEIR PRAYERS. THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL WAS INFORMED OF THE INCIDENT IMMEDIATELY AND CAME RIGHT AWAY AND SAW THEM. HOWEVER, HE TOOK NO ACTION.

52. ON 3 JANUARY 1975 THE MILITARY GOVERNOR BROUGHT EIGHT WOODEN CHAIRS INTO THE JACOBAN CORNER OF AL-IBRAHIMI MOSQUE.

53. ON 2 FEBRUARY 1975 ISRAELIS REMOVED THE BIG PROJECTOR FLUORESCENT LIGHTS FROM EL-GAWAH TO AL-IBRAHIMI MOSQUE. A COMPLAINT WAS IGNORED COMPLETELY.

54. ON 11 FEBRUARY 1975 ISRAELIS ENTERED AL-IBRAHIMI MOSQUE AND NEAR THE SHRINE OF THE PROPHET ISAAC. THEY DANCED, SHOUTED AND ACTED IN A PROFLIGATE AND ROTTEN MANNER.

55. ON FEBRUARY 1975 ISRAELIS ACTED IN A PROFLIGATE MANNER AND DANCED INSIDE THE MOSQUE.

56. ON 24 FEBRUARY 1975 ISRAELIS, DRESSED IN ISRAELI ARMY UNIFORMS BUT CARRYING NO ARMS, STORMED INTO THE MOSQUE AND ATTACKED THE MUSLIMS WHO WERE THERE.

57. ON 18 MARCH 1975 ISRAELIS PERFORMED THE CEREMONY OF CIRCUMCISION ON AN ISRAELI CHILD INSIDE THE HOLY MOSQUE IN THE PRESENCE OF THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL. THEY DRANK AND SPILLED ALCOHOL INSIDE THE MOSQUE.

58. ON 2 MAY 1975 LARGE NUMBERS OF ISRAELIS ENTERED THE HOLY IBRAHIMI MOSQUE WHERE THEY INDULGED IN DANCING AND PROFLIGATE COMPLAINT WAS AGAIN IGNORED.

59. ON 10 MAY 1975 ISRAELIS INDULGED IN DANCING AND PROFLIGATE A LARGE NUMBER OF ISRAELI SOLDIERS HEADED BY THE ASSISTANT MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL AND THE ISRAELI INTELLIGENCE OFFICER IN AL-KHALIL JOINED THEM. THEY ALSO TURNED MUSLIMS OUT OF THE MOSQUE.

60. ON 12 MAY 1975 AT 9:30 PM ISRAELIS ENTERED THE HOLY MOSQUE WHERE THEY HEARD PARTIES THAT CONTINUED UNTIL 1:30 AM.

61. ON 7 JUNE 1975 WHILE THE MUSLIM PREACHER WAS GIVING HIS SERMON TO MUSLIMS, A NUMBER OF ISRAELIS ENTERED THE MOSQUE AND INSULTED AND MADE FUN OF BOTH THE PREACHER AND THE CONGREGATION. A COMPLAINT WAS MADE BUT IGNORED.

62. ON 10 JUNE 1975 AN ISRAELI GUARD CLOSED THE EASTERN GATE OF THE MOSQUE, CLAIMING TO BE A GATEKEEPER THAT HE DID SO ON INSTRUCTIONS FROM THE MILITARY GOVERNOR.

63. ON 7 JUNE 1975 AN ISRAELI GUARD CLOSED THE EASTERN GATE OF THE MOSQUE, CLAIMING TO BE A GATEKEEPER THAT HE DID SO ON INSTRUCTIONS FROM THE MILITARY GOVERNOR.

66. ON 7 JUNE 1975, THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL BROUGHT A NEW WOODEN CLOSET INTO THE MOSQUE.

67. ON 11 JUNE 1975, ISRAELIS DESTROYED SOME ELECTRIC LIGHTS INSIDE THE MOSQUE.

68. ON 13 JUNE 1975, ISRAELIS DAMAGED THE LOCK ON THE DOOR OF THE MINARET OF AL-IBRAHIMI MOSQUE TO STOP THE MUEZZIN FROM CALLING FOR PRAYERS.

69. IN THE MORNING OF 13 JANUARY 1976, A NUMBER OF ISRAELI TOURISTS ENTERED AL-IBRAHIMI MAUSOLEUM INSIDE THE MOSQUE. THEY WERE ACCOMPANIED BY AN ISRAELI NAMED SAADIA FROM THE SETTLEMENT OF KYRIAT-ARBA WHICH WAS SET UP BY THE ISRAELIS ON ARAB LAND IN AL-KHALIL. THE ISRAELIS GAVE THE TOURISTS TRUMPETS, AND A NUMBER OF ISRAELI SOLDIERS LED BY AN ISRAELI OFFICER JOINED THEM IN BLOWING THE TRUMPETS AND ACTING IN AN IMMORAL MANNER INSIDE THE HOLY MOSQUE.

70. ISRAELIS COLLECT FROM TOURISTS WHO VISIT THE HOLY MOSQUE DONATIONS AGAINST OFFICIAL RECEIPTS FOR THE BENEFIT OF ISRAELIS WHO LIVE IN THE SETTLEMENT OF KYRIAT-ARBA.

71. ON 30 JANUARY 1976, THE MILITARY GOVERNOR ASKED THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS IN AL-KHALIL TO OPEN ALL GATES OF THE HOLY MOSQUE TO THE INHABITANTS OF THE SETTLEMENT OF KYRIAT-ARBA SO THAT THEY COULD PERFORM RELIGIOUS RITES ON THE OCCASION OF THE DEATH OF ONE OF THE CHILDREN. THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS TOLD THE GOVERNOR "YOU PREVENT MOSLEMS FROM HOLDING RELIGIOUS SERVICES FOR THEIR DEAD INSIDE THEIR OWN MOSQUE AND SO MOSLEMS WILL NOT ALLOW ISRAELIS TO PERFORM THE SAME RITES". UPON WHICH THE ASSISTANT MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL OPENED THE GATES HIMSELF, SAYING THAT THIS WAS THE ORDER OF THE ISRAELI MINISTER OF DEFENCE. ISRAELIS PERFORMED THE RITES FROM 11 PM TILL 4AM IN THE PRESENCE OF THE DEPUTY MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL. A COMPLAINT WAS MADE BUT IT WAS IGNORED.

72. ON THE EVENING OF 3 FEBRUARY 1976 THREE ARMED ISRAELIS CLIMBED THE WALL OF THE HOLY MOSQUE AND OPENED THE EASTERN GATE OF THE MOSQUE ALLOWING SEVEN OTHERS TO ENTER THE MOSQUE. THEY ALL TRAMPLED ON THE CARPETS OF THE MOSQUE, MEDDLED WITH THE OTHER ITEMS FOR PRAYERS REMOVED BULBS FROM CHANDELIERS, ATE AND DRANK INSIDE THE MOSQUE AND THREW EMPTY BOTTLES AT EACH OTHER. THE ARAB KEEPER OF THE MOSQUE INFORMED THE DIRECTOR OF ISLAMIC ENDOWMENTS, WHO IN TURN CONTACTED THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL. THE LATTER SENT HIS ASSISTANT WHO SAW THE ISRAELIS ACTING IMMORALLY. NEVERTHELESS, HE TOOK NO ACTION, AND THE ISRAELIS CONTINUED IN THEIR DEBAUCHERY UNTIL DAWN.

73. THE FOREGOING IS A SUMMARY OF ISRAELI ACTS OF AGGRESSION AGAINST

66. ON 7 JUNE 1975, THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL BROUGHT A NEW WOODEN CLOSET INTO THE MOSQUE.

67. ON 11 JUNE 1975, ISRAELI DESTROYED SOME ELECTRIC LIGHTS INSIDE THE MOSQUE.

68. ON 13 JUNE 1975, ISRAELIS DAMAGED THE LOCK ON THE DOOR OF THE MINARET OF AL-IBRAHIM MOSQUE TO STOP THE MUZZIN FROM CALLING FOR PRAYERS.

69. IN THE MORNING OF 13 JANUARY 1976, A NUMBER OF ISRAELI TOURISTS ENTERED AL-IBRAHIM MOSQUE INSIDE THE MOSQUE. THEY WERE ACCOMPANIED BY AN ISRAELI NAMED SAADIA FROM THE SETTLEMENT OF KYRIAT-ARBA WHICH WAS SET UP BY THE ISRAELI ON ARAH LAND IN AL-KHALIL. THE ISRAELIS GAVE THE TOURISTS TRUMPETS, AND A NUMBER OF ISRAELI SOLDIERS AND AN ISRAELI OFFICER JOINED THEM IN BLOWING THE TRUMPETS AND ACTING IN AN IMMORAL MANNER INSIDE THE HOLY MOSQUE.

70. ISRAELIS COLLECTED FROM TOURISTS WHO VISIT THE HOLY MOSQUE DONATIONS AGAINST OFFICIAL RECEIPTS FOR THE BENEFIT OF ISRAELIS WHO LIVE IN THE SETTLEMENT OF KYRIAT-ARBA.

71. ON 30 JANUARY 1976, THE MILITARY GOVERNOR ASKED THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS IN AL-KHALIL TO OPEN ALL GATES OF THE HOLY MOSQUE TO THE INHABITANTS OF THE SETTLEMENT OF KYRIAT-ARBA SO THAT THEY COULD PERFORM RELIGIOUS RITES ON THE OCCASION OF THE DEATH OF ONE OF THE CHILDREN. THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS TOLD THE GOVERNOR, "YOU PREVENT MOSLEMS FROM PERFORMING RELIGIOUS SERVICES FOR THEIR DEAD INSIDE THEIR OWN MOSQUE AND SO MOSLEMS WILL NOT ALLOW ISRAELIS TO PERFORM THE SAME RITES, UPON WHICH THE ASSISTANT MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL OPENED THE GATES HIMSELF, SAYING THAT THIS WAS THE ORDER OF THE ISRAELI MINISTER OF DEFENCE. ISRAELIS PERFORMED THE RITES FROM 11 PM TO 1 AM IN THE PRESENCE OF THE DEPUTY MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL. A COMPLAINT WAS MADE BUT IT WAS IGNORED.

72. ON THE EVENING OF 3 FEBRUARY 1976 THREE ARMED ISRAELIS CLIMBED THE WALL OF THE HOLY MOSQUE AND OPENED THE EASTERN GATE OF THE MOSQUE ALLOWING SEVEN OTHERS TO ENTER THE MOSQUE. THEY ALL TRAMPLED ON THE CARPETS OF THE MOSQUE, HEDDLED WITH THE OTHER ITEMS FOR PRAYERS, REMOVED BULBS FROM LAMPSTANDS, ATE AND DRANK INSIDE THE MOSQUE AND THREW EMPTY BOTTLES OF EACH OTHER. THE ARAB KEEPER OF THE MOSQUE INFORMED THE DIRECTOR OF ISLAMIC ENDOWMENTS WHO IN TURN CONTACTED THE MILITARY GOVERNOR OF AL-KHALIL. THE LATTER SENT HIS ASSISTANT WHO SAW THE ISRAELIS ACTING IMMORALLY. NEVERTHELESS, HE TOOK NO ACTION AND THE ISRAELIS CONTINUED IN THEIR DEBAUCHERY UNTIL DAWN.

73. THE FOREGOING IS A SUMMARY OF ISRAELI ACTS OF AGGRESSION AGAINST

- 9 -

THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE IN AL-KHALIL. THE ISRAELIS, WHO OCCUPY A SECTION OF THE MOSQUE AND PROVOKE MOSLEMS ALMOST DAILY, DO NOT CONCEAL THEIR INTENTIONS TO TAKE OVER THE WHOLE OF AL-IBRAHIMI MOSQUE, CLAIMING THAT IT BELONGS TO THEM AND NOT TO MOSLEMS (SEE ALSO COMMUNICATION FROM GOVERNMENT OF JORDAN, APPENDIX I BELOW- COMMUNICATION FROM THE HEAD OF THE COUNCIL FOR WAKFS AND ISLAMIC AFFAIRS TO THE MILITARY GOVERNOR-GENERAL OF THE WEST BANK APPENDIX II AND EXCERPT FROM AKHBAR AL YOM AND APPEAL FROM THE RECTOR OF AL AZHAR, APPENDIX III).

APPENDIX I: COMMUNICATION FROM THE GOVERNMENT OF JORDAN - SAME TEXT AS A/31/235/ADD. I (SHELANU 12 MEHA 1/11) MINUS PARAGRAPH 7 (FIFTH), PLUS NEW PARAGRAPH 9 AS FOLLOWS:

9. ON 15 AUGUST 1976 THE ISRAELI NEWSPAPER YEDIOT AHARONOT CARRIED AN ARTICLE BY URI FORATT IN WHICH THE WRITER SAID: *EXACTLY 47 YEARS AGO, AND FOR TWO FULL HOURS THE ARABS OF HEBRON MASSACRED THEIR JEWISH NEIGHBOURS, THUS PUTTING AN END TO THE OLDEST JEWISH COMMUNITY IN ISRAEL. DURING THOSE TWO HOURS, ABOUT 70 JEWS WERE SLAIN OR TORTURED TO DEATH.* IN ANOTHER ARTICLE IN THE SAME NEWSPAPER, DR. ISRAEL ELDAD SAID: *THE BLOOD OF MOTHERS SLAIN IN HEBRON FLOWS IN THE VEINS OF THE INHABITANTS OF KYRIAT-ARBA, AND THIS BLOOD CALLS FOR REVENGE OR THE LIBERATION OF THE PLACE AT LEAST.*

APPENDIX II:
COMMUNICATION ON AL IBRAHIMI MOSQUE FROM THE HEAD OF THE COUNCIL FOR WAKFS AND ISLAMIC AFFAIRS ADDRESSED TO THE MILITARY GOVERNOR GENERAL OF THE WEST BANK

1. MOSLEMS INCLUDING MYSELF HAVE COME TO BELIEVE IN THE FUTILITY OF WHATEVER IS WRITTEN OR SAID IN ARGUMENT CONCERNING THE HOLY AL IBRAHIMI MOSQUE THE GREAT ISLAMIC PLACE OF WORSHIP. WE HAVE COME TO BELIEVE THAT NO MEASURES WILL RESTRAIN THE PROVOCATIONS CARRIED OUT BY THE SETTLERS IN AL IBRAHIMI MOSQUE.
2. IN SPITE OF THIS I MUST OBEY A DESIRE TO DO MY DUTY AND IN ORDER TO INFORM THE AUTHORITIES REFER TO THE PROVOCATIONS THIS MOSQUE HAS BEEN SUBJECTED TO RECENTLY IN THE PRESENCE OF OFFICERS AND SOLDIERS THEREIN. I DO THIS SO THAT YOU MAY ADD THESE PROVOCATIONS TO THE LIST OF INCIDENTS IN THE HOPE THAT ACCUMULATION OF SUCH INCIDENTS WILL ONE DAY BEAR FRUIT AND MAKE YOU TAKE THE MEASURES NECESSARY TO CHECK THE IRRITATIONS AND INSULTS TO WHICH MOSLEMS WITH THEIR RELIGIOUS FEELINGS ARE SUBJECTED INSIDE THEIR MOSQUE WHICH WAS AND STILL IS ONE OF THE MOST IMPORTANT OF ALL MOSLEM MOSQUES.
3. ON THE MORNING OF 13 JANUARY 1976 A NUMBER OF TOURISTS ENTERED THE HOLY AL IBRAHIMI MAUSOLEUM. ONE OF THE SETTLERS NAMED SAARIYA

THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE IN AL-KHALIL. THE ISRAELIS WHO OCCUPY
A SECTION OF THE MOSQUE AND PROVOKE MUSLIMS ALMOST DAILY. DO NOT
CONCEAL THEIR INTENTIONS TO TAKE OVER THE WHOLE OF AL-IBRAHIMI
MOSQUE, CLAIMING THAT IT BELONGS TO THEM AND NOT TO MUSLIMS (SEE
ALSO COMMUNICATION FROM GOVERNMENT OF JORDAN, APPENDIX 1
BELOW. COMMUNICATION BY THE HEAD OF THE COUNCIL FOR WAQFS AND
ISLAMIC AFFAIRS TO THE MILITARY GOVERNOR-GENERAL OF THE WEST BANK
APPENDIX 11 AND EXTRACT FROM ANBAR AL YON AND APPENDIX FROM THE
RECTOR OF AL ASHAR, APPENDIX 111).

APPENDIX 11 COMMUNICATION FROM THE GOVERNMENT OF JORDAN - SAME
TEXT AS APPENDIX 11, PLUS NEW PARAGRAPH 9 AS FOLLOWS:
(TEXT) PLUS NEW PARAGRAPH 9 AS FOLLOWS:

ON 12 AUGUST 1976, ISRAELI NEWSPAPER YEDOT AHAARONOT CARRIED
AN ARTICLE BY URI LORANT IN WHICH THE WRITER SAID: "EXACTLY 42
YEARS AGO, AND FOR THE FIRST TIME, THE ARABS OF NEBROW MASSACRED
THEIR JEWISH NEIGHBOURS, PUTTING AN END TO THE OLDEST Jewish
COMMUNITY IN ISRAEL. THOSE TWO HOURS, ABOUT 100 JEWS WERE
SLAIN OR TORTURED TO DEATH. IN ANOTHER ARTICLE IN THE SAME
NEWSPAPER, DR. ISRAEL LORANT SAID: "THE BLOOD OF OTHERS SLAIN
IN NEBROW FLOWS IN THE VEINS OF THE INHABITANTS OF KYRIAT-ARBA, AND
THIS BLOOD CALLS FOR VENGEANCE OR THE LIBERATION OF THE PLACE AT
LEAST."

APPENDIX 11
COMMUNICATION ON AL-IBRAHIMI MOSQUE FROM THE HEAD OF THE COUNCIL
FOR WAQFS AND ISLAMIC AFFAIRS ADDRESSED TO THE MILITARY GOVERNOR
GENERAL OF THE WEST BANK

1. MUSLIMS INCLUDING MYSELF HAVE COME TO BELIEVE IN THE FUTILITY
OF WHATEVER IS WRITTEN OR SAID IN ARGUMENT CONCERNING THE HOLY
AL-IBRAHIMI MOSQUE. A GREAT ISLAMIC PLACE OF WORSHIP, WE HAVE
COME TO BELIEVE THAT MEASURES WILL RESTRAIN THE PROVOCATIONS
CARRIED OUT BY THE ISRAELIS IN AL-IBRAHIMI MOSQUE.
2. INSTEAD OF THAT, I MUST OUT OF A DESIRE TO DO MY DUTY AND
ORDER TO INFORM THE AUTHORITIES REFER TO THE PROVOCATIONS THAT
MOSQUE HAS BEEN SUBJECTED TO RECENTLY IN THE PRESENCE OF OFFICERS
AND SOLDIERS THERE. AND THIS SO THAT YOU MAY ADD THESE PROVOCATIONS
TO THE LIST OF ILLEGAL ACTS IN THE HOPE THAT ACCUMULATION OF SUCH
INCIDENTS WILL ONE DAY BEAR FRUIT AND MAKE YOU TAKE THE MEASURES
NECESSARY TO CHECK THE INSULTS AND INSULTS TO WHICH MUSLIMS
WITH THEIR RELIGIOUS FEELINGS ARE SUBJECTED INSIDE THEIR MOSQUES.
WHICH WAS AND STILL IS ONE OF THE MOST IMPORTANT OF ALL MOSQUES
3. ON THE MORNING OF 13 JANUARY 1976, A NUMBER OF TOURISTS ENTERED
THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE. ONE OF THE SETTLERS NAMED SAMIR

- 10 -

HANDED (IN THE PRESENCE OF THE OFFICER WHO WAS THERE AT THAT TIME) A HORN TO THOSE TOURISTS WHO STARTED TO USE IT AND LAUGH LOUDLY TOGETHER WITH THE OFFICER AND SOLDIERS IN A MANNER SHOWING EXTREME DISRESPECT FOR THE PLACE AND ITS HOLINESS AS WELL AS FOR THE FEELINGS OF MOSLEMS IN THEIR MOSQUE. IN ADDITION THIS SAARIYA GETS IN TOUCH WITH ALL TOURISTS AND ASKS FOR VOLUTARY CONTRIBUTIONS AGAINST RECEIPTS ISSUED IN THE NAME OF KYRIAT ARBA AS IF AL IBRAHIMI MAUSOLEUM HAD BECOME

A PLACE FOR BEGGING. THIS HAS BEEN ALLOWED IN AL IBRAHIMI MAUSOLEUM WHERE MOSLEMS ARE PREVENTED FROM PASSING IN FUNERAL PROCESSIONS TOWARDS GRAVEYARDS A PASSAGE WHICH IS CONSIDERED AN ACT OF BLESSING THEIR DEAD.

4. ABOUT MIDNIGHT ON FRIDAY 23 JANUARY 1976 THE GUARDS OF THE HOLY MOSQUE HEARING SOME FOOTSTEPS INSIDE THE HOLY MOSQUE AWAKENED. IT TURNED OUT THAT THREE ARMED JEWS HAD CLIMBED THEIR WAY TOWARDS THE EASTERN GATE OF THE HOLY MOSQUE WHICH THEY OPENED GIVING WAY TO SEVEN OTHERS WHO ENTERED THE JACOBAN CORNER AND AL IBRAHIMI MAUSOLEUM. THERE THEY TROD ON AND SCATTERED THE CARPETS AND BROUGHT IN THEIR INSTRUMENTS OF WORSHIP. THEY DISARRANGED THE CARPETS THAT WERE PLACED ON THE FLOOR IN PREPARATION FOR FRIDAY PRAYERS IN THE MAUSOLEUM THE FOLLOWING DAY AS HAPPENS EVERY WEEK. THEY ALSO BROUGHT IN WITH THEM FOOD AND COFFEE AS WELL AS BOTTLES. THEY THREW FOOD AND BOTTLES AT EACH OTHER IN THE MAUSOLEUM AND THE JACOBAN CORNER. THIS WAS DONE IN THE PRESENCE OF THE GOVERNORS CONSULTANT WHO CAME TO THE HOLY MOSQUE WHEN THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS COMPLAINED TO HIM THAT NIGHT. THOSE PERSONS REMAINED THERE UNTIL 30 MINUTES BEFORE DAWN PRAYERS. MOSLEMS WERE PREVENTED FROM ENTERING THE HOLY MOSQUE EXCEPT THROUGH THE EASTERN GATE. IT APPEARED ALSO THE NEXT DAY THAT THEY HAD REPLACED THE ELECTRIC LAMP HANGING OVER THE CHANDELIER IN THE MAUSOLEUM BY ANOTHER LAMP EXCEEDING 300 WATTS. A DELEGATION FORMED OF HIS EMINENCE THE MAYOR OF AL KALIL MUNICIPALITY THE AL KALIL RELIGIOUS JUDGE THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS AND THE CHIEF ATTENDANT OF THE HOLY MOSQUE MET THE MILITARY GOVERNOR OF AL KALIL TO WHOM THEY PROTESTED. THEY ALSO ASKED HIM TO INVESTIGATE AND PUT AN END TO VIOLATIONS PERPETRATED IN THE HOLY MOSQUE. THE MILITARY GOVERNOR INFORMED THE DELEGATION THAT HE CONSIDERED SUCH ACTS TO BE AGAINST THE LAW THAT HE HAD REFERRED THE PERSONS CONCERNED TO THE POLICE AND THAT THEY WERE AWAITING TRIAL.

5. AFTER 10 PM ON FRIDAY 30 JANUARY 1976 THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS CONTACTED ME AND SAID THAT THE ASSISTANT MILITARY GOVERNOR OF AL KALIL HAD CONTACTED HIM AND TOLD HIM THAT HE WISHED THE GATES OF THE HOLY MOSQUE TO BE OPENED TO THE SETTLERS DURING THAT NIGHT BECAUSE THEY WISHED TO PERFORM RELIGIOUS RITES ON THE OCCASION OF THE DEATH OF SOME OF THEIR CHILDREN DURING THE PRECEDING WEEKS. THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS ANSWERED HIM SAYING THAT HE COULD NOT OPEN THE GATES. THE ASSISTANT GOVERNOR REPLIED THAT THAT WAS AN ORDER FROM THE MINISTER OF DEFENCE. THEN THE ASSISTANT GOVERNOR WENT TO THE HOLY MOSQUE AND ASKED THE GUARDS TO OPEN THE NEW GATE THROUGH WHICH THE SETTLERS ENTERED AND MADE THEIR WAY TO THE JACOBAN

MAUSOLEUM. HAD BEEN
A PLACE FOR BEGGING THIS HAS BEEN ALLOWED IN AT ISRAELI MAUSOLEUM
WHERE MOSLEMS ARE PERMITTED FROM PASSING IN FUNERAL PROCESSION
TOWARDS GRAVEYARDS A PASSAGE WHICH IS CONSIDERED AN ACT OF
BLESSING THEIR DEAD.

ABOUT MIDNIGHT ON FRIDAY 23 JANUARY 1976 THE GUARDS OF THE HOLY
MOSQUE HEARING NOISES INSIDE THE HOLY MOSQUE AWAKENED
IT TURNED OUT THAT THREE ARMED JEWS HAD CLIMBED THEIR WAY TOWARDS
THE EASTERN GATE OF THE HOLY MOSQUE WHICH THEY OPENED GIVING WAY
TO SEVEN OTHERS WHO ENTERED THE JACOBAN CORNER AND ALL TOOK
MUSCLES. THERE THEY ROD ON AND SCATTERED THE CARPETS AND BROUGHT
IN THEIR INSTRUMENTS OF WORSHIP. THEY DISARRANGED THE CARPETS THAT
WERE PLACED ON THE FLOOR IN PREPARATION FOR FRIDAY PRAYERS. THEY
THE MAUSOLEUM THE FOLLOWING DAY AS HAPPENS EVERY WEEK. THEY ALSO
BROUGHT IN WITH THEM FOOD AND COFFEE AS WELL AS BOTTLES. THEY
THREW FOOD AND BOTTLES AT EACH OTHER IN THE MAUSOLEUM AND THE
JACOBAN CORNER. THIS WAS DONE IN THE PRESENCE OF THE GOVERNOR
CONSULTANT WHO CAME TO THE HOLY MOSQUE WHEN THE DIRECTOR OF
ENDOWMENTS COMPLAINED TO HIM THAT NIGHT. THOSE PERSONS REMAINED
THERE UNTIL 30 MINUTES BEFORE DAWN PRAYERS. MOSLEMS WERE PERMITTED
FROM ENTERING THE HOLY MOSQUE EXCEPT THROUGH THE EASTERN GATE.
IT APPEARED ALSO THE NEXT DAY THAT THEY HAD REPLACED THE ELECTRIC
LAMP HANGING OVER THE CHANDELIER IN THE MAUSOLEUM BY ANOTHER
LAMP EXCEEDING 300 WATTS. A DELEGATION FORMED OF HIS EXCELLENCY
THE MAYOR OF AKKALIL MUNICIPALITY THE AKKALIL RELIGIOUS JUDGE
THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS AND THE CHIEF ATTENDANT OF THE HOLY
MOSQUE MET THE MILITARY GOVERNOR O AKKALIL TO WHOM THEY PROTESTED
THEY ALSO ASKED HIM TO INVESTIGATE AND PUT AN END TO VIOLATIONS
PERPETRATED IN THE HOLY MOSQUE. THE MILITARY GOVERNOR INFORMED THE
DELEGATION THAT HE CONSIDERED SUCH ACTS TO BE AGAINST THE LAW
THAT HE HAD REFERRED THE PERSONS CONCERNED TO THE POLICE AND
THAT THEY WERE AWAITING TRIAL.

ON JANUARY 30 JANUARY 1976 THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS
CONTACTED ME AND SAID THAT THE ASSISTANT MILITARY GOVERNOR OF
AKKALIL HAD CONTACTED HIM AND TOLD HIM THAT HE WISHED THE GATES
OF THE HOLY MOSQUE TO BE OPENED TO THE SETTLERS DURING THAT
NIGHT BECAUSE THE SETTLERS WERE TO PERFORM RELIGIOUS RITES ON THE OCCASION
OF THE DEATH OF SOME OF THEIR CHILDREN DURING THE PRECEDING
WEEKS. THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS ANSWERED HIM SAYING THAT HE COULD
NOT OPEN THE GATES. THE ASSISTANT GOVERNOR REPLIED THAT THAT WAS
AN ORDER FROM THE MINISTER OF DEFENCE. THE ASSISTANT GOVERNOR
WENT TO THE HOLY MOSQUE AND ASKED THE GUARDS TO OPEN THE NEW GATE
THROUGH WHICH THE SETTLERS ENTERED AND MADE THEIR WAY TO THE JACOBAN

MAUSOLEUM. THERE THEY
MUSCLES. THERE THEY
IN THEIR INSTRUMENTS OF WORSHIP. THEY DISARRANGED THE CARPETS THAT
WERE PLACED ON THE FLOOR IN PREPARATION FOR FRIDAY PRAYERS. THEY
THE MAUSOLEUM THE FOLLOWING DAY AS HAPPENS EVERY WEEK. THEY ALSO
BROUGHT IN WITH THEM FOOD AND COFFEE AS WELL AS BOTTLES. THEY
THREW FOOD AND BOTTLES AT EACH OTHER IN THE MAUSOLEUM AND THE
JACOBAN CORNER. THIS WAS DONE IN THE PRESENCE OF THE GOVERNOR
CONSULTANT WHO CAME TO THE HOLY MOSQUE WHEN THE DIRECTOR OF
ENDOWMENTS COMPLAINED TO HIM THAT NIGHT. THOSE PERSONS REMAINED
THERE UNTIL 30 MINUTES BEFORE DAWN PRAYERS. MOSLEMS WERE PERMITTED
FROM ENTERING THE HOLY MOSQUE EXCEPT THROUGH THE EASTERN GATE.
IT APPEARED ALSO THE NEXT DAY THAT THEY HAD REPLACED THE ELECTRIC
LAMP HANGING OVER THE CHANDELIER IN THE MAUSOLEUM BY ANOTHER
LAMP EXCEEDING 300 WATTS. A DELEGATION FORMED OF HIS EXCELLENCY
THE MAYOR OF AKKALIL MUNICIPALITY THE AKKALIL RELIGIOUS JUDGE
THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS AND THE CHIEF ATTENDANT OF THE HOLY
MOSQUE MET THE MILITARY GOVERNOR O AKKALIL TO WHOM THEY PROTESTED
THEY ALSO ASKED HIM TO INVESTIGATE AND PUT AN END TO VIOLATIONS
PERPETRATED IN THE HOLY MOSQUE. THE MILITARY GOVERNOR INFORMED THE
DELEGATION THAT HE CONSIDERED SUCH ACTS TO BE AGAINST THE LAW
THAT HE HAD REFERRED THE PERSONS CONCERNED TO THE POLICE AND
THAT THEY WERE AWAITING TRIAL.

ON JANUARY 30 JANUARY 1976 THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS
CONTACTED ME AND SAID THAT THE ASSISTANT MILITARY GOVERNOR OF
AKKALIL HAD CONTACTED HIM AND TOLD HIM THAT HE WISHED THE GATES
OF THE HOLY MOSQUE TO BE OPENED TO THE SETTLERS DURING THAT
NIGHT BECAUSE THE SETTLERS WERE TO PERFORM RELIGIOUS RITES ON THE OCCASION
OF THE DEATH OF SOME OF THEIR CHILDREN DURING THE PRECEDING
WEEKS. THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS ANSWERED HIM SAYING THAT HE COULD
NOT OPEN THE GATES. THE ASSISTANT GOVERNOR REPLIED THAT THAT WAS
AN ORDER FROM THE MINISTER OF DEFENCE. THE ASSISTANT GOVERNOR
WENT TO THE HOLY MOSQUE AND ASKED THE GUARDS TO OPEN THE NEW GATE
THROUGH WHICH THE SETTLERS ENTERED AND MADE THEIR WAY TO THE JACOBAN

MAUSOLEUM. THERE THEY
MUSCLES. THERE THEY
IN THEIR INSTRUMENTS OF WORSHIP. THEY DISARRANGED THE CARPETS THAT
WERE PLACED ON THE FLOOR IN PREPARATION FOR FRIDAY PRAYERS. THEY
THE MAUSOLEUM THE FOLLOWING DAY AS HAPPENS EVERY WEEK. THEY ALSO
BROUGHT IN WITH THEM FOOD AND COFFEE AS WELL AS BOTTLES. THEY
THREW FOOD AND BOTTLES AT EACH OTHER IN THE MAUSOLEUM AND THE
JACOBAN CORNER. THIS WAS DONE IN THE PRESENCE OF THE GOVERNOR
CONSULTANT WHO CAME TO THE HOLY MOSQUE WHEN THE DIRECTOR OF
ENDOWMENTS COMPLAINED TO HIM THAT NIGHT. THOSE PERSONS REMAINED
THERE UNTIL 30 MINUTES BEFORE DAWN PRAYERS. MOSLEMS WERE PERMITTED
FROM ENTERING THE HOLY MOSQUE EXCEPT THROUGH THE EASTERN GATE.
IT APPEARED ALSO THE NEXT DAY THAT THEY HAD REPLACED THE ELECTRIC
LAMP HANGING OVER THE CHANDELIER IN THE MAUSOLEUM BY ANOTHER
LAMP EXCEEDING 300 WATTS. A DELEGATION FORMED OF HIS EXCELLENCY
THE MAYOR OF AKKALIL MUNICIPALITY THE AKKALIL RELIGIOUS JUDGE
THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS AND THE CHIEF ATTENDANT OF THE HOLY
MOSQUE MET THE MILITARY GOVERNOR O AKKALIL TO WHOM THEY PROTESTED
THEY ALSO ASKED HIM TO INVESTIGATE AND PUT AN END TO VIOLATIONS
PERPETRATED IN THE HOLY MOSQUE. THE MILITARY GOVERNOR INFORMED THE
DELEGATION THAT HE CONSIDERED SUCH ACTS TO BE AGAINST THE LAW
THAT HE HAD REFERRED THE PERSONS CONCERNED TO THE POLICE AND
THAT THEY WERE AWAITING TRIAL.

ON JANUARY 30 JANUARY 1976 THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS
CONTACTED ME AND SAID THAT THE ASSISTANT MILITARY GOVERNOR OF
AKKALIL HAD CONTACTED HIM AND TOLD HIM THAT HE WISHED THE GATES
OF THE HOLY MOSQUE TO BE OPENED TO THE SETTLERS DURING THAT
NIGHT BECAUSE THE SETTLERS WERE TO PERFORM RELIGIOUS RITES ON THE OCCASION
OF THE DEATH OF SOME OF THEIR CHILDREN DURING THE PRECEDING
WEEKS. THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS ANSWERED HIM SAYING THAT HE COULD
NOT OPEN THE GATES. THE ASSISTANT GOVERNOR REPLIED THAT THAT WAS
AN ORDER FROM THE MINISTER OF DEFENCE. THE ASSISTANT GOVERNOR
WENT TO THE HOLY MOSQUE AND ASKED THE GUARDS TO OPEN THE NEW GATE
THROUGH WHICH THE SETTLERS ENTERED AND MADE THEIR WAY TO THE JACOBAN

MAUSOLEUM. THERE THEY
MUSCLES. THERE THEY
IN THEIR INSTRUMENTS OF WORSHIP. THEY DISARRANGED THE CARPETS THAT
WERE PLACED ON THE FLOOR IN PREPARATION FOR FRIDAY PRAYERS. THEY
THE MAUSOLEUM THE FOLLOWING DAY AS HAPPENS EVERY WEEK. THEY ALSO
BROUGHT IN WITH THEM FOOD AND COFFEE AS WELL AS BOTTLES. THEY
THREW FOOD AND BOTTLES AT EACH OTHER IN THE MAUSOLEUM AND THE
JACOBAN CORNER. THIS WAS DONE IN THE PRESENCE OF THE GOVERNOR
CONSULTANT WHO CAME TO THE HOLY MOSQUE WHEN THE DIRECTOR OF
ENDOWMENTS COMPLAINED TO HIM THAT NIGHT. THOSE PERSONS REMAINED
THERE UNTIL 30 MINUTES BEFORE DAWN PRAYERS. MOSLEMS WERE PERMITTED
FROM ENTERING THE HOLY MOSQUE EXCEPT THROUGH THE EASTERN GATE.
IT APPEARED ALSO THE NEXT DAY THAT THEY HAD REPLACED THE ELECTRIC
LAMP HANGING OVER THE CHANDELIER IN THE MAUSOLEUM BY ANOTHER
LAMP EXCEEDING 300 WATTS. A DELEGATION FORMED OF HIS EXCELLENCY
THE MAYOR OF AKKALIL MUNICIPALITY THE AKKALIL RELIGIOUS JUDGE
THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS AND THE CHIEF ATTENDANT OF THE HOLY
MOSQUE MET THE MILITARY GOVERNOR O AKKALIL TO WHOM THEY PROTESTED
THEY ALSO ASKED HIM TO INVESTIGATE AND PUT AN END TO VIOLATIONS
PERPETRATED IN THE HOLY MOSQUE. THE MILITARY GOVERNOR INFORMED THE
DELEGATION THAT HE CONSIDERED SUCH ACTS TO BE AGAINST THE LAW
THAT HE HAD REFERRED THE PERSONS CONCERNED TO THE POLICE AND
THAT THEY WERE AWAITING TRIAL.

ON JANUARY 30 JANUARY 1976 THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS
CONTACTED ME AND SAID THAT THE ASSISTANT MILITARY GOVERNOR OF
AKKALIL HAD CONTACTED HIM AND TOLD HIM THAT HE WISHED THE GATES
OF THE HOLY MOSQUE TO BE OPENED TO THE SETTLERS DURING THAT
NIGHT BECAUSE THE SETTLERS WERE TO PERFORM RELIGIOUS RITES ON THE OCCASION
OF THE DEATH OF SOME OF THEIR CHILDREN DURING THE PRECEDING
WEEKS. THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS ANSWERED HIM SAYING THAT HE COULD
NOT OPEN THE GATES. THE ASSISTANT GOVERNOR REPLIED THAT THAT WAS
AN ORDER FROM THE MINISTER OF DEFENCE. THE ASSISTANT GOVERNOR
WENT TO THE HOLY MOSQUE AND ASKED THE GUARDS TO OPEN THE NEW GATE
THROUGH WHICH THE SETTLERS ENTERED AND MADE THEIR WAY TO THE JACOBAN

MAUSOLEUM. THERE THEY
MUSCLES. THERE THEY
IN THEIR INSTRUMENTS OF WORSHIP. THEY DISARRANGED THE CARPETS THAT
WERE PLACED ON THE FLOOR IN PREPARATION FOR FRIDAY PRAYERS. THEY
THE MAUSOLEUM THE FOLLOWING DAY AS HAPPENS EVERY WEEK. THEY ALSO
BROUGHT IN WITH THEM FOOD AND COFFEE AS WELL AS BOTTLES. THEY
THREW FOOD AND BOTTLES AT EACH OTHER IN THE MAUSOLEUM AND THE
JACOBAN CORNER. THIS WAS DONE IN THE PRESENCE OF THE GOVERNOR
CONSULTANT WHO CAME TO THE HOLY MOSQUE WHEN THE DIRECTOR OF
ENDOWMENTS COMPLAINED TO HIM THAT NIGHT. THOSE PERSONS REMAINED
THERE UNTIL 30 MINUTES BEFORE DAWN PRAYERS. MOSLEMS WERE PERMITTED
FROM ENTERING THE HOLY MOSQUE EXCEPT THROUGH THE EASTERN GATE.
IT APPEARED ALSO THE NEXT DAY THAT THEY HAD REPLACED THE ELECTRIC
LAMP HANGING OVER THE CHANDELIER IN THE MAUSOLEUM BY ANOTHER
LAMP EXCEEDING 300 WATTS. A DELEGATION FORMED OF HIS EXCELLENCY
THE MAYOR OF AKKALIL MUNICIPALITY THE AKKALIL RELIGIOUS JUDGE
THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS AND THE CHIEF ATTENDANT OF THE HOLY
MOSQUE MET THE MILITARY GOVERNOR O AKKALIL TO WHOM THEY PROTESTED
THEY ALSO ASKED HIM TO INVESTIGATE AND PUT AN END TO VIOLATIONS
PERPETRATED IN THE HOLY MOSQUE. THE MILITARY GOVERNOR INFORMED THE
DELEGATION THAT HE CONSIDERED SUCH ACTS TO BE AGAINST THE LAW
THAT HE HAD REFERRED THE PERSONS CONCERNED TO THE POLICE AND
THAT THEY WERE AWAITING TRIAL.

ON JANUARY 30 JANUARY 1976 THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS
CONTACTED ME AND SAID THAT THE ASSISTANT MILITARY GOVERNOR OF
AKKALIL HAD CONTACTED HIM AND TOLD HIM THAT HE WISHED THE GATES
OF THE HOLY MOSQUE TO BE OPENED TO THE SETTLERS DURING THAT
NIGHT BECAUSE THE SETTLERS WERE TO PERFORM RELIGIOUS RITES ON THE OCCASION
OF THE DEATH OF SOME OF THEIR CHILDREN DURING THE PRECEDING
WEEKS. THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS ANSWERED HIM SAYING THAT HE COULD
NOT OPEN THE GATES. THE ASSISTANT GOVERNOR REPLIED THAT THAT WAS
AN ORDER FROM THE MINISTER OF DEFENCE. THE ASSISTANT GOVERNOR
WENT TO THE HOLY MOSQUE AND ASKED THE GUARDS TO OPEN THE NEW GATE
THROUGH WHICH THE SETTLERS ENTERED AND MADE THEIR WAY TO THE JACOBAN

MAUSOLEUM. THERE THEY
MUSCLES. THERE THEY
IN THEIR INSTRUMENTS OF WORSHIP. THEY DISARRANGED THE CARPETS THAT
WERE PLACED ON THE FLOOR IN PREPARATION FOR FRIDAY PRAYERS. THEY
THE MAUSOLEUM THE FOLLOWING DAY AS HAPPENS EVERY WEEK. THEY ALSO
BROUGHT IN WITH THEM FOOD AND COFFEE AS WELL AS BOTTLES. THEY
THREW FOOD AND BOTTLES AT EACH OTHER IN THE MAUSOLEUM AND THE
JACOBAN CORNER. THIS WAS DONE IN THE PRESENCE OF THE GOVERNOR
CONSULTANT WHO CAME TO THE HOLY MOSQUE WHEN THE DIRECTOR OF
ENDOWMENTS COMPLAINED TO HIM THAT NIGHT. THOSE PERSONS REMAINED
THERE UNTIL 30 MINUTES BEFORE DAWN PRAYERS. MOSLEMS WERE PERMITTED
FROM ENTERING THE HOLY MOSQUE EXCEPT THROUGH THE EASTERN GATE.
IT APPEARED ALSO THE NEXT DAY THAT THEY HAD REPLACED THE ELECTRIC
LAMP HANGING OVER THE CHANDELIER IN THE MAUSOLEUM BY ANOTHER
LAMP EXCEEDING 300 WATTS. A DELEGATION FORMED OF HIS EXCELLENCY
THE MAYOR OF AKKALIL MUNICIPALITY THE AKKALIL RELIGIOUS JUDGE
THE DIRECTOR OF ENDOWMENTS AND THE CHIEF ATTENDANT OF THE HOLY
MOSQUE MET THE MILITARY GOVERNOR O AKKALIL TO WHOM THEY PROTESTED
THEY ALSO ASKED HIM TO INVESTIGATE AND PUT AN END TO VIOLATIONS
PERPETRATED IN THE HOLY MOSQUE. THE MILITARY GOVERNOR INFORMED THE
DELEGATION THAT HE CONSIDERED SUCH ACTS TO BE AGAINST THE LAW
THAT HE HAD REFERRED THE PERSONS CONCERNED TO THE POLICE AND
THAT THEY WERE AWAITING TRIAL.

" 11 "

CORNER WHERE THEY STAYED FROM 11 PM UNTIL 340 AM THEY SAID THEIR PRAYERS IN THE PRESENCE OF THE ASSISTANT GOVERNOR AND SOME OF THE SOLDIERS.

6. THE OPENING OF THE HOLY MOSQUE BY NIGHT IS AN ACT WITHOUT PRECEDENT IN HISTORY AND WHATEVER THIS MOSQUE IS SUBJECTED TO DAY AND NIGHY IS CONTRADICTORY TO FREEDOM I N GENERAL AND IS A VIOLATION OF SANCTITIES AS WELL AS OF RELIGIOUS RIGHTS.

7. I REPEAT THAT BY GIVING AN ACCOUNT OF THIS I MEAN TO INFORM YOU OF WHAT HAS PTNED SO THAT PERHAPS YOU MAY PREVENT THOSE SETTLERS FROM CONTINUING TO DEFY THE FEELINGS OF MOSLEMS IN THEIR MOSQUE. THERE IS NO POWER AND NO STRENGTH SAVE IN GOD.

APPENDIX III

PROFANATION AND DISFIGUREMENT BY THE ISRAELI OCCUPATION FORCES OF THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE

IN THE OCCUPIED TERRITORIES, ISRAEL IS PURSUING A POLICY OF AGGRES-
SION AGAINST RELIGIOUS FREEDOMS AND THE HOLY PLACES, MOVED BY A
FEELING OF HUMAN CONTEMPT FOR WORLD PUBLIC OPINION AND A SHAMEFUL
DISREGARD FOR INTERNVATIONAL RESOLUTIONS WHICH, THROUGH THE
UNITED NATIONS AND ITS SPECIALIZED AGENCIES, HAVE INVITED IT TO
+...DESIST FROM ANY ARCHAEOLOGICAL EXCAVATIONS, THE TRANSFER OF
SUCH PRPERTIES AND ANY CHANGE OF THEIR FEATURES OR THEIR CULTUREAL
AND HISTORICAL CHARACTER, PARTICULARLY WITH REGARD TO CHRISTIAN AND
ISLAMIC RELIGIOUS SITES ... (RESOLUTION OF THE EXECUTIVE BORAD OF
UNESCO ADOPTED AT THE 88TH SESSION, 1971), AND SCRUPULOUSLY PRESERVE
ALL SITES (EXECUTIVE BOARD OF UNESCO, QOUPLM THOSE RESOLUTIONS
WERE ADOPTED FOLLOWING THE CHANGE IN THE CHARACTER OF THE CITY OF
JERUSAELM, THE PROFANATION OF THE HOLY PLACES AND THE BURNING OF
THE AQSA MOSQUE IN 1970.

MOREOVER, AFTER INTERNATIONAL CIRCELS HAD CONDEMENT ISRAEL'S ACTIONS
AND HAD EXPRESSED THEIR GRAVE COCERN OVER ISRAEL'S VIOLATION OF
THE CHARTER, WHICH PROVIDES FOR THE SAFEGUARDING OF RELIGIOUS SITES
(1971), THEY INVITED THE ISRAELI OCCUPATION AUTHRITIES TO "CONFORM
STRICTLY TO THE OBLIGATIONS SET OUT IN THE HAGUE INTERNATIONAL
CONVENTION AND IN THE TWO RESOLUTIONS, 3.342 AND 3.343, ADOPTED BY
THE GENERAL CONFERENCE AT ITS FIFTEENTH SESSION...+.

ISRAEL, HOWEVER, IS STILL CONTINUING ITS VILATIONS IN HEBRON, AS
WAS THE CASE IN JERUSALEM. THE EVENTS WHICH HAVE OCCURRED AT

U.S.S. 1111

U.S.S. 1111

CORNER WHERE THEY STAYED FROM 11 PM UNTIL 3 AM THEY SAID THEIR PRAYERS IN THE PRESENCE OF THE ASSISTANT GOVERNOR AND SOME OF THE SOLDIERS.
6. THE OPENING OF THE HOLY MOSQUE BY NIGHT IS AN ACT WITHOUT PRECEDENT IN HISTORY AND WHATEVER THIS MOSQUE IS SUBJECTED TO DAY AND NIGHT IS CONSIDERED A FACTORY TO FREEDOM IN GENERAL AND IS A FACTORY OF SANCTITIES AS WELL AS OF RELIGIOUS RIGHTS.
7. I REPEAT THAT BY GIVING AN ACCOUNT OF THIS I MEAN TO INFORM YOU OF WHAT HAS HAPPENED SO THAT PERHAPS YOU MAY PREVENT THOSE SETTLERS FROM COMING TO DEFEAT THE FEELINGS OF MUSLIMS IN THE MOSQUE. THERE IS NO WEAKNESS AND NO STRENGTH SAVE IN GOD.

APPENDIX III

PROSECUTION AND INVESTIGATION BY THE ISRAELI OCCUPATION FORCES OF THE HOLY MOSQUE

IN THE OCCUPIED TERRITORIES, ISRAEL IS PURSUING A POLICY OF ABANDONMENT AGAINST RELIGIOUS FREEDOMS AND THE HOLY PLACES, MOVED BY A FEELING OF HUMAN CONTEMPT FOR WORLD PUBLIC OPINION AND A SHAMEFUL DISREGARD FOR INTERNATIONAL RESOLUTIONS WHICH, THROUGH THE UNITED NATIONS AND THE SPECIALIZED AGENCIES, HAVE INVITED IT TO DESIST FROM ANY ARCHAEOLOGICAL EXCAVATIONS, THE TRANSFER OF SUCH PROPERTIES AND ANY CHANGE OF THEIR FEATURES OR THEIR CULTURE AND HISTORICAL CHARACTER. PARTICULARLY WITH REGARD TO CHRISTIAN AND ISLAMIC RELIGIOUS SITES. (RESOLUTION OF THE EXECUTIVE BOARD OF UNESCO ADOPTED AT ITS 18TH SESSION, 1971) AND SCRUPULOUSLY PRESERVE ALL SITES (EXECUTIVE BOARD OF UNESCO, COULD THOSE RESOLUTIONS WERE ADOPTED FOLLOWING THE CHANGE IN THE CHARACTER OF THE CITY OF JERUSALEM, THE PROSECUTION OF THE HOLY PLACES AND THE BURNING OF THE AGSA MOSQUE IN 1970.

MOREOVER, AFTER INTERNATIONAL CIRCLES HAD CONDEMNED ISRAEL'S ACTIONS AND HAD EXPRESSED THEIR GRAVE CONCERN OVER ISRAEL'S VIOLATION OF THE CHARTER, WHICH PROVIDES FOR THE SAFEGUARDING OF RELIGIOUS SITES (1971) THEY INVITED THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES TO COMPLY STRICTLY TO THE OBLIGATIONS SET OUT IN THE HAGUE INTERNATIONAL CONVENTION AND IN TWO RESOLUTIONS, 3.342 AND 3.343, ADOPTED BY THE GENERAL CONFERENCE AT ITS FIFTEENTH SESSION.

ISRAEL, HOWEVER, IS STILL CONTINUING ITS VIOLATIONS IN NEBRON, WAS THE CASE IN JERUSALEM, THE EVENTS WHICH HAVE OCCURRED AT

- 12 -

HEBRON GO BACK TO THE 1967 WAR- SINCE THEN ISRAEL HAS BEEN TRYING TO THREATEN THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE, AS IS SHOWN BY THE FOLLOWING ACTS OF AGGRESSION:

A) ISRAELI SOLDIERS HOISTED THEIR FLAG AND THE STAR OF DAVID OVER THE AL-IBRAHIMI MOSQUE-

B) THE OCCUPATION AUTHORITIES PROCEEDED TO DESTROY HOUSES ADJACENT TO THE MOSQUE. IT IS SUPPOSED THAT THEY WERE HOPING TO REACH THE SOURCE OF THE CAVE WHERE THE PROPHETS ARE LAID TO REST-

THERE IS ONLY ONE WAY TO REACH IT, WHICH IS INSIDE THE MOSQUE AND WHICH IS PERVADED BY THE SWEETEST PERFUMES-

C) ISRAELI ORDERED THE MOSQUE TO BE CLOSED, FOR THE FIRST TIME IN HISTORY, IN LATE SEPTEMBER 1969, FOR A PERIOD OF 24 HOURS-

D) ISRAEL AUTHORIZED GROUPS OF JEWS, SCANDALOUSLY DRESSED AND ARMED, TO PRAY WITHIN THE VERY TOMB OF IBRAHIM- JEWISH RELIGIOUS SYMBOLS WERE INSCRIBED THERE-

E) EXTREMIST JEWISH FACTIONS UNDERTOOK TO EXERT CONTINUING INFLUENCE TO BRING ABOUT THE CONSTRUCTION OF A SYNAGOGUE BESIDE THE MOSQUE- THAT WOULD CONSTITUTE A FIRST STEP TOWARDS THE COMPLETE APPROPRIATION OF THE MOSQUE-

F) JEWISH SETTLERS THEN TRIED TO OBTAIN ADDITIONAL PRIVILEGES- THEY SUBMITTED A NOTE TO THE OCCUPATION AUTHORITIES IN WHICH THEY DEMANDED THE APPOINTMENT OF A JEWISH DIRECTOR OF THE CAVE OF MACHPELA-

ON THE PRETEXT THAT THE CAVE WAS THEIRS BY RIGHT, AS WELL AS PERMISSION TO PRAY WITHIN THE MOSQUE ITSELF EVERY DAY OF THE WEEK AT ANY HOUR OF THE DAY- IT IS COMMON KNOWLEDGE, HOWEVER, THAT THE TOMB IS CLOSED TO JEWS ON FRIDAYS AND THAT IT IS OPEN TO THEM DURING THE WEEK FROM 7:30 AM TO 11:30 AM, FROM 1:30 PM TO 3 PM AND FROM 4 PM TO 5 PM.

ISRAEL IS NOW UNDERTAKING ARCHAEOLOGICAL EXCAVATION WHICH THREATEN TO SHAKE THE FOUNDATIONS OF THE TOMB OF IBRAHIM EL-KHALIL AND IS PLANNING TO DIVIDE IT IN TWO AND DISFIGURE IT.

ISRAELI DESIGNS ON THE TOWN OF HEBRON

ON 1 APRIL 1970, GOLD MEIR STATED IN THE KNESSET THAT ISRAEL WOULD ALWAYS REMAIN IN JUDEA, BETWEEN BETHLEHEM AND HEBRON- SHE ADDED THAT TWO SETTLEMENTS HAD BEEN ESTABLISHED THERE SINCE THE WAR OF JUNE 1967 AND THAT A THIRD SETTLEMENT WAS UNDER CONSTRUCTION.

ל 10/15/70
מברק
מ 10/15/70
מ 10/15/70

HEBRON GO BACK TO THE 1967 WAR- SINCE THEN ISRAEL HAS BEEN TRYING TO
THREATEN THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE, AS IS SHOWN BY THE FOLLOWING
ACTS OF AGGRESSION

A) ISRAELI SOLDIERS HOISTED THEIR FLAG AND THE STAR OF DAVID
OVER THE AL-IBRAHIMI MOSQUE-

B) THE OCCUPATION AUTHORITIES PROCEEDED TO DESTROY HOUSES
ADJACENT TO THE MOSQUE. IT IS SUPPOSED THAT THEY WERE HOPEING TO
THE SOURCE OF THE CAVE WHERE THE PROPHETS ARE LAID TO REST-
THERE IS ONLY ONE WAY TO REACH IT, WHICH IS INSIDE THE MOSQUE AND
IS PERVADED BY THE SWEETEST PERFRUMES-

C) ISRAELI ORDERED THE MOSQUE TO BE CLOSED FOR THE FIRST
HISTORY, IN LATE SEPTEMBER 1982, FOR A PERIOD OF 24 HOURS-

D) ISRAELI AUTHORITIES ORDERED OR JEWS, SCANDALOUSLY DRESSED AND
ARMED, TO PRAY WITHIN THE VERY TOMB OF IBRAHIM- JEWISH
RELIGIOUS SYMBOLS WERE DESCRIBED THERE-

E) EXTREMIST JEWS IN ISRAEL UNDERTOOK TO EXERT CONTINUING INFLUENCE
TO BRING ABOUT THE DESTRUCTION OF A SYNAGOGUE BESIDE THE MOSQUE-
THAT WOULD CONSTITUTE A FIRST STEP TOWARDS THE COMPLETE ABOLITION
OF THE MOSQUE-

F) JEWISH SETTLERS THEN TRIED TO OBTAIN ADDITIONAL PRIVILEGES- THEY
SUBMITTED A NOTE TO THE OCCUPATION AUTHORITIES IN WHICH THEY
DEMANDED THE APPOINTMENT OF A JEWISH DIRECTOR OF THE CAVE OF HACHALIL

ON THE PRETEXT THAT THE CAVE WAS THEIRS BY RIGHT, AS WELL AS
PERMISSION TO PRAY WITHIN THE MOSQUE ITSELF EVERY DAY OF THE WEEK
AT ANY HOUR OF THE DAY- IT IS COMMON KNOWLEDGE, HOWEVER, THAT
THE TOMB IS CLOSED TO JEWS ON FRIDAYS AND THAT IT IS OPEN TO THEM
DURING THE WEEK FROM 7:30 AM TO 11:30 AM, FROM 1:30 PM TO 3 PM AND
FROM 4 PM TO 5 PM-

ISRAEL IS NOW UNDERTAKING AN ARCHAEOLOGICAL EXCAVATION WHICH THREATENS
TO SHAKE THE FOUNDATIONS OF THE TOMB OF IBRAHIM EL-KHALIL AND IS
PLANNING TO DIG IT IN TWO AND DISFIGURE IT.

ISRAELI DESIGNS ON THE TOWN OF HEBRON

ON 1 APRIL 1970, GOLD MEIR STATED IN THE KNESSET THAT ISRAEL WOULD
ALWAYS REMAIN IN JERUSALEM, BETWEEN BETHLEHEM AND HEBRON- SHE ADDED
THAT TWO SETTLEMENTS HAD BEEN ESTABLISHED THERE SINCE THE WAR OF
JUNE 1967 AND THAT A THIRD SETTLEMENT WAS UNDER CONSTRUCTION.

- 13 -

GOLDA MEIR'S SPEECH WAS IN A SENSE THE FINAL DECLARATION OF ISRAELI PLANS FOR THE TOWN OF HEBRON AND SIGNALLLED THE START OF THE EXECUTION OF THE WORKS AND PLANS WHICH HAD PREVIOUSLY BEEN DECIDED UPON.

INITIAL PLANS

ISRAEL'S DESIGNS ON HEBRON GO BACK APPROXIMATELY SEVEN YEARS. ON 26 MARCH 1968, THE "GREATER ISRAEL MOVEMENT", WHICH PROCLAIMS THE ANNEXATION OF ALL THE OCCUPIED TERRITORIES, HELD A MEETING DURING WHICH IT DECIDED TO ESTABLISH ITSELF AT HEBRON TO RECONSTRUCT THE SETTLEMENT OF Kfar Etzion ON THE ROAD BETWEEN BETHLEHEM AND HEBRON. THE MOVEMENT GATHERED TOGETHER ABOUT 30 FAMILIES, 100 PEOPLE IN ALL, AND WENT TO HEBRON ON THE PRETEXT OF PERFORMING THE PRAYER RITES HELD ON THE OCCASION OF A RELIGIOUS FEAST IN THE CAVE OF THE PROPHETS (MACHPELA). EVERYONE WENT TO ONE OF THE HOTELS IN THE TOWN AND, AFTER THE FEAST, THE MEMBERS OF ABOUT 20 FAMILIES DECLARED THAT THEY WOULD NEVER LEAVE THE TOWN AND THAT THEY HAD DECIDED TO REMAIN THERE FOR EVER.

A WEEK LATER, YIGAL ALLON, THEN MINISTER OF IMMIGRATION AND CURRENTLY DEPUTY PRIME MINISTER, VISITED THE JEWISH SETTLERS. HE ADDRESSED THEM, HAILING THEIR EFFORTS AND CALLING FOR THE MORE RAPID ESTABLISHMENT OF JEWISH SETTLEMENTS. SUBSEQUENTLY MENACHEM BEGIN, LEADER OF HERUT PARTY AND FORMERLY LEADER OF THE IRGUN TERRORIST BAND, ALSO VISITED THEM AND COMMENDED THEM FOR THEIR LOYALTY TO ZIONIST PRINCIPLES AND AIMS.

GRADUALLY, THE SETTLEMENT OPERATION CARRIED OUT BY A FEW JEWISH FAMILIES RECEIVED THE APPROVAL OF THE ISRAELI AUTHORITIES AND WAS FINALLY ADOPTED BY THE ISRAELI GOVERNMENT WHICH MADE SUCH SETTLEMENTS ITS POLICY.

DESCRIBED BELOW ARE THE MEASURES ADOPTED AND IMPLEMENTED BY THE ISRAELI AUTHORITIES CONCERNING THE SETTLEMENT OF HEBRON AND THE SUPPORT GIVEN TO IT.

1. ON 20 MAY 1968, THE ISRAELI AUTHORITIES TRANSPORTED THE JEWISH SETTLERS FROM THEIR HOTEL TO THE HEADQUARTERS OF THE ISRAELI MILITARY GOVERNOR. IN OCTOBER 1968 THEY ESTABLISHED A NUMBER OF BUILDINGS FOR THEM, INCLUDING TWO APARTMENT BUILDINGS OF THREE STOREYS EACH AND TWO APARTMENT BUILDINGS OF TWO STOREYS EACH, AS WELL AS TRAINING AND PRAYER CENTRES AND A HOSPITAL.

FOLLOWING THE CONSTRUCTION OF THOSE BUILDINGS, COMMENTATORS AND OBSERVERS WERE FACED WITH TWO HYPOTHESES: EITHER ISRAEL WAS PROPOSING TO MAKE THOSE BUILDINGS "THE NUCLEUS OF UPPER HEBRON", WHICH WILL BE REFERRED TO LATER OR THOSE BUILDINGS WOULD BECOME THE CORNERSTONE OF ONE OF A NUMBER OF JEWISH SETTLEMENTS WHICH WERE TO

GOLDA MEIR'S SPEECH WAS IN A SENSE THE FINAL DECLARATION OF ISRAELI PLANS FOR THE TOWN OF HEBRON AND SIGNALLING THE START OF THE EXECUTION OF THE WORKS AND PLANS WHICH HAD PREVIOUSLY BEEN DECIDED UPON.

INITIAL PLANS

ISRAEL'S DESIGN ON HEBRON GOES BACK APPROXIMATELY SEVEN YEARS TO 26 MARCH 1968. THE "GREATER ISRAEL MOVEMENT" WHICH PROCLAIMS THE ANNEXATION OF ALL THE OCCUPIED TERRITORIES, HELD A MEETING DURING WHICH IT DECIDED TO ESTABLISH ITSELF AT HEBRON TO RECONSTRUCT THE SETTLEMENT OF HEBRON ON THE ROAD BETWEEN BETHLEHEM AND HEBRON. THE MOVEMENT GATHERED TOGETHER ABOUT 30 FAMILIES, 100 PEOPLE IN ALL, AND WENT TO HEBRON ON THE PRETEXT OF PERFORMING THE PASSOVER RITES HELD ON THE OCCASION OF A RELIGIOUS FEAST IN THE CAVE OF THE PROPHETS (MACHPELAH). EVERYONE WENT TO ONE OF THE HOTELS IN THE TOWN AND, AFTER THE FEAST, THE MEMBERS OF ABOUT 20 FAMILIES DECIDED THAT THEY WOULD NEVER LEAVE THE TOWN AND THAT THEY HAD DECIDED TO REMAIN THERE FOR EVER.

A WEEK LATER, YIGDAL ALON, THEN MINISTER OF IMMIGRATION AND CURRENTLY DEPUTY PRIME MINISTER, VISITED THE JEWISH SETTLERS - HE ADDRESSED THEM, HAILING THEIR EFFORTS AND CALLING FOR THE MORE RAPID BEGINNING OF JERUSALEM SETTLEMENTS. SUBSEQUENTLY MENACHEM BEGIN, LEADER OF THE HERUT PARTY AND FORMERLY LEADER OF THE IRGUN TERRORIST BAND, ALSO VISITED THEM AND COMMENDED THEM FOR THEIR LOYALTY TO ZIONIST PRINCIPLES AND AIMS.

GRADUALLY, THE SETTLEMENT OPERATION CARRIED OUT BY A FEW JEWISH FAMILIES RECEIVED THE APPROVAL OF THE ISRAELI AUTHORITIES AND WAS FINALLY ADOPTED BY THE ISRAELI GOVERNMENT WHICH MADE SUCH SETTLEMENTS ITS POLICY.

DESCRIBED BELOW ARE THE MEASURES ADOPTED AND IMPLEMENTED BY THE ISRAELI AUTHORITIES CONCERNING THE SETTLEMENT OF HEBRON AND THE SUPPORT GIVEN TO IT.

ON 20 MAY 1968, THE ISRAELI AUTHORITIES TRANSPORTED THE JEWISH SETTLERS FROM THE HOTEL TO THE HEADQUARTERS OF THE ISRAELI MILITARY GOVERNOR. IN OCTOBER 1968 THEY ESTABLISHED A NUMBER OF BUILDINGS FOR THEM, INCLUDING TWO APARTMENT BUILDINGS OF THREE STOREYS EACH AND TWO APARTMENT BUILDINGS OF TWO STOREYS EACH, AS WELL AS TRAINING AND BARBER CENTRES AND A HOSPITAL.

FOLLOWING THE CONSTRUCTION OF THOSE BUILDINGS, COMMENTATORS AND OBSERVERS WERE FACED WITH TWO HYPOTHESES: EITHER ISRAELI PLANS TO PROGRESS TO MAKE THOSE BUILDINGS THE NUCLEUS OF UPPER HEBRON, WHICH WILL BE EXPANDED TO LATER OR THOSE BUILDINGS WOULD BECOME THE CORNERSTONE OF ONE OF A NUMBER OF JEWISH SETTLEMENTS WHICH WOULD BE

- 14 -

SURROUND THE ARAB TOWN.

2. THE ISRAELI AUTHORITIES NEXT HAD THE SETTLEMENT OF KFAR ETZION CONSTRUCTED ON THE SAME SPOT AS THE ARAB VILLAGE OF BEIT AMR, AN IMPLEMENTATION OF AFOREMENTIONED GOVERNMENT DECISION. IT SHOULD BE NOTED IN THAT CONNEXION, THAT ZIONIST BANDS HAD CONQUERED THE LAND OF THAT VILLAGE BEFORE THE 1948 WAR, BUT IT HAD SUBSEQUENTLY BEEN LIBERATED BY THE ARAB ARMIES. AFTER 1967, ISRAEL HAD THE SETTLEMENT REBUILT, BEING FULLY CONVINCED OF THE IMPORTANCE OF THE REGION FROM THE STRATEGIC POINT OF VIEW SINCE THAT SETTLEMENT HAD PLAYED A DECISIVE ROLE IN DELAYING THE ADVANCE OF THE ARAB ARMIES TOWARDS JERUSALEM.

3. AT THE BEGINNING OF AUGUST 1968, ISRAEL HELD A CEREMONY, PRESIDED OVER BY YIGAL ALLON, AT WHICH THE FIRST STONE OF THE SETTLEMENT OF RUS TSURIM, NEAR KFAR ETZION, WAS LAID.

4. ON 19. JUNE 1969, ISRAEL DECIDED TO SEIZE AN AREA OF APPROXIMATELY 1,200 +DUNAMS+ (300 +FEDDANS+) OF LAND AT BETHLEHEM, KFAR ETZION, AL JABALIAH AND AL JABAA, INCLUDING INTER ALIA, 31 HOUSES WHO INHABITANTS WERE ORDERED TO EVACUATE. IN RESPONSE TO THE PROTESTS OF THE INHABITANTS, ALLON INVITED THEM TO HIS OFFICE TO ANNOUNCE TO THEM, IN ESSENCE: +WE HAVE INVITED YOU, NOT IN ORDER TO ACCEDE TO YOUR REQUEST CONCERNING THE REPEAL OF THE EXPROPRIATION ORDER, BUT TO INFORM YOU THAT WHEN WE DECIDE SOMETHING OUR DECISIONS ARE FINAL.+

5. EARLY IN 1970 THE ISRAELI PLAN INCREASED IN SCOPE. ON 9 MARCH 1970, YIGAL ALLON STATED: +ISRAEL IS NOW PREPARING A MAJOR PROJECT AIMED AT CREATING A LARGE JEWISH SETTLEMENT IN HEBRON.+ MOREOVER, DURING DISCUSSIONS IN THE KNESSET CONCERNING THE SETTLEMENT OF JEWS IN THE OCCUPIED TERRITORIES, HE ANNOUNCED THAT THE COUNCIL OF MINISTERS HAD GIVEN INSTRUCTIONS THAT STUDIES SHOULD BE UNDERTAKEN CONCERNING THE SETTLEMENT OF JEWS IN THE OCCUPIED TERRITORIES. LAST LINE AGAIN CONCERNING THE CREATION OF A +LARGE JEWISH DISTRICT+ AND ADDED THAT THE IMPLEMENTATION OF THE PROJECT WILL TAKEN 18 MONTHS- THAT IS WHY THE GOVERNMENT IS CURRENTLY CONSIDERING THE POSSIBILITY OF INCREASING THE JEWISH POPULATION NOW LIVING IN THE REGION+.

THUS, PURSUANT TO THE DECISION OF GOLDA MEIR, WHO ANNOUNCED PUBLICLY THAT ISRAEL HAD DECIDED TO OCCUPY THAT REGION FOR EVER, ISRAEL BEGAN THE PRACTICAL EXECUTION OF THE HEBRON SETTLEMENT PROJECT AND THE CONSTRUCTION OF A LARGE SETTLEMENT. ON 20 MAY 1970, THE COMMISSION ON FOREIGN AFFAIRS AND SECURITY OF THE KNESSET ENDORSED THE DECISION TAKEN BY THE ISRAELI AUTHORITIES TO BUILD 250 HOUSING UNITS IN HEBRON.

THE ADOPTION OF THAT DECISION WAS PRECEDED BY THE EXTENSIVE MILITARY OPERATIONS IN HEBRON, INCLUDING A TOTAL CURFEW AND THE DISPATCH OF

SURROUND THE ARAB TOWN.

2. THE ISRAELI AUTHORITIES NEXT HAD THE SETTLEMENT OF KEAR ETZION CONSTRUCTED ON THE SAME SPOT AS THE ARAB VILLAGE OF BEIT ANR. AN IMPLEMENTATION OF A GOVERNMENT DECISION. IT SHOULD BE NOTED IN THAT CONNECTION THAT ZIONIST BANDS HAD CONQUERED THE LAND OF THAT VILLAGE BEFORE THE 1948 WAR, BUT IT HAD SUBSEQUENTLY BEEN LIBERATED BY THE ARAB ARMIES. AFTER 1967, ISRAEL HAD THE SETTLEMENT REBUILT, BEING FULLY CONVINCED OF THE IMPORTANCE OF THE REGION FROM THE STRATEGIC POINT OF VIEW SINCE THAT SETTING HAD PLAYED A DECISIVE ROLE IN DELAYING THE ADVANCE OF THE ARAB ARMIES TOWARDS JERUSALEM.

3. AT THE BEGINNING OF AUGUST 1968, ISRAEL HELD A CEREMONY PRECEDED OVER BY YIGAL ALON, AT WHICH THE FIRST STONE OF THE SETTLEMENT OF KEAR ETZION WAS LAID.

4. ON 19 JUNE 1969, ISRAEL DECIDED TO SEIZE AN AREA OF APPROXIMATELY 1,500 DUNAMS (300 FEDDANS) OF LAND AT BETHLEHEM KEAR ETZION, AL JABAL AND AL JABAA, INCLUDING INTER ALIA 31 HOUSES WHO INHABITANTS WERE ORDERED TO EVACUATE. IN RESPONSE TO PROTESTS OF THE INHABITANTS, ALON INVITED THEM TO HIS OFFICE TO ANNOUNCE TO THEM THE DECISION. WE HAVE INVITED YOU, NOT IN ORDER TO ACCEDE TO YOUR REQUEST CONCERNING THE REPEAL OF THE EXPROPRIATION ORDER, BUT TO INFORM YOU THAT WHEN WE DECIDE OUR DECISIONS ARE FINAL.

5. EARLY IN 1970 THE ISRAELI PLAN INCREASED IN SCOPE. ON 9 MARCH 1970, YIGAL ALON STATED: "ISRAEL IS NOW PREPARING A MAJOR PROJECT AIMED AT CREATING A LARGE JEWISH SETTLEMENT IN HEBRON. MOREOVER, DURING DISCUSSIONS IN THE KNESSET CONCERNING THE SETTLEMENT, JEWIS IN THE OCCUPIED TERRITORIES, HE ANNOUNCED THAT THE COUNCIL OF MINISTERS HAD GIVEN INSTRUCTIONS THAT STUDIES SHOULD BE UNDERTAKEN CONCERNING THE SETTLEMENT OF JEWS IN THE OCCUPIED TERRITORIES."

LAST LINE AGAIN CONCERNING THE CREATION OF A "LARGE JEWISH DISTRICT" AND ADDED THAT THE IMPLEMENTATION OF THE PROJECT WILL TAKE 18 MONTHS. THAT IS WHY THE GOVERNMENT IS CURRENTLY CONSIDERING THE POSSIBILITY OF INCREASING THE JEWISH POPULATION NEW LIVING IN THE REGION.

THUS, PURSUANT TO THE DECISION OF GOLDA MEIR, WHO ANNOUNCED PUBLICLY THAT ISRAEL HAD DECIDED TO OCCUPY THAT REGION FOR EVER, ISRAEL BEGAN THE PRACTICAL EXECUTION OF THE HEBRON SETTLEMENT PROJECT. THE CONSTRUCTION OF A LARGE SETTLEMENT ON 20 MAY 1970, THE COMMISSION ON FOREIGN AFFAIRS AND SECURITY OF THE KNESSET ENDORSED THE DECISION TAKEN BY THE ISRAELI AUTHORITIES TO BUILD 250 HOUSING UNITS IN HEBRON.

THE ADOPTION OF THAT DECISION WAS PRECEDED BY THE EXTENSIVE MILITARY OPERATIONS IN HEBRON, INCLUDING A TOTAL CURFEW AND THE DISPLACEMENT

- 15 -

LARGE MILITARY REINFORCEMENTS WITH A VIEW TO CONTROLLING THE INHABITANTS, WHO WERE THREATENING TO STRIKE IF ISRAELI CARRIED OUT ITS DECISION TO CONFISCATE APPROXIMATELY 750 FEDDANS OF THE TOWN.

DESPITE THE ISRAELI MEASURES, THE COMMUNITY LEADERS OF HEBRON CONVENED A LARGE MEETING, IN WHICH THE WOMEN OF HEBRON ALSO PARTICIPATED. DECISIONS WERE ADOPTED WHICH GAVE THE LIE TO THE ASSERTIONS OF MOSHE DAYAN, MINISTER OF DEFENCE, WHO CLAIMED THAT THE LANDS ACTUALLY CONFISCATED BY ISRAEL (750 FEDDANS) WOULD BE USED FOR MILITARY PURPOSES.

ISRAEL COMPLETELY DISREGARDED THE PROTEST OF THE INHABITANTS OF HEBRON. ON 26 MAY 1970, AT A PARTY MEETING, ALLON STATED THAT 250 HOUSING UNITS WOULD BE AVAILABLE BEFORE THE END OF 1971, AND THAT THE GOVERNMENT INTENDED TO HAVE NEW HOUSING BUILT FOR A GROUP OF 140 JEWISH SETTLERS CURRENTLY LIVING IN HEBRON. ZEV SHARIF, THE MINISTER OF HOUSING, SAID THAT EACH MINISTRY INTENDED TO DEVOTE 0.4 PER CENT OF ITS BUDGET TO THE CONSTRUCTION OF THE 250 HOUSING UNITS.

ON 10 DECEMBER 1970, THE ISRAELI MINISTER OF FINANCE ANNOUNCED THAT THE ISRAELI GOVERNMENT HAD DECIDED TO ALLOCATE IL 30 MILLION (US\$5 MILLION) FOR THE IMPLEMENTATION OF THE HEBRON HOUSING PROJECT.

DISCUSSION OF THE PROBLEM IN THE ISRAELI GOVERNMENT

IT IS TRUE THAT THE ISRAELI GOVERNMENT DECIDED, AS NOTED ABOVE, TO BUILD A LARGE JEWISH SETTLEMENT IN HEBRON. IT SHOULD, HOWEVER, BE NOTED IN THIS CONNEXION THAT THAT DECISION WAS TAKEN AFTER MANY DISPUTES BETWEEN THE MEMBERS OF THE GOVERNMENT. THE EXISTENCE OF SUCH DISPUTES IS CONFIRMED BY THE STATEMENT MADE BY MENACHEM BEGIN,

LAST LINE AGAIN

LEADER OF THE HERUT PARTY, TO THE NEWSPAPER MAARIV ON 24 FEBRUARY 1970: "ABBA EBAN HAS STATED THAT THE GOVERNMENT HAS TAKEN NO DECISION CONCERNING THE ESTABLISHMENT OF A JEWISH SETTLEMENT IN HEBRON. I, MENACHEM BEGIN, STATE THAT THE GOVERNMENT HAS DECIDED TO ESTABLISH A JEWISH SETTLEMENT IN HEBRON WHICH WILL BE THE HOME OF 250 NEW FAMILIES IN ADDITION TO THE 'BLESSED' SIC FAMILIES ALREADY LIVING IN HEBRON."

MOREOVER, IT SHOULD BE NOTE THAT THERE WERE DIFFERENT SCHOOLS OF THOUGHT WITHIN THE GOVERNMENT CONCERNING THE SETTLEMENT OF HEBRON. YIGAL ALLON, FOR EXAMPLE, ADVOCATED THE CONSTRUCTION OF A NEW TOWN NEAR HEBRON, WHICH WOULD BE CALLED "UPPER HEBRON", BY ANALOGY WITH UPPER NAZARETH, ESTABLISHED BY ISRAEL NEAR THE ARAB TOWN OF NAZARETH

LARGE MILITARY REINFORCEMENTS WITH A VIEW TO CONTROLLING THE INHABITANTS WHO WERE THREATENING TO STRIKE IF ISRAELI CARRIED OUT ITS DECISION TO CONSECRATE APPROXIMATELY 250 FEDDANS OF THE TOWN.

DESPITE THE ISRAELI ASSURES, THE COMMUNITY LEADERS OF HEBRON OBJECTED TO A LARGE MEETING IN WHICH THE WOMEN OF HEBRON ALSO PARTICIPATED. DECISIONS WERE ADOPTED WHICH GAVE THE LIFE TO THE ASSERTIONS OF DAYAN, MINISTER OF DEFENCE, WHO CLAIMED THAT THE LANDS ACTUALLY CONSECATED BY ISRAEL (250 FEDDANS) WOULD BE USED FOR MILITARY PURPOSES.

ISRAELI COMPLETELY DISREGARDED THE PROTEST OF THE INHABITANTS. ON 26 MAY 1970, AT A PARTY MEETING, DAYAN STATED THAT 250 HOUSING UNITS WOULD BE AVAILABLE BEFORE THE END OF 1971 AND THAT THE GOVERNMENT INTENDED TO HAVE NEW HOUSING BUILT FOR A GROUP OF 140 JEWISH SETTLERS CURRENTLY LIVING IN HEBRON. DAYAN STATED THAT THE MINISTER OF HOUSING, SAID THAT EACH MINISTRY INTENDED TO DEVOTE 0.4 PER CENT OF ITS BUDGET TO THE CONSTRUCTION OF THE 250 HOUSING UNITS.

ON 10 DECEMBER 1970, THE ISRAELI MINISTER OF FINANCE ANNOUNCED THAT THE ISRAELI GOVERNMENT HAD DECIDED TO ALLOCATE 11.30 MILLION (11.3 MILLION) FOR THE IMPLEMENTATION OF THE HEBRON HOUSING PROJECT.

DISCUSSION OF THE PROBLEM IN THE ISRAELI GOVERNMENT

IT IS TRUE THAT THE ISRAELI GOVERNMENT DECIDED, AS NOTED ABOVE, TO BUILD A LARGE JEWISH SETTLEMENT IN HEBRON. IT SHOULD, HOWEVER, BE NOTED IN THIS CONNECTION THAT THAT DECISION WAS TAKEN AFTER DISPUTES BETWEEN THE MEMBERS OF THE GOVERNMENT. THE EXISTENCE OF SUCH DISPUTES IS CONFIRMED BY THE STATEMENT MADE BY MENACHEM BEGON.

LAST LINE AGAIN. TO THE NEWSPAPER MAARIV ON 24 FEBRUARY 1970, ABBA EBAN STATED THAT THE GOVERNMENT HAS TAKEN A DECISION CONCERNING THE ESTABLISHMENT OF A JEWISH SETTLEMENT IN HEBRON. MENACHEM BEGON STATED THAT THE GOVERNMENT HAS DECIDED TO ESTABLISH A JEWISH SETTLEMENT IN HEBRON WHICH WILL BE THE HOME OF 250 NEW FAMILIES IN ADDITION TO THE "BLESSED" 250 FAMILIES ALREADY LIVING IN HEBRON.

HOWEVER, IT SHOULD BE NOTED THAT THERE WERE DIFFERENT SCHOOLS OF THOUGHT WITHIN THE GOVERNMENT CONCERNING THE SETTLEMENT OF HEBRON. YIGAL ALLON, FOR EXAMPLE, ADVOCATED THE CONSTRUCTION OF A NEW TOWN NEAR HEBRON, WHICH WOULD BE CALLED "UPPER HEBRON". BY ANALOGY WITH UPPER HAZARETH, ESTABLISHED BY ISRAEL NEAR THE ARAB TOWN OF HAZARETH, IT WOULD BE A NEW TOWN WITH A DIFFERENT SCHOOL OF THOUGHT.

- 16 -

IN AN ATTEMPT TO DOMINATE THE LATTER TOWN WHICH WAS DOOMED TO FAILURE. ALLON ALSO URGED THAT THE WHOLE HEBRON REGION SHOULD BE SURROUNDED BY JEWISH SETTLEMENTS, AS PART OF HIS FAMOUS PROJECT FOR THE CREATION OF A "SAFETY BELT" OF STRATEGIC JEWISH SETTLEMENTS, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ SURROUNDING THE TOWNS OF THE WESTERN STRIP AND THE GAZA STRIP.

IT SHOULD BE NOTED THAT ALLON HAS STATED: "OUR PRESENCE IN HEBRON IS OF LITTLE IMPORTANCE... THE IMPORTANT THING IS FOR US TO BE MASTERS OF HEBRON...". ON 2 AUGUST 1968 THE NEWSPAPER HAARETZ PUBLISHED A STATEMENT BY ALLON IN WHICH HE SAID: "IF WE WANT TO DOMINATE MOUNT HEBRON, IT IS BECAUSE IT IS IMPORTANT FROM THE STANDPOINT OF DEFENCE AND HISTORY." THAT MOUNTAIN DOES INDEED OCCUPY ~~XXXXXXXXXX~~ A STRATEGIC SITE OF THE UTMOST IMPORTANCE, FOR IT DOMINATES THE HIGHWAY LEADING FROM HEBRON TO BETHLEHEM.

MENACHEM BEGIN, A WELL KNOWN FOR HIS FANATICAL TENDENCIES, GOES EVEN FURTHER THAN ALLON AND ADVOCATES JEWISH SETTLEMENT IN THE VERY CENTRE OF THE TOWN OF HEBRON COMPLETELY IGNORING THE PROBLEMS WHICH MIGHT ENSUE. IN THAT CONNECTION, HE CRIED IN ONE OF HIS FAMOUS STATEMENTS: "THE LAND IS OURS... WHY DO WE HESITATE TO RETURN? OH, WHAT COWARDICE, WHAT SHAME."

AN EVEN GREATER FANATIC, NAMELY BEN ELYAZAR, ONE OF THE LEADERS OF THE HERUT PARTY AND A MEMBER OF THE KNESSET, HAS STATED: "WE ARE CONTINUING THE STRUGGLE TO INSTALL JEWISH SETTLEMENTS IN THE LIBERATED TERRITORIES- EVERY ISRAELI JEW OR IMMIGRANT JEW IS ENTITLED TO SETTLE ANYWHERE IN THE LAND OF ISRAEL: IN HEBRON, BETHLEHEM, NABLUS OR ANY OTHER PLACE."

IT IS ALLEGED THAT MOSHE DAYAN, MINISTER OF DEFENCE, WAS OPPOSED TO THE INSTALLATION OF JEWISH SETTLEMENTS IN HEBRON- THAT COULD BE EXPLAINED BY HIS PERSONAL RIVALRY WITH ALLON. IN ANY EVENT, HIS ATTITUDE PROVED THAT HE WAS OPPOSED TO IT, FOR HE ORDERED TROOPS TO DESTROY A SHOP MODELLED ON ARAB SHOPS AND BUILT BY JEWS CLOSE TO THE CAVE OF MACHPELA. THE SHOP WAS IN FACT DEMOLISHED- MOREOVER, DAYAN TOLD THE JEWS NOT TO SPEAK TO ARABS AND SUBSEQUENTLY ORDERED THE REMOVAL OF THREE JEWISH IMMIGRANTS. IT IS TRUE THAT THE LATTER ORDER WAS NOT CARRIED OUT BECAUSE OF THE INTERVENTION OF OTHER MINISTERS, WHO ANNULLED IT.

IN THIS SHORT TEXT, AND ON THE BASIS OF THE SOURCES AVAILABLE TO US,

WE HAVE REVEALED THE VARIOUS STAGES IN THE ESTABLISHMENT OF JEWISH SETTLEMENTS IN HEBRON, THE DESTRUCTION OF THE ARAB CHARACTER OF THE TOWN AND THE IMPOSITION OF A JEWISH PRESENCE.

FROM THE POINT OF VIEW OF ISRAEL AND ZIONISM, THE TOWN OF HEBRON IS JUST AS IMPORTANT AS THE CITY OF JERUSALEM, CONSEQUENTLY ISRAEL IS

IN AN ATTEMPT TO DOMINATE THE LATTER TOWN WHICH WAS DOOMED TO FAILURE. ALLOH ALSO URGED THAT THE WHOLE HEBRON REGION SHOULD BE SURROUNDED BY JEWISH SETTLEMENTS AS PART OF HIS FAMOUS PROJECT FOR THE CREATION OF A SAFETY BELT OF STRATEGIC JEWISH SETTLEMENTS. XXXXXXXXXXXX SURROUNDING THE TOWNS OF THE WESTERN STRIP AND THE GALA STRIP.

IT SHOULD BE NOTED THAT ALLOH HAS STATED: "OUR PRESENCE IN HEBRON IS OF LITTLE IMPORTANCE... THE IMPORTANT THING IS FOR US TO BE MASTERS OF HEBRON." ON 2 AUGUST 1968 THE NEWSPAPER HAARETZ PUBLISHED A STATEMENT BY ALLOH IN WHICH HE SAID: "IF WE WANT TO DOMINATE MOUNT HEBRON, IT IS BECAUSE IT IS IMPORTANT FROM THE STANDPOINT OF DEFENCE AND HISTORY. THAT MOUNTAIN DOES INDEED OCCUPY A STRATEGIC SITE OF THE MOST IMPORTANT FOR IT DOMINATES THE HIGHWAY LEADING FROM HEBRON TO BETHLEHEM."

MENACHEM BEGIN, WELL KNOWN FOR HIS FANATICAL TENDENCIES, GOES EVEN FURTHER. HE ALLOH AND ADVOCATES JEWISH SETTLEMENT IN THE VERY CENTRE OF THE TOWN OF HEBRON COMPLETELY IGNORING THE PROBLEMS WHICH MIGHT ENSUE IN THAT CONNECTION. HE CRIED IN ONE OF HIS FAMOUS STATEMENTS: "THE LAND IS OURS... WHY DO WE HESITATE TO RETURN BY WHAT COWARDICE, WHAT NAME?"

AN EVEN GREATER FANATIC, NAMELY BEN ELYAZAR, ONE OF THE LEADERS OF THE HERUT PARTY, AND A MEMBER OF THE KNESSET, HAS STATED: "WE ARE CONTINUING THE STRUGGLE TO INSTALL JEWISH SETTLEMENTS IN THE LIBERATED TERRITORIES - EVERY ISRAELI JEW OR IMMIGRANT JEW IS ENTITLED TO SETTLE ANYWHERE IN THE LAND OF ISRAEL, IN HEBRON, BETHLEHEM, NABLUUS OR ANY OTHER PLACE."

IT IS ALLEGED THAT MOSHE DAYAN, MINISTER OF DEFENCE, WAS OPPOSED TO THE INSTALLATION OF JEWISH SETTLEMENTS IN HEBRON - THAT COULD BE EXPLAINED BY HIS PERSONAL RIVALRY WITH ALLOH. IN ANY EVENT, HIS ATTITUDE PROVED THAT HE WAS OPPOSED TO IT, FOR HE ORDERED TROOPS TO DESTROY A SHOP MOULDED ON ARAB SHOPS AND BUILT BY JEWS CLOSE TO THE CAVE OF MAGDEL. THE SHOP WAS IN FACT DEMOLISHED - HOWEVER, DAYAN TOLD THE NEWS NOT TO SPEAK TO ARABS AND SUBSEQUENTLY ORDERED THE REMOVAL OF THREE JEWISH IMMIGRANTS. IT IS TRUE THAT THE ORDER WAS NOT CARRIED OUT BECAUSE OF THE INTERVENTION OF OTHER MINISTERS, WHO ANNULLED IT.

IN THIS SHORT TEXT AND ON THE BASIS OF THE SOURCES AVAILABLE TO US

WE HAVE REVEALED THE VARIOUS STAGES IN THE ESTABLISHMENT OF JEWISH SETTLEMENTS IN HEBRON, THE DESTRUCTION OF THE ARAB CHARACTER OF THE TOWN AND THE INSTALLATION OF A JEWISH PRESENCE.

FROM THE POINT OF VIEW OF ISRAEL AND ZIONISM, THE TOWN OF HEBRON IS JUST AS IMPORTANT AS THE CITY OF JERUSALEM, CONSEQUENTLY ISRAELI

- 17 -

GRADUALLY CARRYING OUT THERE THE SAME OPERATIONS AS IN JERUSALEM, SUCH AS THE CONFISCATION, EXPROPRIATION AND APPROPRIATION OF PROPERTY. THE ARABS MUST NOW CONCERN THEMSELVES WITH THE FATE OF THE TOWN OF HEBRON, JUST AS THEY HAVE BEEN AND ARE STILL CONCERNED WITH THE QUESTION OF JERUSALEM, AT BOTH THE ARAB AND THE INTERNATIONAL LEVELS.

EXTRACTS FROM UNESCO RESOLUTIONS CONCERNING THE VIOLATION OF HOLY PLACES BY ISRAEL

THE GENERAL CONFERENCE,

♦ADDRESSES AN URGENT INTERNATIONAL APPEAL IN ACCORDANCE WITH THE SAID UNITED NATIONS RESOLUTION (GENERAL ASSEMBLY RESOLUTION 2253 (ES-V) OF 4 JULY 1967) CALLING UPON ISRAEL:

A) TO PRESERVE SCRUPULOUSLY ALL THE SITES, BUILDINGS, AND OTHER CULTURAL PROPERTIES, ESPECIALLY IN THE OLD CITY OF JERUSALEM-

B) TO DESIST FROM ANY ARCHAEOLOGICAL EXCAVATIONS, TRANSFER OF SUCH PROPERTIES AND CHANGING OF THEIR FEATURES OR THEIR CULTURAL AND HISTORICAL CHARACTER.♦

(EXTRACT FROM RESOLUTION 3.343 ADOPTED THE GENERAL CONFERENCE AT ITS FIFTEENTH SESSION, OCTOBER-NOVEMBER 1968.)

?

THE EXECUTIVE BOARD,

♦ASKS THE ISRAEL OCCUPATION AUTHORITIES TO CONFORM STRICTLY TO THE OBLIGATIONS SET OUT IN THE HAGUE INTERNATIONAL CONVENTION AND IN THE TWO RESOLUTIONS, 3.342 AND 3.343, ADOPTED BY THE GENERAL CONFERENCE AT ITS FIFTEENTH SESSION-...♦

(PARAGRAPH 4 OF DECISION 82/EX/DECISIONS 4.4.2 OF THE EXECUTIVE BOARD, 1969.)

THE EXECUTIVE BOARD,

♦EXPRESSES ITS DEEP CONCERN AT THE VIOLATIONS BY ISRAEL OF THE HAGUE CONVENTION OF RESOLUTIONS 3.342 AND 3.343 OF THE FIFTEENTH SESSION TO THE GENERAL CONFERENCE AND OF DECISION 82 EX/DECISIONS 4.4.2 OF THE EXECUTIVE BOARD AND AT THE DISREGARD OF THE RECOMMENDATION ON ARCHAEOLOGICAL EXCAVATIONS WHICH EMERGE FROM THE REPORTS OF THE COMMISSIONERS-GENERAL-

♦INVITES ISRAEL:

- 17 -

GRADUALLY CARRYING OUT THERE THE SAME OPERATIONS AS IN JERUSALEM. SUCH AS THE CONSECRATION, EXPROPRIATION AND APPROPRIATION OF PROPERTY. THE ARABS MUST NOW CONCERN THEMSELVES WITH THE FATE OF THE TOWN OF HEERON, JUST AS THEY HAVE BEEN AND ARE STILL CONCERNED WITH THE QUESTION OF JERUSALEM, AT BOTH THE ARAB AND THE INTERNATIONAL LEVELS.

EXTRACTS FROM THE RESOLUTIONS CONCERNING THE VIOLATION OF HOLY PLACES BY ISRAEL

THE GENERAL CONFERENCE

*ADDRESSES AN URGENT INTERNATIONAL APPEAL IN ACCORDANCE WITH THE SAID UNITED NATIONS RESOLUTION (GENERAL ASSEMBLY RESOLUTION 2253 (ES-V) OF 18 NOVEMBER 1967) CALLING UPON ISRAEL:

- A) TO PRESERVE SCrupuLOUSLY ALL THE SITES, BUILDINGS, AND OTHER CULTURAL PROPERTIES, ESPECIALLY IN THE OLD CITY OF JERUSALEM;
- B) TO DESIST FROM ANY ARCHAEOLOGICAL EXCAVATIONS, TRANSFER OF SUCH PROPERTIES AND CHANGING OF THEIR FEATURES OR THEIR CULTURAL AND HISTORICAL CHARACTER.

(EXTRACT FROM RESOLUTION 3.343 ADOPTED THE GENERAL CONFERENCE AT ITS FIFTEENTH SESSION, OCTOBER-NOVEMBER 1968.)

?

THE EXECUTIVE BOARD

*ASKS THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES TO CONFORM STRICTLY TO THE OBLIGATIONS SET OUT IN THE HAGUE INTERNATIONAL CONVENTION AND IN THE TWO RESOLUTIONS 3.342 AND 3.343 ADOPTED BY THE GENERAL CONFERENCE AT ITS FIFTEENTH SESSION...

(PARAGRAPH 4 OF DECISION 85\EX\DECISIONS 4.4.2 OF THE EXECUTIVE BOARD, 1969.)

THE EXECUTIVE BOARD

*EXPRESSES ITS DEEP CONCERN AT THE VIOLATIONS BY ISRAEL OF THE HAGUE CONVENTION OF RESOLUTIONS 3.342 AND 3.343 OF THE FIFTEENTH SESSION OF THE GENERAL CONFERENCE AND DECISION 85\EX\DECISIONS 4.4.2 OF THE EXECUTIVE BOARD AND AT THE DISREGARD OF THE RECOMMENDATION OF THE COMMISSIONERS-GENERAL...

*(UNITED ISRAELI)

= 18 =

A) TO PRESERVE SCRUPULOUSLY ALL THE SITES, BUILDINGS AND OTHER CULTURAL PROPERTIES, ESPECIALLY IN THE OLD CITY OF JERUSALEM-

B) TO DESIST FROM ANY ARCHAEOLOGICAL EXCAVATIONS, THE TRANSFER OF SUCH PROPERTIES AND ANY CHANGE OF THEIR FEATURES OR THEIR CULTURAL AND HISTORICAL CHARACTER-...+

(DECISION 83 EX/DECISIONS 4.3.1. OF THE EXECUTIVE BOARD, 1970.)

CONDEMNATION OF THE BURNING OF THE AQSA MOSQUE ON 21 AUGUST 1969

+THE EXECUTIVE BOARD CONDEMN THE CRIMINAL BURNING OF THE AQSA MOSQUE AS WELL AS ALL THOSE WHO ARE RESPONSIBLE FOR IT...+

(PARAGRAPH 4 OF DECISION 83 EX/DECISIONS 4.3.1.1. OF THE UNESCO EXECUTIVE BOARD.)

+THE EXECUTIVE BOARD,

URGENTLY CALLS UPON ISRAEL TO :

...

B) DESIST FROM ANY ARCHAEOLOGICAL EXCAVATIONS, THE TRANSFER OF SUCH PROPERTIES AND ANY CHANGE OF THEIR FEATURES OR THEIR CULTURAL AND HISTORICAL CHARACTER, PARTICULARLY WITH REGARD TO CHRISTIAN AND ISLAMIC RELIGIOUS SITES.+

(DECISION 88 EX/DECISIONS 4.3.1. OF THE UNESCO EXECUTIVE BOARD 1971.)

ISRAEL AND THE DIVISION OF THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE

ACCORDING TO INFORMATION OBTAINED, ISRAEL IS DIVIDING THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE IN JERUSALEM INTO TWO PARTS, OF WHICH IT WILL KEEP THE LARGER PARTY, NAMELY THE WHOLE ESPLANJE OF THE MOSQUE

18
A) TO PRESERVE SCRUPULOUSLY ALL THE SITES, BUILDINGS AND OTHER CULTURAL PROPERTIES, ESPECIALLY IN THE OLD CITY OF JERUSALEM-

B) TO DESIST FROM ANY ARCHAEOLOGICAL EXCAVATIONS, THE TRANSFER OF SUCH PROPERTIES AND ANY CHANGE OF THEIR FEATURES OR THEIR CULTURAL AND HISTORICAL CHARACTER.

(DECISION 83 EX/DECISIONS 4.3.1. OF THE EXECUTIVE BOARD, 1970)

CONDEMNATION OF THE BURNING OF THE AGSA MOSQUE ON 21 AUGUST 1968

THE EXECUTIVE BOARD CONDEMNES THE CRIMINAL BURNING OF THE AGSA MOSQUE AS WELL AS ALL THOSE WHO ARE RESPONSIBLE FOR IT...

(PARAGRAPH 4 OF DECISION 83 EX/DECISIONS 4.3.1.1. OF THE UNESCO EXECUTIVE BOARD)

THE EXECUTIVE BOARD

URGENTLY CALLS UPON ISRAEL TO

...

B) DESIST FROM ANY ARCHAEOLOGICAL EXCAVATIONS, THE TRANSFER OF SUCH PROPERTIES AND ANY CHANGE OF THEIR FEATURES OR THEIR CULTURAL AND HISTORICAL CHARACTER, PARTICULARLY WITH REGARD TO CHRISTIAN AND ISLAMIC RELIGIOUS SITES.

(DECISION 88 EX/DECISIONS 4.3.1. OF THE UNESCO EXECUTIVE BOARD, 1971)

ISRAEL AND THE DIVISION OF THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE

ACCORDING TO INFORMATION OBTAINED, ISRAEL IS DIVIDING THE HOLY AL-IBRAHIMI MOSQUE IN JERUSALEM INTO TWO PARTS, OF WHICH IT WILL KEEP THE LARGER PART, NAMELY THE WHOLE ESPRANSE OF THE MOSQUE.

19/...

- 19 -

WHICH WILL BE RESERVED FOR THE ISRAELIS, WHILE A VERY SMALL PORTION COMPRISING THE ACTUAL MOSQUE, WILL BE LEFT FOR THE MOSLEMS. IT IS NOT AT ALL SURPRISING THAT ISRAEL SHOULD BE PURSUING ITS MISGUIDED POLICY IN THIS WAY AND TAKING MEASURE AFTER MEASURE TO DISFIGURE AND JUDAIZE THE HOLY CITY BY DEGREES, SHOWING ITS CONTEMPT FOR ALL THAT IS SACRED, THE RESOLUTIONS OF THE UNITED NATIONS AND ITS VARIOUS AGENCIES, AND INTERNATIONAL LAWS, CUSTOMS AND STANDARDS.

THE UNION OF ARAB LAWYERS, REITERATING THAT "WHAT HAS BEEN TAKEN BY FORCE CAN ONLY BE REGAINED BY FORCE"

ONCE AGAIN DENOUNCED THE MEASURES THAT ISRAEL HAS TAKEN AND IS STILL TAKING TO SPOIL THE APPEARANCE AND SACRED CHARACTER OF THE HOLY CITY-

URGES THE UNITED NATIONS AND ITS SPECIALIZED AGENCIES TO RESPECT THE RESOLUTIONS ADOPTED ON THIS MATTER AND FIND APPROPRIATE MEANS FOR IMPLEMENTING THEM-

URGES THE ARAB LEAGUE TO INTENSIFY ITS EFFORTS IN THIS IMPORTANT MATTER WITH A VIEW TO TAKING ALL NECESSARY MEASURES TO UPHOLD THE RIGHTS OF THE ARAB NATION ON THE ONE HAND AND THE RIGHTS OF THE PALESTINIAN ARAB PEOPLE ON THE OTHER HAND-

INVITES ALL ARAB AND INTERNATIONAL LEAGUES, ORGANIZATIONS, TRADE UNIONS AND GROUPS TO ORGANIZE AND ADOPT A SINGLE POLICY TO SAVE THE HOLY CITY AND ITS CULTURAL HERITAGE.

THE UNION OF ARAB LAWYERS EMPHASIZES THAT THE USURPED RIGHTS OF THE ARAB NATION CAN ONLY BE RESTORED THROUGH ITS UNITY AND FIRM SOLIDARITY, AGAINST A BACKGROUND OF SCIENTIFIC THINKING, AND SERIOUS AND CONTINUING PLANNING AND ACTION.

THE MOSQUE OF IBRAHIM EL KHALIL IS SITUATED AT HEBRON ABOVE A CAVE CONTAINING THE TOMBS OF A NUMBER OF PROPHETS, INCLUDING THE TOMB OF "ABRAHAM", HIS WIFE SARAH AND THE TOMBS OF LEAH, ISAAC AND JACOB. THE MOSQUE IS ENCLOSED BY A WALL MADE OF LARGE STONES, SOME OF WHICH MEASURE 5 TO 7 METRES. ABOVE THE WALL THERE ARE TWO MINARETS. THE TOWN OF HEBRON IS SITUATED 44 KILOMETRES FROM JERUSALEM. IT WAS CONQUERED BY THE CRUSADERS IN 1100 BY THE MONGOLS IN 1269 AND WAS REBUILT BY AL ZAHER BIBARS IN 1367.

(EXTRACT FROM THE NEWSPAPER AKHBAR AL YOM OF 12 AUGUST 1975)

THE JUDAIZATION OF THE MOSQUE OF IBRAHIM EL KHALIL BY ISRAEL CAUSES CONSIDERABLE TENSION ON THE WEST BANK OF THE JORDAN

WHICH WILL BE RESERVED FOR THE ISRAELIS, WHILE A VERY SMALL PORTION COMPRISING THE ACTUAL MOSQUE, WILL BE LEFT FOR THE MUSLIMS. IT IS NOT AT ALL SURPRISING THAT ISRAEL SHOULD BE PURSUING ITS MISGUIDED POLICY IN THIS WAY AND TAKING MEASURE AFTER MEASURE TO DISFIGURE AND JUDAEIZE THE HOLY CITY BY DEGREES, SHOWING ITS CONTEMPT FOR ALL THAT IS SACRED, THE RESOLUTIONS OF THE UNITED NATIONS AND ITS VARIOUS AGENCIES, AND INTERNATIONAL LAWS, CUSTOMS AND STANDARDS.

THE UNION OF ARAB LAWYERS, REITERATING THAT WHAT HAS BEEN TAKEN BY FORCE CAN ONLY BE REGAINED BY FORCE.

ONCE AGAIN DEMONSTRATING THE MEASURES THAT ISRAEL HAS TAKEN AND IS STILL TAKING TO SPOIL THE APPEARANCE AND SACRED CHARACTER OF THE HOLY CITY.

URGES THE UNITED NATIONS AND ITS SPECIALIZED AGENCIES TO RESPECT THE RESOLUTIONS ADOPTED ON THIS MATTER AND FIND APPROPRIATE MEANS TO IMPLEMENTING THEM.

URGES THE ARAB LEAGUE TO INTENSIFY ITS EFFORTS IN THIS IMPORTANT MATTER WITH A VIEW TO TAKING ALL NECESSARY MEASURES TO UPHOLD THE RIGHTS OF THE ARAB NATION ON THE ONE HAND AND THE RIGHTS OF THE PALESTINIAN ARAB PEOPLE ON THE OTHER HAND.

INVITES ALL ARAB AND INTERNATIONAL LEAGUES, ORGANIZATIONS, TRADE UNIONS AND GROUPS TO ORGANIZE AND ADOPT A SINGLE POLICY TO SAVE THE HOLY CITY AND ITS CULTURAL HERITAGE.

THE UNION OF ARAB LAWYERS EMPHASIZES THAT THE USURPED RIGHTS OF THE ARAB NATION CAN ONLY BE RESTORED THROUGH ITS UNITY AND FIRM SOLIDARITY, AGAINST A BACKGROUND OF SCIENTIFIC THINKING, AND SERIOUS AND CONTINUING PLANNING AND ACTION.

THE MOSQUE OF IBRAHIM EL KHALIL IS SITUATED AT HEBRON ABOVE A CAVE CONTAINING THE TOMBS OF A NUMBER OF PROPHETS, INCLUDING THE TOMB OF ABRAHAM, HIS SON ISHMAEL AND THE TOMB OF ISHMAEL AND ISHMAEL. THE MOSQUE IS ENCLOSED BY A WALL MADE OF LARGE STONES, SOME OF WHICH MEASURE 5 TO 7 METRES. ABOVE THE WALL THERE ARE TWO MINARETS. THE TOWN OF HEBRON IS SITUATED 44 KILOMETRES FROM JERUSALEM. IT WAS CONQUERED BY THE CRUSADERS IN 1100 BY THE MONGOLS IN 1269 AND WAS RECONQUERED BY AL ZAHIR RIBARS IN 1367.

(EXTRACT FROM THE NEWSPAPER AL-KHABAR AL-YOM OF 12 AUGUST 1952)

THE JUDAEIZATION OF THE MOSQUE OF IBRAHIM EL KHALIL BY ISRAELI GOVERNMENT CONSIDERABLE TENSION ON THE WEST BANK OF THE JORDAN

- 20 -

APPEAL BY THE RECTOR OF AL AZHAR UNIVERSITY TO THE ISLAMIC WORLD

THE CHANGES MADE BY ISRAEL FOR THE PURPOSE OF JUDAIZING THE MOSQUE OF IBRAHIM EL KHALIL AT HEBRON HAS MET WITH A SHARP REACTION IN THE OCCUPIED TERRITORIES AND IN VARIOUS ISLAMIC CIRCLES. THE INFORMATION AGENCIES REPORT THAT, BECAUSE OF THESE CHANGES, THERE IS SERIOUS TENSION ON THE WEST BANK OF THE JORDAN AND THAT THE MAYORS OF THE MAIN TOWN HAVE SENT THE ISRAELI MILITARY GOVERNOR TELEGRAMS CONTAINING STRONG PROTESTS, IN WHICH THEY CALL THE DIVISION OF THE MOSQUE OF ABRAHAM AN «ACT OF SERIOUS CONTEMPT FOR HUMAN RIGHTS AND A VIOLATION OF THE GENEVA CONVENTION».

AT AMMAN, THE RADIO HAS OFFICIALLY ANNOUNCED THAT THE JERUSALEM COMMISSION, ESTABLISHED AS A RESULT OF THE SIXTH CONFERENCE OF MINISTERS FOR FOREIGN AFFAIRS OF ISLAMIC STATES WAS TO HOLD A MEETING TO PREPARE FOR THE CONFERENCE OF MINISTERS OF FOREIGN AFFAIRS, CONVENED BY THE JORDANIAN GOVERNMENT, TO CONSIDER THE ISRAELI VIOLATIONS COMMITTED AGAINST THE MOSQUE OF IBRAHIM EL KHALIL.

HIS EMINENCE THE GRAND IMAM, DR. ABDEL HALIM MAHMOUD, RECTOR OF AL AZHAR UNIVERSITY, ISSUED AN IMPORTANT STATEMENT ON THE SUBJECT OF THE JUDAIZATION OF THE MOSQUE OF IBRAHIM BY ISRAEL, WHICH HE ADDRESSED TO THE ARAB KINGS AND PRESIDENTS, THE SECRETARIATS OF THE LEAGUE OF ARAB STATES AND THE LEAGUE OF THE ISLAMIC WORLD AT MECCA, THE ISLAMIC CONFERENCE AND THE UNITED NATIONS, AND IN WHICH HE CALLED FOR URGENT ACTION TO PROHIBIT ISRAEL FROM CONTINUING TO PROFANE THE HOLY PLACES IN THE OCCUPIED TERRITORIES.

IN HIS STATEMENT THE GRAND IMAM ANNOUNCED THAT THE ISRAELI MINISTER OF DEFENCE HAD ORDERED THE JUDAIZATION OF THE MOSQUE OF IBRAHIM AND ITS DIVISION BETWEEN MOSLEMS AND JEWS. THE OCCUPATION OF THE LARGER PORTION OF THE MOSQUE BY THE JEWS AND ITS CONVERSION INTO A PLACE FOR THE HOLDING OF CEREMONIES, IN WHICH THE CONSUMPTION OF ALCOHOL WILL BE ALLOWED, WHERE TRUMPETS WILL BLARE, WHERE MARRIAGE AND CIRCUMCISION RITES WILL BE PERFORMED, AND WHERE THE MOSLEM FAITHFUL WILL NO LONGER BE ALLOWED TO ENTER OR PRACTISE THEIR RELIGION.

SUCH ACTS AS THESE ARE A DESECRATION OF THE HOLY PLACES AND AN AFFRONT TO THE MOSLEM FAITHFUL- THEY CONSTITUTE A VIOLATION OF HUMAN RIGHTS WITH RESPECT TO THE PROTECTION OF THE HOLY PLACES.

FURTHERMORE THE GRAND IMAM STATES: «WE URGE ALL MOSLEMS THROUGHOUT THE WORLD TO BE MINDFUL AT ALL TIMES OF THEIR RELIGIOUS OBLIGATIONS TO FREE JERUSALEM FROM THE ZIONISTS AND ACT ACCORDING TO THE DICTATES OF THEIR CONSCIENCE TO SAFEGUARD THE SACRED AND ARAB CHARACTER OF THOSE PLACES AND TO KEEP IN MIND THE OTHER ANNEXES OF THE

APPEAL BY THE RECTOR OF AL AZHAR UNIVERSITY TO THE ISLAMIC WORLD

20

THE CHANGES MADE BY ISRAEL FOR THE PURPOSE OF JUDAIZING THE MOSQUE OF ABRAHAM EL KHALIL AT HEbron HAS MET WITH A SHARP REACTION IN THE OCCUPIED TERRITORIES AND IN VARIOUS ISLAMIC CIRCLES. THE INFORMATION AGENCIES REPORT THAT BECAUSE OF THESE CHANGES THERE IS SERIOUS TENSION ON THE WEST BANK OF THE JORDAN AND THAT THE MAYORS OF THE MAIN TOWN HAVE SENT THE ISRAELI MILITARY GOVERNOR TELEGRAMS BOASTING STRONG PROTESTS IN WHICH THEY CALL THE DIVISION OF THE MOSQUE AN ACT OF SERIOUS CONTEMPT FOR HUMAN RIGHTS AND A VIOLATION OF THE GENEVA CONVENTION.

AT AMMAN THE RADIO HAS OFFICIALLY ANNOUNCED THAT THE JERUSALEM COMMISSION ESTABLISHED AS A RESULT OF THE SIXTH CONFERENCE OF MINISTERS FOR FOREIGN AFFAIRS OF ISLAMIC STATES WAS TO HOLD A MEETING TO PREPARE FOR THE CONFERENCE OF MINISTERS OF FOREIGN AFFAIRS CONVENED BY THE JORDANIAN GOVERNMENT TO CONSIDER THE ISRAELI VIOLATIONS COMMITTED AGAINST THE MOSQUE OF ABRAHAM EL KHALIL.

HIS EMINENCE THE GRAND IMAM, DR. ABDEL HALIM MAHMUD, RECTOR OF AL AZHAR UNIVERSITY, ISSUED AN IMPORTANT STATEMENT ON THE SUBJECT OF THE JUDAIZATION OF THE MOSQUE OF ABRAHAM BY ISRAEL, WHICH HE ADDRESSED TO THE ARAB KINGS AND PRESIDENTS, THE SECRETARIES OF THE LEAGUE OF ARAB STATES AND THE LEAGUE OF THE ISLAMIC WORLD, ATTENDED THE ISLAMIC CONFERENCE AND THE UNITED NATIONS, AND IN WHICH HE CALLED FOR URGENT ACTION TO PROHIBIT ISRAEL FROM CONTINUING TO PROFANE THE HOLY PLACES IN THE OCCUPIED TERRITORIES.

IN HIS STATEMENT THE GRAND IMAM ANNOUNCED THAT THE ISRAELI MINISTERS OF DEFENCE HAD ORDERED THE JUDAIZATION OF THE MOSQUE OF ABRAHAM AND ITS DIVISION BETWEEN MUSLIMS AND JEWS. THE OCCUPATION OF THE LARGER PORTION OF THE MOSQUE BY THE JEWS AND ITS CONVERSION INTO A PLACE FOR THE HOLDING OF CEREMONIES, IN WHICH THE CONSUMPTION OF ALCOHOL WILL BE ALLOWED, WHERE TRUMPETS WILL BLARE, WHERE MARRIAGE AND CIRCUMCISION RITES WILL BE PERFORMED, AND WHERE THE NON-FATHFUL WILL NO LONGER BE ALLOWED TO ENTER OR PRACTISE THEIR RELIGION.

SUCH ACTS AS THESE ARE A DESECRATION OF THE HOLY PLACES AND AN AFFRONT TO THE ISLAMIC FAITHFUL. THEY CONSTITUTE A VIOLATION OF HUMAN RIGHTS WITH RESPECT TO THE PROTECTION OF THE HOLY PLACES.

FURTHERMORE THE GRAND IMAM STATES: "WE URGE ALL MUSLIMS THROUGHOUT THE WORLD TO BE FATHFUL AT ALL TIMES OF THEIR RELIGIOUS OBLIGATIONS TO FREE JERUSALEM FROM THE ZIONISTS AND ACT ACCORDING TO THE INTERESTS OF THEIR CONSCIENCE TO SAFEGUARD THE SACRED AND ARAB CHARACTER OF THOSE PLACES AND TO KEEP IN MIND THE OTHER ANNEXES OF THE

- 21 -

THE GRAND IMAM GOES ON TO STATE INTER ALIA, THAT THE AGGRESSION COMMITTED AGAINST A PORTION OF THE HOLY PLACES REPRESENTS AN AGGRESSION AGAINST THE SACRED CHARACTER OF THE AQSA MOSQUE, THE THIRD SACRED SANCTUARY OF ISLAM, ON WHICH THE FOOT OF THE PROPHET MOHAMMED RESTED AND TO WHICH THE MOSLEMS TURN WHEN PRAYING. THE SACTUARY OF IBRAHIM AL KHALIL AT HEBRON IS A HOLY MOSQUE, AND ANY PROFANATION OF ITS HOLY CHARACTER OR ATTEMPT TO WREST IT FROM THE HANDS OF THE MOSLEMS WILL BE A CRIMINAL ACT.

•WE DENOUNCE THE ISRAELI AGGRESSION AGAINST THE HOLY PLACES OF ISLAM AND THE VIOLATION OF HUMAN RIGHTS REGARDING PRAYER. WE ALSO DENOUNCE THE POLICY PURSUED BY THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES IN CHANGING THE CHARACTER OF THE CITY OF JERUSALEM AND PROFANING RELIGIOUS, HISTORICAL AND CULTURAL MONUMENTS. •

WE CALL UPON ALL RELIGIOUS AND HUMANITARIAN ORGANIZATIONS THROUGH-
OUT THE WORLD TO PROTEST AGAINST THIS BLATANT AGGRESSION AND TO
PROMOTE THE IMPLEMENTATION OF UNITED NATIONS RESOLUTIONS
CONCERNING THE PROTECTION OF JERUSALEM AND ITS HOLY PLACES. WE ALSO
ASK UNITED NATIONS BODIES TO TAKE ALL APPROPRIATE MEASURES TO PUT
AN END TO THIS FURTHER AGGRESSION AND PREVENT ISRAEL FROM CONTINING
TO COMMIT SUCH CRIMES.

(AL AHRAM, 11 AUGUST 1975)

000

AD KAN NAUM

שחזר רתם שחבט מנכבל ממנכל מאום אב מעת הסברה מימא איר אב מזאר מלט מאוסק
מאף מדתיס חקר רם אמך תעוד אילטר נכוץ גונון אורלי

רע/אס

- 21 -

SANCTUARY, NAMELY, THE DOME OF THE ROCK AND THE MOSQUE OF IBRAHIM.

THE GRAND IMAM GOES ON TO STATE INTER ALIA, THAT THE AGGRESSION COMMITTED AGAINST THE DOME OF THE ROCK REPRESENTS AN AGGRESSION AGAINST THE SACRED CHARACTER OF THE AGSA MOSQUE, THE THIRD SACRED SANCTUARY OF ISLAM, ON WHICH THE FOOT OF THE PROPHET MOHAMMED RESTS, AND TO WHICH THE MUSLIMS TURN WHEN PRAYING. THE SANCTUARY OF IBRAHIM AT HEbron IS A HOLY MOSQUE, AND ANY PROSECUTION OF ITS HOLY CHARACTER OR ATTEMPT TO WREST IT FROM THE HANDS OF THE MOSLIMS WILL BE A CRIMINAL ACT.

WE DENOUNCE THE ISRAELI AGGRESSION AGAINST THE HOLY PLACES OF ISLAM AND THE VIOLATION OF HUMAN RIGHTS REGARDING PRAYER. WE ALSO DENOUNCE THE POLICY PURSUED BY THE ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES IN CHANGING THE CHARACTER OF THE CITY OF JERUSALEM AND PROHIBITING RELIGIOUS, HISTORICAL AND CULTURAL MONUMENTS.

WE CALL UPON ALL RELIGIOUS AND HUMANITARIAN ORGANIZATIONS THROUGHOUT THE WORLD TO PROTEST AGAINST THIS BLATANT AGGRESSION AND TO PROMOTE THE IMPLEMENTATION OF UNITED NATIONS RESOLUTIONS CONCERNING THE PROTECTION OF JERUSALEM AND ITS HOLY PLACES. WE ASK UNITED NATIONS MEMBERS TO TAKE ALL APPROPRIATE MEASURES TO PUT AN END TO THIS FURTHER AGGRESSION AND PREVENT ISRAEL FROM CONTINUING TO COMMIT SUCH CRIMES.

(AL ABRAH, 11 AUGUST 1953)

AD KAH HANU

FROM THE OFFICE OF THE SECRETARY OF DEFENSE
 THE JOINT CHIEFS OF STAFF
 WASHINGTON, D.C.

ה' בחשוון תשל"ז
29 באוקטובר 1976

אגף ותיבות + מזרח מעלה

אל : מר פנחס גונן.

מאת : דורית שביט, המרכז.

הנדון: גנבת חפצי ערך ממערת המכפלה.

להלן ידיעה שפורסמה ע"י סוכנות הידיעות הירדנית ב- 28.10:

"בידיעות שהגיעו אחמול (ב- 27 אוקט') מהאיזורים הערביים הכבושים נאמר, כי שלטונות האויב הציוני גנבו חפצי ערך ממערת המכפלה אשר בחברון. התושבים, נאמר בידיעות, גילו את הפשע הנחשב, כאשר ביקרו במערה לאחר שהוסר העוצר שהוסל על העיר במשך 18 יום.

בין שכיות החמדה שנגנבו:

- ארבעה שעונים עתיקים,

- כמה קוראנים וספרים מוסלמים, בעלי ערך היסטורי,

- השהרון שהיה על קברו של הסלטאן קלאוין שבכניסה למערה,

- כל הדברים שהיו בחדרו של השומר הראשי, ובכלל זה: מגילות, קוראנים, ספרי

פירוש ושטיחים פרסיים בעלי ערך היסטורי.

ב"כ החליפו שלטונות הכיבוש את המפתחות של כל קברי הנביאים.

בחברון וביתר האיזורים הערביים שורר גל רוגז וחסיסה בשל הפשע הנפשע של שלטונות הכיבוש. תושבי חברון דרשו מהמושל הצבאי לפתוח את קברי הנביאים כדי לבדוק את הוכנם, אולם שלטונות הכיבוש לא נענו לדרישה.

ב ב ר כ ה ,

ד.ל.ז

דורית שביט

01 000000 000000
 02 000000 000000

ЖЕ : ОГ ЧЕЛО ДИД,

ПРИЛОЖЕНИЕ: 4500 1225 4000 0000 0000 0000.

DOI: 10.1002/anie.200500000

201 2010 NORTH AFRICA:

*C. Bauri e S. Bauri sono autori di un libro di testo di matematica.

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

מברק יוצא-מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר חובן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה) יחסי-חוץ וסודות רשמיים. תשי"ז - 1957.

א.א.ב.

ס ו ד י

אל:נ"ו י'דק

מאת:המשרד

מס-1055

נשלח:271530 אוק 76

מ י י ד י

2

הרצוג - ד"ר מועבייט - חברות ושטחים.

1. בתכונות שכל המוח לחלוטין והתפילות במערה למוסלמים וליהודים מתחלות כטודת.

2. לאור שהמסד הדתי המוסלמי בראשות אל מחזב ראש המועצה המוסלמית האזיר בפתח כי לא מצא כל שנוי במבנה המערה או בצ"דה וכל דבר מצוי כפי שהיה בסדר המהומות. והצעה זו צוטטה בעתונות הערבית המקומית טענו אומא חוטר שייכ תאמט געברי והממונה על הווקף בחברות כי התבדד להם שחטרים להם תשמישי קדושה מוסלמיים. כגון שעוניים, שטיחים וספרי קוראן וריהוט.

3. בבירור שערך המושל התבדד כי 3 עד 4 שעוניים במערה נשברו במהלך התפרצות והפוגרות שערכו האלמדיים הערביים במערת המכפלה. שברי השעוניים הוחזרו לידי נציג הווקף בחברות.

4. לשענות על חסר בתשמישי קדושה אודיים, ספרי הקוראן מצויים בארותות תוציגי הווקף סרבו להכנס לתשא בדיקת המלאי.

5. שייכ עאטפ אל-חמדי ראש משרת מערת המכפלה חזר מקהיר, מציחים שהופעל עליו לחצ לנקיטת עמדה קיצונית. להערכת הממשל סביר להתייחס שמי מצרים

תנסה לשלוח לנ"ו י'דק את אחד המגורשים כגון ד"ר אחמד נחשה לשתתף בד"ת. המופקד על המסגד במערה ביקש להוריד חיילי צה"ל המשימים משמירתם במסגד או לחלופין בשיטרים ערביים. ובקשה תישקל.

7. ראש עיריית חברות פואד קואטמה הודיע לממשל שנאמר לו מאזהיב שלא צי"כ לבוא לדיוני המועצה.

8. משמיים וכוכבי אש

א. 75 מתפרעים ערביים נכבדים ולמדיים שולקם קרעו בפועל ספרי תורה ותשמישי קדושה יועדו לדין באשמת חילו מקומ קדוש, ושתתפזר

בחדלוסה בלתי חוקית, פגיעה וגרימת נזק לרכוש.

ב. במקרה נמצאים תיקי תשודים יהודיים ואינן מקומ לטענה הערבית על יחס של איפה ואיפה.

ג.ג.ג.

שהח מכלל מכלל קדרות מאומ אב פ.ג.ג.

א.א.א.

1055-01

1055-01

1055-01

1055-01

1055-01

1055-01

1055-01

1055-01

1055-01

1055-01

1055-01

1055-01

1055-01

1055-01

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

מברק נכנס

מס. 27

בשלח 051600 אוק 76

אלי; המשדר

נמסר; ווטלינגטון

בחול

המנכל . ארגוב.

העתק פתיר.

בהמשך לשלבו 26 להלן כתבות שהופיעו היום בניו יורק טיימס

ובוטלינגטון פוסט.

MILITANT JEWS CAUSE TROUBLE ARABS SAY-
HEBRON- ISRAELI OCCUPIED WEST BANK OCT 4-
HEBRON WAS PUT UNDER STRICT MILITARY CURFEW TODAY AS ISRAELI MILITARY
AUTHORITIES AND ARAB OFFICIALS TRIED TO CALM THE PASSIONS OF
MOSLEMS AND JEWS ALIKE FOLLOWING THE DESECRATION OF ISLAMIC
AND JEWISH RELIGIOUS OBJECTS THAT OCCURED HERE SATUDRADY AND
SUNDAY.
AMONG THE ARAB POPULATION THERE IS A DEEP FELT COMPLAINT THAT ARAB
AND JEW ARE NOT EQUAL UNDER THE LAWS OF THE OCCUPATION-
ESPECIALLY WHEN IT COMES TO THE MILITANT JEWS OF THE GUSH
EMUNIM MOVEMENT WHO HAVE BEEN DENOUNCED BY BOTH
ISRAEL YY GOVERNMENT SOURCES AND ARABS FOR FLOUTING THE LAW
AND BEHAVING IN A PROVACTIVE MANNER.
LAST NIGHT FOR EXAMPLE MILITANT JEWS APPARENTLY FROM THE NEARBY
JEWISH SETTLEMENT OF KIRYAT ARBA BROKE INTO THE PROPERTY
OF A 65 YEAR OLD ARAB NAMED SHUKRI IM JAHID WHILE HE WAS
MILKING HIS COWS. THE OLD MAN WAS SEVERELY BEATEN. DURING
AN INTERVIEW AT HIS HOSPITAL BEDSIDE TODAY HE SAID THAT HE HAD
"CRIED FOR THE SOLDIERS" TO HELP IM BUT NO ONE CAME IN TIME.
THIS INCIDENT REPORTEDLY FOLLOWED ONE IN WHICH SOME BOYS THREW STONES
AT KIRYAT ARABA RESIDENTS WHO WERE RETURNING HOME FROM PRAYER.
BUT DETAILS OF THE REPORTED STONING COULD NOT BE FULLY CHECKED
BECAUSE THE ISRAELI MILITARY AUTHORITIES REFUSED TO ANSWER
REPORTERS QUESTIONS.
IN THE NEARBY TOWN OF HALHOUL LOCAL AUTHORITES ARE STILL TRYING
TO GET ISRAELI OFFICIALS TO ACT ON YESTERDAYS SHOOTING IN WHICH
SEVEN YOUNGSTERS WERE MACHINE GUNNED IN THE LOCAL
MARKETPLACE BY ISRAELI CIVILIANS IN A PASSING CAR.
THE BEST EXPLANATION SO FAR SEEMS TO BE THAT RESIDENTS OF KIRYAT

#####/2

- 2 -

ARBA INCENSED BY THE DESECRATION OF JEWISH OBJECTS TOOK REVENGE. THERE HAVE BEEN CHARGES AND COUNTERCHARGES OF DESECRATION OF HOLY OBJECTS AT THE TOMB OF THE PATRIARCHS CULMINATING IN A COPY OF THE KORAN THE MOSLEM HOLY BOOK BEING THROWN IN THE DUST AND A SACRED JEWISH TORAH BEING RAPPED AND ITS ONLY ARK BROKEN. DESPITE ASSURANCES BY ISRAELI DEFENSE MINISTER SHIMON PERES YETSERDAY THAT BOTH RELIGIONS WOULD BE ALLOWED TO WORSHIP TODAY AT THE TOMB OF THE PATRIARCHS A SITE SACRED TO BOTH RELIGIONS ONLY THE JEWISH RESIDENTS OF KIRYAT ARABA WERE ALLOWED TO OBSERVE YOM KIPPUR SERVICES IN HEBRON TODAY WHILE THE ARABS WERE EXCLUDED BECAUSE OF A CURFEW.

THE ARAB MAYOR OF HEBRON FAHD KAWASMI IN AN INTERVIEW IN HIS OFFICE TODAY SAID THAT ON ANY GIVEN DAY JEWS AND ARABS MINGLED ON THE STREETS OF HEBRON WITHOUT INCIDENT AND THAT THE TROUBLE WAS DUE ONLY TO A HANDFUL OF GUSH EMUNIM FOLLOWERS WHO SOUGHT TO DISRUPT THE PEACE. THE MAYOR SAID THAT THEY CAME TO TOWN BLOCKED ROADS AND DANCED IN THE STREETS IN A MANNER DESIGNED TO PROVOKE ARAB HOSTILITY AND FEAR.

IF IT CAME TO THE LAW AN ISRAELI JUDGE COULD ONLY DECIDE MATTER ON LEGAL GROUNDS HE SAID ADDING THE JUDGE DOESN'T KNOW THEY ARE DANCING ON OUR FEELINGS AND NOT JUST DANCING ON THE STREET.

THIS HANDICAPPED LOCAL ISRAELI MILITARY OFFICIALS IN PREVENTING SUCH INCIDENTS HE SAID BUT INEVITABLY THE PENALTY FOR AN ARAB STRIKING A JEW WAS MORE SEVERE THAN FOR A JEW STRIKING AN ARAB. HE MENTIONED EARLIER INCIDENTS IN WHICH ARAB YOUNGSTERS WERE BEATEN AND SET UPON BY DOGS BELONGING TO GUSH EMUNIM FOLLOWERS.

THE MAYOR ALSO COMPLAINED THAT THE ARRANGEMENT FOR JEWS AND ARABS TO PRAY AT DIFFERENT HOURS AT THE TOMB OF THE PATRIARCHS THE BURIAL SITE OF ABRAHAM WAS UNWORKABLE AND SHOULD BE ABANDONED. TO THE JEWS WHO REMEMBER HOW THEY WERE EXCLUDED FROM ALL THEIR HOLY PLACES IN JORDANIAN TERRITORY PRIOR TO 1967 THE COMPROMISE IS NOT AN UNFAIR SOLUTION TO A DIFFICULT AND HIGHLY EMOTIONAL PROBLEM.

SECURITY FORCES PUT A CURFEW INTO EFFECT IN BANLUS FOLLOWING DEMONSTRATIONS IN THAT WEST BANK TOWN AND IN TULKAREM AND EL BIRA. ARAB INFORMANTS REPORTED STUDENT PROTESTS IN RAMALLAH UPI REPORTED MILITARY SOURCES SAID YOUTHS IN NABLUS THREW STONES AT PASSING MILITARY VEHICLES AND IGNITED BARRICADES MADE OF AUTOMOBILE TIRES.

ARABS ON WEST BANK QUESTION TREATMENT-
CLASHES INCREASE CONCERN ABOUT EVENHANDEDNESS OF ISRAELIS-
N.Y. TIMES-

IN THE WAKE OF THE LATEST ROUND OF CLASHES BETWEEN ARABS AND ISRAELIS IN TENSE WEST BANK TOWNS ARAB OFFICIALS ARE ASKING AN OLD QUESTION WITH RENEWED VIGOR DOES THE OCCUPYING ISRAELI GOVERNMENT RENDER THE SAME TREATMENT TO ARABS AS TO JEWS? THE QUESTION IS PARTICULARLY ON THE MINDS OF MANY OF THE 11,000 RESIDENTS OF THIS GRAPE GROWING VIL

- 3 -

RESIDENTS OF THIS GRAPE GROWING VILLAGE TODAY BECAUSE OF AN INCIDENT YESTERDAY IN WHICH SEVEN YOUNG ARABS WERE SHOT AND WOUNDED ALLEGEDLY BY A JEWISH CIVILIAN WEARING A SKULLCAP AND RIDING WITH SOME COMPANIONS IN A PICKUP TRUCK.

THE INCIDENT WAS CONNECTED TO RIOTING YESTERDAY IN NEARBY HEBRON BETWEEN ARAB YOUTHS AND ISRAELI SECURITY FORCES.

THE RIOTING OCCURRED AFTER MOSLEMS AND JEWS ACCUSED ONE ANOTHER OF DESECRATING AND VANDALIZING MOSLEM AND JEWISH ARTIFACTS AT A SHRINE REVERED BY BOTH FAITHS.

THE ACTS OF VANDALISM IT IS STILL NOT CLEAR WHO INITIATED THEM JEWS OR ARABS- TRIGGERED DEMONSTRATIONS AND STONE THROWING PROTESTS IN A NUMBER OF WEST BANK TOWNS THAT CONTINUED SPORADICALLY TODAY IN TULKAREM JENIN RAMALLAH AND NABLUS WHERE A CURFEW WAS ORDERED. HEBRON WAS QUIET TODAY UNDER A CURFEW ORDERED THERE YESTERDAY.

ONLY JEWS ALLOWED AT TOMB-

ONLY JEWS MANY FROM THE CONTROVERSIAL ISRAELI SETTLEMENT OF KIRYAT ARAB NEAR HEBRON WERE PERMITTED TO WORSHIP TODAY AT AT THE TOMB OF THE PATRIARCHS A SHRINE SACRED TO MOSLEMS AND JEWS. DEFENSE MINISTER SHIMON PERES HAD SAID YESTERDAY THAT BOTH MOSLEMS AND JEWS WOULD BE ALLOWED TO PRAY AT THE TOMB TODAY.

MANY OF THE RESIDENTS OF KIRYAT ARAB BELONG TO AN ULTRANATIONALIST JEWISH SECT CALLED GUSH EMUNIM WHICH CLAIMS ALL AREAS OF WHAT THEY BELIEVE TO BE THE ANCIENT JEWISH HOMELAND. THIS INCLUDES PARTS OF MOSLEM ARAB HEBRON.

THE MAYOR OF HALHOUL MOHAMMED HASSAN MILHEN AN ENGLISH TEACHER MET WITH VILLAGE OFFICIALS AND REPORTERS IN HIS OFFICE TODAY HE AND OTHERS SAID THEY SUSPECTED THAT THE ARAB YOUTHS HAD BEEN SHOT BY RESIDENTS OF KIRYAT ARAB ALTHOUGH THEY ADMITTED THEY COULD NOT PROVE IT.

MAYOR MILHEN SAID HE HAD CONTACTED OTHER WEST BANK MAYORS AND HAD ASKED THEM TO PRESS ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES FOR A THOROUGH INVESTIGATION ISRAELI OFFICIALS MR MILHEN SAID

"KEEP TELLING US THEY ARE AGAINST SUCH DEEDS".

LET US SEE WORDS PUT INTO ACTION TO SEE IF THEY ARE TRUE ABOUT IT-- HE SAID.

LOCAL MILITARY OFFICIALS DECLINED TO COMMENT ON WHETHER AN INVESTIGATION WAS UNDER WAY. THE CHIEF ISRAELI DEFENSE

SPOKESMAN BRIG. GEN. YOEL BEN PORAT REACHED BY TELEPHONE

SAID HE HAD BEEN UNAWARE OF THE SHOOTINGS BUT THAT ANY SHOOTINGS

SAID HE HAD BEEN UNAWARE OF THE SHOOTINGS BUT THAT ANY SHOOTINGS
SPOKESMAN BRIG-GEN. YOFI BEN PORAT REACHED BY TELEPHONE
INVESTIGATION WAS UNDER WAY. THE CHIEF ISRAELI DEFENSE
LOCAL MILITARY OFFICIALS DECLINED TO COMMENT ON WHETHER AN
HE SAID.
LET US SEE WORDS BUT INTO ACTION TO SEE IF THEY ARE TRUE ABOUT IT--
KEEP TELLING US THEY ARE AGAINST SUCH DEEDS
THROUGHOUT INVESTIGATION ISRAELI OFFICIALS MR. MILHEN SAID
ASKED THEM TO PRESS ISRAELI OCCUPATION AUTHORITIES FOR A
MAYOR MILHEN SAID HE HAD CONTACTED OTHER WEST BANK MAYORS AND HAD
THEY COULD NOT PROVE IT.
BEEN SHOT BY RESIDENTS OF KIRYAT ARABA ALTHOUGH THEY ADMITTED
TODAY HE AND OTHERS SAID THEY SUSPECTED THAT THE ARAB YOUTHS HAD
TECHNICAL MET WITH VILLAGE OFFICIALS AND REPORTERS IN HIS OFFICE
THE MAYOR OF HANZOL MOHAMMED HASSAN MILHEN AN ENGLISH
PARTS OF MOSLEM ARAB HERBON.
THEY BELIEVE TO BE THE ANCIENT JEWISH HOME AND THIS INCLUDES
JEWISH SECT CALLED GUSH EMMUNIM WHICH CLAIMS ALL AREAS OF WHAT
MANY OF THE RESIDENTS OF KIRYAT ARAB BELONG TO AN ULTRANATIONALIST
MOSLEMS AND JEWS WOULD BE ALLOWED TO PRAY AT THE TOMB TODAY.
DEFENSE MINISTER SHIMON PERES HAD SAID YESTERDAY THAT BOTH
AT THE TOMB OF THE PATRIARCHS A SHRINE SACRED TO MOSLEMS AND JEWS
OF KIRYAT ARAB NEAR HERBON WERE PERMITTED TO WORSHIP TODAY AT
ONLY JEWS MANY FROM THE CONTROVERSIAL ISRAELI SETTLEMENT
ONLY JEWS ALLOWED AT TOMB--
THERE YESTERDAY.
WAS ORDERED. HERBON WAS QUIET TODAY UNDER A CURFEW ORDERED
TODAY IN TULKARM JEWISH RAMALLAH AND HEBLUS WHERE A CLUSTER
PROTESTS IN A NUMBER OF WEST BANK TOWNS THAT CONTINUED SPORADIC CALL
THEM JEWS OR ARABS- TRIGGERED DEMONSTRATIONS AND STONE THROWING
THE ACTS OF VANDALISM IT IS STILL NOT CLEAR WHO INITIATED
AT A SHRINE REVERED BY BOTH FAITHS.
OF DEGRADING AND VANDALIZING MOSLEM AND JEWISH ARTIFACTS
THE RIOTING OCCURRED AFTER MOSLEMS AND JEWS ACCUSED ONE ANOTHER
BETWEEN ARAB YOUTHS AND ISRAELI SECURITY FORCES.
THE INCIDENT WAS CONNECTED TO RIOTING YESTERDAY IN NEARBY HERBON
WITH SOME COMPANIONS IN A PICKUP TRUCK.
ALLEGEDLY BY A JEWISH CIVILIAN WEARING A SKULLCAP AND HIDING
INCIDENT YESTERDAY IN WHICH SEVEN YOUNG ARABS WERE SHOT AND WOUNDED
RESIDENTS OF THIS GRAPE GROWING VILLAGE TODAY BECAUSE OF AN

IN THE COUNTRY WOULD BE INVESTIGATED. PART OF THE UNRESPONSIVENESS OF THE MILITARY WAS DUE TO A CESSATION OF ACTIVITY IN ISRAEL BECAUSE OF THE HOLY DAY OF YOM KIPPUR.

ISRAELI GOVERNOR IS PRAISED-

MAYOR FAHAD KAWASMEH OF HEBRON SAID IN AN INTERVIEW THAT THE ISRAELI MILITARY GOVERNOR FOR THE HEBRON AREA LEIUT. 19). COL. YEHOSHUA BEN SHAHAL WAS "A GENTLEMAN A GOOD MAN WHO TRIES TO KEEP PEACE"

IN MR KAWASHMEHS VIEW THE PROBLEM OF EQUAL TREATMENT RESTS LARGELY WITH THE COURT SYSTEM. MEMBERS OF GUSH EMUNIM MANY OF WHOM WALK ABOUT ARMED HAVE DEMONSTRATED IN AN ARAB MARKET QUARTER OF HEBRON FOR ABOUT THREE MONTHS MAKING THE PO POPULATION NERVOUS WITH THEIR GUNS AND THEIR KNIVES--" MR KAWASMEH SAID. HE REFERRED TO MEMBERS OF THE SECT AS "MEN WHO ARE OVER THE LAW" ECHOING REMARKS BY SOME ISRAELIS WHO ARE CRITICAL OF THEIR ACTIONS.

THE PUNISHMENT IS NOT THE SAME FOR THE ARABS AND THE JEWS" MR KAWASMEH ASSERTED. HE REFERRED TO THE PRACTICE OF THE GUSH EMUNIM SECT OF DANCING DURING THEIR DEMONSTRATIONS NEAR AN ABANDONED JEWISH HOSPITAL IN THE ARAB QUARTER. IN COURT THE MAYOR SAID A MEMBER OF THE SECT "WIL SAY I WAS DANCING AND THE JUDGE SAYS: DANCING IS NOT A CRIME".

"WHAT THEY DONT KNOW IS THEY ARE DANCING ON OUR FEELING" THE MAYOR SAID. HE AND OTHERS SAID THEY FELT THAT THE JEWISH SDTLRS OF KIRYAT ARBA GOT LITTLE MORE THAN REPRIMANDS FOR VILATIONS OF LOCAL ORDINANCES BECAUSE ARESTS WOULD HAVE POLITICAL REPERCUSSIONS IN THE FRAGILE ALIGNMENT OF THE ISRAELI GOVERNMENTS RULING LABOR BLOC.

AD KAN.

PAZNER--

שחח רחמ שחבט מנכל ממנכל ארגוב אכידר ירכיב רוזן שק מצא מזחית חסברת מעת
ד אריאל חקר רם אמן תעוד אילסר פתיר /משרתם דוצ
אב/רא

מפקדת אזור
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
טל' 232451
מד-6 494
ספס' 76 30

תיוצח קבע

הנדון: הלכי רוח באזור יהודה ושומרון
(נכון ל-23-29 ספס' 76)

מחאות

1. יום המחאה שקבעו מועצות מקומיות ערביות בגליל. (כנגד מסמך קניג) שיטת מועד לגילוייט של הפרות סדר ושביתות לימודים ומסחר גם בגדמ"ע באות הזדהות עם ערביי ישראל. יום המחאה נקבע ל-28 ספס' באותו יום התקיימה שביתה מסחר כמעט כללית במרבית ערי הגדמ"ע הוסבתו לימודים ברב בחי הספר והיו גילויים של הפרות סדר איבורי טהקיצוגיות סבהם התרחסו בחברון ובשכם. גילויי הפרות הסדר כללו זריקת אבנים על מכוניות ועל כמה מוסדות ציבור הבערת צמיגים וכדו'. בצד המחאה נגד מסמך קניג הגורס ניטול ערביי הגליל הוסמעו גם סיסמאות נגד התנחלויות בגדמ"ע, הפקעות אדמות ע"י הממשל הצבאי, וכן הובעה סולידריות עם בעלי מוניות ואוטובוסים שסבתו נגד חוק הביטוח החדש (ראה סעיף בנדון זה) חב' לשכת מסחר בשכם אמר כי קנה המידה של המהומות קטן יחסית כיון שהממשל גמנע מהכנסת צבא לעיר ומהתנגשות עם החוטבים.

שביתה נהגי אוטובוסים ומוניות

2. ב-24 ספס' יום כניסת החוק החדש לביטוח רכב פרצה שביתה חברות אוטובוסים ובעלי מוניות בגדמ"ע. החוק החדש לסענת הסובתים מחייב אותם בתשלום כספים רבים בשעור שהוא לפעלה מיכולתם. כמו כן מחו בעלי מוניות ובעלי חברות א אוטובוסים על העובדה כי הם מופלים לרעה ביחס לישראל סס גבית דמי הביטוח נדחתה בחודשים. בעל תחנת מוניות בקלקיליה ציין כי המחאה נגד החוק נובעת גם מהעובדה של תושבי הגדמ"ע אין חודעה כי הביטוח הוא לטובתם והם רואים בחברות הביטוח "עלוקות שמקבלות הרכה יותר ממה שהן נותנות". לסענת הדובר השביתה פגעה בחוטבים בתקופת החג דבר שהכעים רבים מהם. אולם לדעתו יש הבנה בקרב האוכלוסיה למצבם הקשה של בעלי המוניות וביחוד בעלי האוטובוסים ומבנים ששביתתם צודקת. גם חבר לשכת המסחר בשכם ציין כי מצב בעלי האוטובוסים קשה לאין ערוך ממצב בעלי המוניות והם יפגעו

מאוד מהחוק החדש. בעקבות געיע פנמיים בין בעלי חברות האוטובוסים והמוניות לבין עצמם וכן געיעים עם הממשל החליטו בעלי החברות ובעלי המוניות לבטח את רכבם לחודש אחד בלבד ולהגיע תוך חודש להסדר עם הממשל כדי להתגבר על קשייהם.

חינוך

3. מקור בסו"כ הביע דעתו כי רל"ס החינוך של סו"כ פריד ברכה הוא אדם זקן וחולני, ואף כי ביצע את עבודתו היטב הרי עתה בגלל מגבלותיו הפיזיות, יש להחליפו בסגנו שהוא אדם פעלתן. לדעת הדובר הסגן, א-זועבי הוא אדם קפדן ודוגל במהלך תקין של לימודים והדבר יהיה לטובת הממשל.

4. בתחת סקיים מוסל נכנס עם אחד ממנהלי בתי"ס בעיר התלונן המנהל כי הילדים ולא הנכבדים הם החוללים במצב. מנהל ביה"ס יודע כי רב האנשים בהם מעונינים בלימודים תקינים ולטענתו הוא גם עושה הכל כדי להמשיך את המהלך התקין של הלימודים, כולל אזהרת תלמידים והוריהם וכן הרחקת זורקי אבנים (שבאים מבתי ספר אחרים) על בית ספרו כדי לבטח את מהלך הלימודים הסדיר. ממקורות אחרים נודעים כי מספר מנהלות בתי ספר לבנות היפגו את ביקורתן כלפי העירייה אשר לטענתם היא סבילה בנושא ההפגנות ולדעתן עליה גלות יותר יוזמה למניעת ההפגנות ולקיום סדיר של לימודים.

עיריות

5. לדברי מקור הגר בקלקיליה רה"ע הנוכחי אמין נצר רץ לבחירות בהסראת ובעדוד אט"ף לרה"ע קרוב שהוא מפקד בפח"ח ולטענת המקור, קרוב זה הבטיח חמיכה וכספים לעירייה אם זו תנקוט בקו פרו-אס"פי. הדובר ציין כי ראש העיר מצפיר הצהרות לאומניות ולהערכתו להצהרות אלה יש חלק נכבד בהתחסות האוכלוסיה והן גורמות לנזק מצטבר. לטענת הדובר, אמר רה"ע כי ראסות העיר הינה גט ענין פוליטי ולא רק מוניציפלי, אולם לדברי הדובר תושבי העיר ימדדו את הצלחת רה"ע לפי מידת יעלותו בתחום המוניציפלי, וכאן לדעתו יכול הממשל לפעול ולא לסייע לראש העיר ואז לא יצליח בתפקידו. לדברי הדובר מוטפע רה"ע מסני חברי עירייה תומכי אט"ף ולאומנים ואלו לשאר חברי העירייה אין כל מסקל. לדברי הדובר, אמין נצר ר"ע קלקיליה, חלמי חנון ר"ע סו"כ, בסאם יכעה ר"ע טכס, וכרים ח'לף ר"ע ראמאללה, נפגשים מדי פעם ופחאיימים מדיניות גם דרך הטלפון. הם מהווים את הסטיבה הצפונית המתחזקת לחטיבה הדרומית בראסות קוואסמה סאף הוא לאומני אך הרבה יותר ריאליסטי. לדעת הדובר חלמי חנון, ר"ע סו"כ, הוא המנהיג הראשי, הוא המנוסה והבוגר. מכולם. חנון אינו מזהיר הצהרות, אך פועל רבות מתחת לפני הסטח.

6. לדעת איטיות בסלפית, רה"ע סלפית הנוכחי מנצל את מעמדו לאנטרסטים הפרטיים שלו. יש הרבה נוסאים לסיפור בסלפית אך הדובר מודה כי מאז 67 יש פיתוח בעיירה ואין הזנחה. נוסאים שלדעתו יש לחקן הם: חיבור סלפית בכביש גיטה נוח לכפרים בורקין כפר א-דיכ דיר בלוט דבר שיכול להפכה למרכז עירוני לסביבה. חפירת באר מים נוספת לעיר, **ניצול יעיל יותר** של המרכז הרפואי המפואר שקיים בעיר וסאינו מנוצל כראוי בגלל חוסר יחבורה נוחה אליו בגלל מנהגם של הנסים המקומיות ללדת בביתן, ובגלל חוסר קשר טלפוני בין המרכז בנ"ל למרפאות באזור. לטענת הדובר היתה סלפית בעבר מעוז קומוניסטי אולם הירדנים חיטלו אותו וכיום סלפית עיר שקטה.

7. חבר לשכת המסחר ב/כס אמר כי העיריה הנוכחית היא לאומנית וקיצונית בגלל חבריה הקומוניסטים שמכוננים את פעילותה. בסאט א-טכעה הוא אדם ישר והגון אך הוא חסר נסיון ומנהיגות ונכנע לקומוניסטים וללאומנים האחרים. קיצוניותה של העיריה הובילה אותה למצב של חוסר תקציב ולכן אינה יכולה לפעול. איטיות בכירה ב/כס אמרה כי בזמנו הוצע לו ע"י חכמת אלמצרי לרוץ לבחירות אך הוא סרב משום שתושבי הכס הם לאומנים קיצוניים ויותר מדי הובענים מכדי לרצותם. בנושא יציאת מסלחת מהעיר לירדן לצורך קבלת כספים, נודע, כי הלבטים בעיריה נמשכים וקיים חשש /^{לשלוח} מסלחת כזאת כי כסלון שלה פרוטו, היה אי-אסון בעיריה.

יכרן גדמ"ע

8. נעים עבד על האדמי אמר בהיחה איטיות, כי הוצע לו מספר פעמים לשמש כסר בירדן אך הוא סירב הוא יהיה מוכן לשמש כסר רק אם יוכל להתבטא באופן חופסי ולא יצטרך לשמש כ"בובה" של חוסין, הדובר אמר כי חוסין טואף להחזיר לידיו את הגדמ"ע מאז 67. לאחר 73 בגלל לחץ בין ערבי הצהיר כי רק אט"ף ינהל את המגע עם ישראל על עחיד הגדמ"ע אולם כעת משתדלת ירדן לחסל את אט"ף בלבנון ולהחזיר אליה את הגדמ"ע, לדעת הדובר הדבר הטוב ביותר עבור תושבי הגדמ"ע הוא החזרתה לירדן וזאת כיוון שאט"ף הוא מכסמליסט וקיצוני, ישראל אינה רוצה לדבר עם אט"ף אך תסכים לדבר עם ירדן, ירדן מדינה יציבה, תושבי הגדמ"ע קשורים לירדן ולמעשה סתי גדות הירדן מחנהלות ע"י פלסטינאים ובעתיד הם גם יסלטו בה.

לבנון

9. איטיות חכמית בכירה הביעה דעתה כי לנסיא לבנון אליאט סרכים יש יתרון משום סאינו מזוהה עם סום צד מהצדדים הלוחמים, יתכן מאוד שיצליח להביא לפסרה. להנחת הדובר אט"ף יחזור לפעול מדרום לבנון לפי הסכמי קמיר, ואילו סוריה תאלץ לסגת מלבנון בעיקר בגלל לחץ בין-ערבי ובגלל האיום העיראקי עליה.

קורות

10. אישיות טכנית במידה המודעה למצב במצרים אשרה כי המצרים מרוצים מהסדר הביניים ורואים בו הסב מדיני חשוב. יוקרתו של סאדאת עלתה ועתה יש לו רוח זמן ארוך לפעילות מדינית בחומי פנים וחץ.
11. חבר לשכת מסור בנכס אמר כי בעיר יש 1,200 סוחרים. לשם קיום בחירות צריכים שני שלוש חתימות. לדעתו אין צורך בקיום בחירות. להערכתו אם יתקיימו בחירות ילכו לשכת המסחר החדשות את דמותן של העיריות החדשות. ויהיו בהם אלמנטים קומוניסטים ולאומיים. לדעתו עדיף להשאיר נוסא זב רדום ולא לעוררו.

סיכום

12. יום המחאה שקבעו מועצות ערביות בגליל כנגד מסמך קניג ייסס מועד להבעת הזדהות גם מצד ערביי הגדה"ע. הזדהות זו הובעה בצורת טביחת מסחר וטביחת לימודים חלקית וכן גילויים של הפרות סדר שהאלמים טבהם היו בחברון ושכם.
13. בעלי חברות אוטובוסים ובעלי מוניות הביעו מהאטט נגד חוק הבטוח החדש בטביחת טארכה 4 ימים. הטביחה נסתיימה על פי החלטתם של בעלי האוטובוסים והמוניות חוק תקוה שתוך חודש יזכו בהקלות והנחות טונות.

אס/מד

ד"ר מנחם מילטון, אל"מ
יועץ לעניני ערבים

3/11/76
28/10/76

מפקדת
יהודה
לשכת
טל
225202
מתנחלים 674-537
אלול תשל"ו
ספט' 1976

הנייר אינו
אחיד

יועמ"ש
נפת חברון/מפקד
ק"אג"מ
ק"מוסדות
דע"ן מו"ש
יע"ע
פסק"מרכז/מפקדת הערף/מפקד
קמ"ט דחות
קמ"ט חוץ
סגן

הנדון: טפול בקרית ארבע ובאתרים היהודים בחברון.
סיכום דיון שנערך אצל מפקד האזור ב- 8 ספט' 76.

1. כללי

- א. מעמד מפקד נפת חברון לגבי קרית ארבע כמוהו כמעמד מפקד מחוז במרחב הערפי.
- ב. כל המכותבים לעיל יעודכנו במצב הטפול בנושאים אשר הועלו בדיון.

2. קרית ארבע

א. פתוח

- (1). המפקדה תטפל בפתוח קרית ארבע באמצעות המנהלת ודרך משרדי הממשלה.
- (2). מפקד האזור המליץ בפני מתאם הפעולה בשטחים כי יועלה בועדת המנכ"לים הבאה כל מכלל בעיות קרית ארבע בתחומים השונים במגמה להוציא סכומים בדרך זה. - הנושא יוצג בישיבה הקרובה של ועדת המנכ"לים.
- (3). נושא פתוח שטחים אלה (התפוש והסגור) יוכן ויטוכס ע"י מפקד הנפה עם המנהלת ויובא למפקד האזור לקראת העלתו בועדת המנכ"לים.
- (4). המנהלת תרכז את נושאי משרד השפון; יובאו לדיון ע"י המפקדה במשרד השכון ובמשרד הבטחון.

ב. נושאי הג"א והגמ"ר

- (1). היום 49 איש מוצבים בהגמ"ר בקרית ארבע; עומדים לעבר אימון חלקי יומי בחדשי אוק' - נוב'. האימון מאורגן ע"י מחוז ירושלים.
- (2). בתחום הגמ"ר המערכת תנותק ממחוז ירושלים ותעבר למפקדת הנפה.
- (3). מפקד הנפה אחראי על קרית ארבע ורק דרכו יסופל בישוב.
- (4). הטפול בנושאי הגמ"ר והג"א ע"י מפקדת הערף באמצעות מפקד האזור או מפקד הנפה; פקוח, תיאום הוראות ומעקב באחריות אג"מ איו"ש.
- (5). מפקד הנפה יקים דיון בנדון לקראת ועדת המנכ"לים ויציש למפקד האזור סיכום הפעולות הדרושות לנושא זה.

ג. כביש הגישה לקרית ארבע

- (1). אושרו שפורים הכרחיים בכביש הגישה (סעון אישור סופי של שר הבטחון).
- (2). בהתקבל האשור הסופי, יוחל בבצוע.
- (3). הנושא ירוכז ע"י הסגן, בתיאום עם גורמי המטה הרלוונטיים.

ד. גדור הקפי

- (1). אושר גדור, ללא פגיעה בגפנים ממערב לקרית ארבע.
- (2). תושלמה ההכנות הסופיות לקראת אפשרות בצוע הגדור.

ה. בניה בלתי חוקית

- (1). יערך פקוח ומעקב קבוע וקפדני אחרי כל בניה בשטח הסגור.
- (2). יבוצע תצלום חדש.
- (3). מפ"נ חברון ישמר על שליטה מרבית ויפסיק באיבה כל נסיון בניה.
- (4). מפ"נ חברון יעביר למפקד האזור רשימת הבתים שנבנו בניגוד לצו אסור הבניה באזור הסגור בציון מעד גמר הבניה, הצעדים שנקטו נגד הבונים, מצב האכלוס וכו'...
- (5). יועמ"ש יודא כי צו אסור הבניה הועבר לועדת התכנון העליונה.
- (6). הנושא ירוכז באחריות מטה של ק' אג"מ איו"ש.

ו. החלת החוקים על קרית ארבע

- (1). יועמ"ש ירכז את הטפול בנושא זה, בתיאום עם מפ"נ חברון.
- (2). יועמ"ש יעביר למפקד האזור תפונת מצב שרירת החק בקרית ארבע.

3. האתרים היהודים בחברוןא. שלוט

פרוט הצעת שלוט האתרים תועבר לאשור מפקד האזור; הנושא ירוכז באחריות הסגן.

ב. בית הקברות היהודי

- (1). הפעולות תבוצענה בהתאם לסיכום עד כאן.
- (2). המפקדה תפנה לתיאום הפעולה בשטחים בבקשה לאשר קבורת יהודים בבית הקברות.
- (3). מנהלת קרית ארבע תעביר למפ"נ חברון עד 10 ספט' 76 תכניתה לטפול באתר. אם לא תעמד בלוח"ז זה, קמ"ט דתות יעביר את הטיפול לאדריכל מטעמו.
- (4). הנושא כולו ממשיך להיות בטפול רע"ן חו"ש.

ג. מערות המבפלה

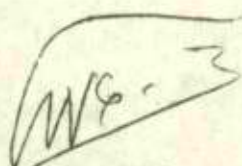
מפ"נ חברון יודיע לאנשי קרית ארבע שעליהם לעמד בזמנים שנקבעו לתפילות בראש השנה.

ד. גילת הכנסת אברהם אבינו

מאושרת חשיפת האתר במסובים; יירוי מתבצעת.

ה. בית הדין

1. בשלב ראשון לא יחול כל שנוי וישמר המצב הקיים, בנמוק של שקולי בסחון הצבור.
2. בשלב שני יומלץ על סגירת השטח.
3. יועמ"ש יכין, בתיאום עם מפצ"ר חו"ד בפנין הכרזה על המקום כשטח סגור ומשמעות כניסת גוף משטרה או ממסלי אחר למבנה.

דידיה גוטל, סרן
ראש לשכת המפקד

דג-שד

מברק נכנס-משווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יהסי-חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

שמו

מט 17

בשלה 031200 ספט 76

אל המשד

מאת גנבה

מאום 1 מערת המכפלה,

באגרתו לשר החוץ מ 7/76 (2-16) OS/G ביקש מזכל האום על פנך החלטת העצרת

(אאא) D 3525 מיום 15/12/75 מידע על המצב בקשר לשבויים

שחלו לגבי המבנה המוסדי ותחפילות וביקש תשובתנו למנהל האגף לזכויות האדם

בגנבה עד 1/9/76, מנהל האגף הודיענו קמה שטרם נחקבלה תשובה מאתנו בו בזמן

שתעמית הערבית הוצגה, עליו להכין מסמך בניהדון לעצרת הקרובה, תמליץ בפנינו

שנעביר תשובתנו בחקדם האפשרי על מנת שיוכל לכלול אותה במסמך שלו.

ראלי

שחן מנכל ממנכל ת, קדרון י, רביב מאום א חקר סחיה

אב רט

תדריך הסברה

184

ירושלים, י' באלול תשל"ה
17 באוגוסט 1975

מ ע ר ת ה מ כ פ ל ה

מדיניות ממשלת ישראל היא לאפשר גישה חופשית למערת המכפלה לבני כל הדתות וליצור תנאים מסודרים לחופש פולחן ליהודים ומוסלמים כאחד, וזאת בניגוד גמור למדיניותה של ממשלת ירדן בעבר, אשר לא אפשרה שום גישה של יהודים למקום קדוש זה.

ב-4 באוגוסט 1975 נקבעו סדרים חדשים לתפילה יהודים ומוסלמים וביקורי בני כל הדתות במערה.

סדרים אלה היו כורח המציאות נוכח התנכלויות למתפללים יהודים וחיכוכים שארעו בתחום המערה, בעת האחרונה.

לאחרונה הכריזו מקורות ירדניים כי ירדן תפתח במסע הסברה ופעולה מדינית כדי לחשוף את "כוונת שלטונות הכיבוש להפקיע את הבעלות הערבית על מערת המכפלה ולהפכה לבית כנסת".

רצ"ב חומר רקע בנושא הכולל:

1. סקירה על הסדרים החדשים במערת המכפלה.
2. תרשים של מערת המכפלה.
3. סקירה היסטורית. (הופץ בזמנו כתדריך הסברה 345 מה-22 בדצמבר 1972)

החומר מיועד לתפוצה יזומה בכל הזדמנות שהנושא יעלה.

* * *

THE CAVE OF MACHPELAH AT HEBRON

The overriding principle of Israeli policy regarding all Holy Places has always been to guarantee free access to members of all religions and to ensure orderly conditions of worship to members of every faith. This policy, as successfully applied in the Cave of the Machpelah, lies in stark contrast to that of the Government of Jordan, until 1967, which continued the tradition of recent centuries of granting access to the site only to Muslims.

1. Historical Background

The Cave of Machpelah is one of the holiest places in the Land of Israel. The purchase of the Cave from the sons of Heth by Abraham and the burial of the Patriarchs on the site is recounted in the Book of Genesis (23:2-20; 25:9-10; 49:29-31; 50:12-13).

Over the ages, the Jewish community of Hebron has regarded itself as the guardian of the Cave, which has always been a focus of Jewish pilgrimage.

Islamic tradition has sanctified the memories of the "prophets", Abraham, Isaac and Jacob, and the Cave therefore became sacred to believers in Islam. Christians regard the Cave of Machpelah as holy since it is mentioned in the Old Testament; churches were built over it during the Byzantine and Crusader periods.

During the Byzantine, early Muslim and Crusader periods, the site served as a place of worship for believers of all three religions residing in Hebron and its environs; it was a focus of tolerance and mutual respect among members of the different faiths. However, following the Muslim reconquest of the country from the Crusaders, Sultan Rukan-al-Din Baibars decreed (1266) that Jews and Christians were forbidden to enter the Cave. This prohibition was maintained for centuries, and neither Jews nor Christians were allowed, as a rule, to enter the Cave. Those rare visits which were allowed were usually made possible thanks to bribery, and depended on the whim of the local ruler.

Jewish pilgrims during those centuries all testify that Jews were permitted to ascend the south stairway only as far as the seventh step, to an opening in the wall of the buildings over the Cave, and no further. There they would pray, and throw in written pleas to the Patriarchs.

This deplorable situation persisted until the Six-Day War of 1967.

Thereafter, the Cave was once again opened, for the first time in literally hundreds of years, to worshippers of all religions. It is now visited annually by thousands of Christians as well as Jews.

2. The Regulations of 8 August 1975 concerning the Cave

These new regulations are based on Israel's experience since 1967, as regards both prayer and visits in the Cave. They provide full consideration and respect for the requirements of religious ritual as well as for the feelings of all believers.

The aim was not to divide the Cave, but to arrange schedules and areas of worship, within the Cave, which would enable believers of all faiths to pray in their own way and visit their holy tombs without inconvenience.

The regulations are as follows:

a) Entry and exit

1. The eastern gate will be used for entry and exit by Muslim worshippers.
2. The southwestern gate will be used by Jewish worshippers.
3. The western gate will be used by tourists and visitors of all faiths.

b) Areas of Worship

1. Muslims - Hall of Rebekah and Isaac, Jawliya Hall, Yusufiyya Halls.
2. Jews - Hall of Abraham and Sarah, Hall of Jacob and Leah, balcony and courtyard linking the two halls.
3. Visitors and tourists will be able to visit all areas at times when no prayers are in progress.

c) Times of Worship

1. Muslims will be able to pray in their areas 24 hours a day, every day of the week.
2. Jews will be able to pray in their areas on weekdays and on the Sabbath, as well as on Jewish Holydays, in accordance with the accepted hours of prayer. However, on Fridays - the Islamic special day of prayer - Muslims will be

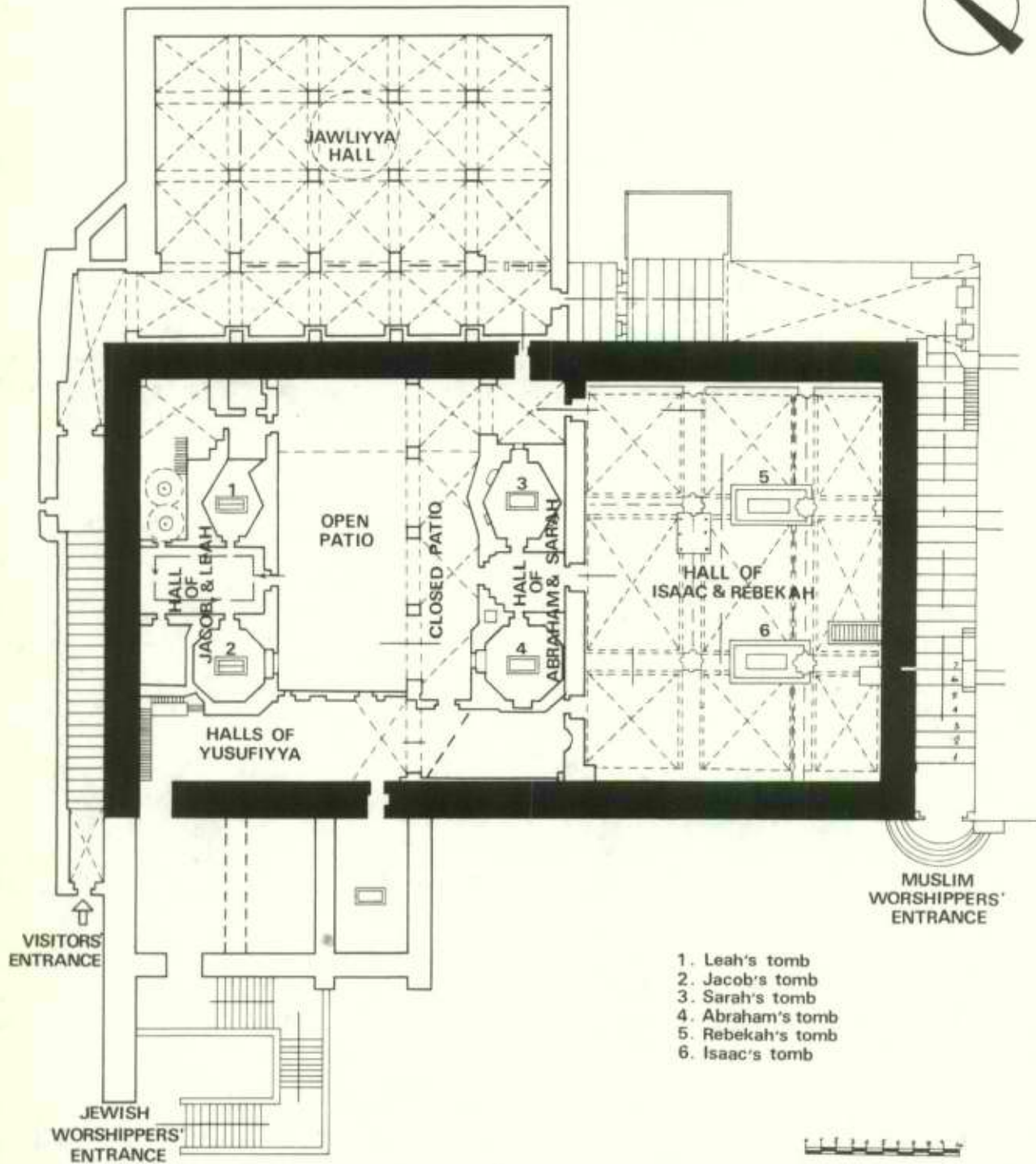
able to pray throughout the whole day, whereas Jews will be limited to evening prayers only, to greet the incoming Jewish Sabbath.

The need for these new regulations arose after a series of Muslim harassments to Jewish prayer, including the holding of Muslim funeral processions during the Jewish prayers and Dervish rituals during Jewish prayers, as well as damage to Jewish ritual objects such as the tearing of the ceremonial mantle from the Holy Ark and setting fire to objects in an adjacent storeroom used by Jews praying in the Cave. (It should be noted that Muslim funerals generally leave from a mosque, while Jewish tradition forbids the presence of a corpse in a synagogue.)

It should be emphasized that no existing privileges of the Muslim community were infringed.

* * *

THE CAVE OF MACHPELAH

A HOUSE OF PRAYER FOR ALL THE CHILDREN OF ABRAHAM

by B.C.Luria *

This survey will not deal with the protracted periods of the First and Second Temples, when Hebron was a city in Judah and the Cave of Machpela a sanctuary for the entire people. It will deal, rather, with the history of the Cave after the rise of Christianity, and later of Islam, and show that cooperation between believers in different faiths is a fact of antiquity. In every epoch in which the population of Hebron and its surrounding villages was composed of Jews and Christians, or of Jews and Muslims, the Cave was a place of prayer for both faiths. Here, more than in any other venerated site, an atmosphere of tolerance and respect between members of various religious groups prevailed. A short historical synopsis¹ will prove that the Muslim fanaticism, which brooked no entry to others, is only a few generations old and has no historical precedence.

Under Byzantine Rule

Antoninos Foacentinos, on pilgrimage from 560 to 570, writes: *"In that place (Hebron) there is a basilica with four lines of columns, with the centre uncovered. Inside is a dividing wall and the Christians enter on one side and on the other side the Jews enter and burn much incense... And in this manner Jews come from the whole surrounding area and bring much incense and many candles and give alms to the caretakers."*

Yehuda Elizur finds proof of this division in the present positions of the tombs: *"The contemporary visitor to the building over the Cave of Machpela finds that the mosque (originally a Byzantine-Crusader church) contains only two markers, indicating the tombs of Isaac and Rebecca (the graves themselves are, of course, in the Cave under the building). The*

* from "Maariv", 17.11.72

markers for Abraham and Sarah are in the north entrance to the courtyard and the markers for Jacob and Leah outside the mosque across the courtyard. According to Antoninos' description, the site was divided between the ruling Christians and the Jews, descendants of Abraham, Isaac and Jacob. The division was, therefore, not purely technical in nature, but rather subjective. The Christians allowed the Jews their forefather Jacob (also known as Israel). The resting place of Jacob and Leah accordingly remained outside the church. The Christians took the other Patriarchs and build a church over their tombs. It is probable that the division agreement included access for the Jews to the burial sites of Abraham and Sarah, which are thus to be found in the entrance to the church and not entirely inside. After the Arab conquest, the church was transformed, unchanged, into a mosque. The Muslims made no effort to alter the internal division of space and it testifies to a Jewish presence fifteen hundred years before."

Following the Arab Conquest

An Arab source, four hundred years old, recounts that, when the Christians of Hebron were forced to hand the city over to the Caliph Omar (638), they completely destroyed the magnificent church which had stood over the Cave and hid the gates with earth so that the Arabs would not know the location of the holy Cave. (We now continue with a Christian source², evidently from the end of the tenth century, but referring to the same period and events.) But when they (the Arabs) who came to Hebron marvelled at the strong and beautiful building and at the walls (around the Cave) and at the fact that there was no entrance open to them, Jews who had remained under Greek rule in that area came up to them and said to them, "Give us your protection to live in similar conditions among you and allow us to erect a synagogue before the entrance (to the Cave), and we shall show you where to erect the gate. And so it was."

Alfasi and A.Avissar³ conclude that the demand must have been based on some earlier right or precedent. Thus, it is probable that, even before this,

there had been a synagogue and burial place on the site, in the fifth or sixth century, but that these had been destroyed by the Byzantine rulers and the request made to Omar the conquerer was based on an earlier situation.

With evidence from fragments found in the Cairo genizah, I. Berslavy⁴ concludes that, immediately after the Arab conquest of Hebron, the Jews obtained permission to remain as residents and were allowed to build a synagogue at the entrance to the Cave. A Christian historian of the Crusades relates: *"They (the Jews) erected an entry there and this infidel people passed through there with bare feet. Inside the Jews built themselves a prayer-house and they decorated it in a marvellous manner."* The four-century-old Arab manuscript also speaks of Jewish rights during that period: *"A long time after (the conquest) a synagogue and Jewish burial place were to be found in the courtyard of the Cave of Machpela."*

The genizah fragments mention a number of Hebronites with the honorific title, "Servant of the Patriarchs" - this indicates that the Cave was partly in the hands of the Jews and that their notables were appointed to "serve the Patriarchs", that is, they looked after the synagogue there.

It is said of one Hebronite, *"He rests with the eternal fathers,"* that is, he was interred beside the Cave. This burial shows that the custom of using the Field of Machpela as a cemetery prevailed at that time. Benjamin of Tudela recounts: *"And there (in the Cave or the Field) are many containers full of the bones of Israel, for they would bring their dead there to this very day."* Rabbi Shlomo the Orphan, a Palestinian who lived at the time of the First Crusade, also writes of this custom: *"Even today, all those around Hebron send their dead to Hebron."*

The Arabic author al-Mukadesi (end of tenth century) writes that within the haram of Hebron was a guest-house, a well-established institution with cooks, bakers and even servants who passed out portions of lentils and olive

oil to all who came. It seems that adjoining the Jewish synagogue was a Muslim guest-house and the two institutions existed side by side for generations.

Under Crusader Rule

In the year 1100 the Crusaders conquered Hebron. They transformed the mosque and the synagogue into a church and monastery and expelled the Jews.

Sixty-six years passed and it seems that the Crusaders' hatred of the Jews diminished. When Maimonides visited the Holy Land in 1166, he went to Hebron as well, and writes: *"I went out from Jerusalem to Hebron to kiss the tombs of the Patriarchs in the Cave. And that day I stood in the Cave and prayed..."* Obviously a Jew was able to visit the Cave of Machpela even though the entire building served as a Christian hospice and monastery. Five years after Maimonides, Benjamin of Tudela, too, visited Hebron. From what he says, we find that the Crusaders had not removed the Jewish burial place, because, as we have mentioned, he saw *"many containers filled with the bones of Israel"*. Evidently the cemetery was still in use under the Crusaders because, again we have mentioned, Rabbi Shlomo the Orphan, who lived during the First Crusade, writes that *"all those around Hebron send their dead to Hebron"*.

Entry to the Cave for Jews was not then strictly forbidden, as it was from the nineteenth century to the Six-Day War. Benjamin relates⁵: *"There is the great platform which they call St. Abraham (the Crusader church) and it was the gathering place of the Jews in the days of the Ishmaelites (the Arabs) and the non-Jews made six tombs there and named them after Abraham and Sarah, Isaac and Rebecca, Jacob and Leah. And they tell the erring that these are the graves of the Patriarchs and there they give gifts. But if a Jew comes there and gives payment to the guard of the Cave, he will open an iron door which is attached to the building of our fathers and the man will go down the stairs with a lit candle in his hand and he will descent into the Cave..."* Benjamin paid the watchman because he wanted to go below, but the visit to the upper storey was free to all.

We hear similar testimony from Rabbi Petahia of Regensburg, who visited Hebron in 1176. From his tale it is clear that the Jews of Acre were in the habit of visiting the Cave and knew it in detail. They warned him not to believe that the markers in the building above were the graves of the Patriarchs, the real tombs being in the Cave, and he paid the guard, who opened the gate to the Cave for him.

In the last years of Crusader rule, hatred of the Jews triumphed and they were, it seems, forbidden to enter the Cave. Rabbi Natanel the Priest relates that, to enter the Cave, he disguised himself as an "erring one" in other words, as a Christian pilgrim.

The Second Arab Conquest

Arab tolerance ebbed following the expulsion of the Crusaders. At first, the Muslims were harsh only with Christians. Then their venom was directed against Jews as well.

Rabbi Shmuel, son of Rabbi Shimon⁶, visited the country in 1210, in the first generation of renewed Muslim rule. He attached himself to a group of Jewish pilgrims from Egypt led by the Rosh Golah, (Exitarch), who carried a letter from the Caliph Mohammed. *"And the man (the Rosh Golah) entered and we could not enter."* But Rabbi Shmuel was persistent. He and two others from the group appealed to Hatzbah (a Hebronite Jew), who helped them, presumably by paying the guard. Rabbi Shmuel writes: *"We entered in the middle of the night when the guard came for us and we went down about twenty-four steps in a narrow place where there is no room to go right or left and there we saw the sanctuary. And we saw three markers and the place was six hundred years old. And it is beside the Cave and we prostrated ourselves and asked for mercy."*

The traveller John of Mandeville (1336) writes that, because Christians and Jews are as (little) important to them (the Muslims) as dogs, they say that

they cannot go into such a holy place. Another traveller, Ludolf von Sochem (1340) tells of a different attitude: *"They do not allow any Christian to enter it (the Cave) but they permit them to pray at the entrance. They allow Jews to enter, who in my time paid to do so."*

The right to maintain a synagogue within the Cave was not re-extended to the Jew after the overthrow of the Crusaders. Rabbi Ovadia of Bartenura (1488-90) says: *"There is a small window in the wall before the Cave and they say that this window goes down opposite the grave of Patriarch Abraham, and Jews are permitted to prostrate themselves and pray at this window. But beyond the wall before the Cave, they cannot enter, and I prayed before this little window."*⁷

Of the waqf (Muslim religious trust) of the Cave of Machpela, Rabbi Ovadia said: *"All of Hebron and its fields and property are of the Cave of Machpela. Every day they distribute bread and cooked lentils or some other pulse to the poor, whether the poor of Ishmael or the Jews or the uncircumcised, for the glory of our Father Abraham."*

Muslim bigotry and dislike of Jews continued to grow, and, from the nineteenth century until the Six-Day War, the Cave was closed to all non-Muslims.⁸ Jewish pilgrims of that period all testify that Jews were permitted to go up the south stairway⁹ to the seventh step, to the opening in the wall and no further. There they would pray, and throw in written pleas to the Patriarchs.

After the Six-Day War, the Cave was opened to everyone, irrespective of religion, and thousands of Christian tourists, also now visit it. No one will cast doubt on the claim that the site should serve as a place of prayer for both Jews and Muslims. Our common ancestor Abraham, purchaser of the Cave of Machpela, was known for his love of humanity and tolerance for his fellow-men.

N O T E S

- 1 Information on this subject was gathered and arranged by Oded Avissar in *Sefer Hevron*, Jerusalem, Keter, 1970.
- 2 *Sefer Hayishuv* I, p.41.
- 3 *Sefer Hevron*, p.28.
- 4 *Leheker Artzenu*, notes to p.96.
- 5 *Masaot Rabbi Binyamin z.l.*, ed. Nathan Adler, p.27.
- 6 *Parma Manuscript*, ed. Shraga Shultz.
- 7 *Igrot Eretz Yisrael*, ed. A.Yaari, p.126. Rabbi Ovadia says, "I was in the Cave of Machpela and over it is a large building of the Ismaelites." This is probably a mistake as he says that he was not permitted to enter the building and he prayed outside.
- 8 Only a few non-Muslims visited the Cave in the last century. In 1882 the Prince of Wales visited it by virtue of a special permit from the Sultan. He was accompanied by the scholar Conder. The first scientific description was made by the French investigator L.A.Vincent in 1922.
- 9 These stairs were removed after the Six-Day War.

מס' 188

בשליח: 281430: מרץ 76

מיד

אל: המשרד

מאת: רומא

אל: כנסיות
דל: עתונות, מזח"מ

הנדון: כותב באוטרכטורה.
ביאוטרכטורה של 28 מרץ בעמוד השלישי פורסמה כותב על מערת המכפלה
בוצרונ בחתימת A.B.
בכתב תיאור והיסטוריה של המקום במשך אלפי שנים. מסופר שבשלטון
העות'ומני ליהודים ולנוצרים נ"ת להתפלל רק לפני איזה פתח בייחודאיים.
הצב השתנה עם הכיבוש הישראלי ב-1967 ובוחילה היה נדמה שהגיעו להסדר
הבנה בין המוסלמים והיהודים שבו הוסכם שהינתן לה'ודים האפשרות להתפלל
בחדרים הקטנים, זהו'ינו בקברות יעקב ולאה, וכך בקברות אברהם ושרה.
בין השעות 1000-1500 ומ-1700-1800 כל יום מלבד שני וחגים מוסלמיים.
אך ב-5 לאוגוסט 1975 בניגוד לעמדת מוסלמי תכרון ממשלת ישראל וחליטה
על הסדר חדש שלמי למוסלמים יהיה מותר לשובש רק בקברות יצחק ורבקה
בנוסף למסגדים של יוסף וג'בליה. ליהודים נ"תנה הזכות לשובש ב
NATRE ובקברות אברהם ושרה ובחדרים של קברי יעקב ולאה. לגבי
תוצאים לא חוכג דבר.

כתוב ששני חד-צדדי זה של המטוס קרו של מקום קדוש מצד שלטונות כיבוש
גור'ותיות בעולם המוסלמי. וגם עתונ ייחודאיים כתב שהחלטות הממשלה
מחזות תקדים מטוב מאד. האם עלול לקרות דבר דומה ליתר המקומות הקדושים?
מוחדש מברואר עיר הקודש ומרכזי הגדה המערבית היו מרכז של הפגנות
מלטינאים בגלל נסיון מצד יהודים אחדים לערוך תפילות ציבוריות בחד-תכית
בו ניצבים שני המסגדים והחשבים למקומות השלישיים בקדושתם לגבי המוסלמים.
השויות המשפטיות הכיזו בשינויים חוקיים בניגוד לעמדת השלטונות
הפוליטיים. מעשים מסוג זה מראים שבבעיות כה עדינות הנוגעות בחדגשה
דתית של הקהילות הדתיות בארץ הקודש, צעדים חד-צדדיים מטעם השלטונות
אינם יכולים להביא לפתרונות צודקים גם כשהמטרה היא להבטיח גישה
חפשיית ומסודרת לכל המקומות הקדושים, אלא שרק אוירה של שלום ושל אמון
וחידי יאפשר תכנות ויקלו על דו-שיח בין כל אלה ודוראים באברהם את
אבי האמונה באל אחד.

והכתב בשלמותו ובמקור האיטלקי - בדיפ. - אג'ס

1943: CLOUTIER
1944: CLOUTIER, DORIS

PILLS: CURE SARCOTOMA.

המחיר הנמוך ביותר של המוצר הוא 1.50 ש"ח, והמחיר הגבוה ביותר הוא 2.50 ש"ח. המחיר הממוצע של המוצר הוא 2.00 ש"ח.

[illegible][illegible][illegible]

התורה נאמרה ללמדנו את המצוות והעצמות - ע"פ ר. ע. - מ"ח

ש.מ.ר.

1
לוח

כ"ב באדר א' תשל"ו
23 בפברואר 1976

110.10

א ל: אלוף א. אורלי, מנכ"ס הפעולה בשטחים, משרד הבטחון

מנכ"ס: מ.ר. קדרון, יועץ מדיני לשר-החוץ

הנדון: בנין "הדסה" בחברון

ביום 19.2.76 ביקר אצלי Sir John Kennie, הנציב הכללי של ססו"ת, בלויית ד"ר שריף ובין השאר העלה נושא הבנין הנ"ל. על מרטי השיחה מדווח בנספח.

בהחלט לסיכומים קודמים ולאור ביקור שערכתי בעצמי בחברון להצחי על הנציב הכללי כדי שהוא יתייחס בחיוב להצעת הממשל שססו"ת תקבל את בנין בית-המשפט המתכננת במקום בנין "הדסה". יחד עם זאת, מחובתו ברור לי שססו"ת אינה רוצה מטעמים משפטיים וגם אינה יכולה מטעמים מדיניים לוותר על חזקתה על בנין "הדסה", המעוצנת בחוזה שכירות עם האפוטרופוס הירדני על נכסי אויב. מכאן ברור שססו"ת עשויה אמנם להשתמש בבנין החדש המוצע לה לצרכי הקמת מרפאתה המהוכננת אך היא תמשיך להשתמש בחלק מבנין "הדסה" כמו עד כה ותעמוד על זכות זו. כלומר בנין בית-המשפט במחנה יפתור את בעיית המרפאה, אבל לא יפתור את בעיית המשך ישיבתה של ססו"ת בבנין "הדסה".

עלינו לקחת בחשבון עובדות אלו עקב ההעניינות של אנשי קריית-ארבע בבנין ובנעשה

בו.

ב ב ר כ ה,

13

מ.ר. קדרון

העתק: לשכת השר
מר ד. אריאל

10/1/51

SECRET

CONFIDENTIAL
NOV 1 1951

10/1/51

1. The purpose of this document is to provide information regarding the activities of the [redacted] in the [redacted] area.

2. The information is being provided for your information and is not to be distributed outside your office.

3. This document is classified as CONFIDENTIAL.

4. The information is being provided for your information and is not to be distributed outside your office.

5. The information is being provided for your information and is not to be distributed outside your office.

6. The information is being provided for your information and is not to be distributed outside your office.

7.

CONFIDENTIAL

NOV 1 1951

CONFIDENTIAL
NOV 1 1951

מפקדת אזור
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
סל' 232451
איש- 1097
1 פברואר '76

גנרל
/

תפוצת קבע

הנדון: תלונות של שיח' חלמי אל מחתטב

1. ביום 30 ינו' 76 פנה אלי שיח' חלמי אל מחתטב, יו"ר המועצה המסלמית, והעלה את התלונות הבאות:
 - א. לאחרונה מסתמן קו חדש של המיסטל, שעיקרו: הפרוח של הסדרי הסטטוס-קוו במערת המכפלה. כליל חמטי/ששי כשוי החבועות האחרונים, נכנסו מתנחלים לתחילה במערת המכפלה למחך כל הלילה. בפעם הראשונה מען המוסל שהדבר שלא בידיעתו ואילו בשנית היה זה סגן המוסל שאילץ את שומרי המערת לפתוח לפתנחלים בלילה. מחתטב תמה אם זוהי מדיניות ישראלית עקרונית חדשה או יזמה של מפקד הנפה.
 - ב. פסק הדין האחרון של שופטת השלום לגבי תפילת יהודים בחדר הבית עלול להיות מקור להסיסות ולהתנגשויות. האם מסתמנת כאן מגמה ישראלית לפגוע בסטטוס קוו של הר הבית ובכל ההכרזות של ראשי ממשלה ושרים ישראלים בעבר?
2. ביקש להביא את תלונתו (ס' 1 א' דלעיל) לידיעת מפקד האזור, ואילו את שתי התלונות (ס' 1 א+ב דלעיל) לידיעת שר הבטחון.
3. הרגעתי את האיש והבטחתי, כי אין כל מגמה לכנות את המדיניות הרשמית והמעשית כלפי המקומות הקדושים (מערת המכפלה, הר הבית).
4. לגבי הר הבית קיבל את דברי ההרגעה של שר המסטרה שהועברו אליו אחרי פסה"ר. אני גם הוספתי לו מבחינתנו (וגם בסמו של ראש עיריית ירושלים) דברי הרגעה. המועצה המסלמית שוקלת הגשת ערעור ליועץ המסמטי לממשלה.
5. הואיל וכל הנוסאים הנ"ל התעוררו במרוצת שבוע אחד מסמטים הדברים של מחתטב ביטוי להתרשמות כללית יותר כאילו בכוונתנו לשנות עקרונות או לפחות מדיניותנו בנושא הריגים של הר הבית ומערת המכפלה. יתכן ויש מקום להתייחסות רשמית של שחב"ס לנושא חופש הפולחן של המסלמים שבטלטלוננו או, לחילופין, לתשובה שנעביר לפונה (בע"פ, כמובן), על דעה הדרג המדיני.

ד"ר אמנון כהן, אל"ם
יועץ לעניני ערבים

אכ/יד

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

הכפלה

סודי - אישי

ירושלים, כ"ו בשבט תשל"ו
28 בינואר 1976

20

א ל : מר א. קדרון, המנכ"ל

מאח : דוד אריאל

הנדון: מערה המכפלה וקריה ארבע

1. ביום המישי 22.1.76 פרצו 16 בחורי ישיבה אל מערה המכפלה בלילה וקיימו שם שעור בראשות הרב לוינגר. זאת למרות הפצרות הקצין במקום לעזוב את המערה. בסופו של דבר סולקו משם. ההרגשה במפקדה יהודה ושומרון הגה, כי לאחר כמה חודשי רביעה, מאז שזנו הסדרים במערה, שוב מחזוונים קיצונים לערער את הסטטוס קוו. בבוקר 26.1.76 נחלוייתי אל מפקד האיזור כביקור בקריה ארבע. יו"ר מנהלת קריה-ארבע החנצל על פה שארע (זה אגב הקדים שלא היה מעולם).
 - הרגשתי היא, כי הנקודה הרגישת עתה אינה במערה המכפלה (אם כי לעולם אין לזעזע איזה רעיון חדש עלול לנצנץ בראשו של הרב לוינגר), אלא בקריה ארבע. למרות השתייכות סטיונות בביצוע ההוכחות מגיעים עם עתה לאיזור נקודה רוריה כמה שנוגע לפיהות המקום במטגרת הקיימת. לחנופה ההתפתחות במקום אין כל אופקים מקובלים על הממשלה. על כל פנים לחושבים אין הדברים ברורים כלל ויש להם הרגשה שקיימת נגדם איזו "החנקת" או לפחות האטה מכוונת ללא כל יעד ברור לגבי עתיד המקום. לפיכך הם מסיקים שעליהם לקום ולעשות מעשים, כדי להכריח את הממשלה לפעול. אולי "יתחללו" בשטחים כהוך ומחוץ לשטח הסגור.
 - מפקד האיזור הבטיח להם, כי לקראת פגישת שיתורי המנהלה עומדים לקיים עם שר הבטחון נבן אומציות בדבר עתיד המקום. ייתכן כי זה יעצור בינתיים איזו פעולה מקומית, אבל גם לזה יש בוודאי רק השפעה מרסנת מוגבלת ורק לטווח זמן קצר.
 3. כניגוד להתנחלויות "גוש אמונים" במצודות אחרים בארץ הסובב במערה זה הוא ביישוב קיים, מכיל להתייחס למשמעויות הפנימיות בארץ דומני, כי מעולה מראה בהקשר עם קריה ארבע תהווה גורם מככיר ביותר בהסברתנו מטעמים שלא אפשרם בזה. עד כה קצת כשל ג' עברי וקצת בנס לא עלו הערכים על הענין של קריה ארבע בהעמולתם.
- דומני כי גם למשרד החוץ יש אינטרס, כי בקיות קריה ארבע יוסדרו במסגרות מחוקנות על פי החלטות ממשלתיות שיקריבו וימנעו התפרצויות.

בברכה

דוד אריאל

דוד אריאל

נ.ב. בינתיים מרסם ג' עברי דברים בגנות המתנחלים המבקשים להשתלט על קרקעות נוספות בעיר. אורית הכחירות מחדת את הדברים.

0555-4222

RECEIVED C. T. L. 20 Nov 1954

1. The first part of the paper is devoted to the study of the properties of the function $f(x)$ defined by the equation

25 : 25

75 נשלח: 022000 דצמ

אל: המשרד

מאח: בני יורק

שטחים, לחלן הנוסח של ארבע הצעות החלטה שיוגשו כנראה מאח או מחרותיים.

LEHALAN HANUSACH SHEL ARBA HATZAOT HACHLATA SHEYUGSHU KENERE
MACHAR O MACHROTAYIM.

THE GENERAL ASSEMBLY,
GUIDED BY THE PURPOSES AND PRINCIPLES OF THE CHARTER OF THE
UNITED NATIONS AS WELL AS THE PRINCIPLES AND PROVISIONS OF THE
UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS,

BEARING IN MIND THE PROVISIONS OF THE GENEVA CONVENTION RELATING
TO THE PROTECTION OF CIVILIAN PERSONS IN TIME OF WAR, OF 12
AUGUST 1949, AS WELL AS OF OTHER RELEVANT CONVENTIONS AND
REGULATIONS,

RECALLING ITS RESOLUTIONS ON THE SUBJECT, AS WELL AS THOSE ADOPTED
BY THE SECURITY COUNCIL, THE COMMISSION ON HUMAN RIGHTS AND
OTHER UNITED NATIONS BODIES CONCERNED AND BY SPECIALIZED
AGENCIES,

HAVING CONSIDERED THE REPORT OF THE SPECIAL COMMITTEE TO INVEST-
IGATE ISRAELI PRACTICES AFFECTING THE HUMAN RIGHTS OF THE
POPULATION OF THE OCCUPIED TERRITORIES (A/10272), WHICH CONTAINS
INTER ALIA PUBLIC STATEMENTS MADE BY LEADERS OF
THE ISRAELI GOVERNMENT,

1. COMMENDS THE SPECIAL COMMITTEE FOR ITS EFFORTS IN PERFORMING THE
THE TASKS ASSIGNED TO IT BY THE GENERAL ASSEMBLY,
2. DEPLORES THE CONTINUED REFUSAL BY ISRAEL TO ALLOW THE SPECIAL
COMMITTEE ACCESS TO THE OCCUPIED TERRITORIES,
3. CALLS AGAIN UPON ISRAEL TO ALLOW THE SPECIAL COMMITTEE ACCESS
TO THE OCCUPIED TERRITORIES
4. DEPLORES THE CONTINUED AND PERSISTENT VIOLATION BY ISRAEL OF
THE GENEVA CONVENTION RELATIVE TO THE PROTECTION OF CIVILIAN
PERSONS IN TIME OF WAR, OF 12 AUGUST 1949, AND OTHER
APPLICABLE INTERNATIONAL INSTRUMENTS,
5. CONDEMNS IN PARTICULAR THE FOLLOWING ISRAELI POLICIES AND
PRACTICES,
 - (A) THE ANNEXATION OF PARTS OF THE OCCUPIED TERRITORIES,

25

உலகம்: 00050 மலர் 27

44: 1000000

com: 257 5 100

արտաքին, ինչից առկա էր հրաշք ապագա կոնֆլիկտի ծագումը: Հարկում ենք մեծ քանակությամբ:

LEHAI AN HANUSACH SHEI ARBA HATSOT HACHLATA SHEYUGSHU KENEKE
MACHO O MACHOTAYIM

MIYATONHAM O. S. 12AM

UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS
UNITED NATIONS AS WELL AS THE PRINCIPLES AND PROVISIONS OF THE
GUIDED BY THE PURPOSES AND PRINCIPLES OF THE CHARTER OF THE
THE GENERAL ASSEMBLY.

BEARING IN MIND THE PROVISIONS OF THE GENEVA CONVENTION RELATING TO THE PROTECTION OF CIVILIAN PERSONS IN TIME OF WAR, OF 12 AUGUST 1949, AS WELL AS OF OTHER RELEVANT CONVENTIONS AND

OTHER UNITED NATIONS BODIES CONCERNED AND BY SPECIALIZED AGENCIES.

RECALLING ITS RESOLUTIONS ON THE SUBJECT, AS WELL AS THOSE ADOPTED BY THE SECURITY COUNCIL, THE COMMISSION ON HUMAN RIGHTS AND

THE ISRAELI GOVERNMENT,
INTER ALIA PUBLIC STATEMENTS MADE BY LEADERS OF
POPULATION OF THE OCCUPIED TERRITORIES (A/1027), WHICH CONTAINS
STATE ISRAELI PRACTICES AFFECTING THE HUMAN RIGHTS OF THE
HAVING CONSIDERED THE REPORT OF THE SPECIAL COMMITTEE TO INVEST-

12. THE TASKS ASSIGNED TO IT BY THE GENERAL ASSEMBLY, COMMENDS THE SPECIAL COMMITTEE FOR ITS EFFORTS IN PERFORMING THE

2. DEPLORES THE CONTINUED REFUSAL BY ISRAEL TO ALLOW THE SPECIAL COMMITTEE ACCESS TO THE OCCUPIED TERRITORIES;

3. CALLS AGAIN UPON ISRAEL TO ALLOW THE SPECIAL COMMITTEE ACCESS TO THE OCCUPIED TERRITORIES

APPLICABLE INTERNATIONAL INSTRUMENTS
POSSIBLE IN TIME OF WAR OF 15 AUGUST 1949, AND OTHER
THE GENEVA CONVENTION RELATIVE TO THE PROTECTION OF CIVILIAN
PERSONS THE CONTINUED AND PERSISTENT VIOLATION BY ISRAEL OF

2. CONCERNS IN PARTICULAR THE FOLLOWING ISRAELI POLICIES AND PRACTICES:

AT THE ANNEXATION OF PARTS OF THE OCCUPIED TERRITORIES

(B) THE ESTABLISHMENT OF ISRAELI SETTLEMENTS THEREIN AND THE
M TRANSFER OF AN ALIEN POPULATION THERETO,

(C) THE DESTRUCTION AND DEMOLITION OF ARAB HOUSES,

(D) (1) (SAME AS IN CORRESPONDING SUB PARAGRAPHS OF PARAGRAPH 3
OF RESOLUTION 3240 A (XXIX))

6. DECLARES THAT THOSE POLICIES AND PRACTICES OF ISRAEL CONST-
ITUTE GRAVE VIOLATIONS OF THE CHARTER OF THE UNITED NATIONS,
IN PARTICULAR THE PRINCIPLES OF SOVEREIGNTY AND TERRITORIAL
INTEGRITY, AND PROVISIONS OF RELEVANT INTERNATIONAL LAW
CONCERNING OCCUPATION, AS WELL AS AN IMPEDIMENT TO THE
ESTABLISHMENT OF A JUST AND LASTING PEACE,

7. TO 11 (SAME AS IN PARAGRAPHS 5 TO 6 OF RESOLUTION 3240 A
V (XXIX), RESPECTIVELY)

12. REQUESTS THE SECRETARY GENERAL:

(A) TO RENDER ALL NECESSARY FACILITIES TO THE SPECIAL COMMITTEE
INCLUDING THOSE REQUIRED FOR ITS VISITS TO THE OCCUPIED TER-
RITORIES WITH A VIEW TO INVESTIGATING ISRAELI POLICIES AND
PRACTICES REFERRED TO IN THE PRESENT RESOLUTION,

(B) TO ASSIGN IN CONSULTATION WITH THE SPECIAL COMMITTEE,
ADDITIONAL STAFF MEMBERS TO ASSIST THE SPECIAL COMMITTEE IN
THE PERFORMANCE OF ITS TASKS,

(C) TO ENSURE THE WIDEST CIRCULATION OF THE REPORTS OF THE
SPECIAL COMMITTEE, BY ALL MEANS AVAILABLE THROUGH THE OFFICE
OF PUBLIC INFORMATION OF THE SECRETARIAT,

(D) TO REPORT TO THE GENERAL ASSEMBLY AT ITS THIRTY FIRST SESSION
REPEAT SESSION ON THE TASKS ENTRUSTED TO HIM,

13. DECIDES TO INCLUDE IN THE PROVISIONAL AGENDA OF ITS THIRTY
FIRST SESSION THE ITEM ENTITLED 'REPORT OF THE SPECIAL
COMMITTEE TO INVESTIGATE ISRAELI PRACTICES AFFECTING THE
HUMAN RIGHTS OF THE POPULATION OF THE OCCUPIED TERRITORIES'.
DK

THE GENERAL ASSEMBLY,

RECALLING ITS RESOLUTIONS 3092 A (XXVIII) OF 7 DECEMBER 1973

-2-

- (R) THE ESTABLISHMENT OF ISRAELI SETTLEMENTS THEREIN AND THE
M. TRANSFER OF AN ALIEN POPULATION THEREIN
- (C) THE DESTRUCTION AND DEMOLITION OF ARAB HOUSES
- (1) (1) (SAME AS IN CORRESPONDING SUB PARAGRAPHS OF PARAGRAPH 3
OF RESOLUTION 3240 A (XXIX))
- DECLARES THAT THOSE POLICIES AND PRACTICES OF ISRAELI CON-
STITUTE GRAVE VIOLATIONS OF THE CHARTER OF THE UNITED NATIONS
IN PARTICULAR THE PRINCIPLES OF SOVEREIGNTY AND TERRITORIAL
INTEGRITY, AND PROVISIONS OF RELEVANT INTERNATIONAL LAW
CONCERNING OCCUPATION, AS WELL AS AN IMPEDIMENT TO THE
ESTABLISHMENT OF A JUST AND LASTING PEACE
- TO 11 (SAME AS IN PARAGRAPHS 2 TO 6 OF RESOLUTION 3240 A
V (XXIX), RESPECTIVELY)
- REQUESTS THE SECRETARY GENERAL:
(A) TO RENDER ALL NECESSARY FACILITIES TO THE SPECIAL COMMITTEE
INCLUDING THOSE REQUIRED FOR ITS VISITS TO THE OCCUPIED TER-
RITORIES WITH A VIEW TO INVESTIGATING ISRAELI POLICIES AND
PRACTICES REFERRED TO IN THE PRESENT RESOLUTION
- (B) TO ASSIGN IN CONSULTATION WITH THE SPECIAL COMMITTEE
ADDITIONAL STAFF MEMBERS TO ASSIST THE SPECIAL COMMITTEE IN
THE PERFORMANCE OF ITS TASKS
- (C) TO ENSURE THE WIDEST CIRCULATION OF THE REPORTS OF THE
SPECIAL COMMITTEE, BY ALL MEANS AVAILABLE THROUGH THE OFFICE
OF PUBLIC INFORMATION OF THE SECRETARIAT
- (D) TO REPORT TO THE GENERAL ASSEMBLY AT ITS THIRTY FIRST SESSION
ON THE TASKS ENTRUSTED TO HIM
- DECIDED TO INCLUDE IN THE PROVISIONAL AGENDA OF ITS THIRTY
FIRST SESSION THE ITEM ENTITLED "REPORT OF THE SPECIAL
COMMITTEE TO INVESTIGATE ISRAELI PRACTICES AFFECTING THE
HUMAN RIGHTS OF THE POPULATION OF THE OCCUPIED TERRITORIES"

GENERAL ASSEMBLY

RECALLING ITS RESOLUTIONS 3092 A (XXVIII) OF 7 DECEMBER 1973

1973

D
AND 3240 B (XXIX) OF 29 NOVEMBER 1974,

CONSIDERING THAT THE PROMOTION OF RESPECT FOR THE OBLIGATIONS ARISING FROM THE CHARTER OF THE UNITED NATIONS AND OTHER INSTRUMENTS AND RULES OF INTERNATIONAL LAW IS AMONG THE BASIC PURPOSES AND PRINCIPLES OF THE UNITED NATIONS,

BEARING IN MIND THE PROVISIONS OF THE GENEVA CONVENTION RELATIVE TO THE PROTECTION OF CIVILIAN PERSONS IN TIME OF WAR, OF 12 AUGUST 1949,

NOTING THAT ISRAEL AND THOSE ARAB STATES WHOSE TERRITORIES HAVE BEEN OCCUPIED BY ISRAEL SINCE 1967 ARE PARTIES TO THAT CONVENTION,

TAKING INTO ACCOUNT THAT STATES PARTIES TO THAT CONVENTION UNDERTAKE, IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 1 THEREOF, NOT ONLY TO RESPECT BUT ALSO TO ENSURE RESPECT FOR THE CONVENTION IN ALL CIRCUMSTANCES,

1. REAFFIRM THAT THE GENEVA CONVENTION RELATIVE TO THE PROTECTION OF CIVILIAN PERSONS IN TIME OF WAR, 12 AUGUST 1949, IS APPLICABLE TO ALL THE ARAB TERRITORIES OCCUPIED BY ISRAEL SINCE 1967, INCLUDING JERUSALEM,
2. DEPLORES THE FAILURE OF ISRAEL TO ACKNOWLEDGE THE APPLICABILITY OF THAT CONVENTION TO THE TERRITORIES IT HAS OCCUPIED SINCE 1967,
3. CALLS ONCE MORE UPON ISRAEL TO ACKNOWLEDGE AND TO COMPLY WITH THE PROVISIONS OF THAT CONVENTION IN ALL THE ARAB TERRITORIES IT HAS OCCUPIED SINCE 1967 INCLUDING JERUSALEM,
4. URGES ALL STATES PARTIES TO THAT CONVENTION TO EXERT ALL EFFORTS IN ORDER TO ENSURE RESPECT FOR AND COMPLIANCE WITH THE PROVISIONS THEREOF IN ALL THE ARAB TERRITORIES OCCUPIED BY ISRAEL SINCE 1967, INCLUDING JERUSALEM,

THE GENERAL ASSEMBLY,

RECALLING ITS RESOLUTION 3240 C (XXIX) OF 29 NOVEMBER 1974,

HAVING CONSIDERED THE REPORT OF THE SPECIAL COMMITTEE TO INVESTIGATE ISRAELI PRACTICES AFFECTING THE HUMAN RIGHTS OF THE POPULATION OF THE OCCUPIED TERRITORIES (DOCUMENT A/10272),

D AND 3240 B (XXIX) OF 29 NOVEMBER 1974

CONSIDERING THAT THE PROMOTION OF RESPECT FOR THE OBLIGATIONS ARISING FROM THE CHARTER OF THE UNITED NATIONS AND OTHER INSTRUMENTS AND RULES OF INTERNATIONAL LAW IS AMONG THE BASIC PURPOSES AND PRINCIPLES OF THE UNITED NATIONS

BEARING IN MIND THE PROVISIONS OF THE GENEVA CONVENTION RELATIVE TO THE PROTECTION OF CIVILIAN PERSONS IN TIME OF WAR OF 12 AUGUST 1949

NOTING THAT ISRAEL AND THOSE ARAB STATES WHOSE TERRITORIES HAVE BEEN OCCUPIED BY ISRAEL SINCE 1967 ARE PARTIES TO THAT CONVENTION

TAKING INTO ACCOUNT THAT STATES PARTIES TO THAT CONVENTION UNDERTAKE IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 1 THEREOF, NOT ONLY TO RESPECT BUT ALSO TO ENSURE RESPECT FOR THE CONVENTION IN ALL CIRCUMSTANCES

REAFFIRMING THAT THE GENEVA CONVENTION RELATIVE TO THE PROTECTION OF CIVILIAN PERSONS IN TIME OF WAR OF 12 AUGUST 1949 IS APPLICABLE TO ALL THE ARAB TERRITORIES OCCUPIED BY ISRAEL SINCE 1967, INCLUDING JERUSALEM

DEPLORES THE FAILURE OF ISRAEL TO ACKNOWLEDGE THE APPLICABILITY OF THAT CONVENTION TO THE TERRITORIES IT HAS OCCUPIED SINCE 1967

CALLS ONCE MORE UPON ISRAEL TO ACKNOWLEDGE AND TO COMPLY WITH THE PROVISIONS OF THAT CONVENTION IN ALL THE ARAB TERRITORIES IT HAS OCCUPIED SINCE 1967 INCLUDING JERUSALEM

URGES ALL STATES PARTIES TO THAT CONVENTION TO EXERT ALL EFFORTS IN ORDER TO ENSURE RESPECT FOR AND COMPLIANCE WITH THE PROVISIONS THEREOF IN ALL THE ARAB TERRITORIES OCCUPIED BY ISRAEL SINCE 1967, INCLUDING JERUSALEM

GENERAL ASSEMBLY

RECALLING ITS RESOLUTION 3240 C (XXIX) OF 29 NOVEMBER 1974

HAVING CONSIDERED THE REPORT OF THE SPECIAL COMMITTEE TO INVESTIGATE ISRAELI PRACTICES AFFECTING THE HUMAN RIGHTS OF THE POPULATION OF THE OCCUPIED TERRITORIES (DOCUMENT A/10212)

IN PARTICULAR SECTION V THEREOF CONCERNING ACTION BY THE SPECIAL COMMITTEE TO IMPLEMENT THE PROVISIONS OF PARAGRAPH 3 OF RESOLUTION 3240 C (XXIX) OF THE GENERAL ASSEMBLY,

NOTING THAT THE SPECIAL COMMITTEE WAS NOT ABLE TO SUBMIT TO THE GENERAL ASSEMBLY AT ITS CURRENT SESSION A FULL REPORT IN ACCORDANCE WITH THE REQUEST MADE IN PARAGRAPH 3 OF THE RESOLUTION 3240 C (XXIX) OF THE GENERAL ASSEMBLY,

1. REQUESTS THE SPECIAL COMMITTEE TO CONTINUE ITS EFFORTS TO UNDERTAKE A SURVEY OF THE DESTRUCTION OF QUNEITRA AND TO ASSESS THE NATURE, EXTENT AND VALUE OF THE DAMAGE CAUSED BY SUCH DESTRUCTION,

2. REQUESTS THE SECRETARY GENERAL TO CONTINUE TO MAKE AVAILABLE TO THE SPECIAL COMMITTEE ALL THE FACILITIES NECESSARY IN THE PERFORMANCE OF ITS TASK AND TO REPORT TO THE GENERAL ASSEMBLY AT ITS THIRTY FIRST SESSION.

THE GENERAL ASSEMBLY,

RECALLING ITS RESOLUTIONS 2253 (ES-V), 2254 (ES-V) UND 3240 AND SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS 252 (1968), 267(1969), 271(1970) AND 298 (1971),

TAKING NOTE OF THE INFORMATION CONTAINED IN THE REPORT OF THE SPECIAL COMMITTEE TO INVESTIGATE ISRAELI PRACTICES AFFECTING THE HUMAN RIGHTS OF THE POPULATION OF THE OCCUPIED TERRITORIES (DOCUMENT A/10272),

NOTING WITH CONCERN THE ACTIONS OF THE ISRAELI AUTHORITIES IN THE OCCUPIED CITY OF ALAHALIL (HEBRON) AND IN PARTICULAR THE DESECRATION REPEAT DESECRATION OF THE SANCTUARY OF AL-IBRAHIMI MOSQUE AND MEASURES AIMED AT ITS FUNCTION,

CONSIDERING THAT THESE ACTIONS CONSTITUTE GRAVE VIOLATIONS OF HUMAN RIGHTS AND RELIGIOUS FREEDOM AND OF THE NORMS OF INTERNATIONAL LAW, IN PARTICULAR ARTICLE 27 OF THE GENEVA CONVENTION RELATIVE TO THE PROTECTION OF CIVILIAN PERSONS IN TIME OF WAR, 12 AUGUST 1949 ,

CONSIDERING ALSO THAT THOSE VIOLATIONS OF ESTABLISHED RELIGIOUS RIGHTS ARE A CHALLENGE TO THE SUSCEPTIBILITIES OF HUNDREDS OF MILLIONS OF MUSLIMS ALL OVER THE WORLD,

CONSIDERING FURTHERMORE THAT THESE VIOLATIONS, WHICH HAVE ALREADY CAUSED CIVIL AND RELIGIOUS DISTURBANCES, CONSTITUTE A NEW THREAT

IN PARTICULAR SECTION V THEREOF CONCERNING ACTION BY THE SPECIAL COMMITTEE TO IMPLEMENT THE PROVISIONS OF PARAGRAPH 3 OF RESOLUTION 3540 (XXIX) OF THE GENERAL ASSEMBLY.

NOTING THAT THE SPECIAL COMMITTEE WAS NOT ABLE TO SUBMIT TO THE GENERAL ASSEMBLY AT ITS CURRENT SESSION A FULL REPORT IN ACCORDANCE WITH THE REQUEST MADE IN PARAGRAPH 3 OF THE RESOLUTION 3540 (XXIX) OF THE GENERAL ASSEMBLY,

1. REQUESTS THE SPECIAL COMMITTEE TO CONTINUE ITS EFFORTS TO UNDERTAKE A SURVEY OF THE DESTRUCTION OF QUNEITRA AND TO ASSESS THE NATURE, EXTENT AND VALUE OF THE DAMAGE CAUSED BY SUCH DESTRUCTION,

2. REQUESTS THE SECRETARY GENERAL TO CONTINUE TO MAKE AVAILABLE TO THE SPECIAL COMMITTEE ALL THE FACILITIES NECESSARY IN THE PERFORMANCE OF ITS TASK AND TO REPORT TO THE GENERAL ASSEMBLY AT ITS THIRTY FIRST SESSION,

THE GENERAL ASSEMBLY,

RECALLING ITS RESOLUTIONS 2253 (ES-V), 2254 (ES-V) AND 3540 AND SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS 225 (1966), 227 (1967), 271 (1970) AND 298 (1971),

TAKING NOTE OF THE INFORMATION CONTAINED IN THE REPORT OF THE SPECIAL COMMITTEE TO INVESTIGATE ISRAELI PRACTICES AFFECTING THE HUMAN RIGHTS OF THE POPULATION OF THE OCCUPIED TERRITORIES (DOCUMENT A/1092),

NOTING WITH CONCERN THE ACTIONS OF THE ISRAELI AUTHORITIES IN THE OCCUPIED CITY OF AL-AHALIL (HEBRON) AND IN PARTICULAR THE DESTRUCTION OF THE SANCTUARY OF THE AL-BRAHIMI MOSQUE AND MEASURES AIMED AT ITS DESTRUCTION,

CONSIDERING THAT THESE ACTIONS CONSTITUTE GRAVE VIOLATIONS OF HUMAN RIGHTS AND RELIGIOUS FREEDOM AND OF THE NORMS OF INTERNATIONAL LAW IN PARTICULAR ARTICLE 27 OF THE GENEVA CONVENTION RELATIVE TO THE PROTECTION OF CIVILIAN PERSONS IN TIME OF WAR, 12 AUGUST 1969,

CONSIDERING ALSO THAT THOSE VIOLATIONS OF ESTABLISHED RELIGIOUS RIGHTS ARE A CHALLENGE TO THE SUSCEPTIBILITIES OF HUNDREDS OF MILLIONS OF MUSLIMS ALL OVER THE WORLD,

CONSIDERING FURTHERMORE THAT THESE VIOLATIONS WHICH HAVE ALREADY CAUSED CIVIL AND RELIGIOUS DISTURBANCES, CONSTITUTE A NEW THREAT

-5-

TO PEACE AND SECURITY IN THE AREA,

1. DECLARES ALL MEASURES TAKEN BY THE ISRAELI AUTHORITIES WITH A VIEW TO CONVERTING THE SANCTUARY OF AL-IBRAHIMI MOSQUE INTO A SYNAGOGUE NULL AND VOID,

2. CALLS UPON ISRAEL TO RESCIND AND TO DESIST FORTHWITH FROM ALL SUCH MEASURES

3. REQUESTS THE SECRETARY GENERAL TO INVESTIGATE THE SITUATION IN AL-IBRAHIMI MOSQUE AND IN THE CITY OF AL-KHALIL AND ITS ENVIRONMENT BY CONTACTING THE ISLAMIC, ARAB AND OTHER AUTHORITIES CONCERNED, AND TO REPORT AS SOON AS POSSIBLE ON THE IMPLEMENTATION OF PARAGRAPH 3 OF THE PRESENT RESOLUTION,

4. CALLS UPON ISRAEL TO COOPERATE WITH THE SECRETARY GENERAL AND TO FACILITATE HIS TASK.

AD KAN NAUM

שוח רותם ממכלל שהבט ממכלל סמנכל מאום אב חקר מזחים איזאל מצפא אירופה אבג מלט

מאף מאסוק רם אמן תעוד אילסר נבון ורדי

אב/אר

2100 1000

2100 1000

2100 1000

2100 1000

2100 1000

TO PEACE AND SECURITY IN THE AREA

1. DECLARES ALL MEASURES TAKEN BY THE ISRAELI AUTHORITIES WITH
A VIEW TO CONVERTING THE SANCTUARY OF AL-IBRAHIMI MOSQUE INTO
A SYNAGOGUE NULL AND VOID
2. CALLS UPON ISRAEL TO RESCIND AND TO DESIST FORTHWITH
FROM ALL SUCH MEASURES

3. REQUESTS THE SECRETARY GENERAL TO INVESTIGATE THE SITUATION
IN AL-IBRAHIMI MOSQUE AND IN THE CITY OF AL-KHALIL AND ITS
ENVIRONMENT BY CONTACTING THE ISLAMIC ARAB AND OTHER AUTHORITIES
CONCERNED, AND TO REPORT AS SOON AS POSSIBLE ON THE IMPLEMEN-
TATION OF PARAGRAPH 3 OF THE PRESENT RESOLUTION

4. CALLS UPON ISRAEL TO COOPERATE WITH THE SECRETARY GENERAL
AND TO FACILITATE HIS TASK

2100 1000

2100 1000
2100 1000
2100 1000

(להתכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

מזכר

אל:	מר ג. בן עמי	התאריך:
מאת:	מר ארנסט	תיק מס':
הנדון:		

לכבוד מר ג. בן עמי,
המטה להשכלה ?

מ. ג.

נ/3

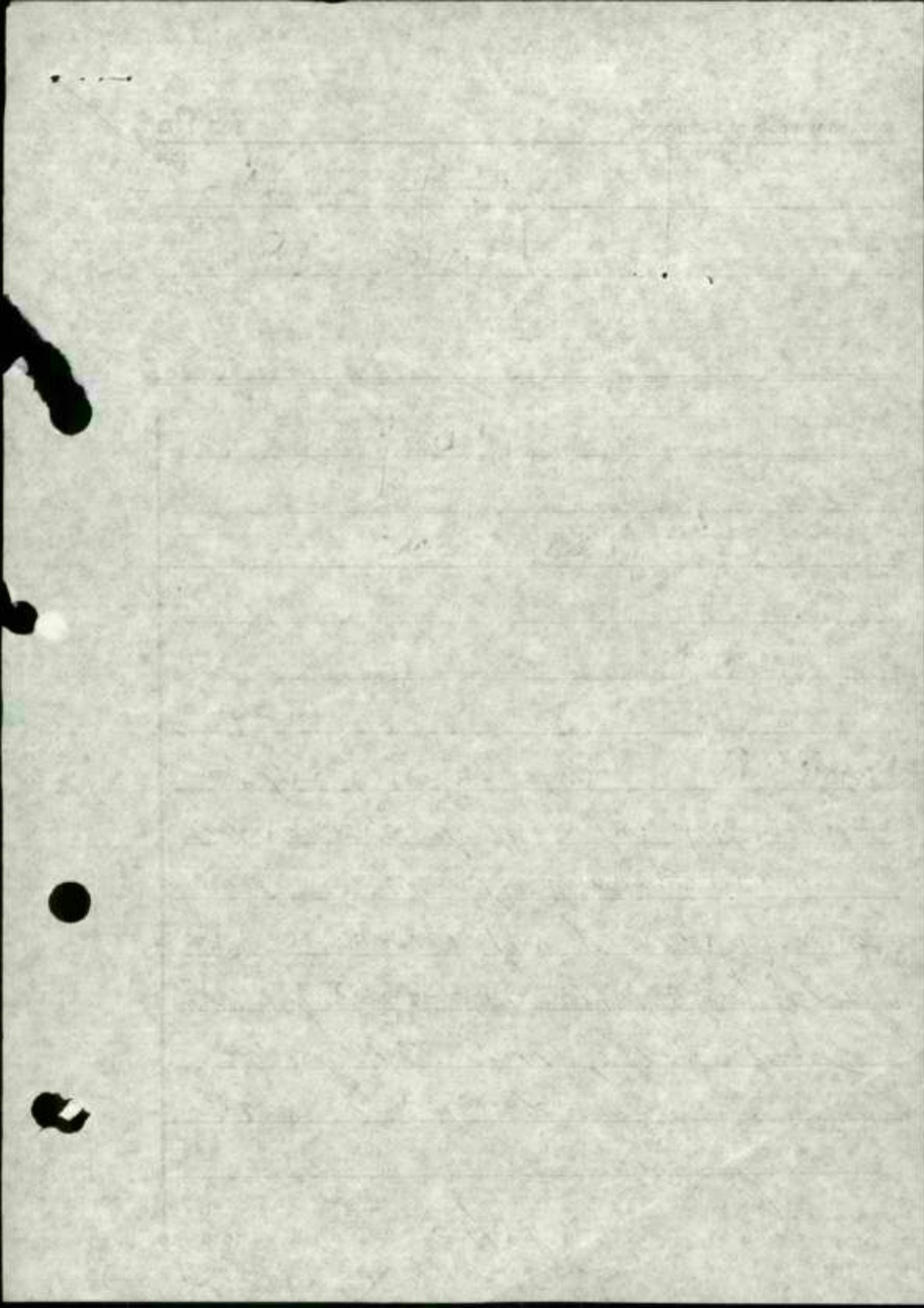
המנהל - הדפוס - ניוצל
המנהל - המטה - ניוצל - ניוצל - ניוצל
המנהל - המטה - ניוצל - ניוצל - ניוצל
המנהל - המטה - ניוצל - ניוצל - ניוצל
המנהל - המטה - ניוצל - ניוצל - ניוצל
המנהל - המטה - ניוצל - ניוצל - ניוצל
המנהל - המטה - ניוצל - ניוצל - ניוצל
המנהל - המטה - ניוצל - ניוצל - ניוצל

מ. ג.

13/10

מדי 1010

המנהל - המטה - ניוצל - ניוצל - ניוצל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא

בלתי מסווג

מס. ח' 451

בשלה: 121600 אוק 75

אל: מטהרן, אבקרה

מאת: המשרד

א. לפי ה - DIPLOMATIC WORLD בניו יורק הודיעו שהם המוסלמים ב-30.9 על

פיקודי הצעת החלטה שתעבור על חברי ועדת ירושלים כלהלן:

1. לתבוע מהעצרת לשגר לשטחים FACT FINDING MISSION לחקור כיצד

ישראל ממנה התבאים המוגרפיים והתרבותיים בירושלים .

2. לגנותו על חלוקת מערכת המכפלה. עד כאן .

3. הוציאה האיטלאמית בתקבלה למליאה ללא הצבעה .

מזחים

שהם סגכל סגכל סגכל מזחים חקר מאוס אב כנסיות מעת הסגרה תעוד אלטר גברן

לב/פמ

29.9.75

אשר

כחול

בבוקר

לה

מ ו ג ב ל

מפקד אזור
יהודה ושומרון
י. לענייני ערבים
טל: 232451
דח-4 - 699
23 ספטמבר 75

הא
המט.
הענין?
לחץ
מבוא
23

מר דוד אריאל / משה"ח

הנדון: חגובה איראנית על מערת המכפלה
שלך: מאריך 12 ספטמבר 75.

מה מקומו של העוזן המצוטט במפת העזונות הפרטית?

ד"ר אמנון כהן, אל"מ
יועץ לענייני ערבים

אכ/של

מ ו ג ב ל

0 0 0 0

[illegible]

50. $\frac{1}{2} \pi$ to $\frac{3}{4} \pi$

DATE : 14/05/2019
BY : 14/05/2019

an error or might have been seen neither before nor

AC 54

STATE OF NEW YORK

ז' בחשירי תשל"ו
12 בספטמבר 1975

אל : אל"מ א. כהן, י.ע.ע., מפקדת איזור יהודה ושומרון
מאת: דוד אריאל, נציג המשרד אצל הממשל הצבאי

הנדון: חבובה איראניה על מערת המכפילה

להלן כתבה מן העמון הפרסי "קיהן" מ-28.8.75: -

"הפיסגה - שרי החוץ של המדינות המוסלמיות אשר יפגשו בניו-יורק, ידונו ע"י בקשת מספר מהם, כולל איראן, בחובנית המוצעת ע"י ישראל בנוגע ל"קבר אברהם". איראן בדיעה שהחוכנית הישראלית מהווה צעד כנגד כל המדינות המוסלמיות והינה מעשה הנוגע החלטות האו"ם הקוראות לישראל להימנע מכל שינוי בזהות ההיסטורית והתרבותית של השטחים. "חוגים" מוסריים כי מוגש הצעה החלטת לאו"ם הקוראת לישראל להימנע מהתערבות במקומות הקדושים לאיסלאם."

ב ב ר כ ה,

3 ארל

דוד אריאל

העמק:
מחאם המעולה בשטחים, משרד הכסחון
לשכה מפקד איזור יהודה ושומרון

דא/רד

בלתי מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

מס' 391

נשלח: 101500 אוק 75

אל: המשרד
מאת: ניו יורק

כאן 10.18:

DIPLOMATIC WORLD

באומ בי המרכז מזת"מ

שרי החוץ והאסלאמיים מ

1. מערת המסגלה וירושלים.

א. שרי החוץ של המדינות המוסלמיות החליטו כאן ב 30.9 על עיקרי הצעת

החלטה (לעצרת) בנדון שתעבור על 13 חברי ונחת ירושלים שליד הועידה

האסלאמית (גוזה)

שחקור FACT FINDING MISSION

ההחלטה תחבט מחצרות לשגר כשטחיים

כיצד ישראל משנה החנאים הדמוגרפיים והחברתיים בירושלים ותדווח לעצרת

ביושב הבא.

ג. ההחלטה תגנה ישראל על חלוקת מסגד אל-אברההים ותקרא לה לחיול

ממשיים המשגים אופי ירושלים.

2. מזכל הועידה

שרי החוץ לא חוזר לא הצליחו להסכים על מזכל חדש לוועידה

האסלאמית וסכמו להיוועד בגדה ב 1.11 מחוזיים

מסגל

RASHID GAYE

מסומליה. OMAR ARTE GALIB

נאום.

פוזח רחם שהבט מבכל ממבכל מאום אב אריאל כנסיות מאף פזתים חקר רם אמר 771

תא/א

7 000 000 000

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

י"ב בתשרי תשל"ו
17 בספטמבר 1975

לנמען בלבד

סודי

אל : מר א. קדרון, המנכ"ל

מאת: דוד אריאל, נציג המשרד אצל הממשל הצבאי

הנדון: מערה המכפילה

בהעדרך בסוף שבוע זה ובהעדרך אני בשבוע הבא אני רוצה להעביר אליך בדרך זו רושם המחקבל בקרב אנשי הצבא בממשל ביהודה ושומרון, כי ההחלטה האחרונה של הממשלה בעניין מערה המכפילה אינה המלה האחרונה בעיני מתחילים מסוימים בהברון. הערכת קצינים אלה היא, כי אלה המעוניינים לשטיב "היטגים יהודיים" נוספים ע"ת המוסלמים יוסימו לערער על הסדרים החדשים בשיטה שלפי דעתם הוביחה את עצמה. סימונים ראשונים לכך כבר החלו להראות פה ושם בהחנהגות כמה מאנשי לוינבר.

אמנם הנושא הזה רגיש מאוד בפנים, אך הערכתי היא, כי בפעם הבאה תהיה התגובה החיצונית גדולה יותר מאשר בהדרדרות האחרונה. יראו בכך הוכחה לכך שממשלת ישראל נתונה בידי קיצוניים ונסחפת למלחמות דת עם האסלאם. יקבלו את הסיעון הערבי, כי המגמה היא להשחלט צעד אחר צעד על המסגד ובכלל אמינותו כשלטון מחוקן ונאור חפגם הן בקרב חושבי השטחים והן בעיני ממשלות ודעה הקהל בחוץ.

ייתכן שתוצאה לספר זאת לשר.

בברכה,

אריאל

דוד אריאל

דא/רד

1944-1945

1946

1947-1948, 1949-1950

1951-1952, 1953-1954, 1955-1956

1957-1958, 1959-1960

1961-1962, 1963-1964, 1965-1966
1967-1968, 1969-1970, 1971-1972
1973-1974, 1975-1976, 1977-1978
1979-1980, 1981-1982, 1983-1984
1985-1986, 1987-1988, 1989-1990
1991-1992, 1993-1994, 1995-1996
1997-1998, 1999-2000, 2001-2002
2003-2004, 2005-2006, 2007-2008
2009-2010, 2011-2012, 2013-2014
2015-2016, 2017-2018, 2019-2020
2021-2022, 2023-2024, 2025-2026
2027-2028, 2029-2030, 2031-2032
2033-2034, 2035-2036, 2037-2038
2039-2040, 2041-2042, 2043-2044
2045-2046, 2047-2048, 2049-2050
2051-2052, 2053-2054, 2055-2056
2057-2058, 2059-2060, 2061-2062
2063-2064, 2065-2066, 2067-2068
2069-2070, 2071-2072, 2073-2074
2075-2076, 2077-2078, 2079-2080
2081-2082, 2083-2084, 2085-2086
2087-2088, 2089-2090, 2091-2092
2093-2094, 2095-2096, 2097-2098
2099-2100, 2101-2102, 2103-2104
2105-2106, 2107-2108, 2109-2110
2111-2112, 2113-2114, 2115-2116
2117-2118, 2119-2120, 2121-2122
2123-2124, 2125-2126, 2127-2128
2129-2130, 2131-2132, 2133-2134
2135-2136, 2137-2138, 2139-2140
2141-2142, 2143-2144, 2145-2146
2147-2148, 2149-2150, 2151-2152
2153-2154, 2155-2156, 2157-2158
2159-2160, 2161-2162, 2163-2164
2165-2166, 2167-2168, 2169-2170
2171-2172, 2173-2174, 2175-2176
2177-2178, 2179-2180, 2181-2182
2183-2184, 2185-2186, 2187-2188
2189-2190, 2191-2192, 2193-2194
2195-2196, 2197-2198, 2199-2200
2201-2202, 2203-2204, 2205-2206
2207-2208, 2209-2210, 2211-2212
2213-2214, 2215-2216, 2217-2218
2219-2220, 2221-2222, 2223-2224
2225-2226, 2227-2228, 2229-2230
2231-2232, 2233-2234, 2235-2236
2237-2238, 2239-2240, 2241-2242
2243-2244, 2245-2246, 2247-2248
2249-2250, 2251-2252, 2253-2254
2255-2256, 2257-2258, 2259-2260
2261-2262, 2263-2264, 2265-2266
2267-2268, 2269-2270, 2271-2272
2273-2274, 2275-2276, 2277-2278
2279-2280, 2281-2282, 2283-2284
2285-2286, 2287-2288, 2289-2290
2291-2292, 2293-2294, 2295-2296
2297-2298, 2299-2300, 2301-2302
2303-2304, 2305-2306, 2307-2308
2309-2310, 2311-2312, 2313-2314
2315-2316, 2317-2318, 2319-2320
2321-2322, 2323-2324, 2325-2326
2327-2328, 2329-2330, 2331-2332
2333-2334, 2335-2336, 2337-2338
2339-2340, 2341-2342, 2343-2344
2345-2346, 2347-2348, 2349-2350
2351-2352, 2353-2354, 2355-2356
2357-2358, 2359-2360, 2361-2362
2363-2364, 2365-2366, 2367-2368
2369-2370, 2371-2372, 2373-2374
2375-2376, 2377-2378, 2379-2380
2381-2382, 2383-2384, 2385-2386
2387-2388, 2389-2390, 2391-2392
2393-2394, 2395-2396, 2397-2398
2399-2400, 2401-2402, 2403-2404
2405-2406, 2407-2408, 2409-2410
2411-2412, 2413-2414, 2415-2416
2417-2418, 2419-2420, 2421-2422
2423-2424, 2425-2426, 2427-2428
2429-2430, 2431-2432, 2433-2434
2435-2436, 2437-2438, 2439-2440
2441-2442, 2443-2444, 2445-2446
2447-2448, 2449-2450, 2451-2452
2453-2454, 2455-2456, 2457-2458
2459-2460, 2461-2462, 2463-2464
2465-2466, 2467-2468, 2469-2470
2471-2472, 2473-2474, 2475-2476
2477-2478, 2479-2480, 2481-2482
2483-2484, 2485-2486, 2487-2488
2489-2490, 2491-2492, 2493-2494
2495-2496, 2497-2498, 2499-2500
2501-2502, 2503-2504, 2505-2506
2507-2508, 2509-2510, 2511-2512
2513-2514, 2515-2516, 2517-2518
2519-2520, 2521-2522, 2523-2524
2525-2526, 2527-2528, 2529-2530
2531-2532, 2533-2534, 2535-2536
2537-2538, 2539-2540, 2541-2542
2543-2544, 2545-2546, 2547-2548
2549-2550, 2551-2552, 2553-2554
2555-2556, 2557-2558, 2559-2560
2561-2562, 2563-2564, 2565-2566
2567-2568, 2569-2570, 2571-2572
2573-2574, 2575-2576, 2577-2578
2579-2580, 2581-2582, 2583-2584
2585-2586, 2587-2588, 2589-2590
2591-2592, 2593-2594, 2595-2596
2597-2598, 2599-2600, 2601-2602
2603-2604, 2605-2606, 2607-2608
2609-2610, 2611-2612, 2613-2614
2615-2616, 2617-2618, 2619-2620
2621-2622, 2623-2624, 2625-2626
2627-2628, 2629-2630, 2631-2632
2633-2634, 2635-2636, 2637-2638
2639-2640, 2641-2642, 2643-2644
2645-2646, 2647-2648, 2649-2650
2651-2652, 2653-2654, 2655-2656
2657-2658, 2659-2660, 2661-2662
2663-2664, 2665-2666, 2667-2668
2669-2670, 2671-2672, 2673-2674
2675-2676, 2677-2678, 2679-2680
2681-2682, 2683-2684, 2685-2686
2687-2688, 2689-2690, 2691-2692
2693-2694, 2695-2696, 2697-2698
2699-2700, 2701-2702, 2703-2704
2705-2706, 2707-2708, 2709-2710
2711-2712, 2713-2714, 2715-2716
2717-2718, 2719-2720, 2721-2722
2723-2724, 2725-2726, 2727-2728
2729-2730, 2731-2732, 2733-2734
2735-2736, 2737-2738, 2739-2740
2741-2742, 2743-2744, 2745-2746
2747-2748, 2749-2750, 2751-2752
2753-2754, 2755-2756, 2757-2758
2759-2760, 2761-2762, 2763-2764
2765-2766, 2767-2768, 2769-2770
2771-2772, 2773-2774, 2775-2776
2777-2778, 2779-2780, 2781-2782
2783-2784, 2785-2786, 2787-2788
2789-2790, 2791-2792, 2793-2794
2795-2796, 2797-2798, 2799-2800
2801-2802, 2803-2804, 2805-2806
2807-2808, 2809-2810, 2811-2812
2813-2814, 2815-2816, 2817-2818
2819-2820, 2821-2822, 2823-2824
2825-2826, 2827-2828, 2829-2830
2831-2832, 2833-2834, 2835-2836
2837-2838, 2839-2840, 2841-2842
2843-2844, 2845-2846, 2847-2848
2849-2850, 2851-2852, 2853-2854
2855-2856, 2857-2858, 2859-2860
2861-2862, 2863-2864, 2865-2866
2867-2868, 2869-2870, 2871-2872
2873-2874, 2875-2876, 2877-2878
2879-2880, 2881-2882, 2883-2884
2885-2886, 2887-2888, 2889-2890
2891-2892, 2893-2894, 2895-2896
2897-2898, 2899-2900, 2901-2902
2903-2904, 2905-2906, 2907-2908
2909-2910, 2911-2912, 2913-2914
2915-2916, 2917-2918, 2919-2920
2921-2922, 2923-2924, 2925-2926
2927-2928, 2929-2930, 2931-2932
2933-2934, 2935-2936, 2937-2938
2939-2940, 2941-2942, 2943-2944
2945-2946, 2947-2948, 2949-2950
2951-2952, 2953-2954, 2955-2956
2957-2958, 2959-2960, 2961-2962
2963-2964, 2965-2966, 2967-2968
2969-2970, 2971-2972, 2973-2974
2975-2976, 2977-2978, 2979-2980
2981-2982, 2983-2984, 2985-2986
2987-2988, 2989-2990, 2991-2992
2993-2994, 2995-2996, 2997-2998
2999-3000, 3001-3002, 3003-3004
3005-3006, 3007-3008, 3009-3010
3011-3012, 3013-3014, 3015-3016
3017-3018, 3019-3020, 3021-3022
3023-3024, 3025-3026, 3027-3028
3029-3030, 3031-3032, 3033-3034
3035-3036, 3037-3038, 3039-3040
3041-3042, 3043-3044, 3045-3046
3047-3048, 3049-3050, 3051-3052
3053-3054, 3055-3056, 3057-3058
3059-3060, 3061-3062, 3063-3064
3065-3066, 3067-3068, 3069-3070
3071-3072, 3073-3074, 3075-3076
3077-3078, 3079-3080, 3081-3082
3083-3084, 3085-3086, 3087-3088
3089-3090, 3091-3092, 3093-3094
3095-3096, 3097-3098, 3099-3100
3101-3102, 3103-3104, 3105-3106
3107-3108, 3109-3110, 3111-3112
3113-3114, 3115-3116, 3117-3118
3119-3120, 3121-3122, 3123-3124
3125-3126, 3127-3128, 3129-3130
3131-3132, 3133-3134, 3135-3136
3137-3138, 3139-3140, 3141-3142
3143-3144, 3145-3146, 3147-3148
3149-3150, 3151-3152, 3153-3154
3155-3156, 3157-3158, 3159-3160
3161-3162, 3163-3164, 3165-3166
3167-3168, 3169-3170, 3171-3172
3173-3174, 3175-3176, 3177-3178
3179-3180, 3181-3182, 3183-3184
3185-3186, 3187-3188, 3189-3190
3191-3192, 3193-3194, 3195-3196
3197-3198, 3199-3200, 3201-3202
3203-3204, 3205-3206, 3207-3208
3209-3210, 3211-3212, 3213-3214
3215-3216, 3217-3218, 3219-3220
3221-3222, 3223-3224, 3225-3226
3227-3228, 3229-3230, 3231-3232
3233-3234, 3235-3236, 3237-3238
3239-3240, 3241-3242, 3243-3244
3245-3246, 3247-3248, 3249-3250
3251-3252, 3253-3254, 3255-3256
3257-3258, 3259-3260, 3261-3262
3263-3264, 3265-3266, 3267-3268
3269-3270, 3271-3272, 3273-3274
3275-3276, 3277-3278, 3279-3280
3281-3282, 3283-3284, 3285-3286
3287-3288, 3289-3290, 3291-3292
3293-3294, 3295-3296, 3297-3298
3299-3300, 3301-3302, 3303-3304
3305-3306, 3307-3308, 3309-3310
3311-3312, 3313-3314, 3315-3316
3317-3318, 3319-3320, 3321-3322
3323-3324, 3325-3326, 3327-3328
3329-3330, 3331-3332, 3333-3334
3335-3336, 3337-3338, 3339-3340
3341-3342, 3343-3344, 3345-3346
3347-3348, 3349-3350, 3351-3352
3353-3354, 3355-3356, 3357-3358
3359-3360, 3361-3362, 3363-3364
3365-3366, 3367-3368, 3369-3370
3371-3372, 3373-3374, 3375-3376
3377-3378, 3379-3380, 3381-3382
3383-3384, 3385-3386, 3387-3388
3389-3390, 3391-3392, 3393-3394
3395-3396, 3397-3398, 3399-3400
3401-3402, 3403-3404, 3405-3406
3407-3408, 3409-3410, 3411-3412
3413-3414, 3415-3416, 3417-3418
3419-3420, 3421-3422, 3423-3424
3425-3426, 3427-3428, 3429-3430
3431-3432, 3433-3434, 3435-3436
3437-3438, 3439-3440, 3441-3442
3443-3444, 3445-3446, 3447-3448
3449-3450, 3451-3452, 3453-3454
3455-3456, 3457-3458, 3459-3460
3461-3462, 3463-3464, 3465-3466
3467-3468, 3469-3470, 3471-3472
3473-3474, 3475-3476, 3477-3478
3479-3480, 3481-3482, 3483-3484
3485-3486, 3487-3488, 3489-3490
3491-3492, 3493-3494, 3495-3496
3497-3498, 3499-3500, 3501-3502
3503-3504, 3505-3506, 3507-3508
3509-3510, 3511-3512, 3513-3514
3515-3516, 3517-3518, 3519-3520
3521-3522, 3523-3524, 3525-3526
3527-3528, 3529-3530, 3531-3532
3533-3534, 3535-3536, 3537-3538
3539-3540, 3541-3542, 3543-3544
3545-3546, 3547-3548, 3549-3550
3551-3552, 3553-3554, 3555-3556
3557-3558, 3559-3560, 3561-3562
3563-3564, 3565-3566, 3567-3568
3569-3570, 3571-3572, 3573-3574
3575-3576, 3577-3578, 3579-3580
3581-3582, 3583-3584, 3585-3586
3587-3588, 3589-3590, 3591-3592
3593-3594, 3595-3596, 3597-3598
3599-3600, 3601-3602, 3603-3604
3605-3606, 3607-3608, 3609-3610
3611-3612, 3613-3614, 3615-3616
3617-3618, 3619-3620, 3621-3622
3623-3624, 3625-3626, 3627-3628
3629-3630, 3631-3632, 3633-3634
3635-3636, 3637-3638, 3639-3640
3641-3642, 3643-3644, 3645-3646
3647-3648, 3649-3650, 3651-3652
3653-3654, 3655-3656, 3657-3658
3659-3660, 3661-3662, 3663-3664
3665-3666, 3667-3668, 3669-3670
3671-3672, 3673-3674, 3675-3676
3677-3678, 3679-3680, 3681-3682
3683-3684, 3685-3686, 3687-3688
3689-3690, 3691-3692, 3693-3694
3695-3696, 3697-3698, 3699-3700
3701-3702, 3703-3704, 3705-3706
3707-3708, 3709-3710, 3711-3712
3713-3714, 3715-3716, 3717-3718
3719-3720, 3721-3722, 3723-3724
3725-3726, 3727-3728, 3729-3730
3731-3732, 3733-3734, 3735-3736
3737-3738, 3739-3740, 3741-3742
3743-3744, 3745-3746, 3747-3748
3749-3750, 3751-3752, 3753-3754
3755-3756, 3757-3758, 3759-3760
3761-3762, 3763-3764, 3765-3766
3767-3768, 3769-3770, 3771-3772
3773-3774, 3775-3776, 3777-3778
3779-3780, 3781-3782, 3783-3784
3785-3786, 3787-3788, 3789-3790
3791-3792, 3793-3794, 3795-3796
3797-3798, 3799-3800, 3801-3802
3803-3804, 3805-3806, 3807-3808
3809-3810, 3811-3812, 3813-3814
3815-3816, 3817-3818, 3819-3820
3821-3822, 3823-3824, 3825-3826
3827-3828, 3829-3830, 3831-3832
3833-3834, 3835-3836, 3837-3838
3839-3840, 3841-3842, 3843-3844
3845-3846, 3847-3848, 3849-3850
3851-3852, 3853-3854, 3855-3856
3857-3858, 3859-3860, 3861-3862
3863-3864, 3865-3866, 3867-3868
3869-3870, 3871-3872, 3873-3874
3875-3876, 3877-3878, 3879-3880
3881-3882, 3883-3884, 3885-3886
3887-3888, 3889-3890, 3891-3892
3893-3894, 3895-3896, 3897-3898
3899-3900, 3901-3902, 3903-3904
3905-3906, 3907-3908, 3909-3910
3911-3912, 3913-3914, 3915-3916
3917-3918, 3919-3920, 3921-3922
3923-3924, 3925-3926, 3927-3928
3929-3930, 3931-3932, 3933-3934
3935-3936, 3937-3938, 3939-3940
3941-3942, 3943-3944, 3945-3946
3947-3948, 3949-3950, 3951-3952
3953-3954, 3955-3956, 3957-3958
3959-3960, 3961-3962, 3963-3964
3965-3966, 3967-3968, 3969-3970
3971-3972, 3973-3974, 3975-3976
3977-3978, 3979-3980, 3981-3982
3983-3984, 3985-3986, 3987-3988
3989-3990, 3991-3992, 3993-3994
3995-3996, 3997-3998, 3999-4000
4001-4002, 4003-4004, 4005-4006
4007-4008, 4009-4010, 4011-4012
4013-4014, 4015-4016, 4017-4018
4019-4020, 4021-4022, 4023-4024
4025-4026, 4027-4028, 4029-4030
4031-4032, 4033-4034, 4035-4036
4037-4038, 4039-4040, 4041-4042
4043-4044, 4045-4046, 4047-4048
4049-4050, 4051-4052, 4053-4054
4055-4056, 4057-4058, 4059-4060
4061-4062, 4063-4064, 4065-4066
4067-4068, 4069-4070, 4071-4072
4073-4074, 4075-4076, 4077-4078
4079-4080, 4081-4082, 4083-4084
4085-4086, 4087-4088, 4089-4090
4091-4092, 4093-4094, 4095-4096
4097-4098, 4099-4100, 4101-4102
4103-4104, 4105-4106, 4107-4108
4109-4110, 4111-4112, 4113-4114
4115-4116, 4117-4118, 4119-4120
4121-4122, 4123-4124, 4125-4126
4127-4128, 4129-4130, 4131-4132
4133-4134, 4135-4136, 4137-4138
4139-4140, 4141-4142, 4143-4144
4145-4146, 4147-4148, 4149-4150
4151-4152, 4153-4154, 4155-4156
4157-4158, 4159-4160, 4161-41

9 SEP 1975

דבר

נחמן מנחם ארש וזמיר

תקרית עם אנשי קריית-ארבע במערת המכפלה

אנשי קריית-ארבע פרצו בכוח למערת המכפלה

מאת מופר, הארץ
ביחודה וזמיר

תקרית אלימה בין חיילי צה"ל ותלמידי הישיבה בקריית-ארבע פרצה אתמול אחרי צהריים כאשר אחדים פרצו בכוח למערת המכפלה בניגוד להוראות.

כיוון תראפדון סוכס, כדי לא לפגוע ברגשות הערבים, כי מועדי התפילה ליהודים יהיו משעה 7 בבוקר עד 11 בצהריים, הוראה זו לא נראתה להתנחלים והם החליטו להפגין את מורשת רוחם ליד מערת המכפלה באמצעות תפילה ושירה. לאחר מכן הצליחו מספר פעירים להגיע בדרכים נסתרות ונעלמו מסיני, שופרוב, כעבור מספר דקות הצליחו להסתכן לתוך המערה, התגברו על השומר ופתחו מבנים את הדלת ואז הצליחו עשרות הצעירים לחלץ דור בכוח. תוך כדי היגרה עם חיילי צה"ל לתוך המערה, המתנחלים נשארו במקום כשעה וניזבו אותה לאחר התערבות תרב של קריית-ארבע.

קבוצה של 30 מתנחלי קריית ארבע פרצה אתמול בכוח למערת המכפלה סמוך לשעה 6 בערב. בתחילת הרמזאן אסורה התפילה במערת המכפלה ליהודים לאחר השעה 11 בלילה. המתנחלים נכנסו למערה בלילה שעת תפילה מנחה, שהתקיימה מחוץ למערה. הם ניצלו את ההודמנות של אחד מתושבי חברון יצא מתוך המערה, ונשארו שם עד תום תפילת מעריב. במקום הגיע מושל חברון סא"ל זאב כלוך, ששוחח עם ראש ישיבת קריית ארבע, הרב אליעזר וולמן, (ששחרר ביום ר' מביית ה' משה) בשל השתתפותו בהפגנות נגד ה"עם מצרים". השניים קבעו, שייפגשו לשיחה נוספת במשך היום, לשם בדיקת אפשרות קיום תפילה נוספת של יהודים, לאחר השעה 11, במשך הרמזאן.

בעניין

8 SEP. 1975

בגלל חודש הרמזאן בקריית-ארבע זועמים על צמצום התפילה במערה

מאת יוסף צוריאן

תושבי קריית-ארבע קיבלו בסדרת רוח את החלטת המיטתור הצבאי בחברון להגביל את שעות התפילה והפיקוד במערת המכפלה ליהודים בחודש הרמזאן. משלשום ותור ליהודים לשעות במערה עד 11 בצהריים בלבד. הטעם לכך הוא, כי בחודש רמזאן מתפללים במערה ערבים במשך שעות היום. אמר נוסף בשם תושבי קריית-ארבע, כי הגבלת זו אינה במקומה כיוון שלמענתם, מספר הערבים השתתפים במערה בחודש רמזאן מסתכם בכמה עשרות בלבד.

[illegible]

מחזור אבן כי מספרו של בית
החם בקושי בשנים כחמשה
אחרות נהי' חשב וישראל יתן
להקרא לפני בישראל עליה
זה המושג של חכמה

7272 השטחים

1975—1967 0'172

[illegible][illegible]

ימי הסנה שנים. נסרבות הן
המטבח וברוב מנו. השני
צדד בתוס דעת ופי מלחמה
לחיות על הדני ארץ נוצרים.
המסמכים על 99,000 סכר ופי
יחבת עליהם אובסוסה הסנה
1,141,000. נסיון מרסון 4
הפצות לסכר את סמנה שנות
המלחמה בזמן (אם פעולה שנה)
מסמכים אחרות על המסל שני
אז — במרחב שלמה בדרום ופי
אליהם מנסה. מרעשה. ביה
הן במסמך ובזמן. נעשה לאחי
היום עזיזי יחוס המעלה בפי
היום במסמך מניחה המידע הן
השני המסל בן עזי. לדעת,
השני למסל מניחה דעות בפי
הן שנים המסמך בן מסמך
אז.

שדכן החיפ

[illegible][illegible]

או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

110.1

ש מ ר

מברק נכנס - מסווג

המכפלה

מס' 71

בשלח 191200 ספט' 75

אל: המשרד

מאת: וינה

מ י ד י

איראל מזתים מרכז.

מפי ראושר, מנהל אסיה ואפריקה שהממונה חסעודי ביקר אצלו ב-17 דנא כדי למחות
על "יהוד" מערת המכפלה וביקש שרותיה הטובים של אוסטריה אשר לה, צטט, יחסים טובים
עם שני הצדדים להתערב. סוף ציטוט.

ראושר לא ידע כלל במה המדובר ולפי בקשתו העברנו אליו תזכיר בנדון. שגמצרים
יחיה אצלו בימים אלה ורצה להיות מעודכן.

פלד

שהח רתם מנכל שהבט ממנכל מזתים אקראל חקר איר א רט אמנ ורדי

ב/נע

המכפלה

NOTHING
BUT THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

מפקד
יהודה
י. לעניני ערבים
טל' 232451
דח-4 - 360
1975 יולי 1

א.מ.ר.
א.מ.ר.
א.מ.ר.

תפוצת קבע

הנדון: שיחה עם הממונה המסלמי על מערת המכפלה

להלן עיקרי דברים שנאמרו לי ע"י הממונה המסלמי על מערת המכפלה, שיח' עאטפ חמורי, בשיחה במערה ביום 30 יוני 75:-

1. הוא ואנשיו במערת המכפלה משוכנעים, כי בתקופה האחרונה ישנה הידרדרות מתמדת ביחסים בין יהודים לערבים במערה. במיוחד חריפים הדברים בשבועות האחרונים ולדעתם כל זאת היא תוצאה של פרובוקציה מצד המתנחלים. להלן מספר דוגמאות שציינ:-
א. הסאת שני הילדים המסלמים ע"י הרב סעדיה בעקבות סכסוך בין ילדים לבין עצמם.

ב. התגרירות קולניות חוזרות ונשנות - לאחרונה ביום ו' - מצד כמה מן המתנחלים בעת תפילת ערכית המסלמית מעבר לפתחי אהל יצחק ורבקה.
ג. סחימת פתחי המנעול על דלת הכניסה למגדל ה"מינארה" באורח חוזר ונשנה. כחוצאה מכך אין בעל התפילה ("מואזין") מצליח לפתוח את הדלת בזמן, מועד התפילה חולף, והתפילה אינה מתבצעת.
ד. קילקול כמה נורות במנורה הראשית אשר באהל אברהם ושרה ו"טיפול" בהן בצורה העלולה ליצור קצר ולגרום שריפה.
ה. התגררות מכוונת בשבת לפני כ - 10 ימים מצד כמה מתנחלים במורה - דח מסלמי, שניהל באהל יצחק ורבקה שיעור כדרכו ורק בשל קללות המתנחלים ועלבונותיהם נאלץ להפסיקו.

2. תפקיד שלילי ממלאים אנשי משמר המערה בכל ההתרחשויות הללו. מצד אחד אין הם פועלים די הצורך כדי למנוע את הנעשה ומצד שני הם אינם מוכנים למסור עדות נגד המתנחלים גם כאשר הם ראו ושמעו את אשר אירע.

3. התקרית האחרונה של הדרושים ביום ו' לא הייתה אירוע חריג או מכוון. בסה"כ קיימו הם טקס מסורתי של "ד'יכר", שאוחז נהגו גם בעבר לקיים. המתיחות העיקרית נגרמה בשל ההפרעות של המתנחלים במכוון לתפילה המסלמית ע"י שירה ותפילה קולנית.

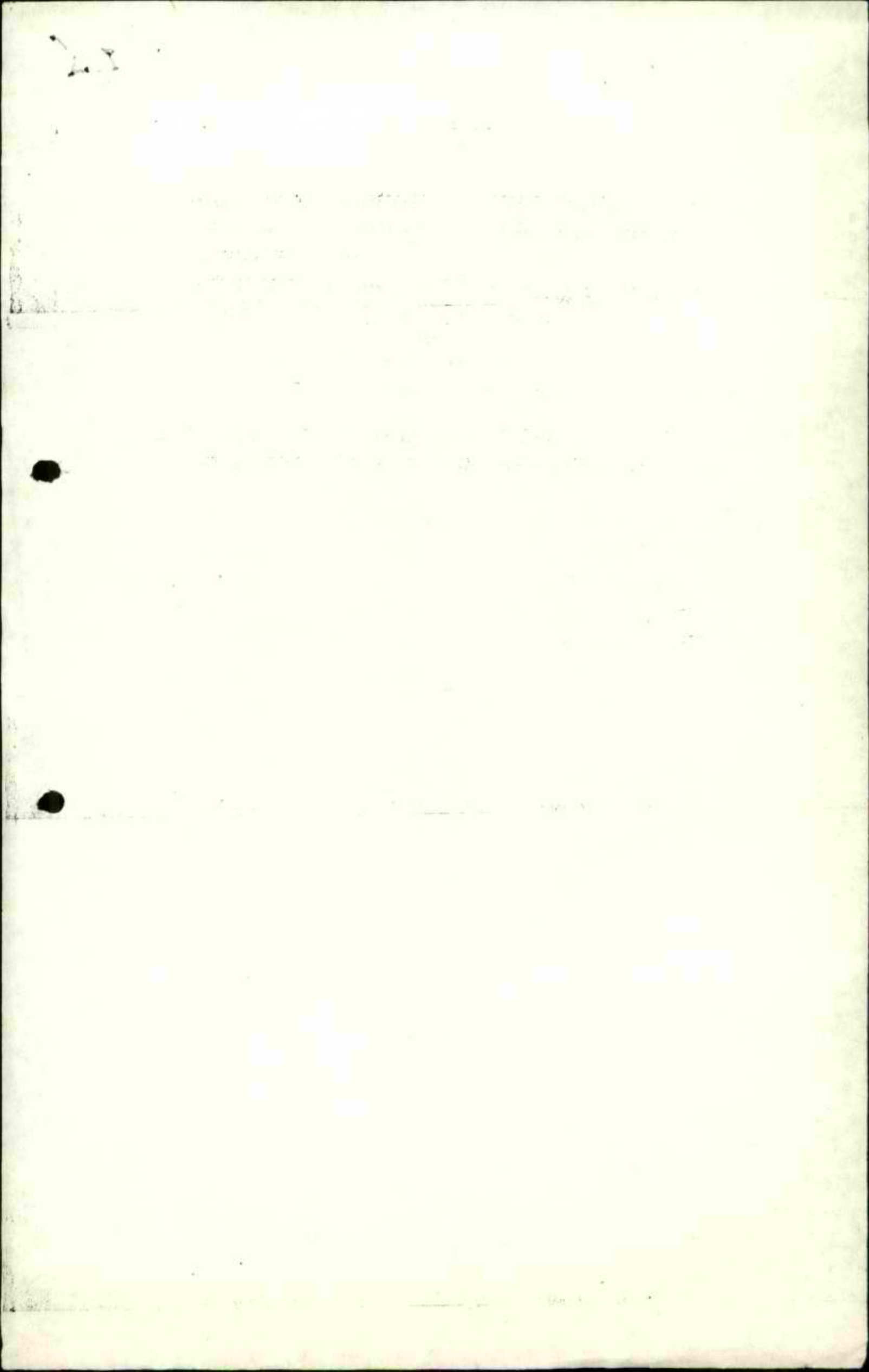
4. לדעתו יש מקום לנקוט בפעולות הבאות מצדנו:-
א. להזהיר את המתנחלים שיחדלו מהתגרירותיהם.
ב. להציב חיילים ממשמר המערה, בזמנים קריטיים (תפילת ערביה ביום ו', למשל) בפתח החיצוני של אהל יצחק ורבקה כדי שימנעו תקריות מהסוג הנ"ל.

- ג. להתיר פתיחת מחודשה (לדבריהם נאסר עליהם הדבר לפני כשבוע) של הפתח המזרחי של המערה בשעות 1600 - 1700 לכניסה מחפלים מסלמים, חוך הצבת חייל שישגיח על הנכנסים.
- ד. לדאוג ליתר אוביקטיביות של החיילים והקצין של משמר המערה ולפעילות מתאימה מצידם במקרים של מתיחות או סכסוך.
5. מעניין לציין, כי התקנת הטלפון במערה והכנסת הכסאות לאהל יעקב ולאח בעקבות נסיון השריפה הוזכרו בקול ענות חלושה רק כדי לצאת ידי חובת הערה.
6. לכל ארכה של השיחת חזרה ונשמעה נימת חששות כבדים מפני התפרצויות של חגרה בין יהודים לערבים במכפלה כתוצאה מהתגרריות המתנחלים.

ד"ר אמנון כהן, אל"מ
יועץ לעניני ערבים

אכ/יד

ז' בחשירי תשל"ו
12 בספטמבר 1975

אל : אל"ם א. כהן, י.ע.פ., מפקדת איזור יהודה ושומרון
מאת: דוד אריאל, נציג המשרד אצל הממשל הצבאי

הנדון: הגובה איראניה על מערה המכפילה

לחלן כתבה בן העתון הפרסי "קיהן" ב-28.8.75: -

"הפיסגה - שרי החוץ של המדינות המוסלמיות אשר יפגשו בגיו-יורק, ידונו עם"י בקשת מספר מהם, כולל איראן, בחוכניה המוצעת ע"י ישראל בנוגע ל"קבר אברהם". איראן בדיעה שהחוכניה הישראלית מהווה צעד כנגד כל המדינות המוסלמיות והיגה מעשה הנוגע החלטות האו"ם הקוראות לישראל להימנע מכל שינוי בזהות המיסטוריה והחברותיה של השטחים. "חוגים" מוסריים כי פוגש הצעה החלטת לאו"ם הקוראת לישראל להימנע מהתערבות במקומות הקדושים לאיסלאם."

ב ב ר כ ה,

3/10/75

דוד אריאל

העתיק:
מחאם הפעולה בשטחים, משרד הבטחון
לשכת מפקד איזור יהודה ושומרון

דא/רד

הפלישה למיסגד המכפלה

מאת א. י. ברור

מיסגד מכפלה, בן 1200 שנה, נבנה על ידי חסידיו של רבי יצחק לייזיק, מייסד חסידות מכפלה. המסגד נבנה על ידי חסידיו של רבי יצחק לייזיק, מייסד חסידות מכפלה.

נזכרות שנים, לא מרישת כובש

כאשר כבשנו את חדרון בקיץ תשנ"ו היה עלינו לזכור להסכם עם בעלי המסגד על כניסתנו למקום המקודש ולפולס המוסלמי כולו. ההיתר עם זכר אבותינו ולערוך הפילות בבניין המרווח, החברונים שרונים היו באימה ופחד משני גאון לתיאורם היהודי ששכנו בתרגום, ואז אפשר היה לסכל מהם תכונת רבות, להיכנס ברישות ולא לפגוע בחוק הבינלאומי לגבי יחס כובש למקדשי העם המנוצח, ממשלתנו לא הרחיקה ראות. על קני ה, עושים נכנסנו למסגד המכפלה, ומה שאנו עושים בו מן ההכרח שישנו ברגיש המאכזבים בכלל, והחברונים בפרט, בקנאותם לדתם עולים המה על גוף רי כרתא שלנו עד 1856 אסורה היתה כניסת כופרים למסגד. אך במלחמת קרים, בה נאבקה מורקיה על קיומה בעזרת מעצמות המערב נגד רוסיה הכניעה, הביאה לכוננות אירועים רבים בקושטא ולליברליזציה במשטר המדינה. הותרה הכניסה לכופרים לכל מסגד והתקין נהג קבל גם בירושלים, לא כן בחברון שם נשארה גורל שבע המדרגות, כיום חברון ליברלית יותר מבי שנת 1856 ואפילו יותר מכיום המגד דט הברטי, ובכל זאת מלושנתו לי מסגד עלבון צורב הוא להם, לי מסגד נכנסים אחרי שליות הנעלים, כנהוג במקדשנו מלפנים, אנשי טלוי מנו דאי אינם נזהרים במצווה מוט למות זו, בנעלים דורכים מעל לי קברי הקדושים שמתחת לרצפת ה בית תפילות המוסלמים בלחש ושל היהודים בקולי קולות.

הנה נערכה חתונה במסגד ולי ברכת הקידושין הוכנס יין לתוכו, חזיון העובדה מוסלמים לא פחות מכשר החור, מה נאמר, אנו אס יכניסו בשר חזיר לבית כנסת, בקי שח הסכם עם בעלי המסגד, תיקשה כיום פי שבעים וטבעה מאשר לפני שמתה שנים, איטתנו אינה עוד על החברונים, בטוחים הם, ולא רק המה, שבקרב חברינו אטורקה לי סגת מהרי חברון ושוארין כשם שי אנו נכנסים בסיני הנה במקום ניסיון לבוא להסכם, הכניבה מנה שלתנו את זכויות היהודים במסגד, נעשינו שותפים בבית זה, ויש ה' כדברים על, שזה בשורה.

מכאן רגנו מוזר לא רק בחב' רון אלא בכל ארצות הערבים, האם מחייבת בנו גבואת ישיעהו בן אמר: ותעלו יושלו גם (ישע' יד ג, ד), יחשוב גא כל פשוט ונכון בישראל על התנאות והחשי לכות מפלישה למסגד זה.

מיסגד מכפלה נבנה על ידי חסידיו של רבי יצחק לייזיק, מייסד חסידות מכפלה. המסגד נבנה על ידי חסידיו של רבי יצחק לייזיק, מייסד חסידות מכפלה.

לכות הקברים במסגד נזכרת בי אבות חז"ל האסורים כבר בראי שית המאה ה' יספירה, ואולי - בנזכר אחר - באמצע השלישית. אחרי סיפור קבורת יעקב בסוף ספר בראשית, אין זכר במסגד לי מערת המכפלה במדבר על חברון ביהושע, שופטים, שמואל ב', כי כלום א' ובדברי הימים א', אין גם רמז כלשהו להשתטחות על סבי רום, כל עוד היה עוד אסר מסגד אדומה, הדרוש לזכרה על סמאיות, לשהרם מסומאיתם, ספר חובלים וי יוסף בן מתתיהו (יוספוס) מספרים על המערה והקבורה ללא הערצה, קדושה או פולחן, וכן בספרות הר הגאים (עין אנציקלופדיה מקראית, ד' טור 1965, הפילה על ד' קברי האבות נזכרת כנראה ברא שונה בבבלי, מסכת סוטה (ליד ע"ב) במאמר דרוש מחצית הרא שונה של המאה הרביעית, אמר רבא: מלמד, שפרש כלב מעצה מרג' יום הולך ונשתתח על קברי אבות, אמר לתן: אבותי בקשו עלי רח'

קצ' לנסיגות אלה, הצעות הכנס' למית על ההר ומקדשו לא נשמחו, ואין זו רק זכותה של הממשלה הי' והיתה אלא התמנעות של השומרי רים דיני התורה מלעלות על ההר, בחינתו כולנו טמאים במגע כל שטח באדם מה או באדם שנגע כמות, או נמצא אחר באחל אחד או דרך על קבר אדם, האיסור לי חכנס למקדש חל על טמא ולא ככל עם חורבן הבית.

אין טעם לקנאים דתיים להשתלט על הר הבית ולא על מערת ה' מכפלה.

קברי צדיקים

ביהדות הצרפת, בהלכה ובאמור גות, אידאולוגיה בלעז, ובספרי הי רמב"ם אין מקום להשתטחות על קברי צדיקים, או לשניה בצורה כל שהי לקדושים כחים או למלאכים שימליצו טובה בשמים על תציי בור או על היחיד, למרות ששניה

זכותנו על מערכת הקברים של אבותינו אברהם, יצחק ויעקב ואבי' הותינו שרת, רבקה ורלה, נעלה כי כל ספק ודעונו, אברהם קנה את המערה משפרון החת' בארבע מאות שקל כסף עובדים לסוחר וזוא הרי רישה ליעקב בנו, גם יעמשה, אבי הארבים לפי הסוחר, היה בנו של אברהם, והאגדה המוסלמית מוספה יי דברים שנכתבו על יצחק, ובי יחיד את העקידה, אבל לא חלף מערה, מדרה האסלם, שאבותינו באמהותינו קברים במערה.

בכל זאת מנצח מאתנו כמסד 700 שנה (מאז השליטן המסלמי באי' באים, סבת קרוב אחרי שנת 1120), וישה לקברים האלה ויכניסה ליס' נד' שהוקם עליהם, קו שביס' כי חביון לפני כלימת השחרור (1948) ויכ' את שבע המדרגות התחתונות במעלה לאולם המסגד יסיו מותרות ליהודי, מהן ולמעלה לא יכלה יכל יתרו לדרוך.

זכרנו את עלבוננו של בני החי' נזכ' כאשר עלינו בקיץ 1924 במרי רינת, ומשהגענו לשביעות, מנע נער שביב חברוני מלהתקדם עוד מע' ה' לשלבון זה שני בחורינו קן בויג' 1967, כבוד ותחילה למנצחים המוסלמים, התאבון לריבונות וארי ניה בארצנו אחרי למעלה מאלפים שנות שיעבד והשפלה, ויני רבים כטיים אבל לא העליב בעלו המס' מן הירוד ומקדש לאמאנים בנבד' את מחמד למן איי הפיליפינים וי עד חוסי אפריקה המערביים.

לא כל לקבוע גבול בין זכותנו לניכחות על ד' קברי אבותינו בלע' רות או שותפות בבעלות בבית הפולחן שעל המערה, המוסלמים מצ' או כאן בכבשם את הארץ בשנת 636 בניו בסיליפי על המערה, כנ' סיה נזכרית עם זכות שימוש לי יהודים באגף אחד הסן מיליונת אנפיו - כך מעוד נוסע נוצרי כי שנת 1600, עזרת אחרת יהודים או ערביים אין לזכר, הבנין הסר למסגד ורס בשנת 1699 עד 1787 ויה למוות כנסת ל, לטט אברהם ואברהם הקדוש, כאן סב ליד ה' מוסלמים, כנצחם את העלבים, לא קם עירעור על בעלותם.

אנו הכובשים האחרונים לא שה' נז' די הצורך ביכולת הפריזה בבע' רות בלעזית זו, לשיקול צדדים, לא מעטים ולא קליהער, הצדק אהנו אר מה כותנו להפעילו, וזה ההכרח יתועלת בהפעלתו העמקת השנאה והשטנה נגדנו וכותנו על הר הבית לא פחותה מאשר על מערת המכפלה, גם אותו קנינו קנה דוד המלך, בכסף כלא מאת ארונה היבטי, אחרי כי' בוס ירושלים שכתור החומות ניסו קנאים לריבונותנו כמה פעמים לי הבלים את אדנותנו מהר הקדוש כי הפילות בציבור עליה, המכילה סבת

29 AUG 1975

בית קברות מהתקופה הרומית נתגלה ליד יריחו

מאת צבי אינן, סופר, רב"ר

עשרות קברים חצובים, מהתקופה הרומית, נתגלו מדרום ליריחו, בואדיות היוצאים מהמזק שסמערב לעיר. הקברים הם חלק מבית-קברות גדול הרבה יותר שלא היה ידוע עד כה. אף-על-פי שבאזור נערכו סקרים וסיורי חוקרים, הוא כשתרע מל אבו עלאיק שפצסון לוודי קלט עד לתל איסמארת שמדרום לתליריחו, כמה מן הקברים נחפרו עתה בחפירת-הצלה שנערכה על-ידי ד"ר רחל חלילי, מטעם קמ"ס ארכיאולוגיה במפקדת יהודה ושומרון. המערות שנחפרו הן מערות כוכים וכתן מר"ב צאים מן המאה הרא לפנה"ס - מאה א' לספ"ה. היינו סוף ימי הבית השני, קברים שלא נחפרו ומצאו גלוסקמאות בתן נתנו יהודים לסמן עצמות באותה תקופה, בשל השימוש בכר כיס, שהוא נוהג יהודי, ובשל דמיון רב לבית העלמין היהודי שנחשף בשנים האחרונות בנבעת המבטח ובמקומות אחרים בי ירושלים. יש לשער, שגם בית-הקברות שהתגלה עתה הוא יהודי לפחות בחלקו. מסתבר, שהוא בית-הקברות של יריחו מימי הורד דוס ותקופה הרומית. באותה עת שכנה יריחו בתל אברעלאיק ושרידיה נחשפים בשנים האחרונות בחפירות.

ד"ר חלילי מתכוונת להמשיך בחפירת קברים ולהתחיל בע' ריכת סקר שיטתי ומיטוי הקברים, שחלקם גלוי על פני השטח ונעשו בהם שימושים שונים בדורות האחרונים.

28.VIII.1975

THE JERUSALEM POST

Tulkarm man killed by bomb

TULKARM. — A local resident aged about 30 was killed Tuesday night when an explosive charge went off in his home. Security forces are investigating the possibility that the man was constructing a bomb which exploded in his hands.

In Ramallah, several suspects were taken into custody by security forces following an explosion last night at the entrance to the tourist bureau in the town's Clock Square, which injured a local sanitation worker.

The explosive charge, wrapped in paper, was inadvertently picked up by the victim as he was collecting waste paper in the street.

A gas pipe exploded early yesterday morning in the home of a Kalkilya resident, Ahmed Haasan Mansour, completely destroying the front of the building. Police are investigating the cause of the explosion.

הערה

(תל-אביב)

2 - אוג' 1975

● קורס השתלמות לאגרנוני מ"ס טיהורה ושומרון נפתח ביום 27.7.75 במרכז וולפני, למשך שבוע עיים, המשתתפים - כ"20 אגרני נומים, שהם מדריכים ועובדי מח' קר בתחנות המחקר האזוריות.

ראש עיריית חברון, השיח' טוח' כד עלי ג'עברי, הודיע אתמול כי הוא מתנגד לשינוי בחוקי הבחירות העירוניות ובשיקור לשינוי, שלפיו יוחר לנשים להשתתף בבחירות, ראשית השבוע התפרסמה ב"הארץ" ידיעה לפיה שוקל המימשל הצבאי להתיר לנשים להשתתף, זו הפעם הראשונה בתולדות הגדה המערבית, בבחירות לעיריות שיערכו בתחילת השנה הבאה, אתמול הגיב על כך ראש עיריית חברון, כי למימשל הי צבאי אין סמכות לשנות את חוק הבחירות.

Terror suspects rounded up in Bethlehem area

Jerusalem Post Reporter

An undisclosed number of suspected terrorists have been rounded up recently in the Bethlehem area, it was announced Friday. The arrests were made over the past few weeks in the course of searches for terrorists believed responsible for planting a bomb last month at an intersection frequented by hitchhiking soldiers on the southern outskirts of Jerusalem.

The suspects are believed to be linked to Ahmed Jibril's Popular Front-General Command, which recently staged a number of abortive infiltration attempts on the northern border with Lebanon.

Holiday, repair schedules for Jordan bridges

The Damya bridge will be closed for a week's repairs commencing Tuesday, the spokesman for the Judea and Samaria Military Government announced yesterday. Passage between the administered areas and Jordan will continue over the Allenby bridge, starting at 7 o'clock each morning.

The Damya and Allenby bridges will also be closed to both vehicular and pedestrian traffic during the Jewish High Holy Days.

Rosh Hashana the bridges will close at 12 noon on September 5 and remain closed during September 6. On Saturday, September 13, the bridges will be closed and will re-open for a few hours the following morning before shutting down at 11 in the morning prior to Yom Kippur. During Yom Kippur day, September 15, the bridges will be closed. On September 19 and 20 the two bridges will again close for Succot, at noon the first day and throughout the second day. On September 26 they will again close early, at noon on September 26 and stay closed during September 27.

גיד תקציב החינוך ביהודה ושומרון

(פ) - תקציב החינוך של בתי הספר ביהודה ושומרון גדל השנה מ-100 מיליון ל-137 מיליון ל"י. מספר התלמידים היה 168 אלף ב"ה אלף יותר מאשתקד. המיכשיל הצבאי דאג לתוספת של 40 מורים חדשים, נוסף ל-6020 המורים שליוו את אשתקד.

המיכשיל הצבאי הדפיס 650 אלף ספרים לימודיים על פי תכנית הלימודים המקובלת בירדן. השנה יצאו כ-100 אלף ספרים לתלמידים לרכוש את הספרים מכספם נוכח הקשיים התקציביים של המיכשיל ואת בניגוד למקובל בעבר, כאשר המיכשיל העניב את הספרים לתלמידים ללא תשלום.

31. AUG. 1975

רבים ממבקרי הקיץ נשאו נשים בארץ

(פ) מבקרי הקיץ שהגיעו בעונת הביקורים האחרונה ממדינות ערב לגדה נטלו עמם מאות בנות שנישאו להם כדת וכדון.

כתב עתיים בגדה אומר, כי ב"ה קורי הקיץ משמשים בין היתר, כי עיקר לצעירים, גם מטרה לחיפוש צעירות לנישואין. בתודעת האחרונים נערכו בערי הגדה מאות טקסי נישואין. המועלות שכתובים היו אלה ששילמו דמי מותר גבוהים. אלה עובדים בארצות הנפט העשיריות ומשתכרים יפה. אולם היו גם צעירות ברגיות רבות, שהסכימו להינשא לא רק בגלל עושרם של בחירי לבן, אלא גם בשל היותם משכילים ובעלי מעמד.

סוחרים מיהודה ושומרון מייבאים בשר מארגנטינה

(פ) ארבעה סוחרים בשר מיהודה ושומרון הורשו באחרונה לייבא 200 טונות של בשרי כבש קטא מארגנטינה לקראת צום רמזאן שיתחיל השנה ב"ה בספטמבר. המיכשיל הצבאי הורה לסוחרים למיכשיל בשר זה במחירים זולים כדי להקל על מצוקת המספחות העניות בגדה שאין באפשרותן לקנות בשר כבש טרי, שמחירו 30 ל"י ק"ג. נוסף, שאף יצליח להבצע, יורשו גם סוחרים אחרים בגדה לייבא בשר כבש קטא.

27.VIII.1975

העולם הזה

(חל"אביב)

דויד זוהר - דובר

המימשל הצבאי

כתב "מעריב" בחיפה, דויד זוהר, עומד להתמנות כדובר המימשל הצבאי ביהודה ושומרון ולקבל דרגת רב-סרן. זוהר יקבל חופשה מעיתונות, לתקופה בת שנה עד שנתיים, כדי ישמש כדובר המימשל. זוהר, בוגר אוניברסיטה ומי שסיים לאחרונה קורס קצינים בחקפת שירות המילואים שלה, הוא אחד מבכירי העיתונאים בחיפה. רק לאחרונה הוא מוצג את אחד הסקופים שהסעירו את העולם כולו, פרשת התפלת זנט פרב וידידת איש הארם.

הצפה

31. AUG. 1975

דבר

עתון פעיל ארץ ישראל

סוחרים מיהודה ושומרון מייבאים בשר מארגנטינה

ארבעה סוחרים בשר מיהודה ושומרון קיבלו באחרונה רישיונות לייבא 200 טונות בשרי כבש קטא מארגנטינה לקראת צום רמזאן שיתחיל השנה ב"ה בספטמבר. המיכשיל הצבאי הורה לסוחרים למיכשיל בשר זה במחירים זולים כדי להקל על מצוקת המספחות העניות בגדה וכלו לננות בשרי כבש טרי, כרגיל מחור בשר כזה 30 ל"י ק"ג.

אם יצליח המבצע יקבלו גם סוחרים אחרים בגדה רישיונות לייבא בשרי כבש קטא. (פ)

רבים ממבקרי הקיץ נשאו נשים בארץ

מבקרי הקיץ שהגיעו לגדה ב"ה עונת הביקורים האחרונה ממדינות ערב נטלו עמם מאות בנות שנישאו להם.

ביקורי הקיץ משמשים גם ה"דמויות לחפש כלות ובחורות האחרונים נערכו בערי הגדה מאות טקסי נישואין. החתנים, המועלות ששילמו דמי מותר גבוהים. אלה עובדים בארצות הנפט העשיריות ומשתכרים יפה. אולם היו גם צעירות ברגיות רבות, שהסכימו להינשא להם לא רק בגלל עושרם של בחירי לבן, אלא גם מפני שהם משכילים ובעלי מעמד. (פ)

דבר

עתון פעיל ארץ ישראל

נחשפה חוליית מחבלים בגפת בית-לחם

הרשות הבטחון חשפה לאחרונה חוליית מחבלים בגפת בית-לחם. החיילים שהיוו את החולייה הוצאו להורג. ארבעה מחבלים נהרגו ו-10 נפצעו. החולייה הוקמה על ידי מחבלים שהתגייסו ללחימה במלחמת יום הכיפורים. הם נשאו נשק כבד ופוצצי. החולייה הוקמה על ידי מחבלים שהתגייסו ללחימה במלחמת יום הכיפורים. הם נשאו נשק כבד ופוצצי. החולייה הוקמה על ידי מחבלים שהתגייסו ללחימה במלחמת יום הכיפורים. הם נשאו נשק כבד ופוצצי.

ההשגות

ריענון לשכות הבריאות

במכתבו שהתפרסם בעתון "אל קודס" מתרעם האלד יע"ש (חושב הגדה) על הכתבות שהופיעו בעתונות, והופנו כנגד חלק ממנהלי לשכות הבריאות ביהודה ושומרון. לדבריו מצבן של הלשכות היום - במסגרת אשירותיהן - טוב בהרבה ממה שהיה. לשכות הבריאות כולן, ובמיוחד לשכת הבריאות בשכם, מתחילות להתרענן. לכן - אל העצלו את הריענון הזה! האלד יע"ש מוסיף וטוען במכתבו, כי הכתבות שהופיעו בעתונות נטשו בו הרגשה, שישנה מטרה להשגיל את מערכת הבריאות ואת המסגרים עליה. זאת בשעה שאף עובדי השטחים הכבושים וקופים לשיחוף פעולה ועזרה הדדית.

(שלום)

מפקדה אזור
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
232451 סל'
מד-6 - 563
אוגוסט 75

לענין

תפוצת קבע

הנדון: הלכי רוח באזור יהודה ושומרון
נכון ל - 16-22 אוגוסט 75

במיטור הפוליטי

1. חידוש מאמצי קיסנינג'ר באזור חזק, כצפוי, את החקוות לחתימתו הקרובה של הסדר ביניים ישראלי - מצרי. בקרב הציבור, שכד"כ מגלה שביעות רצון נוכח התפתחויות אלה, נשמעו גם קולות המביעים ספקנות לגבי החועלת שתצמח לפתרון הבעיה הפלסטינאית ובעיית עתיד הגדמ"ע מהסכם בין ישראל ומצרים. הללו מסיקים מקצב הנסיגה הישראלית בסיני, כי מלסוף ישראל בגדמ"ע ימשך עוד עשרות שנים. גם העחונות המקומית מסתייגת מביקור קיסנינג'ר וחכניוהיו. "אלפג'ר" ו"אלטעב" פוסלים את שיטת הפתרון בשלבים וסוענים כי הסדר הביניים פרושו כניעה והתעלמות מהבעיה הפלסטינאית, שהיא שורש הסכסוך. לעומתם מצד "אלקודס" בהסדר הביניים, ומצפה שיהיה שלב ראשון להשגת שאר הדרישות הערביות והפלסטינאיות.
2. אחרים, השוללים את ההסדר מזווית ראייה ישראלית, סוענים כי ישראל היתה מצליחה להשיג הישגים מדיניים רבי חשיבות לו היתה פונה לכוון של פתרון כולל. במקרה כזה היתה מצרים מואסמת בכסלון ההסדר הכולל, לו היתה מסרבת להצעות הישראליות.
3. לדעתו של מח'תאר ממחנה פליטים פארעה (נפת ג'נין), יעדיפו חושבי המחנה שכל הסדר ביחס לעתיד הגדמ"ע יכלול גבול פתוח עם ישראל, וזאת מפיון שרובם עובדים בישראל וסגירת הגבול חנקה אותם ממקור פרנסה מבטיח. ר"ע בית לחם אמר, כי לדעת חושבי עירו קשורה בי"ל הדוקות בירושלים, ומכאן שקשה להניח כי חופרד מ"ישראל.
4. רבים בציבור הכפרי בגדמ"ע חומכים בחזרת ירדן לאזור, בצורה זו או אחרת, שכן, לדעתם, אין מקום ליסות פלסטינאית נפרדת מירדן.
5. בקרב פליטי נפת ג'נין מרבים לדבר על אפשרות סגירת גטרי הירדן. לדבריהם אין לירדן כל אינטרס לסגור את הג'יסיים, אך אם ישראל מעוניינת להגל את הפח"ע, הרי זו הדרך הבטוחה לקצץ בפעילות הארגונים בגדמ"ע. הללו סוענים כי אנשי אט"פ היושבים קבע בירדן, יוצרים קשר עם מרבית הצעירים העוברים לג'ימ"ז לצורך עבודה או לימודים, מציעים להם סיוע בקבלתם לאוניברסיטאות דמ"ק, ושם מתנים את קבלתם בהצטרפות לפח"ח.

6. ביקור חסין בסוריה בא, לדעת האוכלוסיה, להדק את הקשרים הכלכליים בין שתי המדינות ולגבש דעה "עניין פתרון בעיותיהן הטריטוריאליות עם ישראל.

מהנעתה בירדן

7. ר"ע טובאס, שחזר השבוע מביקור בירדן, מסר כי מעמדו של המלך איתן ופופולריותו נמצאת בעליה, נוכח הדלק הקשרים עם סוריה והשגשוג הכלכלי העובר עתה על ירדן. הפלסטינאים בכלל, המבוטסים מהם בפרט, נוטים לחסין, הדואג לאינטרסים הכלכליים שלהם. גם אנשי הצבא מרוצים מפעולות חסין. לאחרונה הוקמה עבורם "החברה לצרכן" המספקת לאנשי צבא ומשטרה כלי בית, כולל מכונות, במחיר הקרן וללא מכס. לתדמית החיובית של המלך הוסיפו הביקורים הרבים של מדינאים זרים בירדן, המוכיחים קבל עם כי ירדן יצאה מבדידותה הפוליטית.

8. את השגשוג הכלכלי בירדן מאפיינת עליית המחירים ברוב התחומים (מזון, לבוש, דיור), ומחירי המצרכים, למעט דלק, אינם זולים מאשר בישראל ובגדמ"ע. מאפיין נוסף לפעילות הכלכלית הערה הן חפניות הפיתוח המבוצעות בירדן (שלנו: מד-6-546, מיום 15 אוג' 75, סעיף 8) ואשר אחת מהן היא התכנית להרחבת כושר היצור של מפעלי הפוספטים ברציפה עד ליצוא בסך 200-300 מליון דינאר ב-1980, לעומת כ-80 מליון דינאר היום. ההחלטה על תכנית זו התקבלה לאחר שהסתבר כי השטח שמזרקא עד המלח^{ים} הוא מרבץ פוספטים מהסוג המשובח ביותר.

9. ההסדר הקרוב עם מצרים מעורר אופטימיות בירדן, והתושבים שם מאמינים כי הוא יוריד את המחח באזור; מאידך הם חוששים, כי הסדר כזה ידחה לשנים רבות את הפתרון עם ירדן.

10. רבים באוכלוסיה הירדנית סבורים כי להתקרבות בין ירדן וסוריה אין הבטים צבאיים, ולכן הם משוכנעים שהארגונים לא יורשו לפעול בתחומי ירדן. בירדן מספרים, אמנם, שסוריה נסתה ללחוץ על ירדן בנושא, אך הקפיאה את לחצה לאחר שחסין טען כי הוא מסכים לחזרת הארגונים לתחומם, בתנאי שא"פ יהיה תחת פיקוח ירדני, בדומה למצבו בסוריה. אישי כלכלה ירדניים מודאגים מההתקרבות לסוריה המפותחת מבחינה תעשייתית יותר מאשר ירדן, מכיון שהם חוששים שהשוק הירדני יוצף בסחורה^{סוריה}, דבר שיעכב את התפתחות התעשייה הירדנית. כן חוששים שירדן תאבד את מעמדה בחור ארץ מעבר לסחורות יבוא מחו"ל המיועדות לסעודיה ולנסיכויות המפרץ, והפקיד זה יעבור לסוריה.

ירדן - גדמ"ע

11. אחד ממנהלי בחיה"ח הממשלתיים בגדמ"ע מסר, כי מזה זמן מה נותנת ירדן מענקים חקציביים גם לבתי"ח ממשלתיים באזור, כשהסכום נקבע לפי מספר המיסות, ועומד, כנראה, על 3 דינארים למפה. מנהל ביה"ח מקבל ממנהל משרד האדמות הכבושות המחאה על שמו; חצי מהסכום הוא יכול לפדות מייד, ואילו שאר הכסף נמסר לו נגד קבלות המעידות על הוצאת הסכום שכבר קבל. עד כה קבלו מענקים כאלה בחיה"ח של ב"ל, יריחו וראמאללה.

12. ראשי מועצות שחזרו מביקור בירדן החרשמו, כי אין מגמה ירדנית כלשהי לסגור את הגשרים או לשנות את מעמדם. כן מסרו כי הירדנים אינם מחכוונים להקטין את הסיוע למועצות בגדמ"ע, וכי ההאטה שדלה במתן מענקים והלוואות לגופים מוניציפליים כאזור נובעת ממחסור זמני בכספים, הנגרם עקב גרעון בחקציב ועקב הקמת מועצות כפריות חדשות בגדמ"ז. הקמת המועצות, שהחלו לקבל תמלוגי דלק, הורידה את גובה התמלוגים הנחנים למועצות באזור (מועצת צידא, שקבלה בעבר כ- 600 דינארים לשנה, מקבלת עתה כ-150 דינארים בלבד). ראש מועצת צידא, לה אושרה הלוואה בסך אלף דינאר לצורך הקמת בי"ס בכפר, קבל בירדן הודעה שבחצי השנה הקרובה לא תענינה בקשות למענקים או הלוואות פיתוח. בקשת ר"ע טובאס להלוואה בסך 50 אלף דינאר להקמת מרכז רפואי בעיר טרם אושרה, ורה"ע מחכוון לנסות שנית את מזלו בשבוע הבא. כן ממתיך ר"ע טובאס לקבל את אושר ממשלת ירדן למסע החרמות אותו הוא מחכוון לערוך במדינות המפרץ.

מערת המכפלה

13. כלי התקשורת הערביים סרכו לקבל את הידיעה כי "יום מערת המכפלה", - ה-15 אוגוסט 75, עבר ללא החרשויות משמעותיות בגרמ"ע, ובשרו לקוראיהם ומאזיניהם כי בחברון היו התנגשויות אלימות בין מפגינים זועמים ובין כוחות הבטחון (למשל: "אלראי" הירדני מ-16 אוג').

14. בחברון הסבירו את חוסר הפעולה ביום ששי שעבר בכך שהתושבים הגיעו למסקנה שג'עברי וג'הב"ט "מכרו את המערה", ולא נותר לתושבים לעשות מאום. זאת בנוסף לאזהרות התקפות ולנוכחות המרתיעה של כוחות צה"ל.

15. הספחי של ג'נין, החבר גם ב"מועצה המסלמית", ספר כי בשבוע שעבר זומן לשיבת המועצה בירושלים, שבה דווח מעדות שמיעה כי המערה חחולק, למסלמים נותר מקום קטן בלבד להתפלל בו, נאסר להוציא את הספסלים בעת התפילה, ולא יותרללוויות לעבור דרך המערה.

16. לדעת ר"ע קלקליה היו הכנות הממשל לקראת "יום מערת המכפלה" מוגזמות, שכן תושבים רבים כלל לא שמעו על הסידורים החדשים, וחלק ניכר מאלה סידעו על העניין, התייחסו אליו כאל עניין פרטי של תושבי חברון וג'עברי.

17. לדעת ר"ע בית לחם היתה הגזמה בכל ההגובות הציבוריות בנושא. מצד אחד לא הוצג כראוי ע"י ישראל, מאידך הופעלו לחצים - בעיקר של גורמים מסלמים בעיר - כי יצרף גם הוא את קולו למוחים, ואז חתם על מברק גינוי שנועד לסבר את אזני ציבור הבוחרים המסלמי שלו.

18. ר"ע טובאס, שחזר מביקור בירדן, מסר כי נושא מערת המכפלה תפס, אמנם, מקום ראשי בכלי התקשורת, אך הציבור ברחוב לא ייחס לו חשיבות. ההרגשה בירדן היתה כי הנושא נופח, והציבור חמה מדוע רעש כזה לא הוקם בעבר, כשנקבעו הסידורים הראשונים במערה.

19. "אלטעכ"מ - 21 אוג' מוסר כי איזטע משכט, חברי לשכת המסחר והמועצה העירונית, נציגים של אגודי הפועלים ומוסדות אחרים, נפגשו בבניין עיריית שכם כדי לדון בהוצאת גילוי דעת בעניין חלוקת מערת המכפלה, אך לבסוף דחו את הפגישה למועד מאוחר יותר.

בתחום המוניציפלי

20. התעניינות איזי ציבור, ור"ע נוכחיים בכללם, בבחירות הקרובות לעיריות נמשכת, והם מרבים להתייחס לכך בשיחות, מעשים או כוונות למעשים. הערנות בקשר לבחירות לעיריות עוררה את סימז"ת וסוכנות הידיעות הפלסטינאית להתייחס לנושא, ולציין כי "הוחל בבצוע החכנית למנהל מקומי, שנועדה לספק את הגדמ"ע לעלסטיין מבחינה כלכלית, מדינית וצבאית". במסגרת חוכנית זו, כך טוענת סוכנויות הידיעות, יקבלו רה"ע שיבחרו בבחירות הקרובות לעיריות את סמכויות "השליטים הציוניים" בכל תחומי המנהל המקומי, להוציא משטרה.

21. ר"ע חברון, שקבל הודעה לפיה הופחתה משכורתו, שלח ב- 17 אוגוסט מכתב למושל חברון, בו טען כי ב- 1964 מונה לר"ע חברון במשכורת של שר, ולכן הוא מבקש לקבל משכורת כזו, בצרוף כל החוספות וההעלאות שחלו לגביה. משנמסר לו כי ההודעה בטעות יסודה, טען כי גם המשכורת הקודמת שלו היתה גמוכה, אך יסתפק בחוספת של 200 ל"י לשכר היסוד, שקובעת לו העיריה מאז 1967 ולא יבקש תוספת. מכל מקום, כדי לטפר את מעמדו הציבורי, דאג להדליף לעיתונות כי הוא מימשל הצבאי קיצץ את משכורתו.

22. "אלקודס"מ - 21 אוגוסט צטט מפי ג'עברי, שאמר כי הבחירות למועצה המקומית של קרית ארבע נערכו ע"י בוחרים ישראלים ועפ"י החוק הישראלי, אולם על אדמה ערבית. עוד טען כי התנגד להקמת מועצה מקומית בקרית ארבע, מתוך חשש שהקמתה תגרור הפקעת אדמות נוספות מידי בעליהן הערבים.

23. נודע, כי ר"ע ראמאללה מבקר לאחרונה תכופות אצל ר"ע טו"ה, כנראה בגלל שחי סיבות:

- א. תאום פעולה והתנהגות בנושאי ממשל בין השניים.
- ב. טיפול ברכישת עתון "אלפג'ר" מידי הבעלים הנוכחים. השניים מתכוונים לרכוש את העתון ב- 30 אלף דיןאר (אותם יקבלו כנראה מגורמים סעודים), ולהמשיך בהוצאתו (ראה שלנו: מד-6-431, מיום 18 יולי 75, ס' 27).
- ר"ע ראמאללה, המחלונן מזה זמן רב על יחס קריר של השלטונות כלפיו בגלל התבטאויותיו הפרו-אש"פיות בעבר, מנסה לאחרונה לשפר את האווירה והיחסים עם הממשל.

24. לדברי ר"ע בית-לחם התפרקה האופוזיציה נגדו בעיריה, מיום שפורסם דו"ח בקורת הממשל על פעולות העיריה. רה"ע שוב טען כי יש למנוע פגיעה באופי הנוצרי של העיר בבחירות הקרובות, ולכן אסור להניח למח'תארים לקבוע את רשימות הבוחרים, שאחרת הם עלולים "לנפח" את הרשימות במצביעים מסלמים רבים מהכפרים שבטביבה. כך בקש להגדיל את סמכויות העיריה וסמכויותיו

1. The first of these is the fact that the
country is not yet a nation.
The second is the fact that the
people are not yet a people.
The third is the fact that the
government is not yet a government.
The fourth is the fact that the
constitution is not yet a constitution.
The fifth is the fact that the
laws are not yet laws.
The sixth is the fact that the
courts are not yet courts.
The seventh is the fact that the
executive is not yet an executive.
The eighth is the fact that the
legislature is not yet a legislature.
The ninth is the fact that the
judiciary is not yet a judiciary.
The tenth is the fact that the
military is not yet a military.
The eleventh is the fact that the
police are not yet police.
The twelfth is the fact that the
education system is not yet an
education system.
The thirteenth is the fact that the
health system is not yet a health
system.
The fourteenth is the fact that the
economy is not yet an economy.
The fifteenth is the fact that the
social system is not yet a social
system.
The sixteenth is the fact that the
cultural system is not yet a cultural
system.
The seventeenth is the fact that the
religious system is not yet a religious
system.
The eighteenth is the fact that the
political system is not yet a political
system.
The nineteenth is the fact that the
legal system is not yet a legal system.
The twentieth is the fact that the
administrative system is not yet an
administrative system.

כ"ע, ובאופן מיוחד לאשר את תקנון ביהמ"ש העירוני. הנ"ל גם בקט סמכות חוקית להצבה שומרים ופקחים עירוניים בבתי הקולנוע של בית לחם, שכן בסוף השבוע מגיעים לעיר מסלמים מהר חברון, השותים משקאות חריפים והופכים את בתי הקולנוע למקום שחושבי בית לחם חוששים לבקר בו. ר"ע בית לחם ספר עוד כי בעיר יש פעילות מסחרית ערה, הודות לחיירים ולמבקרים.

25. ראש מועצה הכפר צידא (בה נערכו לאחרונה בחירות), ספר כי במועצה שורר שחף פעולה מלא בין החברים, שהם אנשים צעירים בעלי מרץ ורצון לפתח את הכפר. המועצה קבלה לא מכבר הלוואה בסך 1000 דינאר מירדן לצורך הקמת ב"ס בכפר. נתי המועצות הכפריות מנוספות בהן נערכו בחירות באותו תאריך, פועלות בהרמוניה כזו. 7 חברי האופוזיציה בט'אהריה אינם מופיעים לישיבות המועצה (סלנו: מד-6-146, מיום 9 מאי 75, ס' 22), אך עובדה זו אינה מפריעה ל-8 החברים הפעילים לנהל את ענייני הכפר. לאחרונה אף אוסרה לכפר הלוואה מירדן בסך 4000 דינאר לצורך הקמת בתי"ס, ונציגי המועצה יצאו לירדן להביא את הכסף. גם בביתא נמשכים הסכסוכים (סלנו: מד-6-431, מיום 18 יולי 75, ס' 14), ואחד מחברי המועצה האשים, לאחרונה, את ראש המועצה כניהול לא-תקין של פעולות המועצה, עברות על החוק והחקנות ואי שיתוף פעולה עם חברי המועצה.

שונות

26. הסכסוך שפרץ בזמנו בין עורכי דין ובין נשיא ביהמ"ש המחוזי בראמאללה חוסל סופית (סלנו: מד-6-431, מיום 18 יולי 75, ס' 32), ועוה"ד הביעו הערכה לצורך הטיפול של הממשל בנושא. בעוד שלגבי אותו נשיא אחידה הדיעה, כי הוא נקי כפיים, שוב נשמעת הטענה בקרב מטפסנים כי קיימת מידה רבה של העדפת עו"ד ע"י שופטים מסויימים וזו גורמת לעוותי דין ושוחד. אחד מעוה"ד באזור הציע את ההצעות דלהלן, כדי לספר את המערכת המשפטית:

- א. להביא באחמ"ש עו"ד ותיקים, שיאיישו משרות פנויות.
- ב. שופטים לא ימונו לכהן במקום מגוריהם הקבוע (בימי ירדן היה זה עקרון כמעט מקודש).
- ג. ביצוע העברות תדירות בקרב השופטים.
- ד. פיקוח יעיל וסמכותי יותר מצדנו על כל המרחש במערכת המשפטית.

לדבריו קיימים בקרב ציבור המ-פטנים תדמית בלתי מכובדת של המערכת המשפטית שלנו, בניגוד למצב שהיה בימי ירדן. רווחת הדעה כי קלקלת המערכת המשפטית נובעת ממגמה פוליטית ולא מאזלת יד ביורוקרטיה.

27. בבוקרו של ה- 21 אוגוסט, סגרו כ- 13 בעלי חנויות בעיר העתיקה בטכס את חנויותיהם, ופנו על נטיהם וטפס אל העיריה. הם בקשו מרה"ע לשוחח עם המושל בעניין הסרת שער הברזל בקטבה, וכן להכריז על שביתה כללית, כדוגמת חברון. רה"ע סרב לכך, הרגיע אותם, והסכים להעביר מכתב מטעמם למושל הנפה.

פעילות עוינת

28. ב- 17 אוגוסט נמצאו בעזון (נפת טו"כ) 2 כרזים בכתב-יד, המיימים על משתפי פעולה, והחתומים ע"י מפקדת המהפכה הפלסטינאית.

סיכום

29. האופטימיזם, שבה ראו תושבי האזור בשבועות האחרונים את ההתפתחויות הפוליטיות באזור, נראית עתה כמוצדקת לתושבי איו"ש המטוכנעים בחחימה קרובה על הסכם עם מצרים.
30. הבחירות לעיריות ממשיכות להעסיק את האוכלוסיה ובעיקר את אנשי הציבור שבה.
31. נמשכת ההתחזקות במעמדו של המלך חסין באיו"ש.

ד"ר אמנון כהן, אל"מ
יועץ לעניני ערבים

רל/יד

מפקדת
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
סל' 232451
מד-6 - 371
יולי 1975 4

הנדון: הלכי רוח באזור יהודה ושומרון
נכון ל - 27 יוני - 4 יולי 75

במישור הפוליטי

1. הלחץ האמריקאי המופעל לאחרונה על ישראל, גרם באזור קורת רוח והגביר את החקווה להשגת הסדר ישראלי - מצרי. רוב החושבים סבורים, כי ישראל תכנע ללחץ ותוותר על המעברים, שכן רק כך תוכל לשמור על המשך חמיכת ארה"ב. אלה מקווים, כי פתרון הבעיות הטריטוריאליים בין ישראל למצרים ולטוריה יביא להפגנת המאמצים לפתרון הבעיה הפלסטינאית. אחרים, לעומת זאת, מטילים ספק בכנות הלחצים האמריקאים, וחושדים כי ארה"ב רק מעוניינת לנטרל את מצרים ע"י הסדר נפרד עם ישראל. הופעתו של שהב"ט בסלויזיה חזקה דעה זו: היא נחפסה כהפגנת בטחון רב בכוחה של ישראל.
2. בשבט נשמעה השבוע תמיהה על טאין ישראל יוצאת במסע תעמולה נגד ההתקרבות הסורית-ירדנית. אם ההתקרבות אכן כנה - הרי התעמולה הנגדית תהיה דבר בעיתו; אם אין ההתקרבות אמיתית - הועיל התקפה ישראלית נגדה לשיפור מעמדה של ירדן בעיני החושבים, על חשבון מעמדו של אש"פ.
3. פרלמנט חבר לשעבר מקלקיליה, שהציע בזמנו לתווך בעניין הפדרציה בין ישראל - לגדמ"ע (ראה שלנו: איטי-6 מ-21 אפר' 75), טען השבוע (לאחר סוכו מירדן), כי קשה להצביע על מנהיגים מקומיים שיהיו מוכנים ליטול על עצמם ביצוע רעיון כזה.
4. הצעה חמימה לפתרון הבעיה הפלסטינאית הועלתה ע"י עתונאי מיעבד (נפת ג'נין). לדעתו יש לערוך בגדמ"ע מטאל עם, בו יבחר ועד פועל, שיהיה נציג הפלסטינאים בגדמ"ע וינהל מו"מ עם ישראל. ועד זה יעמוד בקטר עם הארגונים הפלסטינאים ועם ועד דומה טיורכ בירדן. הוא צופה שהתנגדות מדינות ערב והארגונים להקמת ועד כזה תדעך במהרה, ואת מקומה תתפוסנה חמיכה והזדהות (כפי שהתנגדות לבחירות לעיריות פנתה מקומה לסיוע ירדני לעיריות החדשות).

מהנעשה בירדן

5. חבר פרלמנט לשעבר מקלקיליה אטד, כי גם לאוזניו גונבה השמועה שבספטמבר-אוקטובר. ס.ז. תערכנה בירדן בחירות לפרלמנט (שלו: מד-6-343, מ-27 יוני 75 ס' 4).

ירדן בגדמ"ע

6. חוזרים מירדן מספרים על כוונה ירדנית לצמצם או להפסיק לחלוטין את מתן ההלוואות למועצות בגדמ"ע, בגלל סיבות פוליטיות. הטענה הנקוטה אצל השלטונות, כך נאמר, היא שהסיוע הערבי לירדן נועד לחיצוק כוחה הצבאי ולא לסיוע לגדמ"ע. מכך מסיקים שגם הפשרת המשכורות המוקפאות ירדה מהפרק.

בתחום המוניציפלי

7. עיריית ג'נין אינה דואגת לבצוע התקנה בדבר יום שבחון שבועי, עקב חילוקי דעות שנחגלעו בין ~~המועצות~~ בעיר. כ - 300 סוחרים חתמו על עצומה הדורשת הפעלת התקנה (ואף פרסומה בעהון "אל טעב" מיום 26 יוני 75), ואילו 100 סוחרים אחרים חתמו על עצומה נגדית. נמסר כי מופתי ג'נין פועל למניעת בצוע התקנה, בהסתמכו על פסוק מהקוראן, הקורא למאמינים לשוב לעבודתם אחרי תפילת יום ששי. לדעת רל"ש מסחר יש לאלץ את העירייה לדאוג להפעלת התקנה שתקנה היא עצמה, שכן אי - ביצועה נוגד את הסדר הטוב.
8. בהתייחסו לחוזים הנערכים בין העירייה ובין גורמי ממשל, ואשר מחייבים פניה לבימ"ש ישראלי בירושלים במקרה של מחלוקת, טוב הביע ר"ע טו"כ התנגדותו לסעיף זה, והציע כי מפקד האזור יטמט כבורר בין הצדדים, ורק במקרה שיחליט על כך יועבר העניין לבימ"ש בירושלים (הרקע האמיתי לכך, כמובן, הוא הרצון שלא לעשות מאום העלול להתפרש כהכרה באיחוד ירושלים - א.כ.).
9. ר"ע טו"כ סבור שיש להעלות את מס הרכוש ולהגדיל ע"י כך את הכנסות העירייה. עם זאת הריחו סבור, כי צריך להתנוות את ההעלאה באישור העלאת שכ"ד בבתי עסק ומגורים שהושכרו עד 1969/70, שכן באותה תקופה היה נהוג שכר דירה נמוך. כזכור אושרה לאחרונה העלאת מס רכוש בערים אחדות בא"י (ג'נין, חברון, דיר דבואן וביתוניא). נערכת בדיקה לגבי אפשרות הרחבת ההעלאה גם על ערים נוספות.
10. חבר עיריית אלבירה ספר כי ברמאללה מורגשת תכונה לקראת הבחירות ובעיקר בקרב הצעירים, מכיון שבעיר קיימת אי - שביעות רצון מפעולות רה"ע. לדוגמא: חכנית הביוב, שאינה מלהיבה איש, גורמת בינתיים לשיבוש הדרכים מבלי שיעשה דבר לתקונן. רה"ע, המודע למצב, הביע התמרמרותו על היחס הסלילי כלפיו מצד הממשל, וטען כי הדבר פוגע בעיר. הוא הוסיף, טפף ברצינות, כי אם היחס כלפיו לא ישתנה, יתקול הגשת התפטרות.
11. ר"ע יריחו חזר ב - 3 יולי, יחד עם שאר חברי המשלחת שיצאה לאסוף תרומות במדינות המפרץ, בעתונות המקומית מתפרסם כי המשלחת אספה 40 אלף דינאר, ונוסף על כך הבטיחה כוונת להשתתף במימון מפעלי העירייה.

כלכלה

12. תקלאי חברון קבלו בשביעות רצון את ההסדר לפיו תקלוט תעשיית השימורים הישראלית 7.5 טון פירות מדי יום מהר וחברון. החקלאים היו מעדיפים הגדלת הכמות, שכן ההכנסה מיצוא לישראל גבוהה יותר מזו המושגת מיצוא לירדן. בעניין זה פורטס ב"אל קדס" מ- 30 יוני, כי ג'עכרי פנה במברק אל שהב"ט, מפקד האזור ומושל חברון, ובקש מהם להגדיל את כמות הפירות המותרת ליצוא, שכן אל טוקי חברון מגיעים מדי יום כ - 100 טונות פירות. כתוצאה מההסדר בוטל כנס החקלאים שהיה אמור להערך בחברון כדי לדון בנושא.
13. נמשכות תלונות הרופאים הממשלתיים על משכורתם הנמוכה. נודע כי מספר רופאים נצלו את חופשתם השנתית כדי לצאת אל מחוץ לאזור ולחפש מקום עבודה בירדן או בגסיכויות המפרץ. לדעת רל"ש בריאות טו"כ, הפתרון היחידי שימנע עזיבה המונית של רופאים הוא העלאת משכורתם והענקת תוספת תרונה, כפי שמקבלים עובדי מנהל ואחים העושים תורנויות כלשכות הבריאות. גם בקרב המורים ועובדי מערכת החינוך נשמעות תלונות על השכר הנמוך.

Notes

Page 10
of 10
10/10/10

14. **מנכ"ס** שכם שפנה לשגרירות האמריקאית לברר אפשרות קבלת הלוואה לצורך הקמת בי"ח לנעלים בעירו, נענה כי 90% מההשקעה ינתנו לו כהלוואה ל - 8 שנים.
15. מבקרי הקיץ גורמים להתעוררות מסחרית בכל רחבי יהודה ושומרון. החושבים מצפים, כי השיפור בענפי המסחר השונים יגבר עם הגעת מבקרים נוספים. עם זאת נשמעה בשכם הסענה כי ציפו למספר גדול של מבקרים, נוכח העדר התיירות בלבנון השנה. לדעתם נמנעים מבקרים רבים לבוא לאזור בגלל הידיעות על יוקר החיים בגדס"ע וביקדאל; הידיעות המנופחות על פעילות מחבלים בטחנים והסכנה הצפויה להם; ריבוי מעצרים בקרב מבקרי הקיץ. בשל הסיבות דלעיל, ועקב המחירים הזולים בסוריה ומצרים, מעדיפים רבים לנפוש במדינות אלה.
- פליטים**
16. תושבי מחנה הפליטים בלאטה, והפליטים המקבלים מנות מזון בנקודות החלוקה בבידא, סלפית וג'מאעין, סרבו החל מראשית ח.ז. לקבל את מנות המזון המקוצצות שהוצעו להם. החודש לא חולק כלל סוכר (שאזל לחלוטין ממחסני ססו"ת), ואילו מנות הקמח, האורז והסמן זהות לכמויות המצומצמות שנחנו בחודש שעבר (שלנו מד-6-283, מ-6 יוני 75 ס"ט 27). ידוע, כי מלאי האורז יספיק לחדשים נוספים בלבד. בשיחות ראשונות עם מח"תארי פליטים נשמעה הדעה, כי הסירוב לקבל את המנות נבע מכך, שהפעם (בניגוד לעבר) לא הובטח להם שיפור המצב רעתידי. ביתר נקודות החלוקה בשומרון עדיין לא בוצעה החלוקה, ולכן לא ידוע מה תהא תגובת הפליטים למנות המקוצצות.
17. במחנה פליטים בלאטה נשקלה אפשרות לערוך ביום שני, ה-7 ביולי, שביחה שבת במשרדי ססו"ת בשכם כאות מחאה על צמצום מנות המזון, בשיתוף עם פליטים מיתר המחנות בנפה. יש המחנדים לשביחה ומעדיפים לשגר משלחת שתפגש עם מנהל ססו"ת בשומרון ותקבל ממנו הסבר על פשר הצמצומים.
18. נודע כי מח"תארי הפליטים אל שכם (עסכר יטן וחדס, בלאטה ועין בית אלמא) כתבו למזכיר האו"ם מכתב בו הם מדגישים שלא יהיו מוכנים להמשיך להיות קשורים לססו"ת.
19. ברוב מחנות הפליטים באזור הרוחות רגועות, ולא ידוע על כוונות לצעדים נגד הצמצומים. מנהל מ.פ. טו"כ (בו נערכת חלוקת מנות ב-7 ביולי) אשר כי אין במחנה אוריה של שביחה, וטען כי תושבי מחנות בלאטה ועין בית אלמא ידועים כמסיתים ובעייתיים.
20. לדברי מנהל ססו"ת בשומרון, אין הסוכנות מתרגשת מטרוב הפליטים לקבל את מנות המזון, והחלוקה ממשיכה ע"י לוח הזמנים הקבוע, בלי להתחשב בכך שבנקודות חלוקה מסוימות סרבו הפליטים לקבל ההקצבות.
21. הנ"ל מסר עוד, כי המתלוננים על הקיצוצים והצמצומים בפני אינסטנציות גבוהות בססו"ת, אינם מקבלים הסברים ענייניים, אלא נענים כי יש להתאזר בסבלנות נוכח ההתקדמות לקראת פתרון מדיני הצפוי בקרוב.
22. מח"תאר מחנה פליטים עין בית אלמא, סבקר בעתונות המקומית את לורד קרדון על שהוא נפגש עם המנהיגות המסורתית מבלי לבקר במחנות פליטים (ר' שלנו מד-6-305, מיום 13 יוני 75 ס"ט 3), נקרא ע"י חכמת אל מצרי סנזף בו על יוזמתו הנ"ל. יש לראות בכך דוגמא מאלפת של מידת הפטרונות שבה רואים הפוליטיקאים המסורתיים את בעיית הפליטים.

יחסי יהודים - ערבים

23. בימי ששי ה - 20 ביוני וה- 27 בו נערכו במערת המכפלה טכסי תפילה של חברי מסדר דרווישי, המסדר (ח'לוותים) מונה כ - 8 - 10 אלפי איש בכל הגדה, מהם כ - 1500 בחברון. הסיח' הראשי נמצא בארבר, ומבקר מדי פעם באזור. בתפילה השתתפו כ - 80 איש, מעוטס מחברון, שניסו להחריש בצעקותיהם את קולות המתפללים היהודים, שאף הם לא היו מן השתתפים. מאז 1967 היו אלה הפעמים הראשונות שבהן נערכה תפילה דרווישית במערה ויתכן שהדבר נעשה בחמיכה, אם לא בהטראה, של גופים מסלמים רשמיים. אנשי המערה המסלמים מצידם נסו להקטין בחשיבות המקרה ולייחס עיקר האשם למתפללים היהודים. עם זאת ניתנה אזהרה חד משמעית לדרוישים, כי נאסר עליהם לקיים טכסי תפילה ואכססזה כדרכם במערת המכפלה בשעה שמתקיימת תפילת יהודים.
24. קבורת החינוק מקריית ארבע בבית הקברות היהודי הישן בחברון עברה ללא תקלות וללא כל חגובות מצד המסלמים חוטבי העיר.
25. ב-29 יוני וב-2 יולי היו קטלות בין ילדים מסלמים ויהודים בחוף המערה, ואילו בגן המערה פרצה קטטה אלימה בין השומר הערבי ובין 2 צעירים יהודים מקריית-ארבע.
26. לדברי אנשי הדת המסלמים במערה ובחברון, ראשיהם בירושלים, מחוזים הארועים האחרונים חוליות נוספות בהדרדרות שחלה לאחרונה ביחסי היהודים והמסלמים במערה (שלנו: דת-4-360, מיום 1 יולי 75). בעתון "אלטעב"מ- 1 יולי פורסם כי המועצה המסלמית החליטה להכין תזכיר מפורט בעניין מערת המכפלה, ולהעבירו לועידת שרי החוץ המסלמים שתתכנס בחודש בדמסק ולגורמים בינ"ל אחרים (ראה שלנו: מד-6-343, מ-27 יוני 75, ס' 17).

שופטים ועו"ד

27. עו"ד המופיעים בפני בתימ"ש ברשאללה שלחו ב - 23 יוני מכתב תלונה על התנהגות נשיא ביהמ"ש המחוזי, ח'אלד בטחאוי, ועל יחסו הגרוע כלפי המופיעים בפניו, המסקח על בתי המשפט, שכבר התריע על התנהגות זו לפני חדשים אחדים, מאשר, כי נשיא ביהמ"ש מתנהג באופן פוגע, כופה פטרה או בוררות ע"י לחץ על הצדדים המדיינים ומושפע מדברי חנופה. חותמי המכתב דלעיל דרשו התערבות המימסל ואף רמזו על כוונה אפשרית לסבות כנגד שופט זה.
- כ - 15 אנשים אחרים, רובם מיריחו, שלחו לקמ"ט משכטים מברקים בהם הם תומכים בעמדת ב/תאוי. ברמאללה נשמעה המיכה בנשיא ביהמ"ס, מכיון שמטרתו, לדעתם, להשליט סדר באנרכיה השוררת בתחום היחסים בין השופטים ועו"ד.
28. שופטים באזור ממשיכים להתלונן מרות על שהממסל אינו עושה די הצורך לאפשר להם רמת חיים סבירה והולמת, דבר שיש לתקנוע"י העלאת שכרם וטיפול תנאי עבודתם (שלנו: מד-6-283, מ-6 יוני 75, ס' 23 ב'). לדבריהם מסתכר כיום שופט שובת כפלים מהם והוא אף נחשב לאומני "כטר למהדריין".

שונות

29. תלמידי הסמינרים למורים בשכם שלחו למפקד האזור, מוסל נכט, ר"ע /כט וקמ"ט חינוך בקשה לאשר להם לצאת לחו"ל לתקופה של שנה טבועות, כדוגמת תלמידי האוניברסיטאות, כדי שיוכלו להפגש עם נציגי מדינות המפרץ בעמאן ולחתום על חוזי עבודה.

ר"ע טכס, התומך בבקשתו, טוען כי לבוגרי כתי"ס מקצועיים ברמאללה ובחברון אושר לצאת לירדן למטרת חפוט עבודה עפ"י אותו סדור שלפיו הותרה יציאת סטודנטים. בהקשר זה יש לציין, כי הורים שילדיהם יצאו ללבנון כדי להרשם לאוניברסיטאות, מודאגים בגלל המצב הסורר בלבנון, ואף פנו לצלה"א בבקשה לברר מה עלה בגורל בניהם. צעירים אחרים נמנעים בינתיים מלצאת ללבנון, ומקווים שבחינות הכניסה לאוניברסיטאות ביירות תדחינה.

30. הכנסיה היוונית - אורתודוקסית פנתה לאחרונה למנהל מקרקעי ישראל ובקשה לרכוש הריסות מנזר קדום, המזוהה עם מנזר אושמיס הקדוש, אשר נמצא ליד מעלה האדומים (נ.צ. 18191333). לדבריהם בכוונתם לבצע במקום חפירות, לשחזרו ולשמרו, ולהפוך אותו לאתר ביקורים. הבקשה, אשר מועלת לראשונה לאחר כמה מאות שנים להרס המקום, מזכירה (אמנם בקונטקסט נוצרי הפעם) את נסיון הקמת המסגד ליד מעלה אדומים (שלנו: מד-6-343, מ-27 יוני 75 ט' 15).

פעילות עוינת

31. ב-2 יולי נהגלה בביר זית דגל פלסטינאי עליו כתוב "א"פ".
32. ב-2 יולי נמצאה ברפידיה (כט) הסיסמא: "רובינו לא ישתתפו עד שחרור פלסטין".
33. ב-3 יולי נמצא על דלת ביתו של תושב יריחו העובד כסבל בגדרים מכתב אזהרה נגד משחפי פעולה. בעיר נמצאו כרוזים נוספים בנוסח דומה.

סיכום

34. קיצוץ מנות המזון בחלק ממחנות הפליטים באזור השומרון הביא להתמרמרות מסויימת בקרב תושביהם. תיתכן התפשטות של התמרמרות זו במחנות נוספים במרוצת השבוע הבא משיגיע תורם לקבלת המנות. כמ.פ. בלאטה אף הועלתה האפשרות של שביחה או הפגנה במשרדי סס"ת ביום ב' הקרוב.
35. מבקרי הקיץ ממשיכים להגיע במספרים גדלים והולכים והדבר נותן אותותיו לחיוב בכלכלת האיזור.
36. הוב נשמעות חלונות קטנוע על גובה המסכרות מפי עובדי מדינה בכירים, בעיקר שופטים ורופאים. לגבי מלק מהס, לפחות, עזיבת השירות נראית כאפשרות סבירה לפתרון.

ד"ר אמנון כהן, אל"מ
יועץ לענייני ערבים

אכ/יד

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסייחוק וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

ש מ ר

מברק נכנס - מסווג

אל: המשרד

מאת: ביו יורק

בשליח: 131800 אסג 75

שמור

בדומי

מטרת המסמך

הבוקר התקשר אלי גונה ומסר כי המזכל קבל מברק ממזכל ולי גה הערבית ריאד
על תלונה על הפעולות הארירות של ישראל המתבטאות בחלוקת המסגד
בין ערבים ליהודים. ריאד מתלונן על הפגיעה ברגשות המוסלמים על ידי
מניעתם מנהול תפילה בצורה הולמת. מאשים ישראל בהפרת המגילה אמנת גנבה
החלטות מועביט והתעצרת בדבר שנויים בשטחים הכבושים.

ריאד אינו מבקש דבר קונקרטי אלא מביא חומרת העניין לתשומת לב
תוזכל. גונה אמר שמוסר לי תוכן המסמך לפי הוראות הממונים עליו והוסיף
כי בדעת המזכירות למסור לריאד בתגובה על מבקרו כי המזכל הפנה תשומת
לב ישראל באמצעות משלחתה באום. אין למזכירות כוונה לתת פומבי לעניין
והסתפקים בהנאת העניין לידיעתנו.

אג.==

שהח רהמ שהבט סבכל מ/מבכל סמבכל מאום אב כנסיות מזתים חקר רם אמן ר. א/א/א וכו'
חא/עב

5571

551-10

birth needs

הַיְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ

[illegible]

י"ד לא קיבלתם תועהים ושיקוץ לא לל'אם וז"ל. קדושת פירוש י"ד

תלמוד בבלי, מסכת סנהדרין, פרק טו, הלכה טז. (הוצאת מכון חינוך תל אביב, תש"ס).

המחלקה מסייעת גם לנשים ולילדים, ויש להם חדרים מיוחדים.

© 2000 Blackwell Science Ltd *Journal of Internal Medicine* 247: 399–406

מחיר: 499 ₪ (כולל מע"מ) | תאריך: 15.05.2024 | חשבונית מס' 123456789

ע' תשס"ח תשס"ט תש"ס תש"ח תש"ז תש"ו תש"ה תש"ד תש"ג תש"ב תש"א תש"ז תש"ח תש"ט תש"ס תש"י תש"י

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

Summary

THIS FILE BEING CLASSIFIED "SECRET" UNDER THE CIO'S POLICY OF AUTOMATIC DECLASSIFICATION

1994

מפקדת
יהודה ושומרון
י. לעניני ערכים
232451
511 - דת-4
75 אוגוסט

תפוצת קבע

הנדון: הסידורים החדשים במערת המכפלה -
תגובות האוכלוסיה המקומית

1. הסידורים החדשים במערת המכפלה עוררו סערת רוחות בעיקר בקרב הממסד הדתי בחברון ובירושלים, והדים שליליים מוגבלים ביותר חלקי הגדמ"ע. עד כה טרם התקבלו מחאות רשמיות.
2. המועצה המסלמית העליונה גנתה בחריפות את הסידורים בגלוי דעת שפורסם בכל העיתונים המקומיים (ראה נספח), ואשר בו קראה לדרשני המסגדים ולגופים נוספים להעלות את עניין חלוקת המערה ביום שישי, 15 אוגוסט, שנקבע על ידי כ"יום מערת המכפלה". בראיון לעיתון "אלפג'ר" טענו ראש המועצה ומנהל הוקף כי המערה היתה מסגד מסלמי מקדמה דנא והיא רכוש מסלמי, ולכן הפגיעה בו נוגדת את החוקים הבינ"ל. לסענתם חל אסור דתי על תפילה של בני שתי דתות שונות באותו מקום. נמסר כי המועצה מקיימת התייעצויות עם אנשי הדת בחר חברון כדי להניעם לקיים שביתת שבת במערה, אך טרם סוכם דבר מכיון שהמועצה לא הצליחה לסכנע את ר"ע חברון לחמוך בשביתה. ר"ע שכח מסר כי לפני מספר חדשים נחקש בכתב, ע"י ראש המועצה, למחות על המחרחש במערה, והוא צופה הגעת מכתב דומה.
3. אנשי הדת בחברון (הקאדי השרעי, רא- הדרשנים ומורי ההלכה), שצוטטו ב"אלקודס", הביעו גם הם התנגדות חריפה לסידורים החדשים, וטענו כי הם מהווים פגיעה במסגד מסלמי קדוש.
4. ר"ע חברון קבל במתינות את ההודעה, ומסר למושל כי ר"ע דורא פנה אליו בדרישה לכנס את נכבדי העיר כדי לקבוע את התגובה שיש לנקוט. כינוס כזה צפוי היום (7 אוגוסט) או מחר, ומכיון שהשלטונות לא הציבו מחיצות בין שני חלקי המערה אין הוא צופה תגובות מרחיקות לכת, ולדעתו יסתפק הכינוס בהבעת מחאה. במקרה כזה יאלץ גם הוא להצטרף למחאה. עתון "אלקודס" צטט מפי ג'עברי כי העניין נמצא באחריות המועצה המסלמית.
5. חוסבי חברון שאינם נמנים על הממסד הדתי ועל ציבור המתפללים במערה לא נסערו מהסידורים החדשים, עקב ריפיון זיקתם לדת. עם זאת העלו סברה כי ההסדר אינו סוף פסוק, וכי בסופו של דבר ימנעו מהמסלמים להכנס למערה. לדעתם קיימת מדיניות ממלכתית שיטתית לדחוקאת המסלמים מכל מקום, ומתנחלי קריה ארבע הם רק אמצעי המשמש בידי הממשלה להשגת מטרה זו.

6. כאמור לעיל לא היו הדים ממשעוהיים ביתר הנפות, ולהלן מקצת מהתגובות שנשמעו עד כה:-

א. בכס:

- (1) רה"ע העלה את הנושא ביוזמתו וסען כי בקרב חוגים דתיים בכס שוררת התמרמרות. הביע מורת רוח על שהחלטה על הסידורים החדשים התפרסמה דווקא ביום עליית מחדד השמימה, שהוא חג מסלמי רשמי.
- (2) רל"ט החינוך סען כי הסידורים החדשים מחייבים כינוס ראשי ערים ולא מן הנמנע שכינוס כזה יתקיים.

ב. רמאללה:

- (1) סגן ר"ע אלבירה סען כי הסידורים מעוררים התמרמרות ולדעתו הם מהווים התפרצות לתחום אחרים.
- (2) ר"ע דיר דבואן לשעבר חייב את הסידורים החדשים, שלדעתו ימנעו סכסוכים. הוא צופה פסיציות ואולי הפגנות.

ג. יריחו:

- (1) לרה"ע נודע על הסידורים מן העתונות, ולדעתו עלולה ההחלטה ל"הצית את גדולה". בעיר שורר שקט ואין תגובות ממשעותיות.

ד. סו"כ וג'נין:

- (1) הבודדים שהביעו דעתם על הנושא סברו כי מאחורי ההחלטה לא מסתתרת מגמה פוליטית, וכי היא נועדה רק למנוע סכסוכים בין היהודים והמסלמים במערה.

ה. בבית לחם לא היו כל תגובות על ההסדרים החדשים.

7. בעקבות קריאת המועצה המסלמית לדרסני המסגדיט לדון בעניין בדרשת יום ששי ה - 15 אוגוסט, זומנו אנשי דת בחברון, שכס, בי"ל וג'נין, ונאמר להם להמנע מתסתה. להלן תגובותיהם:

א. חברון:

הדרשן ביום ששי הקרוב (8 אוגוסט) ידוע כמחונן. לדבריו תיסוב דרשתו על חג עליית הנביא השמימה והוא אינו מתכוון לגעת בנושא ההסדרים החדשים. לטענתו חלק ניכר מהאוכלוסיה אינו מתעניין בנעשה במערה, ואלה המתעניינים מבקרים את אנשי הדת על שהם מסכימים לסידורים, כביכול. הדרשן המיועד ליום ששי ה - 15 אוגוסט שנקבע כ"יום המערה" ידוע כקיצוני. לדבריו הדרשה היא ביטוי לפרשנות התקנות הדתיות והוא חייב להתייחס אליהן כאשר הוא דורש. בקט לדעת אם האמירה שההסדרים החדשים הם בניגוד לתקנות הדת מהווה הסתה. איטית אינו מרוצה מההסדרים, אך מכיון שנכפו אין לו ברירה אלא לקבלם. אמאם המסגד בחלחול הבטיח שבמסגדו לא תהיה כל הסתה.

ב. שכס:

האמאמים שזומנו למושל טענו כי אין להם קשר לנושא, אין להם כוונות
הכאז ואף לא ידוע להם על כוונות כאלה. אולם אם משהו מהקהל יפתח
בנושא לא תהיה להם שליטה עליו.

ג. בית לחם

הקאדי והאמאם מחכוונים להסביר למתפללים את המצב, אך לא יסיתו
להפגנות. עם זאת טענו כי החושבים חייבים להביע את כעסם בדרך כלשהי,
מברקים או החלוכה.

ד. ב'נין:

המפתי (החבר גם במועצה המסלמית) טרם קבל הוראות מהממונים עליו, ולכן
איננו מחכוון להעלות מחר את הנושא. במקרה שיקבל הוראות כאלה ידווח
עליהן מייד.

8. שלושת העתונים המקומיים דווחו על הסידורים החדשים בהבלטה, ו"אלקודס"
אף פרסם את תמונת המערה והקדיש מאמר מערכת לנושא, בו נאמר כי הממשלה
שואבת את החלטותיה מקיצוציות שאינה עולה בקנה אחד עם חפישה מודרניות.
בכל העתונים נתפרסם גילוי הדעת של המועצה המסלמית, וב"אלקודס" ו"אלפג'ר"
צוטטו תגובות אישי דת מסלמים מחברון וירושלים.

9. לסיכום ניתן לומר, כי המועצה המסלמית מנסה לרתום גורמים שונים, חברוניים
במיוחד, לנקיטת פעולות מחאה שתתבטאנה במחאות מילוליות ראולי גם בשבתה
שבת במערה. אם אכן יוחלט על שבתה כזו היא צפויה מחר או ביום ששי הבא.
אופיה של המחאה יהא תלוי במידת תמיכתו של ר"ע חברון, שעד כה לא גילה
התלהבות לעשות יד אחת עם אנשי המועצה והממסד הדתי בחברון.

ר. שרונז, רס"ן
מ"מ יועץ לעניני ערבים

רל/יד

גלוי דעת של המועצה המסלמית העליונה

המועצה המוסלמית בדקה את מהות ההסדרים החדשים שקבעו שלטונות הכיבוש הישראלי ביחס למערת המכפלה, ואשר עליהם דווחו לקאדי השרעי של חברון ולאחראי על השומרים ביום שני בערב, 27 רג'ב 1395 (4 אוגוסט 1975). בהתאם להסדרים אלה יהפוך, למעשה, חלק גדול ממערת המכפלה לבית כנסת. המועצה המוסלמית, שמאז הכיבוש הצהירה כי מערת המכפלה היא מסגד מסלמי, והכריזה באזני שלטונות הכיבוש והעולם כולו כי ההתנכלויות למסגד הזה מתרבות מיום ליום, וסרבה לכל נוכחות פרט לנוכחות מסלמית בו, רואה בהסדרים אלה התנכלות מוגזמת והפיכתו לבית כנסת. לכן היא מודיעה על התנגדותה להסדרים וקוראת לאנושות כולה להתערב למען הגנת המקום הקדוש למסלמים בכל העולם. המועצה מודיעה כי יום שישי הבא, ה-15 אוגוסט 75, יהיה יום מערת המכפלה, ומבקשת מכל דרשני המסגדים בכל רחבי הארץ, וקוראת לכל הגופים והמוסדות העממיים, לבצע את המוטל עליהם בחזות הבהרת המתרחש במסגד המסלמי הזה, כדי שהאנשים ידעו מה באמת קורה בו.

המועצה בטוחה שאלוהים לא יוותר על ביתו.

אלוהים יודע מה הוא עושה.

אין עזוז ואייל אלא באלוהים.

Handwritten title or header at the top of the page.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script.

Large block of handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a concluding paragraph.

Handwritten signature

מפקדת
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
טל' 232451
דח - 4 - 526
אוגוסט 75

חפוצה קבע

הנדון: הסידורים החדשים במערכת המכפלה - חגובות
(המסך לשלנו: דח-4-511 מיום 7 אוגוסט 75).

1. בכל הנפות, למעט חברון, לא היו גם היום חגובות מסמעותיות לסידורים החדשים במערכת המכפלה. בג'נין, לקיליה וסו"כ מעט החושבים ליהם חשיבות **לעניין** וחלקם אף לא שמע עליו. עיריות ראמאללה ואלבירה שלחו ב-7 אוגוסט מברקי מחאה (ראה נספח א') לשהב"ט, מפקד האזור ומוסל ראמאללה.
2. בחברון שוררת מידה רבה של אי-הבנה לגבי ההסדר החדש במערה, ורבים מאמינים כי המערה חולקה פיזית במחיצות, שמגמתן למנוע דריסת רגל של המסלמים ביותר ממחצית המערה. איש לא ניסה להסביר לציבור המסלמי שמטרת ההסדר למנוע המפץ התיכוכים בין מסלמים ויהודים.
3. גורמים מתונים בעיר, לרבות רה"ע, אינם חמימי דעים לגבי השיטה שבה בחרו השלטונות להודיע על ההסדר החדש. הפרסום הרב שניתן להסדר החדש ע"י הדרגים הגבוהים הביא את הציבור לייחס לו משמעות רחבה יותר ממה שמתחייב ממנו. לדעת רה"ע היה עדיף לטפל בעניין בדרגים נמוכים ולהסתפק בהעברת הודעה על הסידורים החדשים לקאד"י המסלמי בעיר. לדעתו לא היה קם רעש סביב הפרשה אילו היו השלטונות נוקטים בדרך זו.
4. הטלויזיה הירדנית נחנה לפרשה פרסום רב, תוך סלוף עובדות. בסידורים הירדנים נאמר כי השלטונות הישראלים מונעים מהמסלמים להתפלל במערה, ולכן נאלצה ירדן לשגר ^{מברקים} לגורמים מסלמים ובינ"ל בעולם כולו, על מנת להתריע על ההתנהגות השרירותית של שלטונות ישראל. לדעת ר"ע וחברון מקור הפירסומים ^{המסולפים} הוא מנהל הוקף בחברון, מדחת טהוב, השוהה עתה בירדן.
5. ר"ע וחברון לא ציפה הבוקר (לפני החפילה) למאורעות מיוחדים היום ובשבוע הבא, והבטיח לפקוח עין ולדאוג לכך.
6. "אלקודס" הקדיש גם היום (8 אוגוסט) מקום נרחב לסידורים החדשים, ובידיעה הראשית פרסם את הצעדים **ועומדת ירדן** לנקוט בחגובה על ההחלטה. כן מתפרסמים בעהון דברים מפי ג'עברי, (ראה נספח ב'). במאמר המערכת שלו מציין העתון, מבלי להזכיר את מערכת המכפלה, כי המסלמים היו חמיר סובלנים ומעולם לא פגעו במקום קדוש לדת אחרת, אלא שמרו עליו וכבדוהו.

"אלפג'ר" ו"אלטעב" מעטו לדון בנוסא והביאו רק אח נוסח מברקי המחאה של עיריות ראמאללה ואלבירה.

7. דרשה יום ששי בכל הנפות, למעט חברון, עברו בשקט ועניין מערת המכפלה כלל לא הוזכר בהן. גם בדרשה במערת המכפלה לא הוזכר נוסא הסדורים החדשים, אולם לפני הדרשה, במסגרת שיעור סניחן ע"י סיח' ראשון חלואני הוזכרו הסדורים החדשים. לאחר - הדרשה ובחום התפילה קם בחור צעיר מבין קהל המתפללים ואמר כי דה"ע הסכים לסדורים החדשים וכן הסכים שלא תעבורנה הלויזות ואפילו בבקורו של שהב"ט בחברון סוכס על היסגיו היהודים. הבחור קרא לקהל המתפללים לערוך שכיחה שבת במערה. בחום דבריו השמיע קריאות "אללה אכבר" ודבריו זכו למחיאות כפיים.

8. בעקבות דברי הצעיר (בחום התפילה) יצאה ממערת המכפלה תהלוכה כל 150 - 200 איש מרביחם ילדים ובני נוער לכוון "באב אלזאוויה". התהלוכה לוותה בקריאות "אללה אכבר" והנפת ידיים לעבר חיילי צה"ל שנקרו בדרכה. לא נשאו סיסמאות ולא דגלים. ב"באב אלזאוויה" פזרו כוחותינו בשעה 1430 את התהלוכה, ללא שימוש בכוח, נעצרו¹¹ נערים ובניהם אחד ממנהיגי התהלוכה. חלה, צעיר כבן 22, אמר כי המפגינים רצו להביע את לגשותיהם ללא אלימות וללא כוונה לפגוע בסדר הציבורי. עם זאת טען כי ההפגנה אינה סוף פסוק. במהלך התהלוכה נפצה סמסת מכונת ישראלית והושלכו מספר אבנים לעבר מכונת צבאית וכוחות שבאו לפזרם. לדעת מספר תושבים מחברון הוסחו משתתפי התהלוכה ע"י הדרושים.

9. גם הדרשה במסגד "אלאקצה" בירושלים לא דנה במערת המכפלה, אך הזכירו למתפללים כי יום ששי הבא הוא "יום מערת המכפלה" ובקשו מהם לבוא לתפילה.

ר. יעוני, רס"ן
מ"מ יועץ לעניני ערבים

רל/מש

מברקי עיירות ראמאללה ואלבירה

החושבים הערבים הופתעו לטמוע על החלטה הממשלה הישראלית לחלק את מערת-
 המכפלה בין מסלמים ויהודים, דבר אשר הביא חלק ממנה לבית כנסת יהודי,
 וזאת כתוצאה מלחץ של קבוצת יהודים קיצונים המבקשים ליצור עובדה קיימת
 הסוחרת את הקנות האמנות הבינ"ל, הקובעת שאין לערוך שינויים בשטחים
 כבושים ובמוסדות הקיימים בהם. אנו מגנים נקיטת צעדים כאלה, ודורשים
 לבטל את ההחלטה הנ"ל ולהחזיר את המצב לקדמותו.

זיכרון ג'עברי נ.י. שפורסמו ב"אלקודס" מיום 8 אוגוסט 75.

מזה כחודש החלו תושבי קרית ארבע להפגין נוכחות במערת המכפלה ולשכוח בה. כתוצאה מנוכחותם התחילה קבוצת "דרווישים" להופיע במערה כל יום שישי, כלומר בערבים בהם נכחו היהודים במערה. תושבים רבים בקשו ממני להסדיר את העניין, כדי שלא יהיה סכסוך בין הערבים והיהודים במערת המכפלה.

לפני למעלה מ-20 יום שוחחתי עם הקאדי השרעי ומנהל הוקף אודות נוכחות היהודים וה"דרווישים" במערה. חששתי שהמתנחלים ישיגו את מטרותיהם במערה ע"י כך, ובקשתי מהקאדי השרעי ומנהל הוקף שיפעלו למען בטול הנוכחות (של הדרווישים-המחרגים), בגלל דאגתי לשלום תושבי העיר והחשש ממה שעלול לקרות אם תפרוץ התנגשות בין שתי קבוצות - האחת מזויינת והשניה בלתי מזויינת.

מכיון שלא נעניתי, שלחתי לראש המועצה המסלמית בירושלים מכתב, בו בקשתי לשים לב למתרחש במערת המכפלה, ולפעול למניעת הדבר, לפני שתחול החמרה במצב, ואז לא תעזור החרטה. לא קבלתי תשובה על מכתבי.

ואכן, ארע מה שחששתי שיקרה, כאשר מושל וזברון הודיע לקאדי ולראש הסומרים על החלטת הממשלה להקצות את השער החדש ליהודים ולהשאיר את השערים האחרים למסלמים ולתיירים. בעקבות זאת כונסה המועצה המסלמית בירושלים, והיה ראוי שתזמין גם אותי, למרות שאיני חבר בה; כמו כן לא שלחה לי את החלטותיה.

לסיום, מערת המכפלה היא מקום קדוש למסלמים, ואיני מאשר לאנשים שאינם מסלמים להחפץ בה, גם אם בגלל דיבורים כאלה הייתי נתון למעלה מ-10 פעמים לאיומים ברצח ולהתגרירות.

אלוהים עם הסבלנים.

עשו - ואלוהים, שליחו והמאמינים יראו את מעשיכם.

מפקד אזור
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
טל' 232451
דח-4 - 540
12 אוגוסט 75

ד (באויג)

תפוצה קבע

הנדון: הסידורים החדשים במערת המכפלה -
הדים ותגובות ליום 12 אוגוסט 75

1. תגובות בנפות

א. חברון

- (1) תושבים בחברון טוענים כי בעיר קיימת התמרמרות על הסידורים החדשים במערת המכפלה. יש הטוענים כי סדורים אלה הם בבחינת צעד ראשון להשתלטות ישראלית על המערה, שחוביל למניעת כניסה המסלמים למערה וסלילת זכותם לבקר ולהתפלל בה. אחרים סבורים כי המצב הקודם, קרי: הגבלת מועדי התפילה ליהודים ולמסלמים, היה עדיף, מכיון שעתה מפריעים קולות התפילה היהודית למתפללים המסלמים. בין היתר נשמעו דעות סותרות המחייבות את הסידורים החדשים, שימנעו חיכוכים בין היהודים למסלמים במערת המכפלה.
- (2) חלק מהתושבים מעריך, כי הרוחות בחברון נרגעו, ואינו צופה הפגנות נוספות בנושא המערה. לטענתם, המסיחות להפגנות נמנים על חוגי צעירים בלתי שקולים הרחוקים מהדה ואינם נוהגים להתפלל במערת המכפלה.
- (3) בחברון הועלתה השערה כי העתונות המקומית מפרסמת ידיעות בלתי מדויקות על הסידורים החדשים, ועל כן היא מהווה אחד הגורמים לתסיסה ולהתמרמרות. גם השיח' מ.ע. ג'עברי ציין כי, לדעתו, היה צריך לצנזר פרסומים בעניין המערה בעתונות המקומית. לדבריו התרשמו התושבים כי המערה חולקה פיזית ולמסלמים הותר להכנס אליה רק בזמן התפילות, ויתכן כי הסבר ישראלי מתאים היה מונע את אי ההבנה.
- (4) שיחה עם ר"ע חברון - ראה נספח.

ב. ראמאללה

- (1) ר"ע אלבירה, סקיבל הסבר ממפקד הנפה על מבנה המערה ומהות השינויים, לא הסתכנע מההסבר והביע רצון לבקר במערה כדי לעמוד באופן בלתי אמצעי על פשר ההסדרים החדשים. לדבריו רה"ע לא יופר השקט ביום שישי הקרוב באלבירה ומסגדיה.

- (2) ר"ע ראמאללה טען שהמסערה היתה מסגד מסלמי מימים ימימה ותפילה יהודית בה מהווה פגיעה במסלמים. כשהובהר לו כי היהודים ממילא התפללו במערה מאז 1967, הביע חמיהה לגבי הצורך בהחלשת הממשלה, המתפוסת כפגיעה במאמצי השלום וכאות שישראל לא חיסוג מהשטחים.
- (3) לראשי העיריית הקטנות בנפה, הוסבר המצב במערה, והם הודו כי הוסעו ע"י העתונות.

ג. בית לחם

- (1) עיריית בית סאחור שלחה מברק בשמה, בשם מועדון התאחדות הנשים, המועדון האורתודוקסי והאגודה המסלמית(?)¹, ובינתה את חלוקת מערת חמכפלה ובקשה לבטל את ההחלטה.
- (2) בעתונות המקומית התפרסם מברק ששלח ר"ע בית לחם לשהב"ט, בו טחה על הסינויים במערה ובקש לבטלם. הנ"ל שלח מברקים גם לראש המועצה המסלמית ולר"ע חברון, בהם תמך בצעדים שמטרתם לשמור על המצב הקיים במערה.

ד. טול כרם

- (1) הציבור אינו מתרגם מהסדרים במערה, ואינו צופה פעולות מחאה נוספות על המחאה שהיגשה לממשל. לדעת תושבים היו השלטונות צריכים להודיע בטקס על הסינויים לגופים המסלמים והיהודים הנוגעים בדבר, ולא לתת להחלטה פומבית שגרמה להגזמה בערכה. כן מביעים התושבים חמיהה באשר לעיתוי הבלתי מוצלח, לדעתם, של ההחלטה.

ה. מזרח ירושלים

- (1) עתונאי בעל עמדה ממזרח ירושלים, צופה כי "יום האבל" עליו הוכרז בכנס שנערך ב"כסם (שלנו: דת-4-533, מיום 10 אוגוסט 75, נספח) יתבטא בהבעת צער על הסידורים החדשים במערת המכפלה, במסגרת דרשות יום ששי. לדבריו נרגעה האוירה באזור במידה רבה, ועל כן אינו צופה שכיום ששי, 15 אוגוסט, תהיינה פעולות מחאה, למעט דרשות במסגדים בנושא המערה. אולם אם יוזהרו הדרסנים מבעוד מועד קרוב לודאי שרובם ימנעו מלקיים את הנחיות המועצה המסלמית לייחד את דרשת יום הששי לנושא המערה וזאת כדי לא להביע לעמות עם הממשל.

2. העתונות המקומית

- א. העתונות המקומית מהיום (12 אוגוסט) ממשיכה לדווח על הנושא, וסלושת העתונים ("אלקודס", "אלטעב" ו"אלפג'ר") מפרסמים ידיעות על ההדים וההגובות במדינות ערב בעניין הסידורים החדשים, ועל הצעדים שנוקטות מדינות אלה והליגה הערבית לטיפול בנושא.
- ב. "אלפג'ר" שואל את אונסק"ו מהי עמדתו בשאלת חלוקת מערת המכפלה, ומפרסם סקירה על חוליות מערת המכפלה, בה הוא מפרט את דרכי רכישת החזקה המסלמית במערה ושואל מהי זכותם של היהודים להשתתף עם המסלמים בבעלות על המערה.

3. אמצעי התקשורת הערבים

(נכון ל-12 אוגוסט 75 + 1830-0800)

- א. העתון המצרי "אלאח"באר" חמה על העיתוי לקביעת הסידורים החדשים במערה, דווקא בזמן בו מנסים להרחיק את ידאל מהאו"ם.
- ב. "פינא פלסטיין" ב"קול ערב" מקהיר קוראת למדינות האסלאם להתערב בנושא.
- ג. סוכנות הידיעות העראקית מוסרת כי התאחדות עזה"ד הערבים מגנה את חלוקת המערה ואת חילול צביונה של ירושלים, וקוראת לליגה הערבית ולארגונים בינ"ל להגביר את חשומת לבם לנושא.

ר. שרונאי, רס"ן
מ"מ יועץ לעניני ערבים

רל/יד

לוח: נספח

שיחה עם ג'עברי

- בשיחה שהתקיימה בין מפקד נפת חברון ובין ר"ע חברון ב- 12 אוגוסט 75, העלה רה"ע את הדברים הבאים:
1. בקט לבטל את משפטם של 4 האנשים שנעצרו בעקבות ההלוויה במערת המכפלה, שהיחה ביום 29 יולי 75, והנאשמים בהכאת קצין. טענתו היא שהג"ל אינו שפויים בדעתם ואין טעם בהעמדתם למשפט.
 2. יבקש לשחרר את עצורי ההלוחה מיום ששי, 8 אוגוסט 75, רק בשבוע הבא, היינו: לאחר שיווכח ש יום ששי, 15 אוגוסט, יעבור בשקט.
 3. מסר כי קיים שיחות הסברה והבהרה עם מספר אישים בנפה ומחוצה לה בנושא ההסדרים החדשים.
 4. הביע תמיהה על שלא פורסמו רשמית פרטים מדוייקים אודות מהות השינויים במערת המכפלה.
 5. הציע לר"אד אלח'טיב (מגורש מחברון הנמצא בביקור באזור) לדבר עם ראש המועצה המסלמית, יח' חלמי מחתסב, כדי שיבקר ביום ששי במערת המכפלה ויטכנע את הנוכחים לשמור על השקט.
 6. טרם הזמין את מחתסב לבקר במערה, והציע שאל"מ א.כהן ישוחח עם מחתסב כיו"ר המועצה המסלמית וכאחראי להחלטותיה, ויטיל עליו את האחריות למה שיקרה ביום ששי 15 אוגוסט.
 7. הבטיח לשוחח עם הקאדי השרעי כדי שהלז יתן סעור דת לפני תפילת יום ששי, במגמה להרגיע ולהשקט את הנוכחים.
 8. רמז כי מוטב שלא נחערב בכוח במקרה של הפגנה, ואפילו אם תמשיך לצעוד עד "ככר הסוטר" בעיר, שכן שם תתפזר ממילא.
 - (הערה: לא בקט שיחיר הפגנה כזו והסתפק ברמזים כמפורט ל עיל).
 9. רה"ע נסמע מודאג וחששן.

מפקדת אזור
יאורה ושומרון
 י. לעניני ערבים
 232451 טל'
 533 דת - 4
 75 יולי 10
 6.6/11/75

✓
 2.2.75
 (א.א.א.)

תפוצת קבע

הנדון: הטידורים החדשים במערת המכפלה - הדים וחגובות
 (המשך לשלנו: דת-4 - 526, מיום 8 אוגוסט 75)

1. כינוס המועצה המסלמית

- א. היום (10 אוגוסט) נערך כנס של המועצה המסלמית בירושלים, בו הוחלט להודיע לכל הדרשנים לייחד את דרשת יום ששי הקרוב (15 אוגוסט) לנושא מערת המכפלה ולהביע במסגרת הדרשה מחאה על הטידורים החדשים.
- ב. ביום ששי יהיה במסגד "אלאקצא" עקרמה עבדאללה, הידוע כלאומני קיצוני, ועל כן צפויה דרשה חריפה.
- ג. ראש השומרים במסגד "אלאקצא" מסר כי המועצה המסלמית לוחצת לתגובה חריפה, אך אינה זוכה להענות מצד הקהל.

2. הכנס בשכם

- א. היום (10 אוגוסט) התקיים בשכם כנס לדיון בנושא מערת המכפלה. בחום הכנס הובאה לממשל פטיציה המיועדת לשהב"ט, ממקד האזור ומושל שכם. בפטיציה נטען כי הטידורים במערת המכפלה נוגדים חוקים בינ"ל ומהווים חזרה לחוקי הג'ונגל. כן מכריזים בעלי הפטיציה כי יום ששי ה-15 אוגוסט יהיה יום אבל על חילול קדושת המערה (ראה נספח).
- ב. בכנס השתתפו חברי מועצת העיר, לשכת המסחר, ארגונים, איגודים ואגודות ונכבדים אחרים (ראה החתימות על הפטיציה בנספח). לא ידוע על משתתפים בכנס מנפות אחרות בשומרון.

3. האספה בחברון

- היום בבוקר התכנסו בלשכת ר"ע חברון חברי מועצת העיר, נציגי לשכת המסחר, ראשי עיריות חלזון ודורא וראש מועצת סמוע, ודנו בהסדרים החדשים במערת המכפלה ובאירועי יום ששי האחרון. ר"ע חברון אמר את הדברים דלהלן:
 "אנו מותקפים ע"י העם מחד, ומאידך נערכות הפגנות שאינן לטובתנו. איננו יכולים להתנגד בימים אלה להסדרים שקובעים השלטונות, ועלינו רק לבקש מהם שלא תהיינה פעולות חריגות וקיצוניות הן מצד היהודים והן מצד המסלמים".
 האספה החליטה לשלוח לשהב"ט, ממקד האזור ומושל חברון מברק המגנה את ההסדרים החדשים ואת ההפגנה שהייתה ביום ששי.
 רה"ע ציין כי בימים הקרובים תערך אספה כללית בעיריה, ומעובדה זו ומדרך הזמנת הנוכחים (שלפניה), אפשר להניח שהאספה הייתה מאולצת, ונועדה,

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

כנראה, להרגעת הרוחות, שכן ג'עברי יודע שראשי עיריות חלחול ודורא מבקרים אותו וטוענים כי הוא אשר הסכים להסדרים החדשים. יתכן כי לאספה הכללית יוזמנו אנשים מחוץ לנפה.

4. הגובות בנפות

א. חברון:

(1) בעיר יש שני זרמים עיקריים:

א) הזרם התוקף את ר"ע חברון על שהסכים מראש, לשענות, לצעדים טיעורכו במערת המכפלה.

ב) הזרם התוקף את המועצה המוסלמית, אשר כביכול ידעה מראש שצעדים אלה יבוצעו במערה. הציבור מסיק זאת מכך שהקאדי הטרי, החבר במועצה המוסלמית, נטל לעצמו חופשה בימים שלישי עד ששי, ואילו מנהל הוקף נסע לירדן.

הציבור החברוני צופה מהומות ביום ששי הקרוב, "יום מערת המכפלה".

(2) לווייה מסלמית נסחה לעבור דרך אוהל אברהם ושרה, אך שוכנעה ע"י המושל, בדרכי נועם, להמנע מכך.

ב. יריחו:

תושבי העיר אינם מרבים לדון בנושא, אך הם סבורים כי המסלמים המאמינים לא יעברו על הסידורים החדשים בשקט, וגם העולם הערבי לא יעבור על כך לסדר היום.

ג. ביחר הנפות אין הגובות והדים משמעותיים לנושא.

5. בעתונות המקומית

א. "אלקודט" מקדיש מקום נרחב לנושא, מתאר את ההפגנה מיום ששי בחברון ואח מחאות תושבי הנפה, ראוי מועצות חלחול, דורא ובית אומר. כן מדווח העתון על מברק מחאה של התאחדות איגודי העובדים שנשלח ל"הב"ט ועל גינוי מטעם האגודה לקיטום המשפחה באלבירה.

ב. "אלטעב" מצטט את מברק הגינוי של עיריית אלבירה ומדווח על מברק דומה של ר"ע עיריית יריחו.

ג. "אלטג'ר" מסתפק בציון המתיחות השוררת בחברון בעקבות ההפגנה שהיתה ביום ששי.

6. התראות לפעולות כזאה

א. ידיעות ממקורות בכמה נפות מוסרות על כוונות לטביחת כללית ברחבי הגדה ביום ששי, 15 אוגוסט 75.

ב. ב"אלקודט" מיום 9 אוגוסט התפרסם כי המוסדות והמועצות העירוניות והכפריות בנפת חברון יקיימו ישיבות חרוט לדון בנושא המערה.

ר. שרונאי,
מ"מ יועץ לעניני ערבים

רל/לר
לוט: נספח

נוסח העטיציה משכט

10.8.75

אל: שהב"ט
מפקד האזור
מושל שכט

החושבים הערבים הופתעו מהחלטת שלטונות הכיבוש בעניין חלוקת מערת המכפלה. החלטה זו נוגדת את עקרונות החוק הבינ"ל, אמנות האו"ם ועקרונות זכויות האדם. צעד זה נחשב למעין פרובוקציה נגד רגשי המסלמים בעולם וחילול כבוד המקומות הקדושים, וחזרה לחוקת הג'ונגל. לכן כל המוסדות והאגודות המקומיות וכל החושבים בנפת שכט מוחים נמרצות נגד צעד זה, מכריזים לעולם כולו כי מערת המכפלה היא מסגד מסלמי, דוחים כל נוכחות בה זולה המסלמים, וקוראים למצפון העולמי הקדוש להתערב לשמירת המקום המקודש לכל המסלמים ולביטול כל הצעדים שנעשו בהקדש האפשרי, כדי להרגיע את רגשות החושבים. הם מכריזים כי יום ששי, 15 אוגוסט, יהיה יום אבל על חילול מערת המכפלה וההתנכלות לקדושתה.

חתומים:

1. מוסדות הנשים וארגוני צדקה (חאג'ה ע'זליב; פאיזה עבד אלמג'יד).
2. יו"ר התאחדות האיגודים המקצועיים בשכט (מוחמד ע'אנס; זהיר אבו אלח'יאט).
3. יו"ר לשכת המסחר וחבריה (חאחס ענבתאוי).
4. ראש העיר וחברי המועצה (חאג' מעוז אלמצרי; חסן עבד אלהאדי; ג'מאל ח'יאט; עאדל אלשכעה; פוזי קאדרי).
5. בשם המהנדסים (זיאד סעד אלדין).
6. בשם הרופאים (חתימה לא ברורה).
7. בשם הרוקחים (חתימה לא ברורה).
8. חכמת אלמצרי.
9. עבד אלראוף אלפארס.
10. חמדי כנעאן.

הערה: יש עוד חתימות שלא פוענחו.

= חתאג אמאסג אמאל

לג אלג ליוה

מחלג

13-8 רג מחלג

אן יוסל אן חלגה עאל אטלג (חלגה)
הגסאל, חניטג חסלג
האטלג אא

8-22

15 ב. חלגה חלגה
מחלג אא

א

מ מ ר

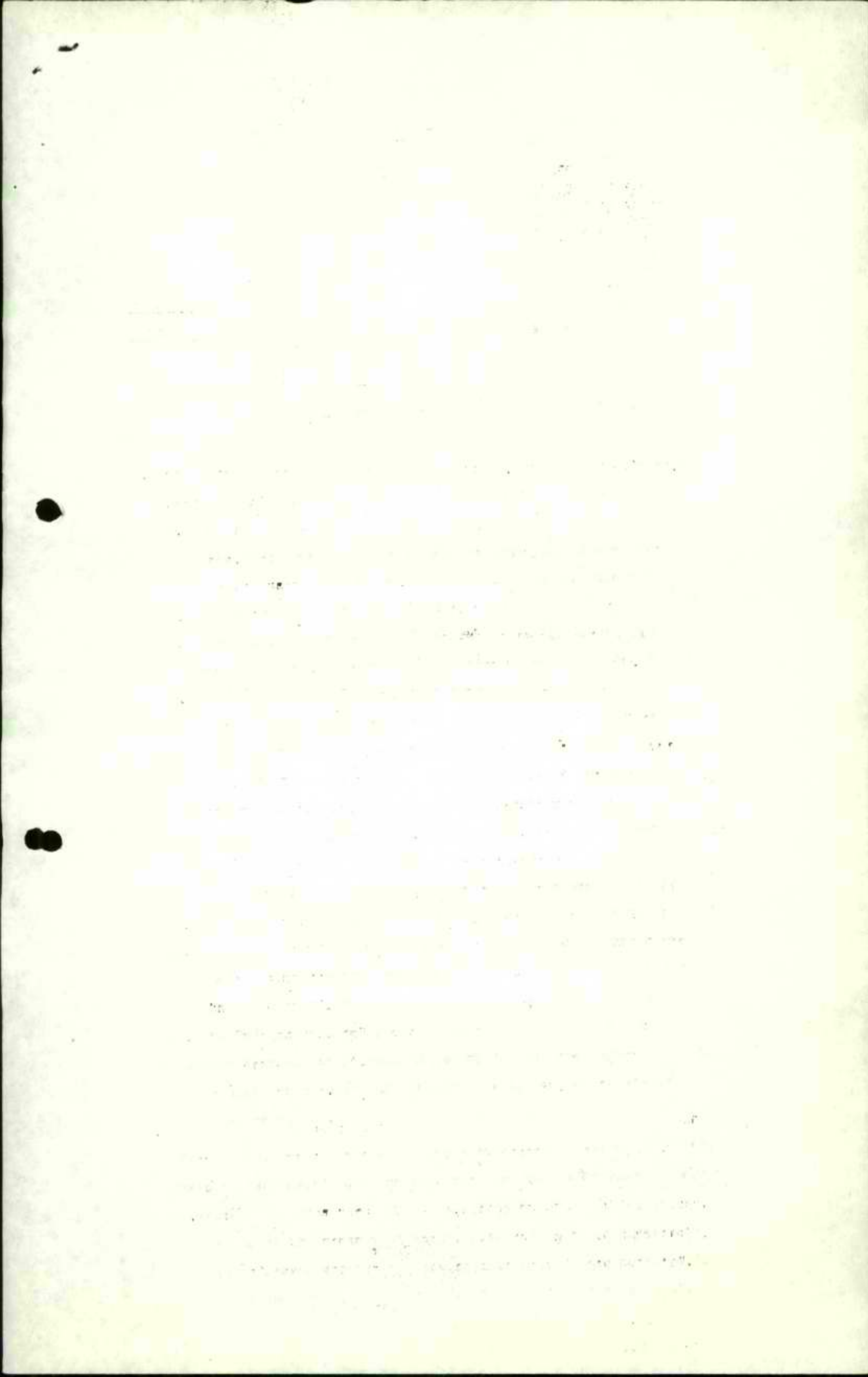
מפקדת
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
סל' 232451
אישי - 541
אוגוסט 75

2/2
אויא 13

תפוצת קבע

הנדון: שיחה עם ר"ע חברון

1. להלן עיקרי דברים שאמר בשיחה אתי ר"ע חברון, מחמד עלי אל-ג'עברי, ביום 13 אוג' 75:-
 - א. הניפוח של פרשת ההסדר החדש במערת המכפלה נובע מהסברה לקויה שלנו, ממגמה זדונית של ארצות ערב וירדן בראשן, ומהתנהגות המועצה המסלמית בירושלים.
 - ב. בקרב רבים בציבור נוצר הרושם המוטעה, כי חילקנו פיזית (ע"י הקמת קיר גבוה) את המכפלה באופן שאין יהודים יכולים להכנס לחלק המסלמי ולהיפך, ובכך הפקענו מידי המסלמים חלק מן המקום.
 - ג. בתחנות השידור ובעתונות הערבית בחו"ל הוא מותקף קשות על הסיכחו בעמדה של ישראל. לדבריו השיב על כך, כי "הסנקים שלו חלודים ולתוחתים שלו יש רק תחמושת אימונים" וכי כל מי שרוצה שינוי המצב במערת המכפלה יתכבד ויבוא לחברון ויראה לו כיצד לעשות זאת. הוא אף הזמין, כבעבר, כי תבוא מסלחת מארצות ערב כדי לעמוד בעצמה על המציאות בחברון ובמכפלה. אולם מובן, כי אף אחד אינו מוכן לכך, כי לא העובדות הן מעניינות... במיוחד הגדילה לעשות הפעם ירדן, אשר רואה בנושא זה דרך לקנות לה מחדש את אהדת הציבור הערבי.
 - ד. חששו העיקרי, כי התנהגות ארצות ערב תדרדר את המצב למצב דומה ל"תקרית הכותל" בירושלים ב-1929, כאשר חג' אמין אל-חסיני טילהב את דעת הקהל הערבית לכדי מעשים על רקע טענות שבחקר יסודן לגבי "הכותל המערבי".
 - ה. את "המועצה המסלמית" ובמיוחד את היו"ר שלה, שיח' חלמי אל-מחטב, הוא רואה כאשמים ב"ניפוח" הפרשה מבפנים, שהרי הם יודעים את העובדות לאשורן.
2. לאחר שהבהרתי לו את עמדתנו הנחושה למנוע כל הדרדרות או הפגנה בחברון ביום ו' לאחר התפילה הביע הסכמתו לסייע בהרגעת הרחחות והציע את הדברים הבאים:-
 - א. אנו נזמן לשיחת התראה אל המוסל, בנוסף לאנשי הדת וללשכת המסחר, גם את מועצת העיריה ("לכל יואטמו בעשיית קנוניה עם השלטונות"), את מח' אחרי העיר, כמה נכבדים נוספים ופעילי "האחים המסלמים".

- ב. הסכים לזמן אליו, לאחר הנ"ל, את הקאדי של חברון כדי להזהירו וכן לוודא, כי הדרך של יום ו', אכן יימנע מכל דרסה בעניין המכפלה.
- ג. אנו נקיים שיחת התראה חמורה עם מחתסב בירו ליום, שבה יידרש לוודא, כי לא תהיה כל הסתה בדרסה ביום ו', בין אם ע"י זימון הקאדי אליו והבהרת עמדתו זו ובין אם ע"י נוכחות שלו (מחתסב) במכפלה ביום ו'.
- ד. בכל שיחות ההתראה האלה הציע לנקוט לשון חקיעה ביותר והבטיח מצידו **למסור** את רוח דברינו ותכנם בעירו.
- ה. לדרוש מן העתונות המקומית - ובעיקר מ"אל-קודס" - להצניע את העניין ביומים הקרובים כדי שיוסיע הדבר בהרגעת הרוחות.
3. התרשמותי היא, כי ג'עברי לא נסוג בו כהוא זה מהעמדה הבסיסית שלו בעניין זה, וכי כל צעדיו מכוונים לסמור, ולו במעט, על דימוי ציבורי של מי שאינו עושה כל מעשיו בדבר הממשל. לא מן הנמנע, כי הוא יטלח מברקי מחאה נוספים בעניין זה, אך הוא רואה בכך את דרך המחאה היחידה הפתוחה בפניהם.
4. כפי שכבר ראינו בעבר, גט הפעם, כשמתקרב "מסבר", גוברת מחלתו של ג'עברי עליו, אם כי - בינתיים - לא עד כדי שיחוק פעילותו הציבורית.
5. ג'עברי חוסס (אם כי אינו מודאג, בינתיים) מפני אפשרות של הדרדרות בחברון בעקבות החפילה ביום ו' ועבטיה לפעול מצידו להרגעה. מאידך הוא רואה חשיבות רבה באזהרות חקיעה מצידנו את הגורמים הסונים בעיר.

5/10

ד"ר אמנון כהן, אל"מ
יועץ לענייני ערבים

אכ/מט

מפקדת אזור
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
סל' 232451
דח-4 - 542
13 אוגוסט 75

2/2 חיוני

תפוצת קבע

הנדון: הסידורים החדשים במערת המכפלה -
הדים וחגובות ליום 13 אוגוסט 75

1. בחלק מהנפוח קויימו שיחות התראה לקראת יום ששי, 15 אוגוסט, עט ראשי הערים רל"שי המסחר ובעלי משרות דחיות, ולהלן חגובותיהם:

א. שכס:

רה"ע ורל"ש המסחר אינם צופים ארועים כלשהם ביום ששי. בחי המסחר בעיר סגורים ממילא ביום ששי, שהוא יום השבחון השבועי.

ב. בית לחם:

ר"ע בית לחם ובית סאחור, הקאדי של בי"ל והאמאט של בית סאחור, אינם צופים פעילות כלשהי ביום ששי, במסגדים או מחוצה להם.

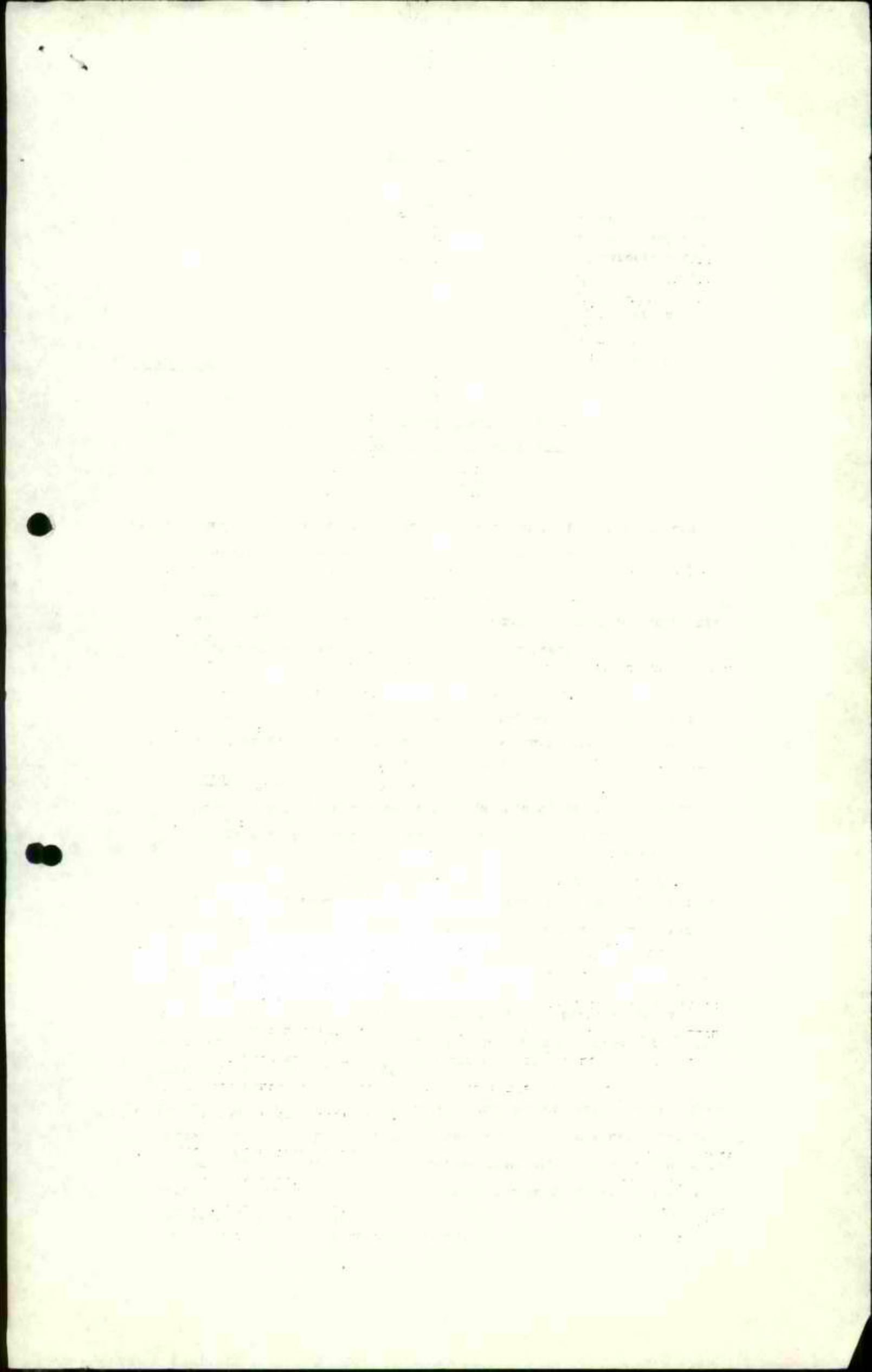
ג. יריחו:

רה"ע, רל"ש מסחר והדרשן, מאמינים כי לא תהיה כל פעילות וחי המסחר יתנהלו כסדרם; הדרשן טען שלא יעלה כלל את נושא המערה בדרשתו.

ביתר הנפוח תקויימנה מחר שיחות התראה.

2. בסיחה שהתקיימה היום עם ר"ע חברון אמר, כי ניפוח נושא מערת המכפלה נובע בין היתר מהסברה לקויה, והמליץ על אזהרות תקיפות לאנשי דח וראשי ציבור (ראה שלנו: איטי-541, מיום 13 אוגוסט 75). בחברון מוסיפות להתקבל חגובות בגנות הסידורים החדשים, חוך העלאת ההסערה כי כוונת הממשל להשתלט בהדרגה על המערה. היום אורגנה בחברון הפגנה קטנה, של כמה עשרות אנשים, ע"י חושב העיר הידוע כבלתי שפוי בדעתו. כן ארעו בעיר מקרי זריקת אבנים לעבר מערת המכפלה ולעבר חיילי צה"ל.

3. בג'נין ובטו"כ ובסקטור הכערי בשחי נפות אלה מוסיפות להשמע חגובות שליליות מאופקות ומוגבלות, אך ללא כל כוונה לפעילות מסוג כל שהוא ביום ששי, 15 אוגוסט. דברי שר הבטחון, שהסדורים החדשים במערת המכפלה הנם סופיים ואינם נחנים לשינוי, התקבלו בצורה קשה בקרב האוכלוסיה שהחלה להבין כי אפסו הסיכויים לשינוי ההחלטה.

4. "אלטעב" מהיום מוסר כי קבוצת צעירים מחברון ארגנה אהמול (12 אוגוסט) אחה"צ הפגנה שיצאה מהמערה, אך פוזרה ע"י כוחות משטרה וצבא, שגם בצעו מעצרים (הערה - לידעה אין שחר). שלושת העתונים המקומיים מדווחים על מברקי המחאה של עיריית בית סאחור והתאחדות הסתדרויות בעלי המקצועות החופשיים.
5. פרט לידעות האינפורמטיות על הפעילות הננקטת במדינות ערב בחגובה על הסדורים החדשים במערה, נרשמו ההתייחסויות דלהלן באמצעי התקשורת הערבים:
א. פרטון "קול המהפכה הפלסטינאית" מקהיר אמר, בחגובה על הצהרת שהב"ט כי ההחלטה בדבר מערת המכפלה אינה נכונה לשינוי, כי על האומה הערבית להבין שצריך לפעול ע"י כוחות מזוינים ובדרך של לחימה, ולא ע"י כינוס ועידות.
ב. "קול ערב" מקהיר טען כי ישראל התגרתה בגלוי ברגשות המסלמים ובהחלטות האו"ם, וציין כי ב- 8 אוגוסט ניסו חושבי חברון להתנגד בכוח לביצוע ההחלטה, ו- 20 מביניהם נעצרו.
ג. העתון הירדני "אלדסתור" דווח ב- 11 אוגוסט על המחאות והגיבויות של אישים וגופים בגדמ"ע, בהסתמכו, כנראה, על העתונות הערבית המקומית.
6. במסך היום נחקלו מספר התראות לגבי הפעילות הצפויה ביום ששי, 15 אוגוסט:-
א. הפגנה גדולה בחברון.
ב. מתפללים מכל ערי הגדה יגיעו ביום ששי למערת המכפלה ובחום התפילה יפגינו כולם בחברון.
ג. שביתת מסחר בחברון ובשכם.
ד. שביתת שבת במערה.
ה. המתפללים במסגד אלאקצא לא יעזבו את המסגד בחום תפילת יום ששי.

ר. שדוני, רס"ן
מ"מ יועץ לענייני ערבים

רש/יד

מטקד אזור
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
סל' 232451
דח-4 - 545
14 אוגוסט 75

212
(212)

V

תפוצה קבע

הנדון: הסדורים החדשים במערת המכפלה -
הדים ותגובות ליום 14 אוגוסט 75

המצב בנפות

1. חברון

א. המושל קיים שיחות התראה עם כ - 20 מנכבדי העיר. הקרואים טענו כי אין ביכולתם להיות אחראים למעשיהם של מעוררי ההפגנות, וכי זה מתפקידו של הממשל. עם זאת יעשו כל שביכולתם לשמור על הסדר בעיר ולמנוע הפגנות והתנגשויות בין יהודים ומוסלמים. טענו כי המברק שנשלח ב - 10 אוגוסט אל שהב"ט, מטקד האזור ומושל חברון, בו נקראו החוטבים לשמור על השקט, לא זכה לשום תגובה מהשלטונות, דבר שאינו תורם לאמון ההדדי בין הממשל ונכבדי העיר, ואינו מעניק גיבוי וסמכות לנכבדים ביחס לאחריות המעשית כלפי תושבי העיר. כן ציינו שהב"ט הקודם בא בדברים עם ר"ע חברון ונכבדים אחרים בעיר ביחס לסידורים שנקבעו לפני מספר שנים במערת המכפלה, והם מבקשים כי שהב"ט הנוכחי יעיין מחדש בהחלטה, וידון עם רה"ע, ויחד עמו יגבש דעה בנושא הסידורים החדשים.

ב. משיחות עם תושבים בעיר הסתבר כי, לדעתם, המוסדות הדתיים המסלמים החמרמו על החלטה הממשלה, במיוחד מכיוון שהממשלה קבלה "החלטה" - כשהדגש על מלה זו - בנושא דתי מסלמי רגיש. המסמעות של קבלת החלטה היא, שהנושא שייך בלעדית למחליט, ולכן היא מתפרשת כהשתלטות ישראלית על המערה. כן זועמים אנשי הדת על שהחלטה הייתה חד - צדדית בנושא הנוגע לסני צדדים (יהודים ומוסלמים). לדעת תושבים בעיר ירגעו הרוחות רק כאשר כלי התקשורת הערבים והעתונות המקומית יחדלו מלעסוק בנושא, ובינתיים יתכן כי התושבים שיוספעו מהתעמולה יצאו בהפגנות להבעת רגשותיהם.

2. ג'נין

א. רה"ע, חברי מועצה, רל"ט מסחר, שני האמאים והמפתי זומנו לשיחת התראה עם סגן המושל. כולם טענו כי אין להם כל ידיעות על כוונות להפגנה.

שני אמאים הודיעו כי אינם מתכוונים להעלות את הנושא בדרשת יום ששי, ואילו המופתי של ג'נין החכוון לדון בנושא, בטענה כי אמנם לא קבל הנחיות מהמועצה המסלמית, אך הפרסום בעתונות בנושא זה הווה הנחיה עבורו. לאחר שהוזהר בשנית הבטיח להמנע מלגעת בנושא המערה בדרשתו.

ב. תושבי העיר ממשיכים לגלות חוסר עניין בנושא, ורובם טבורים כי לא יהיו ארועים מטמעותיים ביום ששי, 15 אוגוסט.

ג. ראשי עיריות מנפת ג'נין, רל"ש המסחר והמופתי של ג'נין שלחו למושל הנפה מברק, בו מחו על הווקפנות נגד מערת המכפלה וחלוקתה בין היהודים והמוסלמים. לטענתם פוגע הדבר בזכויות המוסלמיות, ולכן הם מבקשים לבטל את ההחלטה.
(הערה: מברק כנ"ל נשלח, כנראה, גם לשהכ"ס ושר הדתות).

3. שכם

א. רה"ע חזר וטען כי אינו צופה פעילום מחר.

ב. 10 מאנשי הדת, שזומנו למושל לשיחת החראה, אמרו כי הם מתנגדים להפגנות וכי אינם מתכוונים להסית, אך אינם יכולים להספיע על הקהל, שמקבל השראה מגורמים מחוץ למסגדים. הם מחו על "חלוקת" המערה והביעו התנגדותם לסימפסומים של נוכחות יהודים במערה (הכנסת יין, כלבים, נשים בלבוש בלתי צנוע). משהוסבר להם כי המערה לא חולקה וכי המדובר רק בסידורי תפילה, ציינו כי מוטב להסביר את העובדות, כדי להרגיע את הרוחות.

4. טו"ב

א. אנשי הדת סנקראו לשיחת החראה עם המושל, אמרו כי לא קבלו כל הנחיות מהמועצה המסלמית וכי אין להם כל כוונה להעלות את הנושא במסגדים.
גם רה"ע ורל"ש המסחר מאמינים שלא יהיו ארועים בעיר מחר.

5. ביחר הנפות - אין תגובות.

עתונות מקומית

6. "אלקדם", "אלפג'ר" ו"אלשעב" מצטטים עתונים ישראליים המדווחים על הכנות למניעת תסיסה בגדמ"ע. "אלפג'ר" מספר על המתיחות בחברון, מציין את מספרן הרב של המכוניות הצבאיות הסוככות בעיר, ומזכיר (תוך ציטוט מ"מעריב"),
אח החלטת המועצה המוסלמית בדבר יחוד דרשת יום ששי לנושא המערה. כן מציין "אלפג'ר", בצטטו את "מעריב", כי בקרב חוגים מוסלמים בירושלים נשקלת אפשרות להבאת אלפי מוסלמים לחברון ביום ששי.

אמצעי התקשורת הערבים7. א. ירדן

"אלדסחור" ב - 13 אוגוסט מדווח על שביתה כללית בגדמ"ע ב - 15 אוגוסט.

ב. מצרים

במאמר המפרכה מהיום סוען "אלאהראם" כי העולם המוסלמי לא יסכים לחלוקה המערה, ומאיים על ישראל שפגיעה במקומות דתיים והסטוריים תעלה לה במחיר יקר.

ג. סוריה

עחוני דמשק מהיום (14 אוגוסט) דווחו על מתח רב בגדמ"ע. לדבריהם תגיע הפעילות ההמונית לשיאה ב - 15 אוגוסט בשביתה כללית. רדיו דמשק דווח היום שהכועצה המסלמית הורחה לממונים על המסגדים לייחד את דרטה יום טעי לנוא חילול מערת המכפלה. כן צופה הרדיו שביתה כללית ב - 15 אוגוסט. פינת פלסטין ברדיו דמשק סענה היום כי יהוד המערה החל ביום הראשון של הכיבוש, וכי החידוש הוא במעמד הרשמי שהוענק לו. מחר בבוקר יוכיחו תושבי הגדמ"ע בהפגנה עממית סוערת, שישראל אינה מטובלת ליסול שמץ מערביותה של המערה. תושבי הגדמ"ע הכבושה יוכיחו לישראל שהיא אינה חזקה יותר מהערבים ולא תגיע לרמתם אף פעם.

ד. עראק

רדיו בגדד דווח שמחר תהיה בגדמ"ע שביתה סתהפוך להפגנה סוערת.

ר. שרונגי, רס"ן
מ"מ יועץ לענייני ערבים

רל/יד

27.7.75

למי ידוע

התעניין נמצא

הקצין גורדון דאמן

המכתב שכתב

היה

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: י"ד באב תשל"ה
22 ביולי 1975

מספר:

אל: אל"מ א. כהן, י.ע.ע. מפקדת אזור יהודה ושומרון
מאת: נציג המשרד אצל הממשל הצבאי

הנדון: תזכיר הוקף על התנכלויות למוסלמים במערות המכפלה

מס"ב תזכיר בערבית בנדון מ-14.6.75 ובו אזכור מפורט של 77 תלונות.
איני יודע למי הוגש התזכיר, אך דומני כי הגיוני לשער שהוגש, למשל,
לועידת שה"ח של המדינות המוסלמיות בג'דה. הוא יוכל לשמש את הערבים
בכל מתקפה בנדון כשיחליטו עליה.
כדאי אולי לבקש מנפת הכרונן הערות לתזכיר זה לשימוש אם נצטרך לכך.

בברכה,

אוריאל

דוד אריאל

העתיק:
מר א. קדרון, המנכ"ל
אל"מ דב שפי, האוס הפעולה בשטחים, משרד הכסחון
הגב' י. ורד, מנהלת מזחי"ם
המרכז

דא/רד

DECLASSIFICATION

DATE 11/13/2003 BY 60322

REASON FOR DECLASSIFICATION

FOUO

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 11/13/2003 BY 60322

EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE, THIS DOCUMENT IS UNCLASSIFIED

DATE 11/13/2003 BY 60322
REASON FOR DECLASSIFICATION
FOUO
ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 11/13/2003 BY 60322

FOUO

FOUO

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 11/13/2003 BY 60322
REASON FOR DECLASSIFICATION
FOUO

FOUO

י.א.א.
סניף

ט

1500

מפקדת אזור יהודה ושומרון
יועץ לעניני ערבים

- 1 -

סימוכין

תאריך

1. כל שיתוף במי גורל יהודה
= אמרו המדינאים בן היום
הסבב במי גורל יהודה וארץ ישראל
(בין כל המדינות)
: המסגרת של כל המדינות.
= לא נמצא מן המדינות הסכמה של המדינות
הארציות וכל המדינות נמצא המדינות הארציות
במסגרת המדינות

מפקדת אזור יהודה ושומרון
יועץ לעניני ערבים

סימובין

11

תאריך

= סיכום תפילת אסאלה במועצת העיר
תפילת אסאלה בהסדר עם הממשלה

= אין שיתוף לענין ימי חול ואין תפילה

= אין הסדר יום

= עצמון ממון שולחן (א/הפ) - כנסת חלפה

ר"ר

למל

י"ד באב תשל"ה
22 ביולי 1975

אל : אל"ם א. כהן, י.פ.ע. מפקדת אזור יהודה ושומרון
מאחז נציג המשרד אצל הממשל הצבאי

הנדון: תזכיר הוקף על התנכלויות למוסלמים בפקרת המכילה

מס"ב תזכיר בערבית בגדון מ-14.6.75 ובו אזכור מפורט של 77 תלונות.
איני יודע למי הוגש התזכיר, אך דומני כי הגיוני לשער שהוגש, למשל,
לועידת ש"ח של המדינות המוסלמיות בג'דה. הוא יוכל לשמש את הערכים
בכל מחקרה בגדון כשיחליטו עליה.
כדאי אולי לבקש מנפת הכרון הערות לתזכיר זה לשימוש אם נצטרך לכך.

נ כ ר כ ה,

20/7

דוד אריאל

העמק
סר א. קדרון, המנכ"ל
אל"ם רב שבי, מאוס המעולה בשטחים, משרד הבטחון
גנב' י. וור, מנהלת מוזיא"ם
המרכז
(27.7.75) (החן)

דא/רד

100-100000-100000

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF JUSTICE

INVESTIGATION OF THE ACTS OF VIOLENCE

AND THE DESTRUCTION OF PROPERTY
BY THE ACTS OF VIOLENCE
AND THE DESTRUCTION OF PROPERTY
BY THE ACTS OF VIOLENCE

AND THE DESTRUCTION OF PROPERTY
BY THE ACTS OF VIOLENCE

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000

الرقم : م أ خ / ١٩ / ٥٢
التاريخ : ٥ جمادى الثانية ١٣٩٥
وفق : ١٤ / ٦ / ١٩٧٥ م

الحرم الابراهيمي الشريف في ظل الاحتلال الاسرائيلي

السام

دخلت قوات الاحتلال الاسرائيلي مدينة الخليل في يوم الخميس التاسع من حزيران سنة ١٩٦٧ ، ومنذ اللحظة الاولى باشروا في اعتدائهم على هذا المسجد الاسلامي والذي بني مسجدا منذ صدر الاسلام وقد دخله جنود الاحتلال عنوة ومعهم كبير الحاخامين ورفعوا العلم الاسرائيلي عليه بضعة ايام ومنعوا اصحابه المسلمين من الدخول اليه فترة من الزمن ثم توالى الاعتداءات كما يلي : -

١ - منذ اليوم الاول من الاحتلال بدأ الجنود والعسكريون والمدنيون من اليهود بدخول الحرم الابراهيمي غير عابئين بحرمه هذا المسجد فقد كانوا يدخلونه بنعالهم ويدوسون فوق السجاد الذي يصلي عليه المسلمون ويضعون جباههم عليه اثناء السجود مما اضطر المسلمين رفع السجاد وكانت فئة من الجنود تقف على مدخل الحرم الابراهيمي وتمنع المسلمين من الدخول الى هذا المسجد لاداء الصلاة .

٢ - وعندما حل شهر رمضان وهو شهر عبادة متواصلة بالنسبة للمسلمين وكان ذلك في شهر تشرين ثاني من سنة ٦٧ م وهو فصل شتاء ومن العادة ان يكون الحرم في هذا الفصل مغروشا بالسجاد في جميع ارجائه حتى يتمكن المسلمون من الجلوس عليه طيلة النهار ومعظم الليل لاداء عباداتهم منعت سلطات الجيش دائرة الاوقاف من فرش السجاد وقدم المسؤولون احتجاجا على ذلك وقدم سماحة رئيس الهيئة الاسلامية ومجلس الاوقاف احتجاجا آخر بتاريخ ٦٧/١١/٣٠ الى وزير الدفاع وطلب منه السماح لاداء الاوقاف بفرش السجاد الا انه لم يستجب لطلباتهم .

٣ - ادخلت السلطات الاسرائيلية خزانة خشبية وفيها نسخة من التوراة الى الحاضرة الابراهيمية وقدم مدير الاوقاف بتاريخ ٦٧/١٢/١٨ احتجاجا الى الحاكم العسكري في الخليل وقد وعد وزير الدفاع بفرش هذه الخزائن الا انه لم يفعل .

٤ - لم تعبأ السلطات بالاحتجاجات بل بالعكس سمحت الى الزوار اليهود بدخول الحرم الابراهيمي منتهكين شعور المسلمين فثانوا يدخلون الى الحرم بالاناشيد والشعائر الدينية ويشوشون على المسلمين اثناء اداء صلواتهم وقد احتج مدير الاوقاف بتاريخ ٦٨/١/١٣ الى الحاكم العسكري في الخليل الا انه لم يجد ادنا صاغية .

٥ - دخل الزوار الاسرائيليون الى الحرم الابراهيمي الشريف ليلة ١١/١٠/٦٨ - الساعة ١٢ و٣٠ ويقوا فيه حتى طلوع الشمس واقاموا شعائر دينية في الحاضرة الابراهيمية واليعقوبية ودخلوه في يوم ٦٨/٩/٢٣ من الساعة ٦ و٣٠ وحتى ١٠ و٣٠ بعد الظهر واقاموا شعائر دينية ايضا ، وفي يوم ٦٨/١٠/١ من الساعة الخامسة صباحا ويقوا فيه حتى الثالثة مساءً وكذلك في يوم ٦٨/١٠/٢ وقد احتج سماحة رئيس البلدية والقاضي الشرعي ومدير الاوقاف والمفتي وعدد كبير من وجهاء المدينة لرئيس الوزراء ووزير الدفاع والحاكم العسكري العام والحاكم العسكري في الخليل ولكن دون جدوى وكذلك احتج جميع قضاة الشرع في الضفة الغربية لوزير الدفاع ولاقوى احتجاجهم نفس المصير .

- ٦ - اجاب الحاكم العسكري في الخليل رئيس البلدية والمحتجين بالاستهجان على احتجاجهم وانه لا يعتبر دخول بضع عشرات من اليهود الى الحرم واقامة شعائرهم الدينية بمناسبة عيد راس السنة اعتداء على مقدساتهم وهذا الجواب بحد ذاته يعتبر اعتداءً .
- ٧ - بتاريخ ١١ / ١٠ / ٦٨ قامت سلطات الاحتلال بنسف الدرج المؤدى الى الحرم الابراهيمي مع البوابة الرئيسية من الناحية الشرقية للحرم وهو المعروف بباب - الناصر قلاوون - وهو باب ذو طابع اشرى اقامه الناصر قلاوون قبل سبعمئة سنة تقريبا وعليه يدان اثريتان من البرونز اخذ احدهما احد الضباط اليهود اثناء عملية النسف ثم اعيدت وضاع الاخرى تحت الانقاض ، كما ان الدرج الذي تم نسفه هو من الاثار التاريخية اذا اقيم في عهد العباسيين وقد احتج على هذا الاجراء سماحة رئيس البلدية والقاضي الشرعي ومدير الاوقاف وعدد كبير من العلماء والوجهاء الى وزير الدفاع والحاكم العسكري العام وحاكم الخليل العسكري .
- ٨ - ونفس التاريخ ١١ / ١٠ / ٦٨ قامت سلطات الاحتلال بهدم البئر الاثرية الملاصقة لسور الحرم وهي بئر اثرية انشئت في عهد صلاح الدين الايوبي ويستعملها المسلمون للوضوء .
- ٩ - بتاريخ ٢١ / ١٠ / ٦٨ منع الضابط المسئول عن الحراسة مؤذن الحرم من اداء اذان العصر ويثبت ان السلطات هي نفسها التي تنفذ هذه المخططات .
- ١٠ - بتاريخ ٢٣ / ٥ / ٦٩ حضر ثلاثة جنود الى الحرم الابراهيمي بعد صلاة العشاء ومعهم عدد من المستوطنين وارغموا حارس الحرم الليلي على فتح الباب وادخلوا طاولات وكراسي وادوات عبادة الى الحرم وبقوا فيه حتى الثانية عشرة والنصف ليلا ، وقد احتج سماحة رئيس مجلس الاوقاف على ذلك لوزير الدفاع وقد لك علماء الخليل .
- ١١ - بتاريخ ٢٨ / ٦ / ٦٩ منع بعض المستوطنين اليهود ثلاث نساء مسلمات من زيارة ضريح سيدنا اسحق كما منع المدعو (ليفنجر) وهو من المستوطنين سيدتين من دخول الحاضرة الابراهيمية بحجة انه يصلي وقد احتج مدير الاوقاف وسماحة رئيس مجلس الاوقاف على هذا الاعتداء لوزير الدفاع .
- ١٢ - بتاريخ ١٣ و ١٤ / ٩ / ٦٩ قامت فئة من اليهود وتحت اشراف سلطات الاحتلال باداء - الصلوات في الحاضرة الابراهيمية من الساعة الثامنة صباحا وحتى الواحدة بعد الظهر وشوشوا على المسلمين اثناء صلاة الظهر وفي مساء الاحد ٢١ / ٩ / ٦٩ قامت الفئة المذكورة وتحت اشراف السلطة باداء الصلاة في الحاضرة الابراهيمية من الساعة الخامسة الى الساعة الثامنة مساءً وبتاريخ ٢٢ / ٩ / ٦٩ قامت هذه الفئة وتحت اشراف السلطة ايضا باداء الصلاة في الحاضرة الابراهيمية من الثامنة صباحا وحتى حوالي السابعة مساءً وقد احتج مدير الاوقاف على ذلك الى الحاكم العسكري في الخليل .
- ١٣ - بتاريخ ١٧ / ١ / ٧٠ دخل المستوطنون الى الحرم الابراهيمي ومعهم كلب وهو نجس في الشريعة الاسلامية ، وقد احتج مدير الاوقاف وسماحة رئيس مجلس الاوقاف على ذلك لوزير الدفاع .
- ١٤ - في نيسان سنة ٧٠ م ادخل المستوطنون وتحت اشراف السلطة كراسي وضعوها في الحاضرة الابراهيمية وقد احتج على ذلك للحاكم العسكري في الخليل وطلب اليه العمل على رفعها ولم يستجب .

- ١٥ - بتاريخ ٧٠/٦/٩ وفي الساعة العاشرة والنصف مساءً دخل بعض المستوطنين وتحت إشراف السلطة إلى الحرم الإبراهيمي ومعهم كلبان وقد ادخلوا معهم أيضاً طاولة خشبية وضعوها في الحضرة الإبراهيمية وقد احتج سماحة رئيس مجلس الأوقاف على ذلك لوزير الدفاع والمسولين في الخليل إلى الحاكم العسكري في الخليل .
- ١٦ - بتاريخ ٧٢/٥/١٦ دخل اليهود إلى الحرم الإبراهيمي الشريف ليلاً بعد التاسعة مساءً واستمروا حتى الواحدة بعد منتصف الليل وقد احتج سماحة رئيس مجلس الأوقاف ومدير أوقاف الخليل على ذلك .
- ١٧ - بتاريخ ٧٠/٨/٦ وفي الساعة التاسعة إلا ربعاً ليلاً اكتشف حارس الحرم وجود شاب يهودي يختبئ في الحرم وألقى القبض عليه وسلم للشرطة وأدعى أنه تأخر بقصد الصلاة في الحرم ليلاً .
- ١٨ - بتاريخ ٧١/٩/٢٠ دخل المستوطنون إلى الحرم من ٧٣٠ صباحاً حتى الواحدة والنصف ظهراً ومنعوا جنازة من الدخول .
- ١٩ - بتاريخ ٧١/٩/٢٨ دخل المستوطنون اليهود إلى الحرم الإبراهيمي في الساعة الخامسة مساءً ومارسوا عبادتهم في الحضرة الإبراهيمية حتى الثامنة مساءً .
- ٢٠ - بتاريخ ٧١/٩/٢٩ حضر المستوطنون إلى الحرم في الساعة ٧٣٠ صباحاً ويقوا فيه حتى السادسة والنصف مساءً يمارسون عبادتهم وصياحهم وتشويشهم على المصلين المسلمين .
- ٢١ - بتاريخ ٧١/١٠/٤ دخل أولاد المستوطنين وعبثوا بالحواجر الخشبية الموضوعة لمنع الزائرين من اجتياز السجاد ورفعوها وبدأوا ياكلون البزر والفستق داخل الحرم ويرمون القشور على الأرض .
- ٢٢ - دخل المستوطنون على الحرم الإبراهيمي بتاريخ ٧١/١٠/١١ من الصباح وحتى الثانية عشرة وأقاموا فيه حفلات الرقص ثم بدأوا يشوشون على المسلمين أثناء صلاتهم الظهر .
- ٢٣ - دخل المستوطنون إلى الحرم الإبراهيمي مساء السبت ٧١/١٠/٦ في الساعة التاسعة ليلاً ويقوا فيه حتى الواحدة .
- ٢٤ - بتاريخ ٧٢/١/١٣ استدعى الحاكم العسكري رئيس السدنة وطلب إليه منع الجنائز من دخول الحضرة الإبراهيمية بحجة أنها كنيس، وكذلك حاول الدكتور امنون تثبيت هذا الواقع إذ حضر إلى الحرم بتاريخ ٧١/١/١٨ وبتاريخ ٧١/١/٢٠ ، وطلب إلى رئيس السدنة نفس الطلب مدعياً أنه اتفق شفويًا مع سماحة رئيس مجلس الأوقاف على ذلك .
- ٢٥ - بتاريخ ٧٢/٢/١٧ طلب الحاكم العسكري من رئيس السدنة إغلاق الباب الشرقي للحرم أثناء زيارة اليهود للحرم وأخبره بأنه إذا لم ينفذ ذلك فإنه سيفلقه بالقوة وهذا تدخل من الحاكم في شؤون إدارة هذا المسجد .
- ٢٦ - بتاريخ ٧٢/٥/١٩ دخل اليهود إلى الحرم الشريف ليلاً بعد التاسعة مساءً واستمروا فيه حتى الواحدة بعد منتصف الليل وقدم احتجاج للحاكم العسكري في الخليل مدير الأوقاف وآخر إلى وزير الدفاع من سماحة رئيس مجلس الأوقاف .

- ٢٧- بتاريخ ٢٠/٢/٧٢ حضرت فئة من المستوطنين الى الحرم وبدأت في اقامة شعائر دينيه ثم تمادت في التحدى واخذوا بعض الحصر الموجودة في الحرم للصلاة وضعوها امام مقام سيدنا ابراهيم وداموا عليها بالنعال ولم يراجعهم رئيس السدنة اجابه الشخص الذي يقودهم قائلا (هذا بيتي) ورفض ، اعادة الحصر وقد اتصل مدير الاوقاف بمستشار الحاتم العسكري واخبر بما حدث وطلب اليه الحضور ليرى بعينه الا انه لم يستجب وقدم احتجاجا بذلك .
- ٢٨- بتاريخ ١/٩/٧٢ دخل في الساعة الواحدة ظهرا احد عشر شخصا من اليهود المستوطنين الى الحرم وكان احد هم يحمل مسدسا وآخر يحمل رشاشا ودخلوا الى الحرم عنوة وقد اتصل رئيس السدنة بالحاكم العسكري الذي نزل الى الحرم وشاهد هم ولم يتخذ اجراء معهم .
- ٢٩- بتاريخ ٦/١/٧٢ دخل اليهود الى الحرم ولم يتمكن المسلمون من اداء صلاة العصر بسبب التشويش المقصود من اليهود ونفخهم البوق اثناء الصلاة .
- ٣٠- بتاريخ ١٠/٩/٧٢ دخل المستوطنون الى الحرم الشريف في الساعة السابعة والنصف صباحا وتحت اشراف السلطة وبحضور الحاكم العام للضفة الغربية واقاموا معه حتى الثانية عشرة والنصف ظهرا واقاموا طقوسهم الدينية مصحوبة بالصياح ونفخ البوق وقد احتج مدير الاوقاف والقاضي الشرعي للحاكم العام اثناء وجوده في الحرم الا انه لم يستجب واثناء ذلك اعترضوا فضيلة المفتي ومنعوه من المرور امام الحضرة الابراهيمية واستمروا في صياحهم حتى ان المسلمين لم يتمكنوا من اداء صلاة الظهر .
- ٣١- بتاريخ ١١/٩/٧٢ دخلوا الحرم كالسابق وباعداد كبيرة وبحضور الحاكم العام وقد حاولوا منع المؤذن من اداء الاذان ولما لم يستجب بدأوا في نفخ البوق حتى لا يسمع الاذان .
- ٣٢- بتاريخ ١٤/١/٧٢ دخلت فئة من الشباب اليهود الى الحرم الابراهيمي حوالي الساعة العاشرة صباحا واخذت تصيح وتصفق وتطبل وترسل الاناشيد ثم خرجوا بعد اداء ما ارادوا .
- ٣٣- بتاريخ ٣٠/٩/٧٢ منع الجنود اليهود جنازتين من الدخول الى الحرم واحتج سماحة رئيس مجلس الاوقاف على هذا الاجراء لوزير الدفاع .
- ٣٤- بتاريخ ٣١/١٠/٧٢ استدعى الحاكم العسكري في الخليل دلا من مدير الاوقاف ورئيس السدنة وابلغهم ان الحكومة قررت : -
- ١- ضم اليعقوبية لتكون مئانا لصلاة اليهود بالاضافة الى الابراهيمية .
 - ٢- سقف الساحة الواقعة بين الحضرة الابراهيمية واليعقوبية (الصحن) .
 - ٣- وضع اثاث ثابت في هذه الاماكن واثاث غير ثابت .
 - ٤- منع الزائرين من دخول هذه الاماكن اثناء تواجد اليهود فيها .
 - ٥- وضع حواجز لتفصل بين الطوائف اليهودية اثناء الصلاة لوجود اختلاف في العقيدة بين طوائفهم .
 - ٦- انهم سيستعملون الحرم الابراهيمي ببيعة في الاعياد الرسمية عندهم .
 - ٧- انهم سيدخلون الحرم في ايام الجمع من الساعة الرابعة وحتى الخامسة مساء استقبالا للمسلمين .

- ٣٥ - بتاريخ ١٠ / ١١ / ٧٢ ادخلت السلطات خزانة فيها كتاب التوراة ووضعوها في اليقورية مع خزانة كبيرة اخرى وادوات عباده ثم حضر الحام العسكري بنفسه في الساعة الواحدة بعد الظهر ووضع كفيه من الراسي وقد احتج على ذلك مدير الاوقاف والقاضي الشرعي والمفتي ورئيس السدنة الى الحاكم العسكري مباشرة ولكنه لم يستجب لطلبهم .
- ٣٦ - وضعت سلطات الاحتلال آرمات مثوبة بالعبرية والانكليزية تشير الى طريق الدخول وطريق الخروج ، أى انهم يمارسون الادارة والترتيب في الحرم .
- ٣٧ - بتاريخ ١٢ / ٢ / ٧٣ دخلت قوة من سلطات الاحتلال الى الحرم الابراهيمي في الساعة السابعة مساءً وامامهم رجل مدني يشهر مسدسا واخرجوا جميع المصلين من الحرم — وضعوهم من اداء الاذان والصلاة ثم اقتادوا حارسي الحرم الى دار الحكومة وابقوهم هناك حتى الفجر وبقيت القوات الاسرائيلية طول الليل داخل الحرم وفرض منع التجول حول الحرم وحاولت فضيلة القاضي الاتصال بالحام العسكري او مستشاره ولكن عبثا ومن البديهي انهم قاموا بعمل معين داخل الحرم وفي اليوم التالي اجاب مستشار الحام انهم كانوا يفتشون عن مخربين .
- ٣٨ - بتاريخ ٨ او ١٩ / ٣ / ٧٣ دخل المستوطنون الى الحضرة الابراهيمية ثلاث ساعات كل يوم وضعوا المسلمين من الدخول اليها وكانوا يرقصون ويضربون حلقات الابواب ويصفرون وعملوا دبكة في داخل الحرم .
- ٣٩ - في ليلة الاربعاء ٦ / ٦ / ٧٣ دخل المستوطنون الى الحرم من التاسعة مساءً وحتى حوالي الواحدة من منتصف الليل رغم الاعتراض على ذلك .
- ٤٠ - بتاريخ ٧ / ٦ / ٧٣ استدعى الحام العسكري كلا من القاضي الشرعي والمفتي ومدير الاوقاف وابلنهم رغبة الحكومة في تغيير مواعيد الدخول الى الحرم في ايام الجمعة ولما اجابوه بانهم لا يوافقون على مبدأ الدخول ولا مجال للبحث في التفاصيل هددهم بقوله (اننا لا نرجوكم ونحن نملك القوة ووسائل مخيفه) وقد تم تغيير المواعيد رغم الاعتراض .
- ٤١ - بتاريخ ٣١ / ٨ / ٧٣ دخل احد المستوطنين الى الحرم الابراهيمي وداس على السجاد بنعاله ولما اعترضه حارس الحرم السيد يعقوب بدر ورئيس السدنة اخذ يشتم الحارس ويهدده على مسمع شاوشر الحرس ثم تناول نعلا من على الارض وضربه للحارس ولم تتخذ بحقه اية اجراءات .
- ٤٢ - بتاريخ ١٨ / ٩ / ٧٣ قامت السلطات وتحت اشراف الحام العسكري بتغطية صحن الحرم بالقماش والكتان رغم الاعتراض .
- ٤٣ - بتاريخ ٢٠ / ٩ / ٧٣ استدعى الحام العسكري كلا من فضيلة القاضي الشرعي ومدير الاوقاف ورئيس السدنة وفضيلة الشيخ مصطفى طهيب وابلنهم تعليمات بخصوص اماكن تواجد اليهود والمواقف بمناسبة الاعياد عندهم والتي كانت تصادف شهر رمضان عند المسلمين وكان من شان هذه التعليمات الاستيلاء على معظم اجزاء الحرم الابراهيمي وقد نفذتها السلطات بالقوة ورغم الاعتراض من تاريخ ٢٢ / ٩ / ٧٣ وحتى ٢٦ / ١٠ / ٧٣ منتهكين بذلك شعور المسلمين في شهر رمضان المبارك .

- ٤٤ - بتاريخ ٢٦/٩/٧٣ ادخل الحاكم العسكري كراسي وحواجز المنينوم ووضعوها في الصحن بمناسبة اعيادهم واغلق باب الحضرة الابراهيمية المودى لمقام سيدنا اسحق واقتطع من الصحن ممرا بسيطا يؤدي الى غرفة رئيس السدنة.
- ٤٥ - بتاريخ ٣/١٠/٧٣ دخل نفر كبير من الشبيبة اليهودية في الساعة الحادية عشرة الاثنا الى الحرم الابراهيمي ونفخوا بابواق داخل الحضرة ثم نصبوا حلقات الرقص في صحن الحرم متحدون شعور المسلمين وقد سيرة المسجدة.
- ٤٦ - بتاريخ ٦/١٠/٧٣ خلع المستوطنون اثناء وجودهم في الحضرة الابراهيمية بلاطتي رخام.
- ٤٧ - بتاريخ ٣١/١٠/٧٣ ادخل الحاتم العسكري خمسين درسيا خشبيا الى اليهقويين وقد احتج مدير الاوقاف على ذلك واحتج سماحة رئيس مجلس الاوقاف الى الحاكم العسكري الحاتم.
- ٤٨ - بتاريخ ٨/٢/٧٤ منع الجنود في الساعة الرابعة والنصف جنازة من دخول الحرم الابراهيمي.
- ٤٩ - بتاريخ ٢٢/٣/٧٤ وفي الساعة الخامسة والربع اعتدى احد المستوطنين على حارس الحرم الابراهيمي السيد اسماعيل القواسمي بعدة لطمات على وجهه عندما حاول الحارس منعه من الدخول الى الحرم ثم عاد اليه مرة اخرى ومعه اربعة آخرون وهددوه وقد احتج سماحة رئيس مجلس الاوقاف على ذلك الى الحاتم الحاتم.
- ٥٠ - بتاريخ ٢٦/٥/٧٤ دخل اليهود وبواسطة لحاكم العسكري الى الحرم الابراهيمي في الساعة الثامنة والنصف مساء واستمروا فيه حتى الثانية بعد منتصف الليل رفع اعترار على ذلك.
- ٥١ - بتاريخ ٣١/٥/٧٤ في الساعة ٤٥ و٥ مساء دخل جماعة من المستوطنين الى الحرم ودخلوا الى مسجد الجاوليه بنعالهم ودخل قسم منهم الى الحضرة الابراهيمية وقسم آخرون نحو مقام سيدنا اسحق وداسوا على السجاد بنعالهم وبدأوا يصيحون ويشتمون على الموظفين ثم اثناء صلاة المغرب بدأوا يقرعون على الابواب للتشويش على المصلين.
- ٥٢ - بتاريخ ١/٦/٧٤ وحوالي الثامنة والنصف صباحا دخل قسم من المستوطنين الى الحرم وتوجهوا الى مسجد الجاوليه وداسوا بنعالهم على السجاد وضرب احدهم حارس الحرم السيد يعقوب بدر على يده عندما حاول منعه وهددوا رئيس السدنة بالقتل ووجهوا اليه عبارات بذيثة.
- ٥٣ - بتاريخ ٢٣/٨/٧٤ دخل المستوطنون الى الحرم الابراهيمي من الساعة السابعة الى الثامنة مساء واقاموا شعائر دينية.
- ٥٤ - بتاريخ ٦/٩/٧٤ دخل المستوطنون الى الحرم من الساعة ٦ و٤٥ حتى ٧ و٤٥ واقاموا شعائر دينية.
- ٥٥ - بتاريخ ٥/٩/٧٤ دخل الى الحرم عدد كبير من اليهود تحت اشراف الحاتم العسكري في الخليل في الساعة الرابعة من بعد الظهر وجروا طقوس زواج داخل

الحضرة الابراهيمية بحضور الحاكم العسكري وشربوا الخمر داخل الحضرة وكسروا زجاجة خمر وسكبوها على ارض المسجد .

٥٦ - في ليلة ٨ / ٩ / ٧٤ حضر المستوطنون الى الحرم الابراهيمي ومعهم ضابط ومعلم الجنود في الساعة الحادية عشرة ليلا وطلبوا الى الحارس فتح الباب ودخلوا بالقوة ، واستمروا حتى الثانية صباحا واستمروا على ذلك عشرة ايام رغم الاحتجاج ومقابلة الحاكم العسكري بهذا الخصوص .

٥٧ - قدم احتجاج للحاكم العسكري بتاريخ ٨ / ٩ / ٧٤ وقابله وفد يمثل العلماء واعتزروا على قرار الحثومة بدخول اليهود الى الحرم عشرا ليل وكان جوابه سلبيا وقد ابلغه الوفد قرار سماحة رئيس مجلس الاوقاف بعدم فتح الابواب .

٥٨ - بتاريخ ٩ / ٩ / ٧٤ وعلى اثر مقابلة الوفد في اليوم السابق استدعى الحاكم العسكري مدير الاوقاف وهدده اذا لم يغلق ابواب الحرم الابراهيمي وقد تم الاتصال بسماحة رئيس مجلس الاوقاف تلفونيا من مكتب الحاكم العسكري وابلغ بالتهديد الذي وجه الى مدير الاوقاف ورغم ذلك لم يستجب الحاكم العسكري .

٥٩ - بتاريخ ١٦ / ٩ / ٧٤ ادخل الحكم العسكري ثلاث خزائن الى اليعاقبية وبعض المقاعد .
٦٠ - بتاريخ ٢٠ / ٩ / ٧٤ ادخل الحكم العسكري اداء عباده خشبيه ووضعوها في اليعاقبية ثم نقلوها الى الحضرة اليعاقبية .

٦١ - بتاريخ ٢٦ / ٩ / ٧٤ بينما كان المؤذن يؤذن لصلاة الظهر بدأ احد المستوطنين يصيح باعلى صوته حتى لا يسمع الاذان ثم بدأ جماعة اخرون يشوشون ويصيحون داخل الحرم حتى لا يسمع المصلون الاذان من على المئذنة ودخل بعضهم على المؤذن فسي غرفة الاذان وبدأوا يقرعون على الباب بشده حتى لا يستطيع اداء الاذان .

٦٢ - بتاريخ ٢٤ / ١٢ / ٧٤ وفي اول ايام عيد الاضحى المبارك دخلت فئة من المستوطنين يحرسها اربعة مسلحون قبيل صلاة العصر وبدأوا يصيحون ويشوشون على المصلين اثناء الصلاة وقد ابلغ الحاكم العسكري بذلك ونزل بنفسه وشاهدهم .

٦٣ - بتاريخ ٣ / ١ / ٧٥ ادخل الحكم العسكري ثمانية مقاعد خشبيه الى اليعاقبية وطلبوا من رئيس السدنة ابقاؤها بسبب الشتاء لفترة بسيطة .

٦٤ - بتاريخ ٢ / ٢ / ٧٥ قام المستوطنون بنقل احد المصابيح الكهربائية الكبيرة (بروجكتر) الموجودة في الجاولية ووضعوها في الحضرة الابراهيمية دون علم رئيس السدنة .

٦٥ - بتاريخ ١١ / ٢ / ٧٥ قامت فئة من المستوطنين بالصلاة داخل الحرم بالقرب من مقام سيدنا اسحق وقاموا بالصياح والرقص داخل الحرم يشوشين على المسلمين ومنتهكين حرمة المسجد .

٦٦ - بتاريخ ٢٢ / ٢ / ٧٥ اعاد المستوطنون نفس الكره واقاموا صلاة المغرب من مقام سيدنا اسحق مصحوبا بالصياح والرقص .

- ٦٧ - بتاريخ ٢٤ / ٢ / ٧٥ حضر المستوطنون وباعداد كبيرة الى الحرم بعد صلاة المغرب وحاولوا الدخول ولم يفتح لهم البواب ثم اعادوا الكرر بعد صلاة العشاء ولم يفتح لهم ايضا وادعوا انهم من رجال الجيـش.
- ٦٨ - بتاريخ ١٨ / ٣ / ٧٥ حضر المستوطنون الى الحرم الابراهيمي في الساعة ٢٤٥ ظهرًا ومعهم طفل وكان معهم مستشار الحاكم العسكري وقد كسروا زجاجة خمر وسكبوها على - ارض الحضره الابراهيمية ويمتقد انهم قاموا بختان الطفل في هذا المسجد ونسبوا ارضه بالخمر .
- ٦٩ - بتاريخ ١ / ٥ / ٧٥ مساء دخل المتوطنون باعداد كبيرة الى الحرم الابراهيمي ونصبوا حلقات الدبكه مصحوبة بالصياح والتشويش .
- ٧٠ - بتاريخ ١٠ / ٥ / ٧٥ كرروا نصب حلقات الدبكه في صحن الحرم صباحا واعادوا الكرر عند صلاة العصر من نفس اليوم وقد سبقهم الى المسجد عدد كبير من اليهود يتقدمهم مساعد الحاكم العسكري وضابط المخابرات ومنحوا المسلمين من الدخول داخل المسجد ومنعوا ، من كان داخله من الخروج واعتدوا على رئيس السدنة .
- ٧١ - دخل المستوطنون الى الحرم من الساعة التاسعة والتصف من مساء ١٥ / ٥ / ٧٥ ويقوا فيه حتى الواحدة والنصف بعد منتصف الليل .
- ٧٢ - بتاريخ ٢١ / ٥ / ٧٥ قام المستوطنون باستبدال لامبتين في الحضره الابراهيمية باخرين احضروا معهم .
- ٧٣ - بتاريخ ٧ / ٦ / ٧٥ وفي الساعة الرابعة مساء دخل جماعة من المستوطنين الى داخل الحرم حيث كان المدرس يلقي درس الوعظ وبدأوا يسخرون منه ويرددون اقواله بالضحك ثم سخروا بالمصلين وشوشوا عليهم اثناء صلاتهم ترددهم اقوال الامام واستهزاء .
- ٧٤ - بتاريخ ٧ / ٦ / ٧٥ طلب احد الحراس اليهود من حارس الحرم اغلاق الباب الشرقي بين الساعة الرابعة والنصف والخامسة مساء اى وقت صلاة العصر ولم يستجب الحارس لطلبه وبتاريخ ١٠ / ٦ / ٧٥ نزل الحارس واغلق الباب بنفسه وابلغ الحارس ان هذه اوامر من السلطنة .
- ٧٥ - ادخل الحرم العسكري بتاريخ ٧ / ٦ / ٧٥ خزانة كبيرة الى اليعقوبيه .
- ٧٦ - بتاريخ ١٢ / ٦ / ٧٥ قام بعض المستوطنين بكسر بعض لامبات الثريا الموجودة في الحضره الابراهيمية .
- ٧٧ - بتاريخ ١٣ / ٦ / ٧٥ عبثوا بسكرة مفتاح باب المئذنة ووضعوا فيها ترابا وبعض القش مما منع ادارة المفتاح فيها وفتحها لاداء الادان عند صلاة المغرب .
- مدته اهم الاعتداءات والاستفزازات التي حدثت في الحرم الابراهيمي الشريف في ظل الاحتلال الاسرائيلي .

سورة طبق الاصل :

(احمد فؤاد الامام)

كاتب اوقاف القدس

١١٧٥ / ٦ / ٢٩

מפקדת אזור
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
טל' 232451
דח-4 - 556
15 אוגוסט 75

תפוצת קבע

הנדון: סכום ארועי"יום מערת המכפלה"

1. בשיחה שנערכה אמש (14 אוגוסט) עם הטיח' מ.ע. אלג'עברי, החקומס נגד הבקרת הנמכתח עליו בארצות ערב, במיוחד בירדן ופחות מהבקרת הפנימית בטענו כי על מדינות אלה להכיר בכך שאין ביכולתם של חושבי הבדמ"ע לעשות דבר. ספר כי הודיע לאנשיו שזה"ל יגיב הפעם בחומרה רבה, ובקט שנמנע מגורמים מחוץ לחברון להכנס ב - 15 אוג' לחברון. כן ציין שהוא עצמו מסלק גורמים מסיחים מהעיר. ג'עברי ספר כי המועצה המסלמית התכנסה ב - 14 אוגוסט, וקבלה מהקאדי של חברון דווח על דברי מפקד נפת חברון עם אנשי הדת של חברון. ג'עברי קבל חטובה בכתב מראש המועצה המסלמית, על מכתבו בו בקט למתן את פעילות הדרוישים במערה, פן חגורר פעולת נגד יהודית. בחטובתו טוען ראש המועצה שהדרוישים הם גורם חיובי באסלאם ואינם מטבטים את חיי הדת.
2. בפגישה סקיים המוסל ב - 14 אוגוסט עם אנשי הדת של חברון (הקאדי, מנהל הוקף, ראש הטומרים במערת המכפלה ומנהל הוקף לשעבר) הוזהרו מפני הסתה לשלחוב היצרים. בחטובה לדברי המוסל הגיב הקאדי, שהיה למעשה הדובר הבלעדי, כי הם מוכנים לקבל אחריות אך ורק לגבי הדרשה ולגבי פעולותיהם של אנשי הדת הרשמיים אך לא לגבי פעולה או אמירה של מישהו אחר שנמצא במקרה במערת המכפלה. הקאדי בק - לא להטיל עליהם אחריות למה שיקרה במערת המכפלה ב - 15 אוג' וציין כי כל הטלת אחריות מסוג זה פירושה התעלמות הממשל מסמכויותיהם ואפשרויותיהם של אנשי הדת.
3. קורות היום בחברון:
 - א. במסגרת הדרשה ושעור הדת במערת המכפלה לא הועלה נושא **הסדושים** החדשים. השעור נסב על נושא אסור הרמיה ואילו הדרשה הטיפה ליושר, הגינות ומוסר, לתפילה לאלקים והליכה בדרך הישר.
 - ב. מספר מתפללים היה גבוה מהרגיל בימי שטי ונאמד ב - 800 - 1000 איש. מספר הצעירים ביניהם היה גבוה מהרגיל.
 - ג. מספר כלי רכב שהסיעו מתפללים מאלעריש (לדבריהם לירושלים ולחברון) הוחזרו כלעומת שבאו ע"י מחסום כוחותינו.

- ד. בתום התפילה יצאו המחפלים ממערת המכפלה בטקס והתפזרו - חלק מבין אלה שעברו דרך הקטבה (כ-40 ילדים ונערים) יצאו ממנה והחלו להשמיע קריאות "אללה - אכבר". למראה כוחותינו התפזרו.
 - ה. באזור הטוק נזרקו אבנים בודדות לעבר חיילינו. נעצרו ארבעת האנשים שיידו את האבנים.
 - ו. אבן בודדת נזרקה לעבר ג'יפ ממסל שהיה בתנועה בשולי העיר.
 - ז. לקראת התפילה נראו מספר ילדים אוספים ומרכזים צמיגים באזור הסמוך לבל"ל.
 - ח. בשעה 1600 נחגלו מספר חביות שהוצבו בכביש הראשי בעיר. מחסום מאולתר זה פורק ע"י כוחותינו.
 - ט. בתפילות אחה"צ והערב במערת המכפלה היה מספר המחפלים קטן. התפילות התנהלו בסדרן והמחפלים התפזרו בתום התפילות בטקס לבתייהם.
4. קורות היום ביחר הנפוח:
- א. בכל יתר הנפוח התנהלו החיים והתפילות כסדרם כמקובל בכל יום ששי.
 - ב. בנפוח הנ"ל היו החריגים הבאים:
 - 1) על דלתות המסבד היסן בקלקליה נחגלו שני כרוזים בכתב יד, בהם נאמר כי היהודים חלקו את מערת המכפלה ומתירים למטלמים להכנס מפתח אחד בלבד, בעוד עליהודים מותרת הכניסה משני פתחים; היהודים עורכים במערה נשפים וחחונות ושוחים בה משקאות חריפים. כן צויין בכרוזים כי בחברון היתה הפגנה גדולה שבמהלכה נהרגו שני אנשים מכוחות הבטחון. הכרוזים קוראים לצאת ולהפגין תמיכה בחברונים; הכרוזים התומים ע"י א"פ.
 - 2) בטקס נחגלו הבקר 5 כרוזים בכתב יד ובחתימת פת"ח, המביעים התנגדות לסידורים החדשים במערת המכפלה.
 - 3) אמש נחגלו בג'נין 5 סיסמאות: "חחי פלסטיין החופשית".

4. עתנות מקומית

שלוש העתונים מפרסמים ידיעות על החרפת אמצעי הבטחון בגדמ"ע בכלל ובחברון בפרט "איומים" נגד ראשי ערים ואישים דתיים לסיכול כל אפשרות של פעולות מחאה על חלוקת המערה; מדווחים על מברק מחאה של ראשי עיריות נפת ג'נין שנשלחו לטרי הבטחון והדתות ולמושל ג'נין. "אלשעב" מצטט מפי קפוצ'י גינוי על הסידורים החדשים במערה. יוצא דופן היה היום עתון "אל-קודס" שהצטמצם בדווח אינפורמטיבי ממחן במגמה להמעיט את הרושם הפרובוקטיבי ולהרגיע את האוירה.

5. כלי התק. ורת הערבים

- א. רדיו דמק שדר בצהריים את דרשת יום ששי, הרובה נסב על מערת המכפלה. לדברי הדרשן חללו היהודים את מסגד אלאקצא, ועתה הם זוממים מזמנות נגד מערת המכפלה בחברון, עיר המאבק, ההקרבה והגבורה. על המסלמים והערבים לעמוד שכם אחד, משום שזו עבודת האל, האמונה, המאבק, הנכונות וההקרבה הן עבודת האל.
- ב. "אלאורדון" מ- 14 אוג' מבשר על שכיחה כללית בגדמ"ע ב - 15 אוגוסט.
- ג. "אלדוטתור" הירדני מ- 14 אוג' מבשר על אורח דאגה בקרב שלטונות הכיבוש, ועל החשש שההפגנות תהפכנה למהומות.

ר. שדוני, רט"ן
מ"מ יועץ לפניני ערבים

רט/יד

1. The first part of the report

is devoted to a description of the
method used in the investigation.
The second part contains a
summary of the results obtained.

The third part is a discussion
of the results, and the fourth
part is a conclusion.

The results of the investigation
show that the method used is
very accurate and reliable.

The results of the investigation
show that the method used is
very accurate and reliable.

מפקדת אזור
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
מל' 232451
דח-4 - 545
14 אוגוסט 75

תפוצת קבע

הנדון: הסדורים החדשים במערת המכפלה -
הדיט ותגובות ליום 14 אוגוסט 75

המצב בנפות

1. חברון

א. המושל קיים שיחות התראה עם כ - 20 מנכבדי העיר. הקרואים טענו כי אין ביכולתם להיות אחראים למעשיהם של מעוררי ההפגנות, וכי זה מתפקידו של הממשל. עם זאת יעשו כל שביכולתם לשמור על הסדר בעיר ולמנוע הפגנות והתנגשויות בין יהודים ומוסלמים. טענו כי המברק שנשלח ב - 10 אוגוסט אל שהב"ט, מפקד האזור ומושל חברון, בו נקראו/בין היתר החוטבים לשמור על השקט, לא זכה לשום תגובה מהשלטונות, דבר שאינו תורם לאמון ההדדי בין הממשל ונכבדי העיר, ואינו מעניק גיבוי וסמכות לנכבדים ביחס לאחריות המעשית כלפי חושבי העיר. כן ציינו ששהב"ט הקודם בא בדברים עם ר"ע חברון ונכבדים אחרים בעיר ביחס לסידורים שנקבעו לפני מספר שנים במערת המכפלה, והם מבקשים כי שהב"ט הנוכחי יעיין מחדש בהחלטה, וידון עם רה"ע, ויחד עמו יגבש דעה בנושא הסידורים החדשים.

ב. משיחות עם חושבים בעיר הסתבר כי, לדעתם, המוסדות הדתיים המסלמים החמרטו על החלטת הממשלה, במיוחד מכיון שהממשלה קבלה "החלטה" - כשהדגש על מלה זו - בנושא דתי מסלמי רגיש. המסמעות של קבלת החלטה היא, שהנושא שייך בלעדית למחליט, ולכן היא מתפרשת כהשלטות ישראלית על המערה. כן זועמים אנשי הדת על שההחלטה היתה חד - צדדית בנושא הנוגע לסני צדדים (יהודים ומוסלמים). לדעת חושבים בעיר ירגעו הרוחות רק כאשר כלי ההקשורת הערבים והעתונות המקומית יחדלו מלעסוק בנושא, ובינתיים יחכן כי החושבים שיופצו מהתעמולה יצאו בהפגנות להבעת רגשותיהם.

2. ג'נין

א. רה"ע, חברי מועצה, רל"ט מסחר, סני האמאמים והמפתי זומנו לשיחת התראה עם סגן המושל. כולם טענו כי אין להם כל ידיעות על כוונות להפגנה.

שני אמאים הודיעו כי אינם מתכוונים להעלות את הנושא בדרשה יום ששי, ואילו המופתי של ג'נין התכוון לדון בנושא, בטענה כי אמנם לא קבל הנחיות מהמועצה המסלמית, אך הפרסום בעתונות בנושא זה הווה הנחיה עבורו. לאחר שהוזהר בשנית הבטיח להמנע מלגעת בנושא המערה בדרשתו.

ב. חושבי העיר ממשיכים לגלות חוסר עניין בנושא, ורובם טבורים כי לא יהיו ארועים משמעותיים ביום ששי, 15 אוגוסט.

ג. ראשי עיריות מנפת ג'נין, רל"ט המסחר והמופתי של ג'נין שלחו למוטל הנפה מברק, בו מחו על הווקפנות נגד מערת המכפלה וחלוקתה בין היהודים והמוסלמים. לטענתם פוגע הדבר בזכויות המוסלמיות, ולכן הם מבקשים לבטל את ההחלטה.
(הערה: מברק כנ"ל נשלח, כנראה, גם לשהב"ט ושר הדתות).

3. שכם

א. רה"ע חזר וטען כי אינו צופה פעילום מחר.

ב. 10 מאנשי הדת, שזומנו למוטל לשיחת החראה, אמרו כי הם מתנגדים להפגנות וכי אינם מתכוונים להסית, אך אינם יכולים להשפיע על הקהל, שמקבל השראה מגורמים מחוץ למסגדים. הם מחו על "חלוקת" המערה והביעו התנגדותם לסימפסומים של נוכחות יהודים במערה (הנצטת יין, כלבים, נשים בלבוס בלתי צנוע). משהוסבר להם כי המערה לא חולקה וכי המדובר רק בסידורי תפילה, ציינו כי מוטב להסביר את העובדות, כדי להרגיע את הרוחות.

4. טו"ב

א. אנשי הדת שנקראו לשיחת החראה עם המוטל, אמרו כי לא קבלו כל הנחיות מהמועצה המסלמית וכי אין להם כל כוונה להעלות את הנושא במסגדים.
גם רה"ע ורל"ט המסחר מאמינים שלא יהיו ארועים בעיר מחר.

5. ביתר הנפות - אין תגובות.

עתונות מקומית

6. "אלקדם", "אלפג'ר" ו"אלשעב" מצטטים עתונים ישראלים המדווחים על הכנות למניעת חסיסה בגדמ"ע. "אלפג'ר" מספר על המתיחות בחברון, מציין את מספרן הרב של המכוניות הצבאיות הסובבות בעיר, ומזכיר (הוך איסוס מ"מעריב"), את החלטת המועצה המוסלמית בדבר יחוד דרשה יום ששי לנושא המערה. כן מציין "אלפג'ר", בצטטו את "מעריב", כי בקרב חוגים מוסלמים בירושלים נקלטה אפשרות להבאת אלפי מוסלמים לחברון ביום ששי.

אמצעי התקשורת הערבים

7. א. ירדן

"אלדסתור" מ - 13 אוגוסט מדווח על שביחה כללית בגדמ"ע ב - 15 אוגוסט.

ב. מצרים

במאמר המערכת מהיום טוען "אלאהראם" כי העולם המוסלמי לא יסכים לחלוקה המערה, ומאיים על ישראל שפגיעה במקומות דתיים והסטוריים תעלה לה במחיר יקר.

ג. סוריה

עיתוני דמשק מהיום (14 אוגוסט) דווחו על מתח רב בגדמ"ע. לדבריהם תגיע הפעילות ההמונית לשיאה ב - 15 אוגוסט בשביחה כללית. רדיו דמשק דווח היום שהמועצה המסלמית הורחה לממונים על המסגדים לייחד את דרשה יום השי לנו. א. חילול מערת המכפלה. כן צופה הרדיו שביחה כללית ב - 15 אוגוסט. פינת פלסטין ברדיו דמשק טענה היום כי יהוד המערה החל ביום הראשון של הכיבוש, וכי החידוש הוא כמעמד הרשמי שהוענק לו. מחר בבוקר יוכיחו תושבי הגדמ"ע בהפגנה עממית סוערת, שישראל אינה מסוגלת ליטול שמץ מערביוחה של המערה. תושבי הגדמ"ע הכבושה יוכיחו לישראל שהיא אינה הזקה יותר מהערבים ולא תגיע לרמתם אף פעם.

ד. עראק

רדיו בגדד דווח שמחר תהיה בגדמ"ע שביחה שההפוך להפגנה חוערת.

ר. שרונאי, רס"ן
מ"מ יועץ לענייני ערבים

רל/יד

מפקדת
יהודה ושומרון
י. לעניני ערבים
סל. 232451
מד-6 - 343
75 יוני 87

תפוצה קבע

הלכי רוח באזור יהודה ושומרון
נכון ל- 21 - 26 יוני 75

במישור הפוליטי

1. דעות חלוקות נשמעות באשר לסיכויי המגעים המדיניים באזור. חלק מהתושבים מאמינים כי מצרים מתכוונת בכל מאודה להשיג הסדר עם ישראל ולכן היא מפעילה את מלוא השפעתה על סוריה, כדי למתן את עמדתה. אלה אינם חוששים גם מתוצאות ביקורו של שה"ח הסורי בארה"ב, שכן הם בטוחים שסוריה לא תוכל לפתוח במלחמה ללא תמיכתה של מצרים. אחרים פסימיים יותר ואינם מאמינים שהפער בעמדות ישראל ומצרים יגושר, ולדעתם לא יסכים סאדאת להסדר נפרד עם ישראל.

מהנעשה בירדן

2. ראש עיריית יעבד, שחזר מביקור בירדן, התרשם כי המשטר שם מתנהל בהרמוניה ושחוף פעולה מלאים בין המלך ורוה"מ, כשהיד אלרפאעי מבצע בנאמנות את מדיניות המלך. לעומת זאת, סועד חבר פרלמנט המקורב למשפחת המלוכה, כי חוגים רחבים ומגוונים בירדן מביעים אי-שביעות רצון מההתענות הגדולה של רוח"מ על חתין (ראה גם שלנו: אישי 329 מ-25 יוני 75), ורואים בכך סכנה לעתיד המלוכה. לדבריו, מופעלים על המלך להצים וזקים שיגיעו להפטר הרפאעי, והם מתחילים לשאת פירות, אם כי חסין טרם שוכנע לסלק את רוח"מ. המתנגדים לרפאעי מצפים להזדמנות להורידו מעמדו ולהציב במקומו את שריף נאצר בן ג'מיל.
3. גם באשר למצב הכלכלי של ירדן נשמעו דעות סותרות. לדברי ראש עיריית יעבד, המצב הכלכלי בגדמ"ז מצויין, קיימת תנופת בנייה ערה, יש מחסור בידים עובדות ושכר הפועלים עלה באופן משמעותי. כתוצאה מכל זאת חלה עליית מחירים כללית במשק. לעומתו סועד חבר הפרלמנט, כי לרווחה הכלכלית, שניתן לה פרסום רב בעיתונים, אין בסיס מציאותי, וכי חברות ממשלתיות למסחר ותעשייה מציגות מאזנים חיוביים מזוייפים. השחיתות פשה במשק הירדני ומקורביו של רוח"מ התעשרו הודות לתמיכתו וסיועו. קיים חשש כי השחיתות תפגע גם בצבא, דבר העלול להיות סכנה לכלי ולמשטרו.
4. שמועות בירדן מספרות, כי בספט' - אוק' 75 יערכו בחירות לפרלמנט, שלקראתן תפוסר הממשלה ובמקומה תמונה ממשלה מעבר. בבחירות ישתתפו כל הפלסטינאים תושבי ירדן, כולל אלה שהגיעו אליה אחרי 67 (ראה גם שלנו: אישי 329 מ-25 יוני 75 ס' 3א'). מספר המקומות המוקצים לפלסטינאים בפרלמנט יצומצם ויעמוד רק על 12, וזאת עקב לחצם של גורמים המתנגדים לשילוב מחודש של הפלסטינאים בממלכה. אחרים סבורים, כי הבחירות לא תערכנה, שכן בעצם עריכתן ללא השתתפות תושבי הגדמ"ע יש משום הודאה ירדנית בויתור על הגדמ"ע.

5. לגבי ההתקרבות בין סוריה וירדן קיימת חשיבות רבה כי היא פחות עמוקה מהשתמש מן הפרסומים ודברי הפרשנות. לדעת מבקרים בירדן, אין כל אמת בשמועות על כניסת צבא סורי לירדן או על חתימת הסכמים צבאיים בין שתי המדינות, ולדבריהם לא השיג אסד בביקורו את התוצאות המקוות. כן אין ספק, שהמלך לא הסכים ולא יסכים לחידוש פעילות המחבלים מתחום ירדן. מתנגדי רפאעי רואים בכך הישג לעצמם, שכן לפענתם נמנע המלך מהתחייבויות כלפי סוריה בניגוד לעצת רוח"מ, המכור לדבריהם, לסוריה ואש"פ.

בהקשר זה נאמר, מפי מנכ"ל מטה"ח הירדני, כי למלך אין כל כוונה לפתוח בחזית נגד ישראל, שכן הוא מודע לתוצאות החמורות מהן עלולה ירדן לסבול בעקבות הרפחקה כזו. ריכוזי הצע"י בבקעה מוסברים כהפגנה סולידריות עם סוריה, ללא כל משמעות צבאית.

6. חלק ניכר מהפלסטינאים בגדמ"ז מאמינים, כי הזמן פועל לטובת חסין במאבקו עם אש"פ. עם זאת נראה, כי אמונתו של המלך בהחזרת הגדמ"ע לשלטונו התערערה במקצת, לא בגלל חוסר מהשכלות אש"פ, אלא מכיוון שאין הוא רואה את קץ השלטון הישראלי והוא חושש שתושבי הגדמ"ע יתרגלו, במשך הזמן, לשלטון זה.

7. בעל קשרים עם משפחת המלוכה טוען, כי חסין חדל לתת אמון בהנהגה המסורתית של הגדמ"ע. לכך סייעה שיחתו של חכמת אלמצרי עם טאדאת, עליה דווח האחרון למלך, ובה אמר אלמצרי כי כל אשה פלסטינאית בגדמ"ע נוסאת בבטנה את זרע השאיפה להנחיק מירדן ולהקים מדינה פלסטינאית. מאז נודע הדבר למלך חדל להפגש עם אלמצרי, ואף דחה אותו כמה פעמים.

8. בני משפחת המלוכה מסכימים ביניהם, כפי שנמסר, כי ישראל הטיבה לעשות כאשר לא דאגה לטיפול מנהיגות פלסטינאית בגדמ"ע, שכן זו הייתה נחשדת כמנהיגות "מסעם". הללו מתכוונים להצמיח בגדמ"ז מנהיגות פלסטינאית צעירה (בהתחשב בכך שמספר הפלסטינאים שם רב מאשר בגדמ"ע), שתהווה משקל נגד לאש"פ ולמנהיגות הגדמ"ע, תכריז על קיומה באופן רשמי ותשחדל לקבל ייצוג הולם בועה"פ של אש"פ, כדי לנסות ולהשחלם עליו מבפנים. הרעיון עדיין בחיתוליו, אך נראה כי למאורעות בלבנון תהיה השפעה על ביצועו, מה גם שאישים בירדן מקיימים קשרים עם פייר ג'ומייל.

9. מפי מנכ"ל משרד החוץ נמסר, כי חסין מצפה שמצוריים תגיע להסכם נוסף עם ישראל, מתוך תקווה שהסכם כזה יועיל למטרותיה של ירדן.

10. מסעו האחרון של חסין במדינות המפרץ נועד לאיסוף כספים ולהטגת המיכה מדינית מצד המנהיגים דתם, כך מסרו אישים שנפגשו עם פקידים בכירים בירדן.

11. ירדן עומדת להקים בארכיד אוניברסיטה טנייה, שתקלוט סטודנטים מאזור הצפון. הקמתה תמשך כ-5 שנים בהוצאה של כ-300 מיליון דינארים.

יורדן - גדם"ע

12. ר"ע יעבד שטב מירדן מסר, כי הסיוע הכספי לגדם"ע ימשיך, ואף יוגבר. בתחילת שנת הכספים הוקצו בחקציב הירדני 450 אלף דינארים לצורך הלוואות לעיריות, אך הלוואות השונות נתינתן עד כה חיסלו כמעט את כל הסכום, ולכן נאלצה הממשלה להוסיף 300 אלף דינארים לצורך זה. רה"ע, שביקש הלוואה בסך 15 אלף דינארים, נאלץ להסתייע בהערבות רה"מ ושר האוצר, ולבסוף אושרה לו ההלוואה בערבות מסדר האוצר, ולא בערבות המסדר לענייני השטחים הכבושים, כפי שנעשה לגבי שאר העיריות.

כלכלה

13. בעקבות הפיחות שבוצע בנוב' 74 חדלו הסוחרים לאגור מלאי, מתוך חשש מפני הטלת מיסים ומכסים, והם מעדיפים להחזיק כסף מזומן במטבע זר.
14. בהאטה הכלכלית חל שיפור מסוים הודות למבקרי הקיץ הרבים, שנוכחותם החלה להיות מורגשת באזור. נודע כי חלק מהם מגיעים לאזור כדי לקבל טיפול רפואי חמור שלום, למרות שבגדם"ז הוא ניתן חינם, וזאת עקב הסיב המעולה של הטיפול.

מקומות פולחן

15. ב- 21 יוני נערך נסיון של 4 תושבי עיטאוויה להתחיל בבניית מסגד במעלה אדומים. הסתבר, כי הם פנו ביוזמתם להנהלת המועצה המסלמית, שהבטיחה להם סיוע כספי ומוסרי, אך לדבריהם לא עמדה בהבטחות. לצורך התחלת הבניה נאספו, לדבריהם, 79 דינארים, מתוכם דכפר, אותם התכוונו להיקיע בבניית המסגד.

16. בעקבות השריפה שפרצה במחסן מערת המכפלה ב- 24 יוני, הוכנסו הכסאות שהיו בו למערה והוחקן טלפון במערה. נציגי ה"ווקף" בחברון וראש המועצה המסלמית סענו כי הם מחנגדים עקרונית להכנסת ציוד כלשהו למערה והפיכתה לבית כנסת יהודי, וכי פעולה כזו מהווה המשך למדיניות ההשתלטות על המערה (ר' שלנו איסי-320 מיום 20 יוני 75), אך הוסיפו כי הם חסרי אונים נוכח פעולותינו ואין ביכולתם למנוע אותן. ר"ע. חברון היה בטוח שהכסאות נמצאים מסכבר הימני במערה, ולא במחסן, ולכן לא ייתם חשיבות לעניין.

באשר לבעיית הטלפון במערה אמר ג'עברי, כי ל"ווקף" יש טלפון משלו במערה, ולכן אין מניעה, לדעתו, להתקנת טלפון ממסלי. הוא הוסיף, כי אנשי ה"ווקף" הם "טרחנים סמוחם יבש". העונות המקומית ציינה בקצרה את הידיעה על השריפה - וחו לא.

17. בפגישה עם מושל הנפה החלונן ר"ע אל-בירה על התקריט שהיתה ב-8 מאי בהר הבית וספר על תקריט נוספת שהיתה במערת המכפלה, שבמהלכה נכנסו למערה שני יהודים והיכו בעזרת נעליהם שני מסלמים שהתפללו בה. לדבריו קבל מראש המועצה המסלמית, שיח' מחתסב, מכתב המפרט את התקריט שארעו לאחרונה בהר הבית ובמערת המכפלה.

ס ו נ ו ת

18. מידע נוסף על משלחת התנחומים לסעודיה הגיע מח.פ. המקורב למסמכת המלוכה. לסענות לא הוזמן ג'עברי על ידי סעודיה, אלא פנה באמצעות בנו, וחיד, לשגריר סעודיה בירדן, ובקש סיוע לנחמה. השגריר הבטיח סיוע לנסיגת ג'עברי לסעודיה, אך הביע חשייה על עצם הרעיון שהוא יוזמן לביקור תנחומים. וחיד הודיע לאביו שהשגריר מוכן לסייע בארגון הנסיעה, וג'עברי הציג זאת כהזמנה רשמית. חסין מצדו שוכנע לא לעודד את המשלחת, שכן אם ג'עברי, מעוז אלמצרי ויתר החברים רואים עצמם חלק מהממלכה ההאשמית, הרי אין מקום ליציאתם במשלחת נפרדת.

19. בעקבות מכתבו של ר"ע שכם לשהב"ט, בו מחה על הגבלות היציאה מהגדמ"ע, נשאל אלמצרי ע"י מוסל הנפה (אחרי קבלת ההודעה על ההקלות) אם יש לו סענות אוחן הוא מעוניין להביע בפגישה עם שהב"ט. רה"ע הודיע, כי אין לו סענות, אך בקש שתפטר בעיית תלמידיו הסמינרים ובתי הספר המקצועיים היוצאים לחפז עבודה.

20. חושבי שכם סבורים, כי העליה בהיקף הפסע בעירם נובעת מהעדר החשש מפני המסורה המקומית. השוטרים נעדרו סמכויות ולעיתים חוששים להגיב על התקפות של בריונות עליהם. הצעירים האלימים פוחדים מחיילי מג"ב וצה"ל, אך יודעים כי הללו אינם מתערבים כל עוד לא מבוצעת פגיעה בבטחון.

21. מח"תאר מחנה העזתים פחמה (נפה ג'נין) שפר, כי עזיבת המשפחות נמשכת ברציפות. כיום נשארו במחנה רק 40 משפחות המונות 187 נפשות. לדבריו, עוזביה הפליטים את המחנה וחוזרים לרצועה שבה גרים כל קרוביהם.

פעילות עויינת

22. ב-21 יוני נתגלה על דלת ביתו של חושב זיר ג'ר (נפה רמאללה) רימון ומכתב איום נגד משפטי פעולה, בחתימת החזית העממית הדמוקרטית.

23. ב-24 יוני נמצאו באל-בירה סיסמאות בחתימת פת"ח: "מלחמה עד לנצחון", "לא הכרה ולא שלום עם ישראל"

סיכום

24. אירועים בתחום הדת והפולחן, ופניות של ראשי "המועצה המסלמית" בנושאים אלה בתקופה האחרונה מצביעים על מגמה אחת. יתכן מאד, כי החששות מפני מעשינו וכוונותינו (בעיקר במערת המכפלה) הם אמיניים, אולם יש להניח כי כוונתם לנטות ולרכוש חזקה בתחומים שבהם לא היתה להם עד כה (בעיקר בחר הבית וסביבתו המידית). מגמה זו מעוגנת בהקשר הפוליטי לא פחות מאשר בתחום הדת, ונסיון הקמת המסגד ב"מעלה אדומים" הוא אחת הראיות לכך.

25. התחלת זרימתם של מבקרי הקיץ מורגשה באיו"ש בתחום הכלכלי, החברתי והמספחתי. הערכת האוכלוסיה היא, כי הזרם יגבר וילך השנה, לא במעט בשל השקט השורר בגדמ"ע והמאורעות בלבנון.

ד"ר אמנון כהן, אל"מ
יועץ לענייני ערבים

אכ/נפ

The first part of the report deals with the general situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country's development.

The second part of the report deals with the economic situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's economic development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country's economic development.

The third part of the report deals with the social situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's social development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country's social development.

The fourth part of the report deals with the political situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's political development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country's political development.

The fifth part of the report deals with the future of the country. It is a very interesting and informative study of the country's future. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country's future.

1973 י"ג / כסלו
ה'תש"ל
מחנה
ה'תש"ל
ה'תש"ל

1. לפי המסורה המקראית, רכש אברהם אבינו את מערת המכפלה מעפרון החתי, על-מנת להשתמש בה כאחוזת קבר לבני משפחתו. הרכישה נעשתה בהסכמת בני חת, תושבי חברון דאז, ובמערה נקברו האבות ונסותיהם.
2. עם חידוש היישוב היהודי לאחר עליית עזרא ונחמיה, התחדש הקשר עם המערה, והיא המשיכה לשמש מקום לעלייה לרגל של היהודים לאורך כל תקופת בית שני. המלך הורדוס בנה את המבנה המונומנטלי, כפי שמסחבר מעל לכל צל של ספק, מסגנון הבנייה הזהה מבחינה ארכיטקטונית לסגנון הבניה ההרודיאנית בהר הבית, דהיינו: - אבני אבנייה מסיביות וענקיות המונחות זו ע"ג זו ומוחזקות ע"י משקלן וזווית הבניה של הקיר, סיתית הפנים של אבני הבנייה הכולל שוליים, תבליטים דמויי עמודים וכו'.
- הקמת הבניין המנומנטלי ההרודיאני על המערה, מוכיחה כי הבניין שימש מקום לעלייה לרגל ולתפילה ליהודים תושבי חברון באותה תקופה.
3. לאחר מכן שימש הבניין ככנסיה ביזנטית, מסגד, כנסיה צלבנית ושוב מסגד. לאורך כל התקופה המשיכו יהודים לבקר במקום ואף להתפלל בו, יש ידיעות על כך כי במאות ה-10 וה-11 שימשו היהודים במשרות במערת המכפלה ואף התפללו במערה.
4. מאוחר יותר הוגבלה רשות הכניסה של היהודים למערה והיה דים הורשו להתפלל ליד סדק שבחומה הדרומית של המבנה ההרודיאני.
5. המועצה המוסלמית בירושלים, טוענת כי הבניין שעל מערה המכפלה הינו בניין מוסלמי שהוקם בתקופת בית אסיה, והוא חזר להיות מסגד מוסלמי לאחר שגורשו הצלבנים מארץ ישראל בתקופת צלאח-אלדין.
- טענה זו לגבי הבניין איננה עומדת במבחן הביקורת ההסטורית והארכיאולוגית שכן נעלה מכל ספק, כפי שצויין לעיל, שהבנין המקורי הינו הרודיאני ורק התקרה המחיצות האולמות הפנימיים הוקמו ע"י הנוצרים והמוסלמים.
- אף בנושא זה חלוקות הדעות בין המוסלמים ויש המודים כי הבניין הוקם ע"י הורדוס, (ראה למשל ראיון עם שית' עאטף אל-חמורי, ראש משרתי הקודש במערת המכפלה, בעתון "אלקודס" מיום ...).
- הקדושה שהמוסלמים מיחסים לבניין קשורה בעצם במסורת היהודים, שכן הם רואים בו את מקום קברו הארץ, במיוחד קברו של אברהם אבינו (מכאן השימוש במילה ח'ליל, קיצור של ח'ליל-אללה, דהיינו "ידיד אלוהים" שהוא תואר מוסלמי מסורתי לאברהם אבינו).
- יתרה מזו, יש לומר כי הענקת מעמד קדושה מוסלמי למקומות קדושים בא"י קשורה באופן אמיץ בהסטוריה האומיית, שכן בני אומייה בקשו להבליט מרכזי קדושה שבתחום שלטונם, לעומת ערי הקודש בחג'אז, שלא היו תחת שליטתם הישירה.
- סדיניות זו נקבעה אף כדי להתקרב אל תושבי הארץ שהיו בשלבים שונים של תהליך ההתאסלמות, ואשר בקרבם חיו מסורות טריות לגבי המקומות הקדושים היהודיים.

6. לאחר פליחת "ששת הימים" נחתמה מערת המכפלה ע"י צה"ל, והונף דגל ישראל על המערה. כוסלמי חברון פנו אל שלטונות הממשל, ולאחר פנייתם הורד הדגל. ב-1 אוג' 67, נחתם הסכם שבו נקבעו הסדרים בין המוסלמים והיהודים לגבי מערת המכפלה.

החוקמים על ההסכם היו מושל חברון, כנציב הה"ל, וראש עיריית חברון - מחמד עלי אלג'עברי, הקאדי של חברון - שיח' מצטפא סהבוב, המופתי של חברון - שיח' עז אל-חי ערפה וראש משרתי הקודש - שיח' עאסף חמורי מטעם מוסלמי חברון.

ההסכם קובע כי המוסלמים יתפללו במערת המכפלה במועדי התפילה המקובלים עליהם, ואילו היהודים יורשו להכנס למערה בשעות שאינן פוגעות במועדי התפילה המוסלמים.

כמו"כ נחנה הרשות למוסלמים לקרוא לתפילה כמקובל והוצאו הוראות קפדניות למבקרים היהודיים ללבוש בגדים צנועים ולהמנע מעישון, שחיית משקאות חריפים ואכילה בתוך המערה.

7. במהלך ביצוע ההסכם, כתוצאה משינויים בלוח המוסלמי ובלוח היהודי אירעו מספר מקרים בהם היה צורך לתאם מועדי תפילה. הדבר נעשה תוך כדי קיום מגעים בין שני הצדדים. למשל לאחרונה הגישו המוסלמים בחברון בקשה לשנות את מועדי כניסת היהודים למערה, כתוצאה מלוח התפילות בעונת החורף, ורוב/בקשותיהם בעניין זה נענו.

החורף, ורוב/בקשותיהם בעניין זה נענו. *החורף, ורוב/בקשותיהם בעניין זה נענו. החורף, ורוב/בקשותיהם בעניין זה נענו.*
8. עיריית חברון בסתיו פעולה עם השלטונות, פעלם לשפור איזור המערה, חשיפת יופיו ההיסטורי של הבניין, להקמת גן ולתכנון השטח המוביל אל המערה הצורה שתבליט בעיני המבקר והמתפלל את גדולתו וקדושתו של המקום.

9. המציאות שנוצלה במערת המכפלה היא מציאות של דו קיום, שבה מוסלמים ויהודים מקדשים את מקום הקבורה ההיסטורי של אברהם אבינו, המבשר הראשון של האמונה באל אחד, שלה שותפים היהודים והמוסלמים. דו קיום זה למרות נסיונות חוזרים ונשנים, ע"י גורמים קיצוניים לערערו כגון (השלכת רימון על מבקרים ומתפללים ב-9 אוק' 1968, או הגשת פטיציות עקרות ותעמולה באמצעי התקשורת בארצות - ערב), יכול לבשר עתיד טוב יותר של כבוד הדדי בין בני שתי הדתות המונותיאסטיות הגדולות, אשר אין חילוקי דעות ביניהן לגבי קדושת המקום המתייחס לאברהם אבינו.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

שמור.

אנ : ניו יורק

מאונ : המשדר

מטי 488

נשלח: 201500 דצמבר 72

תקוע. שלכם 371. מערת המכפלה.
תשכנא כלהלן:

א. האגרוז מהורה נטיון נוספ להעליל עלילות בוזחום חרפש הפולחנ ושמירת המקומות הקדושים שבו ה-א RECORD של ירדן במשכ 19 שנות שלטונה בשטחים שכבשה ב-1948 כולל בחלק של ירושלים ידוע לשמצה. העולם יודע שירדן פגעה במקומות הקדושים ליהדות. ודסה 39 בתי כנסת בעיר העתיקה בירושלים, ומנעה מיהודים גישה לכל מקומותיהם הקדושים וזכ הפרה בוטה של החייבויותיה הבינלאומיות.

ב. האגרת הירדנית מזעלמת במזכוונ מככ שמדובר במקום קדוש גם ליהודים, היינו מערת המכפלה, המכילה קברות האבות ולמעשה המקום המקודש והקדום ביותר ליהדות. זה אלפי שנים שיהודים עולים לדגל אליה ומתפללים שם. כמובן שבזקופת הכיבוש הירדני נשללו מהם זכויות אלו כפי שנשללו בכל מקום קדוש יהודי אחד בשטח הכיבוש הירדני, כולל הכותל המערבי.
ג. מאפייני שיטת העלילה הירדנים גם שהם שוב מעלים האשמת השקר על השריפה בנטגד אל אקצה מנשה ידיו של חולה נפש זר ואשר הוצל במאמצ משותפ של כבאים ישראלים וערבים.

ד. ישראל דוחה והנוהג הירדני לערוב מדיניות עם דת וללכות יצרים דתיים כדי להשיג מטרות מדיניות. מדיניותה הליברלית והטובלנית של ישראל שהביאה למצב דו קיום וסובלנות בין העדות והדתות זכותה לשבחים רבים בדעת הקהל הנאורה בעולם, וירדן מחכוונת כמובן לעשות הכל כדי לפגוע בכך.
ה. ישראל תשקוד גם בעויד על הבטחת חרפש הגישה והפולחנ לכל הדתות והעדות במקומות הקדושים שבפיקוחה כדי לאפשר שם דו קיום בשלום של כל המאמינים בקדושתם כפי שהיא נוהגת גם בשטח מערת המכפלה.
ו. ליריעתכ במזכוונ לא התייחסנו לשענוות לגבי סדרי התפילה במקום.

מאום ב.

שהח ויהם סגבל אלון דיין מ סגבל סגבל מאום א+ב פרגאי מזחים אלגום חקר מעת

הסברה למ אמן תאל בזית

א/א

ה'תש"ט

מס' : 100

תאריך : 10/10/58

מס' : 100

תאריך : 10/10/58

המכתב נכתב, יום חמישי, 10/10/58.

לכבוד : מר...

המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...

המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...

המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...

ה'תש"ט

המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...
המכתב נכתב על ידי מר... אשר...

אין להשתמש בידיעות אלה
ללא תיאום מראש עם שביכ

דוח מודיעין

תגובות על שינויים בסדרי התפילה במשרת-המכפלה

1. הודעת הטושל הצבאי בחברון, בתחילת נובמבר 1972, על שינויים בסדרי התפילה במשרת-המכפלה עוררה תגובות, בחלקן נזעמות, בין אנשי-הדת בחברון, ובמיוחד ב"מועצה המוסלמית" במזרח-ירושלים.
2. תגובת שיח' מוחמד עלי אל-ג'עברי, ראש עיריית חברון, היתה מתונה, ובפגישותיו עם אנשי-דת מוסלמים פסל הצעות להפגין או לשבות שביחת-שבת כמחאה על הסדרים החדשים. סיעונו העיקרי היה כי ישראל לא תירחע מלהגיב בצורה נמרצת ביותר על שביחות או הפגנות, ולכן לא יתן ידו להצעות כאלו, אחילו והעלו ב"מועצה המוסלמית". ג'עברי הדגיש כי כל עוד נתונה הגדמ"ע לכיבוש, הוא רואה את תפקידו העיקרי בשמירה על התושבים מפני פורענות, ובהחזקת מעמד.
3. מסיבת העתונים שכונסה ב-8 ע"י "המועצה המוסלמית" ב-16 נוב 72 היתה למעשה נסיון של "המועצה" להפגין פעילות נוכח הועדר פעילות מחאה כל שהיא בתחומי חברון. "המועצה" גם קבעה כי יש לקיים מפגש של ראשי הערים בגדמ"ע במועד מאוחר יותר.
4. שיח' מוחמד עלי אל-ג'עברי המשיך לפעול לפי דרכו בעניין משרת-המכפלה. בכינוס של נכבדי דת-חברון, שנערך בחברון ב-8 נוב 72 ונועד לדון בבעיית החשמל, הועלתה לדיון גם בעיית משרת-המכפלה. השיח' ג'עברי הסביר כי הוא חושש שהתדרדרות ביחסים בין חושבי חברון לבין חושבי קרית-ארבע על רקע סדרי התפילה במשרת-המכפלה עלולה להביא להרעה ביחסים בין יהודים לערבים בכל הגדמ"ע. הצעותיו לפעולה בכינוס זה – שנחקבלו על דעת הכל – היו גיוס אהדה בירדן ובעולם הערבי ושליחת מברקים לגורמים בארץ ובחו"ל. תרומתו למעמדה של "המועצה המוסלמית" (בכנס נכח גם יו"ר "המועצה" השיח' חילמי אל-מוחחטב) היתה ההחלטה שנחקבלה בכנס כי "המועצה המוסלמית" במזרח-ירושלים היא הגוף המוסמך לדבר בשם המוסלמים בגדמ"ע בעניין "השמירה על קדושת החרם האיבראהימי (משרת-המכפלה) כמסגד מוסלמי".

5. בדיון בישיבת "המועצה המוסלמית", שנערכה ב- 22 נוב 72, בדבר הדרכים להמשך הפעילות בעניין מערת-המכפלה, נדחו הצעות שונות, ביניהן לקיים שביחה כללית בגדמ"ע. עם זאת החליטה "המועצה" כי כדי לשוות למאבק אופי כללי-פלסטיני ולא מאבק של אנשי-דח בלבד, יש לקיים ב- 4 דצמ 72 כינוס של ראשי העיריות בגדמ"ע. מטרת הכינוס לקבל החלטה המגנה את שלטונות ישראל על נישול המוסלמים ממערת-המכפלה, וכן שיגור משלחת לירדן מטעם ראשי הערים. ההזמנות לראשי הערים נשלחו ע"י שיח' חילמי מוחחסב ב- 25 נוב 72. רוב ראשי הערים הביעו נכונות להשתתף בכנס, אם כי היו כאלה שהביעו בפומבי חשש מצעדי השלטונות.

6. שיח' מוחמד עלי אל-ג'עברי, אשר בתחילה לא הגיב מפורשות בעניין כינוס ראשי העיריות, החליט מאוחר יותר להטיל מלוא ההפעתו נגד עריכת הכינוס. הוא המשיך, למעשה, לפעול לפי הקו בו נקט קודם לכן: מניעת אפשרות שהשינוי בסדרי התפילה במערת-המכפלה ישמש גורם לשיבוש היחסים בין תושבי חברון לבין היהודים. השיח' הסביר את עמדתו זו גם לשיח' חילמי אל-מוחחסב ואמר כי לדעתו כבר פעלו די הצורך בעניין מערת-המכפלה, וכי כל פעולה נוספת עלולה להביא סבל על תושבי חברון. כן הדגיש השיח' ג'עברי כי ראשי העיריות הוזמנו ע"י "המועצה" מבלי שנועצו בהם תחילה, ולמרות עמדתו המפורשת של הממשל כי אין לקיים כינוסים כאלה מבלי לקבל אישור מראש.

7. במיחות עם מקורביו ועם כמה מראשי הערים ביהודה הירבה שיח' ג'עברי לסעון כי יש לבטל את הכינוס או לדחותו, מאחר ש"המועצה" קיבלה החלטה בקשר לחברון מבלי שנועצה בו ומבלי שהוזמן להשתתף בדיונים על כך. ג'עברי גם איים כי אם לא יבוטל הכינוס יחלח "למועצה" מברק, שיפורסם גם בעתונות, ובו תוצג "המועצה" כמסכסכת בין תושבי חברון לבין קרית-ארבע וכנותנת פתחון פה ליהודים הקיצונים לפעול.

8. בישיבת "המועצה" שנערכה בתחילת דצמ 72 הסביר שיח' חילמי אל-מוחחסב כי נוצר מצב עדין בדבר קיום הכינוס של ראשי הערים בעקבות הכרזתו של שיח' מוחמד עלי אל-ג'עברי שלא ישתתף בכינוס ואף יתנגד לעריכתו. כן מסר כי רוב ראשי העיריות לא ישתתפו בכינוס בשל לחצו של הממשל. סוכם לדחות את קיומו של הכינוס ללא קביעת מועד חדש, ולפרסם הודעה כי הכינוס לא התקיים בגלל לחצו של הממשל הצבאי.

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוקן וסודות דשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ש מ ר

מס' 32

כשלח: 000

מזרח ומערב

אל: המשרד

מאת: גיו יורק

בר רומי העתק מ. קדרון

המיוחדת שטחים .

1. הברקנו בנפרד טיוטות ארבע התחלטות שהוכנסו על ידי הערכים .
2. מפנה תשומת לבכם במיוחד לחצעה הרביעית של "מסגור איברהים" .
- על כל השלכותיה . בקשנו מן האמריקאים מייד אחרי באום שב ירדן , לחשפיע עליהם
לשלא חוזר לא להגיש הצעת החלטת נפרדת בנושא רגיש זה .
3. ישנה החמרה כללית בנוסה שלוש ההחלטות האחרות הדומות לשלוש ההחלטות של אשתקד .
4. הנציג חבלגי בועדה אמר לי שחששע ימנעו על התחלטות חוץ מן ההחלטות על גנבת אשר
יצביעו בעדה .

דורון

שח רוחם מכלל שחבט מ מכלל סמבכל מאום אב חקר אריאל מזחלים מצפא אירופה אב רם אמץ ורדי

מב/א

we: court

COM: 255 4550

உர சீர்த் துறவு அ. குரீரீரீ

How much?

1. accedi ad hoc ut scias quid agatur et quid faciatur.

Տ. առեռ ոսրամ ճգոս Ե՛ր: Դր ճոսըն ուրճըն զԵ "սոգր ԽԵՐԻՆԵՍ":

ኃይል ስለሚፈጠርበት ሁኔታ ሲመለከት ምንም እንኳን የአየር ንድፍ ሊፈጠር ይችላል፡፡

2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809 2810 2811 2812 2813 2814 2815 2816 2817 2

2. Կարող եմ արժեքավորել իմ անցած կյանքը և արժեքավորել իմ անցած կյանքը:

4. newer needs extra not is more extra to handle the work of handling to do the work

ԳՎԸԳԻ ԸՆԴՈՒՆԱԿՆԵՐՈՒՄԻ ԿԱԶՄԱՆԱԿՈՒՄԸ

25 00

உயர்நீதிமன்றம்: 00 @

7555

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

01C \

15N

: FIND

הגדלה:

$\frac{1}{N} \sum_{i=1}^N \log p(\mathbf{x}_i)$

1/2 m 1/2 m 1/2 m
 1/2 m 1/2 m 1/2 m

[illegible]

pln

28/4/72

1) N/A
 2) N/A
 3) N/A
 4) N/A
 5) N/A
 6) N/A
 7) N/A
 8) N/A
 9) N/A
 10) N/A
 11) N/A
 12) N/A
 13) N/A
 14) N/A
 15) N/A
 16) N/A
 17) N/A
 18) N/A
 19) N/A
 20) N/A
 21) N/A
 22) N/A
 23) N/A
 24) N/A
 25) N/A
 26) N/A
 27) N/A
 28) N/A
 29) N/A
 30) N/A
 31) N/A
 32) N/A
 33) N/A
 34) N/A
 35) N/A
 36) N/A
 37) N/A
 38) N/A
 39) N/A
 40) N/A
 41) N/A
 42) N/A
 43) N/A
 44) N/A
 45) N/A
 46) N/A
 47) N/A
 48) N/A
 49) N/A
 50) N/A
 51) N/A
 52) N/A
 53) N/A
 54) N/A
 55) N/A
 56) N/A
 57) N/A
 58) N/A
 59) N/A
 60) N/A
 61) N/A
 62) N/A
 63) N/A
 64) N/A
 65) N/A
 66) N/A
 67) N/A
 68) N/A
 69) N/A
 70) N/A
 71) N/A
 72) N/A
 73) N/A
 74) N/A
 75) N/A
 76) N/A
 77) N/A
 78) N/A
 79) N/A
 80) N/A
 81) N/A
 82) N/A
 83) N/A
 84) N/A
 85) N/A
 86) N/A
 87) N/A
 88) N/A
 89) N/A
 90) N/A
 91) N/A
 92) N/A
 93) N/A
 94) N/A
 95) N/A
 96) N/A
 97) N/A
 98) N/A
 99) N/A
 100) N/A

Wes
11/16

Wes 11/16

red, blue
11/16

Wes 11/16

Wes 11/16

Wes 11/16

Wes 11/16

Wes 11/16

מפקד אזור
יהודה והשומרון
לשכת המפקד
טל' 232451
מנ - 341 א' (180) 696
כסלו תשל"ג
72 נוב'

ח

תמונת דיון המפקד אר אלתל

הנדון: סכום דיון המפקד מיום א' 5 נוב' 72

1. פעילות פח"ע - שבוע סקס מבחינת פעילות פח"עית.
2. הסדרי מערת המכפלה - סוכמו הסדרים בנושא והובאו לידיעת הגורמים המעוניינים.
הסדרים במספר תחומים כמפורט להלן:-
א. שנוי בשעות הבקורים לרגל שנוי במועדי התפילה:-
מ - 0730 - 1100.
1230 - 1400.
1515 - 1645.
בימי ו' תיפתח המערה לביקורים בשעות 1530 - 1630.
ב. מקום התפילה - הורחב מקום התפילה - ניתן אשור לתפילה באהל יעקב ולאח בכל ימות השנה.
כן ניתן אשור לתפילה במרפסת הפתוחה בין אוהל אברהם ושרה ואהל יעקב ולאח.
ג. עזרת הנשים חועבר אל שטח המרפסת או החצר.
ד. סדרי נוחיות - (1) יוכנס רהוט מטלטל.
(2) באהל יעקב ולאח יוכנס שולחן תפילה ומספר ספרי תורה נוספים.
ה. בזמן התפילה יצומצמו הבקורים רק לאולם רבקה ויצחק.
3. הפסקות חשמל - נעשית פעולה במגמה להגבור חברת החשמל הירושלמית ממקורות חברת החשמל הישראלית.
4. חבור קלקליה לרשת החשמל - א. רע"נ מו"ט דיווח על השלמת המבצע.
ב. יש לסיים נושא ההסכם עם חברת החשמל.
5. אזור תעשייה טו"כ - (1) הוחלט לראות את אזור התעשייה כאזור פתוח ישראל.
(2) השטח לא יועמד ללרשות העירייה ראש העיר, יחד עם זאת אם תהיינה פניות ממפעלים תעשייתיים - תבדק כל בקשה לגופה.
(3) יש להשיב לראש העיר ברוח סעיף 2.

100-100000
100-100000
100-100000
100-100000
100-100000
100-100000
100-100000
100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

6. בקורים מהגדמ"ז בכל ימות השנה - סוכמו הכללים הבאים:
א. לא מחילים כללי בקורי קיץ.
ב. פעילות לפי הנוהל והכללים הקיימים.
ג. בתקופות מסוימות בהתאם להחלטה מראש תינתן סמכות להרחיב הכללים.
7. התפטרות ראש עיריית דיר דבואן - 1) יש להקפיא כל התשלומים המיועדים לעיריה.
2) בשלב זה לא עוסקים בעניין בכללו.
8. יציאה לעבודה בישראל - בשלב זה לא תהיה כל התערבות מיניסטריאלית בנושא.
9. בטול רשיונות יציאה לגדמ"ז - ק. אג"מ בתאום עם הדובר יעבירו לו"ז למבצע.

16
לומית ולוב, סג"מ

מז/אכ

ראש לשכת המפקד

1870

1. The first of the year

2. The second of the year

3. The third of the year

4. The fourth of the year

5. The fifth of the year

6. The sixth of the year

7. The seventh of the year

8. The eighth of the year

9. The ninth of the year

10. The tenth of the year

11. The eleventh of the year

12. The twelfth of the year

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

מקום תפילה לכל בני אברהם

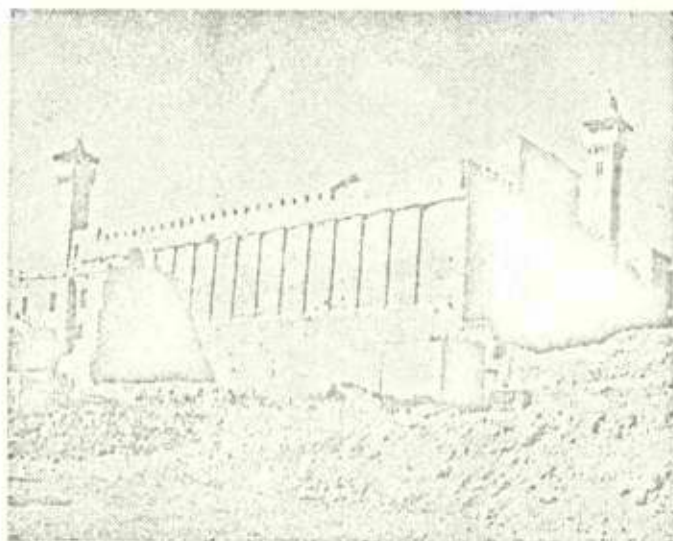
מאת ב"צ לוריא

לא גדון בתקופת הארוכה של ימי בית ראשון וזמן בית שני כשתברון היתה ציר ביהודה ומערת המכפלה היתה קדושה ומצרעת כענין העם. נענין בתולדות המצור לאחר שקמה הנטיות ואחרי האיסלם, וניזונה שי היתחנות בין בני האמונות השונות הוא ענין קדום, כי בכל הזמנים שי האיסלמים בתברון ובכפרי המבינה היתה מיוסבת מיהודים ונוצרים או יהודים ונוצרים, היתה מערת הי מכפלה מקום תפילה לשתי הדתות. מכיון זה יחד מאשר בכל מקום הדום אחר שורה סובלנית וראת מכיון זה בני דת אחת כלפי בני הדת האחרת, מקרה היסטורית עצרה הנוצרים לחלו, מעידה שהקנאות הנוצרית, שלא נתנה דריסת רגל יהודים, היא רק בת דורות מעטים ואין לה סובלני בעבר.

בימי השתלטות הביזנטי

אנונימוס סטאטיונוס — (פולה ראל שפיר בארץ בשנים 540-570) כותב: "שם (בתברון) בסליקה בת ארבע שדרות עמודים, השדרה שי באמצעית אינה מכוסה, בתוך עוברת חציצה ומתעד האחד נכנסים הנוצרים והיהודים, המכתיבים הרבה לכונה... ואין כזה שגמלים יהודים של המכסה ההיא במספר גדול מאד ומכונים הרבה לכונה וי ירד ויתנים נדבות לשמשים".

היהודים אלעזר מוצא אישור לחלוף את הוצה עילית יקונו של המכסה כפי שהו כיום. הוא אומר: "הכנסת בינו לבין המתנשא על מערת המכפלה מוצא כי במסגד המצוי שם ויהיה מעידה כנסת ביזנטית-עלכך היה שם שני בינים והם מכונים מקום קברי יצחק ורבעה שם שנים הם כידוע במערה החדשה לכונה. צינן אברהם ושרה הם המבנה המונה עמנה לתצ, ואי יי כינוי ישרא לאה הם מתוך למדי זה המבנה המצוי לפי הספר אי ייכנס לאסטטיונוס, היות האתר מתו יי בין העמודים העליונים לבין הי ייכנס בני אברהם יצחק ויעקב. מכיון כי המכסה לא היתה כנסת יידיא כי אם מעיפה, או כנסת היסוד למחלוקת לה גם כנסת פרי ביטולות העמודים הנחזו ליהודים על עיבוי-ישראל אברהם. לפיכך נשי אי ייכנס קברי יעקב ויצחק ויהא מתוך ייכנסה את יתר האבות נעלו הי ייכנס ומכו מעליהם את הכנסת ייכנס ליהודים יעל פי הסכם החלוקה היתה ליהודים זכות גישה מכיון גם המבנה קברי אברהם ושרה, לפי כי המבנה נחלק כנסת הכנסת ולא ייכנסה לאחי הביזנטי הערבי המכונה המונה כנסת שהיא, למינסה

ואולם, המוסלמים לא ערחו לשנות את הלוכת השטח הסמוך ומיני דה עד היום על מציאות יהודית מלפני 1,500 שנה.

בימי הכיבוש הערבי

מקור ערבי מלפני ארבע מאות שנה מספר, כי כאשר נאלצו הנצי רים בתברון למסור את העיר לידו הכליף עמר (בשנת 638 לסה"נ), התריכו ותרסו עד היסוד את כנסייתם המפוארת. שעמדה על מערת המכי פלה, ואת שערות המינים באדמה, כדי שלא יודע לערבים מקום הי מערה הקדושה (נמשך לפי חבור נוצרי (2) שהוא כפי הנראה מקום המאה העשירית, אך מתחילה לאותה תקופה ולאחר מאורע) וכו' נאמר: אבל כאשר התפלאו אלה (הערבים) שבאו לתברון, על בנייתם החזקה והופה של החומות (מסביב למערה) ועל זה שלא נפתח שום פתח שי דרכו אפשר היה להיכנס, נוגשו אליו הם איזה יהודים, אשר נשארו תחת שלטון הוויזי בסביבת המוא, ואמרו להם: תנו לנו הסוד, כדי שנחיה בתנאים דומים גם בנינו, ויורשה לנו להקים בית-כנסת לפני הכניסה (למערה), אז נראה לכם באיזה מקום עליכם להקים את המערה. וכך נעשה.

המסקנה מסופר זה לדענום של אלפסי וצ. אבישר (3) כי אין באים לתבוע מקום שאין עליו זכות או חוק, עלינו יש יסוד לומר, כי עוד לפני כן היו במקום בית-כנסת וכו' קברות, שהיו עוד מן הכנסת החביר שית והשטית, אלה שהם נחפרו בי ידי השליטים הביזנטיים. ואילו הי דרישה שהנסתה לכובש עמר התי

בימי מסע הצלב הראשון, אף הוא כותב על מנהג זה: "עוד היום כל סביבות חברון מציגים מתיחה ל- חברון".

הסופר הערבי אלימקדסי (חי בי סוף המאה העשירית) כותב כי בי תארים של חברון נמצא בית הכנסת אורחים, והוא מוסד קבוע, ובו טבי חים, אופים ואף משרתים הכניסים מנות עשום ושקניות לכל המבק רים. נראה איפוא, כי בעד בית הכנסת היהודי היה בית הכנסת-אורח חים מוסלמי, ושני מוסדות אלה היו במשך דורות בכפיפה אחת, זה בצד זה.

בימי כיבוש המונגולים

בשנת 1100, כבשו המונגולים את חברון, הסבו את המסגד ואת בית הכנסת שלידו לכנסיה ולמנזר וגירשו את היהודים.

עברו שנים ושש שנים וכנראה ששנאתם של העלבים כלפי היהודים פחתה, כאשר ביקר הרמב"ם בארץ בשנת 1166, הגיע גם לתברון, ועל ביותו זה הוא כותב: "וצאתי כי ירושלים לתברון לנשק קברי אבותי במערה, ואותו יום עמדתי במערה והתפללתי...". מסתבר שיכול היה יהודי לבקר במערת המכפלה אע"פ שהכניו כולו שימש אכסניה ונמזר נוצרי, חשב שנים אהרי הרמב"ם ביקר בתברון ר' בנימין מטודלה, מדבריו נמצאנו לכדים שהעלבים לא מינו את בית הקברות היהודי כי הוא ראה שם, "חבית הרבה, מלי את עצמות מישראל". וכנראה שבות הקברות היה בשימוש גם בימי של שול העלבים, כן ר' שלמה היתום, שח' בתקופת מסע הצלב הראשון, אומר: "כל סביבות חברון מציגין מתילה לתברון".

הכנסת היהודי למערת המכפלה לא היתה אסורה בפנייה. כמו כי מאה הויזי ועד למלחמת ששת הימים, ר' בנימין מספר (5): "שם המבנה הגדולה שקורין ש' אכסן (סנט אבי רהם, כפי שקראו העלבים לכנסיה שהקיוס שם), והוא היתה כנסת הי יהודים בימי היסטטטאליים, ועשו הי גוים שם ששת קברים על שם אבי רהם ושרה יצחק ורבעה יעקב ולאח ואחריהם לתועים שהם קברי "אבות ונחמני שם מתון. אבל אם יבוא יהודי שם שיתן שכר לשוער של מערה ויפתח לו פתח ברזל שהוא עשוי מבנין אבותינו יורד אדם ליד כסא במדרגות ונר ידוע בידו וידר לנסה במערה...". ר' בנימין שיום לשוער מישים שרצה לרדת למערה ואילו הביקור במספס העליון היה הפסל לכל אחד.

עדות דומה אנו שומעים כמו ר' פתחיה סרגוסטיוו, "שיבתי בתברון בשנת 1176. לשיפורי מסתבר שי (סוף במדוד 38)

17. xi. 72 "אצרי 2"

יהודי עכו היו באים למערה והכירו אותה לפרטות; הם הוזהרו אותו לבלי יאמין שהעיונים שבמסלם הי עליון הם קברי האבות. הקברים הי אבתיים הם במערה, והוא שילם לשומר שפתח לו את השער המוביל אל המערה.

בשנים האחרונות של שלטון הצל" בנים גברה השנאה ליהודים וכנראה שנאסרה עליהם הכניסה למערת הי מכסלה. ר' נתנאל הכהן מספר, שי כדי להיכנס למערה התחשש כ"תו" עה"י כלומר: כעליון נוצרי.

המבוא הערבי השני

התחלנו את המסלול של הערבים לי ארץ גירוש העלבים שחתה והלכה; בראשונה היה היותם חמור רק כלפי הנוצרים ואח"כ הופנתה השנאה גם כלפי היהודים.

ר' שמואל ברי שמעון (6) ביקר בארץ בשנת 1210, כלומר — בדור הראשון של השלטון המוסלמי הי מחודש. הוא נתלוצץ לקבוצת של עולי רגל ממצרים שבראשם עמד ראש הגולה ובירדו מכתב מאת הכליף מוחמד, ונכנס האיש (ראש הגולה) לבדו ולא יכלנו ליכנס. אבל ר' שמואל לא אמר גואש, הוא ועוד שנים מהחבורה פנו אל הצבע (יהודי חברוני) וות עזר להם, כנראה ע"י תשלום לשוער; הוא כותב: „ונכ" נסע בחצי הלילה כי בא השוער בשבילנו וירדנו כמו כי"ד בעלות בי מקום צר אשר אין דרך לגסות ימין ושמואל וראינו שם מקום בית המקדש וראינו שם ג' ציונים והמקום נעשה מהיום שיש מאות שנה. והוא אצל המערה ונשתתחנו שם ובקשנו רחמים".

סעי' ג' מן מאגדווייל (ש' 1336) תב: כיוון שנוצרים ויהודים הי טובים בעיניהם (של המוסלמים) כי כלבים, הם אומרים שלא ייכנסו לי מקום כה קדוש. נוסע אחר, לודולף מן סוכס (ש' 1340) מספר על יחס שונה: „ולא ירשו לשום נוצרי לי היכנס לתוכה (למערה), אבל הם מרשים להתפלל ליד הכניסה, הם מרשים ליהודים להיכנס, אשר בזמני שלמו כסף לשם כך".

הזכות לקיים את בית הכנסת בי תחומי מערת המכסלה לא הותרה ליהודים לאחר גירוש העלבים. ר' עובדיה מברטנורא (ש' 90—1486) כותב: „החלון קטן יש בחוץ להומה אשר על גב המערה, ואיברים שי החלון הזה יורד למטה נגד קברו של אברהם אבינו, ושם ניתן רשות לי יהודים להשתטח ולהתפלל נוכח הי חלון ההוא. אכן בתוך החומה אשר

על גבי המערה לא יוכלו להכנס, ואני התפללתי נוכח החלון ההסן ההוא" (7).

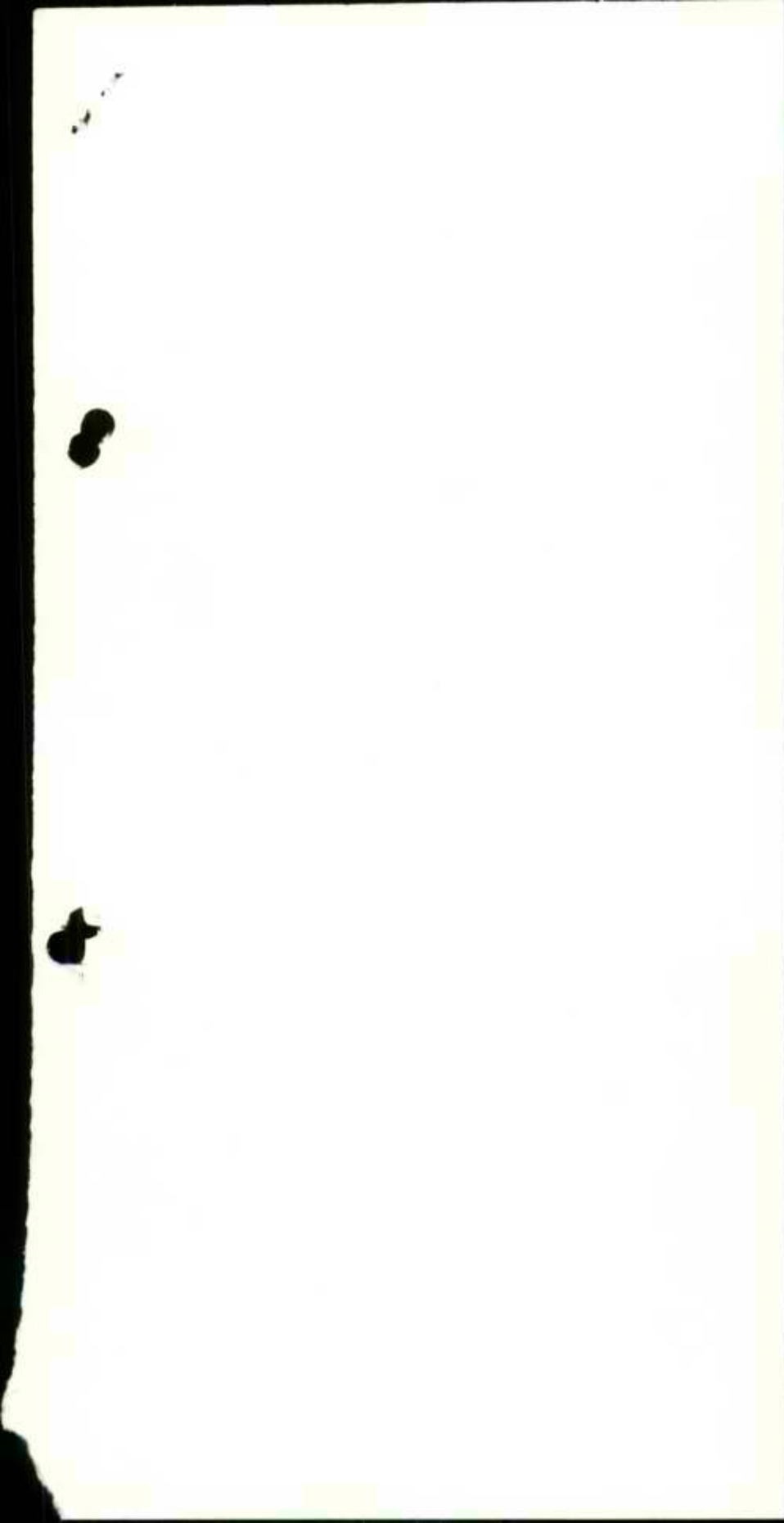
על הווקף של מערת המכסלה א"י מר ר' עובדיה: „וכל חברון יי שדותיה ומגרשיה הם של מערת המכסלה, ובכל יום מחלקים להם נזיר עדשים או תבשיל אחר של קטנים לעניים, בין לעניי ישמעאל או יהודים או ערבים, לכבודו של אברהם אבינו".

הקנאות המוסלמית והשנאה ליש ראל הלכה וגברה ולכן הנאה השני ועד למלחמת ששת הימים היתה הי מערה סגורה בפני כל מי שאינו מוסלמי (8). עולי הרגל באותם הי דורות מעידים כולם שהיהודים רשו אים לעלות בנרג המדרגות הדרומי עד למדרגה השביעית (9), עד תחור שבכותל, ותו לא. כאן נהגו להתד פלל ובחור זה היה משלשלים פתי קים של תחינות ובקשות לאבות הי עולם.

לאחר מלחמת ששת הימים נפתחה מערת המכסלה לכל אדם, ללא הכי דל דת, ומטיירים בה גם תיירים נוצרים לרבותם. איש לא ישיל ספק בכך שהמקום יכול לשמש כיום, כמו בעבר הרחוק, מקום תפילה גם ליהודים וגם למוסלמים, כי מי כאמ"ה, שקנה את המערה, הטיף לאהבת הי כריות ולמסובלות בין אדם לחברו.

הערות

- (1) את הידיעות בנושא זה ליקט ויסדר עודד אבישר בספר חברון, חוצות כתר בע"מ, ירושלים תש"ל.
- (2) לפי ספר הישוב א, ע' 41.
- (3) סי' חביון ע' 28.
- (4) לחקר ארצנו, ע' 96 ובחערות שם — המקורות.
- (5) ספר מסעות של ר' בנימין ז"ל, מהדורת נתן אדלר, ע' כ"ו.
- (6) ע"פ כתיבד פארמא, מהדו"ר רת שרגא שולץ.
- (7) אגרות ארץ ישראל, מהדורת א. יערי, ע' 126. ר' עובדיה א"י מר „חייית במערת המכסלה ויש עליה בנין גדול של הישמעאלים" וכנראה שיש כאן טעות, שהי הוא אומר שלא הותר להכנס לתחום הבנין והתפלל בחוץ.
- (8) רק אנשים מעטים, שלא מבין המוסלמים, בקרו במערת המכסלה במאות השנים האחרונות. ע"פ רשיון מיוחד מאת השולטן בקר במערה בשנת 1662 הניסך מוויילס ונתלות אליו הי חוקר קנדר. תאור מדעי ראשון שנערך ע"י החוקר הצרפתי לא. ונסאנט הוא משנת 1922.
- (9) מדרגות אלו הוסבו אחר מלחמת ששת הימים.

משרד הסעד הנפתי

צפות מחמוד אבו אלהדי

נזקקים: 1465

לשכת הסעד חברון

מנהל: מרואן מצבאח חגאזי

נזקקים: 409 משפחות

1692 : 1970

1673 : 1969

לשכת סעד תרקומיא

יוסף תאופיק דוויק
נזקקים: 252 משפחות

839 : 1970

781 : 1969

לשכת סעד יטא

מחמד עזת גלום
נזקקים: 211 משפחות

802 : 1970

1150 : 1969

לשכת סעד חלחול

עזמי זכריא מחתסב

נזקקים: 193 משפחות

1059 : 1970

1078 : 1969

לשכת סעד דורא

סלמאן אבו סינה
נזקקים: 341 משפחות

1113 : 1970

1268 : 1969

לשכות - התעסוקה.

דהרית

מס קאבר אל תא

מס קא	69	70	71	72
325	615	715	615	615

תרבות

מאמ 3 אלו נים

מס קא	69	70	71	72
314	463	618	746	746

דודא

מחמוד אל עמאידה

מס קא	69	70	71	72
325	478	511	506	506

יטא

מחמוד נחאן אבו-שיחסי

מס קא	69	70	71	72
226	669	342	203	203

בית צוא

מחמוד אל עמאידה

מס קא	69	70	71	72
/	218	290	324	324

סחוצ

מחמוד נחאן אבו-שיחסי

מס קא	69	70	71	72
/	/	188	143	143

חברון

מחמוד חדאד

מס קא	69	70	71	72
1497	1801	603	1365	1365

3929 מס קא בניה

ההרכב החמולתי בערי-הנפה

חברון	דורא	יטא	חלחול
ג'עברי	עמר	חריצאת	זמעה
טהבוב	דודין	שעבין	סעדה
תמימי	נמורה	דעאג'נה	קרג'ה
חמורי	סויטי	חושיה	דודה
נתשה	עואודה	מח'מרה תחתא	ענאני
קואסמה	חג'ה	מח'מרה עליא	
בדר	רג'וב		
(72+ חמולות קטנות)	(26+ חמולות קטנות)		

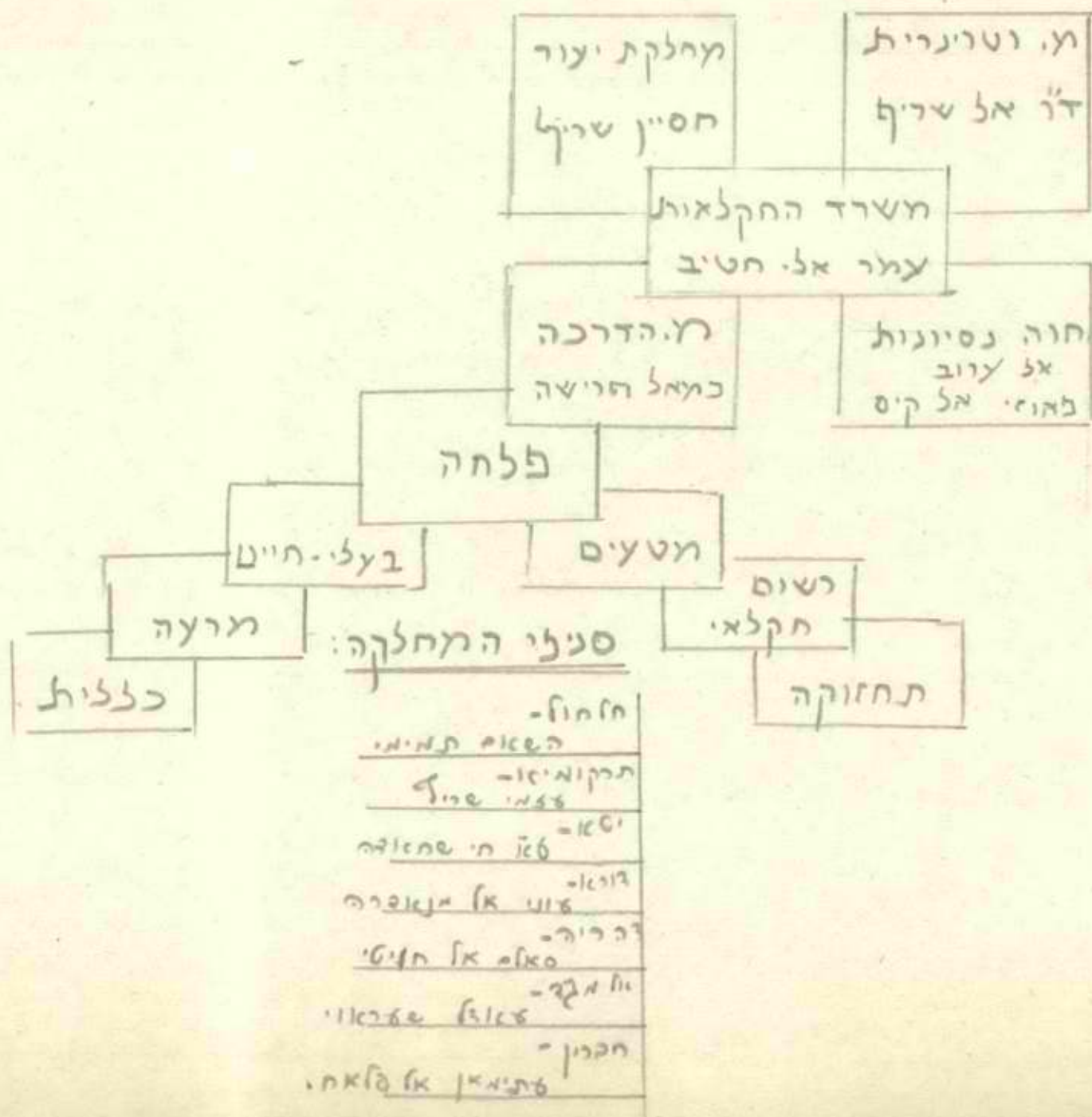
מ. החינוך והתרבות	
101	בתי ספר
833	כתות
1,023	מורים
20,254	תלמידים
11,374	תלמידות

תיכון	
צ' ביה"ס	6
נ'	4
צ' כתות	51
נ'	22
צ' מורים	80
נ'	37
צ' תלמידים	2061
נ'	802

מכין	
צ' ביה"ס	18
נ'	11
צ' כתות	100
נ'	53
צ' מורים	150
נ'	82
צ' תלמידים	3411
נ'	1547

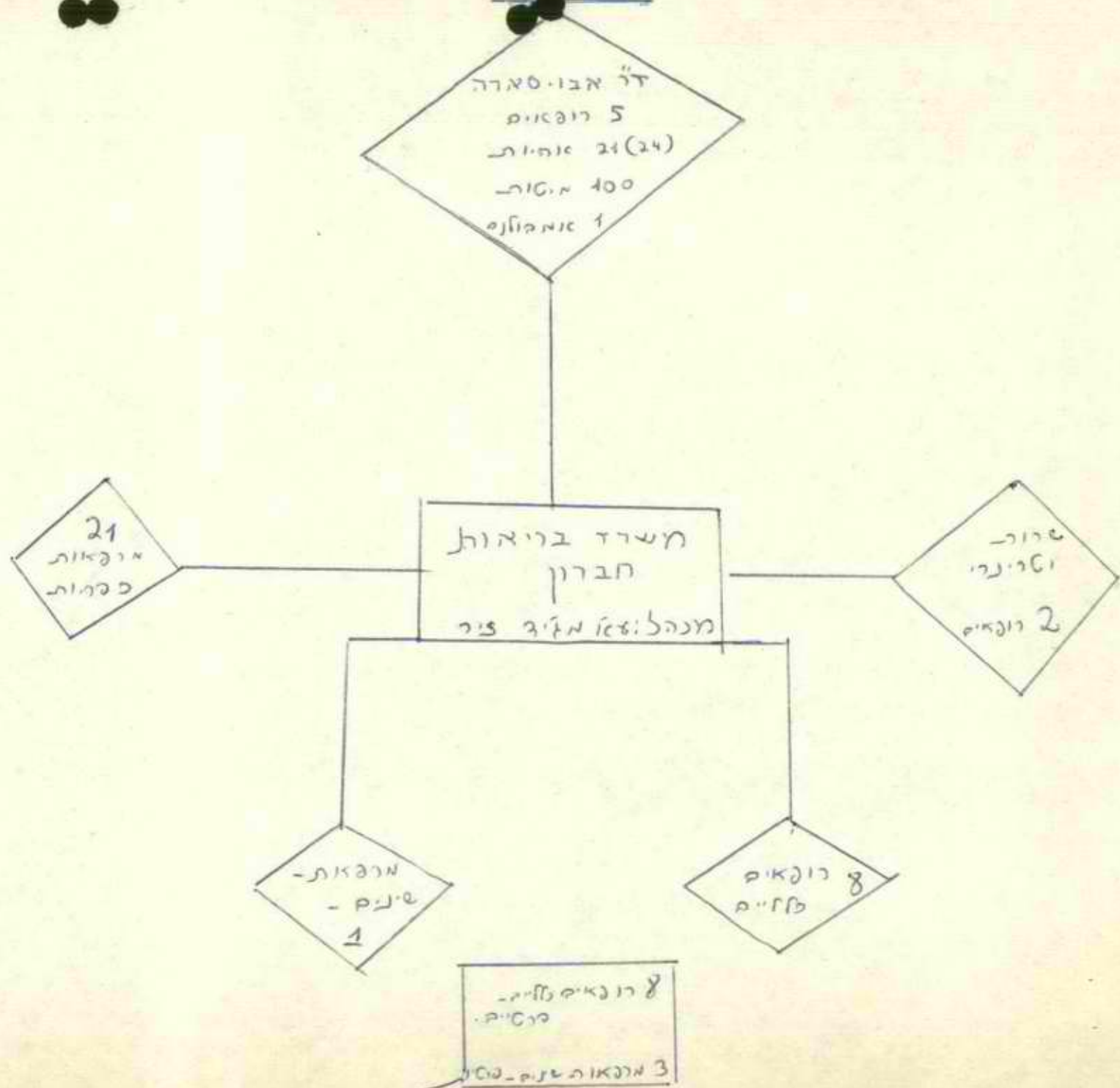
יסודי	
צ' ביה"ס	43
נ'	19
צ' כתות	375
נ'	232
צ' מורים	418
נ'	256
צ' תלמידים	14,782
נ'	9025

מבנה משרד החקלאות

নগর নগর সঙ্গীত

בית-חולים

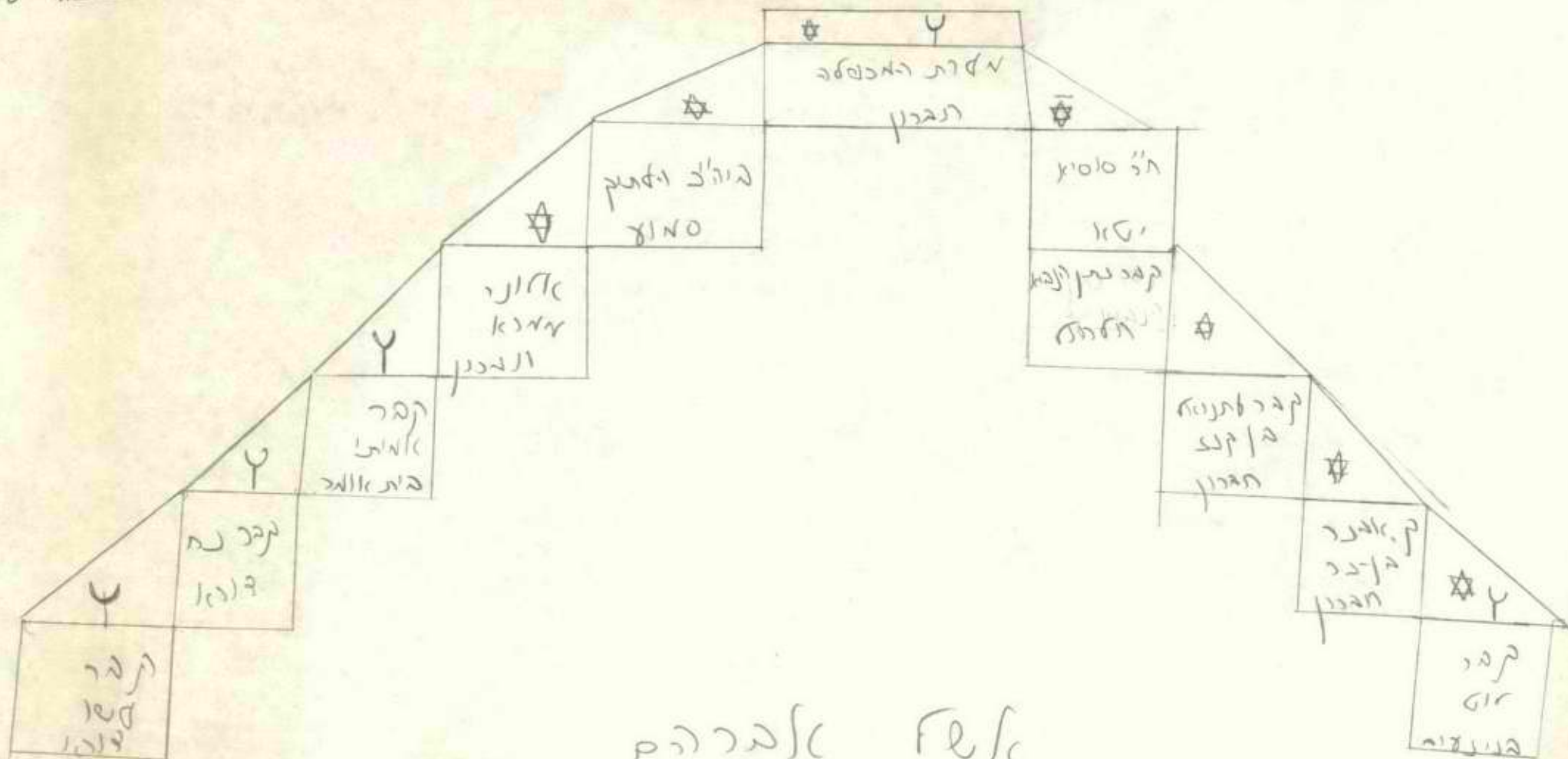
יחיד בקור:

תרקומיא	
ציר-סארה	-א-
נאבא	
בית-עזא	
צורא	
בהריו	
אכפא	
ציראל סא	-ב-
שיוח	
צרייט	
אבנא	
אל בורג	-ג-
סאיר	
וסא	
סאח	ד
תטוח	
בני-נאום	ה
צויל	
תטאול	

הכתיבה והחתימה.

... אלהים אלהים בשם ה' ... ונתת לנו חסדך ורחמך וישלח בך את מלאך ה' לפניך

בראשית כה, 8

אלהים אלהים

מפקדת נפת

חברון

לשכת המפקד

אל: מכ ונהגל אלמא

המידון: תכשומה

לכבוד תכשומה אלמא

פ. נא טשומה

בכורה,

ק/430598 רמ"ב ב' יעקב

משה ששון

סגן המנהל הכללי - משה"ח

יוזבנץ

למ. ג. בלקאנה

תל אביב

ה' תרצ"ט.

למ.

אל:	של,	התאריך
מאת:	גלעד,	תיק מס'
תגוב:		

ד"ר יוסף

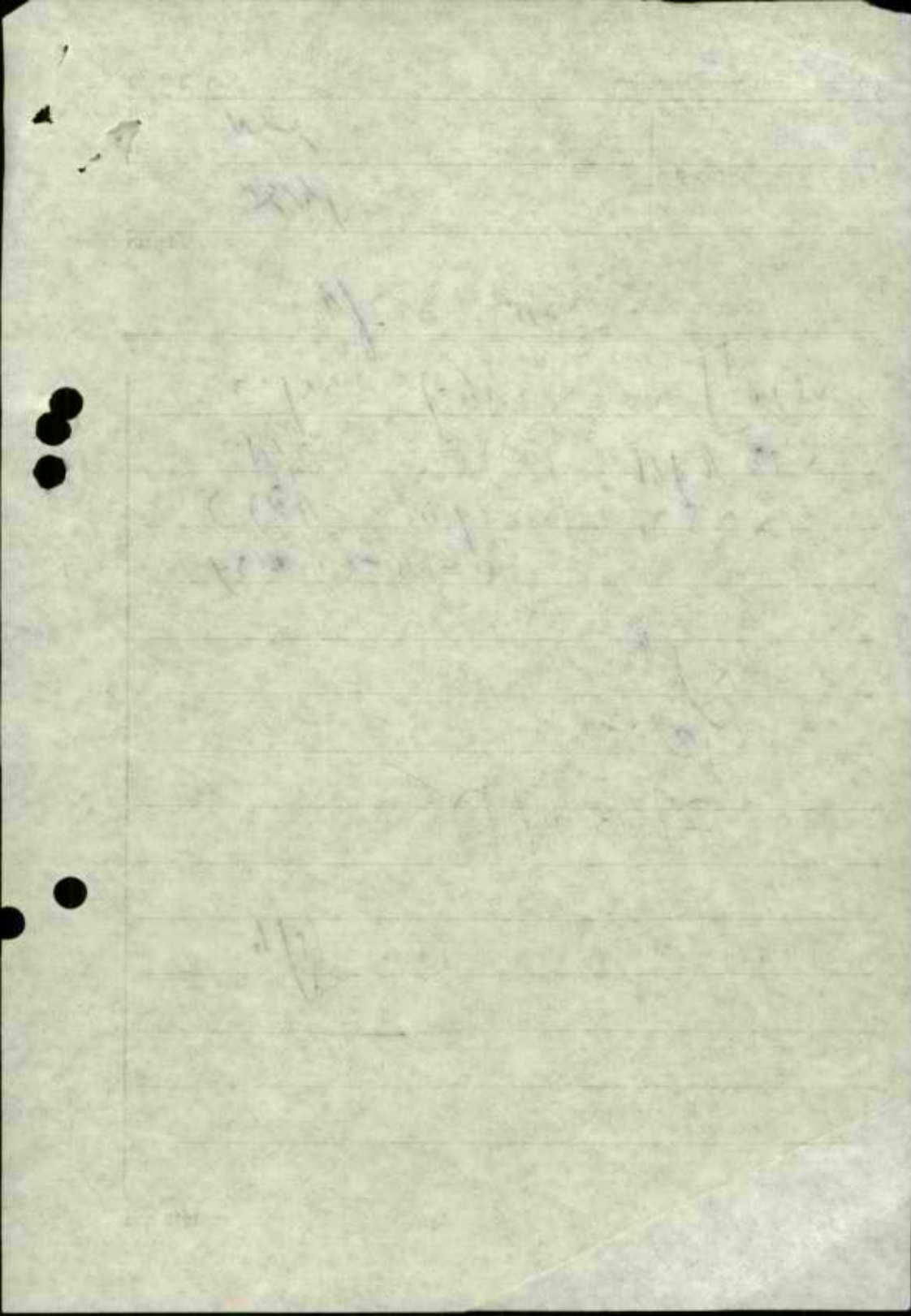
ב. יוסף (גלעד יוסף) וסמ
במקום קרוב ונא מיל
ה (פני) העניין ארצות
דגש (א) - א/נא

א/א

גלעד

27/2/21

א/א (יחיד)

The professionals' professional

WHILE political Washington and the American Jewish community have been bidding farewell to Israel's Ambassador Yitzhak Rabin, Israel has been fettering the outgoing U.S. Ambassador, Walworth Barbour.

The laconic U.S. envoy, who takes pride in never having given an interview to a newspaper, long since established himself as a professionals' professional in the diplomatic calling.

In Israel he quickly won the respect of the Government and Foreign Ministry. And at the State Department his views on the often complex problems involved in the Israel-U.S. relationship have always carried great weight.

His prestige and strategic position became profoundly felt in the Six-Day War and the years that followed. For in this period the intricate and sometimes troubled ties between Jerusalem and Washington demanded great fidelity of communication. To provide this there was needed not merely an envoy who would transfer messages between the two capitals, but a sagacious political intelligence who could continuously and precisely define for his own country and for his hosts the political aims of both, and more specifically the limits of tolerance of both.

To provide such judgments

required persistent clarity about U.S. aims and interests as well as shrewd and accurate appraisals of Israel's leadership and the temper and basic interests of the country. Mr. Barbour, by almost universal testimony, played this difficult role with great skill, discretion, and good humour.

Mr. Barbour's own government recognized the value of his services by appointing him to the coveted title of career ambassador. But even greater recognition lay in the fact that he was kept at his post for eleven years and through three Administrations.

He leaves Israel at a high point in the relations between the two countries. But it also marks the eve of a new period of diplomatic activity, as was suggested by U.S. Secretary of State William Rogers on Wednesday.

That in both Israel and Washington there will be new envoys in this period will not make matters easier for either government. However, Mr. Barbour's successor in Israel — like Mr. Rabin's replacement in Washington — will have the benefit of his achievements, analyses, and diplomatic standards. In that sense Mr. Barbour's long tenure here will continue to be felt even in the months ahead.

Dry Bones

Dry Bones, by Kirschen, appears in The Jerusalem Post on Mondays, Wednesdays and Fridays.

ISRAEL PRESS

Mrs. Meir's European tour

Davar (Histadrut) writes that Mrs. Meir's meeting with President Felix Houphouët-Boigny "secured public clarification that the Ivory Coast stands in the full force of its sovereign stature in opposition to the murky Arab campaign against Israel."

On the Prime Minister's meeting with the Pope, the paper says there was no call for near-hysterical, barren commentary by irresponsible Israeli communications media on the meeting.

Ha'aretz (non-party): "There was a point to the Prime Minister's decision to talk with Mr. Houphouët-Boigny about the latest events on the African continent which have weakened Israel's position there. There is reason to hope that the joint communique concerning friendship and mutual appreciation between Israel and the Ivory Coast will have a beneficial influence on other African countries. Moreover, it is important to strengthen ties with friends who prove that they are not prepared to go along with hostile trends."

Ha'aretz (National Religious), on the one hand, says international

echoes suggest that the tour was laden with mistakes. The editorial is particularly surprised at the Prime Minister's meeting with the Pope. The paper then goes on to say, on the other hand, that on second thought, the Prime Minister's direct meetings with the various personalities and the tour have made an important contribution to Israel's image throughout the world.

Al Hamishmar (Mapam), welcoming Mrs. Meir upon her return, voices appreciation for the great physical and spiritual effort she undertook. The paper also hopes that the Prime Minister's meetings with national leaders and with the Pope will eventually bear fruit.

Hamodia (Agudat Yisrael) believes that Mrs. Meir's European tour was a propaganda campaign, without serving any practical purpose. The paper castigates, in particular, Israel's attempt "to make political capital out of the meetings before they even took place."

Omer (Histadrut) sums up the Prime Minister's European tour as "positive beyond any doubt and rich in achievements."

FOREIGN PRESS

The Pope and Mrs. Meir

The Washington Post said yesterday that Pope Paul's reception of Golda Meir "is no doubt longer on symbol than substance, but is hardly less fascinating for that. Obviously it is not within the reach of the two people occupying their positions to settle any of the problems dividing the Middle East. Too many other parties are involved."

"For the Pope, the visit seems to mark a long-term Catholic effort

at religious and ecclesiastical warming-up with the Jewish people — an effort now advanced far enough to include steps in the secular political sphere as well."

As for Israel, its guiding diplomatic purpose has long been to break the isolation which its Arab adversaries impose upon it, and to gain the political comfort, legitimacy and boost to home morale, which wider contacts bestow."

MEIR VISIT HAS CAIRO WORRIED

ARAB news media were quick to proclaim Prime Minister Golda Meir's visit to Paris, Rome and Geneva as a "failure" of Israel's diplomacy. But Arab jubilation seems to be a facade, as Mrs. Meir's European odyssey has evidently caused concern in at least one Arab capital. Cairo, Egypt appears to have been stunned by the Premier's surprise diplomatic achievement in meeting with the Ivory Coast President, Felix Houphouët-Boigny in Geneva. The Geneva talks followed the break in relations between Israel and five African states. The Africans came under heavy Arab pressure to break with Israel, and Mrs. Meir is obviously doing everything possible to prevent any further breach of ties.

Cairo is also concerned about the impact of Mrs. Meir's talks with Pope Paul on the Vatican's attitude towards the Middle East conflict. The Vatican has for some years been apparently moving towards better relations with Israel.

The main diplomatic offensive in Africa against Israel is being directed by Libya and Saudi Arabia, and Cairo for the moment is most concerned about the effect of Mrs. Meir's visit to the Vatican and Paris as Egypt herself is planning to launch an anti-Israel drive in Europe later this month.

For the Egyptians, the statement by the Vatican spokesman, Professor Federico Alessandrini, that Premier Meir's talks with the Pope had not led to the "slightest change" in the Vatican's Middle East policy, was not as reassuring as it was intended to be. One of the major objectives of the Egyptian diplomatic drive in Europe is to stop the drift towards better Vatican-Israel relations. In the wake of the Vatican and Israel seem to have taken a turn for the better since the Six Day War. The dialogue was highlighted by Mrs. Meir's visit to the Vatican, which came in the wake of visits by Foreign Minister Abba Eban to Rome in October 1969, by the then Director of the Prime Minister's Office, Dr. Ya'acov Herzog, in April 1971, and a visit to Jerusalem by the Papal Assistant Secretary of State, Archbishop Giovanni Benelli, last January.

The Arabs in general and the Egyptians in particular do not hide their conflict with the Holy See on the question of Jerusalem, which has been the focal point of the Vatican-Israel dialogue. In fact, Cairo's semi-official newspaper, "Al-Ahram," openly expressed Egypt's "disagreement" this week with the Pope call for the preservation of the universal character of Jerusalem. The Arabs have not yet indicated any readiness to compromise on their holy shrines.

The Holy See has been stressing the rights of "the three great monotheistic religions that meet in Jerusalem," and Israel has declared her willingness to see Christians and Moslems controlling their own holy places independently.

The Arabs seem to be consoling themselves with the view that the Vatican and Israel are nevertheless still in conflict on a variety of issues connected with the status of at least major sections of East Jerusalem and parts of the West Bank, and also that the Holy See emphasized that the aspirations of the Palestinians "must be harmonized with the rights of others."

Egypt seems to be no less concerned about the impact of Mrs. Meir's visit to Paris, Cairo's leading weekly, "Rose el-Youssef," urged that Egypt move swiftly to cope with what it termed the current Zionist tide which is "jeopardizing our relations with Europe's number one state, a country which has stood by us in our crises since 1967."

The Egyptian weekly's remark coincided with a decision by the Cairo-based 15-nation Arab League this week to try to persuade its member states to allow France commercial and trade preferences as an expression of gratitude for its support to the Arab cause. The League's Secretary General, Mahmoud Riad, said also that the Arab states would be asked at the pan-Arab meeting of Foreign and Defence Ministers to be held in Cairo on January 27 to sever commercial ties with countries which support Israel.

A warning that France might still "slip from Arab hands," was given by "Rose el-Youssef" in a dispatch from Paris. The cor-

respondent said that France's friendly attitude could be affected by the outcome of the elections in March as the Gaullists were bound to lose some of their influence.

The Egyptian weekly said that because of the detente between the super-powers, French concern about the Middle East crisis was diminishing. The paper cited as examples of this detente the settlement of world conflicts ranging from Indo-China to that of the two Germanys.

The paper adds that in view of the internal scandals involving former Gaullist leaders there is greater support for the left, and the Socialist-Communist coalition is likely to win 40 per cent of the vote.

"Rose el-Youssef" says that because of the close race between the Gaullists and the left there is a possibility of a change in France's Middle East policy in favour of Israel. The paper said that in the event of a Socialist win, for the first time since 1936, the pro-Israel position of Socialist leader Francois Mitterrand was unlikely to be affected by his alliance with the Communists.

According to "Rose el-Youssef" the Gaullists are unlikely to win a majority, and to retain power they will have to turn to the reformers, the middle-of-the-roaders, headed by Jean Jacques Servan-Schreiber, who can expect to mop up 15 per cent of the votes. The reformers, says "Rose el-Youssef," are staunch "Zionist" sympathizers, and all the indications are that Egypt will face a new France in two months' time.

As far as efforts for a diplomatic settlement of the Middle East are concerned, Cairo seems to be turning once again to the U.S. In what appears to be a response, Secretary of State William Rogers on Wednesday night voiced his country's willingness to launch a new Middle East initiative. However, the Egyptian President, Anwar Sadat, is far from being in a strong position, and it is doubtful whether he would dare take upon himself the risk of making the first move. Mr. Rogers' initiative remains directed at an Arab leader with courage and determination, qualities which Sadat has failed to show during his 25-month reign.

Readers' letters

'No money at the post office'

To the Editor of The Jerusalem Post

Sir, — Friday morning, at the Post Office in the shopping centre at Ramat Aviv, while we were standing in the queue to the postal bank, several workmen came in; they too had cheques in hand, their weekly salary. Obviously, they were Arabs. During the 15 minutes we stood there, about a dozen of such men came in. Each time the employee caught sight of them, he addressed them saying: "There is no money here. You may go."

After two to three repetitions of this scene, I asked the employee how they could just send away a workman coming to collect his money. The answer was they couldn't keep so much money in the post office; let them try at another office.

How can one justify turning away a worker, who has earned his week's salary, who is going home on Friday to his family, without paying him? And should we be surprised at the bitterness of a man who

knows he is not considered as a man with normal rights?

MIRIAM NOTHMANN

Tel Aviv, November 17.

Communications Ministry replies:

Your correspondent implies that turning a worker from one post office branch to another is an indication of discrimination. Not only is this incorrect, but it proves lack of knowledge of the facts.

Our branch offices usually have a limited amount of cash on hand, sufficient for their current transactions. On days when the post office transacts specific business, such as payment of national insurance, cash reserves are increased for the purpose. These payments are made on specific days of the month which are known in advance; on the other hand, Employment Service issues cheques without any coordination with the post office, and these are the payments your readers are referring to. In this particular case, the supply of cash was exhausted, and until a new supply of cash arrived, workers with cheques were sent to the nearest branch office, where they got their money.

Z. MIZROTSKY, Spokesman

Jerusalem, January 1.

THE LAKE FRONT AT TIBERIAS

To the Editor of The Jerusalem Post

Sir, — Why is there no control over the big crop of lakeside cafes, bathing beaches and discotheques which are now occupying almost every inch of the lakeside within half an hour's walking distance of the town of Tiberias, so that the poor of this town of infernal summer heat, who do not possess cars or the money to pay IL2 and more for bathing in the lake, must walk long distances for a cool bath?

These commercial places are stealing the lake in a most remarkable and incredible way. Now that Tiberias has become a development town, there is a large amount of free rubble for the taking — rocks, stones from houses being pulled down. The lakeside property owners rent trucks and have this rubble transported to their places and put

into the lake. Onto this rubble, they put earth and make long peninsulas out into the lake which they then fence in and claim as their land. Thus, the water is polluted by the rubble and the lake capacity reduced.

JULIETTE DE BAIACLI LEVY

Rosh Pina, December 17.

Tiberias Municipality replies:

The existing beaches were developed by private initiative at considerable expense. Unfortunately, there is no price control law on entrance fees.

The Municipality is now building a municipal beach in which it is investing over half a million pounds. Entrance to this beach will be free.

A. ANTEBI

Municipal Clerk

Tiberias, January 8.

CARE FOR THE CHRONICALLY ILL

To the Editor of The Jerusalem Post

Sirs, — In connection with the letter from Mrs. Judith Preger concerning home care for the chronically ill (January 4), I am compelled to remark that at No. 12 Rehov Tel Hai in Jerusalem there has been in existence for some 30 years the Hospital for Chronic Diseases, which, in addition to providing full time hospitalisation for some 100 patients, operates an important home care unit.

As a volunteer in this programme, I am in a position to appreciate the scope and extent of the efforts being deployed by the hospital staff under the direction of Dr. Martin Kieselstein, Medical Director of the Hospital for Chronic Diseases, who has earned the love and respect of all the patients and their families by virtue of his humility and selfless devotion to all those who seek his

help. His example is an inspiration to those privileged to work with him and a source of comfort and encouragement to the stricken families who know that their loved ones are in good hands despite their bitter affliction.

(Mrs.) MUSHIE KRASNITSKY

Jerusalem, January 8.

PEN FRIENDS

ERIC TRUEHILL (30), of P.O.B. 416, Napierville, La., U.S.A., is a Falasha majoring in Spanish letters and planning to immigrate to Israel within two years, who would like to correspond with Israelis between the ages of 19 and 30, preferably from the Tel Aviv area. He is interested in photography and archaeology.

JACQUELINE LEWIS (18), of Ball Park College, Hartford, Conn., England, is planning to become a teacher, is a religious education and would like to correspond with young Israelis. She enjoys reading, swimming and listening to music.

SPECIAL ENGLISH SERVICES

NAZARENE CENTER

33 Nabulus Road
(next to the East Jerusalem Y.M.C.A.)

SUNDAY, JANUARY 21
11.00 a.m. and 8.00 p.m.

WEDNESDAY, JANUARY 24
8.00 p.m.

FEATURING

Rev. Forrest McCulloagh, Speaker and Mr. and Mrs. Wally Laxon, Singers
EVERYONE WELCOME

HEBRON'S HISTORY

CAVE OF THE MACHPELA

To the Editor of The Jerusalem Post

Sir, — The article on the Cave of Machpela by Anan Safadi and Philip Gillon (November 17) makes very interesting reading.

There are, however, ancient documents in the Government archives which throw extensive light on the subject. These documents were mentioned in Israel Feature Service paper No. 68/11/3/895 issued several years ago.

According to the author, Haim Saether, a synagogue and a Jewish burial ground had existed at the site for 500 years, from the 7th to the end of the 11th century; during the 5th and 6th centuries, a synagogue had possibly even adjoined the mosque wall. He mentions an Arabic document dating back some 400 years and discovered by Abd al-Khalif, a member of the Mandatory government Council at Hebron, which reads:

"When the Christians at Hebron were forced to hand over the city to the Conqueror Omar, they demolished the splendid church that stood over the Cave of Machpela, and buried its gates in the ground, so that the Arabs might not know where the entrance to the Holy Cave lay. Then the Jews of Hebron presented themselves to Omar and offered to show him where the Cave was on condition that they be allowed to build a synagogue in the courtyard before the entrance to the Cave. Omar granted them written permission to do so. Long afterwards the synagogue and the Jewish burial ground were situated in the courtyard of the Cave of Machpela."

The author mentions a further Christian document of the end of the 10th century, which reads:

"But when the Arabs who came to Hebron stood in wonder at the strong and beautiful walls surrounding the Cave and found no visible entrance to it, the Jews who had remained in the city under Byzantine rule said: 'Grant us protection that we may live among you and enjoy similar conditions, and give us permission to erect a synagogue at the entrance to the Cave and we shall show you in which place to set up the gate.' Permission was granted to them."

A third document discovered in the Cairo Geniza attesting to the fact that a Jewish settlement near the Cave of Machpela had actually existed in the 11th and 12th centuries is also mentioned by the author in his paper. It is stated that this document, addressed to Rabbi Elyazar Hakohen, head of the Yeshiva Geon Ya'akov, was written by Rabbi Sa'adya of Hebron, who was "appointed over the Tombs of the Patriarchs" and lived in Hebron in 1082. This document was the subject of a historical study by Dr. Joseph Braslavi, who demonstrated that the Jews of Hebron had not only prayed in the Caves, but that some of them had been appointed to provide services to pilgrims to the shrine.

The author also points out that the 10th century Arab historian al-Mukattzi related that in the "Haram" of Hebron (the Mosque over the

Machpela Cave), there was a hospice where wayfarers, poor or rich, received a plate of lentil soup and olive oil, and that the Moslem hospice flourished side by side with the Jewish synagogue. The author adds that a chronicle of the period of the Crusaders' conquest of Hebron mentions clearly that the Jews had lived there before that time and had built themselves a synagogue at the entrance to the Cave of Machpela and had adorned it most wonderfully.

From the above account, it is clear that the Cave of Machpela is rightfully and legally a Jewish possession, and that the Moslems' demand for an exclusive ownership is both fraudulent and outrageous. Did Iahmael express a wish to lie buried by the side of his father?

BARUCH B. BENJAMIN
Bombay, January 1.

THE 35 GROUP

To the Editor of The Jerusalem Post

Sir, — It was a welcome piece of news in The Jerusalem Post of December 22 that Raiza Palatnik had arrived in Israel with her parents. What a pity, though, that you did not mention that this marked the successful end of the campaign by a group of Jewish women in Britain, the 35 Group, which came into being on behalf of Raiza Palatnik before she came to trial and before Katia left the Soviet Union. The 35 Group worked constantly for Raiza's release, with demonstrations and petitions and letters and phone calls from all over the country. The campaign which began for Raiza expanded to include other Soviet Jews, and will go on. When Katia Palatnik toured Britain last year, speaking on her sister's behalf, that was organized by the 35 Group. And when the family arrived at Lod they were met by, among others, one member of the 35 Group, Sonia Strong of Liverpool.

MRS. RUTH FINCH
Liverpool, January 3.

R. & S. Ben-Zur (Insurance)

BEN-ZUR (LONDON) LTD

SICURCONSULT S.p.A., MIL

R. MARKY LTD., ZURICH

Advice • Planning • Underwrite

Vote against action on hijacking

MONTREAL (AP). — The International Civil Aviation Organization (I.C.A.O.) has ruled out the possibility of action against countries that do not cooperate in international agreements against hijacking and other acts of air violence.

I.C.A.O.'s legal committee, representing 58 countries, voted Wednesday "to allow recommendations" against such countries but it barred provision for investigation of complaints against offenders or for any coordinated action against them.

The vote eliminated an important element in a proposal by the U.S. and Canada for tough penalties against countries considered too lax in their response to violence against civil air travel.

The head of the Canadian delegation, David Miller, said that the voting meant "no action even where such action conforms with international law."

The legal committee is midway through three weeks of deliberation.

In contrast to the committee's decisions, the president of the International Federation of Airline Pilots' Associations, Capt. Ola Forsberg, said last week that failure to introduce effective curbs against air violence could lead to an indefinite strike by pilots. Captain Forsberg was addressing the legal committee.

JUST OUT !!

Arabs and Israelis: LIFE TOGETHER

By Gideon Weigert

(author of "Life Under Israel Occupation")

The first comprehensive, illustrated, pocket book about life with the one million inhabitants of the Gaza Strip and the West Bank since 1967.

Published by the author at: The Jerusalem Post Press

available at:

Ludwig Mayer Ltd., Bookshop, 4 Rehov Shlomzion Hamalka, Jerusalem.

1 DAY-developing service

Enjoy your holiday pictures on the spot, just bring in your film, and collect within 36 hours.

American Studio

128 Ben Yehuda St. Tel Aviv
Tel. 231032

Credit Cards accepted

New Offer !!

BOB'S RESTAURANT

Jerusalem

GROUP MENUS

for 12 - each

Contact: BOB personally

Tel. 82-8432

any day,

11 a.m. - 2 p.m.

FLATS FOR RELIGIOUS FAMILIES

FOR SALE

IN THE GARDEN SUBURB NEAR

KIRYAT YISMACH-MOSHE

BETWEEN SAVYON and KIRYAT ONO

Apply: AFRICA-ISRAEL INVESTMENTS LTD.

FOUNDERS & DEVELOPERS OF SAVYON

TEL-AVIV: 13 Ahad Haim Street, Tel. 50281 SAVYON Commercial Centre, Tel. 751940.

THE ARABS UNDER ISRAELI RULE

Occupation has its problems

by A CORRESPONDENT

Israel on the list of the political problems confronting Israeli leaders is what has come to be known drily as "the demographic question"—the dilemma posed by nearly 1m. Arabs under Israeli military administration. They live on the West Bank and in the Gaza Strip and their rate of natural increase is rapidly erasing the gap with the Jewish population of Israel proper. It is also the dilemma of the 60,000 Arabs who commute daily to Israel. The dependence of the economy on this labour force, and its fate should the country one day face a slowdown in economic activity is a live issue.

Since it seems probable that the present situation of no-war, no-peace, and the postponement of decisions on the future of the West Bank and Gaza will go on for a long, long time, serious thinking is called for on the extent of integration of the territories and their labour force in the Israeli economy.

Co-existence

For the past five years, Gen. Dayan has been working for co-existence and co-operation in the occupied areas. He has been rewarded by fast economic growth, based to a considerable degree on the inhabitants' free access to both Israel and the Arab countries. While not committing himself as to the final political solutions Gen. Dayan has striven for day-to-day integration of Arab and Jewish life to the belief that it will ensure quiet and stability at the present time and lay the foundations for a durable peace once a settlement is reached. The policy has certainly paid off in the form of a refusal of the West Bank population to co-operate with the Fatah and similar organisations and a gradual decline in sabotage activities in the Gaza Strip.

As for an ultimate settlement, he is on record as saying that the Jordan River must be Israel's "security border," a term first formulated by the late Premier, Mr. Levi Eshkol. This concept predicated the absence of any Arab armed forces west of the

Jordan River without, however, prejudicing the political status of the West Bank or of part of it.

The immediate dilemma that poses itself is that of workers who daily travel to their jobs in virtually every corner of Israel. They are not permitted to spend the night in Israel itself lest they settle down for good in the country and finally bring over their families. However, there have been many contraventions and Gen. Dayan posed the moral problem bluntly when he said recently: "We have to decide whether it is good that Arabs from the territories work in Tel Aviv restaurants and then spend the night in the courtyard behind the dustbins. Either we close the Green Line or we don't." The "Green Line" is the by now invisible border that existed between Israel and the occupied territories before the Six Day War of 1967.

A mass movement to Israel of these workers would clearly raise serious questions of civil status and, eventually, of demography. Moreover, many in the Labour movement fear that the employment of Arab workers endangers the hallowed Socialist Zionist concept of Jewish working class. Even as it resorts to Arab workers for want of an alternative, the nation's powerful agricultural community decries the import of hired hands as crippling to its ideals and to the self-sufficiency of Jewish society.

Mr. Pinhas Sapir, the pragmatic Finance Minister, who often poses as Mr. Dayan's sparring partner on policy matters, calls the growing reliance on Arab labour "a tragedy." Mr. Sapir fears that the first dose of recession will bring an intolerable pitting of Arab against Jewish labour for a limited number of farming, construction and factory jobs. The Government is under no illusion that Israeli employers will favour Jewish workers in every case. On the other hand, it certainly does not want to get further embroiled with the trade unions which cling stubbornly to the principle of last in, first out (frequently to the detriment of technological progress and

rationalisation). This principle would inevitably lead to the mass dismissal of Arab workers with all the political repercussions that such a wave of unemployment would cause.

Mr. Sapir and many of his colleagues would therefore prefer a massive concentration of investment and development in the territories themselves by local and foreign interests that would produce a firm economic infrastructure and reduce the territories' disturbing influences on the Israeli economy. Mr. Dayan does not disagree with this view, in fact a beginning is now being made in this direction but he is of the opinion that it cannot represent an immediate solution.

As part of this policy to encourage development in the territories, the Defence Ministry is reported to be planning to permit repatriation to the West Bank and the Gaza Strip of persons of means who have been away since the June War. Several such people have recently applied to the Israeli authorities for permission to return to their homes and set up in businesses. The Defence Ministry hopes that they will absorb local labour.

The decision to permit the repatriation of investors coincides with the Ministry's recent decision to permit the return of all residents who were in the West Bank or the Gaza Strip during the first census, conducted shortly after the 1967 war. Many of these residents left the country at that time, mainly across the Jordan bridges, without having obtained Israeli residence permits.

The policy of preventing integration and reliance on Arab labour going too far is of course strongly opposed by the main opposition party, the Right-wing Gahal bloc. As an advocate of total annexation of the territories, it banks on a high level of Jewish immigration and Arab emigration to ensure that the numerical advantage will remain Jewish in an enlarged Israel. In an exhibition of one-upmanship, Gahal has proposed immediate citizenship and full

parliamentary voting rights to every Arab who is interested. A few Gahal deputies have charged the Labour "doves" with racism for attempting to stop or reverse the tide of integration. The "doves" rebuttal is that a generation after the Gahal-barged annexation, the Arabs' technological advancement and their bottled-up nationalistic frustrations would breed an unofficial yet no less disastrous form of Israeli apartheid.

Not only that, the "Greater Israel" sought by Gahal would place Jewish dominance in a Jewish State in serious doubt. Today, Jews outnumber Arabs by 2.5m. to 1.4m, taking the population of pre-1967 Israel plus the territories. A study released by the Government Central Bureau of Statistics shows current non-Jewish population growth to be 30 per cent. larger than Jewish growth throughout Israeli-controlled territory.

Warning

The Foreign Minister, Mr. Abba Eban, used the figures to warn that by 1980, up to 43 per cent of the population would be Arab and that, by banding together as a minority, it would gain effective dominance in the face of traditional Jewish "pluralism."

One figure who has not yet spoken on the subject is Mrs. Golda Meir, the Prime Minister. Her adamant opposition to withdrawal prior to a peace settlement does not mean, however, that she is unmoved by the demographic danger signs. For one thing, her Government's official rhetoric on "establishing fact" through Jewish settlement is mellowed by the realisation that only 2,300 Jews actually live as permanent residents in the territories (excluding Jerusalem). And those with long memories recall a remark she made two years ago on the population question: "I do not want to find myself regretting the birth of an Arab baby."

100

John Smith.